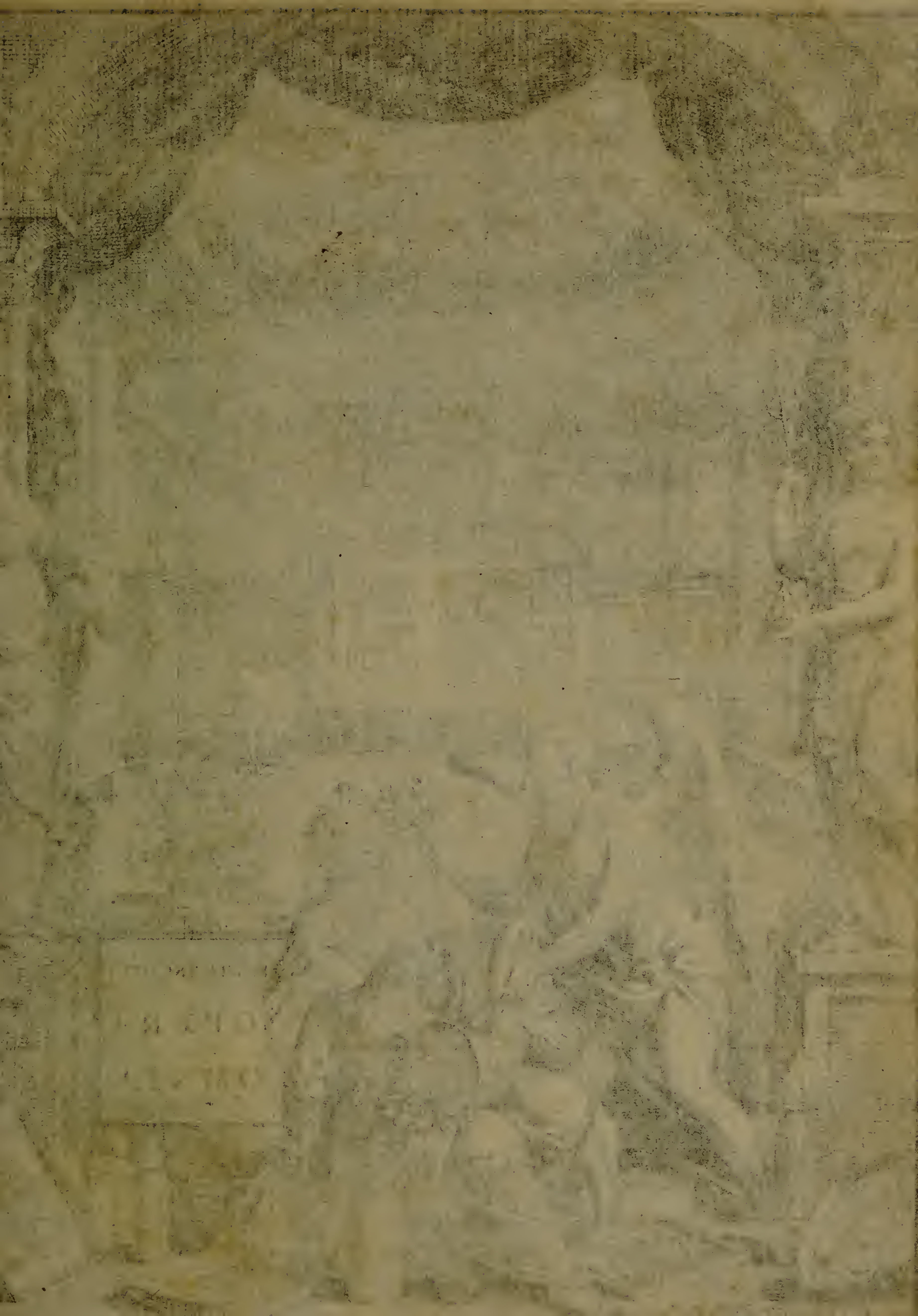
60045/B

AMSTELÆDAMI apud JANSSONIO-WAESBERGIOS 1720.

FREDERICI RUYSCHII

Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſa-reæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri

OPERA OMNIA ANATOMICO-MEDICO-CHIRURGICA.

HUC USQUE EDITA.

Quorum

Elenchus pagina ſequenti exhibetur.

CUM FIGURIS ÆNEIS.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

M. D. C. C. X X I.

UNIVERSITY CANCELLED OF LONDON.

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

ELENCHUS OPERUM RUYSCHIANORUM

Hactenus

EDITORUM.

FRederici *Ruyſchii* Dilucidatio Valvularum in Vaſis Lymphaticis & Lacteis, cum figuris æneis. acceſſerunt quædam Obſervationes Anatomicæ rariores.

Obſervationum Anatomico-Chirurgicarum Centuria. accedit Catalogus Rariorum quæ in Muſæo RUYSCHIANO aſſervantur. adjectis ubique Iconibus æneis naturalem magnitudinem repræſentantibus.

Joannis Gaubii Epiſtola Problematica, prima, ad Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem. de Pilis, Pinguedine, Septoque Scroti; nec non de Papillis Pyramidalibus; ut & de Corpore Reticulari, ſub Cuticula ſito, &c.

Joannis Gaubii Epiſtola Anatomica, Problematica ſecunda, ad Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anatomiæ, ac Botanices Profeſſorem; de Artificioſa Scroti Humani induratione, ejuſque Vaſorum Sanguiferorum curſu ac Copia; ut & de Arteriis per Coſtarum perioſtium, ſpatia Coſtarum intercartilaginea, Pericardium, &c. diſſeminatis.

Joannis Gaubii Epiſtola Anatomica, Problematica Tertia, ad

Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium.* M. D. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem; de Arteriis per cordis ſubſtantiam, ejuſque Auriculas diſperſis, ut & de egreſſu Arterii Aortæ è cordis Tholamo ſiniſtro.

Epiſtola Anatomica, Problematica quarta, ad virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium*, M. Doct. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem. de Glandulis, Fibris, Celluliſque Lienalibus &c. Authore *Joh. Jac. Campdomerco.*

Epiſtola Anatomica, Problematica Quinta; Authore *Gerardo Frentz*, M. D ad Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem. de Vaſis ſanguiferis Perioſtii Tibiæ, ut & viis, per quas Veſicula fellea ſarcinem acquirit.

Epiſtola Anatomica, Problematica Sexta, Authore *Johanne Henrico Grætz*, ad Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anatomiæ ac Botanices Profeſſorem. de Arteria & Vena Bronchiali, nec non de Polypis Bronchiorum ejectis, Venæ & Arteriæ Pulmonalis ramos mentientibus.

Epiſtola Anatomica, Problematica Septima. Authore *Joanne Henrico Grætz* ad Virum Clariſſimum *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. ac Botanices Profeſſorem, de Pia Matre, ejuſque Proceſſibus.

Epiſtola Anatomica, Problematica Octava. Authore *Johanne Henrico Grætz* ad. V. C. *Fredericum Ruyſchium* Med. Doct. ac Bot. Profeſſorem. de Structura Naſi Cartilaginea, vaſis ſanguiferis Arterioſis membranæ & Cavitatis tympani & oſſiculorum auditus eorumque perioſtio.

Epiſtola Anatomica Problematica Nona. Authore *Andrea Ottomaro Goelicke*, M. D. ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. & Bot. Prof. de Curſu Arteriarum per Piam matrem cerebrum involventem, de tertia cerebri meninge, de arteriis membranarum cavitates Oſſis frontis ſupra narium radices & eas ſub ſella equina inveſtientium, nec non de vaſis arterioſis novis Hepatis & Diaphragmatis.

Epiſtola Anatomica, Problematica Decima, Authore *Bartholo-*

mæo

mæo Keerwolff. M. D. ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. ac Bot. Prof. de Auricularum Cordis, earumque fibrarum motricium ſtructura.

Epiſtola Anatomica, Problematica Undecima. Authore *Joh. Chriſt. Wolf*, Anhaltin. M. L. ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. & Bot. Prof. de Inteſtinorum Tunicis, Glandulis, &c.

Epiſtola Anatomica, Problematica, Duodecima; Authore *Mich: Erneſto Ettmullero*, M. D. &c. ad Virum Clariſſ. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. & Botan. Profeſſ. de Cerebri Corticali ſubſtantia &c.

Epiſtola Anatomica, Problematica, tertia & Decima. Authore *Chriſtiano Wedelio*, ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. ac Bot. Prof: de Oculorum tunicis.

Epiſtola Anatomica, Problematica, quarta & Decima. Authore *Mauritio a Reverhorſt.* M. D. & Anat. Prof. ad V. C. *Fredericum Ruyſchium*, de nova Artuum Decurtandorum Methodo.

Epiſtola Anatomica, Problematica, Quinta & Decima. Authore *Alberto Henrico Grætz* ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. & Bot. Prof. de Vaſorum ſanguineorum extremitatibus, Placentæ uterinæ, Mammarumque ſtructura, &c.

Epiſtola Anatomica, Problematica Decima & Sexta ad Virum Illuſtrem *Fredericum Ruyſchium* M. D. Anat. ac Bot. Prof. de Viis abſconditis Pulmonum, quibus aër, reſpirando receptus, in ſanguinem penetrat; nec non de Vaſorum ſecretoriorum ſtructura Mechanica, & de fibrillarum nervearum in Cerebro principiis. Autore *Abraamo Vatero*, Vitemb. Medicin. Studioſo.

Reſponſio ad *Godefridi Bidloi* libellum, cui nomen Vindiciarum inſcripſit.

Joan. Jacob. Rau Reſponſio ad qualemcunque Defenſionem *Frederici Ruyſchii*, quam haud ita pridem edidit, pro Septo-Scroti, in qua hujus litis Anatomicæ detegitur Origo: & Septum Scroti, ab ipſo deſcriptum & delineatum fictitium eſſe, clare demonſtratur. adjuncta eſt hujus calci Auctoris Epiſtola de Inventoribus Septi Scroti.

Adverſariorum Anatomico Medico Chirurgicorum Decas Prima. in qua varia notatu digna recenſentur, cum figuris Æneis. cui adjuncta eſt *Mich. Ern. Etmulleri* Epiſtola Problematica ad V. C. *Fredericum Ruyſchium* de Ovario Novo.

Adverſariorum Anatomico-Medico-Chirurgicorum Decas Secunda.

Theſaurus Animalium Primus cum figuris Æneis.

Theſaurus Anatomicus Primus.

Theſaurus Anatomicus Secundus.

Theſaurus Anatomicus Tertius.

Theſaurus Anatomicus Quartus.

Theſaurus Anatomicus Quintus.

Theſaurus Anatomicus Sextus.

Theſaurus Anatomicus Septimus.

Theſaurus Anatomicus Octavus.

Theſaurus Anatomicus Nonus, in quo varia, circa corpus humanum notatu digna, occurrunt. cum figuris æneis.

Theſaurus Magnus & Regius qui eſt Decimus Theſaurorum Anatomicorum. in quo præcipuæ corporis humani partes, ceu in ſtatu vivo, nitidiſſime præparatæ, reſervantur.

In commodum eorum qui aliquot Volumina habent, ſinguli tractatus ſeparatim poterunt haberi.

FREDERICI RUYSCHII

DOCTORIS MEDICI,

DILUCIDATIO VALVULARUM

IN

VASIS LYMPHATICIS,

ET

LACTEIS.

CUM FIGURIS ÆNEIS.

Acceſſerunt

Quædam Obſervationes ANATOMICÆ rariores.

AMSTELÆDAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,

MDCCXX.

VIRIS

Excellentiſſimis Præclariſſimis & Experientiſſimis

D^N. D. FRANCISCO

DE LE BOE SYLVIO,

Medicinæ Practicæ in Illuſtri Athenæo Batavo-Leidenſi Profeſſori celeberrimo.

D^N. D. JOHANNI van HORNE,

Anatomiæ & Chirurgiæ in eadem Academia Profeſſori accuratiſſimo meritiſſimoque,

D^N. D. FLORENTIO SCHUYL,

Inſtitutionum Medicarum in eodem loco Profeſſori dexterrimo, & Philoſopho acutiſſimo.

Omnibus & ſingulis Fautoribus & Amicis ſuis honoratiſſimis, Haſce Meſſis ſuæ Anatomicæ primitias in gratitudinis perpetuæ τεκμήριον *officioſè conſecrat*

FREDERICUS RUYSCH

Med. Doct.

Candido Lectori

S. P. P.

FREDERICUS RUYSCH.

SUmmâ vi veritatis amans Lector, ne patiatur veritas, nitor, & nequid publicæ utilitati pereat, ſummis adnitar viribus. Fumivenduli non pauci (quibus dulce eſt decipere) libellos, in quibus vix ſcintilla Veritatis illucet, indies conficiunt, ac publici juris facere non verentur, modò popularem auram, vel lucrum proprium hinc inde hauriant. Alii per ambages & ænigmata ſcriptitant, quo nauſeam Lectoribus afferunt. Nec deſunt, qui, aut ex invidia, aut malitia, aut metu detectionis impoſturarum ſuarum, conantur pervertendo ſubvertere, aut penitus obliterare, quæ alii multo ſudore invenêre, nobiſque liberaliori animo obtulêre. Sed nec talem, nec tale quid, Studioſe Lector, hic invenies. Solummodo enim ea, quæ per experientiam (unicam & ſolam veritatis magiſtram) comprobavi, luci expono. Nullâ utor κενοφωνίᾳ, dum non mihi laudem inanem, vel turpe lucrum quæro, ſed Reipublicæ prodeſſe ſtudeo: nec καινοφωνίᾳ, vanam gloriæ cupidinem relinquens, logodædalis, qui malunt videri, quam eſſe. Concertationem cum *BILSIO* nuperrime habitam, tibi promo, quam æqua-

quanimiter legas, velim. *BILSIUS* per multos annos obſtrepere non ceſſavit, neminem ſibi poſſe oſtendere in vaſis lymphaticis valvulas, has in rerum natura exſtare neganti: Ego è contra eas non ſolum in rerum natura exſtare aſſero, aſt illi quoque luculenter demonſtravi. Ne cenſeas tamen, me adeò incautum, vel inſulſum, ut alicui perſuadere ſuſcipiam; neminem ante me eas offendiſſe. Abſit! *BARTHOLINUS*, *RUDBECKIUS*, *JOLIVIUS*, *SYLVIUS*, *Van HORNE*, & alii ante me (quanquam non ita dilucidè) in Lymphaticis obſervarunt valvulas: modum verò vaſa hæc ſeparandi, eximendi, & porrò ita præparandi, ut diſcretè & diſtinctè in iis conſpici poſſint Valvulæ, apud neminem deſcriptum invenio. Ipſe namque *BARTHOLINUS* (quem pro meritis ſemper colo) Lymphaticorum vaſorum ſeparationem non aſſecutus eſt, ut patet ex Hiſtoria nova Lymphaticorum. Fol. 235. *Valvula tenerrimæ texturæ ingreſſui in axillarem ſupra præponitur, quæ regreſſuræ aquæ obſtat. Eaque ſola obſervari poteſt. Non dubito, quin alibi quoque venis aquoſis apponantur valvulæ, ſiquidem ne flatum admittant, verſus extremum immiſſa, ob tunicæ tamen ſubtilem contextum cultro anatomico ſeparari non poſſunt.* Videtur quoque ejuſdem fuiſſe opinionis *OLAUS RUDBECK* Vaſorum Lymphaticorum perſcrutator induſtrius, in ſua Exercitatione Anatomica de Ductibus Aquoſis, Cap. 10. fol. 314. *Multa in ſectionibus anatomicis perquiſitu difficillima eſſe fateor, inter quæ hæc Vaſa* (loquitur de Lym-

 pha-

phaticis) *non ultimum ſibi vindicare locum videntur. Etenim plerumque nec obtuſum, & ſubtiliſſimum ſtylum, nec cultelli aciem, nec ſiphonem, nec aliud quippiam inſtrumentum ferunt.* Nullas quoque in figuris, hucuſque impreſſis, Lymphaticorum valvulas videre licet, quamobrem eas exſculpendas curavi, & obſervationes quaſdam rariores, hactenus non obſervatas adjeci, plureſque adjeciſſem, ſi hiſce malignis temporibus zoilea calumnia & criminatio in omnes rariorum Promotores non graſſaretur, ac deeſſent perlividi, qui ſemper Theonino dente aliena rodere ſoſent, ſua verò tantum cernere, ac nihil, niſi quod ipſi faciunt, rectum putare aſſolent. Hæc ergo ſunt, quæ impræſentiarum artis filiis offero, non ſomnia, ut ignarum vulgus loquitur, nec inania otioſorum hominum commenta, ſed vera & indubitata, quæ, ut veri amans, occultare, aut ſilentio involvere, nec debui, nec potui. Candidum Lectorem admonitum velim, ut ſcripta mea, non tam ex verborum cortice, quam ex naturæ viribus intelligat, ac ſingulos naturæ amatores, & indagatores, unicè rogo, ut meum benè de ipſis merendi ſtudium, animo grato excipiant: ſic me ad ulteriora, & altiora arcana inveſtiganda, & Deo benedicente eruenda, ac tandem bonis communicanda, excitabunt.

A D

A D

Virum Clariſſimum, Arteque ſecandi & condiendi cadavera inſtructiſſimum,

Dn. D. FREDERICUM RUYSCH,

Valvulas vaſorum lymphaticorum & lacteorum æneis figuris adumbratas, aliaque quædam nova inventa Orbi Erudito exhibentem.

D*Um magis illuſtras magno*, Vir Clare, *labore*
Valvas, queîs Lymphæ & lactea vaſa ſcatent,
Sanguineumque novum *toti* Vas *detegis Orbi*,
Plurima vix ullis ante notata notas.
Vaſa Chyli Lymphæque quidem ſatis hactenus ipſa
Cognita ſunt, valvas nec latuiſſe ſcio:
Nemo tamen mage Te docet has, Vir Docte, *diſerte*,
Clarius ac oculos hæ ferière tuos.
Quid? quod nunc primum quoque, Te præeunte, videre
Valvas, *quas præbent lactea vaſa, licet:*
Vaſque novum, *cui magna dat ortum arteria, pulmo*
Acceptum ſuccum ſanguineumque refert,
Vindice Te pateſit: Tu cuncta hæc primus & edis
Ærato, famâ perpetuante, typo.
Hinc magna in minimis magnam ſapientia laudem
Solerti curæ dat, ſtudioque tuo.
Felix uſque tuum rimari. Pectora docta
Hoc opus extollent, quæ tua ſcripta legent.
Scilicet haud parvus labor eſt, tractare minuta
Corporis, arcanas enucleare vias.
Macte Vir: *Ulterius priſcis ignota Magiſtris*
Inquire, & culto pectore profer opes
Ingenii reliquas, ceu dignas luce, nec ultra,
Quæ tibi detexit ſors peramica, preme.
Sic mox per totum celebraberis inclytus Orbem,
Teque Artemque tuam fama loquetur anus.

Hæc feſtinante & invitâ Minervâ congratulationis & amicitiæ ſingularis publicè teſtandæ cauſâ poſ. Lugd. Bat.

HUBERTUS KOHN,

Lubecenſis, Med. Doctor.

In

In Egregium Virum

D^N. D. FREDERICUM RUYSCH,

Valvulas in Vaſis Lymphaticis jamprimàm illuminatè demonſtrantem.

QUis *Lymphæductus*, primus monſtraverit Orbi,
  In dubio poſitum eſt, quæſtio quippe gravis.
Haffnia Barthlinum, *Rudbeckum Suecia* jactat,
  Scotigenam præfert *Anglia Jolivium.*
Diſtribuatur honos, ne quis fraudetur honore,
  Diviſum imperium cum Jove Cæſar habet.
Ruyſchius ingenuus prodit; benè vaſa revolvens
  Valvas conſpicuas reddidit: atque libens
Eruit inſignes *Novitates*, ritè relambit,
  Pœonium dignas condecorare Chorum.
Siſtas certamen *Bilſi*, placidiſſimè pergas,
  Præmia palladio propria ferre viro.
Certo, nemo poteſt hæc triſti cernere vultu,
  Cujus non nimius pectora livor habet.
Anceps cum fuerit, vincat ſi moribus artes,
  Artibus an mores, par ab utrisque decus.

A. M. D. S.

In Præclarum Virum

D^N. D. FREDERICUM RUYSCH,

Arteriam hactenus incognitam in Pulmonibus nuper revelantem.

P*Ulmoni nunquam Veteres tria* Vaſa *negarunt*,
  Cunctis nota ſatis. Ruyſchius *arte valens*
Nobile Vas *profert quartum*, *quo fertur ad ambos*
  Pulmones ſanguis nobilior riguus.
Bronchale *appellare placet*, *mirabile dictu*,
  Tot Phœbi vates, *tot latuiſſe ſenes.*
Inventi fama eſt ſua, *nec non juſtius ulli*,
  Pro merito merces, *ſplendida laurus erit.*

C. R. M. O.

Ad Lectorem Lepidum.

Paſce oculos vivis, res eſt non parva, figuris.
  Paſce animum dictis, ſic ſatiatus eris.

D. O. M. B.

DILU-

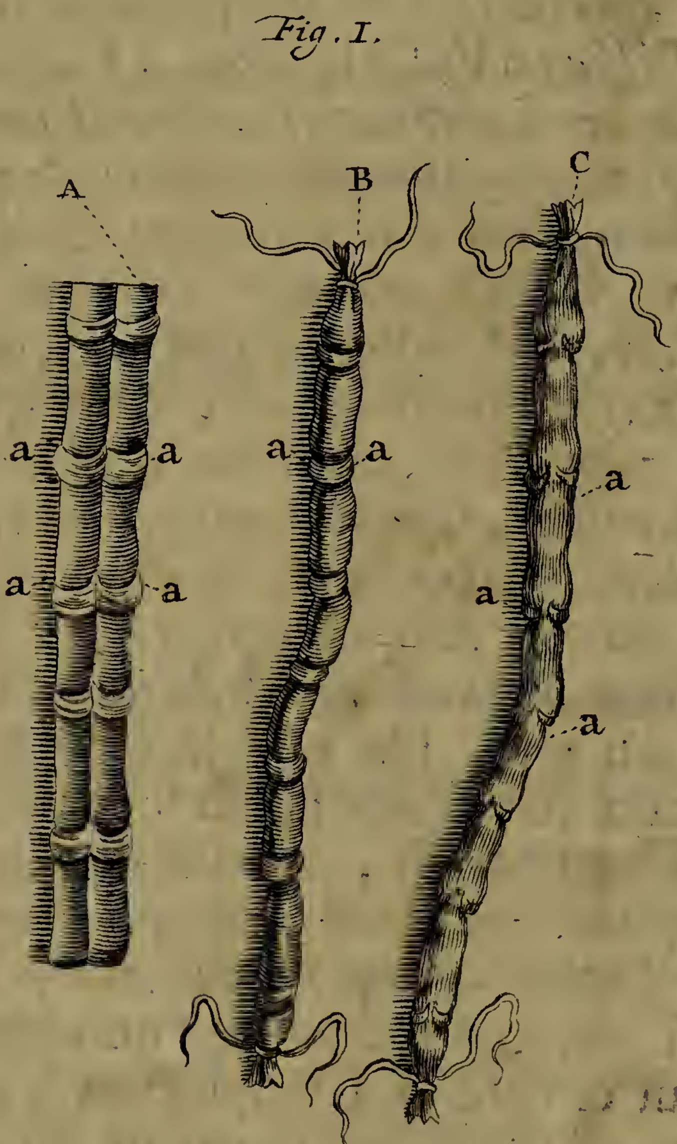
DILUCIDATIO VALVULARUM.

SIſyphi Saxum volvere videbantur Cl. *Bilſio*, qui Valvulas in Vaſis Lymphaticis indagabant, imo eos, qui iſtas vidiſſe ſtatuebant, ridebat. Neque enim ſolum *Clariſſimo Monichenio* (referente *Clar. Bartholino* in Reſponſione de Experimentis *Bilſianis* Fol. 11) dixit, *ſi Valvulæ ſibi monſtrari à Monichenio poſſent in Lymphaticis, fore illum ſolum & unicum, qui naturam noſſet, ejuſque operationes; ſe verò illis viſis propriâ manu recantaturum omnia ſcripta & dogmata cum ſolenni confeſſione erroris ſui & cæcitatis.* Verum etiam me ipſum (præſente *D. Helvetio* Medicinæ Doctore, nec non *N. Coljer* Chirurgo ſatio perito) interrogavit, *an unquam in Vaſis Lymphaticis vidiſſem valvulas? præterea, ſi poſſem oſtendere illas, me ſe ipſo in ſectionibus Anatomicis expeditiorem profeſſurum, aſſeruit. Valvulas*, porro aiebat, *in ductu thoracico monſtras quidem, quæ nobis antehac conſpicuæ fuêre, aſt in Lymphaticis vaſis nemo mortalium unquam demonſtrabit.* Quibus reſpondebam, penes me non eſſe, illas tam liquidè & planè oſtendere, quin ille ſententiæ ſuæ tenax poſſet contradicere; quoties tamen ſtylum in Lymphaticis, verſus diſtributionis principium propuli, aut ipſam lympham in hepate aut ſplene, ſurſum adigere volui (idem quoque obſervatum à *Nic. Stenonio* de Gland. Oris, Thes. 53) me ſemper quoddam percepiſſe obſtaculum: adeò ut exſtare in Lymphaticis Valvulas, ambigendum non cenſerem. Ad illa, *me nunquam eas oſtenſurum* reſpondit. Poſt varia (quamvis incaſſum) à me facta experimenta Valvulas *Bilſio* αὐτοπτικῶς demonſtrandi gratiâ, (aliàs enim fidem adhibere denegabat) tandem Lymphatica vaſa dextrè præſcindere tentabam, ut poſtea in illis flatu debitè repletis, radiiſque ſolaribus expoſitis, & ritè exſiccatis, (quemadmodum in ſchemate I° videre eſt) valvularum conſtructio mihi conſpicua foret. Ex voto ſucceſſit experimentum iſtud,

ſic enim valvulæ, ubique geminatæ, copioſiſſimæ, Lunæ creſcentis inſtar, lateribus vaſorum affixæ, quales illæ, quæ in venarum cavitate reperiuntur, multo tamen numeroſiores, & tenuiores, luce meridianâ clariùs ſeſe oculis meis offerebant.

FIG. I. DILUCIDATIO.

Vaſa Lymphatica à parte antica, à latere, & ſecundùm longitudinem diſſecta cum ſuis valvulis exhibet.

A. Vas Lymphaticum ſecundùm longitudinem diſſectum.
B. Vas Lymphaticum à latere.
C. Vas Lymphaticum ab antica parte.
a a a a a. Valvulæ ſemilunares in dictis vaſis.

Paucis poſt hoc diebus, iterum præſentem ſeſe mihi dedit *Bilſius*, mox in arenam deſcendens, hiſce verbis: *Aliqui quidem jactitant, ſeſe in Lymphaticis vidiſſe valvulas, penes neminem tamen eſt, illas demonſtrare.* Quibus verbis reſpondere conſultum non duxi; illi enim ſoli eas demonſtrare, non ferebat animus, ſed præſentibus quibuſdam Medicis, ac in arte Anatomica verſatis, ut mihi hâc de re teſtimonium in poſterum exigenti perhibere poſſent. Brevi poſt *Bilſius* (præſentibus *D.* van *Wou-*

Fig. III.

Pag. 11.

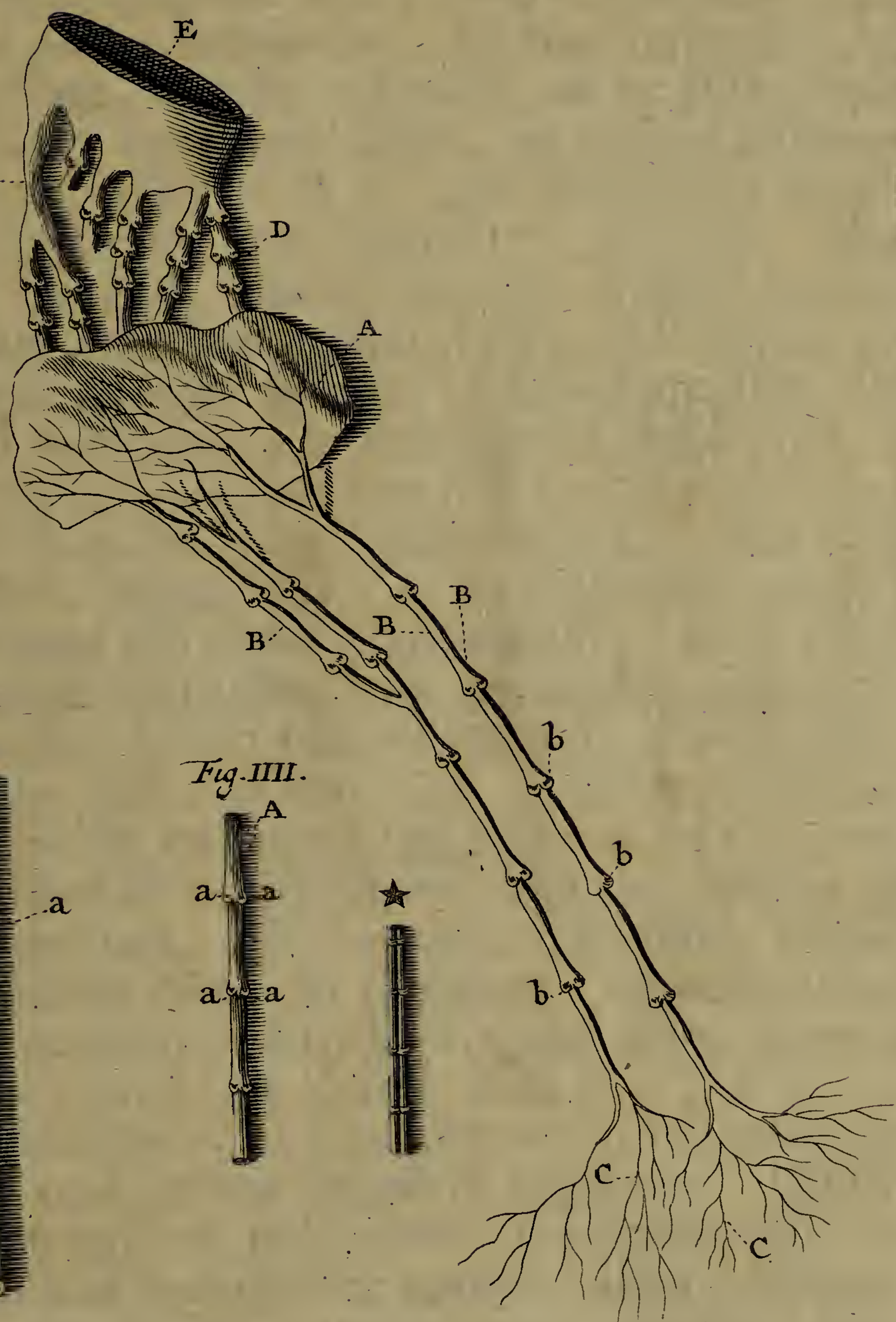
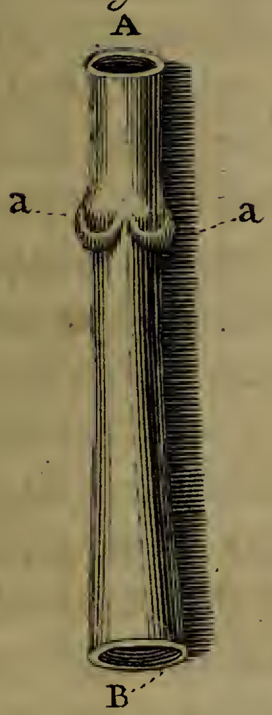

Fig. V.

Wou, *Helvetio*, *Sureau*, Medicinæ Doctoribus peritiſſimis) ad ædes iterum devenit meas, & poſt varia à nobis habita verba, tandem de ſemine prolifico diſſerere cæpit, in medium proferens, *Veteres ſemen prolificum ex ſanguine elaborandum ſtatuiſſe:* quod ipſi abſurdum videbatur. *Sanguis enim*, aiebat, *per arterias ſpermaticas ad teſtes quidem deducitur, verumtamen per venas comites reducitur ad cavam: idcirco aliam materiam, aliasque oportet aſſignare vias; nempe Lympham, per Lymphatica ad eas partes mandatam.* Ad hæc reſpondi, imperviam eſſe viam illam, ac adeò occluſam, ut ne guttula quidem materiæ chyloſæ, aut Lymphaticæ, ex naturæ inſtituto, ad illas partes ablegari poſſit, niſi vi, quâ lymphatica expanduntur, valvulæque officio non funguntur, adhibitâ. *Quid obſtat?* rogabat. Cui ego, valvulæ obſtant. Inſtanti *num eas vidiſſem*, regerebam, me non tantum vidiſſe, ſed urgente neceſſitate eas quoque demonſtraturum: quandoquidem duo millia ad minimum valvularum, in quibuſdam Lymphaticis, in conclavi meo reſervatis, αὐτοπτικῶς demonſtrare valerem, quodque eas in quovis ſubjecto idoneo demonſtrare, mihi facile eſſet. *Oſtendas igitur*, inquit, *illas, ut iis conſpectis, autopſiæ fidem præbeam.* Quod ipſi primùm recuſabam, aſt ſi urinæ materiam, à glandulis lumbaribus, aut meſenterii, immediatè ad renes ſuccenturiatos deferri mihi oſtenderet, (quemadmodum ſeſe poſſe oſtendere, jactitat, per peculiares quoſdam ductus, quos MOSCH nominare ipſi arridet) tum me omni tempore paratum etiam fore, aſſerebam. Ad ea, *ſibi non eſſe licitum aliquid demonſtrare, niſi Lovanii*, reſpondit, *ibique, ſi eò tendere mihi animus eſſet, hoc facturum: Si verò valvulas iſtas oculis ſuis exponere noluerim, ſe ſuſque deque laturum.* Neque quid veritati contrarium dixiſſe viderer, non abs re fore duxi, illas demonſtrare, ut nobiſcum oculis fidem habens, viam regiam, non verò deviam incedere cogeretur. Quibus oſtenſis, ne voculam quidem proferebat: percipiens verò cæteros viros eruditiſſimos uno ore hoc confiteri, dixit: *diffindito nobis vaſculum, nondum enim valvulas clarè diſcerno.* Hoc facto, illi Valvulas dilucidè oſtendi, & an nondum Valvulas videret, interrogavi. *Nihil*, inquit, *adhuc dico.* Scilicet non auſus erat illud confiteri, cùm illud hactenus per plures annos tam pertinaciter negaſſet, neque prorſus denegare, quoniam omnes

 adſtan-

aſtantes Medici uno ore affirmarent. Paulò poſt, in illa erupit verba; *ſi mihi harum valvularum beneficio* (de earum exiſtentia jam ἀυτοκατάκριτ☉) *Lymphæ motum, meæ opinioni contrarium, ab habitu centrum verſus demonſtrare poteris, ingenio tuo ſubſcribam.* Illud à re noſtra alienum eſſe reſpondi, & ſufficere ſi impræſentiarum, Valvulas, hactenus adeò perverſe ab eo denegatas, in lymphæ ductibus exſtare, oſtenderim. Quis quæſo lymphæ motum ab habitu receptaculum verſus demonſtrare pollicitus eſt? Proh! quale refugium? quæſtio noſtra fuit, an dentur in Vaſis Lymphaticis valvulæ nec ne: ille acriter improbavit eas in Lymphaticcis proſtare, ego è contra propugnavi, ac, me non ſolum eas vidiſſe, ſed & demonſtrare poſſe, aſſerui, ſicuti id eodem perfeci tempore. Hoc igitur modo fruſtra ſeſe effugium quærere percipiens *Bilſius* devenit rurſus ad Valvulas, & ut ſeſe antehac eas habuiſſe conſpicuas nobis perſuaderet, hæc ſeſquipedalia protulit verba, quæ ſanè referre puderet, niſi bis, terve, illa repetere auſus fuiſſet. *Quid, putasne, mihi ignotum fuiſſe, quicquid in Lymphaticis continetur? quem ne quidem minima, in toto corpore particula, multò minus valvulæ in Lymphaticis, latitant. Imo poſito, quod nullas in Lymphaticis exſtare dixerim valvulas, exinde nullo modo concludendum eſt mihi illas fuiſſe ignotas. Plura dixi quamvis in contraria ſim opinione: ſcripſi etiam rorem in ductu thoracico contentum, non poſſe coagulari, in qua re tamen aliàs hoſpes non ſum.* Cui ſubterfugio placidè reſpondi, talia virum ingenuum, & Anatomiæ Profeſſorem non decere, ſed candidè & apertè, quæ ab aliis inventa ſunt, approbare, ipſamque vocem PROFESSOREM hoc ῥητῶς inculcare. Non quidem inficias eo, prudentis eſſe propria inventa tantisper celare, nec temerè cuivis offerre. Verùm enim verò dicteriis inficiari, & obliterare, quæ alii invenêre, & ita veritati ipſi contra propriam conſcientiam obloqui Profeſſorem Regium dedecet.

Unâ eâdemque horâ arroganter negabat (præſentibus ante memoratis viris) *naturam valvulas in Lymphaticis vaſis conſtruxiſſe*: quinimo, *ſi quis ſibi oſtenderet illas, eum ſe in ſectionibus Anatomicis accuratiorem, profeſſurum, manuque propriâ ſubſcripturum.* Quas valvulas, cum à me vidiſſet oſtenſas (ne dicam de cæteris, quibus uſus fuit tergiverſationibus, uti ſuperius videre eſt) ſeſe eas antehac habuiſſe conſpicuas, inſolenter

lenter hiſce indicabat verbis. *Exiſtimaſne mihi ignotum fuiſſe, in vaſis Lymphaticis contineri valvulas? cum in ipſo ductu thoracico, illas ſæpius viderim.* Proh dolor! quaſi verò natura in ductu thoracico nihil conſtruere potuiſſet, quod vaſis Lymphaticis denegaſſet. Quid quæſo abſurdius? non enim vaſa Lymphatica, quemadmodum ductus Thoracicus, ſeu Chyliferus, ſimul cum lympha Chylum ſtrictè dictum ex naturæ inſtituto vehunt: neque ductus thoracicus tantâ gaudet valvularum copiâ ſicuti in bubus, & equis, ſæpius compertum habui. Vide fig. V. Craſſitie quoque ductus thoracicus vaſa Lymphatica longè ſuperat, adeò ut vaſa illa nullo modo confundenda cenſeam. Neque hinc mirum fuiſſe arbitror ſi Valvulæ Lymphaticorum *Bilſii* viſum effugerint, quamvis in ductu thoracico illas perſpexerit. Non quidem inficior, *Bilſium* Valvulas, de quibus nobis quæſtio eſt, *aliquo modo* contemplatum fuiſſe, antequam ei demonſtraveram illas, (non enim de ejus viſu cenſuram agere poſſum) verum enim verò illa ſolummodo, quæ de iſtis, nobis preſentibus, in medium ipſe protulit, omnibusque inculcare voluit, recitare ferebat animus, quæque virorum proborum, ac in arte Anatomica verſatorum, teſtimonio comprobare nunquam deero. Si valvulas Lymphaticorum *Bilſius* ante meam viderit demonſtrationem (quod nunquam negavi) ſane non video, cur omnibus contrarium imponere conatus fuerit: niſi quod eo ſimul contrarium ſuum Lymphæ motum ſtabilire voluerit. Valvulis enim exiſtentibus, uti exſtare inſignite, imo luce meridianâ clarius ipſi oſtendi, noſtrum ſequatur Lymphæ motum neceſſe habet. Verbulum, antequam finem impono, adjungam. Si *Bilſius* antehac Lymphaticorum viderit valvulas, dubio procul illas conſpicuas habuit poſtquam Epiſtolica ſua Diſcertatio (quâ verus hepatis circa chylum, & pariter ductus chyliferi hactenus dicti uſus docetur) 1659 edita, lumen vidit: ibi enim legenti hæc proſtant Fol. 4. 5. *Pergo igitur: liquor ille, quem ab uſu, rorem dicimus, venas lacteas, per earum in inteſtinis aperta oſcula, invadit, & ſeorſim congregatis canalibus in duas vias ſe dividit. Illa ad glandulam, quæ venæ portæ affigitur, ducit, atque inde vaſa Lymphatica propagat jecori: altera in glanduloſo meſenterii receptaculo convenit, unde totum corpus ramis evidentibus inferius ſuperiusque inſtaurat. Cæteros ut miſſos faciam, illum qui ex*

Fig. II.

præſentem ſeſe dare ſi dignetur, polliceor, me viſui exhibiturum, Lymphatica ſeu Rorifera, nullam quidem guttam ex receptaculo ad teſtes, ſplenem, hepar, pulmones, & artus ex naturæ inſtituto poſſe amandare, quemadmodum illud nuperrimè præſentibus *D. C. Stalpert* vander *Wielen*, *D. Liebergen*, van *Wou*, *Helvetio*, *Sureau*, & aliis in hepate demonſtravi. Vide Fig. II.

FIG. II. EXPLANATIO.

Hepar Equinum à parte concava cum vaſis Lymphaticis, eorumque valvulis demonſtrat. Nota interim primò, me vaſa Lymphatica reſpectu hepatis delineati paulò majora efformaſſe, quod ideò factum, ut valvulæ eò melius conſpici poſſint. Secundò, me quaſdam ſolummodo glandulas hîc expreſſiſſe, cum hac vice non tam glandularum, quam valvularum in Vaſis Lymphaticis conſtructionem delineare animus fuerit. ~~*Tertiò, hanc Hepatis formam ob Sculptoris inconſiderantiam eſſe inverſam.*~~

A. Hepatis Equini pars convava.
B. Vena Cava ſub diaphragmate abſciſſa.
C. Vena Porta.
D. D. Glandulæ conglobatæ binæ in cava hepatis parte ſitæ. Nota plures plerumque ibi obſervari glandulas.
EEEEE. Vaſa Lymphatica ab extima hepatis parte producta, ſeſeque in anticam glandularum partem inſinuantia.
F. Vena Umbilicalis in ligamentum degener.
GGG. Vaſa Lymphatica, à poſtica glandularum parte ortum ſumentia, & ad receptaculum chyli tendentia.
ggggg. Valvulæ in vaſis Lymphaticis luculenter conſpicuæ, receptaculum chyli reſpicientes, atque, nequid è receptaculo ad hepar perveniat, prohibentes.

Poſt-

Poſtſcriptum.

CL. *Bilſium* ſuæ defenſioni ſummopere incumbere ex aliis percipio: idque non tam quidem coram artis Anatomicæ *gnaris*, quam *ſciolis* & *ignaris*, quod ipſi, modo ſuas tueantur partes, perinde eſt. Nonnullis perſuadet, *concertationem noſtram fuiſſe de Lymphæ motu, quem ipſe à receptaculo ad corporis habitum ferri ſtatuerat, ego verò à corporis habitu verſus centrum*, aſſeritque *me meam ſententiam haud potuiſſe probare*. Aliis refert, *me perhibuiſſe, ſe nullas unquam in vaſis Lymphaticis vidiſſe Valvulas*, ſimiliaque in medium profert effugia. Hæc quod attinet, me talem Lymphæ motum ſtatuiſſe, fateor, idque etiam nunc affirmare non hæſito. Quod verò illud tueri non potuerim, tanquam rem plane ridiculam, prorſus nego. Non deſunt viri boni, qui tunc temporis huic colloquio interfuêre, teſtimoniumque mihi de actis libenter dabunt. Quod porro dixerim, Bilſium nullas unquam in vaſis Lymphaticis vidiſſe valvulas, plane falſum eſt: ipſe præſentibus ſupra memoratis viris, non ſemel aſſeruit, *nullas dari in Lymphaticis valvulas, & ſiquis ſibi contrarium oſtenderet, agniturum illum, ſe in ſectionibus anatomicis verſatiorem*. Fateor me ſæpius perhibuiſſe, me adduci non poſſe, ut credam *Bilſium* Lymphaticorum Valvulas unquam ante demonſtrationem meam vidiſſe; illud enim in hunc uſque diem à me ut credam impetrare nequeo: & poſito quod dixerim illum nunquam vidiſſe eas, (quod tamen à veritate alienum eſt) an iniquitatis me accuſare poſſet *adverſarius*, quandoquidem ipſe toties aſſeruit *valvulas in vaſis Lymphaticis à nemine mortalium eſſe aut viſas aut oſtenſas*. Tandem pro ſua ventilat defenſione, *nos omnes mentem ſuam malè excepiſſe, ſeſeque de earum exiſtentia ancipitem non hæſiſſe*. Quod ut facilius omnibus inculcaret & perſuaderet, libellum quendam, à *D. Zaſio* Med. Doctore apud Roterodamenſes concinnatum profert: ubi Fol. quarto *D. Zaſius* aſſerit, *Bilſium* quotidie in lucem proferre, Arterias, Venas, Ductus aquoſos, Muſcum, Valvulas in DUCTU THORACICO &c. *Videtiſne?* inquit *Bilſius*, *mihi fuiſſe notum*,

tum, exſtare in Lymphaticis Valvulas: ipſe namque Zaſius, me eas habuiſſe conſpicuas profitetur. Aſt quantum, ingenue Lector, illud ad concertationem noſtram valeat, te judicem relinquo. Quæſtio mihi cum *Adverſario* de valvulis vaſorum Lymphaticorum intercedit, quæ ſparſim & ubique in toto inveniuntur corpore; ille ſeſe antehac eas vidiſſe in ductu thoracico, ſeu rorifero (uti *Bilſio* eum nominare placuit) profert. Quis, quæſo, negavit *Bilſium* in ductu thoracico vidiſſe valvulas? cum ne quidem negarim illum has conſpexiſſe in ipſis vaſis Lymphaticis. Ipſe vero nobis obtrudere voluit, nullas dari in vaſis Lymphaticis valvulas, uti ſuperius conſtat, quod ſi evertere poterit, palmam præripiat mihi.

CAP. II.

Modus venarum Lactearum Valvulas in conſpectum producendi.

SI quid in re Anatomica perquiſitu ſit arduum, haud poſtremum locum obtinet ocularis demonſtratio Valvularum, quæ ſunt in venis lacteis primi generis; idque potiſſimum propter ſequentes rationes. Primò niſi animal debito tempore poſt paſtum aperiatur, vix in oculos incurrunt Venæ Lacteæ, multo minus Valvulæ in iis contentæ. Secundò. In venis Lacteis chylo repletis, propter chyli opacitatem, Valvulæ haud conſpiciuntur. Tertiò. Adeò ſubtiles ſunt Venulæ Lacteæ, ut vix ac ne vix quidem tubulum admittant, quo ſine demonſtrari non poſſunt. Quartò. Ægrè à meſenterio tam accuratè ſeparari queunt quin veſtigium quidem retineant, à quo poſtea ita obnubilantur Valvulæ, ut viſus aciem prorſus effugiant: adeo ut facile non ſit Venarum Lactearum Valvulas in conſpectum producere. Nullus Anatomicorum Valvulas iſtas hactenus delineandas curavit; nemò quoque, niſi ſuſpenſa manu, de iis ſermonem habuit; nullibi quoque aliquid de earum ſtructura ſcriptum reperi: quapropter, num eaſdem revera conſpicati ſint, animi pendeo. Dari aliquid valvularum vice fungens, ratio ipſa dictitat; ſi enim Chylus à glandulis meſenterii verſus inteſtina impellatur, variis in locis percipitur renixus, ſeu obſtaculum. Ex eo tamen nullo modo illud, quod renixum efficit, ſeſe oculis noſtris offert; qua de cauſa non abs re fore exiſtimavi, illud examine accuratiori in-

quirere; eoque magis, quod animadverterim non omnes Valvulas ejuſdem eſſe ſtructuræ aut formæ. Sic eæ, quæ affixæ ſunt venis ſanguineis, ubi ramos emittunt, non ſervant lunæ creſcentis formam, verum in longitudinem magis ſunt exporrectæ: Quod à nemine hactenus obſervatum memini. Toto quoque differt cœlo Valvula, quæ ductui communi choledocho in inteſtino tenui præponitur, ab iis, quæ in craſſis reperiuntur inteſtinis, in quibus non unam, aſt plures obſervo Valvulas. Quemadmodum in parte craſſi inteſtini à me inflati & exſiccati habeo præparatas, ut Viris curioſis, quoties libet, demonſtrem, donec aliquando figurâ expreſſas omnibus communicem. Datur & haud exigua inter cordis Valvulas differentia. Quibus ita perpenſis, multum impendi laboris, pluraque fruſtra adhibui experimenta, antequam curioſitati meæ ſatisfacere, valvulasque in conſpectum producere potuerim: cujus veram præparationem lubens revelo. Tertiâ circiter horâ à paſtu ſtrangulandum animal, aperto abdomine, liganda quædam venula lactea chylo repleta, circa Aſellii pancreas, ſeu potius glandulas meſenterii; ne præpropere, ſimul cum lacteo ſucco viſum effugiat venula lactea. Poſtea propè exortum, qui eſt ab inteſtinorum tunicis, tubulus dextrè intrudendus; quo facto, ligatura ſolvenda, ſuccuſque lacteus digitis abigendus. His ita peractis, vinculum de novo adhibendum, venula lactea ſpiritu oris ſuſcitanda, pone tubulum, ne flatus erumpat, vincienda, atque à meſenterio, ut ne veſtigium quidem adhæreat, accuratè ſeparanda, aërique demum exponenda, ut ſiccefcat: Sic Valvulæ luculenter conſpiciuntur, geminatæ, ſemilunares, iis, quæ in vaſis ſeroſis reperiuntur ad amuſſim reſpondentes. Notandum primò, Venas Lacteas primi generis non tantâ gaudere valvularum copiâ, quantâ vaſa ſeroſa, imò & ſecundi generis lacteæ, uti Fig. III. conſpiciendum exhibet. Secundò, omnes earum Valvulas cavitate ſua glandulas meſenterii reſpicere; adeo ut nihil ab iis ad inteſtina amandari queat. Vide Fig. III. lit. b b b b b. Tertiò, has Valvulas, omnibus exquiſitiſſimè peractis, conſpici non poſſe, niſi Cœlo ſereno, claráque exiſtente luce. Ne tamen verba dare videar abſona, aliquot domi ſervo pluribus Viris egregiis oſtenſas lacteas balſamo conditas, in quibus Valvulæ iſtæ luculenter conſpiciuntur: ut & Venas quaſdam ramis præditas, quibus præponuntur Valvulæ iſtæ in longitudinem magis exporrectæ (de quibus ſuperiùs mentionem

nem

nem feci) quæ non malè alteri parti digitalis, quo utuntur mulierculæ pro digitorum tegumento, à me comparantur: quod *Higmorum* prorſus latuiſſe patet ex ipſius Diſquiſitione Anatomicà corporis humani, Fig. II. Tab. X; ubi omnes venarum Valvulæ ejuſdem reperiuntur ſtructuræ: Quin nullus mihi hactenus perſcrutanti occurrit Anatomicus, quem id animadvertiſſe vidi.

FIG. III. ENODATIO.

Equinas venas Lacteas primi & ſecundi generis, glandulam meſenterii, & receptaculi chyli portionem repræſentat.

A. Glandula meſenterii Equini, ab Aſellio Pancreas dicta, in cujus partem anticam venæ lacteæ primi generis ſeſe inſinuant, à poſtica autem parte venæ lacteæ ſecundi generis ortum ſumunt.
BB. Primi generis lacteæ.
bbbb. Valvulæ in iiſdem conſpicuæ.
CCC. Earundem venarum radices ab inteſtinis tenuibus ſeparatæ.
DD. Venæ lacteæ ſecundi generis in quibus Valvulæ numeroſiores exiſtunt, adeò ut ratione formæ à vaſis Lymphaticis non diſcrepent, ut rectè obſervatum à Cl. D. Sylvio, in Diſput. de Vaſis Lymph. Theſ. 12.

FIG. IV. EXPLICATIO.

A. Venula lactea cum valvulis aaaa.
* Venula lactea aperta.

FIG. V. DILUCIDATIO.

A. Portionem ductus thoracici Equini, in quo Valvulæ aa. conſpiciuntur, continet.
B. Pars ductus thoracici, chyli receptaculum cavitate ſuâ reſpiciens.

DE
SPLENIS
LYMPHÆ-DUCTIBUS.
CAP. III.

Vaſa Lymphatica in Liene manifeſtandi modus.

NOn deſunt inter Neotericos, quamquam in re Anatomica oculatiſſimos, qui Lienem Vaſis Lymphaticis prorſus deſtitutum putarunt, quos inter *Whartonus* ſingularis ille Anatomicus pro meritis colendus, in Glandularum totius corporis Deſcriptione, pag. 13. *Vix autem fingi poteſt in quem uſum, liquorem hunc eliciat, niſi in nervorum. Deſunt enim alia omnia vaſa per quæ idem abſportetur, præter nervos. Nam Lymphæ-ductus nulli adhuc per hanc partem* (loquitur de Liene) *diſtributi obſervantur. Franciſcus Gliſſonius*, in Anatomia ſua Hepatis, profitetur quoque ſeſe eas non vidiſſe, fol. 516. hiſce verbis: *Vaſa habet* (de Liene ſermonem habet) *arterias, venas, nervos plurimos, & nervoſas fibras inumerabiles, Lymphæ-ductus nullos vidimus, eoſque propterea* (*ſi qui adfuerint*) *aliorum oculis perſpicacioribus detegendos relinquimus. Gualterus Charleton*, in Oeconomia Animali, nullos quoque in Liene admittit Lymphæductus, fol. 178. *Lymphæ-ductuum duo genera conſtituuntur ab Inventoribus; quorum alterum eos omnes, qui in abdomine ſunt, complectitur: cæteros, qui ex artubus, ſeu exterioribus corporis partibus exoriuntur, alterum. Priores ab hepate, omento, aliiſque infimi ventris partibus* (*liene unicè excepto, in quo nulli adhuc ſunt reperti*) *fere omnibus emergunt.*

Plures Authores, qui in hac ſunt opinione, recitare, facile mihi foret: ne verò ſim prolixus, eos miſſos faciam, illudque tantum, quod circa Lymphæ-ductus in ſplene oculatus obſervavi, detegam. Dixi autem ſuperiùs, Lienem vaſis Lymphaticis ſcatere, ideoque jam paucis, quo ritu illa inveſtiganda ſint, expediam. Aperiatur duabus horis à potu abdomen cujuſdam animalis ſtrangulati, aut mactati, ligenturque ſimul omnia vaſa Slenica, tam ſanguinea, quam ſeroſa (jamjam enim effluit Lympha vaſis) quo facto amputandus Lien ſub ligatura, (quemadmodum Fig. IV. demonſtrat) & aſſeri ſeu menſæ imponendus, ut omnia luculenter conſpici poſſint: tunc demum trudatur

datur digitis Lympha ab extremo ligaturam verſùs, ſic vaſa in conſpectum veniunt copioſiſſima, per quæ Lympha nullo modo (niſi adhibitâ vi) reduci poteſt. Benè tamen obſervandum I°. Vaſa illa non ſolum in ſplenis ſuperficie reperiri, verùm etiam in parte interiori arteriam ſplenicam, nervoſque concomitari. II°. in omnibus animalibus ejuſdem generis, haud æquè copioſa eſſe. III. Lienem humanum non tantâ gaudere Lymphæ-ductuum copiâ, quantâ quidem Vitulinus. IV°. proſpiciendum in ligandis vaſis Splenicis, ne dilacerentur, aut rumpantur vaſa illa ſeroſa ſeu Lymphatica.

FIG. VI.

DECLARATIO.

Lienem cum ligatis Vaſis Lymphaticis & ſanguineis oſtendit.

A. Lien Vituli.
B. Vaſa Sanguinea & Lymphatica ligata.
C. Vena Splenica.
D. Arteria Splenica.
E. Nervi Splenici, quorum numerus incertus.
F. Vaſa Lymphatica in extima Lienis parte ortum ducentia.

ffff. Valvulæ in iiſdem Vaſis.
G. Ligatura.

 OB-

OBSERVATIONES ANATOMICÆ.

CAP. IV.

OBSERVATIO I.

Anatome filiolæ tredecim Coſtas in ſingulo latere habentis.

AO. 1664. Filiolæ cujuſdam, lenta febri hectica denatæ, cadaver (præſente Dº. van *Santen* Med. Doctore, Practicoque apud Harlemenſes feliciſſimo) diſſecui. Tredecim coſtæ in ſingulo latere oculis occurrebant. Bis quoque uno in latere binæ coalitæ conſpiciebantur coſtæ.

OBSERVATIO II.

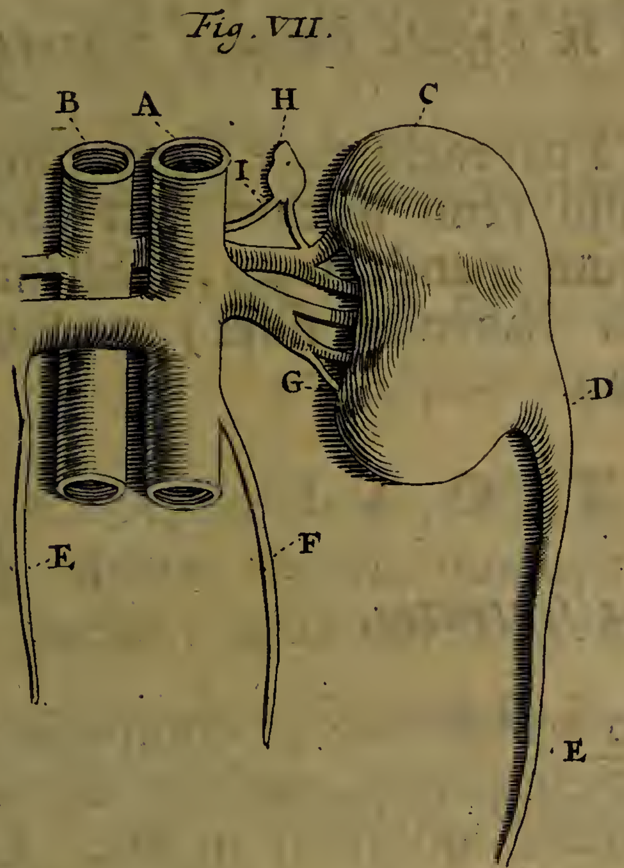
Productio pelvis & ureteris, ab externa & gibboſa renis parte.

NAturam circa renes non rarò varietate frui, animadvertunt ii, qui cadaverum ſectionibus delectantur. Ao. 1665. menſe Junio canem, lacteas, Lymphaticaque perſcrutandi gratiâ, ſtrangulavi. Ren ſiniſter quodammodo flaccidus, duos continebat lumbricos, octo plus minus digitos aſſequentes. Pelvis & ureter ab externa & gibboſa parte producebantur (quemadmodum Fig. VII. demonſtrat) calculumque continebat Pelvis; unde adeò mihi videbatur obſtructa, ut nihil quidem ex eo rene ad veſicam pervenire poſſet.

FIG.

FIG. VII. DILUCIDATIO.

Renem ſiniſtrum, è cujus parte gibboſa & externa oriuntur pelvis & ureter, oſtendit.

A. Arteria Aorta.
B. Vena Cava.
C. Ren ſiniſter.
D. Pelvis ab externa & gibboſa renis parte producta renem extra aliquo modo conſpicitur.
E. Ureter ſiniſter.
FF. Arteriæ Spermaticæ.
G. Arteria Emulgens.
H. Ren Succenturiatus.
I. Vena Emulgens.

OBSERVATIO III.

Vermes in Ventriculis Equinis reperti.

IN ventriculis Equinis craſſos curtoſque ſæpius deprehendo lumbricos colore cinereo, formâ oculis, ſeu gemmis Abietis perſimiles, tunicæque interiori ventriculorum firmè adhærentes.

OBSERVATIO IV.

Anatome monſtroſi capitis Vituli.

A° 1664. Monſtroſi capitis Vituli, ob hydrocephali vitium emortui, anatomen inſtitui. Mole communis Vituli caput bis ad minimum ſuperabat, rotundum, humani capitis ad exemplar. Pelle deglubita, variis in locis cranii expers, ſolaque

ſolaque membrana veſtitum deprehendi, quemadmodum cuivis curioſo demonſtrari adhuc poteſt. Cerebri momento exiguo tantum ſuperſtite, cætera cavitas aquoſâ quâdam ſcatebat materiâ.

OBSERVATIO V.

Racemus glandularum nervoſarum in hepate humano repertus.

A°. 1664. Vaſa jecoris humani à parenchymate ſeparaturus, demptâ tunicâ ob oculos mihi venit in cava ejus parte ſub veſica fellea, catena plurimarum glandularum, ſubſtantia nervoſa, nullo ſanguine (ſi oculis habenda fides) perluta, cultelli aciei præ duritie vix cedente.

OBSERVATIO VI.

Arteriæ vermibus ſcatentes.

A°. 1665. in Meſenterio Equino occupatus, in conſpectum ſeſe mihi dedit pars arteriæ meſentericæ, multum diſtenta, ut prima fronte anevriſma exſtare videretur in illa. Eo enim in loco pollicis craſſitiem ſuperabat, infra quam ſupraque, calamum ſcriptorium craſſitie vix æquabat. Qua diſſecta, tunicas adeò comperi incraſſatas, ut Straminis craſſiuſculi craſſitiem repræſentarent. Cavitas innumerabilibus repleta erat vermiculis, aciculam minorem (capite dempto) ad amuſſim repræſentantibus. Ter quaterve me illud offendiſſe memini.

OBSERVATIO VII.

Gemina vena umbilicalis in uno hepate.

VAriis naturam ludere modis in jecinore deprehendo. A°. 1665. menſe Majo, hepar Vituli, jam jam in lucem editi, excarnaturus, animadverti duas venas umbilicales, quemadmodum nonnullis in re Anatomica verſatis demonſtravi. Una alterâ multò tenuior portæ propago non erat, aſt in dextra hepatis parte ramulos plurimos ubique diſtribuerat, qui cum cæteris portæ extremitatibus uniebantur per anaſtomoſes.

O B-

OBSERVATIO VIII.

Oſſium ſecundùm naturam ſeparatorum, præter naturam coalitus.

Ao 1664. Lumborum vertebras, in cadavere humano per ſymphyſin planè unitas, contemplari mihi contigit. Eodem anno Coſtæ coalitum cum vertebra intuitus ſum. Paucis poſt vertebrarum colli unio mihi occurrit.

OBSERVATIO IX.

Vermis in hepate muris repertus.

Ao 1664. murem diſſecans, in hepatis cavo veſiculam pendulam reperi, qua aperta, ob oculos venit vermis, ſatis gracilis, Spithami longitudinem ſuperans.

OBSERVATIO X.

Arteriæ œſophageæ exortus variat.

PArti œſophagi, quæ in thorace abſconditur, haud perpetuò arteria ab intercoſtalibus exorta conceditur, ſæpe enim hanc arteriam ortum trahere ab Arteria, Bronchiali à me dicta, obſervavi.

OBSERVATIO XI.

Vermis in rene repertus.

Ao 1664. Canem venaticum ſatis pancreaticè (quantum ex agilitate colligere potui) viventem, diſſecui. In rene dextro ne veſtigium quidem parenchymatis, aſt vermem non exilem, & copioſum ſanguinem fluidum inveni.

OBSERVATIO XII.

Geminus Ductus Pancreaticus in cadavere humano ſæpiſſimè viſus.

DUctum pancreaticum, qui ab exercitatiſſimo *Wirſungo* primò offenſus perhibetur, in homine ſæpiſſimè geminum

num animadverti; quod bis quoque ſeſe obſervaſſe notat *Regnerus* de *Graef*, intima familiaritate mihi conjunctiſſimus, in Exercitatione Anatomico-Medica, Theſ. 24. Horum alter communem ductum choledochum, inteſtinalem dictum, propè inteſtinum duodenum, ut plurimum perforabat: alter in inteſtinum dictum, aliquando etiam in jejunum, ſeorſim implantabatur. Sæpè tamen duos reperi pancreaticos ductus in cadavere humano, quorum neutri aliqua cum ductu choledocho erat communicatio. In canibus hunc ductum pancreaticum raro ſimplicem eſſe comperio.

OBSERVATIO XIII.

Ren atrophiâ correptus, cum mirabili pelvis, ureteriſque dilatatione.

Ao 1665. 14. Februarii cadaveris cujuſdam viri, Phthiſim Diabetemque paſſi, anatomen inſtitui. Remotis inteſtinis, arterias Spermaticas inveſtigaturo, in oculos mihi incurrit ureter dexter, mirum in modum diſtortus, atque hic illic multum expanſus, ut inteſtinum ratione craſſitiei repreſentaret. Pelvis quoque adeò erat diſtenta, ut malum aurantium mediocre facillimè, & citra difficultatem admitteret. Parenchymate omnimodè conſumpto, nil præter membranoſas partes, perquam induratas ſuperſtes videbatur.

OBSERVATIO XIV.

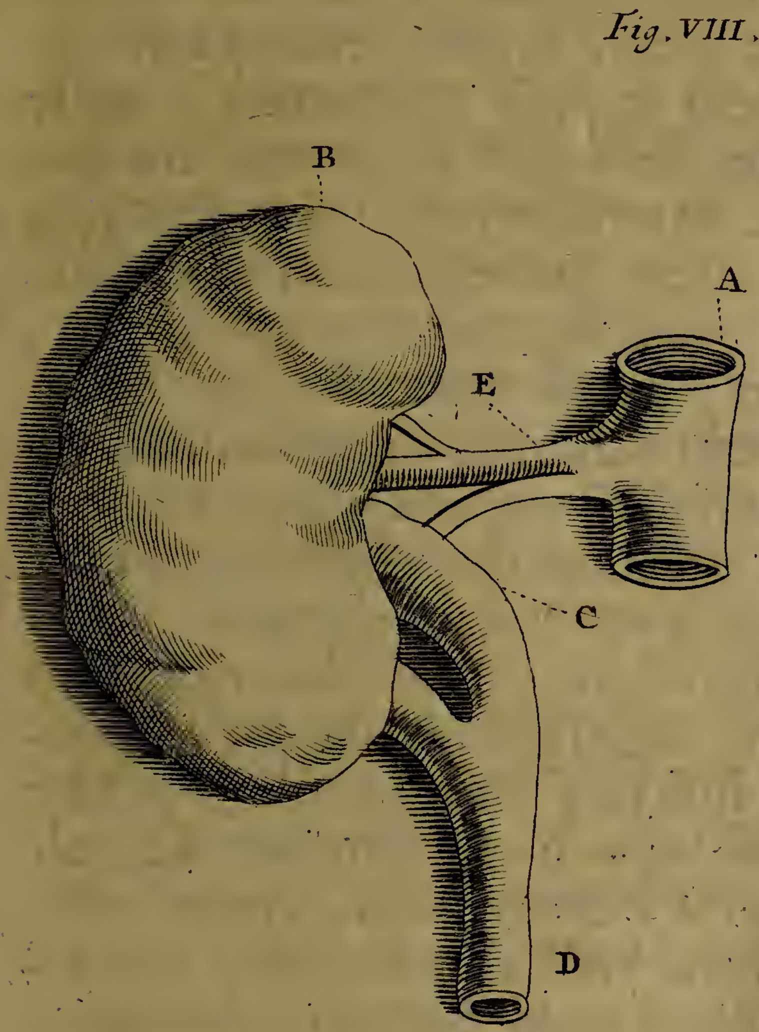
Pelvis bifurcata.

DExtrum renem in eodem cadavere inquirenti in aſpectum venit pelvis, quæ renem extra apparuit pendula, bifurcata, & apprimè dilatata. Vide Fig. VIII.

FIG.

FIG. VIII. EXPOSITIO.

Renem dextrum cum pelvi bifurcata proponit.

A. Vena Cava.

B. Ren dexter.

C. Pelvis bifurcata extra renem pendula.

D. Ureter multum diſtenſus.

E. Vena Emulgens.

OBSERVATIO XV.

Arteria quædam hactenus incognita, per quam ſanguis arterioſus, ab Arteria magna derivatus, ad pulmones amandatur.

EOrum quos in hunc uſque diem pervolvi Anatomicos, nullus quidem, quod ſciam, vaſorum ſanguinem Arterioſum ab arteria aorta ad pulmones deducentium mentionem facit: Imo præter venam arterioſam, ſeu potius arteriam pulmonalem, ex dextro ſinu prodeuntem, ſanguinemque ut ventiletur, ad pulmones deducentem, & arteriam venoſam, ſeu potius venam pulmonalem, ex ſiniſtro cordis thalamo exortam, ſanguinemque è pulmonibus ad cor revehentem, nullum vas ſanguineum quiſ-

piam agnovit. Cui ſententiæ tam diu fui addictus, donec mihi, jam fermè per biennium, in majorum animalium, puta Hominum, Equorum, Boum, & ſimilium pulmonibus excarnandis verſanti, ut aliquid certi de vaſorum ſanguineorum Anaſtomoſibus in pulmonibus mihi conſtaret, inopinato arteria quædam BRONCHIALIS à me dicta, in conſpectum ſeſe dederit, & quidem per ſanguinem in ipſa contentum, unde eminebat, poſtquam Pulmonum bronchia ab eorundem Parenchymate, venâ arterioſâ, & arteriâ venoſâ ſeparaſſem, & ſanguine ſuo per liquorem quendam convenientem privaſſem. Quo viſo diſtributionis principium indagare animus erat, quod propter abſciſſam Aortam, nullo modo in illis Bronchiis ſum aſſecutus, in aliis verò omnibus quamfacillimè illud poſtea obtinui. Hanc Arteriam à nemine adhuc eſſe obſervatam, intrepidè affirmo: Viri enim in rebus Anatomicis exercitatiſſimi, vaſa ſanguinea in pulmonibus contenta, deſcribentes, hanc quaſi incognitam ſilent. Quos inter magnus ille *Andreas Laurentius*, vir ſui ſæculi doctiſſimus, in Hiſtoria ſua Anatomica Corporis Humani, Cap. 22. fol. 369. hæc habet. *Triplici vaſorum genere caro hæc* (loquitur de pulmonibus) *ſuſtinetur*, & *cohæret*, *Vena arterioſa*, *Arteria venoſa*, & *Aſpera arteria.* Nullam verò de Arteria à me inventa facit mentionem. *Cl. Spigelius* in Sectione Anatomica nullo modo infimus, in eadem eſt opinione, & præter vaſa à Cl. Laurentio prolata, nullum agnovit, ut liquet ex ejus Corporis Humani Fabrica, Cap. X. fol. 362. *Parenchyma hoc membranâ cingitur, à communi vaſorum, pulmonem ingredientium, tunicâ enatâ, quæ tenuis, mollis, & vehementer poroſa eſt, vaſa autem accepit omnis generis: Venas quidem, à vena Arteriali, ex dextro cordis ventriculo prodeunte, Arterias verò, ab Arteria venoſa è ſiniſtro. Illa nutrimentum, hæc vitam affert; ſed utraque in duos, ſtatim ac primum pulmonem attigere, ramos dividuntur, mox iterum in plures. Clariſſimi Bartholini* verba hæc ſunt. *Subſtantia pulmonis triplicibus intertexitur vaſis, non parum etiam ad robur facientibus, duo à corde veniunt; vena Arterialis, & Arteria venalis, tertium proprium eſt, videlicet Trachea Arteria, ſeu Aſpera Arteria.* Nulla quoque *Higmorus*, celebris ille *Britannus*, *in ſua Corporis Humani Diſquiſitione Anatomica*,

præ-

præter enumerata à ſupra citatis Viris vaſa, in pulmonibus recenſet, ut liquet ex Cap. IX. Lib. 1. fol. 168. *Vaſa pulmonum, quibus cordi adjunguntur, & per quæ & ſanguinem pro nutritione recipiunt, & contemperatum rurſus cordis ſinui ſiniſtro reddunt, ſunt Arteria, & Vena.*

Hanc Arteriam, BRONCHIALEM nominare viſum fuit; ſupra Bronchia enim ſerpens ea concomitatur ad finem uſque. Ortum ſumit ab Arteriæ magnæ deſcendentis poſticâ parte, digiti latitudine, plus minus, ſupra ſupremas arteriarum intercoſtalium, ex aorta deſcendenti exortarum, aliquando etiam duorum digitorum latitudine ſupra arterias modo dictas; nonnunquam etiam infra eas originem habere comperio: placet enim naturæ aliquando varietate frui. Nunc unica exſurgit, nunc gemina, ita ut ſæpius, arteriâ magnâ cadavere exemptâ, intercoſtalibus & Bronchialibus abſciſſis, trunculi Bronchialium remanentes, exortum intercoſtalium mentiantur. Hinc pulmones obliquè ſubit, Bronchiaque ſub arteria venoſa ad extremum uſque comitatur, donec capillaris facta, viſus aciem effugiat. Æri ipſam curavi incidendam, ut, ſi quid forſan verbis exprimere non valerem, illud per figuram ad vivum depictam, perficerem. Notandum porro, me, deficiente pulmone humano, vitulinum ſumpſiſſe, uti cuivis patet ex ſupremo ramo, qui Pulmonibus humanis, equinis, aſininis, agninis, caninis, vulpinis, denegatur: an verò præter boves & vitulos reperiantur bruta, quibus ille ramus, ſeu lobus conceditur, ignoro. In pulmonibus humanis obſervavi, hanc arteriam ſæpius anticam Bronchiorum perrepere partem, quod in brutorum pulmonibus raro vidi. Dicet forſan aliquis, hanc arteriam parvi eſſe momenti, ſi reſpiciamus venam arterioſam, ſeu potius arteriam pulmonalem, vas utpote capaciſſimum, à quo ſanguinis ſufficiens quantitas pulmonibus ſuppeditari poſſet. Ad quod reſpondeo, ea quoque ratione arteriam hepaticam floccifaciendam fore, propterea quod reſpectu venæ portæ, hepati ſanguinis copiam ſubminiſtrantis, quamminima ſit. Quod æque abſurdum mihi videretur; arteriam enim hepaticam jecur ingredientem, venamque portæ comitantem ratione pabuli nobilis illac vehendi maximi faciendam puto; quicquid enim per portam jecori communicatur, merè venoſus eſt ſanguis, ab imi ven-

triſ viſceribus refluus, nullo Chylo Riolani, aut Bilſii commixtus. Eadem quoque ratione hanc arteriam bronchialem maximi faciendam eſſe exiſtimo, non quidem ratione quantitatis, ſed qualitatis ſanguinis. Sanguinem enim ſiniſtrum Cordis thalamum tranſgreſſum, nobiliorem eſſe, dextri ventriculi ſanguine, quis negaturus? Exiſtimo itaque, ut finem imponam, hanc arteriam eſſe conditam, ut pulmonibus ſanguinem nobiliorem, perfectiorem, imo magis exaltatum, communicaret.

FIG. IX. EXPLICATIO.

Aſperam Arteriam Vituli à poſtica parte denudatam à Parenchymate venâ arterioſâ, & arteriâ venoſâ cum Aorta deſcendenti à corde detruncata, & arteria Bronchiali demonſtrat.

A. Aſpera arteria vituli à poſtica parte abſciſſa Larynge.
B. Ramus dexter.
C. Ramus ſiniſter.
D. Arteria Bronchialis, cujus ramuli bronchia ad finem uſque concomitantur.
E. Arteriæ deſcendentis à corde detruncatæ poſtica pars, è qua intercoſtales proveniunt.
.... Abſciſſi trunculi intercoſtalium.
F. Summus ramus, quem in nullis animalibus, quam in vaccis & vitulis inveni.

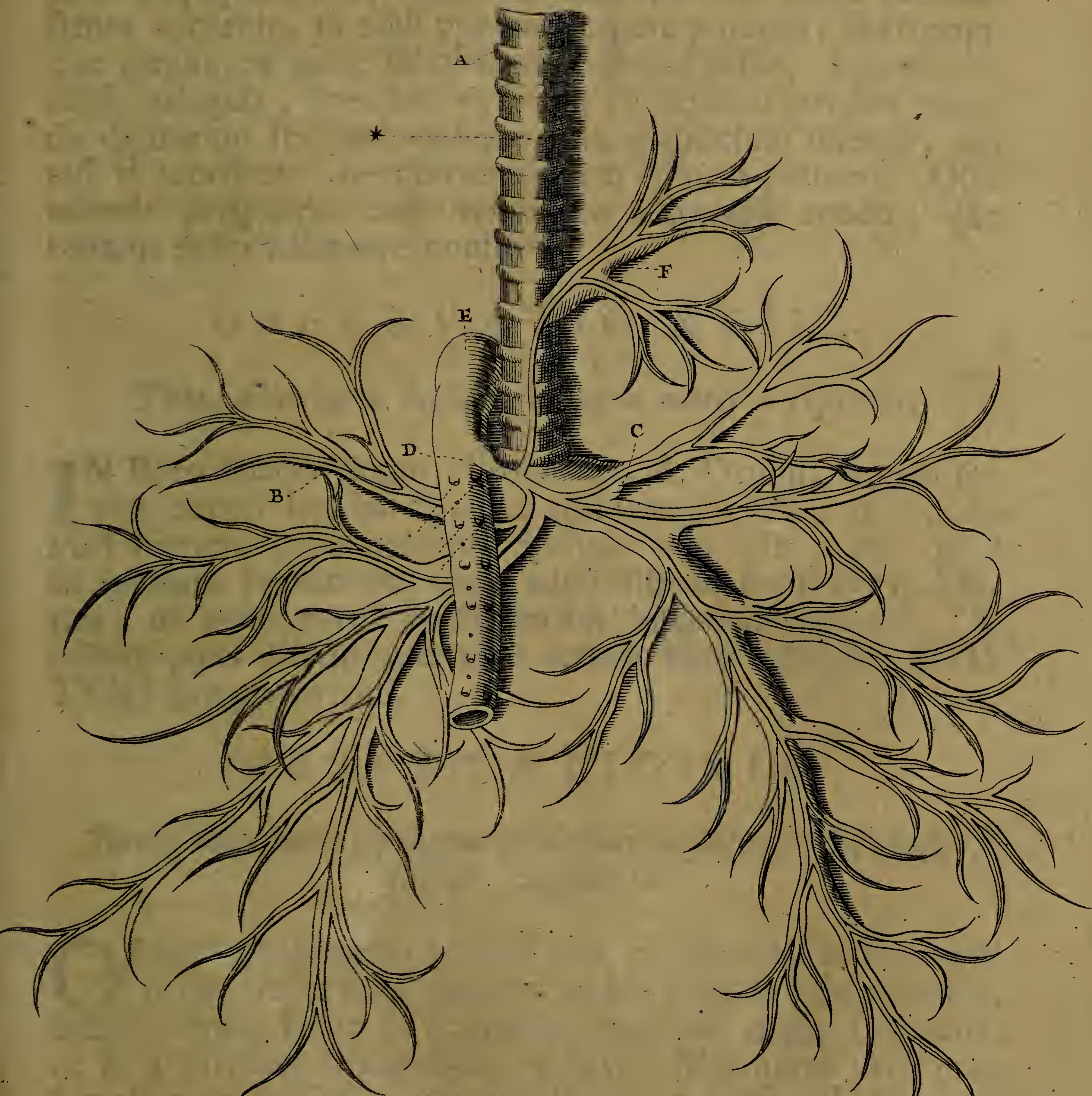
OBSERVATIO XVI.

Vermis ſupra omentum repertus.

LUmbricos in omnibus corporis partibus generari poſſe, quotidianâ conſtat experientiâ. Canem ſatis vividum tribus circiter horis à paſtu venas lacteas luſtraturus ſtrangulavi. Aperto abdomine proſiliit vermis vivus, duas ſpithamas minimùm longus. In omento nullum licuit cernere affectum, aut continui ſolutionem: inteſtinis meſenterioque etiam ſanis exiſtentibus.

OB-

Pag. 22. Fig. IX

OBSERVATIO XVII.

Prægrandis veſica fellea propter obſtructionem in Vacca reperta.

A°. 1665. menſe Aprili, Vaccæ cadaver aperui, in quo ab obſtructione meatus cyſtici, reperi veſicam bilariam, fellis ſeſquipintam ad minimum continentem: unde adeò diſtenta apparuit, ut nihil præterea capere potuerit, fibris namque magna ex parte ſolutionem continui paſſis. Hujuſce rei cauſa indagata, meatum cyſticum, à lapideo-tartarea materia digitorum frictioni cedente, ita obſtructum offendi, ut, niſi vi accedente, ne guttula quidem effluere potuerit. Quæ materia peripheriæ colli veſicæ eo adhærebat modo, quo tartarus dolio adhærere conſuevit.

OBSERVATIO XVIII.

Porus bilarius à lapideo-tartarea materia repletus.

IN Poro bilario Boum, Vitulorum, & Ovium, tantam ſæpius reperi lapideo-tartareæ materiæ copiam; ut bili in Pori ſuprema parte contentæ ſpatium non eſſet, per quod ad inteſtina perveniret, unde adeò diſtendebatur Porus bilarius, ut venæ portæ craſſitiem bis interdum ſuperaret. In talibus poris bilariis non rarò vermes latos (Belgicè BOTTEN) prognatos vidi.

OBSERVATIO XIX.

Totius meſenterii, propter glandulas meſenterii ſcirrhoſas factas, conſumptio.

OMenti conſumptio lethalis non eſt, plurimi enim eo expertes ſuperſtites dudum vivunt: quod non ſolum in brutis, verum etiam in hominibus ſubitò ab angina ſuffocatis, ut & à carnifice ſtrangulatis, notavi. Meſenterii verò conſumptionem exitioſam eſſe omnibus in confeſſo eſt. A°. 1664. 16. Februarii cadaver cujuſdam viri 25. annos plus minus na-

ti, tabemque paſſi, diſſecuimus, in cujus abdomine in hypochondrio ſiniſtro ſub ſplenem nobis apparuit tumor ſcirrhoſus, propria membrana incluſus, caput infantis magnitudine ſuperans, ita ut prima fronte alter videretur ventriculus. Meſenterio omnimodè conſumpto, inteſtina omnia in dextrum latus devoluta apparuere. Omnes quoque glandulæ meſentericæ & lumbares partim erant abſumptæ, partim Scirrhoſæ factæ.

OBSERVATIO XX.

Anatome rigidæ Vaccæ.

A°. 1665. 9. Maii, Vaccam lactantem, atrophia laborantem, adeò rigidam deprehendi, ut caput pratum verſus flectere, aut pedibus inſiſtere vix potuerit. Quam defunctam aperui, in qua quotquot erant glandulæ conglobatæ, omnes Scirrhoſas reperi, conglomeratis nil ſimile paſſis.

OBSERVATIO XXI.

Duo ductus Salivales ab una glandula maxillari inferiori exorti.

A°. 1664. Occupatus in capite canino cum D. *Regnero de Graef*, rerum Anatomicarum perſcrutatore diligentiſſimo, reperimus duos canales Salivales ab una glandula maxillari inferiori ortum ſumentes.

OBSERVATIO XXII.

Vaſa ſanguinea in ſplene humano à vaccinis diſcrepant.

A°. 1665. menſe Julio inveſtigationi vaſorum ſanguineorum in Splene humano incumbens, reperi vaſa venoſa concomitari arterioſa ad ſplenis extrema fere uſque, ſecus ac in ſplene bubulo, in quo vena quamprimum ſplenis tunicam penetravit, diſparet, ſicuti apud *Higmorum* Tab. vii. fol. 62. videre eſt.

OB-

OBSERVATIO XXIII.

Duo ureteres ab uno rene.

A. 1664. Mulieris cadaver diſſecantes obſervavimus renem dextrum duos obtinere ureteres, qui antequam ad veſicam pervenirent uniebantur: adeò ut veſicam ſimul perforarent. Talis renis ſtructuram me nuperrime quoque vidiſſe apud Dn. *J. Stalpert* vander *Wielen*, Med. Doct. & Anatomicum accuratum, memini.

OBSERVATIO XXIV.

Calculus in hepatis parenchymate repertus.

NIhil quidem frequentius, quam calculorum generatio in boum & ovium poris bilariis, occurrit; nil verò in ipſo hepatis parenchymate rarius obvenit: quin affirmare auſim, mihi (quanquam plus quam centies in jecinorum excarnatione occupatus fuerim) illud ſemel tantum apparuiſſe anno 1664; quo tempore mihi in excarnandis jecinoribus perquam attento in aſpectum ſeſe dedit calculus durus, in parenchymate abſconditus, poro bilario nullo modo affixus, qui lanci impoſitus Scrupulos duos pendebat.

OBSERVATIO XXV.

Hydatides in Atheromata, Steatomata, & Melicerides aliquando degenerare certum facit αὐτοψία.

HYdatides in Atheromata, Steatomata, & Melicerides mutari nulla mihi ambigendi relinquitur anſa; plures enim hoc anno iſtiuſmodi offendi hydatides, in quibus aliquando materiam pulti, lacti, ſero, coagulo, caſeoque æmulam reperi; idque non ſolum in ſuperiori hepatis membrana, verum etiam in parte ejus interiori ſupra venæ cavæ, & portæ ramos. De Hydatidum generatione, quid ſentiam, ſileo: quædam enim circa hanc rem animum meum ſuſpenſum reddidêre, adeò ut illud mihi ſufficienter perſpectum eſſe diffitear.

OBSERVATIO XXVI.

Ductuum Salivalium inferiorum oſcula in homine vivo viſum plerumque effugiunt, arte tamen manifeſtari poſſunt.

OScula Ductuum Salivalium inferiorum ore aperto in homini vivo vix unquam conſpiciuntur, adeò ut difficile ſit illa alicui oſtendere. A°. 1665. fortuitò & plane aliud inquirens, reperi oſcula prædicta aliquo modo hiſcere. Quo viſo cauſam ejus inquiſivi, deprehendique non ſolum penes nos eſſe, oſtiola ductuum ſalivalium facili artificio in ore aperire, ut in aſpectum veniant, verum etiam vaſa illa, ut & Salivam ita diſponere, ut Saliva ſtriatim ore tanto exiliat impetu, quanto ſanguis ex baſilica tuſa.

HÆc ſunt, amice Lector, quæ tibi hoc tempore communicare animus fuit. Plura diligenti indagine obſervata, inter quæ non minimum locum habet accuratiſſima hepatis excarnatio, in qua omnia, etiam minutiſſima, ejus vaſa tam ſanguinea quam lymphatica ſine ulla dilaceratione novo & inaudito modo demonſtrantur, in aliud tempus differo. Sicubi erro, quod humanum eſſe lubens agnoſco, emendationes aliorum candidas benigno excipiam animo: non enim is ſum, qui ſolus ubicunque in arte mea ſapere affecto, & ſupra mortale faſtigium memetipſum evehere: Diu eſt, cum didici à lepidiſſimo Poëta meo, quòd

...... Vitiis nemo ſine naſcitur,
optimus ille eſt
Qui minimis urgetur.

Odioſum hoc hominum genus exiſtimo, qui omnium bonorum ſtudia & labores præ ſuis deſpiciunt; qui aliorum induſtriam, etiam nunquam ſibi cognitam, floccifaciunt; qui verba & ſcripta propria miſerè torquent, inque ſenſum alienum & contrarium abripiunt, ut, nihil ſe latere, vulgo & ignaris rerum perſuadeant: hi ſunt, qui ab aliis inventa ſua faciunt;

ea,

ea, quæ revera ignorarunt, ab aliis luce clarius cum detecta vident, ſibi multo ante cognita, ſibi perfectius quam ulli mortalium revelata, clamitant; denique qui ſecreta horrenda ubique deblaterant non precibus, non vi, non ſorte ſuprema ulli communicanda, ſed pretio immenſo, cui plerique iſtorum inhiant; quorum tamen ſecretorum veritas æterno ſepulchro plerumque conditur, nec unquam à Sole, qui omnia illuſtrat, aſpicitur. Ejuſmodi hominum innumera occurrunt exempla; tædet referre hiſtorias eorum, qui lapidem Philoſophorum aliaque ſecreta in Medicina jactitantes, imprudentium multorum exhauſerunt loculos. Horum inſanos clamores viri cordati fugiunt, & tanquam

Ignavum fucos pecus à præſepibus arcent.

Equidem mihi in hiſce divulgandis non alium præfixi ſcopum, quam veritatem palam facere, qua ea ſeſe mihi nudam obtulit: ſiquas Viri eruditi & boni in ea maculas, ſiquos nævos animadvertunt, benigno animo ego eos abſtergi patiar; nec mihi dedecori fore exiſtimabo, ſi levem errorem commiſero, cujus neminem mortalium, hactenus immunem inveni: quin potius ſincero affectu & candido pectore eos amplectar, qui veritatem immaculatam oculis meis exponere annitentur. Invidorum acres caſtigationes omnes boni oderunt; amicis monitoribus ego amore vero, ego officiis occurram certiſſimis, &, ut cum mellitiſſimo Poëta noſtrate finiam,

Siquis ultrò comitate, vel leni
Benignitate, quæ coagulum vitæ,
Compes bonorum eſt, vindicet ſibi hoc pectus,
Tenebit uſque, dum ſuperſtes uſurpo
Vitale lumen, non ſolubili nexu.

ELEN-

ELENCHUS.

Valvularum in vaſis Lymphaticis exiſtentiam negat Bilſius. 1.
Rogat Bilſius ut ſibi valvulæ eæ demonſtrentur. 2.
Hiſce viſis Bilſius plenis buccis exclamat ſeſe antehac eas ſæpius vidiſſe. 4.
Bilſii defenſiones refutantur. 8.
Quo modo valvulæ dictæ luculenter demonſtrari poſſunt. 1. 2.
Qua de cauſa valvulæ in venis lacteis primi generis perdifficilè in oculos incurrunt. 9.
Quæ ſunt in venis Sanguineis Valvulæ, non ejuſdem reperiuntur formæ. 10.
Valvulæ affixæ venis ubi ramos emittunt, lunæ falcatæ formam non obtinent, aſt alteram partem digitalis in longitudinem diſſecti ad amuſſim referunt. ibid.
In inteſtinis plurimæ reperiuntur valvulæ. ibid.
Valvulas venarum lactearum in conſpectum producendi modus. ibid.
Venæ lacteæ ſecundi generis à vaſis Lymphaticis ratione ſtructuræ non diſcrepant. ibid.
Quo modo vaſa Lymphatica in Liene manifeſtentur. 12.
Tredecim coſtæ in ſingulo latere repertæ. 14.
Plures, nullas in Splene dari Lymphatica vaſa cenſere. 12.
Splen humanus haud tantam Lymphæ-ductuum obtinet copiam, quantam vitulinus. 13.
Eruptio pelvis ab externa renis parte. 14.
Vermes in ventriculis equinis geniti. 15.
Vituli caput monſtroſum. ibid.
Glandulæ nervoſæ in hepate repertæ. 16.
Arteriæ vermibus repletæ. ibid.
Duæ Venæ umbilicales in uno hepate. ibid.
Vertebrarum lumborum coalitus. 17.
Coſtæ cum vertebra coaleſcentia. ibid.
Colli vertebræ coalitæ. ibid.
Vermis in hepate muris repertus. ibid.
Exortus arteriæ œſophageæ variat. ibid.
Vermis in rene. ibid.
Geminus ductus in pancreate humano. ibid.
Ren ſiniſter tabe confectus. 18.
Pelvis bifurcata. ibid.
Arteria quædam Bronchialis à me dicta, ſanguinem arterioſum ab Aorta ad pulmones amandans. 19.
Vermis ſupra omentum repertus. 22.
Veſica fellea vaccina ſeſquipintam fellis continens. 23.
Porus bilarius lapideo-tartarea materia refertus. ibid.
Vermis in poris bilariis. ibid.
Totius meſenterii conſumptio. ibid.
Anatome rigidæ vaccæ. 24.
Duo ductus Salivales ab una glandula maxillari inferiori. ibid.
Vaſa ſanguinea in ſplene humano ab iis, quæ reperiuntur in vaccino, differunt. ibid.
Duo ureteres ab uno rene. 25.
Calculus in hepatis parenchymate repertus. ibid.
Hydatides degenerant in Atheromata, Steatomata, & Melicerides. ibid.
Ductuum Salivalium inferiorum oſcula arte manifeſtari poſſunt. 26.

FINIS.

FREDERICI RUYSCHII,

Anatomes, Chirurgiæ, & Botanices Profeſſoris,

OBSERVATIONUM ANATOMICO-CHIRURGICARUM *CENTURIA.*

Accedit

CATALOGUS RARIORUM,

Quæ in Muſeo RUYSCHIANO *aſſervantur.*

Adjectis ubique Iconibus æneis, naturalem magnitudinem repræſentantibus.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

M. D. C. C. XXI.

VIRIS

Illuſtribus & Ampliſſimis

D^N. JOHANNI HUYDEKOOPER,
Equiti, Domino in Maarſeveen & Neerdyk, &c.

D^N. JOHANNI HUDDE,
Domino in Waveren, &c.

D^N. NICOLAO WITSEN, I.C.

D^N JOANNI de VRIES,

Conſulibus & Senatoribus Reipublicæ Amſteloda-menſis, optimè meritis ac merentibus,

Dominis, Fautoribus ac Patronis perpetim Venerandis,

Salutem & perpetuam Felicitatem precor

FREDERICUS RUYSCHIUS.

Illuſtres & Ampliſſimi Domini,

QUam Illuſtrium Amplitudinum Veſtrarum benignis auſpiciis, & favore jam ab Annis viginti & ultra exerceo Anatomes & Chirurgiæ Profeſſionem, ejus labores & qualeſcunque fructus jure meritiſſimo, Inclyto Nomini Veſtro conſecrantur. Poſtulat, imò jubet hoc debitum pro ſingulari toties immerenti exhibitâ benevolentiâ Veſtrâ gratæ mentis officium. Ne enim tum alia

innumera & continua Veſtra in me meoſque beneficia, tum imprimis quoque illud, quo præter mox memoratum adhuc alio, Botanices ſcilicet, Profeſſorio munere nuper me dignati eſtis, ingrato obruantur ſilentio, nunquam non ſummoperè mihi enitendum & exiſtimo & profiteor. Ecquod verò grati animi teſtimonium iſti meæ Anatomen Chirurgiamque docendi provinciæ magis affine (licèt Veſtris inſignibus erga me meritis plane impar) depromere poſſem, quàm curioſorum non minus ac utilium Obſervatorum hanc ſupellectilem Veſtro non ſolùm conſpectui exponendam, ſed & Ampliſſimo Nomini inſcribendam; præſertim, poſtquam Veſtro indultu inſuper obtinui exoptatam in publico Noſocomio Cadavera aperiendi, eorumque intimos Viſcerum receſſus rimandi libertatem. Sic igitur eorum, quæ tum ibi tum & alibi animadvertere licuit, hiſtoriam & enarrationem typis exſcriptam Vobis, Illuſtres & Ampliſſimi Viri, *demiſſè offero & in ſinum Veſtræ tutelæ & benevolentiæ devolvo; certâ fiduciâ, hoc devoti erga vos obſequii mei monumentum exceptum à Vobis iri benignis vultibus, & eâ comitate, quâ me ipſum nunquam non reſpicere conſueviſtis. Quod quidem eò magis ſperare me jubet iſta, quam nullo non tempore ſincerè conteſtari Voluiſtis, benigna conatuum meorum approbatio. Precor Deum Opt. Max.* Viri Illuſtres, *ut bono publico quàm diutiſſimè Vos ſervet incolumes, & felicem hujus Reip. gubernationem, ſaluberrima conſilia & proſperrimos negotiorum quorumvis ſucceſſus Vobis omnibus & ſingulis conſtanter largiatur. Amſtelodami die* XXIII. *Mart.* CIↃ IↃC XC.

Lecto-

Lectori Benevolo.

MEdicinam non originem tantùm, verùm etiam incrementum ab Experientia ſumpſiſſe, nullamque proinde artem eſſe, cui tum ſtabiliendæ tum perficiendæ eadem experientia adeò ſit neceſſaria, jam olim ab Hippocrate, aliiſque poſtmodum graviſſimis Authoribus eſt demonſtratum. Cùm autem *Experientia*, teſte Galeno, *ſit obſervatio & memoria ejus, quod ſæpe & eodem modo viſum eſt*, mearum equidem putavi partium, nonnulla eorum, quæ per viginti tres annos (quibus in vaſtâ ac populosâ hâc Urbe non ſolùm Medicam Praxin exercui, ſed & frequentiſſimas Cadaverum tàm privatim in Noſocomio noſtro, quàm publicè in Theatro Anatomico, peregi diſſectiones) obſervare mihi contigit, in lucem emittere: ſicque hâc etiam viâ Artis noſtræ incrementa pro viribus promovere. Qui certè ſcopus, nemini non è Medicorum Filiis cordi eſſe debet, ſimul ac & obſcuritatem & imperfectionem, quibus unà cum tot aliis ſcientiis & ipſa adhucdum Medicina laborat, ſeriò expenderit. Sordidum enim imò vilis animæ haud fallax indicium foret, proprio ſolùm lucello in exercenda Praxi invigilare, tantâque aviditate loculis implendis eſſe deditum, ut ipſius etiam Artis ægritudines & infirmitates nihil ipſum afficiant. His verò, qui ſterilibus quibuſdam otioſi ingenii figmentis, & macris ſpeculationum ratiocinationibus ſubvenire anniteretur, næ ille ægræ Medicinæ Medicum ſeſe proderet. Mallem igitur phænomena & memorabiles rerum eventus ſedulò notare, ac fideli obſervatorum commemoratione Reip. Medicæ inſervire, quàm neglecto Experientiæ fulcro, caducas ratiociniorum chimæras in aëre fabricari. Detinuit me hactenus ab opere iſthoc temporis ſcribendi, per Praxin ſatis fervidam imprimis erepti, penuria; & forſan diutius detinuiſſet, ni ſinceræ quorundam exhortationes, imò preces, me dudum urſiſſent, & tergiverſanti calcar addidiſſent. Quapropter tandem negotio huic me accingere, & paſſim conſignatas obſervationes ex angulis conquirere volui; quarum nunc faſciculum hîc tibi, *Lector Benevole*, exhibeo, longè majorem futurum, niſi quidam ſcriptitandi libidine æſtuantes, ac interim rerum copia ſufficiente deſtituti ſubinde curioſa quædam obſervata ac expe-

rimenta mihi tacitè ſurripuiſſent, ac me inconſulto imò nec nominato, publica luce jam antè donaſſent. Quod an pio ſcopo me labore editionis exonerandi, àn verò nuditatem ſuam alienis plumis contegendi illiſque vanè ſuperbiendi propoſito effecerint, haud arduum erit hariolari omnibus iis, qui arrogantiæ humanæ genium & quid non turgiduli quorundam homuncionum ſpiritus audeant, penitùs cognoverint. Gaudeant interim ſuâ ſordidè & iniquè acquiſitâ gloriolâ, quæ ſicut in tenebris ſolùm radicata, ſic ejuſdem fructus in tenebris quoque emorientur. Mihi ſufficit, ea, quæ in promptu habui, hâc vice in unum collecta Eruditorum Orbi exponere, ut Viris Cordatis & Ingenuis, eorumque iteratis perſuaſionibus morem geram. Unde nullius Zoili, quicunque fuerit, invidus oculus me retrahere valet. Quod ſi qui, aliena rodere aſſueti, perverſum de hoc labore meo judicium ferre, & vel minimo errore (ſi qua fortè per humanam infirmitatem occurreret) apprehenſo, illicò cavillari ſategerint, nil reponam, nil pronunciabo aliud quàm

Muſcæ pupugêre Maronem.

Te verò, Lector Candide, Obſervationum harum lectioni intentum Prologus hic noſter non morabitur. Evolve igitur, ſi lubet, paucarum paginarum Opus; unde, varias afflictorum miſerias conſpiciendo, Humilitatis, & mirabilium Summi Numinis in Natura Operum excellentiam contemplando, Laudis & grati erga Sapientiſſimum Creatorem animi motus in te exſurgat & perpetuum incitamentum. Salve & Vale.

ELEN-

ELENCHUS

OBSERVATIONUM.

OBSERVATIO I.
Mirabilis Calculorum ſectio in Octogenaria.
OBSERVATIO II.
Aneuriſma Brachii periculoſum feliciter curatum.
OBSERVATIO III.
Patellæ fractæ fractura à cauſa notatu digna.
OBSERVATIO IV.
Fractura oſſium duorum Carpi, poſt tres annos nondum coalita.
OBSERVATIO V.
Os Capitis denudatum, ab aëre licèt nigreſcens, tamen abſque viſibili lamellarum ſeparatione reſtitutum.
OBSERVATIO VI.
Uteri Polypus carnoſus.
OBSERVATIO VII.
Uterus ſcirrhoſus & deformis, qui in magnam molem auctus, extra pudendum propendebat.
OBSERVATIO VIII.
Veſica Ovilla quaſi in duas partes diviſa.
OBSERVATIO IX.
Verus Uterus è corpore ſubinde prolabens.
OBSERVATIO X.
Uteri inverſio à partu.
OBSERVATIO XI.
Fœtus à Funiculi Umbilicalis mirâ contorſione necatus.
OBSERVATIO XII.
Uteri ulcus malignum.
OBSERVATIO XIII.
Diabetes à Renibus male affectis.
OBSERVATIO XIV.
Superfœtationis exemplum.
OBSERVATIO XV.
E calculis in uretere hærentibus, Iſchuria lethalis.
OBSERVATIO XVI.
Eruptio Ovarii poſt abſceſſum nimis profundè perforatum.

OB-

OBSERVATIO XVII.
Hydrops Ovarii muliebris.
OBSERVATIO XVIII.
Tumor Piloſus in Omento repertus.
OBSERVATIO XIX.
Orthopnœa, ab obſtructione & expanſione veſicularum Pulmonis orta.
OBSERVATIO XX.
Idem malum, ab Obſtructione veſicularum Pulmonis ortum.
OBSERVATIO XXI.
Idem affectus in puero obſervatus.
OBSERVATIO XXII.
Partus mirabilis, in quo inſolita viæ clauſura, arte tamen reſerata.
OBSERVATIO XXIII.
Puellæ Pudendum monſtroſè conformatum.
OBSERVATIO XXIV.
Uteri lateralis portio in partu procidens.
OBSERVATIO XXV.
Os uteri in partu prolabens.
OBSERVATIO XXVI.
Uteri à partu inverſio ab imperita manu reddita lethalis.
OBSERVATIO XXVII.
Hydrops è congerie Hydatidum ſacco incluſus.
OBSERVATIO XXVIII.
E Placentulis poſt fœtus excluſionem in utero remanſis, Pſeudomolæ.
OBSERVATIO XXIX.
Maſſa Cruoris coagulati quandoque Molam mentiens.
OBSERVATIO XXX.
Penis cancroſi amputatio.
OBSERVATIO XXXI.
Veſicula fellea intus cellulis diſtincta, & calculoſâ cruſtâ obducta.
OBSERVATIO XXXII.
Menſes à membranâ vulvam claudente ſuppreſſi, perque hujus inciſionem evacuati.
OBSERVATIO XXXIII.
Placentæ Uterinæ in Hydatides degeneratio.
OBSERVATIO XXXIV.
Tumor Lumbaris in fœtu, cum Spina bifida.

OBSERVATIO XXXV.
Idem affectus in infimâ Oſſis Sacri parte repertus.
OBSERVATIO XXXVI.
Tumor ſimilis in lumbis puellæ lethalis.
OBSERVATIO XXXVII.
Ab Aneuriſmate Arteriæ Aortæ Coſtarum Caries.
OBSERVATIO XXXVIII.
Monſtroſum Aneuriſma.
OBSERVATIO XXXIX.
Scirrhus Ventriculi lethalis.
OBSERVATIO XL.
Cephalæa à Setaceo applicito ceſſans, eodemque remoto recurrens, idque aliquoties.
OBSERVATIO XLI.
Ex aperto Bubone, copioſus Lymphæ effluxus peculiari arte inhibitus.
OBSERVATIO XLII.
Ex Ulcere Penis Hæmorrhagia enormis, arte facili quidem at ſingulari cohibita.
OBSERVATIO XLIII.
In puerperæ cadavere Os Uteri hians, & pelvis humoribus repleta.
OBSERVATIO XLIV.
Succini Globulus diu in Naribus hærens topho obductus.
OBSERVATIO XLV.
In Hydropicæ Cadavere Obſervata varia, inter quæ, Hepatis glandulæ admodum tumefactæ.
OBSERVATIO XLVI.
Hydrops Aſcites ex Hydatidibus.
OBSERVATIO XLVII.
Cranii ex contuſione fiſſura ipſas ſuturas pervadens.
OBSERVATIO XLVIII.
Fungus Palati cum carie, ſcalpello & cauteriis feliciter extirpatus.
OBSERVATIO XLIX.
Similis Caſus, diſſimilis verò eventus, ob Medicaſtrorum inſcitiam.
OBSERVATIO L.
Hepatis durities & ſuppuratio feliciter finitæ.
OBSERVATIO LI.
Ren, Hepar, Renes ſuccenturiati, &c. pro Glandulis ſanguineis non ineptè haberi poſſunt.

OBSERVATIO LII.

Tumores à poſtico capite infantum pendentes, ipſo capite majores.

OBSERVATIO LIII.

Vulnus Thoracis penetrans, cum egreſſâ Pulmonis portiunculâ, ſanatum.

OBSERVATIO LIV.

Vulnus Orbitæ Oculi lethale.

OBSERVATIO LV.

Acicula deglutita per inguinis abſceſſum exitum quærens.

OBSERVATIO LVI.

Aſthma ſeroſum cum notabili renis calculo.

OBSERVATIO LVII.

In puello trienni, calculi inſolitæ magnitudinis.

OBSERVATIO LVIII.

Molarum Origo & Natura.

OBSERVATIO LIX.

Vulvæ RectiqueInteſtini Gangræna, & perforatio feliciter curatæ.

OBSERVATIO LX.

Capitis Contuſioni ſolo fomento, abſque inciſione per imperitum temerè commendatâ, feliciter proſpectum.

OBSERVATIO LXI.

Uteri poſt partum inflammatio ſubinde ab Obſtetricum temeritate oritur.

OBSERVATIO LXII.

Lien in Pelvim prolapſus, ejuſque naturalem locum occupans analogum aliquod corpuſculum.

OBSERVATIO LXIII.

Tumor ventris oblongus poſt partum, ex Omenti coarctatione.

OBSERVATIO LXIV.

Vermes paſſim intra viſcera deliteſcentes.

OBSERVATIO LXV.

Hepar magnâ ex parte in hydatides degeneratum & ab imperito temerè confoſſum.

OBSERVATIO LXVI.

Exſectus Lien vivi Canis, non obſtante notabili hæmorrhagiâ ſuperſtitis.

OBSERVATIO LXVII.

Spina Dorſi in circulum recurvata.

OBSERVATIO LXVIII.

Ventriculi & Inteſtinorum ob inediam prodigioſa contractio.

OBSERVATIO LXIX.

Valvulæ Cordis oſſeæ & coalitæ.

OB-

OBSERVATIO LXX.
Partium quarundam induratio in Hydropicâ.
OBSERVATIO LXXI.
In fœtu cutis circa Umbilicum defectus lethalis.
OBSERVATIO LXXII.
A Cutis circa Fœtus Umbilicum defectu Viſcerum profuſio.
OBSERVATIO LXXIII.
Caſus non minus notabilis circa cutis muſculorumque abdominis defectum.
OBSERVATIO LXXIV.
A Pyloro relaxato Appetitus caninus.
OBSERVATIO LXXV.
Notabile veſicæ vulnus feliciter ſanatum, ſuccedente Hernioſo tumore.
OBSERVATIO LXXVI.
Linguæ Ulceroſæ durities ſcalpello & cauterio extirpata.
OBSERVATIO LXXVII.
Polypi in Antro Highmori hærentes.
OBSERVATIO LXXVIII.
Veſicæ ſcabies interna, unà cum excreſcentiis glandulo-carneis.
OBSERVATIO LXXIX.
Circa Renum vaſa mirabilis naturæ luſus.
OBSERVATIO LXXX.
Renis in adulto inæqualis ſuperficies.
OBSERVATIO LXXXI.
De tumore ſpongioſo, ſeu oſſivoro memorabilia.
OBSERVATIO LXXXII.
Alveoli Dentium ob varias cauſas penitus conſumti; unde dentium vacillatio & caſus.
OBSERVATIO LXXXIII.
Sterilitas à Tubarum Fallopiarum clauſurâ.
OBSERVATIO LXXXIV.
Veroſimilis Lochiorum eruptio per Tubas Fallopianas in abdominis cavitatem.
OBSERVATIO LXXXV.
Veroſimilis eruptio menſtruorum per Tubam Fallopianam in pelvim.
OBSERVATIO LXXXVI.
In Hydropici Cadavere Hepar malè & quomodo affectum.
OBSERVATIO LXXXVII.
In ſimili alio, Hepar itidem malè affectum unà cum Calculo in ductu Cyſtico.

OBSERVATIO LXXXVIII.

Uteri in alterutrum latus retractio.

OBSERVATIO LXXXIX.

Calculus Veſicæ cum hujus ad digiti uſqus latitudinem purulentâ incraſſatione.

OBSERVATIO XC.

Veſicula fellis ſæpiùs (præſertim in Vitulis) bifurcata; aſt rariſſimè, ſi unquàm, in totum duplex.

OBSERVATIO XCI.

Ilei affectus variæ cauſæ, per varia exempla demonſtratæ.

OBSERVATIO XCII.

Enormis Inteſtini Coli dilatatio.

OBSERVATIO XCIII.

Uteri motus imaginarius & verus.

OBSERVATIO XCIV.

Prodigioſa Ureteris, integram pintam continentis, dilatatio.

OBSERVATIO XCV.

Poſt Dyſuriam ſcirrhoſa Inteſtini Recti incraſſatio, & mira coarctatio.

OBSERVATIO XCVI.

Similis Recti Inteſtini incraſſatio.

OBSERVATIO XCVII.

Placentæ extractio à peculiari funiculi in eandem inſertionis modo redditur difficilis.

OBSERVATIO XCVIII.

Hernia Cyſtica, cui ex terrore juncta Bubonocele.

OBSERVATIO XCIX.

Renum & Ureterum Ovillorum mirabilis expanſio.

OBSERVATIO C.

Glandis in Pene vera ſtructura, noviter detecta.

FRE-

FREDERICI RUYSCHII OBSERVATIONES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

OBSERVATIO I.

Mirabilis Calculorum ſectio in Octogenaria.

INter omnes corporis affectus, qui hominem miſerè infeſtare ſolent, haud infimum locum obtinet Calculus Veſicæ. Hoc malum, quantumvis in Batavia noſtra admodùm frequens, rariſſimo & inaudito tamen modo ſeſe nobis nuper obtulit in Octogenaria, præ dolore admodum emaciata, & à viginti annis propendentiam uteri perpeſſa, cum intolerabili mingendi difficultate & cruciatibus, ita ut ægra emori maluerit decies, quàm hoc diutius perpeti, præſertim poſtremis duobus annis.

Tandem menſe Maio anni 1681 me vocari juſſit, de Uteri propendentia, & mingendi difficultate conquerens. Mirabar Vetulæ querelas, quoniam nunquam à ſolo Uteri prolapſu ita dolere ſolent mulieres, verendumque eſſe adjeci, aliquid mali, præter Uteri prolapſum, hactenus in alta nocte latuiſſe. Hiſce auditis, miſera viſum & ulteriorem explorationem (ſine quibus nil certi aſſeverari poterat de abſconditi morbi eſſentia) non renuit, oſtenditque mihi uteri, juſto paulò majoris, prolapſum, eâdem formâ & magnitudine, quâ illum expreſſit Sculptor. Palpitando hunc uterum, calculos ſentire putabam, nec fefellit! quamvis circa calculorum formam deceptus: videbantur enim tenuiores laminæ calculoſæ, (Belgicè *Leyen*) qui poſt inciſionem reperti ſunt anguloſi & craſſi, ut ex annexa figura liquet. Non autem interim certè determinare poteram, utrum locum haberent dicti calculi in

 ipſa

ipſa uteri cavitate, an verò inter ejus membranas, vel in aliqua veſicæ portione. Videbantur quidem uteri locum occupare, qui totus, quantus (ut Fig. prima demonſtrat) è corpore propendebat, ſine ulla veſicæ portione, (ut nobis videbatur.) Hiſce viſis & exploratis, calculorum exſectionem propoſui: accerſuntur magiſtri, Petrus Adriani filius, & Andreas Boekelmannus, de re Chirurgica benè meriti, qui eandem quoque Operationem commendabant, proximo die inſtituendam. Operationem in ſequentem diem dilatum iri miſera illa vetula audiens, lamentari cœpit, exclamans, O! me miſeram, non reverſuri eſtis, relinquetis me, &c. quibus querelis permoti, illicò operationem inſtituimus, ſolâ inciſione, ſecundùm uteri propendentis longitudinem, extraximuſque momenti temporis ſpatio, Calculos quadraginta & duos, partim inſtrumentis, partim ſolis digitis, quorum magnitudinem & formam videtis, Fig. 2.

In hac operatione non admodùm doluit ægra, eâque peractâ, & hoc onere exonerata, atroces illicò evanuere dolores, quos tot annis paſſa fuerat, & ſatis commodè vivere cæpit. In ipſa ſectione, præter guttulas ſanguinis, aliquid liquoris promanabat è vulnere, unde ſuſpicabamur, veſicam quoque eſſe in procinctu; nec falſò, nam ſequenti die hoc penitius inveſtigantes, & ſiphonis ope liquorem per meatum urinarium injicientes, eum vulnere exire reperimus: quod, ut & lotium ſequentibus diebus per vulnus ſtillans, nobis manifeſtavit, calculos dictos veſicæ portioni ſimul cum uteri mole prolapſæ, inhæſiſſe.

Hoc urinæ ſtillicidium haud exiguo nobis fuit obſtaculo in vulneris curatione: quæ tamen (gratiæ Deo ter opt. max.) brevi peracta fuit, ſequenti methodo.

Aliquot diebus poſt, Balſamo Arcæi illitum vulnus: labia ejus arctiſſimè adducta ſunt, emplaſtro diapalma tantillum terebinthinæ, ut magis adhæreret, recipiente; quod emplaſtrum ſciſſum fuit, ut in annexa Fig. 3. videre eſt, ſuperimpoſitis ſpleniis & ligaturâ convenienti.

Quum

Figur. 1. Explicatio.

A. A. Pubes.
B. Uterus è corpore propendens cum veſicæ portione ſimul prolapſa, eundem (ſolo orificio interno excepto) inveſtiente.
C. Uteri orificium internum.

Fig. 1.

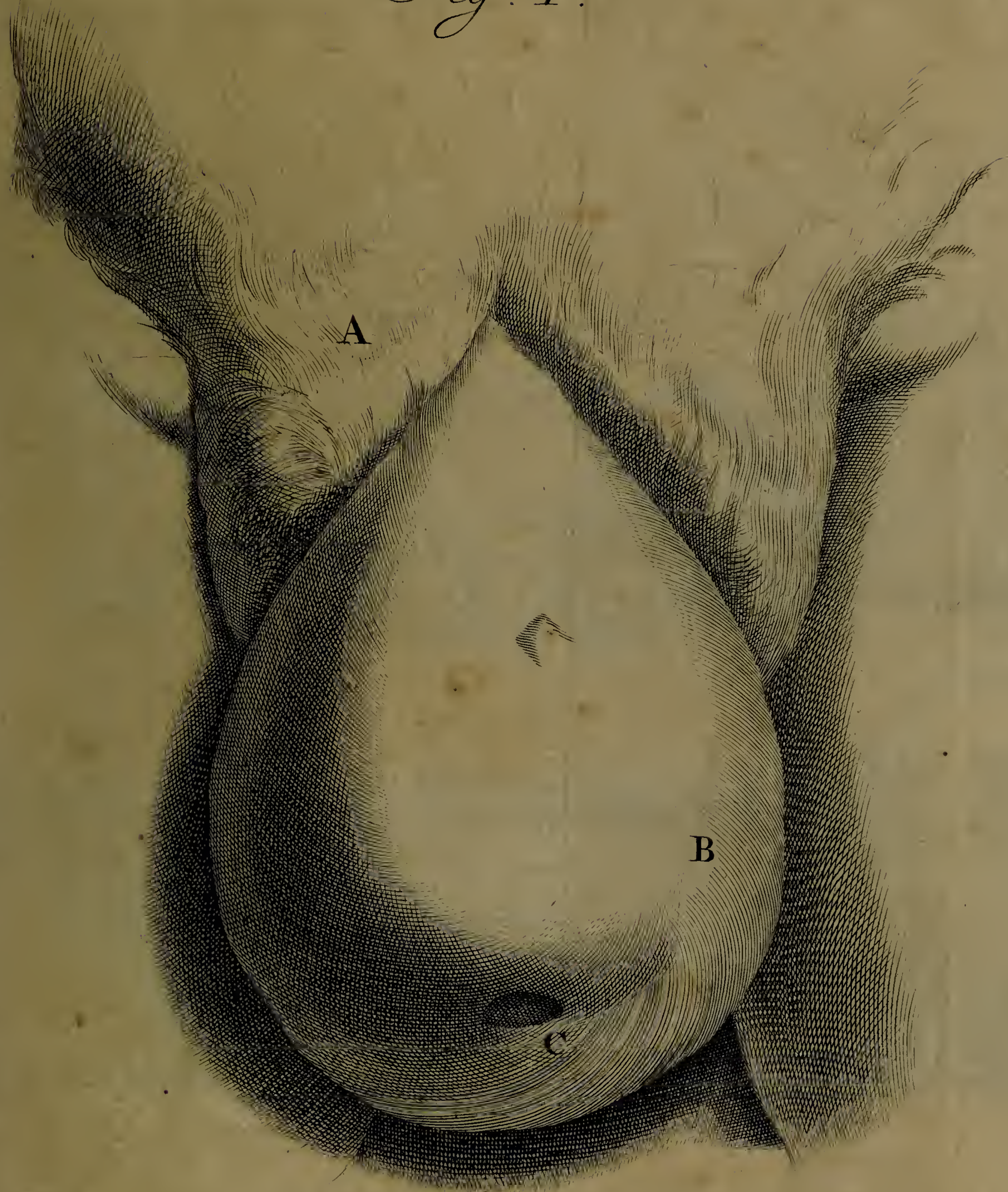
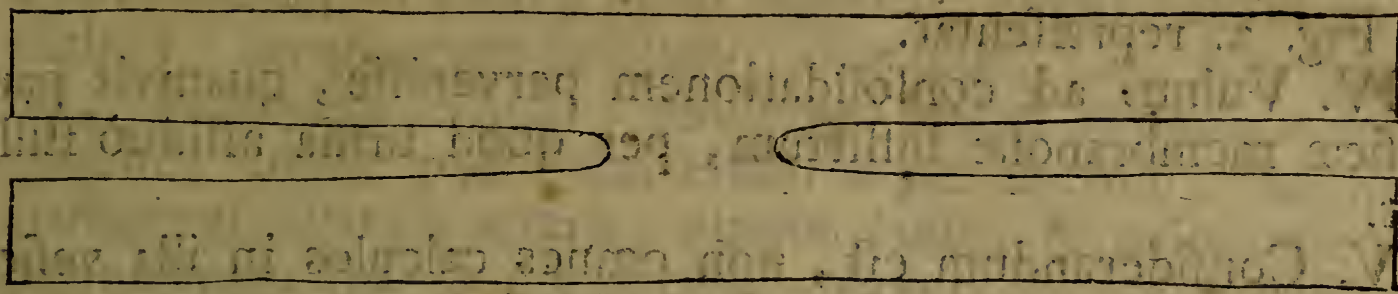

Fig. 2.

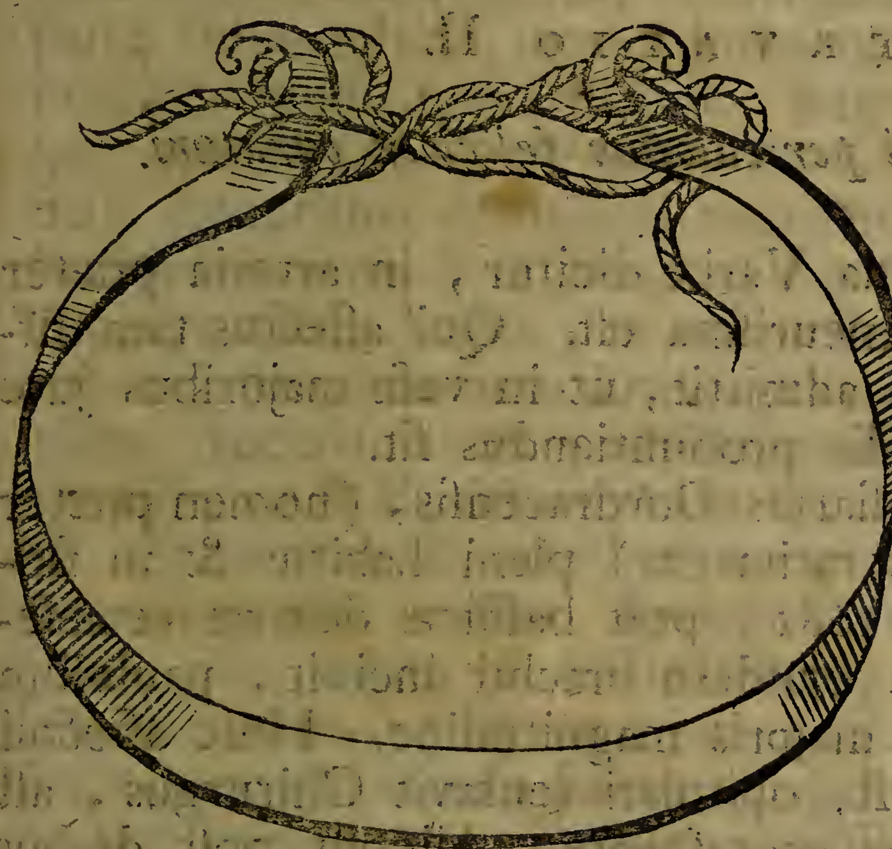

Figur. 3.

Quum autem hic faciendi modus expectationi non ſatisfaceret, propter Urinæ ſtillicidium continuum, & emplaſtri relaxationem, loco emplaſtri excogitavit Magiſter Boekelmannus annulum è plumbo, cujus extremitates recurvatæ attrahebantur filo, ut ex annexa Figura 4. liquet, unde labia vulneris tam arctè claudebantur, ut nihil Urinæ amplius ſtillaret, & ſic intra triduum conglutinaretur vulnus.

Figur. 4.

In hoc affectu nonnulla conſideranda, imò miranda occurrunt.

I. Uterum è corpore propendentem ſecum rapuiſſe tantam veſicæ portionem; quod rariſſimè (ſi unquam) antehâc viſum eſt, quantumvis partes ſint circa oſcula continuæ.

Crediderim hoc in illa vetula accidiſſe, propter difficultatem mingendi, à calculorum copia ortam, unde conatus urinam reddendi fuêre continui, & quidem tanti, ut per cohæſionem dictam impediri non potuerit.

II. Quod moles è corpore propendens, & nil præter uterum mentiens, ob calculorum magnitudinem & numerum, nullam inæqualitatem, nec aliam formam ſit adepta; ſuperficies enim admodum erat æqualis, & figura uteri naturalis: vide Fig. I.

III. Ad-

III. Admirationi eſt, calculos omnes eandem ferè obtinere formam, & adeò æquales eſſe ſuperficie, ac ſi eſſent planati. ut Fig. 2. repræſentat.

IV. Vulnus ad conſolidationem perveniſſe, quamvis parti veſicæ membranoſæ inflictum, per quod urina aſſiduò ſtillabat.

V. Conſiderandum eſt, non omnes calculos in illa veſicæ portione, quæ uterum inveſtiens ſimul è corpore propendebat, hæſiſſe; non enim ſatis ampla, ratione magnitudinis & numeri calculorum, ſed nonnullos in ipſa operatione ab altiori & profundiori veſicæ parte deſcendiſſe, dubitandum non eſt.

VI. Inauditam lithotomiam, in muliere adeò annoſa cum tanto ſucceſſu, eſſe inſtitutam; in mulieribus calculi dilatatione urethræ quidem extrahuntur, aſt perquàm rarum eſt, ſectione veſicæ idem perfici.

OBSERVATIO II.

Aneuriſma Brachii periculoſum feliciter curatum.

QUod in dilatata vena Varix dicitur, in arteria præter naturam expanſa Aneuriſma eſt. Qui affectus tam difficulter curationem admittit, ut in vaſis majoribus jure merito ab omnibus lethalis pronuntiandus ſit.

D. Panhuyſen, Cereviſiarius Dordracenſis, (nomen præter morem appono ob caſus raritatem) pleni habitus & in flore ætatis, menſe Maio 1681, poſt baſilicæ dextræ venæſectionem, in Aneuriſma ejuſdem brachii incidit, paululùm ſub junctura cubiti, piſi majoris magnitudine. Huic affectui compreſſione, ut artis eſt, opitulari tentavit Chirurgus, aſt incaſſum, tumore indies accreſcente. Aliquot poſt diebus Amſtelodamum ſeſe contulit, conſuluitque primò in arte Medica expertiſſimum D. Doctorem le Blon, me, & magiſtrum Petrum Adriani filium, in curandis affectibus benè verſatum. Unanimiter cutis inciſionem & arteriæ conſtrictionem commendavimus. Operationem ſanè ab Authoribus magis commendatam, & laudatam, quàm inſtitutam; quod dicere non gravor, quia viginti abhinc annis, & quod excurrit, in hac

vaſta

vaſta civitate, ad quam ſine numero confluunt afflicti, hanc operationem, in arteria adeo ingenti, nullus (quantum noverim) Chirurgorum inſtituit. Ægrotus, aliàs ſatis generoſus, inciſionem diſtulit, præferens levem tumoris compreſſionem, donec poſt diem unum atque alterum, ſuâ ſponte erumperet dilatata arteria, utpote nuda, & nulla cute tecta. Aneuriſmate ſuâ ſponte aperto, magno impetu proſiliit ſanguis, donec dictus Chirurgus Boviſtâ & ligaturâ ulteriorem ſanguinis motum inhiberet. Hiſce viſis, patiens ſeſe non ſine virium imò & vitæ diſpendio hoc malum diu perferre poſſe, rectè judicavit, conſenſitque propoſitæ à nobis operationi, ſequenti die inſtituendæ; ſicut etiam paracta eſt, præſente quoque A. Cypriano M. D. & Lithotomo Ordinario, ſatis experto, qui opitulabatur Chirurgo ſupracitato. Primò allatus fuit annulus ferreus, (alutâ craſſiori & molliori munitus, ne cutem offenderet) brachii parti ſuperiori aut ſupra Aneuriſma, applicandus, ad ſanguinis motum rapidiorem ex parte inhibendum, quod inſtrumentum expectationi noſtræ omnibus modis non ſatisfecit. Itaque confugimus ad alterum, quo arteria ſatis benè comprimebatur. Hoc applicito, cordatè Aneuriſma denudavit magiſter Petrus ab omnibus faſciis & ſpleniis, imò & à Boviſta, hac intentione, ut ſi ſanguinis impetus tantus fuiſſet, ut non eſſet ſiſtendo, & obrui vereremur à ſanguine ante interceptionem arteriæ, illicò aperiret ipſum Aneuriſma, & pauxillo præcipitati rubri vel ſimilis eſcarotici, ut & Boviſtâ repleret Aneuriſmatis cavitatem. Quid fit? Aneuriſma ab omnibus vinculis & ſpleniis ſolutum, nil ferè ſanguinis emiſit, quoniam ſanguis factus erat trombosus, non ſolum in Aneuriſmate, verùm etiam per totum ferè brachium, gangrænâ jam correptum: quo viſo, & inſtrumento aut annulo ferreo quoque adempto, multum cruoris per vulnus Aneuriſmatis expreſſit, & porrò Brachium ſecundùm longitudinem ſat profundè incidit, ut ſanguinem coagulatum, levi facta compreſſione, auferret, & gangrænæ eò commodiùs opem ferret. Hac facta inciſione, ſanguis arterioſus duobus è locis magna vi erupit. Læſarum arteriarum extremitates intercipiebantur acu filo munitâ, (aſt quàm difficile ſit, arterias à nervis, & aliis adjacentibus partibus in illa operatione denudare, noſſe nemo poteſt, niſi qui ejuſ-

modi operationi ſubinde interfuerit) ligabanturque exiguo fruſto corii craſſioris munitæ, ad arteriæ diſciſſionem vitandam. Hiſce peractis, Boviſtâ & pulvere adſtringenti repletum fuit vulnus, & impoſitis ſpleniis, laxâque ligaturâ, ob ulterioris gangrænæ metum, duabus manibus partes deligatas comprimendo per decem horas ſic continuit famulus, ut novus ſanguinis fluxus præcaveretur. Eâdem veſperâ ablata ſunt ligatura, ſplenia, & aliquot boviſtæ partes, ut gangrænæ ſtatum videre liceret, quem pejorem non invenimus. Renovatam hanc deligationem famulus denuò continuit, donec ſequenti die omnia renovarentur, excepto exiguo boviſtæ fruſto, quod in ea vulneris parte relictum fuit, ubi hæmorrhagiæ metus ſupererat. Tertio die, omnibus remotis, novam Boviſtam eodem in loco applicuit Chirurgus, ligaturamque paulò ſtrictiùs circumduxit, ita ut famuli manus diutius non fuerint neceſſariæ: interea gangrænæ proſpeximus linteo carpto theriacâ cum ſpiritu vini dilutâ madido. Quarto die boviſtam omiſimus, & forcipis extremo infimum filum, quô extrema pars arteriæ erat ligata, ſolvimus, fruſtum corii ſupra dictum ſatis firmiter arteriæ adhærens in veſperam relinquentes. Quinto die ſolvimus alterum filum, ſuperiorem arteriæ partem conſtringens, relicto quoque corii fruſto, quod arteriæ dilacerationem impediverat. Sexto die omnia in vulneris deligatione adimebamus, ſubſtituendo ſolummodo plumaceolos, digeſtivo imbutos, ſplenia, & ligaturam convenientem. Septimo die levis Hæmorrhagia ſuborta fuit, quam brevi, ſtegnotico, puta Boviſtâ & pulvere aſtringente, ſedavimus. Sequenti die hiſce ademptis in fundo vulneris viſui ſeſe obtulêre arteriarum extremitates, antea ligatæ, nunc vero coalitæ, fuſci coloris, quaſi gangrænâ correptæ. Hiſce applicuimus linteum carptum, ſuperimpoſito craſſioris corii fruſto, ut magis comprimeretur. Sequenti die horum loco uſi fuimus Boviſtæ quadratæ portione magnitudine alterius partis pollicis, ab una parte ſaliva madida & pulvere aſtringenti imbuta: Hoc fruſtum munivimus emplaſtro agglutinante. Hiſce remediis obliterari, novâque carne videbantur occultari arteriarum dictæ extremitates. Verùmenimverò aliquot poſt diebus ambæ rurſus in conſpectum ſeſe dedêre, in duo Aneuriſmata nova degeneratæ, propter carnis dictæ laxi-

laxitatem, pulſus magnitudinem, & ſanguinis abundantiam. Horum Aneuriſmatum alterum (piſi majoris magnitudine) ſuâ ſponte apertum, ſanguinem copioſum non profudit, propter citam à magiſtro factam compreſſionem; paucíſque diebus, ſectâ venâ, tenuiori diætâ præſcriptâ, & debitâ compreſſione factâ ſanatum fuit. Alterum verò Aneuriſma, quantumvis comprimeretur, per plures dies curationi remoram fecit. Tandem verò quoque diſparuit, convaluitque æger, incolumis in hunc uſque diem vivens.

Observatio III.

Patellæ fractura à cauſa notatu digna.

PAtellam propter duritiem ſuam haud frangi poſſe, nonnulli perverſè aſſerunt. Nos verò, eandem non ſolum à caſu graviori in genu frangi, experti ſumus; verùm etiam ſine caſu; cujus rei hiſtoriam recenſere animus eſt. Ante tres præter propter annos, viſitavi cum magiſtro Petro, Adriani filio, virum ſatis robuſtum, qui à ponte deſcendens in terram ferè ceciderat, uno pede lubrico, reſiſtens tamen quantum potuit, in terram non fuerat prolapſus, ſed ab illa reſiſtentia vehementiſſima tranſverſim fracta ejus patella, & adeò quidem evidenter, ut inter utramque partem locari potuerit manus, una enim ſupra, altera infra genu ſentiebatur. Fracturam, ut artis eſt, deligavit dictus magiſter peritiſſimus. Quid fit? Patiens, rectiùs dixerim impatiens, contulit ſeſe ſecundo die Jiſpam, unde incurabilis poſt aliquot ſeptimanas rediit, claudicans in hunc uſque diem. Mirabar olim patellæ mollitiem in cadavere, & duritiem ejus in ſceleto; & quantum hæ ab invicem differant, ſat accuratè cum doctiſſimo Viro Matthæo Slado, Medicinæ Doctore celeberrimo, inveſtigavimus, reperimuſque eas duritie toto cœlo inter ſe differre. Anſa ergò erroris, quo nonnulli patellam frangi poſſe negarunt, exinde orta videtur, quod patellas Sceletorum ſolùm inſpexerint. Quippe per exſiccationem ita indurantur, ut difficile ſit eas frangere, recentes non item; quicunque enim utraſque ritè examinarit, reperiet recentes extrinſecè tantum duriori laminâ obductas, in-

 trin-

trinſecè verò ſubſtantiâ oſſeo-ſpongiosâ præditas, inſtar diploes in Cranio.

Observatio IV.

Fractura Oſſium duorum Carpi poſt tres annos nondum coalita.

FRacturam magnorum Oſſium, puta Brachii, Femoris &c. aliquando talem eſſe, quæ nunquam ferruminetur, quantumvis ex arte tractetur, noto notius eſt. Aſt mirandum, Oſſa Carpi, quæ admodùm ſunt exilia, fracta ex caſu ab alto, non iterum coaluiſſe. Anno 1681 Nebulonem quendam (cognomine *Slagertie*) ob furtum ad ſuſpenſionem condemnatum, in carcere viſitavi, & an ullo morbi genere antehâc fuiſſet vexatus, interrogavi. Vixi, inquit, ſat pancraticè, & nullus ferè morbus me unquam infeſtavit, præter febrem, quam ante aliquot annos perpeſſus fui: Præterea dextram, aiebat, in menſa planam reddere haud unquam potui, poſtquam ſemel cecidi ab alto. In hujus ſuſpenſi cadavere reperi, membranam, lienem ambientem, (quæ in naturali conſtitutione tenerrima) in ſui medio, duobus in locis, ita incraſſatam, ut maximi ſcriptorii calami craſſitiem adæquaret; Hanc craſſitiem à prægreſſa inflammatione ortam fuiſſe, dubitandum non eſt: quia ſæpiſſimè ab ea ita incraſſari membranas obſervamus. An verò inflammatio iſthæc à febre ſupradicta, aut febris ab inflammatione provenerit, me latet. Poſthac manum ejus cultro Anamico ſubjeci, & ex anterioribus Carpi oſſibus duo fracta inveni, quorum fragmenta, juncturam manus violantia, obſtaculo fuerant, ut manum in menſa planam reddere non potuerit: & quod magis mirum eſt, oſſa dicta à triennio fracta, nondum erant ferruminata aut conjuncta, nec callo obſeſſa, quemadmodum adhuc videre eſt in noſtro Muſæo.

Fig. 6.

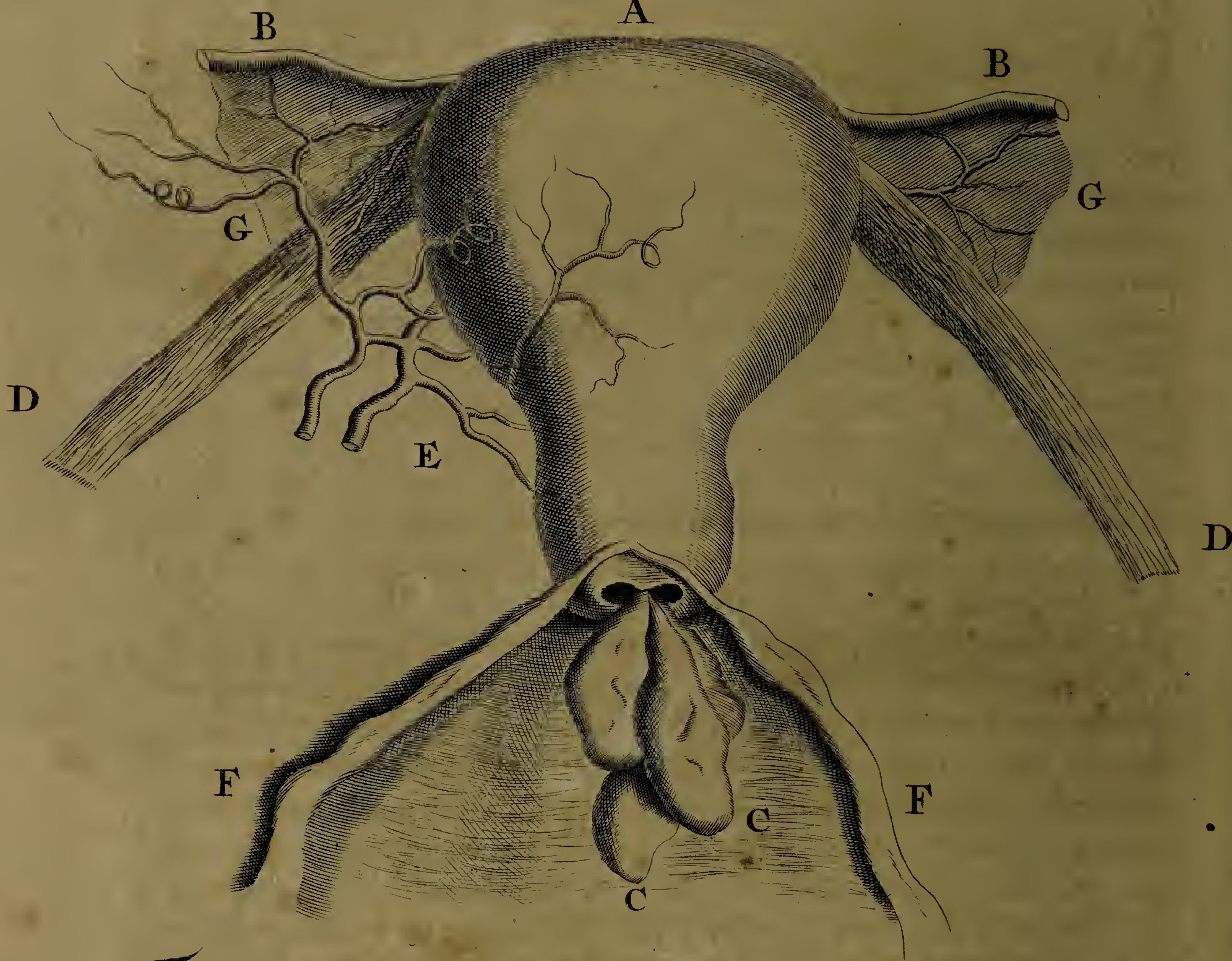

Fig. 7.

Fig. 5.

Observatio V.

Os Capitis denudatum, ab aëre licèt nigreſcens, tamen abſque viſibili lamellarum ſeparatione reſtitutum.

OSſa capitis denudata & ab aëre denigrata non ſemper ſenſibiliter ſeparantur, aut lamellam oſſeam expellunt, ut autumant Authores. Vir quidam ab equo in capite percuſſus, in terrram tanquam mortuus cecidit, cum tanta alterius oſſis syncipitis denudatione, ut Imperialis tegendo vix ſufficeret. Hæc oſſis denudatio in totum nigricabat, circulo excepto, qui cuti proximus ſtraminis latitudinem obſidebat. (vid. Fig. 5.) Hoc circulo albo de die in diem diminuto, patiens convaluit, ſine ulla viſibili oſſis ſeparatione, aut raſpatorii uſu, ſolo linteo carpto, partim ſicco, ut os denudatum tegeretur, partim ad proſpicienda vulneris labia digeſtivo & melle roſaceo illito.

Observatio VI.

Uteri Polypus carnoſus.

SIcut Nares ſunt corporis partes, per quas humores ſuperflui continuè excernuntur; ſic etiam Uterum humanum ei muneri inſervire palam eſt. In Naribus tumores præter naturam, Polypi dicti, non raro excreſcunt. Nec etiam Uterus humanus ab iis eſt immunis. Non omnes polypi, è naribus erumpentes, ejuſdem generis ſunt; nonnulli carneam ſubſtantiam repræſentant; multi è contra membranæ involuti ſubſtantiam pituitoſam & limoſam nacti ſunt. Modò nobis Polypus malignus & cancroſus occurrit: modò eum omnis malignitatis expertem offendimus. Anno 1673 me vocarunt ad mulierem, à longo tempore, ex fluore albo immani, Uteri prolapſu laborantem, è cujus orificio interiori variæ excreſcentiæ (quas ob ſimilitudinem cum polypis narium, eodem nomine aptè vocari poſſe putamus) membranaceo-carnoſæ propendebant, ſicut Figura 6. demonſtrat. Hi polypi adeò dolebant, uteruſque tantum humo-

Figur. 6. Explicatio.

A. Uterus humanus.
B. B. Oviductus abſciſſi.
C. C. Polypi carnoſi ex uteri ore erumpentes.
D. D. Ligamenta teretia abſciſſa.
E. Vaſa uterina.
F. Pars Vaginæ apertæ.
G. Ligamenta lata abſciſſa.

ris aquoſi & acris quotidiè profundebat, ut ordinaria remedia proficere nil potuerint, & vehementiora uſurpare non auſi fuerimus, propter malignitatis indicia; & rectè, ut eventus docuit: Ulcus enim malignum mortem acceleravit, brevique poſt exſpiravit ægra. Ejuſmodi ferè tumores polypoſos quos videtis Tab. 7. Gellius, Chirurgus Wormer-Veriæ expertiſſimus, mihi quoque miſit, quos mulier quædam ibi habitans diverſis vicibus excrevit.

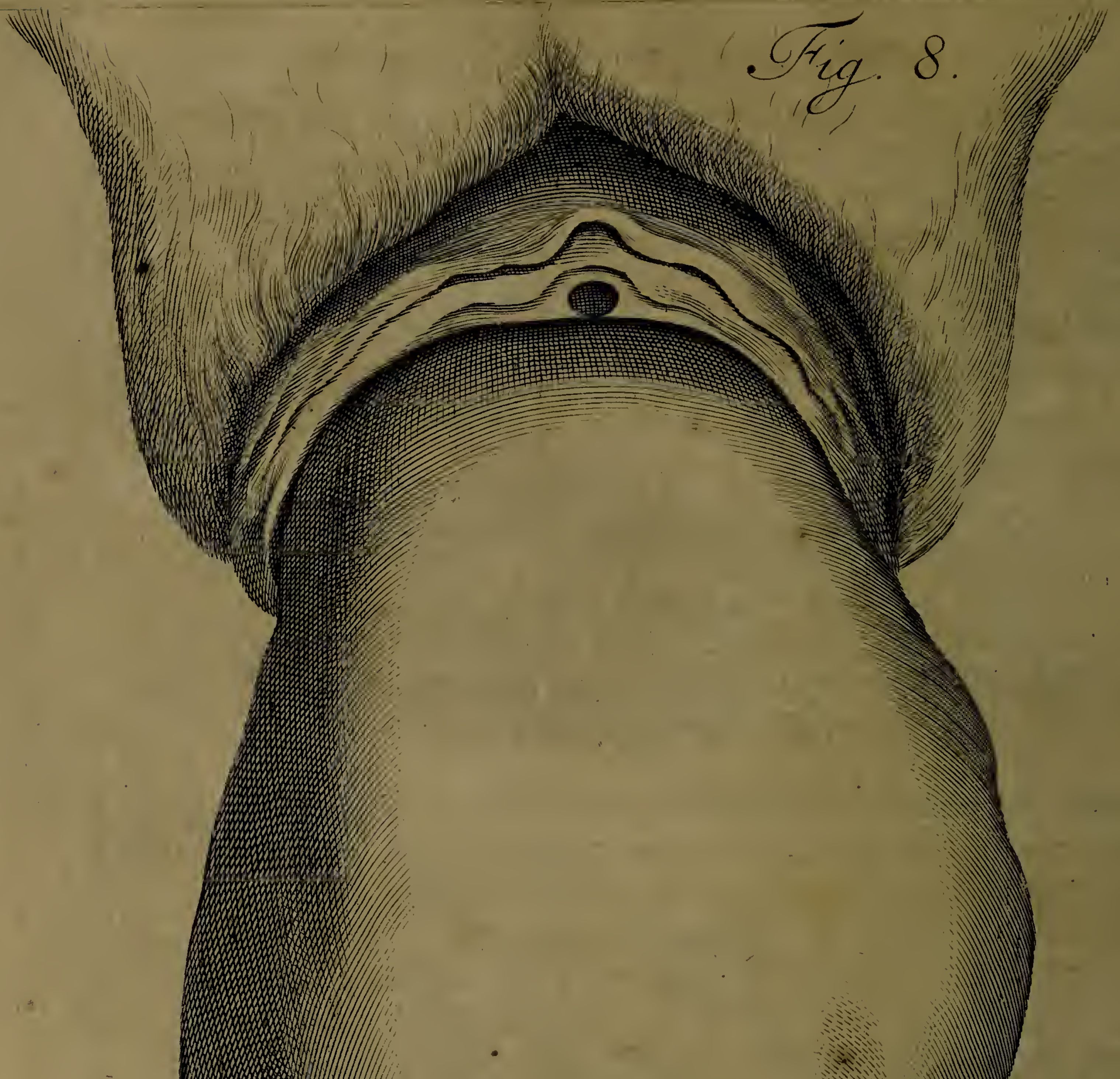
Figur. 7.
Polypos carnoſos utero excretos repræſentat.

OBSERVATIO VII.

Uterus Scirrhoſus & deformis, qui in magnam molem auctus, extra pudendum propendebat.

MUlieri triginta circiter annos natæ Uteri admodum incraſſati propendentia tantam afferebat moleſtiam, ut incedere vix potuerit. Conſultum fuit uteri extirpationem, poſt injectam ligaturam, moliri. Acu ergò tricipiti filo duplicato munitâ, operationem aggreſſus quidam magiſter ligavit ſatis fortiter uterum è corpore propendentem, aſt utinam nil præter eam partem acu & filo comprehendiſſet! Patiens per diem unum atque alterum nihil reddidit lotii, quod nobis anſam dedit ſuſpicandi meatum urinarium ſimul acu & filo eſſe conſtrictum, prout eventus quoque docuit. Ægrotæ miſerandæ, brevi poſt denatæ, cadaver aperui, & conjecturam noſtram non inanem fuiſſe advertimus; ſcilicet meatum urinarium ſimul cum uteri corpore tam arctè ligatum, ut nil lotii reddere valuerit. Hic mihi, quid de uteri propendentia ſtatuendum ſit, perſcrutandi locus fuit. Notum eſt, multos reperiri qui perhibent, uterum ipſum nunquam è corpore poſſe prolabi. Ex iis qui contrarium propugnant, nonnulli, in prolapſu uterum quoque inverti, alii uteri prolapſum nil niſi vaginæ propendentiam eſſe, aſſerunt. Litem diſſipavit cadaver hujus miſerandæ fœminæ, aperto enim abdomine, in pelvi, qui locus eſt uteri, nil vidimus, præter unum ex Ovariis, cum annexa tuba & ligamento lato. Uterus totus quantus & non inverſus propendebat, & adeo deformis ac ingens factus, ut nunquam ante cadaveris apertionem

Fig. 8.

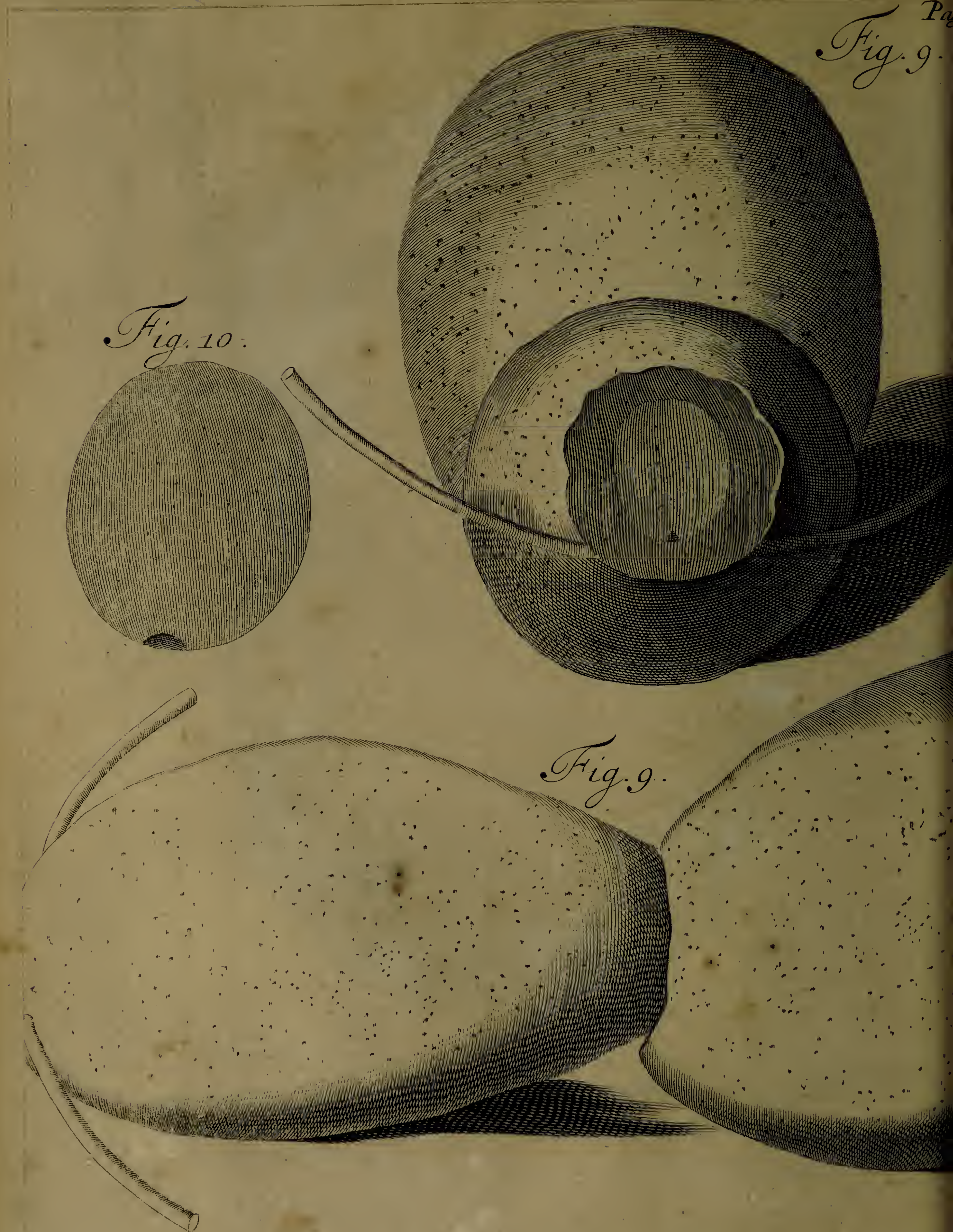
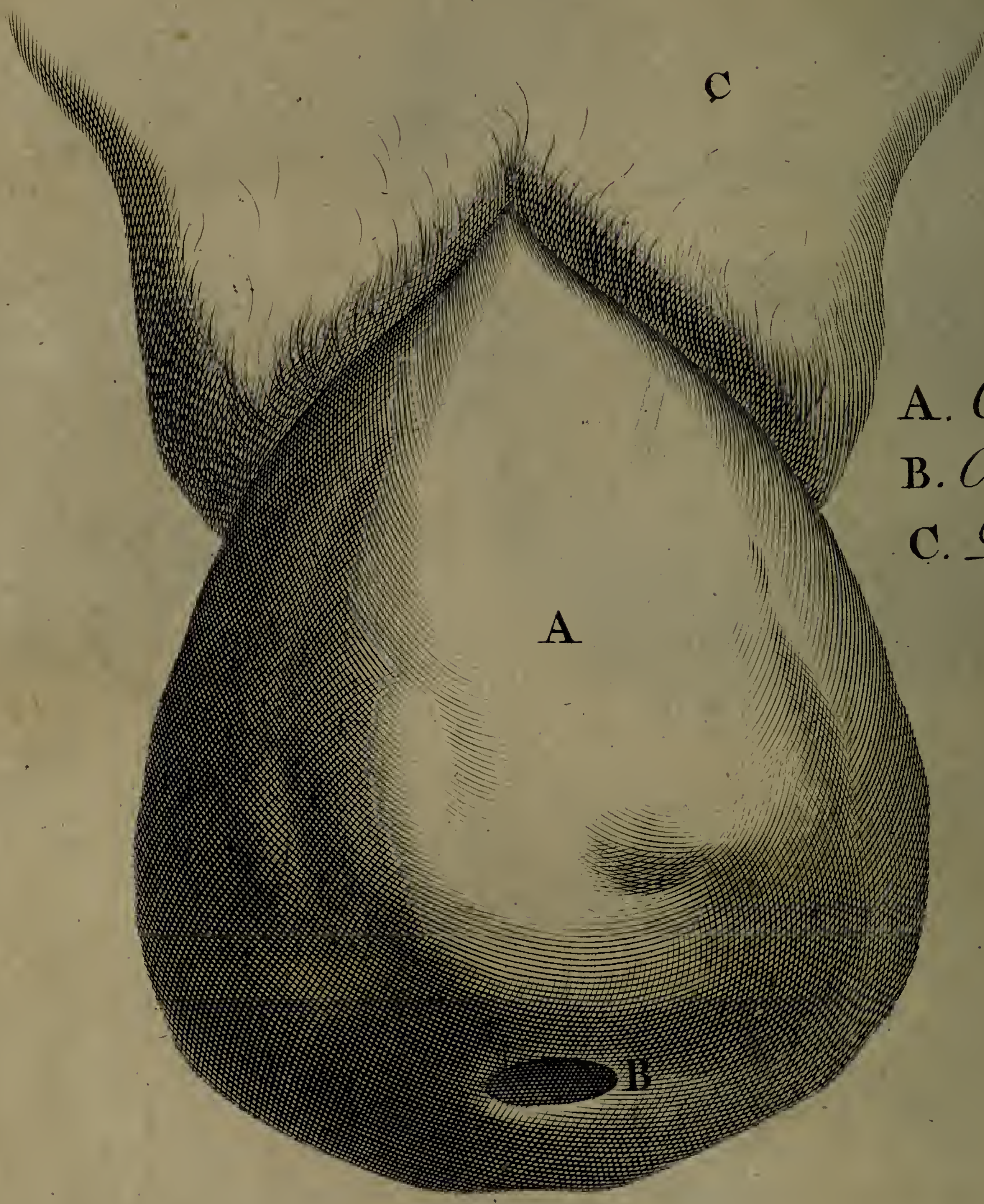

Pa
Fig. 9.
Fig. 10.
Fig. 9.

Fig. II. obs. IX.

A. Corpus Uter
B. Os Uteri inte
C. Pubes.

nem uterum eſſe dixiſſem, niſi in extimæ partis centro oſculum conſpexiſſem, è quo levi opera guttulas aliquot ſanguinis exprimebam, ceu apparet Figura 8. Quid ulterius circa vaginæ & uteri propendentiam ac inverſionem &c. obſervarim, è porro memorandis caſibus palam fiet.

OBSERVATIO VIII.

Veſica Ovilla quaſi in duas partes diviſa.

GEminam veſicam urinariam in corpore humano nunquam reperi: duplicatam verò aut in duas partes diviſam in quadrupedibus aliquoties offendi, quarum nonnullas domi reſervo. Si cauſam reſpiciamus iſtius duplicitatis, facile erit colligere, illud magis locum habere in corpore quadrupedum quàm hominum. Notum enim eſt, ſolos quadrupedes uracho pervio gaudere, qui urachus, ſi in aut ante partum nimis extendatur, fundus veſicæ, è quo ortum ducit Urachus, non tantum apertus remanet, verùm etiam Urachus in tantam extenditur molem, propter affluentem urinam, ut alteram mentiatur veſicam; & ſic veſica quaſi duplex aut gemina appareat, ut vid. Figur. 9. in qua repræſentatur Veſica Ovilla, à dicta cauſa quaſi in duas partes diviſa, interveniente membrana tenui & rotunda, ut Figur. 10. conſpiciendum exhibet, in cujus infima parte foraminulum ſpectatur, per quod urinæ in utramque cavitatem patebat aditus.

OBSERVATIO IX.

Verus Uterus è corpore ſubinde prolabens.

MUlier quædam aliquot abhinc annis per foſſam (vulgò dictam *de nieuwe zijds Achterburgwal*) incedens, in Uteri totius prolapſum incidit, cujus magnitudinem & figuram appoſui, ne quis poſthac anceps hæreret, aut negaret, uterum poſſe prolabi. Miſera ulterius progredi cùm non poſſet, ante fores patris Clariſſimi Viri Domini Francii, Profeſſoris celeberrimi, remanſit, donec adveſperaſceret. Rogante

An-

Ancillâ, ecquid ipſi damni obvenerit, & quare tam diu ante ædes remoraretur, non dubitavit affectum ſuum ancillæ revelare, & hæc, heræ ſuæ, dicti Profeſſoris matri; quæ miſericordiâ commota, eandem in domum ſuam recepit, Obſtetricemque advocari juſſit, ut uterum prolapſum reponeret; aſt incaſsùm, haud enim propter magnitudinem potuit. Poſthac ego vocatus, eundem ad naturalem ſitum reduxi, atque ægra, partibus ritè munitis, illicò domum rediit, ſine notabili incommodo. Verùmenimverò uterum haud ſemper poſſe reſtitui, ſi extra partum diu è corpore prociderit; nec ſemper opportunum eſſe, illud moliri, nôrunt periti; qui antequam hoc ſuſcipiant, ſemper uteri prolapſi conſtitutionem diverſam inveſtigabunt; ſi enim à longo tempore prolapſus, tantus ſit factus, ut facili negotio in priſtinum locum redigi haud poſſit, aut patiens uterum à longo tempore extra corpus geſſerit, vel uterus prolapſus induruerit, cum inæquali ſuperficie, aut ulcere obſeſſus fuerit, periculum haud faciendum; repoſito enim utero, peſſimè ſeſe habere ſolent ægræ.

OBSERVATIO X.

Uteri inverſio à partu

INter affectus deplorandos, quibus mulieres ſunt obnoxiæ, haud infimum locum obtinet Uteri totalis inverſio, quod nunquam niſi in aut mox poſt partum accidere poteſt. Hic affectus ſi illicò non profligetur, mors ſtatim ſubſequitur. Memini me bis una in ſeptimana hoc vidiſſe, nec (niſi abſque ullâ morâ opem ferret Obſtetrix) ullam, præter uxorem cujuſdam Hebræi, evaſiſſe. Tantus enim utplurimum ſanguinis eſt affluxus ad uterum propendentem, ut ſtatim inflammetur, induretur, & propter impeditam ſanguinis circulationem gangrænam concipiat. In hoc affectu, uterus totus quantus eſt, à partu invertitur. Quod non fit in uteri propendentia extra partum; tunc enim non invertitur, ſed procidit tantum, ita ut os uteri internum, in extimo hujus propendentis uteri, reperiatur. Hic verò os uteri non ſentitur, nec oculos incurrit, ut videtis Fig. 12. Oritur hoc malum nonnunquam ab Obſtetricibus minùs expertis, funiculum umbilicalem plus quam par

Fig. 12

par eſt, attrahentibus, unde uterus non poteſt non ſubſequi. Aliquando etiam ortum ducit à conatibus, poſt partum remanentibus. Tempore, quo opem ferebam parturientibus, ſemel mihi contigit, cùm fœtum mortuum, placentamque extraxiſſem, uterum mox ſubſequentem conſpicere, quo illicò reſtituto, cruribuſque, ut artis eſt, poſitis, brevi fuit curata ægra. Multoties Obſtetrices non ſolùm, verùm etiam Chirurgos, imò & Medicos hac in re eſſe hallucinatos, non eſt, Lector benevole, cur dubites. Nuper adhuc me accerſere juſſit Chirurgus quidam, qui in eodem caſu conjicere haud potuerat, qualis eſſet tumor è corpore propendens. Aliquoties me quoque vocarunt Obſtetrices, mirabundæ, quòd viderent ejuſmodi tumores à partu ſeſe exſerentes. Nonnullæ mihi venienti dixêre, hîc videbis molam magnam, utero firmiter adhærentem: aliæ, hîc habemus partum fœtus monſtroſi, &c. Hunc ergò affectum delineavi, ut unicuique Chirurgo, qui delineationem viderit, magis in memoria hæreret, & ne quis amplius in re tanti momenti, & ſubitam reſtitutionem expoſcente affectu, deciperetur. Vide Fig. 12.

Figur. 12. Explicatio.

A *Portio uteri illicò à partu inverſi propendens.*	B. *Pubes.* C. *Uteri vaſorum oſcula hiantia.*

OBSERVATIO XI.

Fœtus à Funiculi Umbilicalis mirâ contorſione necatus.

SIcut homini in lucem edito, innumerabiles mortis cauſæ imminent, ita quoque non paucæ ſunt conſtitutiones morboſæ fœtum in ipſo jam utero enecantes. Inter eas maximi eſt momenti funiculus umbilicalis contortus. Nuper fœtus mortuus in lucem editus eſt, membranis chorio & amnio, integris exiſtentibus, cujus funiculum umbilicalem mirè contortum inveni; ſicut quotidiè in fune fieri videmus, quum poſt tenſionem ejus, & unius extremi frequentiorem circumgyrationem, ad invicem duo extrema ducuntur. Vide Fig. 13. Veroſimile quoque eſt, malum iſtud à frequentiori circumgyratione fœtus ortum duxiſſe in Utero, ejuſque mortis fuiſſe cauſam: utpotè

humorum circulatione per funiculum in totum impeditâ.

Figur. 13. Explicatio.

A. A. *Funiculum peculiariter contortum monſtrat;*

B. B. *Placentam Uterinam.*

Observatio XII.

Ulcus Ulteri malignum.

INter omnes corporis affectus, qui ſexum infirmum vexare ſolent, haud poſtremum locum obtinent Uteri Ulcera maligna. Anno 1671. Mulierem quandam viſitavi, quæ ab aliquot ſeptimanis, ulteri ulcus contraxerat, cum tanto eoque continuo ſanguinis profluvio, ut omnibus admirationi fuerit. Mortem ſibi ſæpius optabat, propter ineffabiles dolores earum partium, donec tandem remediis, ob loci incommoditatem & humiditatem nihil proficientibus, mors miſeriis finem imponeret. Aperto cadavere, uteri cervix ab ejus corpore attactu ſeſe disjunxit, utpotè planè putrefacto. Inteſtina, ab inflammatione & excoriatione prægreſſis extrinſecè coalita, cæteraque ſatis ſana offendi. Ejuſmodi Ulcera uteri, quæ verè lethalia ſunt habenda, poſthac aliquoties videre mihi contigit, cum tanto non ſolùm dolore, verùm etiam conatibus egerendi adeò vehementibus, ut ægræ non eſſent ferendo, imò mori quàm diutius vivere maluerint.

Observatio XIII.

Diabetes è renibus malè affectis.

VIr quidam in ætatis flore, diu atrocibus nephriticis doloribus vexatus, reniſque abſceſſum paſſus, in diabeten incidit.

Figur. 14. Explicatio.

A. *Renis dextri membranæ incraſſatæ, & contractæ, ſubſtantiâ renis gladuolosâ in totum conſumtâ.*

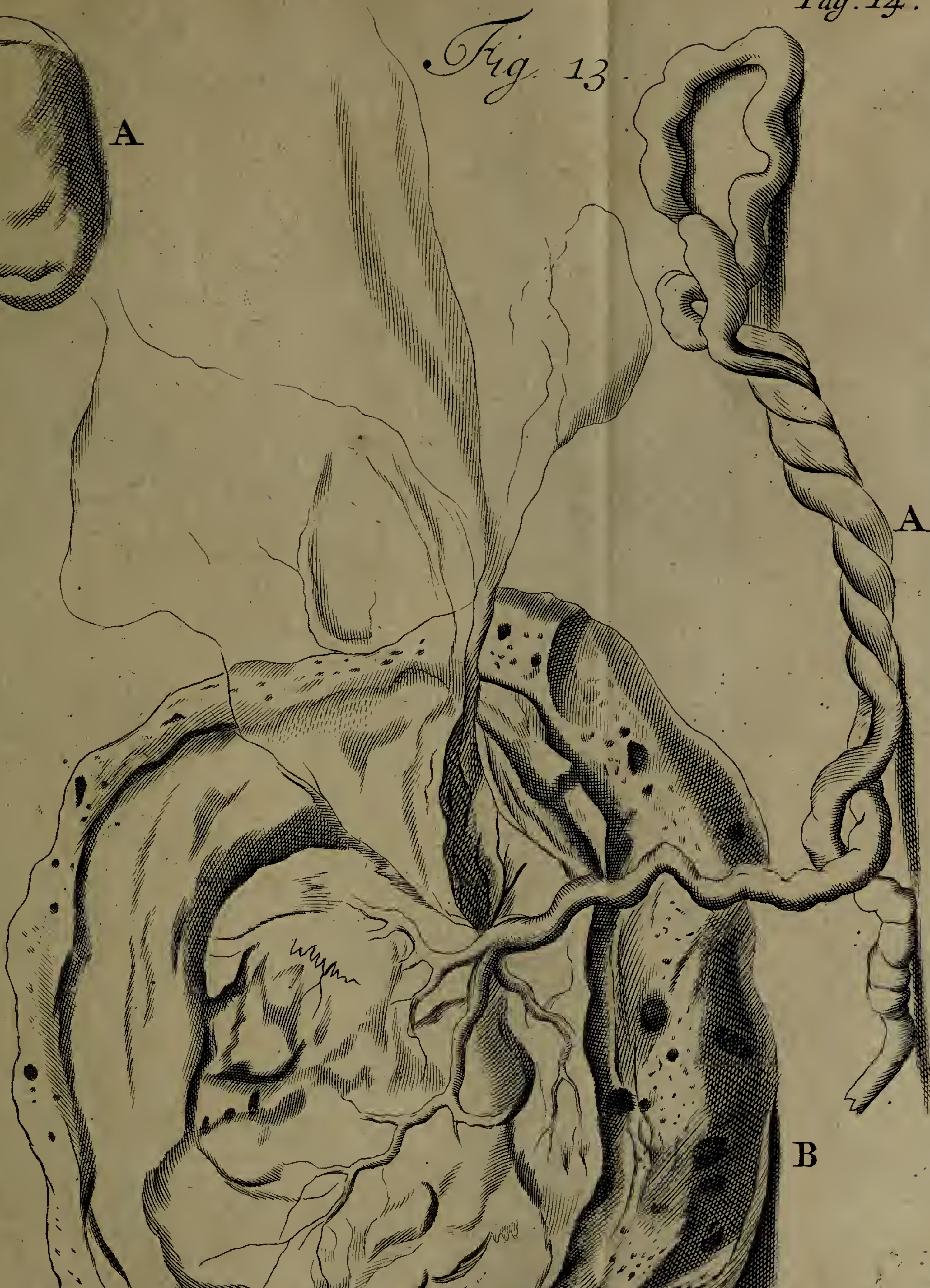
B. *Pelvis juſto major.*

C. *Ureter tortuoſus, & diverſis in locis ſummopere à calculorum tranſitu, expanſus.*

Fig. 14.

Fig. 13.

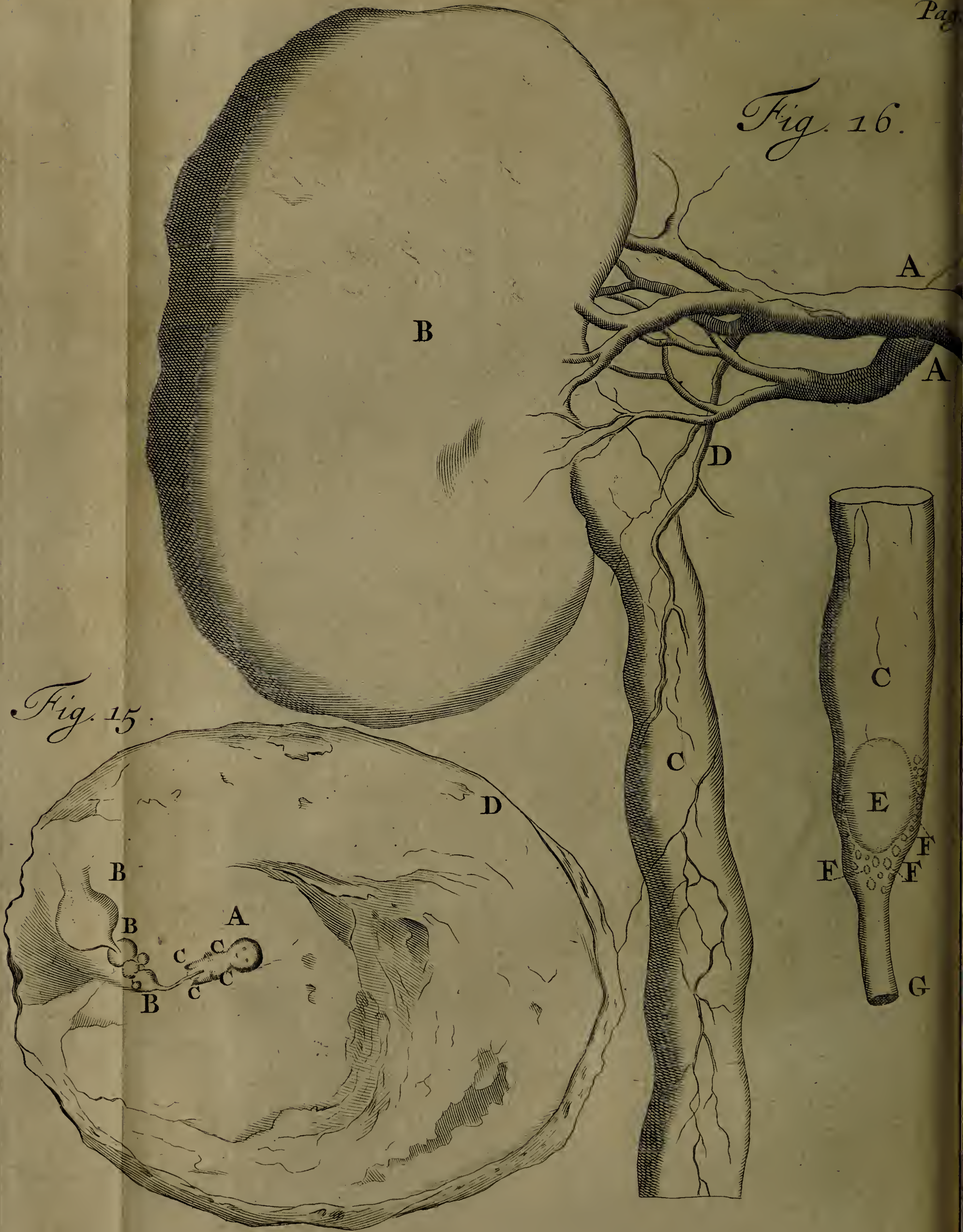

Fig. 16.

Fig. 15.

dit. Singulis ſeptimanis dolium dimidium cereviſiæ ingurgitare difficile illi non fuit. Poſt mortem cadaver aperiendi copiam mihi fecêre conſanguinei. Viſcera ſatis benè conſtituta, exceptis renibus & ureteribus, conſpexi; uterque enim ren ex parte conſumtus erat, præſertim dexter; cujus ſubſtantiâ planè conſumtâ, ejus membranas ſummoperè incraſſatas & contractas, pelviſque capacitatem adæquantes vidi; ſicuti Figura 14. repræſentat. Præterea Ureteres admodum tortuoſos, variiſque in locis expanſos offendi.

Observatio XIV.

Superfœtationis exemplum.

UXor cujuſdam Chirurgi Amſtelodamenſis Anno 1686. infantem robuſtum & viventem peperit. Sex horis poſt hunc partum, in lucem quoque edidit embryonem, cujus figuram & magnitudinem videtis infra Fig. 15. In hoc embryone notatu digna fuêre, primò, quòd funiculus umbilicalis tot hydatidibus eſſet refertus, ut totus videretur concatenatio veſicularum aqueo humore refertarum; unde hoc? ſecundò, placentulam tantæ magnitudinis & craſſitiei inveni, ut in fœtu trium menſium rarò craſſiorem & majorem repererim.

Figur. 15. Explicatio.

A. *Embryo, cujus caput reſpectu corporis ingentiſſimum.*

B. *Funiculus umbilicalis in hydatides degener.*

C. *Artus, in quibus nulla forma manus aut pedis, aſt verò inſtar appoſitarum particularum rotundarum ſeſe produnt, uti adhuc videre eſt in Muſæo noſtro.*

D. *Placenta Uterina ſolito craſſior & major.*

Observatio XV.

Ex Calculis in uretere hærentibus, Iſchuria lethalis.

QUàm deplorabile malum ſit Veſicæ calculus, nemini ignotum; multo tamen adhuc crudelior affectus, Calculus Renum, ſi tantæ ſit magnitudinis, ut ureterem tranſire nequeat;

quia in hoc caſu nil valet Ars Medica, nil quoque Chirurgia prodeſt. Exemplo ſit Chirurgus quidam Amſtelodamenſis Anno 1682. qui à longo tempore nephriticus, multos calculos excreverat: demùm in Iſchuriam ſpuriam incidens, (à qua ſemicupii beneficio ſemel liberatus à nobis fuerat paucis ante diebus) & vehementiſſimis ventris, crurumque doloribus, & vomitu materiæ nigricantis, correptus, vitam tandem cum morte commutavit.

In cadavere aperto, reperi præter duos calculos in rene dextro, unum in uretere ſiniſtro, magnitudine & formâ olivæ exiguæ, cujus ſuperficies innumerabilibus calculis & arenulis obſeſſa erat, qui omnem tranſitum Urinæ denegarunt. Vide Figur. 16.

Pars hujus Ureteris ſupra calculum, propter calculorum tranſitum admodùm erat dilatata, infra eundem verò naturalis capacitatis, aſt rubicundior juſto ab inflammatione excitatâ. Renem ejuſdem lateris monſtroſæ magnitudinis, ut & ureteris maximam partem, aqueo humore obſeſſum inveni; cujus liquoris motum ſæpiſſimè percepit æger, cùm ſeſe moveret, ut nobis indicabat.

Figur. 16. Explicatio.

A. A. *Venæ & arteriæ renales.*
B. *Ren dexter in majorem molem extenſus ob urinam in eo occluſam.*
C. *Ureter à tranſitu calculorum & urinæ ſuppreſſione valde extenſus.*
D. *Venæ renalis ramus per ureterem diſperſus.*
E. *Calculus ingens in uretere ſubſiſtens.*
F. *Varii calculi exigui.*
G. *Portio ureteris naturaliter conſtituta.*

OBSERVATIO XVI.

Eruptio Ovarii poſt abſceſſum ventris nimis profundè perforatum.

QUàm neceſſarium ſit, non ſolùm Anatomico, verùm etiam Chirurgo, manum habere ſuſpenſam, nemo ignorat. Anatomici cautè partes diſſecant; Chirurgis haud minori opus eſt circumſpectione in inſtituendis apertionibus. Novi Chirurgum, dum viveret, admodùm temerarium: is abſceſſum in hypoga-

Fig. 17.

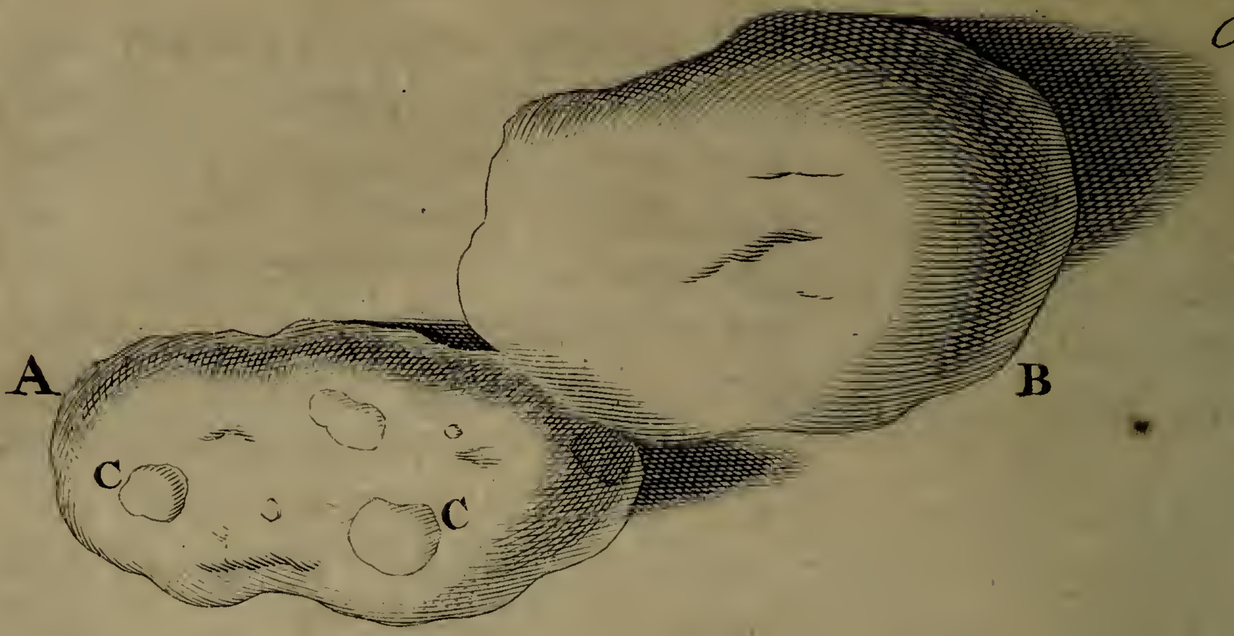

Fig. 18.

pogaſtrii parte inferiori & laterali phlebotomo magno apertus, tam profundè inſtrumentum adegit, ut in abdominis uſque cavitatem penetraret. Qua facta apertura, momento ſimul cum pure, unum ex Ovariis extra corpus erumpebat; quo à me viſo, digitiſque benè explorato, ſine notabili ægræ noxa, idem in naturalem locum intruſi; ita ut nullum inde ei damnum fuerit relictum.

OBSERVATIO XVII.

Hydrops Ovarii muliebris.

HYdrops Ovarii, aut (ſi ita loqui liceat) Ovorum, affectus eſt aliis ſatis viſus, modò ſatis conſideratus. Hydatis audit apud Authores in quo nomine libenter acquieſco, modò de mali ſubjecto inter nos conveniat. Hoc utplurimum (ſi non ſemper) ipſa ova eſſe animadverto, ita mutata, & in tantam aliquandò molem aucta, ut infantis caput non raró ſuperaſſe viderim. In appoſita Figura 17. videtis hunc affectum ovarium ipſum ſuperare. Quid mirum illam mutationem aut colliquationem fieri in Ovis humanis, quæ in ſtatu naturali, humore ſeminali ſunt referta? quoniam ipſum Cerebrum & glandulas in aquam reſolvi aliquoties conſpexi, & obſervationes aliorum quoque teſtantur. Huc referri meretur Ovum gallinæ prodigioſum, in hunc modum extenſum; quale domi reſervo, & curioſæ liberalitati eximii Domini Doctoris Almeloveen debeo, qui mihi ad diſſectionem animalculum hoc ſuggeſſit.

Figur. 17. Explicatio.

A. *Ovarium humanum.*
B. *Ovum in præternaturalem humorem degeneratum, & valdè extenſum.*
C. *Ovum ex ovario protuberans.*

OBSERVATIO XVIII.

Tumor Piloſus in Omento repertus.

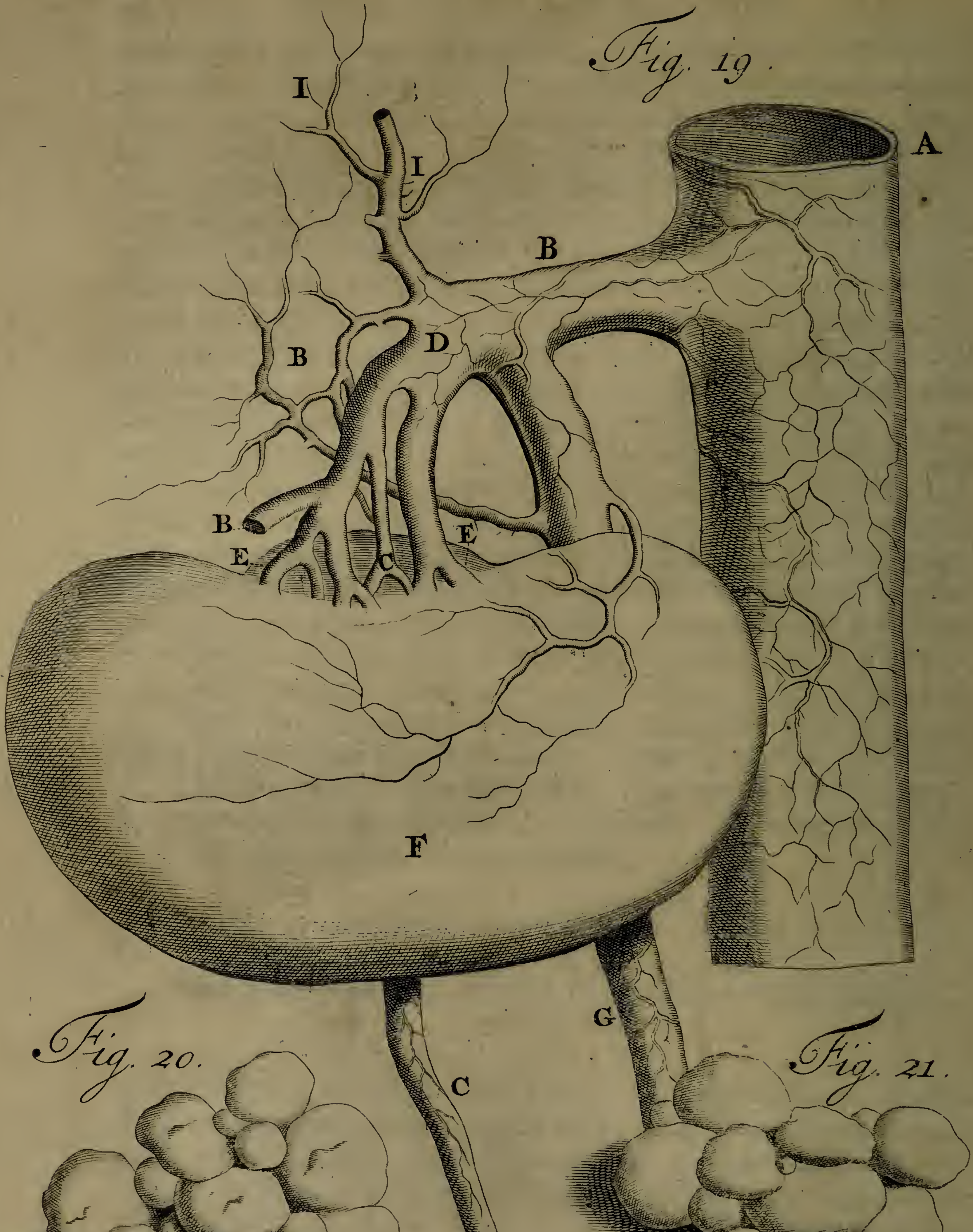
ANno 1683. aperuimus cadaver cujuſdam mulieris, jam à quindecim annis hydropicæ, unde per abdomen ejus,

trium ulnarum ſpatio diſtentum, vaſa ſanguinea craſſitie & capacitate calamum ſcriptorium maximum ſuperantia, diſperſa invenimus. Miſerè autem per omnes illos annos fuerat afflicta hæc ægra noſtra. Tandem poſt multos, & quidem intolerabiles dolores, incidit in gangrænam ſupra Umbilicum, qua ſeparata, magno cum impetu, humor in abdomine contentus erupit, ſine notabili fœtore. Magiſter Abel van der Horſt, de Arte Chirurgica benè meritus, ſpleniorum, & emplaſtrorum glutinantium uſu ulteriorem inhibuit fluxum: utque partitis vicibus daretur exitus huic liquori, ſingulis quadrihoriis quantitatem ſufficientem eduxit. Hic humor paucis poſt eruptionem horis, tantum concepit fœtorem, ut nemo perferre potuerit. Quarto quintove poſt apertionem die, obiit miſera patiens. Cadaveris aperiendi copiam nobis ſuppetebant conſanguinei. In Omento digitum craſſo & carnoſo fixèque peritonæo adhæreſcente invenimus tumorem pugni magnitudine, quo ſecundùm longitudinem aperto, primò paululum materiæ pultaceæ, albæ, nullo fœtore præditæ, erumpebat. Hac emiſſa nil præter glomum durum, è capillis intricatis & criſpis conſtantem, invenimus. Vide Figur. 18. Hi capilli diverſæ erant longitudinis, nonnulli magnitudinem digiti, alii ſpithamam ſuperabant. Hoſce capillos microſcopio ſubjectos planè convenire cum aliis capitis capillis reperi, excepto quòd nullis gauderent radicibus. In cæteris viſceribus, nil notatu dignum obſervabam.

OBSERVATIO XIX.

Orthopnœa, ab obſtructione & expanſione veſicularum pulmonis orta.

IN Hydrope Aſcite & Orthopnœa Virgo quædam, quadraginta præter propter annos nata, per aliquot jam menſes ſuffocari videbatur. Non ſolùm labia, verùm etiam tota facies, fœdum contraxerat livorem. Tandem, lipothymiis variis ſubortis, vitam cum morte commutavit. In cadavere culter Anatomicus ſequentia detexit. Muſculi abdominis (ſibi invicem ex naturæ lege incumbentes arctiſſimèque cohærentes) hìc adeò laxè cohærebant, ut ſolis digitis, levique operâ

Fig. 19.
A
B
I
I
D
B
B
E
C
E
F
G
C
H
Fig. 20.
Fig. 21.

operâ eoſdem ſeparaverim, quod in cadaveribus ex Hydrope defunctis pluries obſervavi. Latex aquoſus in abdomine contentus, cùm igni imponeretur, concreſcebat, lymphæ ad exemplum. Omnis pinguedo per totum corpus conſumta, Peritonæum incraſſatum, Omentum ſcirrhoſum & induratum. Inteſtina, ab inediâ longâ, coarctata & contracta. Venæ Spermaticæ ita dilatatæ, ut calamum ſcriptorium facilè admitterent, quod nunquam antehac in Virginibus, ſed aliquoties in Gravidis obſervavi. Membranæ Hepar & Renes ambientes, duræ admodum & incraſſatæ, Veſica fellea ferè vacua, Pulmo pleuræ adnatus. Cor ſolito grandius. Aqua pericardio incluſa copioſior, igni impoſita incraſſabatur. Ren dexter inverſus, ut Fig. 19. demonſtrat. In aliqua autem pulmonis parte inveni veſicularum pellucidarum acervum, ab aëre expanſarum, & ita obſtructarum, ut levi compreſſione eas ab aëre evacuare haud potuerim. Impulſum per aſperam arteriam flatum, nullum commercium cum hiſce expanſis veſiculis amplius habere, propter earum obſtructionem, expertus ſum. Aëre per aſperam arteriam vehementer adacto, diſrumpebantur nonnullæ ex iis veſiculis. Ceteræ, aciculæ cuſpide perforatæ, aërem emiſêre, & ſubſidêre. Vide Fig. 20.

Figur. 19. Explicatio.

A. *Venæ cavæ truncus ſub diaphragmate abſciſſus.*
B.B. *Venæ renales, quarum ſiniſter & ſuperior ramus abſciſſus.*
C. *Venæ renalis ramus per ureterem diſperſus.*
D. *Ramificatio venæ renalis antequam renem intrat.*
E. *Pelvis renis.*
F. *Ren dexter inverſus & deorſum inclinans.*
G. *Vena ſpermatica juſto capacior.*
H. *Vreter.*
I. *Venula per glandulam renalem diſſeminata.*

Figur. 20. & 21.

Veſiculas pulmonales obſtructas, & ab aëris occluſione expanſas, exhibent.

OB-

OBSERVATIO XX.

Idem Malum ab Obſtructione Veſicularum pulmonalium ortum.

ANno 1685. præſentibus Domino Sylvio Medicinæ Doctore expertiſſimo, & Magiſtro Heyunga, in Arte Chirurgica benè verſato, Cadaver cujuſdam mercatoris diſſecui, qui à longo tempore dyſpnœam paſſus erat, cum tuſſi & febricula continua. Hic affectus tantopere ingravatus eſt, poſtquam in aquam incidiſſet, ut temporis progreſſu reſpirare vix amplius potuerit, imò paulo poſt è vita diſceſſerit. In cadaveris apertione obſervavimus quoque totum malum hæſiſſe in obſtructa pulmonis parte, in qua omnes veſiculæ oppilatæ & extenſæ apparebant, ut videre eſt Figur. 21.

OBSERVATIO XXI.

Idem affectus in puero obſervatus.

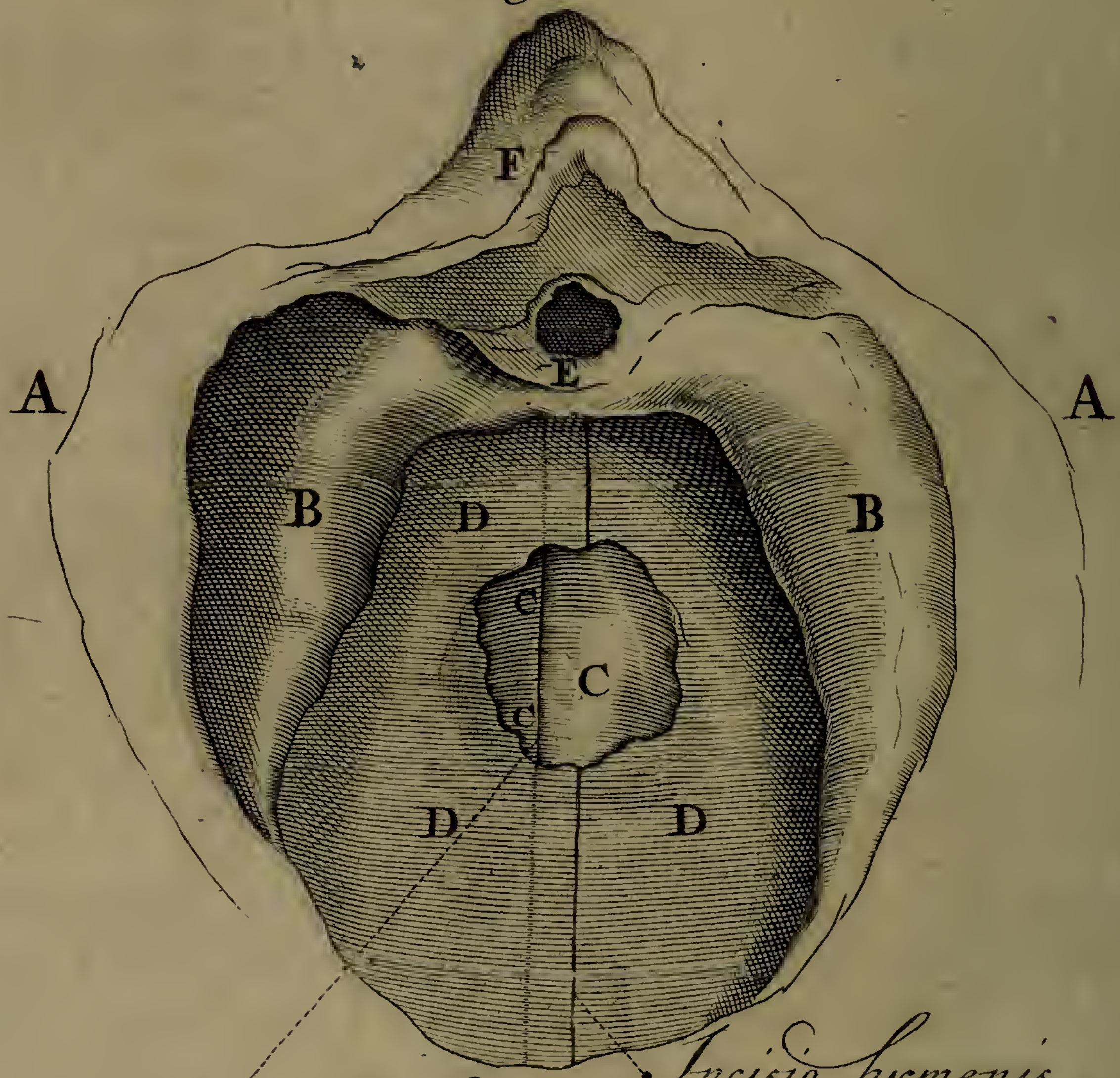
ANno 1686. diſſecui cadaverculum pueri octo circiter annos nati, (præſente Domino van der Burgh, Mercatore Amſtelodamenſi) qui ex eodem affectu denatus fuerat, in cujus pulmone idem nobis occurrit; ita ut crediderim malum hoc frequentius miſeros affligere, quàm hactenus ab Authoribus obſervatum, propterea quod apertionem cadaverum rarò admittant conſanguinei.

OBSERVATIO XXII.

Partus mirabilis, in quo inſolita viarum clauſura, arte tamen reſerata.

MUlierem poſſe concipere aut gravidam fieri Utero ipſo è corpore ex parte propendente, non abſolutè negandum eſt, quia illud ſemel (ut poſthac referam) in matrona quadam obſervavi; rarum tamen eſt, & à paucis, (ſi ab ullo) antehac viſum. Non minus rarum eſſe cenſeo, mulierem imprægnari ſalvâ manente membranâ hymene, idque ad tempus partus. Aſt rariſſimum, vaginam uteri, tempore partus, mem-

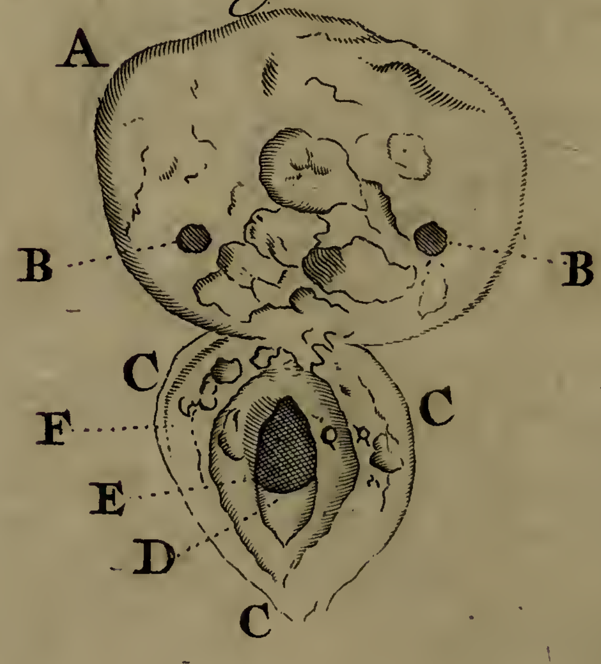
Fig. 22.

Incisio hymenis.

Incis: membranæ præternat: pone hymenem.

Fig. 23.

membranâ præternaturali ponè Hymenem eſſe clauſam, ſicut jam recenſebimus.

In Foſſa Principis, è regione foſſæ, vulgo dictæ *de Angeliers-graft*, tabacum vendebat eo tempore *Jan Pieterſz.* Nomen & locum præter morem (ſolent plerumque id ægrè ferre, ad quos pertinet) appoſui, quia omnium admirationem excitabit hæc hiſtoria. Hujus uxor in partu verſans, fœtum in lucem edere non potuit, quantumvis conatus, & labores partùs eſſent adeò vehementes, ut clamoribus ejus tranſeuntes in dicta foſſa detinerentur. Tandem me vocari juſſerunt huic operi admotæ duæ Obſtetrices, (nempe *Annetje Moer in de Blaauwe Pot op de Keyſers-graft, en Stijntje Moer in de Huyde-ſtraat*) jamjam enim videbatur moritura miſera illa patiens. Exploratâ difficultatis partus causâ, inveni membranam Hymenem eſſe integram, valde craſſam & à fœtus capite, exitum quærente, foras extenſam. Hoc viſo, incidendam eſſe dictam membranam, judicavi. Vocantur itaque Andreas Boekelmannus, & Petrus Adriani filius, Chirurgi expertiſſimi, quorum ultimus primò accedens, mecum hanc ſuaſit Operationem, quæ ſtatim à nobis inſtituta eſt forfice & ſtilo excavato, ne fœtus caput læderetur. Hac facta inciſione (ut figur. 22.) fruſtra fœtus excluſionem expectavimus, propter alteram præternaturalem membranam, craſſam, vulvam profundiùs claudentem, fœtusque exitum impedientem. Hac obſervatâ membranâ ſpem in anguſto eſſe judicavimus: ne tamen ſimul cum fœtu periret mater, hujus inciſionem quoque moliti ſumus. Quid fit? illicò operatione peracta, in lucem editur fœtus vivus, ejulatibus vires ſatis robuſtas prodens, & in hunc uſque diem ſalubriter vivens. Hiſce omnibus non ſine ſummo

Figur. 22. Explicatio.

A. *Vulvæ labia à ſe invicem diducta.*
B. *Nymphæ.*
C. *Vagina nembranâ præternaturali clauſa*, c. c. *inciſio per dictam membranam facta.*
D. *Membrana Hymen.*
E. *Meatus urinarius.*
F. *Clitoris.*

levamine peractis, quæ jamjam videbatur cum fœtu moritura mater, eluctabatur Dei ter Opt. Max. favore. Sequentibus diebus ſollicita facta ægra, ob urinæ incontinentiam, quam perſenſit, non ob inciſiones ſupradictas, ſed extenſionem immanem & diuturnam vulvæ, ſphincteriſque veſicæ, quod eventus quoque confirmavit: Nam poſt aliquot ſeptimanas optimè convaluit, & adhuc pancraticè vivit, ſimul cum fœtu admirandi partus.

In hoc partu 1. conſiderandum, hymenem membranam in coitu fuiſſe illæſam, (cujus rei variæ reperiuntur in oculatiſſimi Bartholini Anatomia, fol. mihi 286. hiſtoriæ) ſive à nimia craſſitie, vel alia cauſa hic reticenda, ne verecundiæ limites tranſeam. Secundò, profundiùs, & ponè dictam hymenem vaginam fuiſſe occluſam à membrana quadam præternaturali, quæ, dubio procul, ortum duxit poſt imprægnationem ab excoriatione quadam vulvæ, ab humore acriori oriunda; videmus enim aliquoties vulvam excoriatam (cujus latera extra coitum ad ſe invicem concidunt) non ſolùm claudi, verùm etiam membranoſum quid producere. Tertiò, Urinæ incontinentiam ortum duxiſſe non ab operatione aut inciſionibus, ſed à nimia vulvæ extenſione. Nonnulli imperiti exiſtimant omnem Urinæ incontinentiam Obſtetricibus (aut Magiſtris qui fœtum mortuum extraxêre), imputandam eſſe, aſt inconſultò. Multoties enim provenit ab extenſione nimia vaginæ, unde ſphincter veſicæ, qui vaginæ arctè cohæret, ita extenditur, ut urinam per aliquot dies, imò ſeptimanas, retinere non valeant puerperæ. Hanc ſphincteris atoniam ſæpiſſimè curavi: raro verò curantur, ſi Urinam non retineant, à gangræna, quam parturientes ſæpius contrahunt poſt vulvæ extenſionem diutinam & immanem, aut digitorum attritum immodicum.

Observatio XXIII.

Puellæ pudendum monſtroſè conformatum.

ANno 1670. Puellam ſex dies natam viſitavi, cujus pudendum cum umbilico unitum, aut potius cum eo, quod loco umbilici erat; nimirum chaos ex tuberculis excoriatis con-

conſtans; ut videtis Figur. 23. In hujus parte inferiore duo in conſpectum ſeſe dedere foramina, è quibus Urina guttatim continuè ſtillabat, præſertim cùm lachrymas funderet infans. Hunc autem infantem veſicâ deſtitutum fuiſſe, dubitandum non eſt, præſertim quia meatus urinarius quoque deficiebat. An ex terrore? Mater enim paucis ante partum ſeptimanis ex alto ceciderat.

Figur. 23. Explicatio.

A. *Chaos ex tuberculis excoriatis & carnoſis conſtans.*
B.B. *Duo foramina urinam continuè eructantia.*
C.C.C. *Pudendum muliebre.*
D. *Membrana Hymen figuræ ſemicircularis, quemadmodum utplurimum (ſi non ſemper) in nuper natis reperitur. In ætate provectioribus è contra circulum efficit*
E. *Nymphæ.*
F. *Labia vulvæ.*

OBSERVATIO XXIV.

Uteri lateralis portio in partu procidens.

INuumerabiles ferè ſunt Uteri affectus, inter quos nonnulli tam raró obveniunt, ut nullus Authorum mentionem eorum fecerit. Inter hos meritò numerandum cenſeo prolapſum veræ lateralis portionis corporis uteri parturientium, qualem ſemel tantum vidi. Mulier quædam in platea Judæorum, lata vulgò dicta, in partu verſans, à conatibus vehementioribus incidit in tumorem durum, minoris pugni magnitudine, idque ſolummodo in latere dextro vulvæ. Hoc viſo tumore, Obſtetrix me vocari juſſit, neſciens quid eſſet. Primâ fronte placentæ uterinæ portio mihi videbatur, quæ non raró exitum ante fœtum quærens, mihi hîc ferè impoſuiſſet; aſt verò re penitius inveſtigatâ, veram uteri lateralem portionem eſſe deprehendi: quod eventus quoque edocuit: fœtu enim in lucem edito, ſtatim ad naturalem rediit locum, patienſque convaluit ſine ulla ulteriori fomentatione, quâ uſi ſumus in partu, ne pars uteri prolapſa gangrænam conciperet.

OBSERVATIO XXV.

Os Uteri in partu prolabens.

PLacentam Uterinam imò Collum (Vagina dictum) in partu ante fœtum ſæpiſſimè exire, notum eſt. Verùm enimverò mirari ſubit, os uteri internum in partu idem moliri, quod aliquoties obſervavi. Mirum dictu, quanta monſtroſitate ſeſe offerat eo tempore dictum uteri os, & quanta circumſpectione opus ſit in tali partu, norunt ii, qui hiſce nobiſcum adfuerunt caſibus. In hoc ſtatu fœtus adhuc viventis exitum naturæ committendum eſſe exiſtimo, & os uteri utraque manu retinendum. Denato vero fœtu totum negotium in eo conſiſtit, ut una manu, quantum poſſibile eſt, extrahatur, ne ſimul cum fœtu prolabatur & invertatur uterus, eo tempore ad inverſionem pronus.

OBSERVATIO XXVI.

Uteri à partu inverſio ab imperitâ manu reddita lethalis.

QUam malè ſibi conſulant homines, qui ægri corporis ſui curam imperitis & circumforaneis temerè committunt, varii tragici eventus quotidie, idemque ſequens Obſervatio palam facit. Uxor cujuſdam Lanionis peperit nuper fœtum robuſtum, & illicò ſimul etiam cum placenta Uterus inverſus ſequebatur, uti videtis in Obſerv. 10. præcedenti. Quid fit? ignarus vocatur Medicaſter, (cujus nomen præſtat reticere) cui, dubio procul, ejuſmodi deplorabilis affectus nunquam obvenerat. Is loco repoſitionis uteri in proprium ſuum locum, cultelli cuſpide leviter tumorem tetigit, perſcrutandi cauſa, qualis eſſet, an humoribus refertus tumor præternaturalis, an verò placenta uterina &c. Hoc temerarium & inauditum perſcrutinium vitæ finem breviter impoſuit, ſtatim enim tanta ſuborta hæmorrhagia, ut non fuerit ferendo, quantumvis vocatus ſtegnoticis opitulari conarer; verùm omnia incaſſum; paucis enim horis poſt elapſis, & lipothymiis ſubortis ultimum diem obiit.

OB-

Fig. 24.

OBSERVATIO XXXVII.

Hydrops è congerie Hydatidum ſacco incluſâ.

QUid ſit Aſcites membranis involutus, nemini ex illis qui Medicam Praxin exercent, eſt obſcurum. Hîc verò exemplum in medium profero multo rarius: ſcilicet veſicam burſulis aqueo humore refertis infarctam, aut ſaccum membranaceum craſſum, & magnitudine ſtomacho haud abſimilem, (ſupra quem etiam locatus erat) hydatidibuſque repletum; idque in Cadavere aſthmaticæ, cui reſpiratio adeò erat difficilis, ut nonnunquam ex orthopnœa videretur moritura; concomitantibus febricula lenta, & cardialgia frequentiori. Harum Hydatidum multas in ſacco dicto membranaceo fluctuantes, alias quoque firmiter eidem adhærentes reperi. Vide Figur. 24.

Figur. 24. Expoſitio.

A A A A. *Saccus membranaceus cruciali inciſione apertus.*
B B B B. *Hydatides diverſæ magnitudinis dictum ſaccum replentes.*
C. C. *Vaſcula ſanguinea per ſaccum diſſeminata.*
c c c c *Dicti ſacci craſſities.*

OBSERVATIO XXVIII.

Ex Placentulis poſt fœtus excluſionem in utero remanſis, Pſeudomolæ.

QUot & quanta incommoda puerperis obveniant, ubi præeuntem fœtum maturum ſecundinæ non ſequuntur, difficile dictu. Nonnullæ in uteri fluorem immodicum & irregularem, per intervalla repetentem, non ſine cruciatibus, eâ de cauſâ incidunt. Aliis in magnam molem diſtenditur abdomen, cum reſpirandi difficultate, pedum œdemate, ventriculi anorexiâ, præcordiorum auxietatibus, animi deliquiis, & faciei pallore. Non raró quoque mors illarum mi-

ſeriis imponit finem. Ita ut malum illud magni quidem momenti & periculoſum ſit, non verò lethale per ſe, ſicut voluêre nonnullæ minùs peritæ Obſtetrices. Non rarò per decimeſtre, & quod excedit ſpatium, in Utero remanet placenta, fœtu jam in lucem edito. Mirum dictu, quantam mutationem & metamorphoſin, ut ita loquar, placentæ præter naturam ſubeant! Eas aliquando in Hydatides, aut veſiculas è pedunculis dependentes, & humore aquoſo refertas degenerare, poſthac demonſtrabimus; nunc oculis veſtris ſiſtimus retentas placentulas, perperàm ab aliis pro molis habitas: pro molis dico, 1. propter duritiem, craſſitiem, formam, & carnoſitatem, quibus deſcriptioni molæ ſunt conformes; ut mirandùm non ſit, eaſdem pro molis habitas eſſe ab iis, quibus occaſio haud data fuit, quotidiè nobiſcum ejuſmodi retentas placentulas cultro Anatomico ſubjicere. A quo tempore enim in hâc vaſtâ civitate lectiones in uſum Obſtetricum habui, quicquid rari ac inſoliti in earum incidit manus, in redhoſtimentum mihi ſemper afferunt. Rediens in viam, unde digreſſus ſum, dico, placentulas fœtuum, duorum, trium, quatuorve menſium, ſi diutius, quàm par ſit, remaneant in utero, non tantum periculi, ac quidem mutationis afferre. Si verò placenta fœtus maturi, aut ſeptimeſtris, vel octimeſtris remaneat, plus ſubeſt periculi, & ſæpiſſimè tota placenta in hydatides degenerat, quarum numerus aliquando tantus eſt, ut gravidæ videantur mulieres, propter abdominis extenſionem. Memini me bis ſcutellam magnam ejuſmodi hydatidibus refertam vidiſſe ex iis, quæ per aliquot poſt partum menſes retinuerant placentas in Utero. Dixi ſuperius placentulas, duorum, trium, quatuorve menſium abortûs, ita indurari, talemque adipiſci formam, ut pro molis habeantur ab imperitis, modò diutius quàm par ſit, aut per dies aliquot, in utero hæreant: humoribus enim cum fœtu expulſis, contrahitur placenta ab Utero in hanc vel illam formam, & ſic talpæ, ranæ, aut ſimilis rei ſpeciem aliquando induit: unde fæminæ nimis credulæ nugatoriiſque fabellis addictæ, molas viventes, imò volantes, in lucem prodiiſſe narrant, imò in partu præſentes, alias ſocias ſuas monent, ut ſibi caveant ab ejuſmodi molis, ne ſcilicet molæ iſtæ, ipſas adoriantur & ſub veſtimentis ſeſe inſinuent. Hiſce rejectis anilibus nugis, obſervatu dignum eſſe cenſeo, tales pla-

Fig. 25.

Fig. 26.

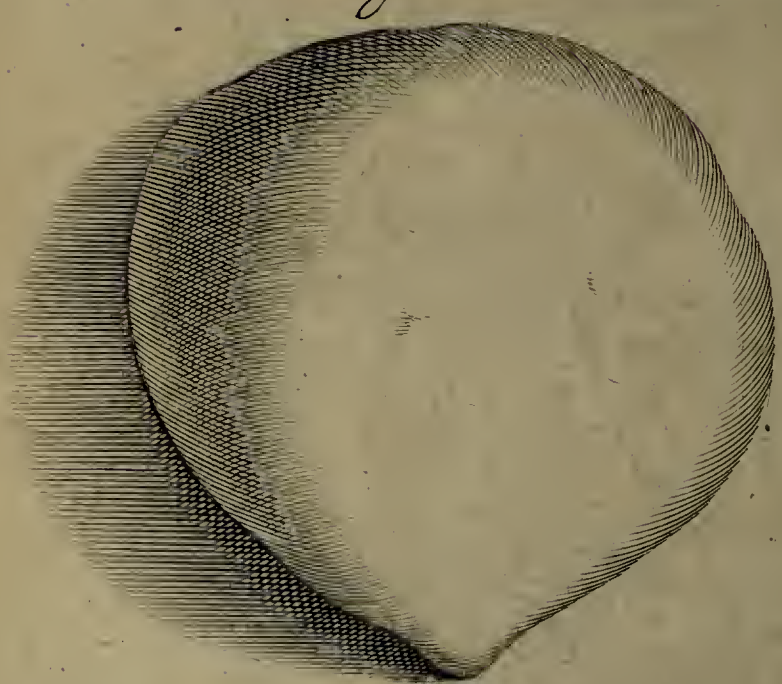
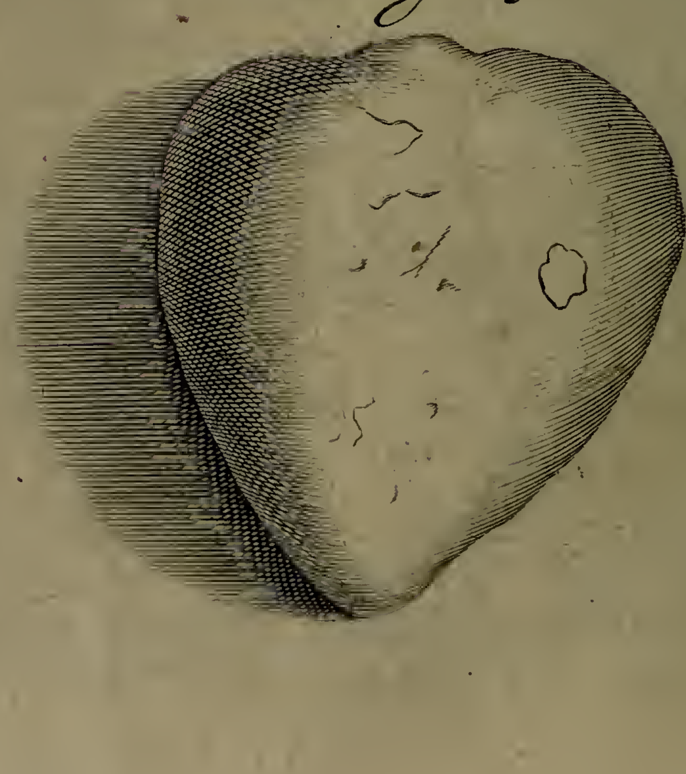

Fig. 27

placentulas, ſi per ſeptimanam aut diutius retineantur in utero, fœtu in lucem edito, ita ab utero comprimi, ut non ſolum carne muſculosâ ſolidiores evadant, verùm etiam formâ & magnitudine Uteri naturalis exteriorem faciem adæquent. Vide Figur. ſubſequentes.

Mulier ab undecim ſeptimanis (ut ipſa mihi referebat) gravida facta, ab animi pathemate, abortiit: remanente, per aliquot hebdomadas, placentulâ; quæ, ab Uteri compreſſione, cum ad priſtinam ferè magnitudinem & formam rediret Uterus, ita induruit, & deformis facta eſt, ante excretionem, ut, niſi ritè examinaſſem ejus ſubſtantiam, molam credidiſſem. Vide Fig. 25.

Alia quædam, in quintum menſem gravida, peperit fœtum immaturum, & poſt eum quoque ſecundinam integram benè conſtitutam. Hiſce in lucem editis, ſecuta eſt carnea moles, formâ & magnitudine Uterum naturalem referens; vide Figur. 27. Hâc incisâ & ritè examinatâ placentulam quoque eſſe deformem, & juſto duriorem, deprehendi. A quo tempore geſſerit hanc ſecundam placentulam dictu difficile. An gemellis gravida fuerit, & uno in nihilum redacto, aut inſciâ gravidâ excluſo, ejus placentula remanſerit; an verò ante hanc ultimam impraegnationem gravida jam fuerit, & embryone excluſo, placentulam retinuerit, (quod pluries contingit) & de novo uterum geſſerit, haud licuit inveſtigando determinare.

Figur. 25. 26. & 27.

Placentulas, poſt fœtus excluſionem, per aliquot hebdomadas in utero detentas, (unde ab uteri compreſſione, cùm uterus ad priſtinum ferè ſtatum rediret, Uteri exteriorem faciem adeptæ ſunt) repræſentant. Si verò dictæ placentulæ per aliquot tantùm dies remanſêre, duriores fiunt & formam diverſam adipiſcuntur, & nunc ranam, nunc talpam &c. repræſentare dicuntur.

Observatio XXIX.

Maſſa cruoris coagulati quandoque Molam mentiens.

NOn ſolùm placentulæ, poſt Embryonis excluſionem, in Utero per aliquod tempus remanentes, molam mentiuntur: verùm etiam ſanguis in Utero coagulatus, quem mihi Obſtetrices ſæpius pro molis, aliæ pro placentulis obtulêre. Hunc cruorem coagulatum, ab uteri compreſſione admodùm durum, & in ſe coactum aliquoties offendi, vide Figur. 28. cui ſæpiſſimè membranis analogum quid appenſum invenitur, ſicut poſt venæ ſectionem in pede inſtitutam, aquæ innatare videmus. Cùm hæc & ſimilia mihi occurrunt, ad hæc duo reſpicio: Primò, an funiculi umbilicalis abrupti veſtigium ſuperſit. Secundò, an vaſis ſanguiferis gaudeant ejuſmodi maſſæ, (ſine quibus non poſſunt vocari placentulæ retentæ) & inſuper notandum in placentulis remanſis, quantumvis vaſa ſanguifera adſint, ut plurimum eadem ſanguine caſſa reperiri, ita ut magis fibras, quàm vaſa ſanguinea referant.

Figur. 28. Explicatio.

A A. *Cruor coagulatus propter duritiem & colorem, molam mentiens.*
B B. *Membranis analogum quid.*

Figur. 29. Explicatio.

A A. *Cruor durus molam mentiens.*

Observatio XXX.

Penis Cancroſi amputatio.

UTerum prolapſum, & in prodigioſam molem auctum, extirpari poſſe, ex obſervationibus præcedentibus patet: quod tamen nunquàm moliendum ſine catheteris immiſſione in Urethram, antequam ligetur Uterus, ne tàm abominabile malum ſimiliter ſequatur, quale in præcedenti obſervatione ſepti-

Fig. 29.

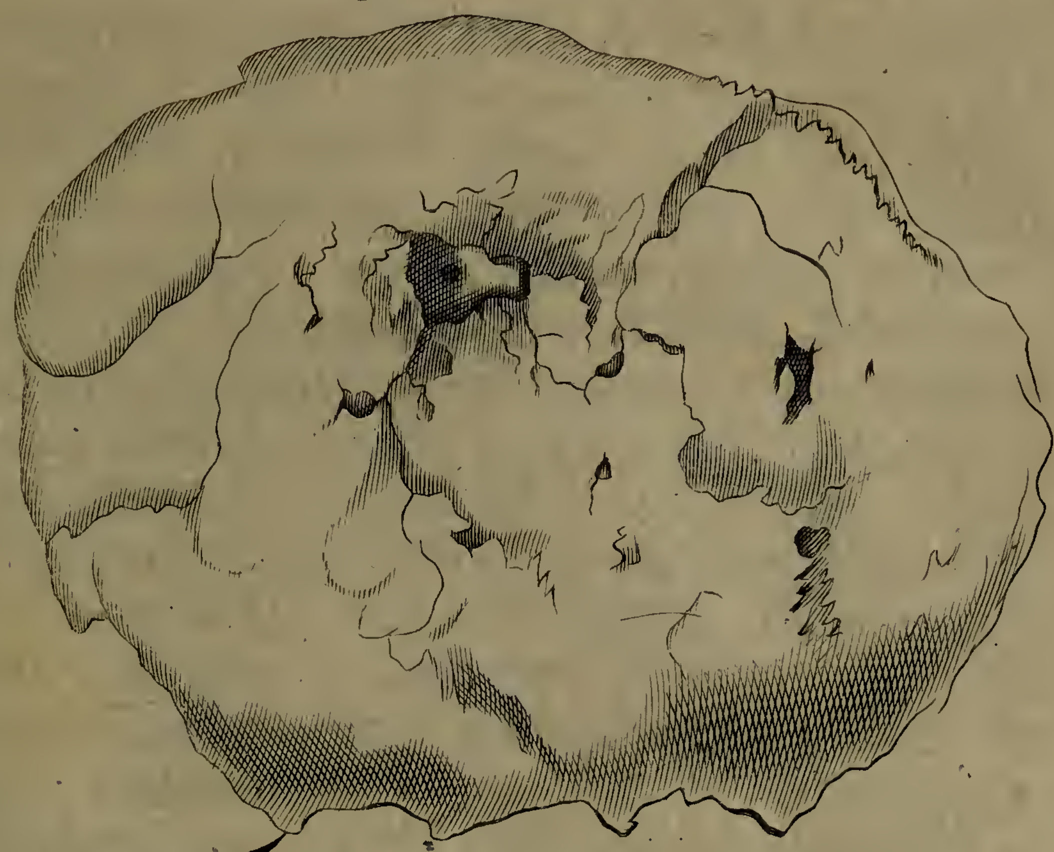

Fig. 28.

ſeptimâ refertur. Non minus etiam penis virilis deſperatè corruptus extirpari poteſt, modò omnia rite peragantur. Ruſticus quidam ſuburbanus à duobus annis incidit in ſcirrhum extimam partem penis obſidentem, tandemque in carcinoma exulceratum degenerantem, inque tantam molem auctum, ut pugni magnitudinem adæquaret. Joachimus Schraderus Chirurgus ſatis verſatus, qui huic curæ præerat, in conſilium vocavit expertiſſimum Dominum Doctorem Hiddingh, me, & Andream Boekelmannum, cum ejuſdem filio Cornelio. Unanimiter extirpationem commendavimus, quemadmodum etiam ſubſequente die inſtituta eſt, & tanto (gratia Deo ter Opt. Max.) cum ſucceſſu, ut jam, quantumvis pene privatus, domum redierit & incolumis vivat. Eſt autem Operatio illa hoc modo peracta: Cathetere per urethram in veſicæ cavitatem immiſſo circumligavimus penem ponè malum ſupradictum funiculo, tenuiori quidem, ſed tenaciſſimo, idque fortiter. Dolores ægrotus tam viriliter pertulit, (paucos enim audivi ejulatus) ut omnibus admirationi fuerit. Injecta hac ligatura, ita munivimus catheterem filo, ut è canali urethræ ſeſe ſubducere haud potuerit. Sequenti die, novam injecimus ligaturam, ut eò citius emoreretur pars affecta. Interim totum involvimus penem veſicâ madefactâ ad fœtorem arcendum, & lotium recipiendum. Quinto, ni fallor, die cultello membrum emortuum fuit ablatum, ſine ulla hæmorrhagia, in totum enim erat emortuum. Relinquebamus interim adhuc per diem unum atque alterum catheterem in veſica, donec ſeparatâ ſua ſponte ligaturâ, patiens eo non amplius indigeret. Reſtitutus jam, per inſtrumentum ex ebore confectum lotium reddit; in totum enim pars penis relicta in abdomen retracta eſt, ita ut illud inſtrumentum ventri adaptare debeat, lotium emiſſurus, ne veſtimenta madefiant.

Observatio XXXI.

Veſicula fellea intùs cellulis diſtincta, & calculosâ cruſtâ obducta.

Tunicam interiorem pori Bilarii in calculoſam ſubſtantiam degenerare, in hepate vaccino rarum non eſt; hoc enim

ſæpiſſimè à nobis repertum fuit. Idem etiam fieri in ciſta fellea, aliquoties obſervavi in eodem animali. Rariſſimum verò, naturam idem moliri in veſicula fellea humana. Ante annos aliquot publicè diſſecui cadaver humanum, cujus veſicula fellea, quaſi in multas cellulas erat diviſa, tunicâ interiori magna ex parte lapidefactâ. Quid mali ex eo contraxerit, dum viveret, patiens, haud potui perſcrutari, nulli enim adſtantium quod ſciam, notus fuit. Bilis in dicta ciſtula juſto craſſior exiſtebat, forſan à remora, quam fecerat in dictis cellulis, è quibus tam liberè effluere haud potuit; quemadmodum ſæpiſſimè fieri videmus in poro bilario hepatis vaccini, dum nempe in hoc vel illo loco porus bilarius nimis contrahitur, & materia calculoſa porum coarctavit, ſicut Figur. 30. oſtendit, aut vermes lati qui ſæpe eo in loco inveniuntur, obſtaculo ſunt, quo minus ſat promptè effluere poſſit. Tunc bilem puto craſſiorem fieri: & quod obſervatu dignum eſt, bilis, quæ in veſicula fellea continetur, haud differt ab ea, quæ in poro bilario reperitur; ejuſdem enim eſt conſiſtentiæ & ſaporis, eâque de causâ aſſentiri minimè poſſum illis, qui ſibi perſuadent hanc utramque bilem non eſſe eandem, imò multum à ſe invicem diſcrepare conſiſtentiâ; quod perverſè judicarunt Poro bilario & Ciſtulâ felleâ benè conſtitutis. Si verò Porus bilarius è calculoſo quodam concremento in hoc vel illo loco obturetur, non poteſt non ibidem incraſſari bilis: Aſt cæteris paribus, eandem obtinet craſſitiem bilis, tum quæ in poro bilario, tùm quæ in veſicula hæret. Itaque non immeritò Ciſtulam bilariam pro diverticulo bilis habendam eſſe cenſeo, ad quam, tanquam thecam, bilis amandatur, non ſolùm è radicibus veſiculæ felleæ (quas è fundo ejus ortum ducere autumant Anatomicorum Coryphæi, ubi tamen perpaucæ, ſi ullæ, oriuntur; plures verò è ductu cyſtico, ut Fig. 31. demonſtrat,) verùm etiam è poro bilario, per quem, tanquam radicem maximam bilis non ſolùm ad inteſtina, verùm etiam ad veſiculam felleam defluit. Huic opinioni admodum favet, quòd Equi, Aſini & multa alia animalia non gaudeant veſicula fellea, poro bilario illis ſufficiente. Adde quòd in Hominibus & Vaccis aliquando à nobis reperta ſit veſicula fellea, capacitate porum haud ſuperans; vide Fig. 31.

Figur.

Fig. 30.

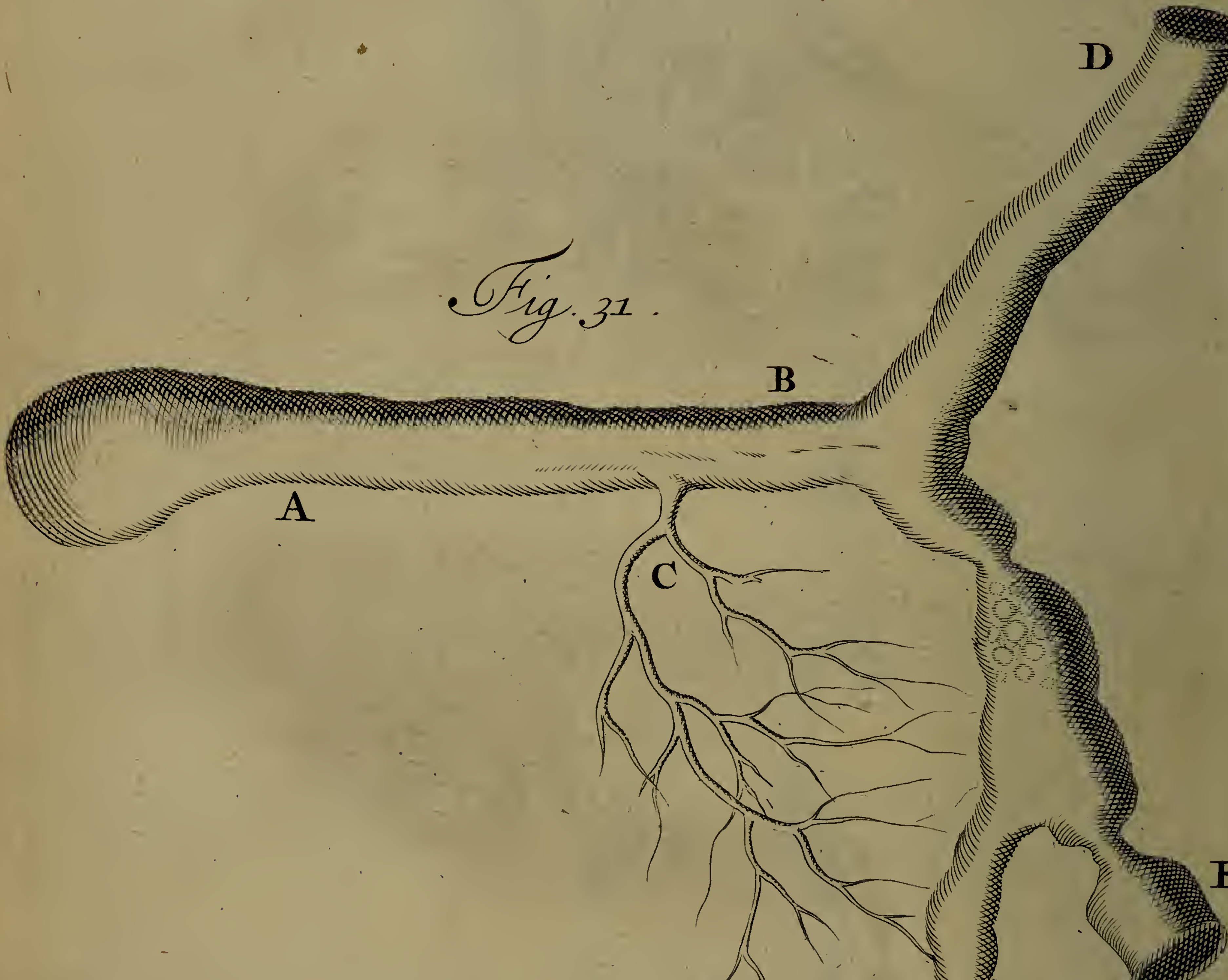

Fig. 31.

V.

Figur. 30. Explicatio.

A. *Veſica fellea humana.*
B. *Cellulæ in ſuperficie internâ.*
C. *Calculoſa cruſta.*

Figur. 31. Expoſitio.

A. *Veſicula fellea bovina ſummoperè contracta & anguſtata.*
B. *Ductus cyſticus.*
C. *Radix ejuſdem ductus cyſtici.*
D.D. *Porus Bilarius intus cruſtâ calculoſâ obſeſſus.*
E. *Ductus communis per quem bilis ad inteſtina amandatur.*

OBSERVATIO XXXII.

Menſes à membrana vulvam claudente ſuppreſſi, perque hujus inciſionem evacuati.

VIrgo viginti annos nata, & à multis menſibus valetudinaria, ſæpiſſime conqueſta fuit de Hypogaſtrii ponderoſitate, & dolore intolerabili: ita ut mater ejus conſultum duxerit opem implorare Medicam. Malum indagandi causâ vocatur mecum Andreas Boekelmannus Chirurgus expertiſſimus, qui ex querelis & doloribus, ſingulis menſibus repetentibus, nobiſcum conjecit menſtruorum præpeditum exitum cauſam vel anſam eſſe totius mali: ſicut eventus quoque edocuit: convaluit enim ſolâ inciſione cujuſdam membranæ ponè membranam Hymenem ſitæ, & totam vulvam perfectè claudentis. Mirum dictu quàm tenſa erat dicta membrana propter ſanguinem illic ſtagnantem, totam vulvam extendentem, & fruſtra exitum quærentem. Mirandum quoque, ſanguinem, qui illicò à ſectione ad libras circiter quatuor, maximo impetu, erumpebat, neutiquam coagulatum, multò minus putrefactum, aſt nigricantem fuiſſe, ſicut nobiſcum atteſtantur Noſocomii Medicus meritiſſimus Johannes Dankers ut & Abel van der Horſt Chirurgus expertiſſimus, qui huic operationi, nuper à nobis factæ, pariter interfuêre.

Observatio XXXIII.

Placentæ Uterinæ in Hydatides degeneratio.

QUantum Anatomicis frequens corporum diſſectio, & ex ea deſumpta experientia proſit, nulla in re magis elucet, quam in partu præternaturali: de qua parciùs quam par eſt, & minori exactitudine, multi ſcripſêre Authores. Nunc de partu præternaturali (ratione matris) nobis erit ſermo, in quo partu Placenta Uterina remanſit, à nonnullis perperam pro conceptu falſo habita. Plures ſeſe offerunt cauſæ, quæ exitum placentæ poſt editum fœtum impediunt; multifarias quoque patitur mutationes placenta, ſi poſt partum remaneat in utero. Aliquando placentam in maximam molem augeri vidimus, poſtquam diutius quàm par erat in utero retinebatur. Aliquando enixo fœtu ita comprimitur ab utero ſeſe ipſum denuo contrahente, ut perperam ab aliquibus, ut ante notatum, habita ſit Mola dura. Non raró cum putredine & fœtore partitis vicibus è corpore expellitur. Nonnunquam quoque in Hydatides limpidas degenerat: ut videtis Figur. 34 & 35. Ejuſmodi mutationes placentæ in Hydatides multoties vidi, & quid eſſet rei tam diu anceps hæſi, donec mihi videre contigit placentam ex parte ſanam, ex parte in Hydatides degeneratam. Hæ Hydatides nil aliud eſſe mihi videntur quàm minutiſſimæ glandulæ placentæ in Hydatides degeneres; qui affectus in hepate, renibus & aliis glanduloſis partibus

Figur. 34. Explicatio.

A. *Placenta uterina maxima ex parte in Hydatides degenerata.*
BBB. *Portio placentæ in ſubſtantiam carni analogam mutata.*
bbbb. *Hydatides.*
C. *Vaſcula ſanguinea per placentam diſperſa.*

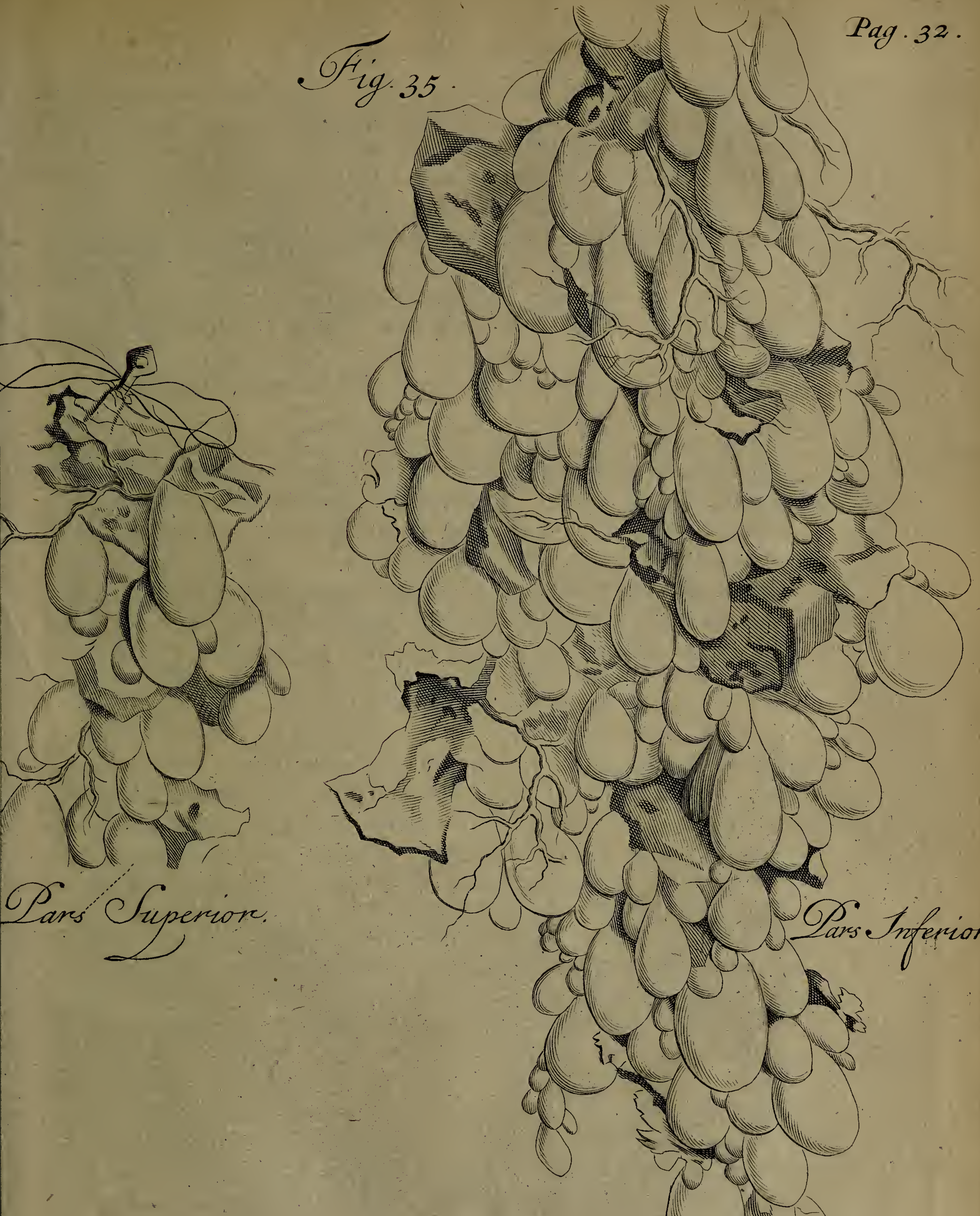
Figur. 35.

Placentam totaliter ferè in Hydatides degeneratam, & racemum uvarum referentem, repræſentat.

Fig. 34.

Fig. 35.

tibus ſatis eſt familiaris. Vaſorum extenſiones eſſe quis ſibi poſſet imaginari? tum enim maximæ reperirentur Hydatides circa placentæ medium, jam verò ſine ullo ordine poſitæ ſunt & majores & minores; præterea obſervavi vaſa illa annihilari, ut vix ramulus reſtet. Quid ulterius de glandulis placentæ ſentiam contra nonnullorum Neotericorum opinionem, poſthac revelare decrevi.

Observatio XXXIV.

Tumor Lumbaris in fœtu, cum Spina Bifida.

NOn eſt mihi animus refutare, quod alii de Spina Bifidâ ſentiunt Authores, aſt verò quid ego circa hoc malum, quod decies mihi jam videre contigit, obſervarim, eloqui. In lumbis fœtus, dum in utero hoſpitatur, non raròoritur tumor, partim mollis, præſertim in ſui medio, & ſæpius limpidus, quaſi Hydatis eſſet; aliquando opacus reperitur. Magnitudo non ſemper eſt eadem, nucem juglandem nunc æquans, nunc rapam mediocrem. Si ritè hunc examinaverimus tumorem, luce meridianâ clarius conſtabit, Hydropem eſſe particulæ ſpinalis medullæ, eundemque ferè eſſe affectum, qui in capite fœtus Hydrocephalus audit. Quemadmodum enim in capite fœtus, imò infantis, (antequam ſuturarum beneficio capitis oſſa uniantur) membranæ cerebri, ut & cutis capitis ob aquæ copiam non raròvaldè expanduntur, mollemque tumorem excitant; ita etiam ſæpe in dorſo, aut lumbis, rariùs in nucha (quod ſemel vidimus & in muſæo noſtro adhuc conſpicitur,) & rariſſimè in inferiore & exteriore parte oſſis ſacri, ut referre poſthac animus fert, ſimile quid occurrit. In Hydrocephalis recenter natorum, cerebrum magna ex parte in aquam reſolutum eſſe, rarum non eſt; ſic etiam in dicto tumore, ſpinalem medullam deficientem in aquoſam ſubſtantiam degeneraſſe exiſtimo, & quod mirari ſubit, infra eum tumorem, ſpinalem medullam ſæpè benè conſtitutam invenio: Unde nonnulli aliqualem motum in artubus inferioribus retinent. Alios quoque offendi, quorum artus inferiores Paralyſi erant correpti, ob defectum ſpinalis medullæ; quod etiam obſervatum video à Viro Eximio Juſto Schradero, Med. Doctore, &

Practico feliciſſimo, in ſuis curioſis Obſervationibus Anatomico-Medicis fol. 204. Nunquam in hoc affectu vertebras ita eſſe bifurcatas notavi, (ut nonnulli voluêre) quaſi totaliter in duas partes eſſent diviſæ, ut laniones facere aſſolent, quum animalia mactata in duas partes ſecuri findunt. Dehiſcunt tantum vertebræ à parte poſteriore circa proceſſus ſpinoſos, potiori parte, puta corpore vertebræ, manente, ut Figur. 37. demonſtrat, integra. Quod ad curationem hujus affectus; quantumvis vix ac ne vix quidem profligari poſſit, nemo enim inter eos quos tractavi hactenus infantes, evaſit, nec unquam ab aliis curatum percepi, tamen curatio palliativa inſtituenda aſtringentibus & confortantibus remediis in forma fomenti, quo bis ſingulis diebus adhibito, emplaſtrum applicandum, quod tumori tenero haud nimis adhæreat, ne aperiatur ejuſdem tenacitate: Obſervamus enim tumore aperto, aut rupto, mortem accelerari, & ea de cauſa non immeritò monemur ab Anteceſſore meo piæ memoriæ Nicolao Tulpio, Viro, dum viveret, Nobiliſſimo & Conſultiſſimo: *Cave ſis im-*

Figur. 36. Explicatio.

A. *Fœtus octo præter propter menſium decimo quarto die poſt nativitatem mortuus.*

B. *Tumor mollis partim limpidus, propter cutis rarefactionem, (quæ membranæ inſtar nobis obvenit) partim opacus ob cutis denſitatem.*

CC. *Rugæ cutis cuticulâ ex parte privatæ, & quaſi gangrænâ levi obſeſſæ, quod ſæpiſſimè contingere obſervavi.*

Figur. 37. Explicatio.

A. *Fœtus jamjam nati, & ex eodem affectu brevi poſt denati vertebræ lumborum tres, à poſtica tantum parte fiſſæ, aut dehiſcentes, & ſpinali medullâ orbatæ, relictis ejuſdem membranis, præter naturam ſimul cum cute expanſis, jam verò ademptis, ut vertebrarum fiſſura clariùs videri poſſit.*

B. *Fiſſura aut dehiſcentia dictarum vertebram cum quâ natus eſt fœtus.*

Fig. 36.

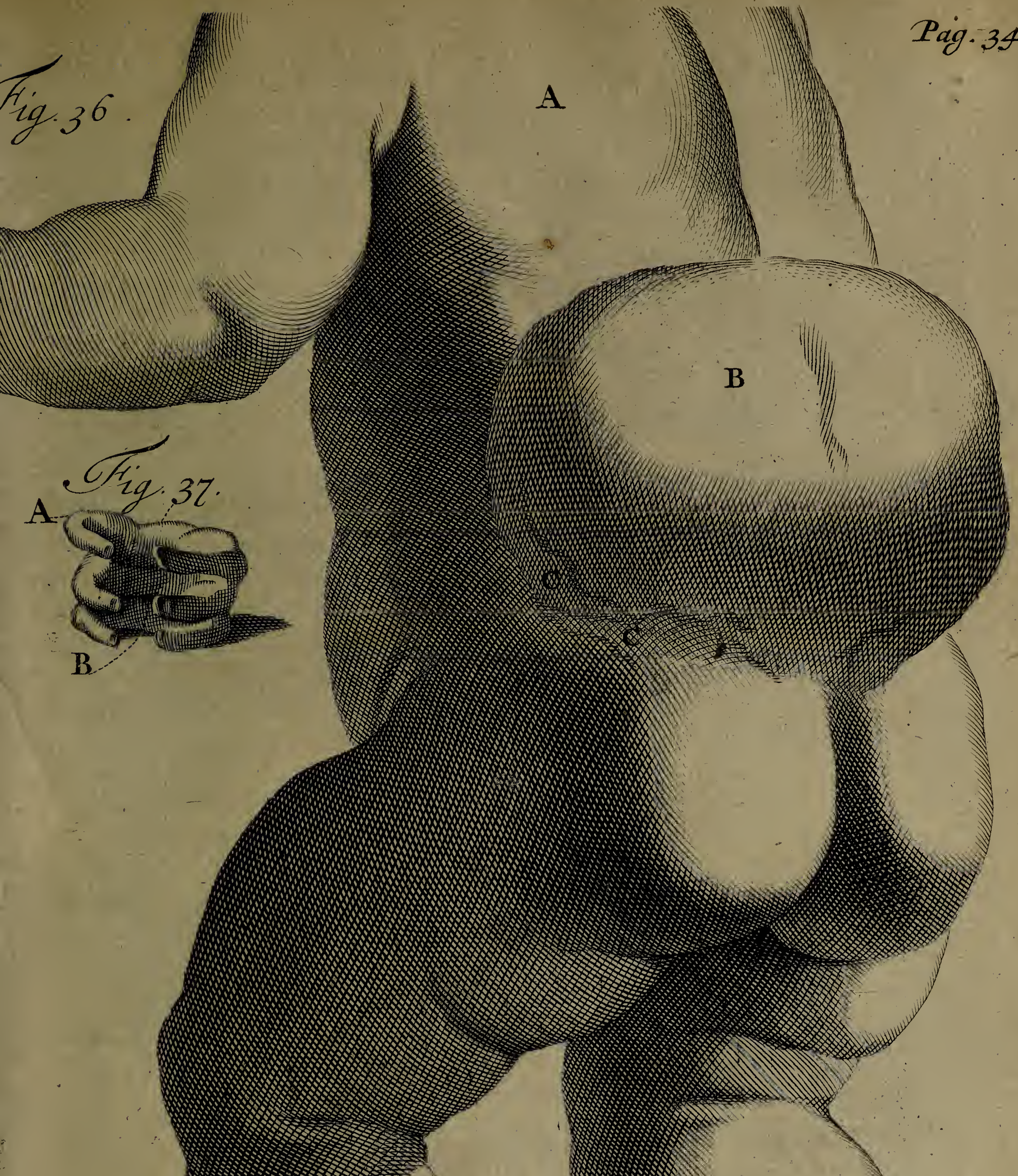

Fig. 37.

improvidè unquam aperias, (loquitur de eodem affectu,) *quod tam facilè occidit hominem*; nullus enim eorum, quibus adfui, & ſua ſponte aut ſola acu erupit aqua in hoc tumore contenta, evaſit, ſed omnes ferè paucis poſt diebus exſpirarunt. Delineavi hunc affectum magnitudine naturali, ut magis memores eſſemus cùm nobis occurrit. Vide Figur. 37.

Observatio XXXV.

Idem Affectus in infima Oſſis Sacri parte repertus.

HUuic affectui valde ſimilem nuper obſervavi caſum cum Domino Doctore Egberto Veen, & Andrea Boekelmanno, Viris in arte ſua peritiſſimis; non in lumbis, ubi utplurimum ſeſe offert, aſt verò in infima oſſis ſacri parte infantis: ubi partim pellucidus, partim opacus, & admodum mollis (propter ichoroſam materiam, quâ erat refertus) exiſtebat. Hîc præter emplaſtrum, fotum exſiccantem, & cingulum, nil inſtituimus, quippe certi, ſiquidem aperiretur, mortem acceleratum iri. Sæpius miratus ſum hunc affectum non eſſe frequentiorem in dicta parte oſſis ſacri, utpote magis ad producendum hunc affectum diſpoſita; infima enim pars oſſis ſacri à poſtica parte ſemper in naturali ſtatu hiat, & quaſi in duas partes eſt diviſa, quæ fiſſura naturalis pinguedine ſolummodò eſt referta, ut infima pars medullæ ſpinalis eſſet tecta. Inter omnes dicto affectu correptos, nullum vidi infantem tam diu ſuperſtitem, quam hunc; vivit enim in hunc uſque diem annum jam ferè agens. Forſan ob affectus declíviorem ſitum.

Observatio XXXVI.

Tumor ſimilis in lumbis puellæ lethalis.

AB affectu in præcedenti Obſervatione memorato, Spina nempè bifida, non ſemper multæ vertebræ circa ſpinoſos proceſſus bifurcantur; unam ſufficit vertebram eſſe læſam, quemadmodum anno 1684. menſe Decembri vidi in filiola cujuſdam Procuratoris Amſtelodamenſis, in qua tumor lumbaris

baris minoris pugni magnitudinem æquans, rugiſque refertus brevi gangrænam conceperat, & quamvis ſatis leniter tractaretur fomentis contra gangrænam, tamen decimo quinto poſt nativitatem menſe (rarò autem tam diu vivunt) humor contentus erupit, & ſecundo aut tertio die vitam finivit afflicta puella: unde malum ſcalpello Anatomico perſcrutandi nobis nata eſt occaſio. Obſervavimus autem aperturam in unica vertebra, eamque tàm exiguam, ut vix ciceris granum admitteret. Stilum levi opera in totam cavitatem ſpinæ dorſi ſurſum deorſumque adegi, quo magis certior factus ſum, tumorem nil eſſe præter expanſionem membranarum ſpinalem medullam inveſtientium, ab humoris replentis copia. In principio nullum percepimus motum in artubus inferioribus, valdè macris, tanquam paralyſi correptis; poſtea verò obeſiores facti ad motum redintegradum vires recepêre. In cadaverculi diſſectione, omnibus qui eidem interfuerant ſummæ admirationi quoque fuit, ſub cute abdominis pinguedinem digiti craſſitiem adæquare.

Observatio XXXVII.

Ab Aneuriſmate Arteriæ Aortæ Coſtarum Caries.

Sicut ſudores per cutis poros erumpentes in aliquibus adeò ſunt acres, ut induſia, imò & ſubuculæ, putredinem brevi ex iis concipiant; ita etiam humores ſimile quid præſtant, dum coſtæ veræ à ſolo Aneuriſmate Arteriæ Aortæ aſcendentis cariem contrahunt. Ante duodeviginti annos cadaver cujuſdam Viri diſſecui, qui à longo tempore aneuriſma geſtarat in pectore, tantæ magnitudinis, ut infantis recenter nati caput adæquaret, cum tanta pulſatione, ut manum pectori admotam percuteret. Aperto cadavere Aneuriſma invenimus in arteria magna aſcendente transverſum digitum unum àtque alterum à corde, ut annexa Figur. 38. repræſentat. In accretione hujus Aneuriſmatis non ſolùm coſtæ veræ, à ſe invicem abſcedere coactæ fuêre, verùm etiam eas invenimus ita corruptas, ut magna ex parte deficerent, quodque ex iis reſtaret, digitis confricando in pultem comminuere haud difficile eſſet. Hanc hiſtoriam cum ante multos annos Domino van der Schagen, Me-

Fig. 38.

Cor hum: postica Sua parte visum.

Medicinæ Doctori, dum viveret, celeberrimo referrem, dixit mihi à ſe quoque viſam coſtarum cariem ab Aneuriſmate pectorali ortam. Magis certè mirandum quàm explicandum foret, quomodo clauſum Aneuriſma (quod tantum Arteria dilatata audit) coſtas ita corrumpere valuerit, niſi ſequens hiſtola nuper mihi obveniſſet.

Figur. 38. Explicatio.

A. *Cor Humanum.*
B. *Arteria pulmonalis.*
C. *Arteriæ Aortæ deſcendentis portio.*
D. *Arteriæ Aortæ aſcendentis portio.*
E. *Aneuriſma dictæ arteriæ.*
F. *Ventriculus ſiniſter.*
G. *Ventriculi dextri portio.*
HH. *Vaſa per aneuriſma diſperſa.*
II. *Vaſa coronaria.*

OBSERVATIO XXXVIII.

Monſtroſum Aneuriſma.

AUthores, qui ſtatuunt Aneuriſma Arteriam eſſe dilatatam, aut præter naturæ leges extenſam, ob alterius tunicæ puncturam, aut corroſionem ab acriore humore, cum pulſatione evidenti, hujuſce affectus naturam non ſatis perſpicuè depingunt. Iſthæc enim aneuriſmatis deſcriptio aut definitio ſolummodo vera eſt de multis & exiguis aneuriſmatibus; aſt plura ſunt addenda, ne quis amplius decipiatur in ejus curatione. Non in omni aneuriſmate præcisè ſentitur pulſatio, quantumvis Authores eam tanquam pathognomonicum habeant ſignum. Si ſanguis in Aneuriſmate coaguletur, nulla percipitur pulſatio. Hoc olim decepit Chirurgum expertiſſimum.... mihi dum viveret amicum familiarem, qui circa talum aneuriſma, nucis juglandis magnitudine, aperiebat, neſciens tamen tumorem dictum Aneuriſma eſſe, quia omnis pulſatio deerat. Aperto tumore, & ſanguine coagulato expreſſo, tanta ſuborta eſt hæmorrhagia, ut vix eſſet ſiſtendo. In quibuſdam Aneu-

riſmatibus ingentiſſimis nullam quoque pulſationem percipi poſſe expertus ſum. Nuper viſitavi prope vicum vulgò dictum *de Nes*, pone macellum, cum Chirurgo perito *Willard*, militem, qui in pectore gerebat ſua ſponte generatum Aneuriſma, tam monſtroſæ magnitudinis, ut pulvinar mediocre, quo in ſedili utimur (demptis quatuor angulis, rotundum enim erat dictum Aneuriſma) adæquaret. Multis diebus antequam mors eſſet in procinctu, variis in locis aperiebatur ſua ſponte, ſine magno ſanguinis diſpendio, & quod notandum, pulſatio, quæ vehementiſſima antea fuerat, in totum aliquot ſeptimanis ante apertionem ceſſaverat; quod facilè credideris, benevole Lector, ſi audieris, poſt obitum hoc Aneuriſma, (quod ortum duxit ex arteria Aorta tribus circiter digitis tranſverſis ſupra cor) à me inventum fuiſſe quaſi lamellatim (ut ita loquar) diſpoſitum, aut ex innumerabilibus tunicis, craſſis, carnoſis, & ſatis tenacibus, ſibi invicem impoſitis, conflatum, inter quas tunicas ſanguis copioſus & coagulatus deliteſcebat. Harum tunicarum extima, quæ propriè arteria Aorta erat, ſtraminis habebat latitudinem. Notandum ulterius, omnes ferè pectoris coſtas, ut & os ſternum, quaſi in nihilum fuiſſe redacta, & totum ferè pectus ab illis fuiſſe denudatum, ceu etiam legitur in Obſervatione præcedenti. Inde anhelitus difficultas, animi deliquia, & febris continua, quibus patiens per plures ſeptimanas correptus fuerat. Hæc memorata videntur aliquid luminis afferre explicandæ cariei coſtarum, dum ſcilicet ſanguis inter lamellas iſtas ſtagnans & exinde acrimoniam contrahens, paulatim tranſſudat, & oſſa lentè corrodit. Id quod haud metuendum judico in ſimplici arteriæ expanſione, à qua communiter Aneuriſma oriri credimus: ubi per continuum novi ſanguinis affluxum tum ſtagnatio tum ejuſdem acrimonia præpediuntur.

Observatio XXXIX.

Scirrhus Ventriculi lethalis.

NOn eſſe in Medico ſemper relevetur ut æger, varia nobis quotidie confirmant exempla, inter quæ ſcirrhoſus ventriculi tumor haud infimum obtinet locum. Vir quidam in flore

flore ætatis diu de ventriculi læſione & dolore conqueſtus, demum tale mali ſui ſenſit incrementum, ut præ dolore aſſiduo diutius aurâ veſci haud potuerit; præterea vomitus continui & animi deliquia ipſum non deſererent, donec ultimum obiret diem. Cadaver aperiendi copia mihi ſuppetebant conſanguinei, cupiditate rapti quidnam illum tam diu vexaſſet. Hoſtis infeſtiſſimus in cadaveris apertione non diu ſeſe abſcondere potuit, ſed ſtatim in conſpectum venit: fundus enim ventriculi ingenti erat obſeſſus tumore ſcirrhoſo pugni ferè magnitudine, materià tenaci & atrâ referto, qualem materiam quoque paucis horis ante mortem vomitionibus rejecerat.

Observatio XL.

Cephalæa à Setaceo applicito ceſſans, eodemque remoto recurrens, idque aliquoties.

Filia cujuſdam Mercatoris Amſtelodamenſis octodecim circiter annos nata, temperamenti ſanguinei, diu laboraverat capitis dolore, aſſiduo & intolerabili. Varia à me & Magiſtro Petro Adriani filio ad arcendum malum iſtud incaſſum adhibita ſunt remedia; ut ſunt, purgantia cephalica, alterantia, venæſectiones tam in pede quam aliis partibus, veſicatoria, ſternutatoria, cucurbitulæ &c. Tandem quoque à nobis propoſitam admiſit crucialem inciſionem in bregmate, quam notabilis ſequebatur hæmorrhagia, ſine ulla tamen euphoria. Conſultationes diverſas inſtituimus cum Celeberrimo Practico Matthæo Slado. Tandem nullis remediis proficientibus animus nobis erat cranium terebrâ perforare; antequam verò hæc extrema inſtitueretur operatio, Setaceum in nucha propoſui, cui remedio dicti Viri Celeberrimi calculum appoſuêre. Remedio hoc celebrato, ſtatim evanuêre dolores, & quod notatu dignum eſt, poſt aliquod tempus ægra hujus remedii pertæſa, extraxit ſetaceum; quo facto illicò recruduit malum, ita ut coacta fuerit ad novi ſetacei uſum confugere, quo inſtituto extemplò rurſus ceſſarunt dolores ægram vexantes: tum igitur prudentior facta geſtavit hoc ſetaceum renovatum, donec ſua ſponte natura illud expelleret. Quid fit? tertia vice ſetaceo abdicato, recidivam patiebatur; & coacti denuo ean-

dem encheireſin iterari juſſimus, qua ſic repetita iterum liberata fuit ab hoc malo, & poſthac pancraticè vivere cœpit, quemadmodum in hunc uſque diem incolumis degit.

Observatio XLI.

Ex aperto Bubone copioſus Lymphæ effluxus peculiari arte inhibitus.

MUltos Chirurgiæ tyrones tàm otioſos & circa nugas aſſiduè occupatos eſſe, dolendum eſt. Inter omnes, quæ diſcuntur artes, nulla eſt, quæ Chirurgiam antecellat. Aliorum artificum ſubjectum eſt Ferrum, Lignum, Lapides, &c. Chirurgorum verò Corpus Humanum, tam affabrè à Deo ter Opt. Max. fabricatum, ut nemo vel ab ulla adhuc parte illud unquam ſatis perſpectum habuerit; eaque de causa omnes, qui Chirurgiæ operam dare decreverunt, perpetuò ſeſe exercere debent, non in fiſtulæ, plectri, aliorumve Muſicorum inſtrumentorum luſu, uti inter ipſos nunc conſuetum eſt, ſed in rebus Anatomicis: ſic in millenis occaſionibus non ſolùm afflictis ſæpè opem ferrent, verùm etiam ſummos honores ſibi ipſis procurarent. Mirari quoque ſubit, nonnullos tam fatuos reperiri Chirurgos, qui non verentur profiteri, ſufficere Chirurgo rudem corporis humani ſcientiam, curioſiora Medicis relinquenda. Ex horum rudiori cohorte nuper quidam Bubonem venereum aperuit ante perfectam maturitatem, (qua in re culpandus non erat, ſic enim & nos facere ſolemus) ſimul autem importunâ dextrâ ſuâ vas Lymphaticum diſſecuit. Mirum dictu, quantum lymphæ ſingulis diebus è vulnere effluxerit: omnia linteamina continuè madefiebant. Tandem conſilii expers à me idem exquiſivit, neſciens unde tantum liquoris quotidie promanaret. Hîc conſtabat neceſſarium eſſe Chirurgo corpus humanum omni curioſitate rimari, nec rudem ejus ſcientiam ei ſufficere; judicavi igitur ſplenia ex linteis complicatis eſſe applicanda, eademque arctè fibulâ (Belgicè *een Geſpe*) comprimenda, ſperans fore, ut vaſa lymphatica, per quæ lympha ab artubus inferioribus redux continuè furſum fluit, ita comprimerentur, ſicque lymphæ motus inhiberetur; quod tam ex voto ſucceſſit, ut ſequenti die æger

ab

ab hoc malo fuerit liberatus: interim Chirurgus buboni proſpicere poterat, ſine ullo obſtaculo aut relaxatione fibulæ, donec nulla amplius novi fluxus ſupereſſet formido.

Observatio XLII.

Ex ulcere penis hæmorrhagia enormis, arte facili quidem at ſingulari cohibita.

PRægreſſæ Obſervationi fert animus & aliam magis raram ſubjungere. Chirurgus quidam, in affectibus venereis curandis ſatis benè verſatus, me noctu ad ægrum arceſſivit, cui ex aperta arteriola in ulcere inter glandem & præputium penis tantum ſanguinis illa nocte profluxerat, ut ipſe propemodum exſanguis videretur. Imò auſim dicere, me dimidiam cupam linteaminibus cruentis oppletam in cubiculo, ubi ille decumbebat, inveniſſe; non aliter ac ſi fæmina quædam in procinctu puerperii fuiſſet. Diverſi generis ſtyptica applicuerat Chirurgus ante meum adventum, ſine ullo tamen levamine; compreſſioni vix ullus quoque ibi locus erat, propter membri conſtitutionem: itaque in ſummis anguſtiis erant & Chirurgus & æger, quem tamen momenti temporis ſpatio ab hoc periculo, Dei auxilio, liberavi; idque remedio ſimpliciſſimo: ſcilicet glandem penis præputio ſtrinxi, & ſic præputium arctè digitis compreſſi, unde ne gutta quidem amplius effluere potuit, ſicque miſer fuit reſtitutus.

Observatio XLIII.

In Puerperæ Cadavere os Uteri hians, & pelvis humoribus repleta.

QUam malè ſibi conſulant puerperæ in hac regione, quæ purgationis tempora haud benè obſervant, & nimis citò domo exeunt, ſequenti Obſervatione & annexâ uteri Figurâ 39. ſatis conſtabit. Anno 1679. menſe Martio in uſum Obſtetricum cadaver cujuſdam mulieris, à tribus cum dimidia ſeptimana puerperæ, publicè diſſecui, (præſentibus Spectatiſſimis Viris Collegii Medici Inſpectoribus) cujus Uterus talem magni-

nitudinem & figuram obtinebat, ſicuti annexa Figur. 39. demonſtrat; imò tantum aberat os uteri ad naturalem coarctationem perveniſſe, ut facillimè & ſine ulla vi digitos duos immittere potuerim. Dicet forſan aliquis, illud rarum & contra naturæ leges eſſe: ℞ ſufficere hoc in aliquibus locum habere; præterea nemini notum eſſe, quoties hoc quidem contingat; & hinc ſæpiſſimè illæ lachrymæ, & querelæ de intolerabili hypogaſtrii dolore & frigiditate, obſtructionibus, imò non rarò quoque de menſtruorum ſtillicidio perpetuo. In hac anatome hujuſce cadaveris quoque obſervavi pelvim ab humorum colluvie refertam, imò pintas ferè duas continere, non ſine magno fœtore. An iſti humores ex utero per tubas, aut oviductus ad pelvim propulſi fuerint; quod facilè crediderim, quia pluries in pelvi humores reperi illis ſimiles, quos in utero inveniebam: an verò aliunde venerint, aliorum judicio relinquo; ſaltem ego ſum in ea opinione, in difficillimo partu, caput aut clunes infantis vaginam uteri non rarò ita occludere poſſe, ut ne gutta quidem amplius utero exire valeat: atque in tali caſu, non video quid poſſit eſſe obſtaculo, quo minus humores in utero contenti, conatibus aut partus doloribus vehementiſſimis per tubas Fallopianas ad pelvis cavitatem deriventur, eò magis quòd nullæ in dictis tubis reperiantur valvulæ: & hinc febres atroces, tormina circa hypogaſtrium, lipothymiæ, & ſimilia mala, imò mors ipſa, ſuperveniunt.

Figur. 39. Expoſitio.

A. *Uterus à tribus cum dimidiâ ſeptimanâ puerperæ.*
B. *Os Uteri valdè adhuc patulum.*

OBSERVATIO XLV.

Succini globulus diu in naribus hærens topho obductus.

Filiola quinque annorum globulum ex ſuccino (Belgicè *een Barnſteene Coraal*) ingentis magnitudinis, uti apparet Figur. 40. ludendo in nares profundè protruſit; unde varia incommoda, ingentemque dolorem perpeſſa eſt. Nullus hario-

Fig. 39.

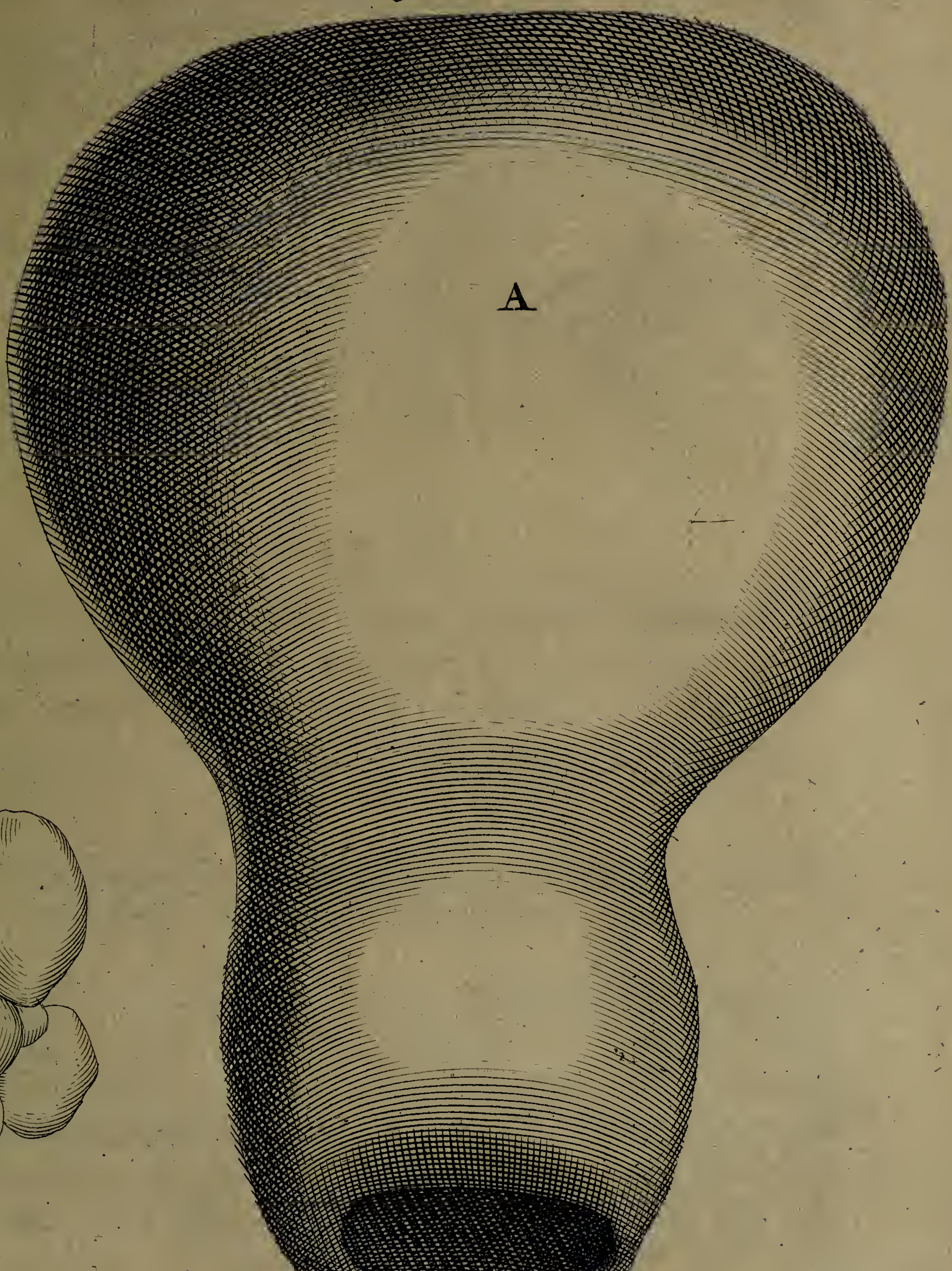

Fig. 41.

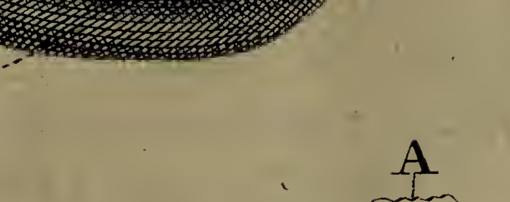

Fig. 40.

hariolari potuit, quænam horum malorum eſſet cauſa: Decimo quarto ætatis anno deimproviſò per ſternutationem è naribus rejecit ſuccinum attractum; de quo notandum, quod globulus ille nil minus videbatur, quàm ſuccinum, ita nempe circumductus cortice quodam lapideo; quo cum vi quadam ex parte abraſo, inventum in globuli medio foramen. Quomodo lapidea hæc ſubſtantia globulo accreverit difficile explicatu. Ejuſmodi concrementi lapidei corticalis in veſica facti varia equidem extant exempla, qualia legimus in Beverovicio, & aliis Authoribus: aſt verò in naribus idem fuiſſe obſervatum planè non memini, præterquam quòd nuper mihi ſupra memoratus Chirurgus Petrus Adriani filius oſtenderit oſſiculum ceraſi quod diu etiam in ſummitate narium hæſerat, ubi quoque cortice lapideo obductum, tandem excretum fuit.

Figur. 40. Declaratio.

A. *Globulus ex ſuccino, partim cortice lapideo circumductus, partim nudus.*
B. *Fragmenta corticis lapidea globulo abraſa.*

Observatio XLV.

In Hydropicæ Cadavere Obſervata varia, inter quæ hepatis glandulæ admodum tumefactæ.

HEpar humanum magna ex parte è glanduloſis corporibus conſtare, jam à longo tempore deprehendimus. Anno 1686. Vetulæ, ex hydrope Aſcite mortuæ, cadaver in uſum diſcipulorum aperui. Primò, cuſpide cultelli exitum paravi tenuiori ſero, in abdomine contento. Poſt grandiori facta inciſione, viſui ſeſe obtulit humor flavus, lentus, & limoſus, ſatis indicans in hydrope aſcite non tanti eſſe momenti Paracenteſin; nec adeò temerè inſtituendam, prout nonnulli voluêre Authores: pauci enim evadunt, niſi ichor intra muſculos & pæritonæum (alii dicunt inter duplicaturam peritonæi) hæreat. Tubis Fallopianis compreſſis materia quædam, ſpermati humano analoga, effluebat. Ovaria com-

comparebant admodum exilia; quemadmodum in vetulis utplurimum viſuntur. Inteſtina non ſolùm undiquaque peritonæo, verùm etiam ſibi invicem connata. Hepatis ſuperficies inæqualis, propter glanduloſa corpora tumefacta. Ejuſmodi corpora glanduloſa, aut glandulas hepatis magnitudine auctas nuper quoque publicè demonſtravi, & aliquoties conſpexi, nunquam tamen adeò copioſa, quam in ſupradictæ vetulæ hepate; totum enim hepar è meris glandulis magnis conſtare videbatur, unde perquam inæqualis exiſtebat ejus ſuperficies: ut videre eſt Figur. 41.

Figur. 41.

Particulam Hepatis ſuperficie admodùm inæqualis, propter glandulas magnitudine auctàs, repræſentat.

Observatio XLVI.

Hydrops Aſcites ex Hydatidibus.

Incurabilibus affectibus nobis ſæpius occurrentibus, haud ſine ratione dicitur, non eſſe in Medico ſemper relevetur ut æger. Quis Medicorum curare poteſt hydropem Aſcitem limoſum, membranis incluſum? cujus varia quidem vidimus & apud Authores legimus exempla: Nunquam tamen mirabiliorem hujus rei hiſtoriam me intellexiſſe memini, quàm eam, quæ mihi ante aliquot annos in platea Sancti Johannis occurrit: ubi præſente Magiſtro Petro Adriani filio aperui cujuſdam Virginis ætate provectioris cadaver, cujus admodum diſtenti abdominis totam cavitatem repletam conſpeximus innumerabilibus veſicis, aut ſacculis, humore tenaciori & glutinoſo refertis. Nonnullæ earum veſicarum erant magnitudine pugni minoris, aliæ magnitudinem nucis juglandis non ſuperabant, non paucæ æquabant nucem avellanam. Vide Figur. 42. Utrum harum veſicarum ſubjectum glandulæ fuerint meſenterii in veſicas, aut, ſi mavis dicere, hydatides, degeneratæ (quod crediderim) aut vaſa Lymphatica præter naturam expanſa, non auſim certò affirmare; tempo-

ris

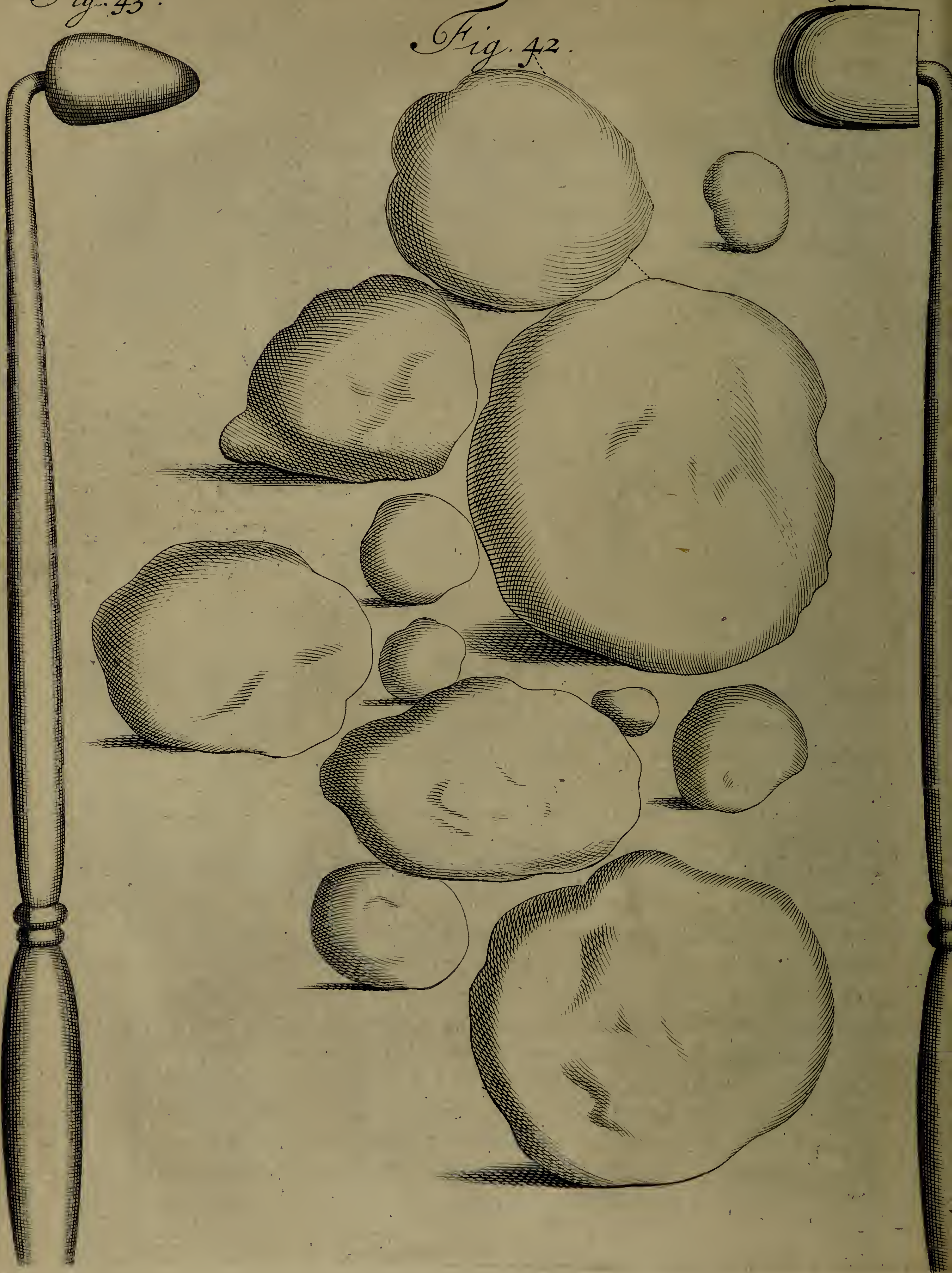

Fig. 43.

Fig. 42.

Fig. 44.

ris enim penuria, & moroſorum conſanguineorum præſentia ulteriorem inveſtigationem denegavit.

Figur. 42. *Hydatides ſupradictas demonſtrat.*

Observatio XLVII.

Cranii ex Contuſione fiſſura ipſas ſuturas pervadens.

QUam malè uſum Partium comprehendant ii, qui Suturas eum ſolummodò in finem homini eſſe datas aſſerunt, ne, uno cranii oſſe fiſſo, alterum quoque findatur, norunt ii, qui contrarium iſtius nobiſcum obſervarunt. Anno 1670. moles illa lignea, quâ palos humo infigunt (Belgicè *een Heyblok*) in cujuſdam viri bregma devolvebatur, unde in terram prolapſus, omnique ſenſu interno privatus, ſanguineque auribus affluente, brevi poſt animam Deo reddidit. Oblatum mihi fuit, mali cauſam inveſtigandi ergò, cadaver. Cranio denudato, os bregmatis (ſi benè memini) ſiniſtrum à parte ſuperiore ad inferiorem ex toto fiſſum reperi: Quæ fiſſura progreſſum fecit per ſuturam ſquamoſam, totum os petroſum, & os occipitis, ad magnum ejuſdem oſſis foramen; ſuturis ad fiſſuræ curſum ſufflaminandum nil valentibus.

Observatio XLVIII.

Fungus Palati cum Carie, ſcalpello & cauteriis feliciter extirpatus.

MUlti magni morbi ſæpius à nobis curarentur, ſi magis fiderent Medico, minuſque meticuloſi forent afflicti. Nobiliſſimus Dominus Colijn, Juriſconſultus, dum viveret, apud Amſtelodamenſes meritiſſimus, (cujus nomen, propter raram & inauditam animoſitatem in admittendis & ſufferendis remediis, licèt duriſſimis, præter morem appono) ante aliquot annos me convenit, dicens ſeſe aliquid incommodi in poſtica & laterali parte palati ſentire; quo viſo & benè explorato, hiſce uſus ſum verbis: Noli, ſpectatiſſime Domine, hoc malum floccifacere, & multo minus unicuique revela-

re; verebar enim ne in manus incideret eorum, qui omnis generis remedia nil profutura illi præſcriberent, imò periculum, quod erat præ foribus, interim augerent. Hiſce auditis rogavit me Dn. patiens, qualis eſſet affectus, quomodo & quibus remediis morbo occurrere vellem? Reſpondi, malum conſiſtere in carie poſticæ & lateralis partis oſſis palati cum carnea excreſcentia fungoſa, eandemque excreſcentiam eſſe extirpandam, & oſſis cariem inurendam. Patiens generoſiſſimus hanc curam diu non diſtulit, aſt verò quamprimum vocari juſſit Allardum Cyprianum, Petrumque Adriani filium, Chirurgos dexterrimos, qui eandem à nobis propoſitam commendarunt curationem. Itaque confectis cauteriis loco affecto appropriatis, univerſalibus præmiſſis, ut & dentibus aliquot molaribus, qui nobis in ipſa operatione obſtitiſſent, evulſis, aggrediebamur curam ut ſequitur. Omnibus proſpectis, & ritè præparatis, monuimus patientem, ut digitum elevaret ſimul ac inuſtio ſuffocationis periculum afferret & diutius non eſſet ferendo, ipſeque reſpirare vellet; nam experientiâ eramus edocti tantum fumum oriturum, quantus in renovandis ſoleis equinis excitatur. Hiſce monitis fruſtum ligneum digiti craſſitie inter utramque maxillam immiſimus, ne in Operatione os clauderet; poſthac ſcalpello acuto, recurvato, & ſecundùm palatum accommodato abſtulit alter Chirurgorum totum tumorem, alter interim buccarum partem interiorem ſpatulâ admodum latâ muniebat, ne à cauteriis nimis læderentur, in quem finem etiam ſpleniis è linteo carpto confectis & aquâ frigidâ madefactis buccis proſpiciebat. Ablato tumore, cauteria (Figur. 43. &. 44. depicta) candentia ſucceſſive fortiter unum poſt alterum adacta ſunt, donec nobis videretur ſufficere: cùm interim patiens digitum attolleret, eduximus dicta cauteria candentia. Hiſce peractis compoſuimus ægrum in lectum, non ſine facetis verbis, quibus ſubridens nos alloquebatur. Interim præſcripſimus hordeatum, ad ardorem compeſcendum, ut & oris collutionem, dolorem leniendi causâ. Sequenti die invenimus afflictum nemini magis eſſe diſſimilem, quàm ſibi ipſi, ita intumuerat ejus caput, propter inflammationem immanem, unde etiam à febre haud manſerat immunis. Hæc omnia remediis inflammationi reſiſtentibus oppugnantes, brevi inde ceſſaverunt & inflam-

flammatio & febris. Interim ad eſcharæ caſum promovendum, decoctum malvæ, ficuum &c. uſurpavimus, addendo ſufficientem quantitatem mellis roſacei, quod pro re natâ mutavimus. Poſt eſcharæ ſeparationem omnibus rubicundis apparentibus, videbamur in portu navigare. Paulo verò poſt exigua particula carnis fungoſæ in conſpectum ſeſe dedit, quod nobis anſam præbuit cogitandi malum non eſſe in totum eradicatum. Itaque novam inuſtionem commendavimus, quam æger neutiquam renuebat, dicens: Facite quod artis eſt. Proximo die inſtituimus novas inuſtiones cum ſimili ferè eventu; caput enim rurſum vehementer intumuit, comite febriculâ, quæ iiſdem profligavimus remediis, brevique poſt in totum convaluit patiens, qui poſtea per plures annos incolumis vixit.

Figur. 43. & 44.

Cauteria in dicta Operatione adhibita demonſtrant.

OBSERVATIO XLIX.

Similis caſus, diſſimilis verò eventus, ob Medicaſtrorum inſcitiam.

EOdem ferè tempore Mercator quidam contra fungoſum palati ſui ſarcoma, junctamque ei cariem, remedia quæſivit apud Pharmacopœos, & audaces Medicaſtros, quorum cæcâ & ſtolidâ temeritate malum eò deducebatur, ut propemodum eſſet inexpugnabile. Tandem ſciolorum iſtorum nugatoriis remediolis fatigatus me alioſque accerſivit; Audito verò, ſine inuſtione nil boni eſſe ſperandum, recuſavit nobis obedire, eò magis quod non deeſſent, qui eum ſpe recuperandæ valetudinis ineſcabant, ſolis ſcilicet medicamentis, loco affecto applicandis, quæ tanquam ſecreta, nec ulli revelanda ſervabant. Poſt aliquod tempus, me de novo conſuluêre conſanguinei, dicentes, ægrum inuſtionem admiſſurum. Quid fit? Chirurgus, qui curationi præerat, inurere partem affectam volens, eum in finem cauteriolum, quo dentes carioſos inurere ſolemus, attulerat. Rogatus quid facere vellet, reſpondit, palati cariem inurere. Quum verò audiviſſet qualibus cauteriis indigeret ad opus illud perficiendum, animus

illi ferè defeciſſet; & ſic patiens defectu requiſitorum remediorum miſerrimè per aliquot hebdomadas adhuc vixit, donec vitam cum morte commutaret.

Observatio L.

Hepatis durities & ſuppuratio feliciter finitæ.

QUantum ſufferre poſſit pars adeò nobilis prout eſt Hepar, Medicorum monumenta teſtantur. Hîc quoque recenſebimus exemplum non inauditum, attamen rarum, quod in eadem parte accidit. Juvenis quidam Amſtelodamenſis, qui Chirurgiæ operam dabat, ante tres fere annos nobis querebatur de epigaſtrii tenſione, cum dolore gravativo, ad Hypochondrium ſiniſtrum ſeſe extendente; tandem tumor durus ibidem ortus, cum aliquali difficultate reſpirandi & febriculâ. Hiſce exploratis, hepar eſſe induratum judicavi; diverſiſque emplaſtris emollientibus applicitis, tandem cataplaſmatis maturantis adminiculo tumor mollior redditus ad ſuppurationem pervenit, quo, poſt cauterii potentialis applicationem, phlebotomo aperto, multum puris effluxit, & brevi poſt, ulcere purgato, ſanatus eſt. In hoc caſu non eſt dubitandum, quin à prægreſſa inflammatione, gibba hepatis pars fuerit connata peritonæo, unde ulcere aperto, puri denegatus fuit in abdominis cavum decubitus. Ejuſmodi exempla reperiuntur quoque in Obſervationibus curioſis Nobiliſſimi Viri Domini de Marchettis, Profeſſoris Patavini, pag. mihi 120.

Observatio LI.

Lien, Hepar, Renes Succenturiati &c. pro Glandulis ſanguineis non ineptè haberi poſſunt.

JAm Lien glandula audit, nec immeritò: ſi enim glandulas Lieni ſæpius adſitas, imò & Thyroideas ritè examinaverimus, eas à liene parum differre, obſervabimus. Multum quidem à pancreate & glandulis ſalivalibus diſcrepat Lien, attamen jure merito pro glandula habetur: nimirum pro glandula ſanguinea, id eſt ſanguini inſerviente, vel cum ſanguine

guine reſpectu coloris conveniente. Ejus generis ſanguineæ glandulæ quoque ſunt, Renes Succenturiati, Hepar, & nonnullæ ſpleni communiter adhærentes. In iis nullum vas excretorium peculiare, præter venam, hactenus repertum: Nec magis opus eſſe videtur, quam in ejuſmodi glandulis conglobatis, quæ Lymphæ ad cor reducendæ inſerviunt: in quibus præter vaſa Lymphatica nullum peculiare vas excretorium unquam conſpicies. Dubitandum tamen non eſt, quin exaltationi & ulteriori perfectioni lymphæ inſerviant, aut ſuccum peculiarem ex arterioſo ſanguine intra ſe conficiant, quem lymphæ impertiunt. Idem ſentiendum de glandulis ſanguineis, quæ ſanguinis exaltationi & perfectioni inſerviunt: Hinc deprehendimus quoque, liene obſtructo, tumefacto, indurato, aut aliàs malè conſtituto, ſanguinem fieri craſſiorem & melancholicum. Lienem ergò pro glandula habendum, cum Celeberrimo Malpighio, Anatomico oculatiſſimo, cenſeo. Eò magis, quod aliquoties glandulas prope lienem inveni, lieni undiquaque ſimiles. Memini, me ante aliquot annos in Noſocomio Amſtelodamenſi (in quo mihi Nobiliſſimi Conſultiſſimique Domini Conſules, ut & Præſides dicti Noſocomii Humaniſſimi cadavera diſſecandi copiam concedunt) ejuſmodi glandulas lienares aut lieni adſitas demonſtraſſe, in cadavere cujuſdam mulieris quadraginta præter propter annos natæ, & ex diarrhœa bilioſa, cui junctus fuerat icterus, mortuæ. Præſentes habebam D. B. à Dortmund, Joh. Dankers, Rogier Rhoonhuyſen, Adriaan Coenerding, Viros de re Medica & Chirurgica benè meritos. In hoc cadavere me demonſtraſſe, inquam, præter ſcirrhum nucis juglandis magnitudine, in ipſo liene, duas glandulas lieni adſitas, imò lieni (ſolâ magnitudine exceptâ) ſimiles. Conveniebant enim cum lienis colore extrinſeco livido, & nigricante aut rufo intrinſeco. Subſtantia plane quoque eadem cum liene. Inflatis vaſis ſpleneticis extendebantur quoque vaſcula harum glandularum, à ſpleneticis vaſis oriunda. Ita ut exiguos pſeudolienes haſce glandulas nominare, haud abſonum putemus, præſertim cùm ita augeantur (liene indurato) ut nucem juglandem magnitudine adæquent, quemadmodum olim vidi.

Observatio LII.

Tumores à poſtico Capite infantium pendentes, ipſo capite majores.

IN fœtu recenter nato aliquoties tumores à capite propendentes conſpexi, qui caput magnitudine ſuperabant, ut videtis Figur. 45. Memini quoque me ſemel eundem vidiſſe tantæ molis, ut totum ſuperaret fœtum; unde partus quidem difficillimus erat, attamen, quum totus ille tumor ſolùm humoralis eſſet, non poterat partum omninò præpedire. Hi tumores, quantumvis impropriè hydrops capitis audirent, (quamdiu caput benè eſt conſtitutum) attamen tantam ſæpiùs cum dicto affectu habent affinitatem, ut citò etiam moriantur fœtus, ſi aperiantur dicti tumores; quemadmodum videmus in hydrocephalo. Communicant enim utplurimum humores in iis tumoribus contenti, cum latice aquoſo qui in cerebri ventriculis ſtabulatur. Ejuſmodi tumores aliquando animadverti non planè humorales, aſt partim etiam carnoſos, imò & ex parte cartilaginoſos.

Figur. 45.

Caput fœtus recèns nati cum dependente tumore aquoſo, demonſtrat.

Observatio LIII.

Vulnus Thoracis penetrans, cum egreſsâ Pulmonis portiunculâ, ſanatum.

NOn ſolùm hepar, verùm etiam pulmo magnos quandoque perferre poteſt affectus, ſine vitæ diſpendio, modò ex arte tractentur. Famulus cujuſdam Nautæ ſauciatus parte inferiore & anteriore thoracis, ad ejus uſque cavum, Chirurgum vocari juſſit, qui, viſâ particulâ pulmonis è vulnere expulſâ (quam pro omenti parte habuit) illicò vinculo fortiter totum, quod erat expulſum, ligavit, & me ſtatim in conſilium voca-

Fig. 45.

vocavit: Quum verò à me audiviſſet, vulnus eſſe inflictum non in abdominis ſed pectoris cavitatem, & eam quæ eminebat, & ab illo ligata erat, particulam, pulmonis eſſe portionem, obſtupuit. Rebus ita conſtitutis ſuaſi vulnus ita eſſe relinquendum, & digeſtivo emplaſtroque defenſivo ſingulis diebus ſemel ei eſſe proſpiciendum, donec particula pulmonis ligata, eſſet emortua, & ſua ſponte decideret, ea ſpe ſuffultus, ut, qui ſub vinculo erat pulmo in ipſo vulnere conſolidaretur; quod tam benè ſucceſſit, ut brevi poſt convaluerit æger.

Observatio LIV.

Vulnus Orbitæ Oculi lethale.

VIr quidam ante aliquot annos baculi extremo, non admodum acuto, vulnerabatur in oculi ſiniſtri orbitâ, quæ ſolutio, quantumvis illis qui curationi præerant, videretur exigui momenti; tamen brevi poſt acceptum vulnus, obiit patiens. Nobiliſſimi Prætor & Scabini hujus urbis mihi & Chirurgis Ordinariis injunxêre cadaveris apertionem, mortis ſubitaneæ cauſam inveſtigandi ergò. Extrinſecè exiguam ecchymoſin in oculi parte ſuperiore invenimus, aſt verò ſuperiore cranii parte ſerrâ ademptâ, anguem in herba latere experti ſumus; vulnus enim cerebrum ipſum ſat profundè penetraverat: quod facillimè evenire poteſt eo loci, propter ſuperioris partis orbitæ tenuitatem; in multis enim chartam ſcriptoriam os ibi haud ſuperat, & præterea tam molle exiſtit, ut in multis ſolo digito perforaverim. Itaque vulnera orbitis oculorum inflicta non floccifacienda, præſertim ſi inſtrumenta, per quæ inferuntur, non ſint obtuſa, aut vulnerati fiant ſomnolenti, nauſeabundi, febricitantes, vertiginoſi, convulſi.

Observatio LV.

Acicula deglutita per inguinis abſceſſum exitum quærens.

NOn ſine ratione dicitur in proverbio, Naturam eſſe ſui conſervatricem: Hoc luce meridiana clarius mihi conſtitit in filiola cujuſdam Domini, quæ inſciis parentibus aciculam

lam deglutiverat. Tumore duro & inflammatorio in inguine orto, non ſine febre & dolore me accerſi juſſerunt parentes. Quum intellexiſſem tumorem non illicò, ſed paulatim incrementum ſumſiſſe, nulloſque adeſſe vomitus, nec alvi indurationem, judicavi hunc tumorem bubonem eſſe, ſeu glandulæ inguinalis tumorem & inflammationem; & cùm ita doleret, nil magis ad rem fore exiſtimavi, quàm cataplaſmatis emollientis applicationem. Hoc remedio à Chirurgo adhibito tumor nobis viſus fuit ad maturationem vergere; itaque maturantibus additis ad perfectam ſuppurationem eundem perduximus, & phlebotomi cuſpide aperuimus tumorem. Quid fit? ſtatim ſimul cum pure copioſo acicula ærugine obducta prodit, non ſine excrementorum alvinorum commixtione. Hiſce viſis ſpes nobis quidem videbatur in anguſto, non verò naturæ, quæ non rarò ad ſui conſervationem mira molitur. Abſceſſum itaque mundificantibus & incarnantibus tractavimus, donec in totum eſſet conſolidatus. In hac curatione non eſt dubitandum, quin in principio, ſuborta inflammatione, inteſtinum, ab aciculæ mucrone læſum, arctè connatum fuerit peritonæo; (ſicut in aliis inflammationibus quotidie fieri videmus), unde nobis occaſio orta eſt excrementorum alvinorum liberaliter effluentium; præterea obſtaculo fuit, quo minus dicta excrementa in abdominis cavitatem deſcendere potuerint.

OBSERVATIO LVI.

Aſthma ſeroſum cum notabili renis calculo.

INter omnia, quæ hactenus diſſecui, humana cadavera, non memini ullum majores in rene calculos mihi exhibuiſſe, quam ii erant, quos ſequentibus Figur.... depictos vides. Anno 1684. in Noſocomio (præſentibus Spectatiſſimis Viris, Dominis B. Dortmuntio & Johanne Verwout, Collegii Medici Inſpectoribus digniſſimis: R. Rhoonhuſio, & A. Conerdingio Chirurgis Noſocomii meritiſſimis) cadaver mulieris quadraginta circiter annorum, aſthmate mortuæ, diſſecui, in cujus cellulis membranoſis, ut & bronchiis pulmonalibus tantum aquæ ſpumoſæ ſeſe offerebat, ut ex particula abſciſſa guttatim efflueret. In infimo ventre ſtomachum & inteſtina, loco

Fig. 48.

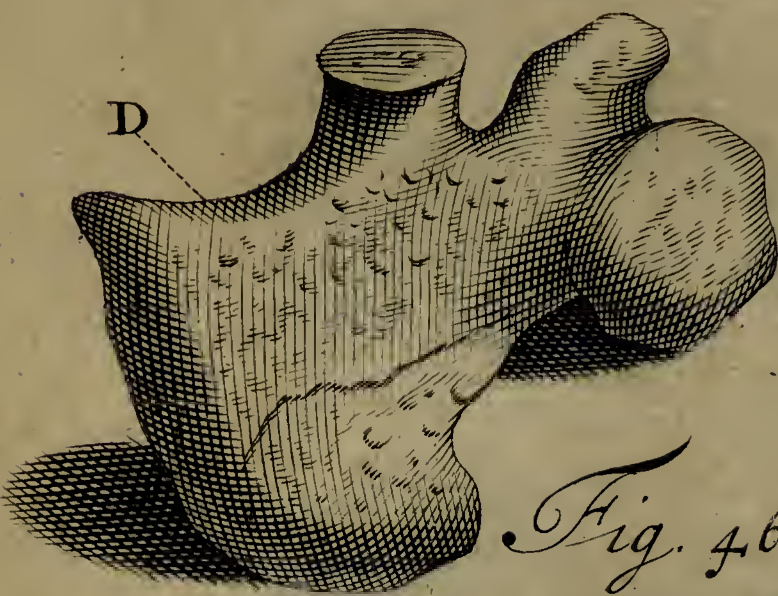

Fig. 47.

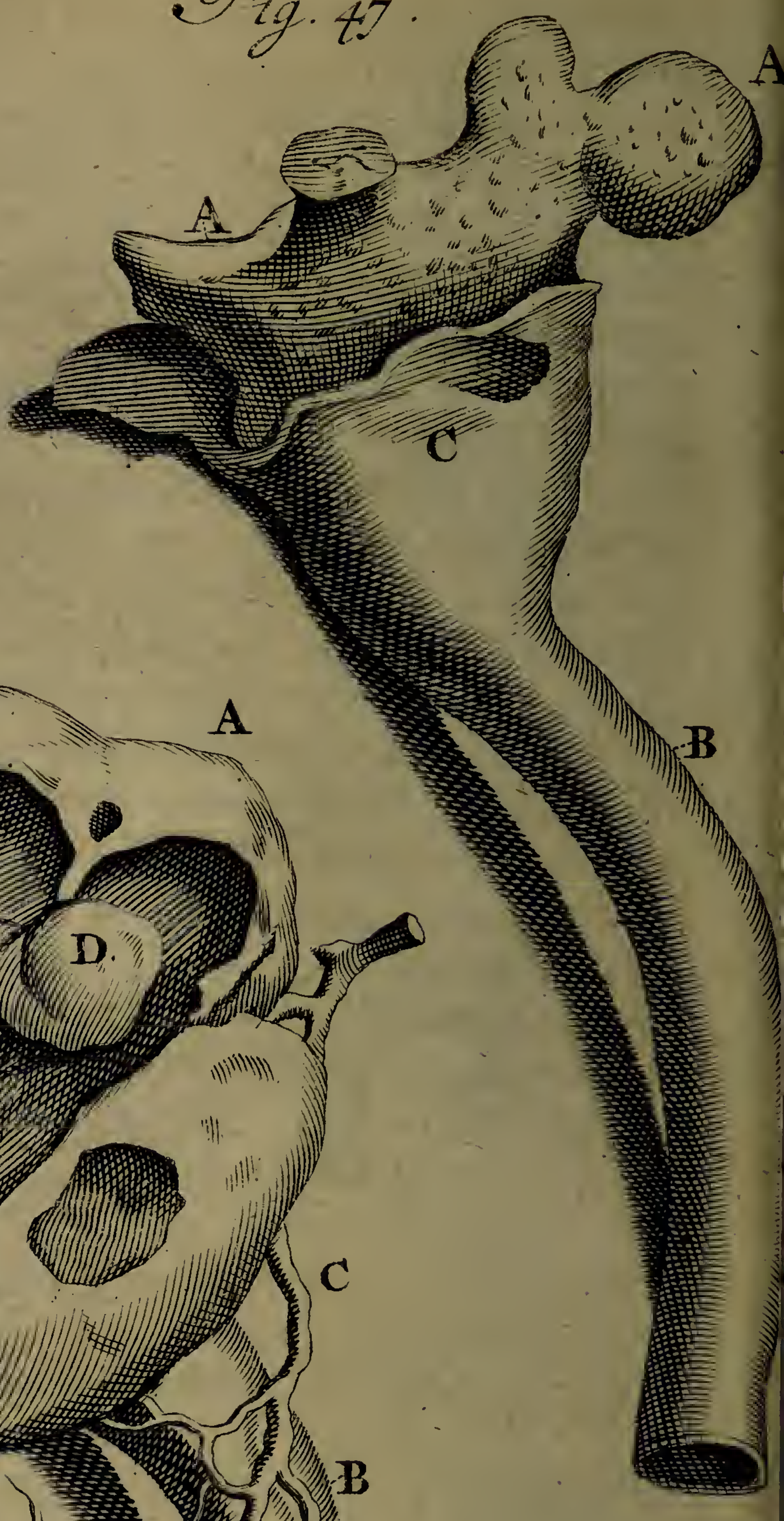
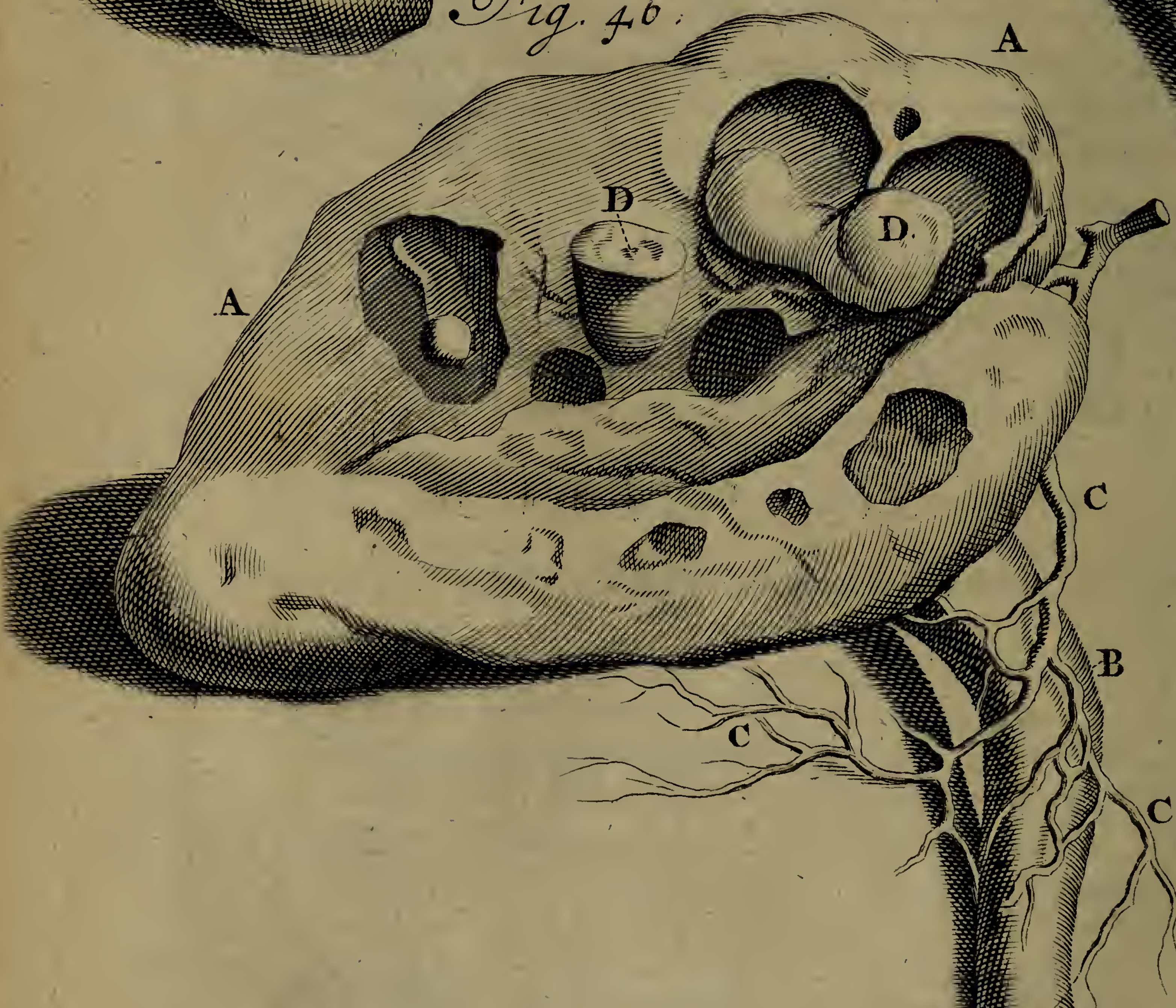

Fig. 46.

loco ſuo naturali relicto, Hypogaſtrium occupaſſe, obſervavi. Uterum non in pelvis medio, aſt in latere ſiniſtro ſitum reperi; Cætera ſana. Pelvis renis, ut & ren ſiniſter prodigioſo calculo erat obſeſſus, magnitudinem & formam ingentis radicis Zinziberis apprimè referente, ſicut Figur. 48. monſtrat.

Figur. 46. Expoſitio.

A. *Ren ſiniſter per medium diſſectus.*
B. *Vreter juſto capacior.*
C. *Vaſa ſanguinea partim per ureterem, partim per membranam renis adipoſam diſſeminata.*
DDD. *Calculi partes eminentes.*

Figur. 47. & 48. Explicatio.

A. *Idem calculus à rene ſeparatus in pelvi hærens.*
B. *Vreter magis expanſus.*
C. *Pelvis.*
D. *Idem calculus totaliter denudatus, ut ejus forma & magnitudo prodigioſa videri poſſint.*

OBSERVATIO LVII.

In Puello trienni calculi inſolitæ magnitudinis.

PUellus tres annos præter propter natus, plus quàm quinquaginta calculos excreverat, inter quos multi fuere magnitudine piſi minoris, ex relatione Domini Doctoris Bronckhorſtii Medici Amſtelodamenſis, dum viveret, celeberrimi. Quantis cruciatibus miſer ille fuerit vexatus, facilis eſt conjecturæ; neque ceſſarunt. Aperto dein cadavere, inveni renis ſiniſtri pelvim admodùm dilatatam, calculoque ingentis magnitudinis (pro ratione ſcilicet ætatis; quamobrem hanc recenſere hiſtoriam mihi animus fuit) obſeſſam. Vide Figur. 49.

Figur. 49. Explicatio.

A. *Ren ſiniſter.*
B. *Ejuſdem pelvis calculo magno referta.*
C. *Vreter.*
DD. *Calculi duo in dicta pelvi reperti.*

Observatio LVIII.

Molarum Origo & Natura.

MOla dicitur caro deformis, oſſibus deſtituta, & ex imperfecta aut mala conceptione generata. Quod ſi verum ſit, mirari ſubit, ejuſmodi molas à virginibus (aut ſaltem, de quibus nulla alia ſuſpicio erat) fuiſſe excluſas, ſicut oſtendit Figur. 50. Vetulas Viris non utentes aliquando in lucem expoſuiſſe tales molas, obſervavi. (Vid. Figur. 51.) Sæpiſſimè in abortu, fœtu enixo, remanet per aliquot ſeptimanas, imò menſes, placentula, quæ à compreſſione uteri non ſolum uteri figuram adipiſcitur, verùm etiam ſæpius ita induratur, ut carnis ſubſtantiam duritie longè ſuperet, & pro mola habeatur. Jam à viginti annis Nobiliſſimi & Ampliſſimi Domini Conſules & Scabini ad ulteriora infortunia (de quibus multæ audiebantur querelæ) vitanda circa obſtetricationem, injunxerunt Collegio Medico & mihi, ut omnes, quotquot eſſent Amſtelodami Obſtetrices examinaremus; quarum numerus haud erat exiguus: haſce fere omnes interrogavi, quid circa molas obſervaſſent, nulla verò earum nobis vel aliquid potuit revelare, unanimiter dicentes, ſeſe quidem corpuſcula carnoſa & dura offendiſſe, quæ è mulierum corpore erant excluſa, aſt verò nunquam viventia, ſicut nonnulli credidêre. Aliquando utero expelluntur Sarcomata, quæ pro molis habentur; ſarcomata, inquam; quia præter carnem nîl in iis deprehendi: ejuſmodi excreſcentias uterinas per pedunculum utero adhærentes obſervavi in ipſo utero, dum mulieres in partus laboribus eſſent, & excretarum iconem exhibet Figur. 52. Illud verò neutiquam mirandum, quandoquidem in ipſo etiam ſtomacho, & veſica urinaria ejuſmodi corpuſcula excreſcere obſervavi.

Itaque

Fig. 52.

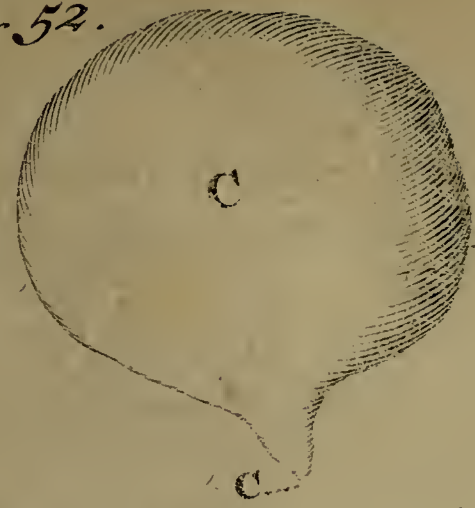

Fig. 51.

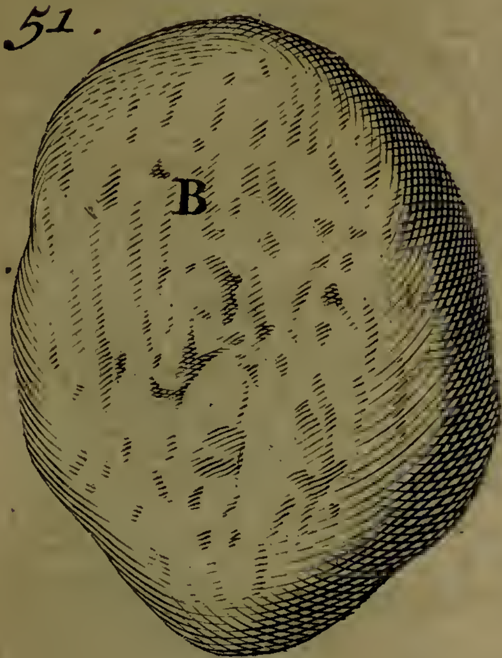

Fig. 50.

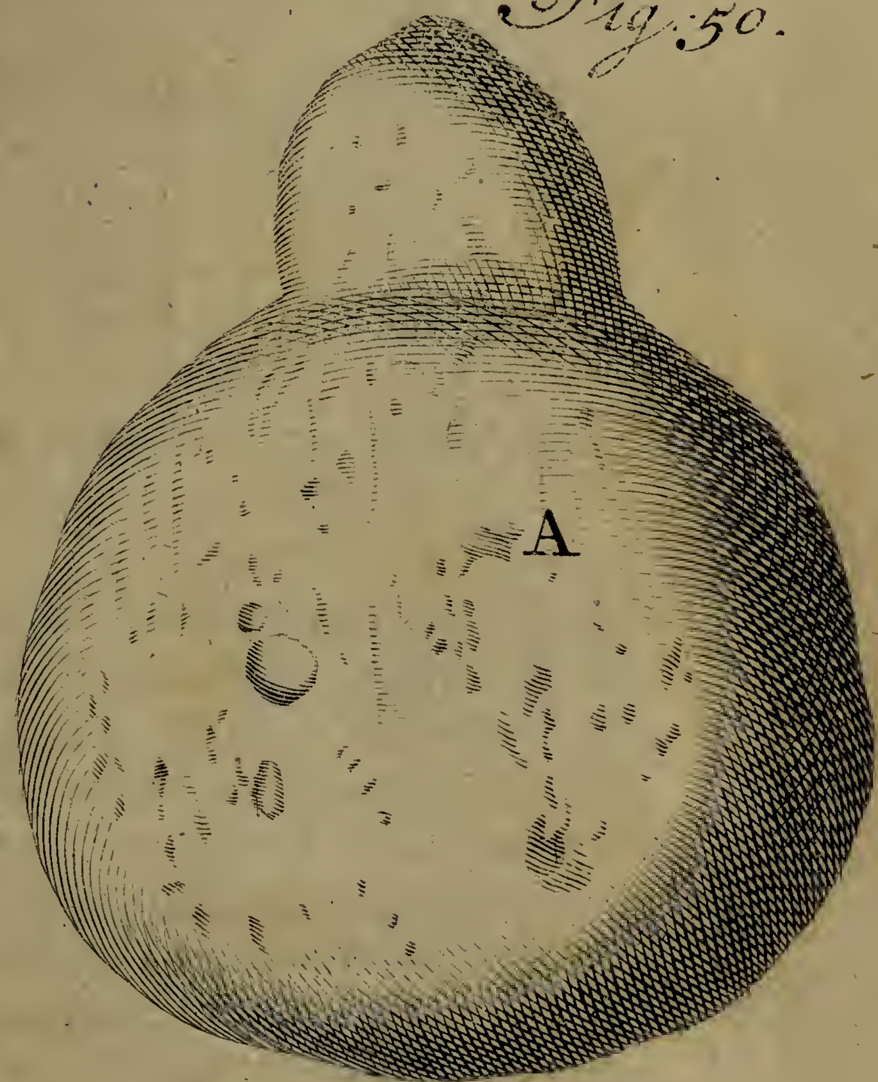
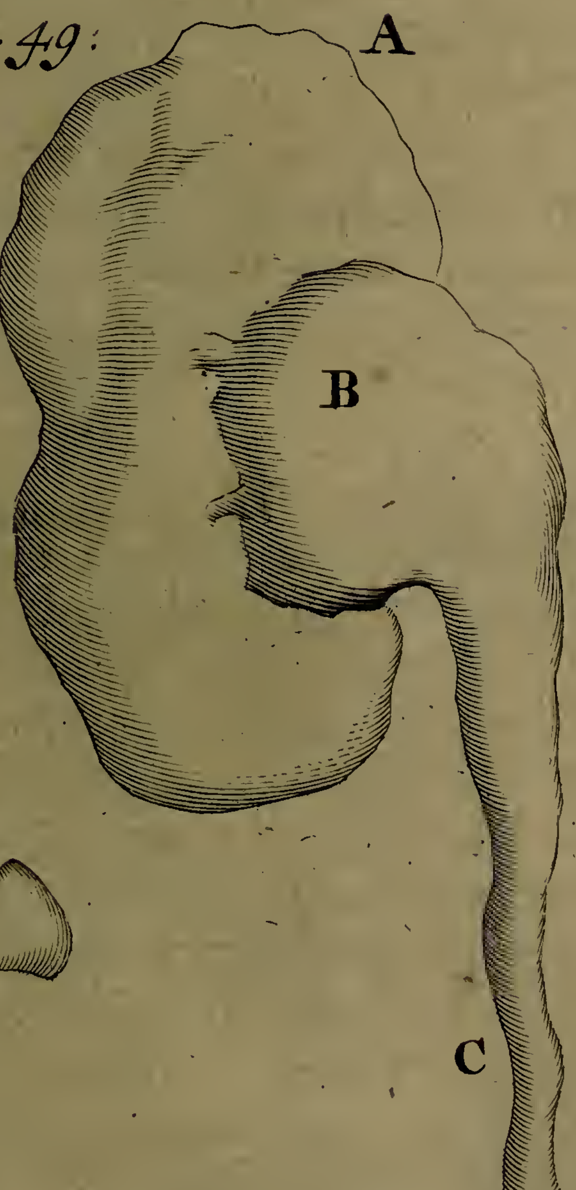

Fig. 49.

D

D

Itaque veroſimile admodum eſt, Molas ita decantatas nil aliud eſſe, quàm ejuſmodi carnoſas Uteri excreſcentias, aut placentulas retentas, & ab utero, uti ſupra innui, compreſſas; neutiquam verò è mala conceptione ortas.

Figur. 50. 51. 52. Explicatio.

A. *Carnea excreſcentia vetulæ Utero excluſa.*
B. *Carnea uteri excreſcentia, quam mulier à longo tempore geſtarat, tandemque excreverat.*
C. *Carnea moles, quam ipſemet ſenſi uteri interiori membranæ adhærere, idque in muliere in partu verſante.*
c. *Pedunculus è quo dependebat.*

Observatio LIX.

Vulvæ Rectique Inteſtini Gangræna & Perforatio feliciter curatæ.

IN gravioribus affectibus haud decet Medicum facilè deſperare; ſæpius enim fiunt, quæ fieri poſſe pernegares. Reperiuntur Ardeliones, qui non verentur mox exclamare: *Non curabitur. Non eluctabitur. Moriendum eſt ægro*, &c. Attamen ſi nomini & famæ ſuæ cuperent conſulere, cautius certè prognoſticari deberent. Uxor cujuſdam Piſtoris Amſtelodamenſis, ob partum difficilem, incidit ante aliquot annos in vulvæ inteſtinique recti gangrænam adeò enormem, ut multi exiſtimarent afflictam brevi è vivis exceſſuram. Poſt gangrænæ ſeparationem foramen vulvæ à nobis repertum fuit tantum eſſe, ut facillimè nux juglans viridi cortice obducta per illud ad inteſtini recti cavitatem inſeri potuiſſet: Unde fæcibus alvinis dabatur locus, ut ex inteſtino recto ad vulvam nullo negotio tranſirent; id quod in tali caſu admodum familiare, vulva enim tam arctè cohæret inteſtino recto, ut quaſi continuum ſint corpus: Itaque ſi alterutra pars afficiatur, altera nequit remanere immunis. Chirurgus, qui mecum curationem ſuſcipiebat, excogitabat inſtrumentum è bractea confectum, in forma peſſarii excavati, cujus ſuperficiem exteriorem obduxerat ſarcotico medicamento: quale juxta Theoriam Chirurgi-

cam equidem non erat improbandum, ſed tamen in praxi præſenti inutile fuit repertum, neque enim illud perferre potuit ægra. Itaque dictis medicamentis, plumaceolis exceptis, aperturæ dictarum partium proſpeximus, quibus brevi in totum reconvaluit hæc puerpera. Ubinam jam ſunt ſcioli, qui effutiunt ejuſmodi malum eſſe incurabile, & ſine fiſtula remanente nunquam curam poſſe abſolvi? Sciant non ſolum hanc puerperam in totum fuiſſe reſtitutam, ita ut nulla ſupereſſet labes, verùm etiam diverſas ex eodem affectu à nobis eſſe curatas. Hoc verò diſcrimen in gangrænis earum partium animadverto: ſcilicet, ſi partes poſteriores, nempe quæ os ſacrum reſpiciunt, tali afficiantur morbo, faciliùs curantur, propter inteſtini recti carnoſitatem, vulvæque diſpoſitionem, quæ verſus inteſtinum rectum non gaudet tot rugis tranſverſis, nerveis, & duris, curationi obſtaculum inferentibus, ſed quod omnia ibidem molliora, curationique magis prona. Præterea in parte anteriore, nempe, quæ meatum urinarium reſpicit, propter continuum Urinæ ſtillicidium ſanatio præpeditur, unde tunc ſæpiſſimè fiſtula relinquitur incurabilis.

OBSERVATIO LX.

Capitis Contuſioni ſolo fomento, abſque inciſione per imperitum temerè commendatâ, feliciter proſpectum.

QUod ſi verum ſit Hippocratis effatum, Experientiam nimirùm eſſe fallacem, eò magis verum eſſe dixerim, fallaciſſimam eſſe praxin ſine experientia. Mulier quædam è curru cecidit in terram gelu induratam, unde frons tam vehementer fuit contuſa, ut ingens ſtatim ibidem elevaretur tumor. Chirurgus ſuburbanus tumore explorato, & ægrotam aliquoties vomuiſſe intelligens, cranium eſſe impreſſum & fiſſum, nec ſine cruciali inciſione & oſſis elevatione poſſe curari judicavit. Hiſce propoſitis, adſtantes me vocari juſſerunt quando ego hanc propoſitam encheireſin renuebam, nulla quippe cranii fiſſi ſigna præſtò eſſe aſſeverans. Ad hæc reſpondit audaculus ille inciſor, ſeſe digitis impreſſionem ſentire, nullam verò eſſe impreſſionem ſine fiſſura. Revera niſi ejuſmodi tumores ſæpius in capite digitis exploraſſem, perque

ex-

experientiam de eorum vera natura edoctus fuiſſem, dixiſſem & ego ipſe cranium eſſe impreſſum: Ita enim tumores capitis poſt graviorem contuſionem ſæpiſſimè palpantibus ſeſe offerunt. Quando namque locus inter tumorem & partem ſanam digito comprimitur, cranium ſæpè videtur impreſſum, ſicque junioribus facilè imponit. Proinde cauti hi eſſe debent, ne in ſimilem incidant errorem. Itaque loco crucialis inciſionis fomentum ex optimis cephalicis applicitum eſt, ceu videtis infra ſcriptum, cujus beneficio tumor intra duos treſve dies evaneſcere cœpit, atque ægra noſtra brevi convaluit, ſine ulteriori magno remedio externo. Non ſolùm autem in hoc caſu, verùm etiam in cranii vera fractura, in qua ſymptomata non augentur, haud ſtatim ad inciſionem & terebrationem eſſe confugiendum, exiſtimo. Præſtat poſt venæſectionem ejuſmodi adhibere fomenta Cephalica, quæ non parcè, nec linteis exiguis, ſed latioribus pannis laneis, calidè ſunt applicanda; totumque caput iiſdem obvolvendum. Sic non raro feliciſſimè opem tuli iis, quorum capitibus jam ſcalpellum inciſorium imminebat.

Fomentum Cephalicum ſupraſcriptum.

℞ *Herb. Betonicæ,*
Majoranæ an. m. ij.
Salviæ,
Rutæ an. m. j. ſs.
Flor. Stœchados,
Lavendulæ an. m. s.
Roſarum rub. m. j.
Coq. ſ. a. ex ſ. q. vini alb. ad ℔. iij.
Colatura detur uſui.

OBSERVATIO LXI.

Uteri poſt partum inflammatio, ſubindè ab Obſtetricum temeritate oritur.

INter omnes affectus, quibus obnoxius eſt Uterus, haud infimæ notæ eſt Uteri induratio & inflammatio tempore par-

tus; per quam multæ è medio tolluntur puerperæ. Sæpiùs miratus fui in nonnullis parturientibus Uterum tam facilè inflammari, in aliis verò non. Vidi in puerperis poſt partum, & quidem ſatis facilem, Uterum inflammatum. Diſcant ergò Obſtetrices uterum neutiquam fortiter extrinſecè comprimere, ut fœtus caput verſus uteri oſculum ducant; diſcant cautiùs agere in ſecundinis extrahendis, ne abdomen & per conſequens uterum nimis comprimant. Sint prudentiores Obſtetrices in obſtetricatione, ne continuè abſque neceſſitate manus in utero habeant, à qua frictione non raró expertus ſum uteri partem inferiorem fuiſſe inflammatam. Et quid dicendum de illis audaculis & temerariis, quæ non verentur digitos in anum intrudere, ut fœtus capiti exitum parent, unde tam facilè inflammantur inteſtinum rectum, & partes huic adſitæ. In ſumma abſit omnis crudelis Uteri tractatio, ne tale ampliùs occurrat malum abominandum.

Observatio LXII.

Lien in pelvim prolapſus, ejuſque naturalem locum occupans analogum aliquod corpuſculum.

INter corporis humani partes, quæ ſitum naturalem aliquando mutant, non infimum locum obtinet Lien, qui in ſtatu naturali ſub coſtis ſpuriis palpari digitis nequit. Verumenimverò in ſtatu præternaturali ejuſdem magnitudine aucta, fit, ut mole ac ponderoſitate ſua aliquando ita deſcendat, ut non ſolùm ſub coſtis nothis, verùm etiam in hypogaſtrio manu evidenter ſentiri poſſit. Anno 1670. Mulier quædam in Noſocomio noſtro, poſt doloroſum & difficilem partum, in hypogaſtrio duritiem contraxit, non ſine dolore vehementiſſimo. Nonnulli ſuſpicabantur placentam uterinam intùs retentam, duritiem illam producere. Variis itaque uſurpatis remediis eandem nitebantur expellere, quibus tamen nil efficientibus, animam Deo tandem reddidit puerpera. Diſſecandi cadaver anſam & copiam mihi faciebat eo tempore Noſocomii Medicus ordinarius, Gerardus de Penijn. Partes interiores omnes ſatis benè diſpoſitas deprehendi, præter Lienem, qui naturali liene octuplo, & quod excedebat, major, & bilanci impoſitus qua-

quatuor libras pendens in pelvim deſcenderat: in cujus naturali loco lieni analogum comparuit corpus, caſtaneæ majoris magnitudine, colore autem ſubſtantiâque lienem exactè referens. Vide Clariſſimi Domini Schraderi Obſervationes rariores Anatomico-Medicas, Decad. III. Obſ. 4. ubi eandem recenſet hiſtoriam.

OBSERVATIO LXIII.

Tumor Ventris oblongus poſt partum, ex omenti coarctatione.

QUales eſſent tumores illi duri & oblongi, quos mulieres poſt partum in abdomine non rarò retinent, tam diu anceps hæſi, donec, data mihi occaſione, in diſſectione cadaveris cujuſdam rem perſpicuè detegerem: quando obſervavi Omentum duos ferè digitos craſſum, tres digitos latum, ſpithamam cum dimidia longum, & in ſubſtantiam adipo-carnoſam degeneratum, atque inſuper ſcirrhoſum. Vide Figur. 53. Ejuſmodi tumores in abdomine viventium mulierum, poſtquam pepererunt, multoties contrectavi, quorum nonnulli tranſverſim poſiti erant, alii ſitum obliquum obtinebant. In tali caſu crediderim omentum à viſceribus circumjacentibus, tempore geſtationis, aut quum utero gerunt mulieres, aliquando ita comprimi, ac in ſe ipſum adigi ac cogi (Belgicè *ſoo in malkander gaat zitten*) ut nonnunquam inflammetur, incraſſetur, & ita concreſcat, quemadmodum fieri videmus in aliis membranoſis corporis humani partibus, poſtquàm inflammationem, quantumvis levem, conceperunt. Notandum quoque hoſce tumores oblongos manibus, dum vivunt mulieres, ita ſæpius comprehendi poſſe, ac ſi quis farcimen manu prehenderet. Mulieres eos tumores, ſine magno, imò aliquando ſine ullo dolore, aſt non ſine aliquali incommodo, per plures annos geſtaſſe, aliquoties notavi.

Figur.

Figur. 53. Declaratio.

A. *Stomachi pars inferior.*
BB. *Omentum integrum ſcirrhoſum factum, & farciminis inſtar in ſe ipſum adactum.*
C. *Inciſio à me facta, ut intrinſecum, quaſi lamellatim diſpoſitum, conſpici poſſet.*
D. *Uteri fundus, cui connatum erat omentum.*
E. *Uterus circa oſculum abſciſſus.*
F. *Uteri ligamenta.*

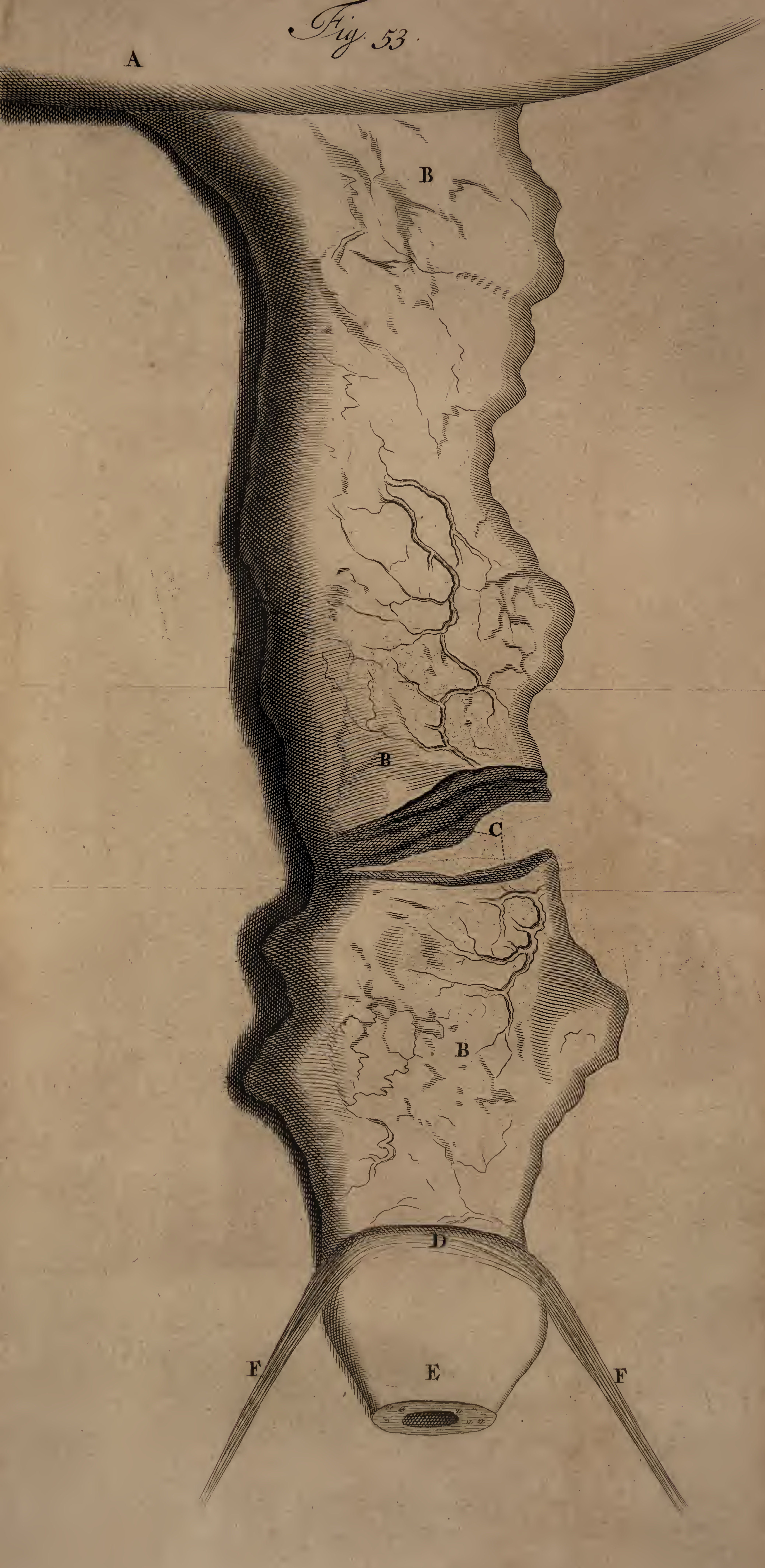
OBSERVATIO LXIV.

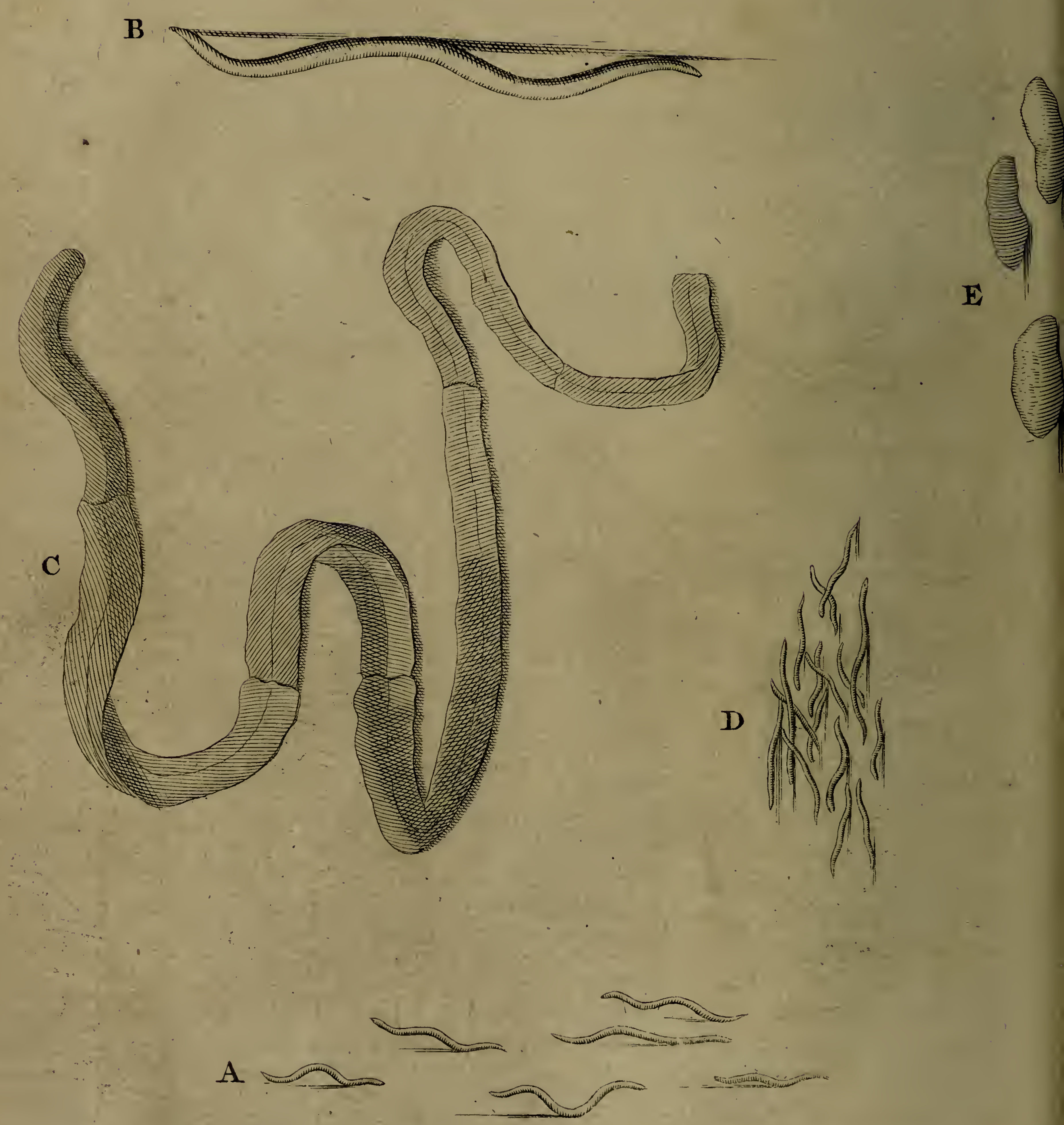
Vermes paſſim intra viſcera deliteſcentes.

AN omnia ex ovo generentur, uti Harvæus & ejus Sectatores perhibent, dubitandi anſam mihi dedêre Vermes in arteriis equorum viventium, ut & vermes in hepatis parenchymate glanduloſo, aut glandulis, ut hodie audit, imò in ductu cyſtico & poro bilario ovillo, & veſicula fellea ſæpiſſimè inventi & infra depicti. In Renibus humanis ſemel eos me vidiſſe memini: quales in canum renibus longè frequentius occurrunt. Vermes quoque in cerebro eſſe repertos, nemo ibit inficias, qui magni nominis Authores evolverit. Per quas vias iſthæc animalcula eorumve ovula in corporis interiora ſeſe inſinuaverint, haud in proclivi eſt determinare. Per poros enim cutis, per partes reſpirationi inſervientes eos ad dictas partes perveniſſe probabile non videtur, multoque minus eorundem ova per os introitum habuiſſe, & ulterius ad dictas partes penetraſſe neutiquam veroſimile videtur: neque enim in ventriculo, in quo ob chylificationem notabilis fit fermentatio & deſtructio aſſumtorum, integra manere potuiſſent. Vaſa quoque chyloſa aut lactea nequeunt ovis tranſeuntibus viam præbere. Adde quod nullus mortalium unquam ejuſmodi vermes extra corpus viderit. Itaque ancipitem hærere hîc oportet, donec vera & indubitata lux nobis affulgeat ab ingenio illorum, qui omnia mathematicè & à priori (ſi Diis placet) demonſtrare geſtiunt.

Se-

Fig. 53.

B
C
E
D
A

Sequentes Figuræ vermes ſupra memoratos demonſtrant.

A. *Vermes in ipſa hepatis ſubſtantia Aſelli majoris reperti.*
B. *Vermis per vias urinarias excretus.*
C. *Vermis è piſce Bel.* Bley *deſumtus.*
D. *Vermes in aneuriſmate arteriæ magnæ reperti, idque in equo..*
E. *Vermes è ductu cyſtico & poro bilario Ovis deſumpti.*

Observatio LXV.

Hepar magnâ ex parte in hydatides degeneratum, & ab imperito temerè confoſſum.

HEpatis ſubſtantiam glanduloſam, aut è minimis glandulis eſſe compoſitam, variis Obſervationibus jam ante comprobavi; glandulas in hydatides degeneres multoties quoque demonſtravi. Hîc verò hiſtoriam, ſatis mirabilem, recenſere animus eſt de hepate magna ex parte in hydatides degenerato. Chirurgus quidam temerarius, in loco quodam ſuburbano habitans, paracenteſin in thorace inſtituturus, ob hydropem pectoris (ut ſibi imaginabatur) me in conſilium vocari juſſit; quando tamen propter adverſam valetudinem illuc pergere haud potui. Quid fit! Proprio marte, idque ſolus, non thoracem, ſed in hypochondrio dextro abdomen perforat. E veſtigio hydatides multæ ſucceſſivè erumpunt. Hiſce viſis obſtupeſcens turundam indidit, & me convenit, aſt incaſsùm, brevi enim poſt obiit miſera fæmina: unde nobis rem penitius inveſtigandi occaſio relinquebatur. Aperto igitur thorace, nil liquoris præternaturalis invenimus. Imo viſcera benè ibi vidimus conſtituta. In abdomine verò Hepar peritonæo connatum, & propriæ ſubſtantiæ loco ex hydatidibus magna ex parte coagmentatum ſeſe obtulit. Hanc hepatis partem peritonæo connatam perforaverat iſte audaculus, cùm apertionem in thorace inſtitueret; & ex ea Hydatides proruperant. Quod eò facilius contigit, quia tota ſubſtantia hepatis eo in loco in hydatides degeneraverat: ita ut inter cavitatem illam & peritonæum,

ſola membrana, hepar ambiens, peritonæo connexa; intercederet.

OBSERVATIO LXVI.

Exſectus Lien vivi Canis, non obſtante notabili hæmorrhagiâ, ſuperſtitis.

VUlnera abdominis penetrantia cum modica ſanguinis effuſione in ejus cavum, ſine læſione tamen viſceris nobilioris, non tantum periculi afferre mihi videntur, ac nonnulli quidem voluêre. Exemplo ſit nobis canis mediocris magnitudinis, cujus ſplenem, in diſcipulorum gratiam, nuper exſecui, poſt ligationem vaſorum ſpleneticorum, arteriolâ epiploicâ neglectâ. Abſciſſo liene cum annexis & ligatis vaſis, tantum effundebat ſanguinis dicta non ligata arteriola, ut jamjam videretur moriturus canis. Eâ tamen ſine vinculi injectione in abdomen intruſâ, ubi dubio procul non ſtatim deſiit ſanguinem effundere, vulneri ſuturâ abſciſsâ proſpexi, & brevi temporis ſpatio, id eſt intra 6. 7. dies, vulnere conſolidato convaluit canis. Primis à ſectione diebus, nec cibum nec potum appetebat, ſubinde vomendo. Poſt hoſce dies cibum avidiſſimè devorabat, quemadmodum in hunc uſque diem.

Itaque vulnera, in abdominis cavitatem penetrantia, cum ſanguinis effuſione modicâ in ejus cavum ſine viſceris nobilioris læſione per ſe lethalia haud ſunt pronuntianda; quantumvis paracenteſi nullus ferè hic detur locus in tali caſu. Anxiè inquirendum non eſt, quando, & per quas vias dictus cruor à natura ſuperabitur: experientia ſæpius confirmavit, ejuſmodi ſanguinis effuſiones ſine ulla noxa fuiſſe reparatas. Præter vias adeò decantatas, uti ſunt alvus, pori, renes, &c. alios quoque eſſe meatus credo, nec ipſa Lymphatica & ſanguinea vaſa ſecludenda puto. Sanguis enim extra vaſa effuſus, & in cavitate hac vel illa concluſus, aut concreſcit, aut fluidus remanet. Si concreſcat, ſicut poſt venæſectionem fieri videmus in ſcutellis, dubio procul poſt aliquod tempus, ſi non in totum, ſaltem maxima ex parte etiam in ſeroſum reſolvitur humorem, ſicut venâ ſectâ quoque videmus fieri; & ſic aptus natus redditur ut partim recipiatur à vaſis. Si verò

non

non concreſcit effuſus cruor, non minor eſt ratio, quod à vaſis, præſertim venis, reſorberi poſſit; modò quantitas ſit modica, & aër ſecludatur. Si verò multum ſanguinis detineatur in abdominis cavo, vulnuſque magnum, aërque non ſecludatur, corrumpitur ſanguis, febres accedunt, & vulnerati in periculo magno verſantur.

Observatio LXVII.

Spina Dorſi in circulum recurvata.

INter oſſium affectus nunquam me vidiſſe memini rariorem, quàm talem ferè in nihilum redactionem Corporum, (ſic dicuntur partes anteriores vertebrarum) in qua corpora aliquot vertebrarum ita in ſe invicem erant adacta, ut vix corpori unius vertebræ in omni dimenſione reſponderent; & quod omnium admirationem excitare aptum eſt,in Muſæo noſtro reſervamus ſeptem dorſi vertebras per ancyloſin aut oſſeam ſubſtantiam coalitas, & in orbem ita recurvatas, ut corpus ſupremæ vertebræ cum corpore infimæ ſit conjunctum. Vide Fig. 54. 55. Corpora quatuor dictarum vertebrarum vix unius vertebræ corpus adæquant. Videmus in gibboſis ſpinam dorſi ſemper recurvari: verumenimverò ita incurvari, ut unius pars ſuprema cum alterius parte infima ſit conjuncta, ſummam meretur admirationem. Gibboſum fuiſſe hominem, è quo deſumptæ ſunt dictæ vertebræ, non eſt dubitandum: ſatis verò mirari non poſſum, quomodo corporibus vertebrarum in ſe invicem ita adactis, ac ſi ſub prælo fuiſſent preſſa, (unde multo brevior reddita erat ſpina) hoc fuerit ferendo ſpinalis medulla, pars adeò nobilis, & tantâ ſenſus teneritudine prædita, ut vix ac ne vix quidem lædi ſine ſummo corporis detrimento poſſit. Siquidem dictus affectus morbis congenitus fuiſſet, non foret tam mirabilis, aſt verò credibile eſt poſt nativitatem vertebras eandem incurvationem contraxiſſe, in gibboſis enim pluries contingere talem corporum vertebrarum in nihilum redactionem, varia ſpecimina in noſtro Muſæo conſervata teſtantur.

Figur. 54. Explicatio.

A. *Septem vertebræ ſpinæ dorſi lateraliter viſæ, quarum corpora per oſſeam ſubſtantiam non ſolùm connata ſunt, verùm etiam corpus ſupremæ adnata eſt corpori infimæ.*
B. *Corpus ſupremæ vertebræ.*
C. *Corpus infimæ.*
D. D. D. D. D. D. D. *Spinoſi proceſſus.*
d. d. d. d. d. d. d. *Proceſſus tranſverſi.*

Figur. 55. Eaſdem ſeptem vertebras, parte anteriori viſas, repræſentat.

A. *Corpus ſupremæ.*
B. *Corpus infimæ.*

Observatio LXVIII.

Ventriculi & inteſtinorum ob inediam prodigioſa contractio.

POſt inediam diuturnam, & poſt atroces dolores, non ſolùm emaciari corpus humanum, verùm etiam aliquando & ſtomachum cum annexis inteſtinis ita contrahi, ut nil minus quàm inteſtina & ſtomachum repræſentent, obſervavi. Hujus mali exemplum oſtendimus in cadavere cujuſdam viri Nobilis, præſentibus Dis. Piſone & de Dieu, Medicinæ Doctoribus celeberrimis, ut & Chirurgo à manu Anthonio Paemburgio; cujus ventriculum in inteſtinum degeneraſſe dixiſſes. Vide Fig. 56.

Figur. 56. Explicatio.

A. A. *Stomachus humanus valdè contractus è corpore adulti.*
B. *Os ſiniſtrum Stomachi.*
C. *Os dextrum ſ. Pylorus.*
D. *Portio inteſtini duodeni.*
E. *Oeſophagi ſeu gulæ particula.*

Fig. 55.

Fig. 54.

Fig. 57

g. 58.

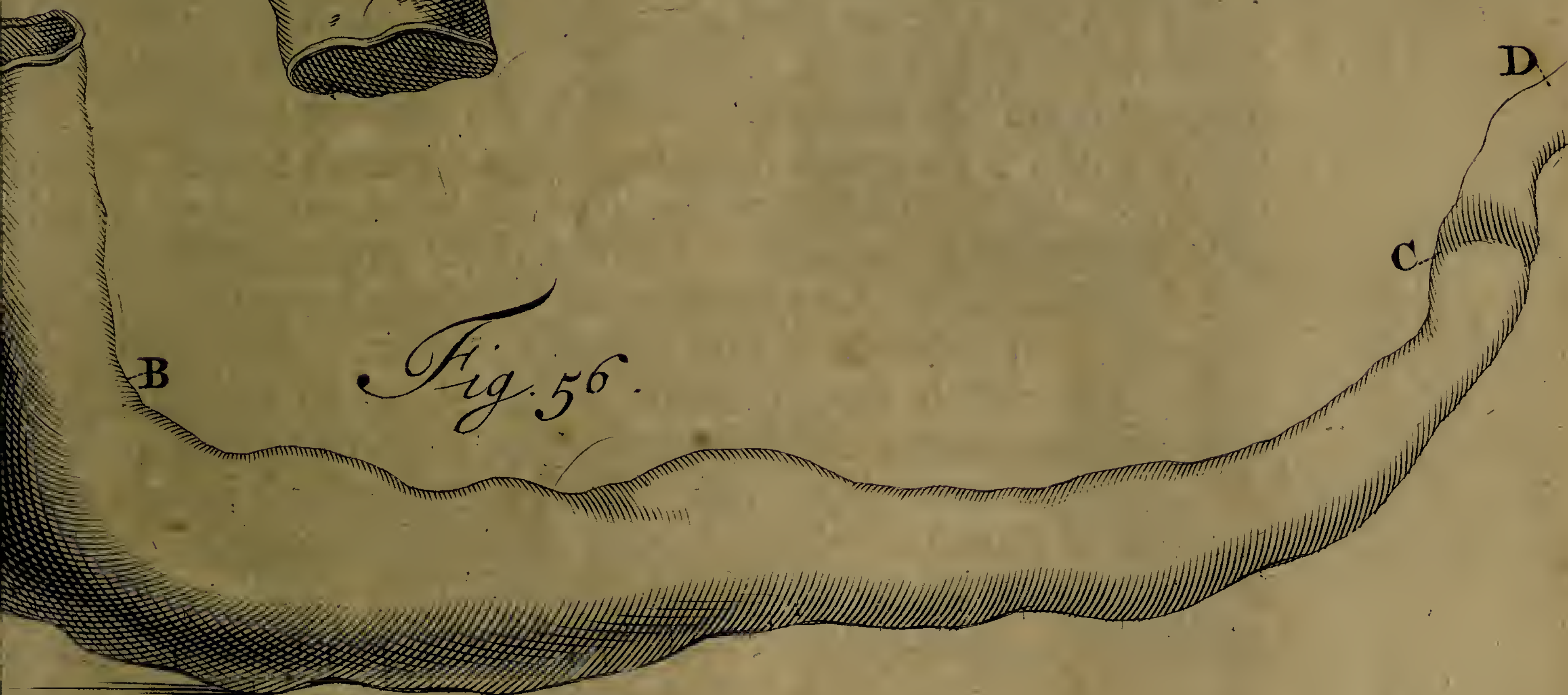

Fig. 56.

Stomachus postica parte visus,

OBSERVATIO LXIX.

Valvulæ Cordis oſſeæ & coalitæ.

IN Corde humano oſſa reperiri non eſt planè inſolitum. Nullus verò Authorum, quos legi hactenus, de cordis valvulis deformibus & oſſeis factis, atque in totum coalitis, quicquam memoravit. A longo tempore de aſthmate & dyſpnœâ conqueſtus Mercator quidam, cui pulſus tandem adeò parvus factus eſt, ut nemo adſtantium eum ſentire valuerit per aliquot dies, & ſic in continuas incidens lipothymias, diem ſuum, nullis remediis levamen afferentibus, obiit. Cadaveris diſſecandi copiam mihi fecêre R. van Zeyl, L. Mahiu, van Tongeren, aliique Medicinæ Doctores digniſſimi, qui curationi præfuêre. In pectore mali cauſam haud fruſtra inveſtigavi, totum enim thoracem latice aquoſo repletum conſpexi; Cor propter animi deliquia, (quæ in fine morbi ſæpius perpeſſus fuerat) & pulſus defectum, perſcrutans, Valvulas Cordis Semilunares dictas, deformes, in oſſeam ſubſtantiam degeneratas, & ita coalitas, obſervavi, ut nulla viſibilis via aut exitus ſanguini è corde amplius ſupereſſet: ſicut Fig. 57. repræſentat, & Muſæum noſtrum exhibet. Rogabit hic aliquis, quomodo vivere potuerit æger poſtquam ſanguinis è corde egreſſus in totum fuit impeditus, propter oſſificationem, & coalitionem valvularum ſemilunarium? ℞ haud dubitandum eſſe, ſanguinis fluxum perſeveraſſe quantum ad vitam abſolutè neceſſarium fuit, donec flamma vitalis obrueretur, propter omnimodam occluſionem & obturationem dictæ viæ. Dixi me nullam aperturam naturalem vidiſſe, neque pulſum ultimis diebus perceptibilem fuiſſe. Sed ex iis haud conſtat, pulſum & ſanguinis egreſſum tunc è corde in totum fuiſſe prohibitos: Vixit quamdiu aliquid adhuc reſtaret pulſus, & ſanguinis è corde effluxus. Quibus deficientibus, moriendum erat ægro.

Figur. 57. dilucidatio.

A. *Pars arteriæ magnæ circa cordis egreſſum.*
B. *Valvulæ in exitu cordis ſitæ, & ab oſſificatione & coalitione tam deformes factæ, ut nil minus quàm valvulas ſemilunares repræſentent.*
C. *Pars arteriæ magnæ aſcendentis.*
D. *Pars arteriæ magnæ deſcendentis.*

OBSERVATIO LXX.

Partium quarundam induratio in Hydropica.

AB atrophia & corporis marcore partes nonnullas indureſcere, imo oſſeſcere, vel lippis atque tonſoribus notum. Id autem etiam in hydropicis contingere poſſe, ſequens probat exemplum. Mulier quædam Utero gerens, & hydrope aſcite ſimul laborans, ſyndromen malorum tempore geſtationis perpeſſa eſt. Enixo fœtu maturo non deſiêre illam vexare aſcites, præcordiorum anxietates, dolores intolerabiles, & multa alia mala; donec Deo ter Opt. Max. placuit, miſeriis ejus finem morte imponere. Cadaveris apertione latici aquoſo exitum paravi. Quo facto, peritonæum variis in locis duris particulis, arenulas mentientibus, conſperſum, venamque portæ ex parte oſſeam factam, reperi. Vide Fig. 58. Venamque ipſam domi reſervo. Cætera viſcera ſatis benè erant conſtituta, Omento excepto, quod in totum erat conſumtum.

Figur. 58.

Exhibet portionem Venæ portæ oſſificatam.

OBSERVATIO LXXI.

In Fœtu cutis circa umbilicum defectus lethalis.

MUltoties infantulos vidi in lucem editos, quibus abdominis cutis & muſculorum pars in ambitu funiculi deerant, magni-

Fig. 60.

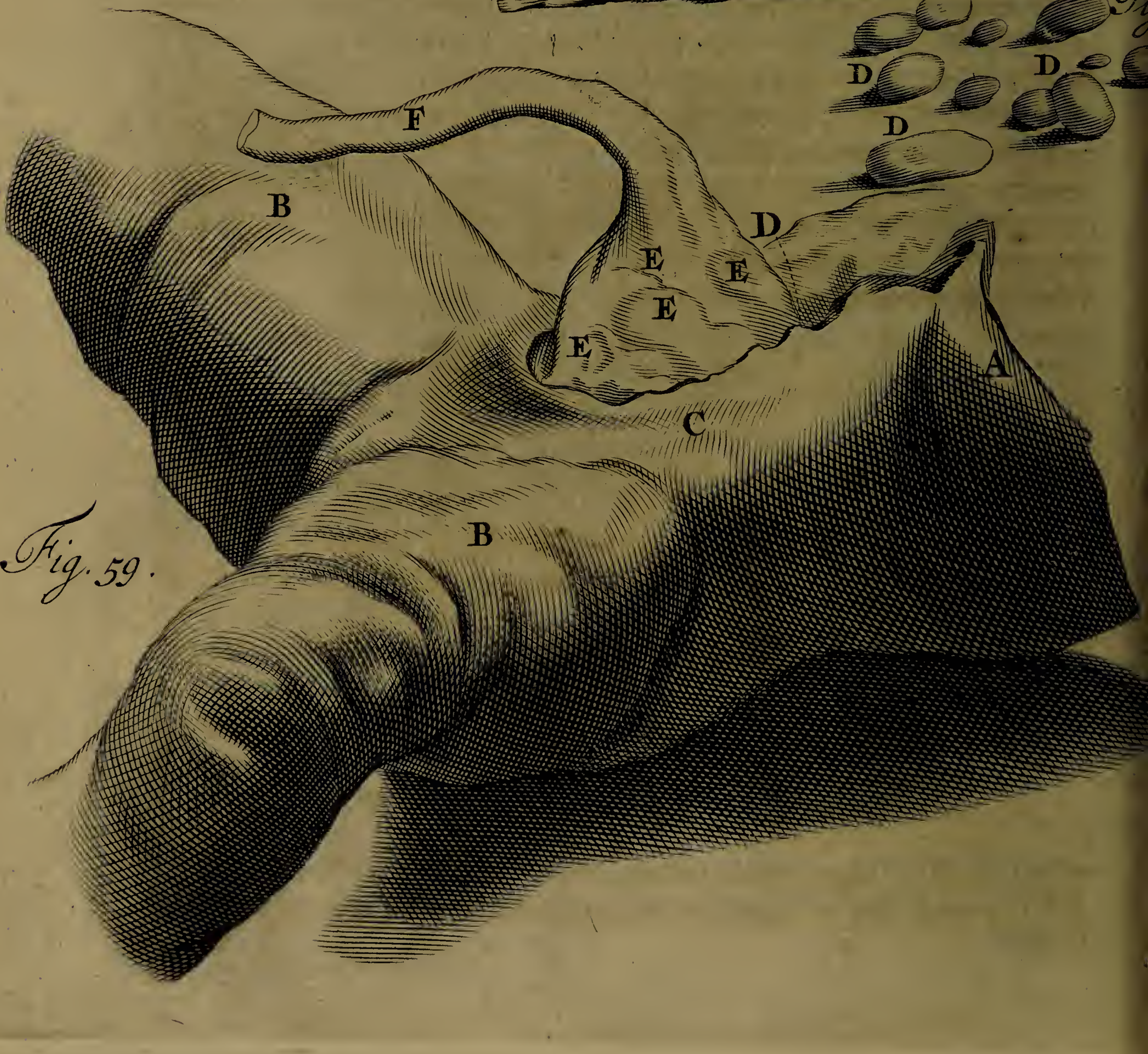

Fig. 59.

magnitudine ſolidi argentei, (Belgicè *een ſchellingh*) ita ut inteſtina eo loco tenuiſſimâ tantum pelliculâ tegerentur: vide Fig. 59. Hunc affectum ſæpius à me viſum, aſt nunquam curatum memini: Omnes enim ab utero ad tumulum delati fuêre 5°, 6°, 7°, 8°, aut 9°. die. Iſte affectus ab aliis audit Hernia umbilicalis, à qua tamen multum diſcrepat; nulla enim hernia poteſt dici umbilicalis, antequam umbilicus exiſtat, quemadmodum in recenter natis, in quibus nullus umbilicus; niſi in tam larga ſignificatione hanc ſumſeris vocem, uti nonnulli fecêre, qui funiculum umbilicalem ſubinde Umbilicum nominarunt. Umbilicus propriè loquendo eſt rugoſa illa particula cutanea in abdominis medio prominens, quæ poſt nativitatem decidente funiculi particulâ remanet, ſæpiſſimeque ſummopere extenditur, & Hernia Umbilicalis audit. Hîc verò habemus morbum in Numero; cutis enim & cuti ſubſtrati muſculi in funiculi umbilicalis ambitu deficiunt, unde funiculus umbilicalis ſeſe quoque circa inſertionem in abdomen ita extendit, ut pellicula tantum videatur, inteſtinaque tranſpareant. Hic affectus omnem perfectam curationem eludit, itaque palliativa inſtituenda, ſolo emplaſtro diapompholigos, aut ſimili, quod nullam obtinet tenacitatem, ne nimis parti teneræ adhærens, viſcerum eruptioni occaſionem præbeat.

Figur. 59. Explanatio.

A. *Pars fœtus ſeptimeſtris.*
BB. *Crura.*
C. *Abdomen.*
D. *Funiculus umbilicalis circa inſertionem in abdomen, qui*
EEE. *Ita expanſus ut pellucidam membranam repræſentet, & inteſtina tranſpareant.*
F. *Funiculus umbilicalis.*

OBSERVATIO LXXII.

A cutis circa fœtus umbilicum defectu, viſcerum profuſio.

EX affectu ſupracitato malum multò deploratius ſemel vidi ortum, quum ſolito eſſet difficilior partus: Nempe inteſtina,

ſtina, ſtomachum, lienemque è corpore effuſa, fœtu per aliquot horas adhuc vivente, quantumvis omnia dicta viſcera eſſent nuda, & omni integumento deſtituta; hîc nobis motum periſtalticum inteſtinorum videre difficile non erat. Quàm male audiant Obſtetrices, quibus hoc in obſtetricatione contingit, ſi Medici hac in re imperiti accedant, qui hoc malum nunquam viderunt nec norunt, facile eſt colligere. Non Obſtetrix, aſt cutis & cuti ſubſtratorum muſculorum defectus in cauſa ſunt viſcerum eruptionis, quæ in partu, præſertim difficiliori, exitum quærunt.

OBSERVATIO LXXIII.

Caſus non minus notabilis circa cutis muſculorumque abdominis defectum.

AFfectus ſupra memoratus ſemel mihi obvenit in fœtu jamjam in lucem edito, in quo maxima pars cutis muſculorumque in anteriore abdominis parte deficiebant. Hîc videbamus viſcera ſolo peritonæo tecta, quod adeò tenue exiſtebat, ut non ſolùm viſcera diſtinctè videremus, verùm inteſtinorum motum periſtalticum. Hic vixit per diem unum atque alterum.

OBSERVATIO LXXIV.

A Pyloro relaxato Appetitus caninus.

QUamvis variæ appetitus canini & lienteriæ intra viſcera deliteſcant cauſæ, evidentiorum tamen nullam unquam offendi, quam nuper reperta eſt in diſſectione cadaveris fœminini, præſente D°. Joh. Smedingh, Medicinæ Doctore præſtantiſſimo. Mulier quædam à longo tempore appetitu canino vexata aſſiduâ aviditate cibos ingerere debuit ac voluit. Stomachus alimentis infarctus, eadem haud diu retinere potuit, propter pylori relaxationem: Unde inteſtina juſto celerius onerabantur cibo, quorum quidem munus ſimiliter eſt ulteriori ciborum coctioni inſervire, non tamen cibum crudum in chylum convertere: Itaque paulo poſt paſtum ſemper

per ferè de torminibus ventris fuit conqueſta, idque tam diu donec Deus ter Opt. Max. hiſce miſeriis finem imponeret morte. Aperto cadavere viſcera ſatis benè conſtituta reperiebantur; ſolo Stomacho excepto, cujus Pylorus, ut mox ante dictum, ita erat relaxatus, ut omnes digitos junctim compoſitos admitteret.

Observatio LXXV.

Notabile Veſicæ vulnus feliciter ſanatum, ſuccedente Hernioſo tumore.

QUanti ſint momenti vulnera Veſicæ circa fundum aut latus inflicta, ex eo conſtat, quod multi eadem lethalia pronunciarint. Quin difficilioris ſint curationis, gravioraque inferant ſymptomata, nullum eſt dubium: at verò notabilia partis iſtius vulnera ad conſolidationem perduci, hoc certè rarum eſſe nemo non fatebitur; ſubinde tamen obſervatum. Præterito anno Civis Amſtelodamenſis in hypogaſtrio ſauciatus, tantum accepit veſicæ vulnus, ut ne guttam quidem urinæ amplius per penem excerneret; è vulnere contra tantum urinæ continuè profunderetur, ut æger in lecto quaſi nataret, & omnia abundè humectarentur. Poſt vulnus inflictum, brevi ſcroto tumefacto, in levem incidit gangrænam ſcroti, non ſine animi deliquiis. Huic gangrænæ, cataplaſmatibus convenientibus è Phellandrio, mica panis, & vino occurrentes, brevi eandem vidimus coërcitam, multumque ſolatii obtigit ægro, duabus ſpongiis lateribus vulneris applicitis, quæ maximam urinæ partem reſorbebant. Poſt aliquot dies in ipſo vulnere, ſarcoticis medicamentis linteo carpto exceptis proſpecto, exiguam conſpeximus incarnationem, & per penem ſanguinis grumoſi portionem cum guttis aliquot Urinæ ejectam; quod nobis & ægro animum addidit. Sequentibus diebus incarnatio tantum ſumſit incrementum, ut omne lotium per penem redderet, brevique poſt ſanaretur. Ab hoc tempore benè ſeſe habuit; nuper verò ſine prægreſſa notabili cauſa conqueſtus eſt de exiguo dolore circa cicatricem, qui locus in tumorem cœpit attolli, dubio procul hernioſum: hoc enim ſæpius comperi, poſt ſanata vulnera in abdominis cavum penetrantia, her-

niam exoriri; propterea quod peritonæum raro ad perfectam coalitionem pervenire ſoleat, quamobrem prudenter agunt, qui poſt ejuſmodi curam cingulum per aliquot annos gerunt ad præcavendam herniam. Curationi ſupra memoratæ mecum præfuêre Dom. Van der Wenden, Medicinæ Doctor eximius, ut & Johannes de Wall Chirurgus ſatis expertus.

OBSERVATIO LXXVI.

Linguæ ulceroſæ durities ſcalpello & cauterio extirpata.

QUæ in monetis Belgicis invenitur inſcriptio, *idem Tutor & Hoſtis*, (nempe Mare) eandem Dentibus noſtris accommodare liceat; qui benè conſtituti (præterquam quod linguæ & faucibus tutelæ ſunt) cibum diminuunt, variiſque in rebus nobis inſerviunt; malè è contra affecti hoſtes nobis infeſtiſſimi evadunt. Ecquæ pars corporis tam immanes in nobis excitat dolores, prout illi, ſimul ac carioſi redduntur? Imò ne linguæ quidem parcunt, quæ ab illis carioſis non raro ita induratur & exulceratur, ut homines è medio tollantur. Varia in medium poſſem proferre exempla, aſt illa extra ſcopum forent. Videamus ſolummodò quomodo curanda ſit lingua, ab hac cauſa non ſolùm indurata, verùm etiam exulcerata. Curatio iſthæc ſemper ab evulſione dentium malè conſtitutorum eſt inchoanda, linguæque Mel roſarum, cum Olei vitrioli tantillo pro re nata mixtum, applicàndum, idque ſæpius uno die, quia diu non adhæret parti affectæ: ſi huic aut ſimili remedio non cedat malum, tumorque incrementum ſumat, aut pars affecta magis magiſque exulceretur, & magis fungoſa appareat, aut labia recurventur, tota pars linguæ indurata & exulcerata extirpanda, & poſt extirpationem inurenda; per experientiam enim ſum edoctus, nil magis valere (malignitatis ſignis apparentibus) quàm inuſtionem cauteriis actualibus, extirpatâ corruptâ portione, inſtitutam. Alii potentiale cauterium præferunt, aſt minus prudenter. Vetula quædam à longo tempore hoc malum perpeſſa, poſt iteratam ſectionem recidivam paſſa eſt; inde exanimis fere facta à nobis auxilium petiit, itaque cum Magiſtro Petro Mennoniſta, ſæpius memorato, qui antea malum ſemel

mel quoque incaſſum (quamvis ſatis profundè ſectio fuerat facta) amputaverat, deliberavi quo remedio affectus radicitùs foret evincendus, decrevimuſque iterandam extirpationem, & poſt eâdem peractâ inuſtionem cauteriis appropriatis & ſatis magnis faciendam. Poſtquam ægra hæc à nobis perceperat rem nondum eſſe deſperatam, & aliquod adhuc remedium ſupereſſe, nempè amputationem, & poſt eam, inuſtionem, facilè conſenſit, animoque adeò forti & infracto operationes pertulit, ut vix ullos ejulatus emiſerit. Præmiſſis itaque univerſalibus, linguam linteo comprehendimus, quo melius poſſet ore extrahi, poſtea ſcalpello acuto incurvatoque totum malum abſtulit dictus Magiſter: quo facto, parti interiori buccæ linteum aquâ frigidâ madidum applicitum eſt, ne bucca nimis à cauteriis læderetur. Hoc facto partem læſam cauteriis inuſſimus, ſat fortiter cauteria adigendo, idque ſemel atque iterum iterando. Poſthac oris collutionibus emollientibus uſa eſt ad dolorem compeſcendum & eſcharæ caſum promovendum, quâ ſeparatâ, cura brevi abſoluta eſt tincturâ myrrhæ & aloës, mixtâ cum decoctis exſiccantibus & melle roſaceo, chelidonii, &c. Atque hâc peractâ curâ vetula iſthæc vivit & valet in hunc uſque diem.

OBSERVATIO LXXVII.

Polypi in Antro Highmori hærentes.

QUalis ſit affectus, Polypus, vel lippis atque tonſoribus notum: Sedes verò, & è qua parte idem erumpat, non item. Sunt qui exiſtimant Polypum nares tantum obſidere, alii fauces, imò aures etiam ab eodem occupari autumant. Nos in quarti paris (quod apud alios tertium par audit) oſſium maxillæ ſuperioris cavitate, ab Highmoro *Antrum* dictâ, bis polypos invenimus. Semel in publica Anatome videre mihi contigit polypum in hac oſſis cavitate: cujus formam videtis Fig. 60. Secundâ vice eos offendi in eodem Highmori Antro anno 1679. præſentibus expertis Chirurgis Magiſtro Petro Adriani filio, & Magiſtro van Ulſen: ſcilicet in muliere quadam, quæ à malæ tumore & gingivarum excreſcentia maligna peſſimè habebat. Poſt excreſcentiæ amputatio-

 nem,

nem, dentium aliquot molarium evulſionem, inuſſerunt, me præſente, partem affectam ſupra citati Magiſtri, ad Antri dicti cavitatem uſque cauterio actuali. E quâ ſequentibus diebus minimo digito plurimos polypos extrudimus. Vide eoſdem depictos Figur. 61.

Figur. 60. & 61. Explicatio.

A. *Os malare.*
B. *Polypus in Antro Highmori repertus.*
C. *Dictus polypus ex Antro deſumtus.*
DD. *Polypi varii Highmori Antro digitis expulſi in muliere.*

OBSERVATIO LXXVIII.

Veſicæ ſcabies interna unà cum excreſcentiis glandulo-carneis.

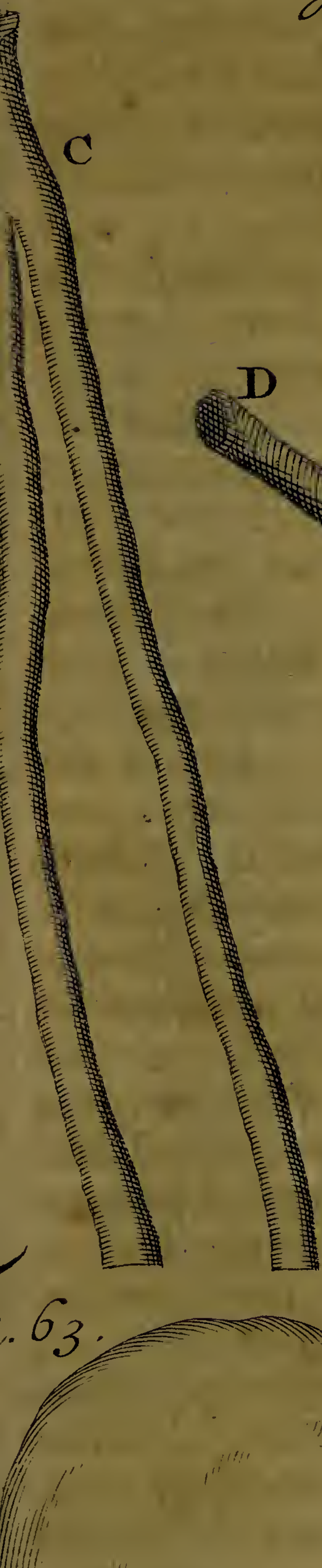
QUamvis proprium Impetiginis ſubjectum communiter, & quidem non malè, ſtatuatur Cutis; aliquoties tamen ferè eandem in interiori Veſicæ tunica obſervavi, cum dolore vehementiori, mingendi deſiderio frequentiori, Urinæ purulentæ excretione, & tanta veſicæ incraſſatione, ut revera digiti ſpiſſitudinem adæquaret. Ex hoc affectu ſcabioſo ortum quoque ducunt tumores, ſeu excreſcentiæ glanduloſo-carneæ, ex interiori veſicæ tunica propullulantes, quæ ſi prope collum veſicæ hæreant, non raro Iſchuriam inducunt tantam, ut non niſi cathetere inſerto lotium reddi poſſit. Vide Figur. 62.

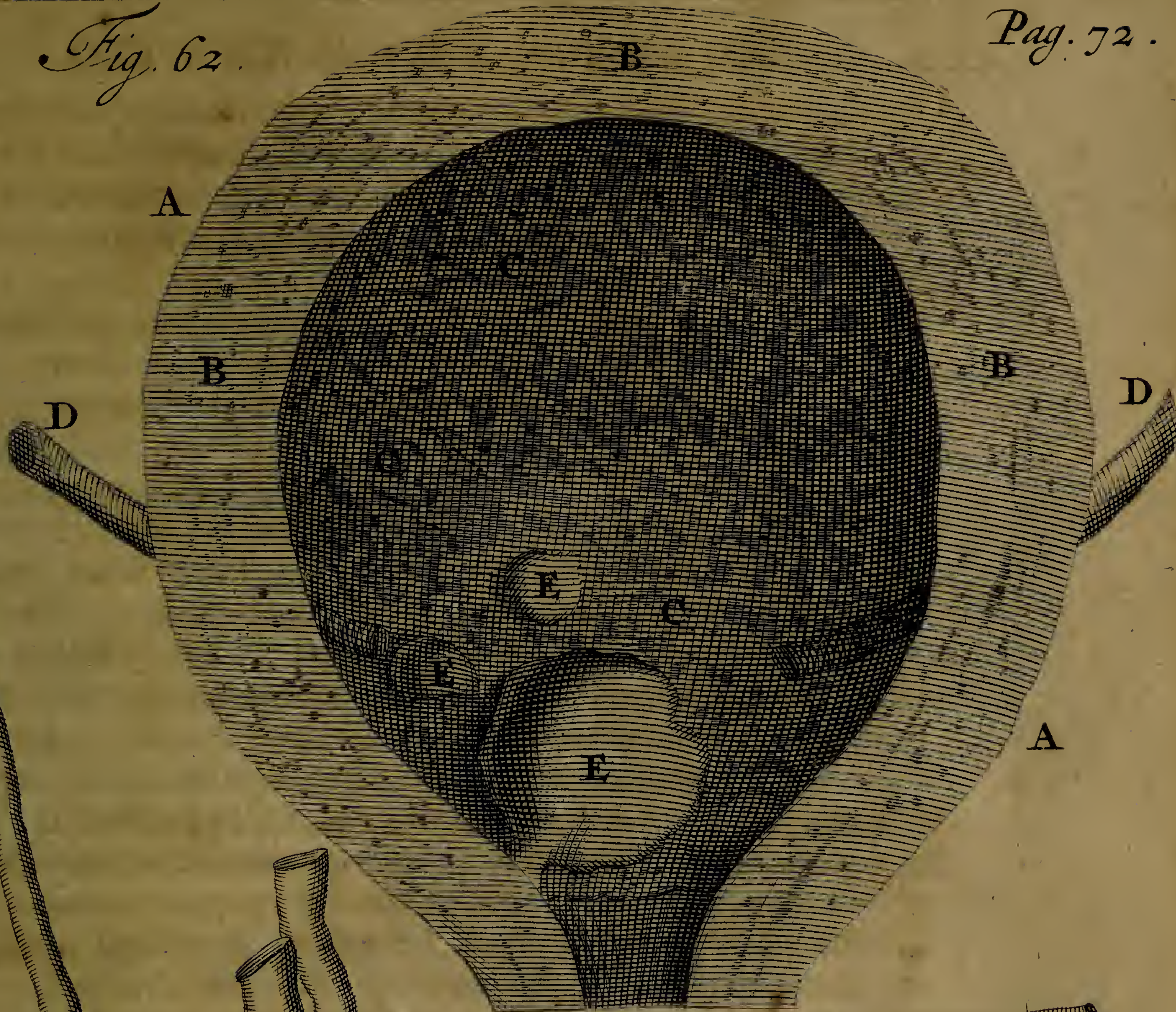
Figur. 62. Elucidatio.

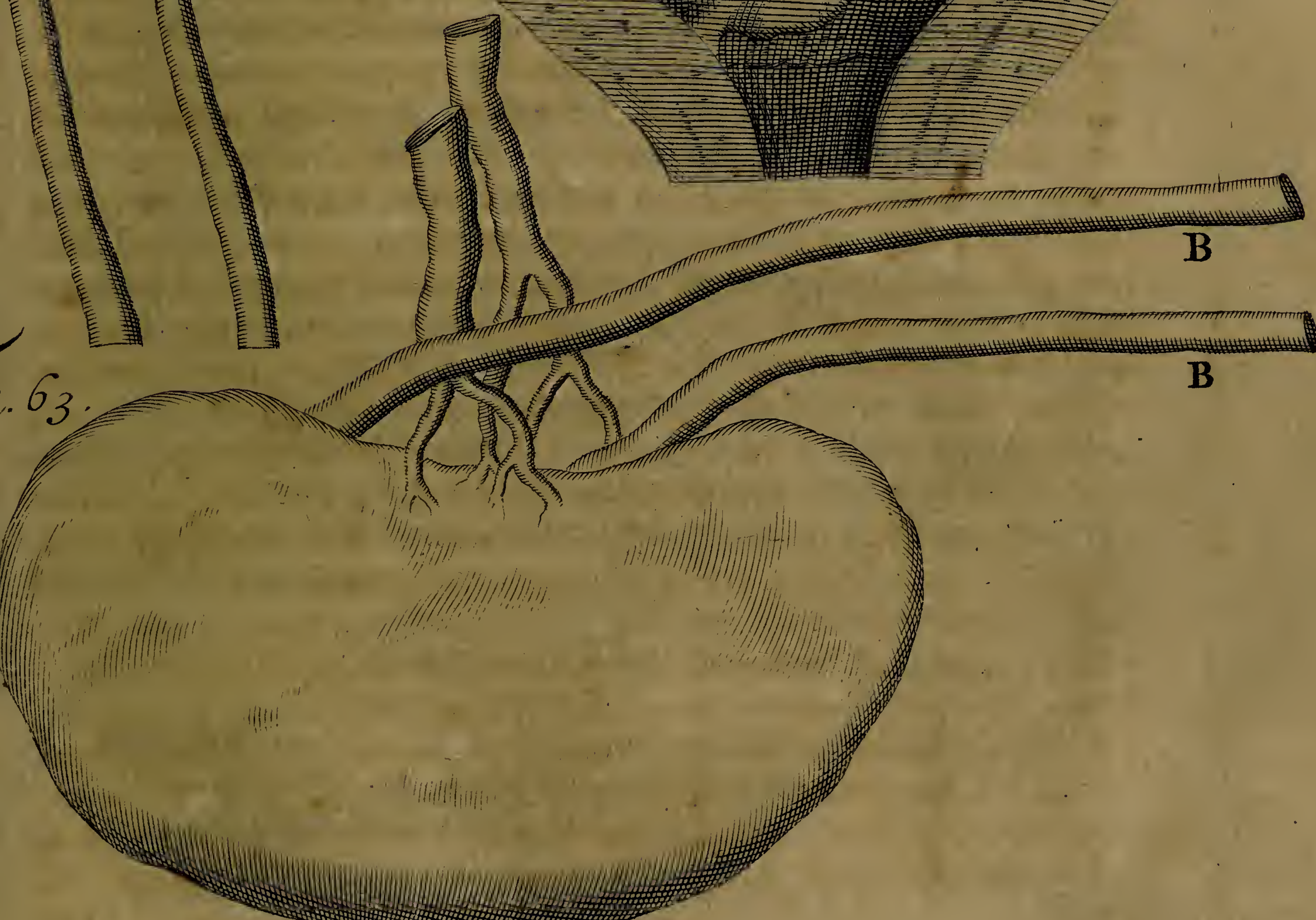
AA. *Hominis Veſica urinaria, cujus ſubſtantia*
BB. *Summoperè eſt incraſſata.*
CCC. *Interior Veſicæ tunica ſcabioſo affectu obſeſſa.*
DD. *Vreteres.*
EEE. *Carunculæ ex interiori tunica erumpentes, quarum maxima pedunculo interiori tunicæ adhæret.*

OB-

Fig. 62.

.63.

Observatio LXXIX.

Circa Renum vaſa mirabiles naturæ luſus.

SI ullibi in Corporum ſectione luſus naturæ conſpiciuntur, certè potiſſimùm circa vaſa Renalia iſtud contingit. Quoad Arterias renales, ſeu emulgentes, quamvis ut plurimum ſimplices, non rarò tamen duplicatæ imò triplicatæ quoque ex arteria magna erumpunt. Antequàm dictæ arteriæ renes intrant, diverſimodè ramificantur, nunc enim bifurcantur, nunc trifurcantur, nunc magis ac magis multiplicantur rami, quemadmodum abundanter in Muſæo noſtro eaſdem arterias præparatas conſervo. Quod ad ureteres & pelvim, licèt utrumque renem ut plurimum unica tantum gaudere pelvi obſervamus: non rarò tamen eandem bifurcatam, imò trifurcatam inveni, quemadmodum inter noſtra rariora talem commonſtrare poſſumus. Hanc pelvim à calculis, & urinæ obſtructionibus non rarò reperi ita extenſam, ut renem ipſum recipere potuiſſet. Quamvis etiam ſimplices communiter ſint ureteres, tamen contrarium in rene ſiniſtro, duobus ureteribus inſtructo, in cadavere ante tres annos publicè demonſtravi, quorum unus ex ſuperiore, alter ex inferiore renis parte, erumpebat: hoſce ulterius denudavi, reperique utrumque coire antè ſuam in veſica inſertionem, ita ut unico canale veſicam intrarent: Vide Fig. 63. Poſt-hac cadaver diſſecui, in quo obſervavi duos ureteres prodire ex uno rene, quorum uterque ſeparatim Veſicam intrabat. Hoc quantumvis etiam à Riolano viſum, tamen adeò rarum eſſe cenſui, ut operæ pretium duxerim dictam veſicam cum annexis ureteribus Balſamo noſtro præparare, & inter cætera Anatomica reponere.

Figur. 63. Expoſitio.

A. *Ren ſiniſter.*
BB. *Duo ureteres ex uno rene erumpentes.*
B. *Unio dictorum ureterum.*

Observatio LXXX.

Renis in adulto inæqualis ſuperficies.

REnum ſuperficies admodum æqualis exiſtit in adultis; in nuper natis verò Renes ex variis particulis & quaſi è glandulis variis coagmentati videntur, unde eorum ſuperficies admodum inæqualis eſt. Hanc ſuperficiei inæqualitatem adultorum renes rariſſimè ſervant, ut in cadavere, nuper à me diſſecto, occurrit, ſicut oſtendit Fig. 64.

Figur. 64. Explicatio.

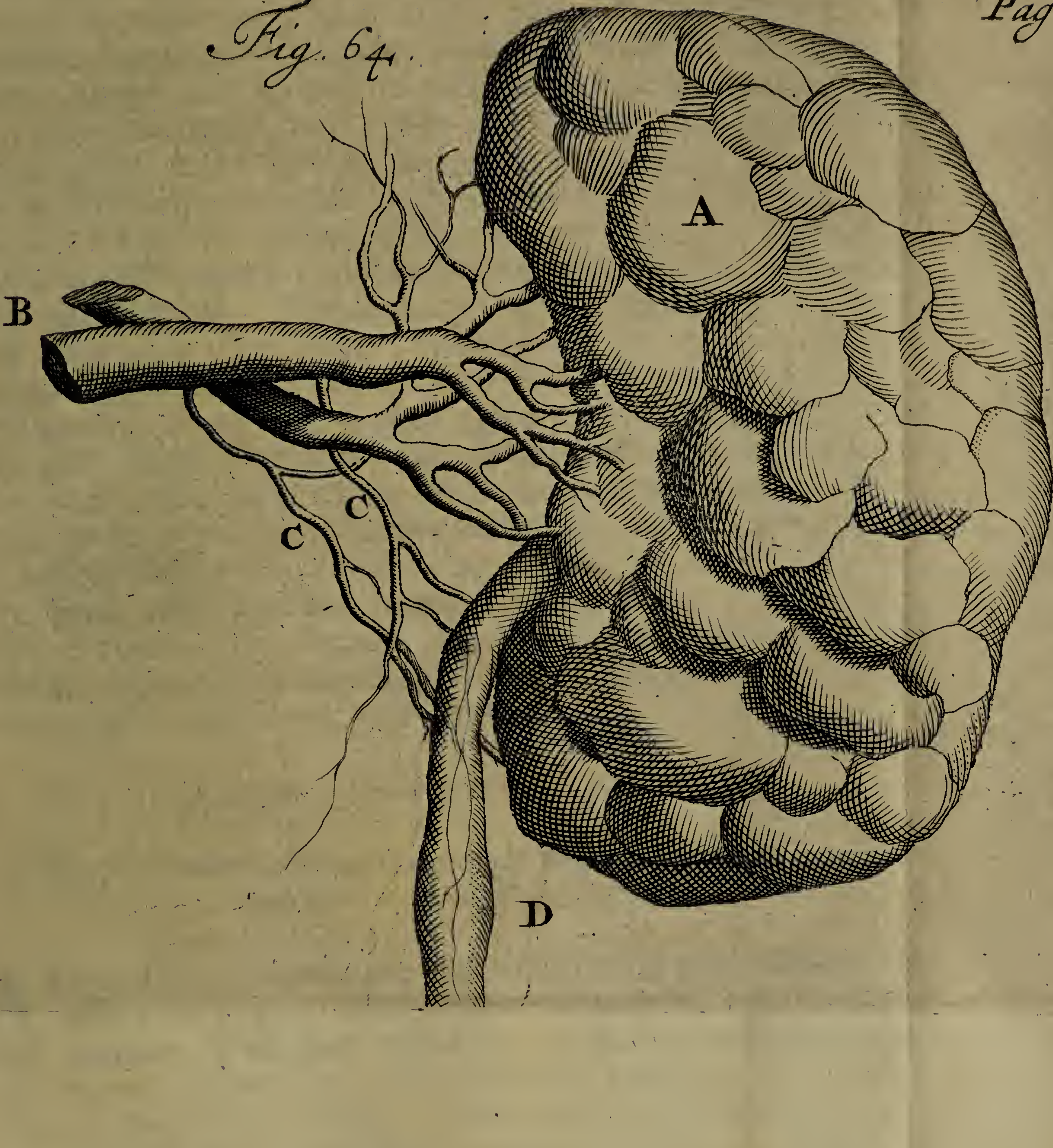
A. *Ren ſiniſter cujus ſuperficies admodùm inæqualis exiſtit.*
B. *Vena & arteria renalis.*
C. *Vena & arteria per ureteris partem ſuperiorem diſperſa, quarum origo vena & arteria renalis.*
D. *Superior pars ureteris.*

Observatio LXXXI.

De Tumore ſpongioſo ſeu Oſſivoro memorabilia.

INter omnes, quos vidi hactenus, tumores, non memini me unquam conſpexiſſe tam ingentes, quam illi erant, quos ante tres fere annos, cum Andrea Boekelmanno Chirurgo ſæpius memorato, offendi prope Amſtelodamum in Pago, qui dicitur *Sloten*. Hîc nimirum decumbebat Sutor, cujus femur paucis antè obitum diebus viſitavimus tumoribus duobus ſpongioſis obſeſſum. Quorum alter ſeptem ulnæ quadrantes, alter verò unicum ulnæ quadrantem in circumferentia æquabat. Affectus iſte (quantumvis plures reperiantur tumores ſpongioſi, qui nullam cum hoc tumore habent affinitatem) per excellentiam tamen dicitur Spongioſus. Germani quoque eandem denominationem ſervant, nempe, *ein Swam*. Apud noſtrates dicitur *Been-eter*; idque non ſine ratione; nunquam enim hunc affectum poſt mortem ſine oſſis corruptione inveni, unde conjicere licet, hoc malum ab oſſis

Fig. 64.

oſſis malâ conſtitutione ut plurimum ortum ducere, eò magis, quod à graviori lapſu, aut oſſis colliſione ſæpius oriatur. Hujus affectus quamvis nullus Chirurgorum ignarus eſſe debeat, plures tamen offendi, qui propter ignorantiam, nec famæ ſuæ, nec ſaluti corporeæ afflictorum benè conſulentes, hunc tumorem ſcalpello aperuêre, ſibi imaginantes, pure eundem eſſe oppletum, quo aperto non pus, aſt verò parum humoris ſanguinolenti ſemper effluit, &, quod dolendum, aperto tumore per ſcalpellum gangræna ut plurimum ſubſequitur, eamque brevi poſt, ipſa mors. Noſcitur hic affectus, quod abſque ullo, ſaltem abſque notabili oriatur dolore; tardè in principio procedat, poſtea verò celeriter incrementum ſumat, magna & quiden livida vaſa per tumorem ſparſa ſint; quæ ita vidi expanſa, ut ſua ſponte reſerarentur, ægrumque citò interficerent. Tumor ut plurimum mollis, ac ſi humoralis magna ex parte eſſet. Sæpiſſimè artus occupat, præſertimque crus. Iterum moneo, quod ſi aperiatur ſcalpello dictus tumor, brevi vitâ privari ægros. Verùm quando, ceu non raro etiam contingit, ſua ſponte poſt excoriationem exulceratur, diu ſæpè adhuc ſuperſtites remanent ægri. Præterea ſemel obſervavi, tumore ante mortem non aperto, oſſis corruptionem non fuiſſe nigro colore infectam, quin totum quod erat carioſum, niveum ac naturalem ſervaſſe colorem: è contra verò ſemper obſervavi, ſi ante obitum fuerit apertus, ab aëre os nigerrimum fieri, idemque pultis inſtar digitis poſſe conteri ac comminui.

Observatio LXXXII.

Alveoli dentium ob varias cauſas penitùs conſumti; unde dentium vacillatio & caſus.

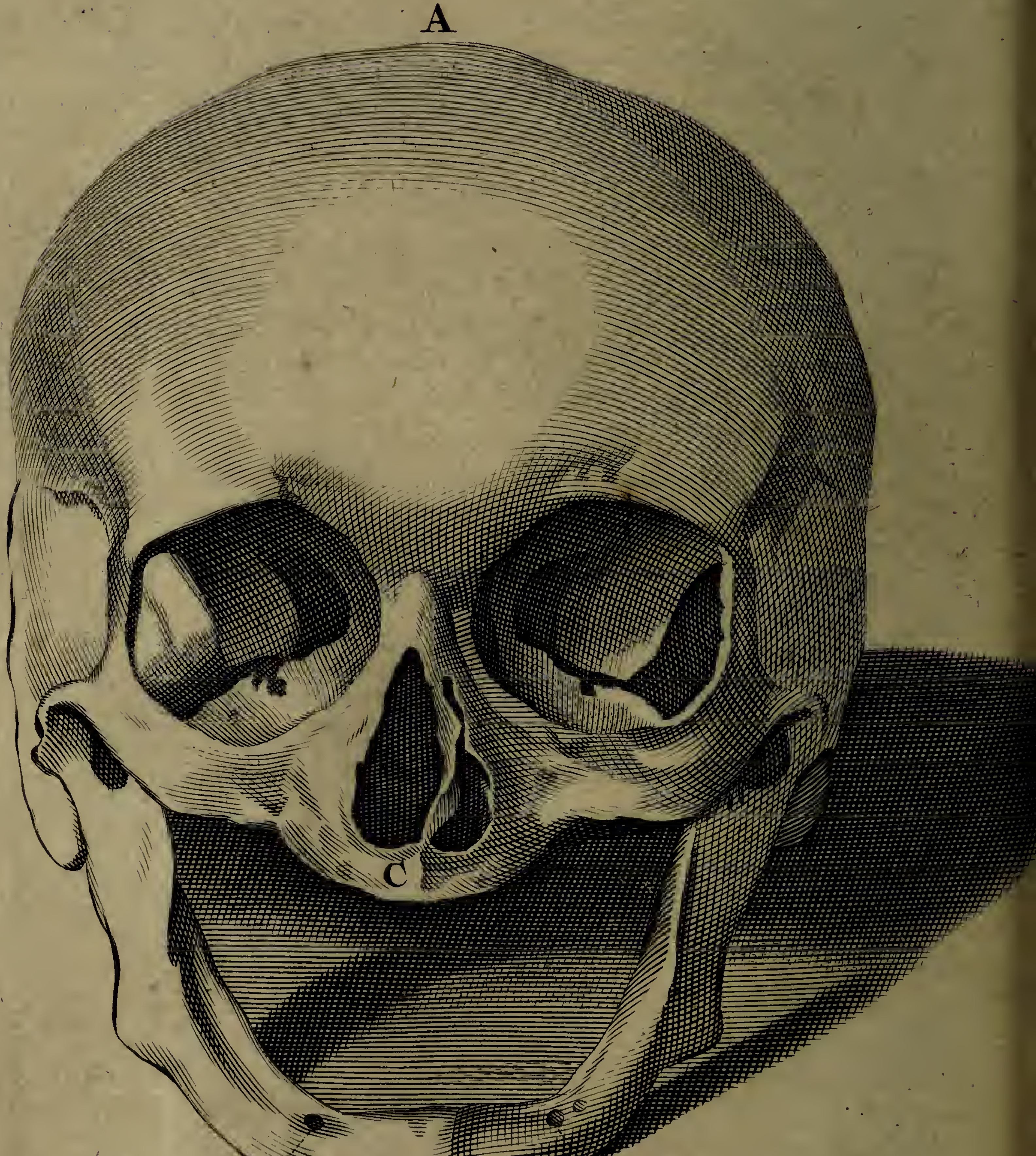
AFfectui in Obſervatione 67. deſcripto, puta Oſſium diminutioni, jure merito annumeranda eſt talis alveolorum dentium in nihilum redactio, in qua ne veſtigium quidem eorum relinquitur. Unuſquiſque tanquam ex tripode dictum, pro certo habet, alveolos ſeu præſepiola poſt dentium evulſionem aut caſum ſpontaneum neutiquam manere aperta. Cui opinioni calculum quoque appono: Aſt verò quid propriè

propriè in illa commutatione eveniat, non ſatis unanimiter eloquuntur Anatomicorum Coryphæi. Curioſus partium & ſtructuræ Corporis indagator Thomas Bartholinus hæc nobis reliquit in ſua Anatomia cap. 9. fol. 720. *Aliquando obliterantur & conſtringuntur* (de dentium differit alveolis) *dentibus cadentibus vel evulſis. In ſenio non rarò amiſſis dentibus alvei obliterantur, & circuitus acutiores facti, durique, ut in ſenibus ad manducandum dentium vices ſubeant.* Adrianus Spigelius ſuper hac re ita inquit: *Tot ſunt cava, quot dentes, cum quilibet primùm erumpens ſibi proprium ac peculiare condat præſepiolum, concidens etiam ſecum unà alveolum ſuum perdat, ita ut ne veſtigium quidem maneat.* Johannes Riolanus in ſua Anthropographia hæc habet: *Dente evulſo, niſi novus ſuccedat, ita conſtringitur & occæcatur alveolus, ut ipſius nullum remaneat veſtigium.*

Horum neminem refutare animus eſt, ſed potius eorum obſervationibus illuſtrandis hæc addere; nempe, non ſolùm alveolos in ſenio obliterari, & circuitus acutiores & duriores fieri ad manducandum, aut alveolos occæcari, aut concidere; ſed præterea in multis ita in nihilum redigi, ut, mirum viſu! maxilla tam ſuperior quàm inferior tantum ſpatii in profunditate amittat, quantum occupavêre alveoli; ita ut ne quidem minimum digitum lata maneat inferior, ſuperiorque ad naſum ferè uſque deficiat. Vid. Fig. 65. Hinc foramina pertranſeunti ramo nervi quarti paris (ut cum Antiquis loquar) deſtinata, non in antica & laterali maxillæ inferioris parte, ſicuti in maxillis, quæ dentibus, alveoliſque omnibus inſtructæ ſunt, inveniuntur; verùm in ſummo maxillæ inferioris, ſicuti ex Fig. 65. & 66. lit. b. & c. liquet. Hinc etiam maxilla ſuperior tantùm amittit de ſua altitudine, ut inter os & naſum latitudo calami ſcriptorii vix intercedat. Cauſam iſtius deſtructionis aut potius totalis annihilationis alveolorum, ſoli attritioni in maſticandis cibis non poſſumus adſcribere; ſæpè enim videmus, dente uno evulſo alveolum ipſius ita aboleri, dentibus proximè adſitis alveoli attritionem cohibentibus. Imò non raro in nihilum rediguntur alveoli ante dentium caſum aut evulſionem, unde vacillantes dentes maxillis ſolummodò cohærent gingivarum & membranarum beneficio; & gingivis quoque deficientibus,

eos

Fig. 65.

eos ſoli membranæ adhærentes deprehendi: Fruſtra itaque in tali conſtitutione dentium remedia ad firmiorem cohæſionem quæritant homines, totum malum ſcorbuto attribuentes, & nil minus quàm defectum alveolorum ſuſpicantes. Noli interim credere, Lector benevole, hoc malum nemini contingere, niſi ætate provectioribus: memini me hoc in triginta ſolùm annos nato vidiſſe, qui aliquot ex anterioribus dentibus ita vacillantes aliquandiu geſtarat, donec nullis proficientibus remediis antiſcorbuticis facillimè eos ſolis digitis evelleret. In aliquibus (ut dixi) etiam obſervavi, ſimul cum alveolis gingivas perire, & per ſolas tunc membranas dentes maxillis adhærere, idque tam laxè, ut ne quidem liberè comedere poſſint afflicti, imò à linguæ motu in locutione tanquam fluctuantes ſeſe moveant dentes. Vid. Fig. 66. *L. a. a.* Dixi ſuperiùs, eorum alveolos in maſticando cibo ab attritione ſola non aboleri, neque etiam puto eos ſemper pelliculâ oſſeâ claudi, aut concidere, vel occæcari, verùm in nonnullis ſenibus in totum aboleri & in nihilum redigi, quemadmodum arteriæ umbilicales, fœtu in lucem edito, ſæpè in tenuem degenerant membranam, ac ſi nunquam arteriæ extitiſſent; ſic & mammæ in ſenectute ſæpenumerò in totum exareſcunt. Itaque ſi perquàm tenues ſint à naturâ facti alveoli, evulſis aut elapſis dentibus non habent unde repleant cavitatem, & propterea maxillæ ita diminuuntur. Si verò aboleantur alveoli antequam dentes exciderunt, nullam aliam agnoſco cauſam, quàm ſcorbuticam affectionem, & tartaream materiam dentes obſidentem; unde non ſolùm gingivæ, verùm etiam alveoli ſenſim ſenſimque conſumuntur.

Figur. 65. Declaratio.

A. *Senis caput oſſeum.*

B. *Maxilla inferior, cujus dentes non ſolùm elapſi, verùm etiam alveoli in nihilum ſunt redacti, unde adeò gracilis eſt facta, ut dimidiam profunditatis partem miſerit.*

b. b. *Foramina dictæ maxillæ exeunti ramo nervi quarti paris deſtinata, quæ hîc in ſupremo maxillæ ſeſe produnt.*

C. *Demonſtrat quantum quoque poſt dentium elapſum, & alveolorum in nihilum redactionem, de ſua altitudine amiſerit maxilla inferior: Vix enim latitudo calami ſcriptorii ſupereſt.*

Figur. 66. Expoſitio.

A. *Maxilla inferior, cujus alveoli in nihilum ſunt redacti, ſuperſtitibus duobus dentibus molaribus qui*
a. a. *Solis membranis adhærent, propter alveolorum gingivarumque defectum.*
B. B. *Ejuſdem maxillæ proceſſus condyloſi, à me* obtuſi *dicti.*
C C. *Proceſſus acuti.*
c. *Foramen exeunti nervo quarti paris deſtinatum.*

Figur. 67.

Maxillam inferiorem naturaliter conſtitutam cum ſuis alveolis, ut differentia conſpici poſſit, demonſtrat.

Observatio LXXXIII.

Sterilitas è Tubarum Fallopianarum clauſura.

STerilitatis mulierum multæ inveniuntur cauſæ, inter quas Tubarum Fallopianarum clauſura haud infima eſt habenda: Hanc modò circa inſertionem in uterum, aliàs in earum extremo obſervo. Si tot cadavera non ſecuiſſem, nunquam credidiſſem, Tubas Fallopianas ſeu Oviductus tam frequenter in mulieribus eſſe clauſos, quod ſæpiùs à partu difficili (in quo non rarò illæ partes levem inflammationem patiuntur) vel ab aliis ventris doloribus provenire expertus ſum; & quod obſervatu dignum eſt, ſi in extremitatibus ſint clauſæ tubæ, ut plurimum eas arctè cum ovariis coalitas inveni, quod magis experientiam noſtram, quoad cauſam, confirmat; videmus enim ſæpenumerò, viſcera, poſtquam inflammationem conceperunt, ad ſe invicem contrahi & uniri. Præterea in hoc caſu ſæpiſſimè tubas valdè reperi extenſas, præſertim circa earum extremitates, ſicut Vid. Figur. 68. &

Fig. 66.

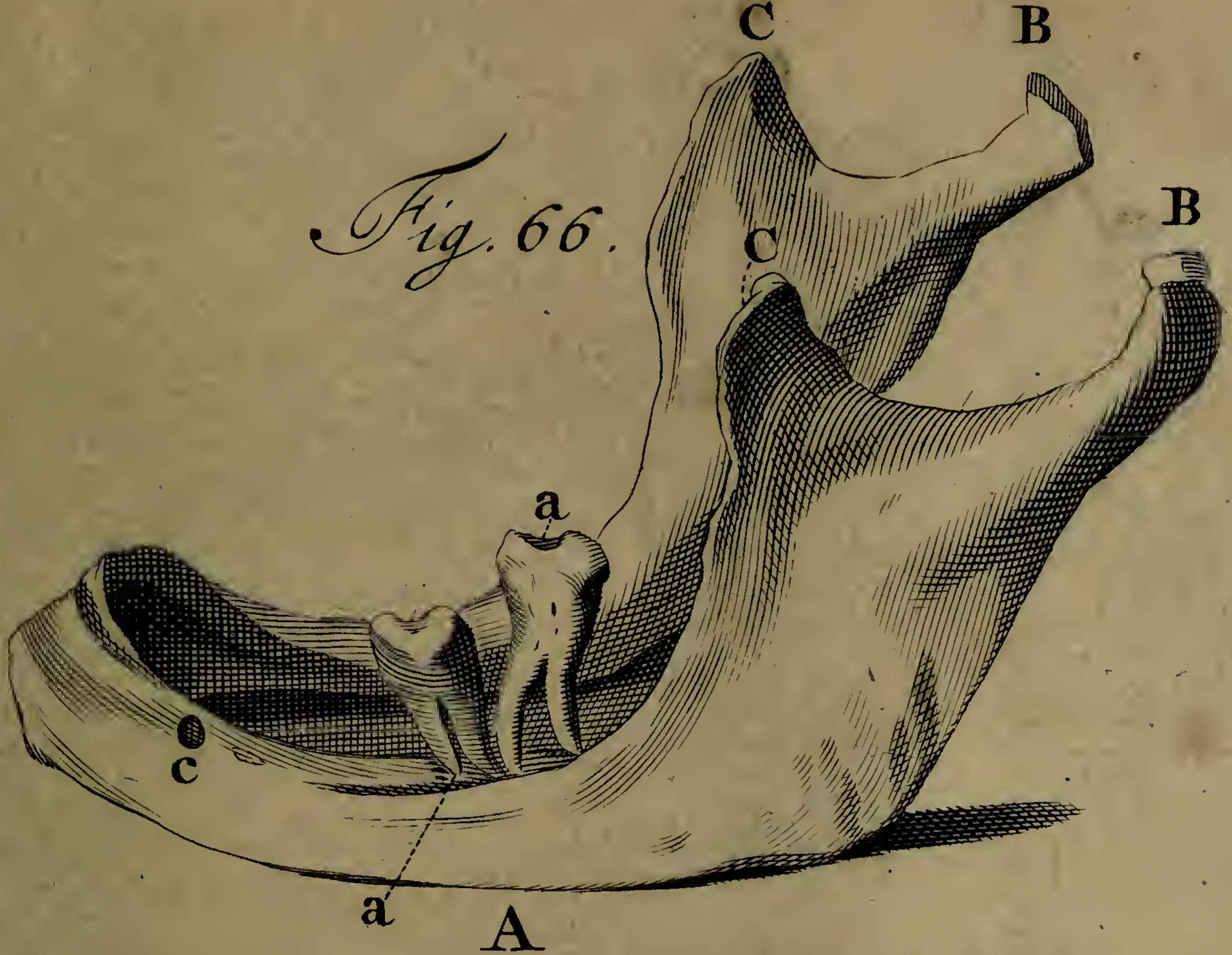

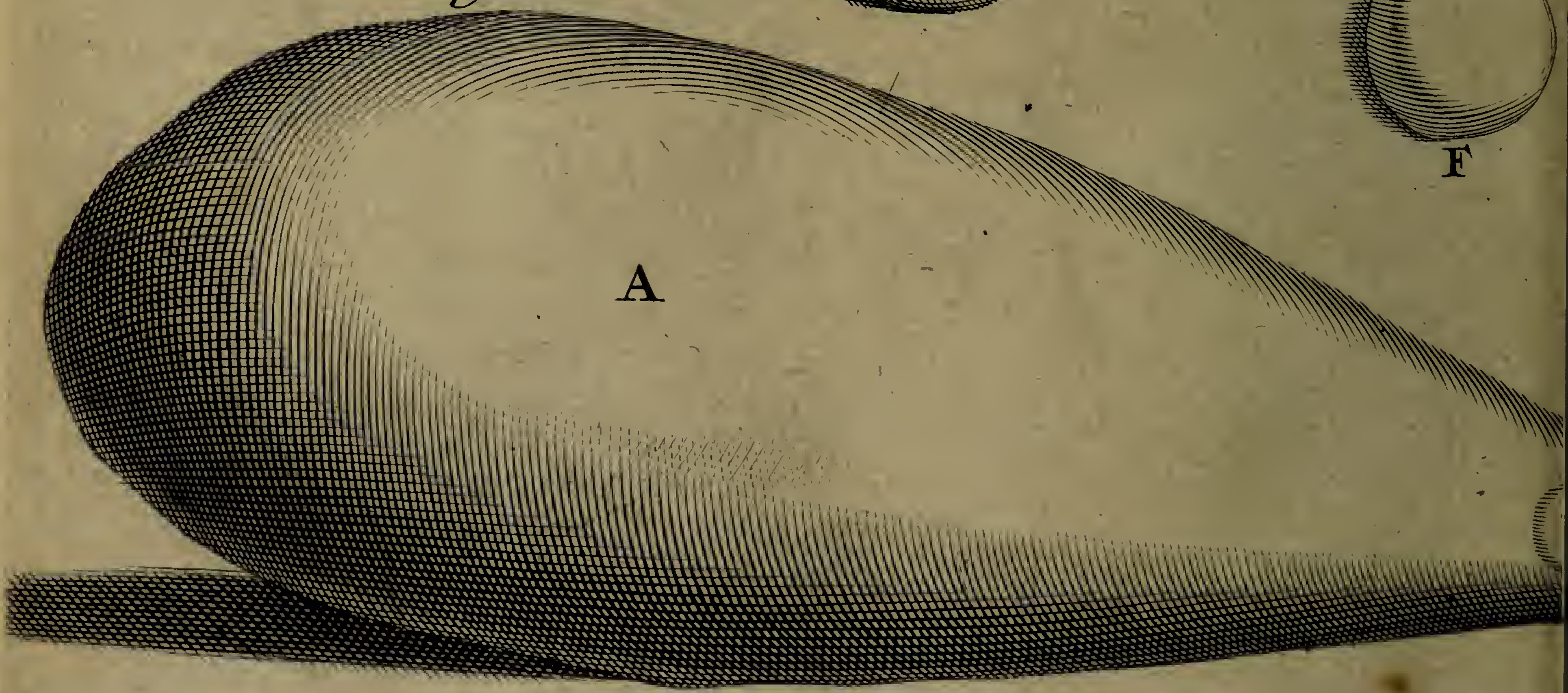
Fig. 67.

Fig. 68.

Fig. 69.

& in Muſæo noſtro unicuique demonſtrare poſſum; id quod Oculatiſſimus Anatomicus Regnerus de Graaf ſemel quoque obſervavit, ut patet in Tractatu *de Mulierum Organis generationi inſervientibus* pagin. mihi 356. Crediderim hanc præternaturalem extenſionem fieri ab occæcatione tubæ, & humoribus ac flatibus ex uteri cavitate (eo tempore, cùm os Uteri nimis arctè clauſum eſt) exitum quærentibus, quod facilius erit annuendum, ſi ſubſequentes legantur Obſervationes.

Fig. 68. Uterum cum annexis repræſentat

A. *Uterus humanus.*
BB. *Oviductus ſeu Tubæ Fallop: ſummoperè extenſæ, & occæcatæ in ſuis extremitatibus.*
CC. *Ovaria.*
D. *Omenti portio uteri fundo coalita.*
E. *Os Uteri internum.*
FFF. *Hydatides ab ovariis & fimbriis dependentes.*

OBSERVATIO LXXXIV.

Veroſimilis Lochiorum eruptio per Tubas Fallopianas in abdominis cavitatem.

IN platea vulgo dicta *de Kalverſtraat*, viſitavi nuper puerperam acriter febricitantem, & de hypogaſtrii tenſione ac induratione, non ſine immani dolore, conquerentem. Remediis emollientibus doloremque lenientibus uſa fuit; aſt verò illis nil proficientibus, brevi poſt è vita diſceſſit. Aperto abdomine inveni in pelvi multum materiæ fœtidæ, (vide Obſervationem 43.) loturæ carnis aut lochiorum corruptorum ad exemplum, qualis etiam à me reperta eſt in uteri cavitate. Hoc ſuſpicandi anſam mihi auxit, dictum humorem per Oviductus aut Tubas Fallopianas perveniſſe ad abdominis cavitatem & pelvim, & hoc puerperis pluries contingere, ſi pariendi conatus & dolores ſint vehementiſſimi, & os uteri ita clauſum ſit, ut per idem lochia exitum invenire haud valeant; imò etiam in ipſo partu laborioſiſſimo, fœtus

capite dictam viam in totum occludente, humoribuſque pone foetum aliam ſibi viam quærere non valentibus: Hinc ſæpe immanes illos Hypogaſtrii dolores, de quibus frequenter queruntur puerperæ, ortum ducere, non eſt cur dubitemus.

Observatio LXXXV.

Veroſimilis eruptio menſtruorum per Tubam Fallopianam in pelvim.

PRobabile eſſe humores heterogeneos in utero contentos per oviductus ſeu tubas Fallopianas ad pelvim & abdominis cavitatem poſſe deduci in parturientibus, ſuperiùs innui. Quo minus quoque ſanguis ex uteri cavitate per dictos ductus, ore uteri clauſo, ad pelvim pervenire poſſit extra ſtatum partus, haud video; imò rem probabilem in medium proferam. Menſtruatæ olim aperuit cadaver R. Rhoonhuſius Chirurgus dexterrimus, (præſentibus D°. Dortmuntio, noſtri Noſocomii Medico meritiſſimo, nec non Adriano Coenerdingio Chirurgo eximio) in cujus uteri cavitate coagulatum & utero leviter adhærentem obſervavit cruorem, quo tuba ejuſdem lateris quoque non ſolùm erat conſperſa, verùm etiam Ovarium, in cujus ſuperficie coagulatus copiosè firmiterque adhærebat. Hunc Uterum cum Ovario annexo & ſanguine coagulato, prout mihi demonſtrarunt dicti amici, in Muſæo noſtro reſervo, Balſamo ita conditum, ut omnia naturalem ſitum, magnitudinem, & figuram ſervarint, idque ſine rugis, quæ poſt exſiccationem ſæpius remanere ſolent.

Observatio LXXXVI.

In Hydropici cadavere Hepar malè & quomodo affectum.

QUantumvis in Hydropicis glandulas præſertim hepatis indurari, ſæpius accidat, attamen non ſemper ad amuſſim ſibi invicem reſpondere ejuſmodi caſus reperio. Nonnullorum hydropicorum jecinora in totum indurantur, ſuperficie manente æquali, glanduliſque inſenſibilibus. Aliquando ita augentur glandulæ, ut per univerſam hepatis ſuperficiem expul-

expullulent. Nonnunquam hæ glandulæ ſunt magnitudine nucis avellanæ. Nuper cadaver cujuſdam hydropici (cujus pedes à tribus ferè annis œdematoſi facti, unde tandem, in mari naufragio facto & multum frigoris perpeſſus in verum Aſcitem inciderat) diſſecui, præſentibus Viro Doctiſſimo Petro Bernage, Medicinæ Doctore expertiſſimo (qui mihi cadaver aperiendi copiam fecerat) ut & Chirurgo Vogeleſangh, in arte ſua benè verſato. In thorace, quantumvis ſummis & continuis anxietatibus fuerat afflictus, nîl mali invenimus; omnia abdominis Viſcera optimè erant conſtituta, ſolo hepate excepto; totum enim deprehendimus induratum, cujus ſuperficies ubique inæqualis erat, propter glandulas induratas & magnitudine auctas. Harum nonnullæ erant magnitudine capitis aciculæ, aliæ ſemen lentis æquabant. In abdominis cavitate magnam aquæ copiam deteximus abſque ulla notabili graveolentia.

OBSERVATIO LXXXVIII.

In ſimili alio Hepar itidem malè affectum, unà cum Calculo in ductu cyſtico.

VIr quidam, cùm à longo tempore aſcite laboraſſet, tandem multis remediis incaſſum adhibitis, animam efflavit. Cadaveris ejuſdem aperiendi anſam mihi ſuggeſſit Joachimus Schraderus, Chirurgus minimè ineptus, qui diſſectioni quoque interfuit. Nulla, præter hepar induratum, viſcera malè erant conſtituta; veſicam felleam admodùm magnam, (uti Vid. Figur. 69.) aquoſo (at nullo modo amaro aut bilioſo) humore refertam conſpeximus, in cujus ductu cyſtico Calculus occurrebat Ciceris majoris magnitudine, qui meatum in totum obſtruebat.

Figur. 69. Declaratio.

A. *Veſica fellea humana ab aqueo humore valdè extenſa.*
B. *Calculus in meatu cyſtico hærens.*

Observatio LXXXVIII.

Uteri in alterutrum latus retractio.

UTerum præter naturam in hoc vel illud latus torqueri, ſitumque naturalem mutare, nonnunquam exploravi digitis in viventibus de dolore hypogaſtrii, mingendi deſiderio continuo, & conatu expellendi frequentiſſimo conquerentibus. Semel tantùm in cadavere offendi os uteri in latus ſiniſtrum fuiſſe retractum, ſicut Fig. 69. oſtendit. Quid mali inde contraxerit ægra, me latet, qui curationi ejus haud præfui. Hoc tamen ſcio, ab eodem affectu non fuiſſe enectam. Credibile tamen aliquid incommodi attuliſſe ægrotæ, quia ex illo uteri ſitu perverſo, mictio non ſatis expedita eſſe poteſt, quatenus enim os uteri in hoc vel illud latus contrahitur, eatenus quoque os veſicæ ſequitur, utpote arcto nexu cohærentia. In hoc utero, quod admodum rarum eſt, tertium reperitur ligamentum teres, aut rotundum (uti vulgò illa ligamenta nuncupantur) non è fundo, ſed è latere cervicis uteri oriundum.

Figur. 69. * Explicatio.

A. *Uterus humanus in ſiniſtrum latus retractus.*
B. *Os Uteri internum.*
CC. *Ligamenta teretia.*
D. *Ligamentum teres tertium præternaturale.*

Observatio LXXXIX.

Calculus Veſicæ cum hujus ad digiti uſque latitudinem purulentâ incraſſatione.

ANno 1672. Juvenis quidam viginti quinque præter propter annorum, Calculo Veſicæ laborans, in Noſocomio noſtro Lithotomiæ ſeſe ſubjecit, at præter ſpem Calculum educere haud potuit Operator; quantumvis forcipe complecteretur eum, & fragmenta quædam extraheret. Mortuo

ægro,

Fig. 72.

Fig. 69 *

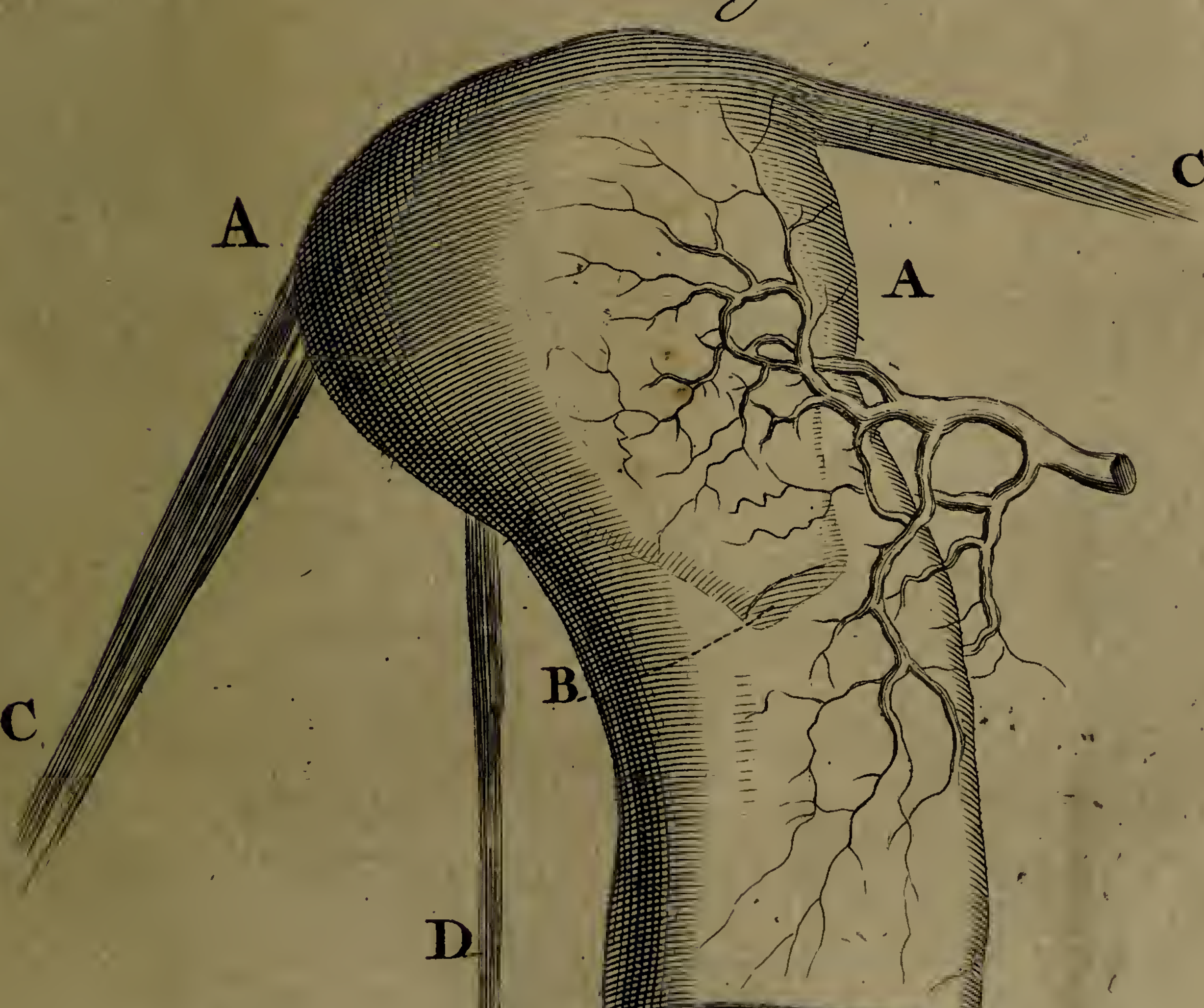

Fig. 71.

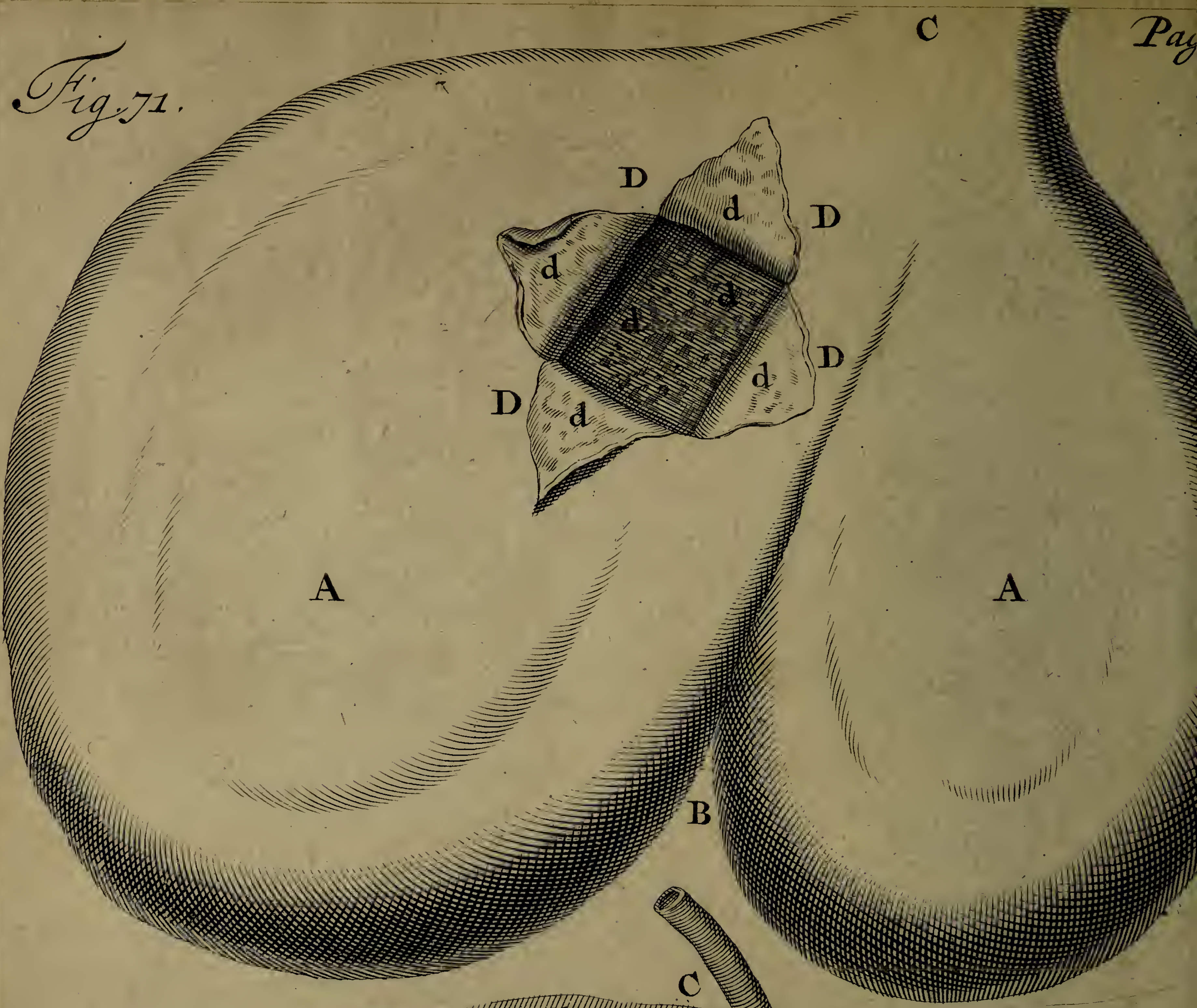
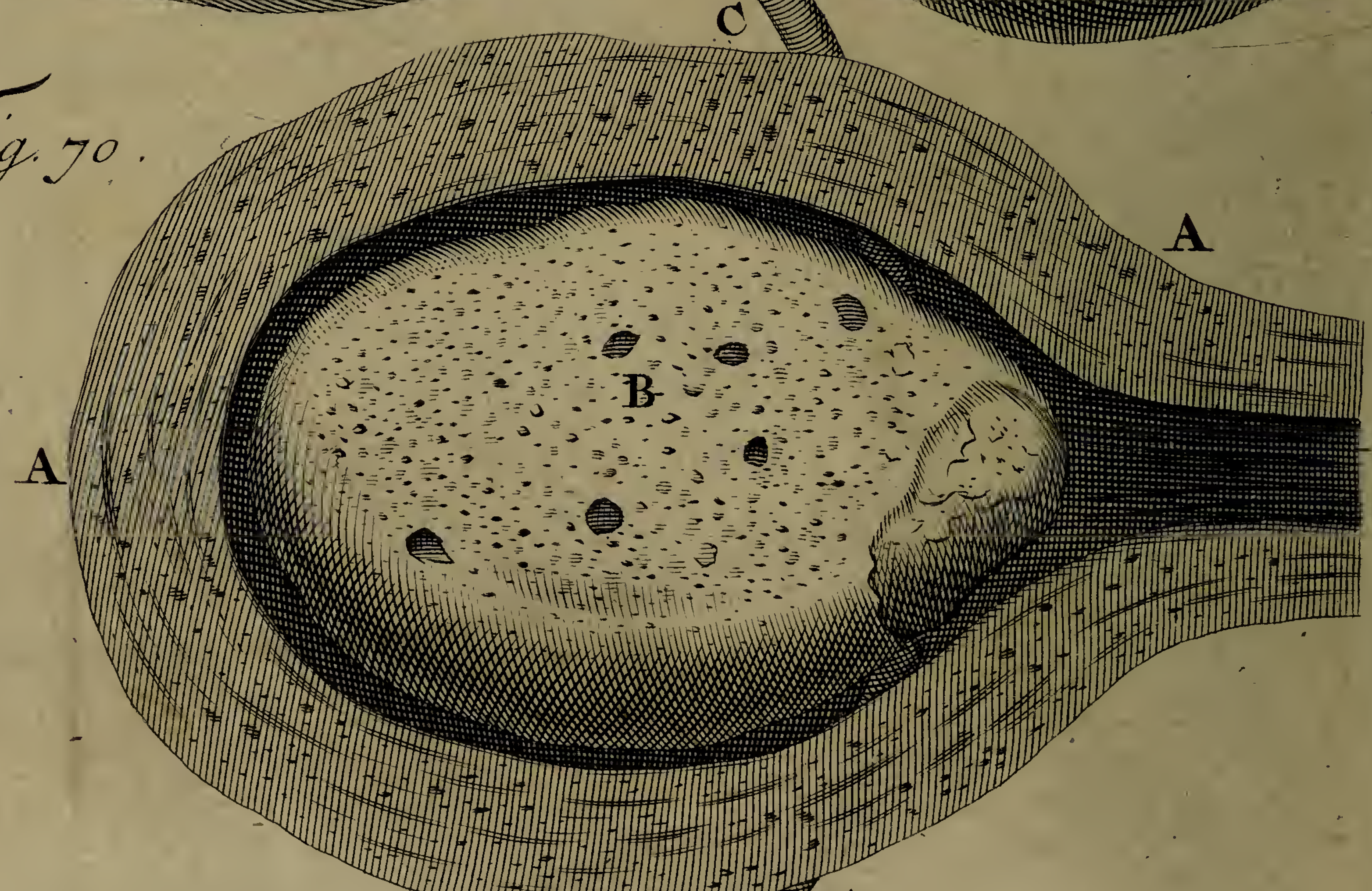

Fig. 70.

ægro, Cadaver ejus aperui, calculumque inveni à veſica ita obſeſſum, & compreſſum, ut paucis tantum Urinæ guttis locus ſupereſſet. Vid. Fig. 70. Veſica digitum transverſum craſſa, ſeparabilis erat in tunicas innumerabiles, inter quas materiam purulentam, variis in locis pinguedini liquefactæ ad amuſſim reſpondentem, deprehendi. Hæc materia purulenta per factum à me vulnus copiosè effluebat, quemadmodum aquam è tibiis œdemate obſeſſis affundi videmus, poſt factam in cadavere inciſionem. Inter calculum & veſicam parum aut nihil dictæ materiæ purulentæ repertum eſt; quantumvis eam quoque inter ureterum tunicas, ut & eas quæ renes ambiunt, conſpexerim.

Figur. 70. Declaratio.

A A. *Hominis veſica urinaria ab attritu calculi ſummoperè incraſſata.*
B. *Calculus ingens.*
C C. *Ureterum portiones.*

Observatio XC.

Veſicula Fellis ſæpius (præſertim in vitulis) bifurcata, aſt rariſſimè, ſi unquam, in totum duplex.

De gemina Veſicula fellea, in hepate reperta, multæ extant obſervationes in Anatomicorum monumentis. Rariſſimum tamen (ſi unquam contigerit) ejuſmodi naturæ luſum exiſtimandum eſſe puto. Multoties cyſtin felleam bifurcatam offendi, præſertim in vaccis & vitulis, uti Fig. 71. & 72. demonſtrant, quarum aliquot balſamo imbutas in ædibus meis reſervo. Aſt ne unquam quidem duplicem felleam veſiculam inveni. In duplici Veſicula fellea duplex quoque reperiretur ductus cyſticus, ſine quo veſicula in totum duplex non foret habenda, & hoc me nunquam inveniſſe profiteor. Omnes quas vidi hactenus, fuerunt veſiculæ bifurcatæ uno tantùm ductu cyſtico gaudentes.

Figur. 71. & 72. Declaratio.

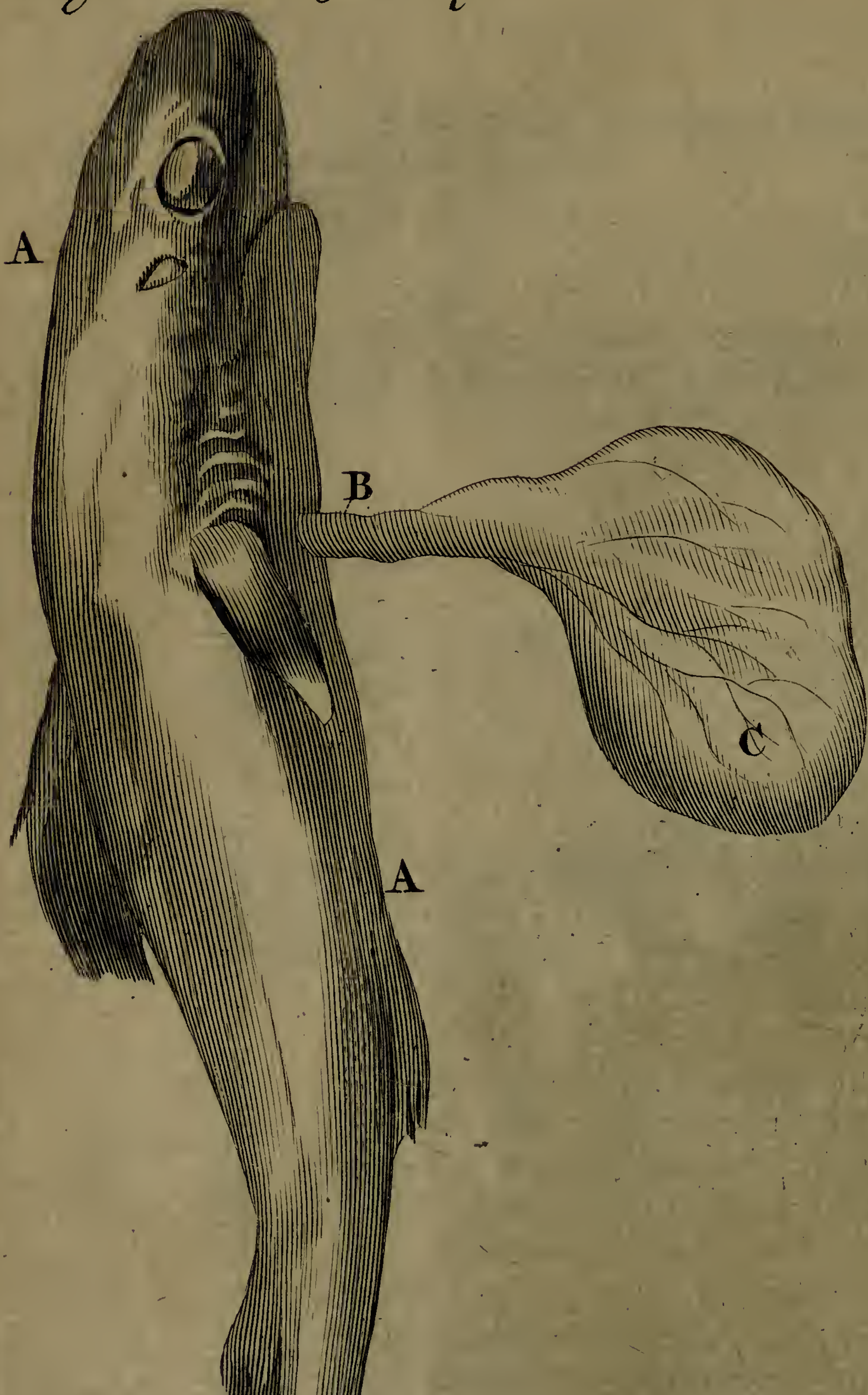
A A. *Veſicula felleâ è corpore bovina deſumpta.*
B. *Bifurcatio ejuſdem.*
C. *Ductus Cyſticus.*
D. *Crucialis apertio, ut tunica interior calculoſa facta conſpici poſſit.*
d d d d. *Tunica interior calculoſa.*
E. *Vituli veſicula fellea bifurcata.*

Observatio XCI.

Ilei affectus veræ cauſæ, per varia exempla demonſtratæ.

QUalis ſit affectus Ileos (quem vulgò etiam *Miſerere mei* vocant) quæque propriè ejuſdem cauſa, haud ſatis convenit inter Medicos. Nonnulli credidêre in eodem inteſtini tenuioris fieri circumvolutionem ſeu contorſionem, (Belgicè *een krinkel in 't Gedarmte*) ſicuti in farciminum (Begicè *Beulingen*) præparatione deprehenditur. Alii è contra pernegant, inteſtina poſſe in nodum circumvolvi, quandiu meſenterio ſunt annexa. Putrefacto verò meſenterio (quale ſemel atque iterum me vidiſſe memini) idem utique evenire poſſe arbitrantur. Quod ſi verò attendamus ad ea, quæ poſt mortem obſervare nobis contigit, oportet ut ſtatuamus, Ileon Atoniam eſſe inteſtinorum, & præcipue tenuium, concomitantibus vomitionibus frequentiſſimis, alvi adſtrictione, & non rarò quoque doloribus valde atrocibus, imò morte repentina. Hæc inteſtinorum Atonia provenit primò à Nervis inteſtinorum, ſi non in totum, ſaltem ex parte obſtructis: unde otiantur inteſtina, & præſertim tenuia, imò motu periſtaltico naturali deſtituuntur, utpote ſpiritibus animalibus deficientibus. Secundò, eadem oritur ab obſtructione inteſtinorum, quam vel excrementa indurata vel deglutita oſſa, ſimiliaque ſolida alia inferunt. Tertiò, ſuſceptio ſeu ingreſſus inteſtini (Belgicè *een ineenſchieting*) ſubinde affectum iſtum gignit, ſive ingreſſus iſte ortum ducat à motu periſtaltico præpoſtero, ſive à motibus convulſivis, imò à nimia dila-

Fig. 10 catalogi Seq.

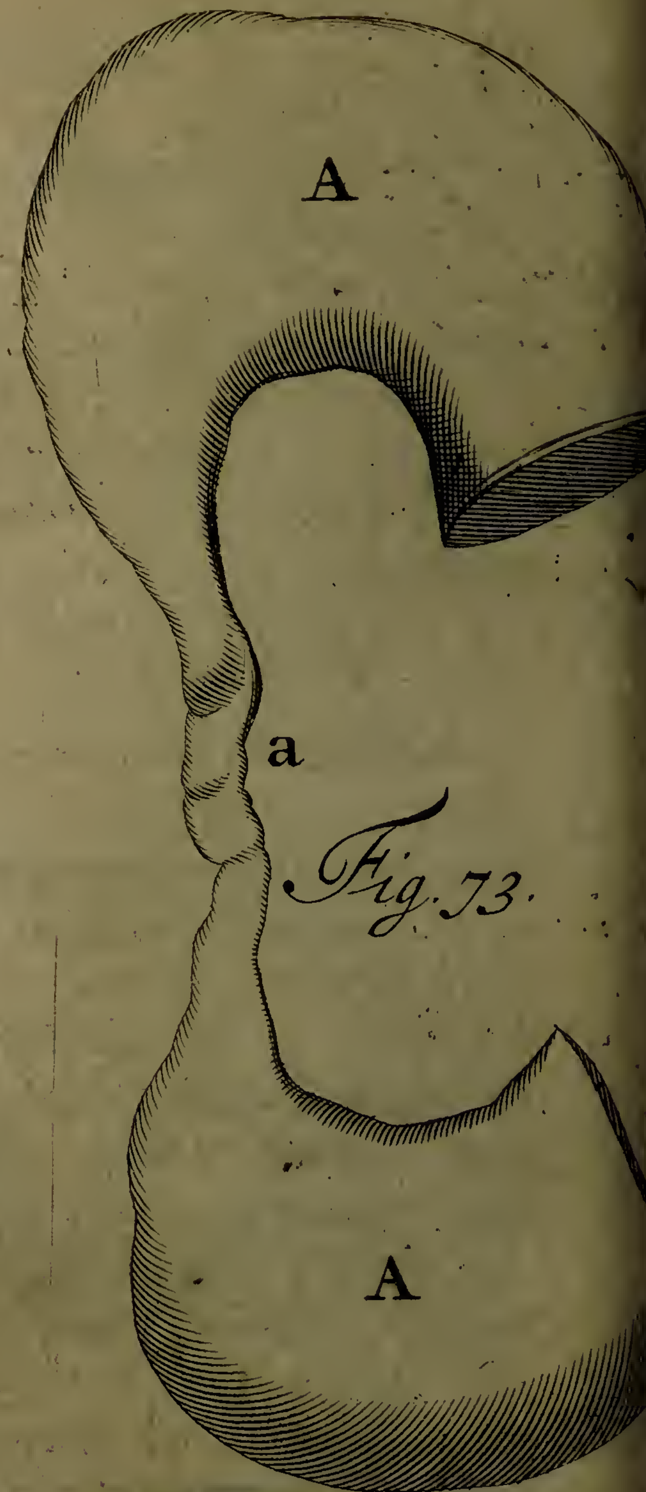

Fig. 73.

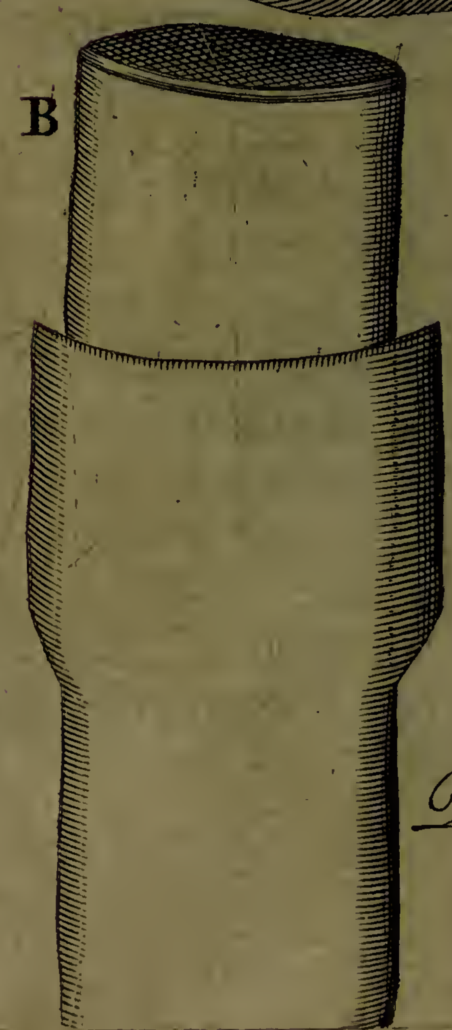

Fig. 7

dilatatione particulæ inteſtini, aut ab ejuſdem nimia conſtrictione; unde pars magis ampla partem arctiorem in ſeſe recipere apta redditur, in hoc vel illo inteſtinorum motu. Quartò, hujus mali cauſam invenio contractionem & coarctationem eſſe inteſtini, quod aliquoties adeò contractum reperi, ut vix minimum digitum admitteret, neque deglutita nec flatus penetrare ſineret. Vide Fig. 73. Quintò ab hernia inteſtinali idem affectus ſæpiſſime provenit. Et demum Sextò, inflammationem quoque inteſtinorum ad cauſarum ſeriem referre oportet. A Nervis inteſtinorum obſtructis ortum habuiſſe hunc affectum in uxore cujuſdam Viri Docti, (quæ nuper in totalem alvi adſtrictionem & vomitum continuum ſine notabili dolore, ſine febri inciderat, unde mors ſubitò ſequebatur) nullus dubito. Quod inteſtina à functione ſua quoque deſiſtant, ſimul ac vel ab excrementis induratis, vel deglutitis oſſibus, aliiſque ſimilibus ſolidis intus obturata ſunt, in cadaveribus me bis animadvertiſſe memini. Tertiò, hoc malum à ſuſceptione ſeu ingreſſu inteſtini unius in aliud provenire, non eſt dubitandum, imò bis publicè idem demonſtravi (Vid. Fig. 74.) in inteſtinis filii cujuſdam Piſtoris, ut & alius cujuſdam hoſpitis, à me exemtis & diſſectis; qui, dum viverent, multis malis fuerant correpti, ſed præſertim ventris doloribus, idque horâ unâ atque alterâ poſt paſtum. Tertium exemplum hujus affectus conſpexi in cadavere à me diſſecto, præſente Joachimo Schradero Chirurgo ſatis perito. Dixi quoque hujus mali cauſam eſſe inteſtinorum coarctationem, Vid. Figur. 73. In cadaverum nempe apertione aliquoties obſervavi inteſtina ita coarctata, ut ne minimum quidem digitum admitterent. Si igitur in hoc caſu excrementa paululum indurentur, aut ſi flatibus tranſitus denegetur, quid mirum, homines ſubitò ex intolerabili dolore & inflammatione interire?

Figur. 73. & 74. Expoſitio.

A A. *Inteſtini jejuni portio, cujus medium*
a. *Valdè eſt coarctatum aut contractum.*
B. *Pars ejuſdem inteſtini, in cujus medio* b b. *ſuſceptio comparet.*

Observatio XCII.

Enormis inteſtini Coli dilatatio.

PUella quinque annos nata, jam à longo tempore conquerebatur de torminibus ventris. Quæ dolores leniendi, flatus diſcutiendi, vermeſque necandi vim obtinent, aliquoties adhibebantur, at incaſſum omnia; unde perſeverantibus doloribus tandem ex hac vita migrabat. Aperto cadaverculo, præter eam inteſtini coli partem, quæ rectum nominari incipit, vix ullum (mirum dictu!) abdominis viſcus conſpicere potui, idque propter enormem extenſionem in dicta inteſtini coli parte, ſub qua cætera latitabant viſcera.

Observatio XCIII.

Uteri motus imaginarius, & verus.

AN uterus in fœminis extra puerperii ſtatum locali motu nunc ſurſum nunc deorſum moveatur (uti non pauci voluere Authores) examini hîc ſubjicere, extra rhombum meum foret, qui non ſolum brevitati ſtudeo, verùm etiam ea ſolummodo, quæ ipſemet ſum expertus, tibi, benevole Lector, communicare allaboro. In tranſitu tamen hoc aſſevero, me ſatis mirari non poſſe eos, qui tantum utero adſcripſerunt motum, ut ipſum diaphragma ab eodem ſurſum propelli: imò eundem fauces ipſas invadere crediderint. Alii ſibi perſuaſerunt uterum reſiccatum ad præcordia aſcendere, ut humectaretur, dicentes hepar gratioſi vaporis fontem eſſe, & uterum eapropter ad hepar aſcendere, ut è fonte iſto hauriret. Relictis nugis iſtis propria abſurditate corruentibus, certo certius eſſe autumo, Uterum ſeſe ſummopere movere in partu, omneſque partûs conatus naturales ab utero fere pendere. Qui conatus poſt partum non raro adeò vehementer perſeverant, ut uterus ſemet ipſum invertens è corpore procidat. In aliis puerperis paucis horis à partu expertus ſum uteri motum adeò fuiſſe evidentem, ut Obſtetrices, imò & Puerperæ ſæpius mihi dixerint, alterum adhuc reſtare in utero

tero fœtum. In hoc caſu meam ipſe manum ventri applicui, motumque adeò notabilem reperi, ut manus tanquam à fœtu propelleretur: imò aliquando ità ſeſe elevebat uterus in hoc vel illo latere, ut extra corpus promineret, idque tali duritie & tumore, ut non valdè ea in re exercitatus pro certo dixiſſet, ſe caput infantis ſentire; quos tamen motus mox in contrario latere ſenſi. Nunc videbar mihi genu, nunc genas ſentire, ſicut in gravidis cum partûs tempus inſtat: Poſtquam verò manum utero inſerui, non fœtum, ſed uterum eſſe animadverti.

OBSERVATIO XCIV.

Prodigioſa Ureteris, integram puris pintam continentis, dilatatio.

NIl magis admiratione dignum crediderim, quàm vaſa membranacea, quò magis diſtenduntur, eò magis ſæpe ab humore heterogeneo incraſſari. In arteriis hoc evidenter demonſtravi Obſervatione 37. & 38. & in ureteribus hoc quoque locum habere videtis Fig. 75. Ureteres aliquando ita eſſe dilatatos, ut digitum admittant, rarum non eſt. Rariſſimum tamen, & inauditum, ureterem pintam materiæ purulentæ continuiſſe; magiſque adhuc mirum eſt, itidem pus exitum quæſiviſſe per annexas fibras, ut mox referam. Anno 1673. præſentibus Dom. Doctore van Tongeren & Chirurgo van Ulſen, cadaver cujuſdam mulieris aperui, quæ à longo tempore tantis torminibus & cruciatibus tam immanibus vexata fuerat, præſertim quum purulentam redderet urinam; ut multoties mortem appeteret, antequam vitæ finem inveniret. Renis dextri ſuperficies admodum erat inæqualis, Aſelli majoris lactes (Belg. *Hom van een Cabéljauw*) referens: In Ureteris dextri infima parte ſupra inſertionem in veſicam calculus hærebat nucis avellanæ magnitudine. Vide Fig. 75. In interiori ureteris parte offendebam filamenta membranoſa tranſverſim poſita. Pars media dicti ureteris ita erat extenſa, ut pintam ad minimum contineret. Ex hoc tumefacto & materiâ purulentâ repleto uretere, vidimus innumerabilia vaſcula alba, turgida, & ſetam tenuem caſſa, ver-

ſùs hypochondrium ſiniſtrum tendere. Ubinam terminarent, ſat accuratè (exoptatâ ulterius ſcrutandi commoditate à moroſis Conſanguineis denegatâ) inveſtigare minimè licuit. Hæc vaſcula neutiquam venæ lacteæ, multò minus ſanguineæ erant. Cum vaſis lymphaticis nullo modo quoque conveniebant. Peculiare vaſorum genus, imò quaſdam fibras (non novas, ſed eas, quæ membranas conſtituunt, quarum beneficio lumbis alligantur ureteres) fuiſſe crediderim, quas cavas ſemper eſſe, exiſtimo. Atque ex hac & ſimilibus obſervationibus forſan naſcetur anſa exactiùs determinandi vias illas, de quibus hactenus per incertas conjecturas in Anatomicorum Republica fuit ſtrepitus.

Figur. 75. Expoſitio.

A. A. Media pars ureteris dextri pure repleti.
B. Calculus in infimâ parte dilatati ureteris hærens.
C. Vaſa Sanguinea per ureterem diſperſa.
c. c. c. c. c. Vaſcula per contentum niveo colore tincta, & verſus hypochondrium ſiniſtrum repentia.

OBSERVATIO XCV.

Poſt Dyſuriam Scirrhoſa Inteſtini Recti incraſſatio & mira coarctatio.

QUid grandia molimur tenues & miſeri mortales! qui tot lethalibus morbis ſumus obnoxii, ut nemo facilè illos recenſere poſſet. Nullibi tamen homines magis affligunt quàm circa vias excretioni inſervientes; ubi, ſi altiores egerint radices, difficillimè poſſunt eradicari. Quotidie ad vitam ſuſtentandam nobis edendum, bibendum, &, quod ſuperfluum eſt, evacuandum. Si verò viæ, hiſce operibus deſtinatæ malè ſint affectæ, mors vitæ ſæpius anteponitur ab afflictis. Amicus quidam in flore ætatis, temperamento melancholico, antè triennium in Hyberniam ob negotia peragenda profectus, de mingendi difficultate conqueri cœpit, quæ brevi tantum ſumpſit incrementum, ut aſſiduè ad urinam guttatim egerendam incitaretur, idque tanto cum cruciatu,
&

Fig. 75.

& continuo conatu, ut perferre non potuerit. Quid fit? Brevi poſt, alterum non minoris momenti malum, caput quoque exerere cœpit; nimirum fæces alvinas liberaliter excernendi impotentia, dubio procul ab illis continuis conatibus urinam reddendi, unde inteſtinum rectum non ſolum fuit incraſſatum, & ſcirrhoſum factum, verùm etiam in totum fere coaluit: vix enim, ac ne vix quidem ſtilum ſtraminis craſſitie in univerſum admittebat, unde miſer nec urinam nec fæces alvinas excernere potuit, niſi guttatim, & quidem continuè ichoroſâ & purulentâ materiâ remixtas, cum aſſiduis, tantiſque cruciatibus, ut omnes homines ejus præſentiam refugerent. Denique in patriam redux, contulit ſeſe Amſtelodamum, & me alioſque conſuluit, aſt incaſſùm, morbis factis inſanabilibus. Hiſce malis perpetim incrementa ſumentibus, tandem animam Deo reddidit æger, occaſionem nobis relinquens malum penitius perſcrutandi. Aperto igitur cadavere, in utraque renum pelvi Calculum inveni horrendum, & præter hoſce in renis dextri medio adhuc alium ingentem. Ureteres & veſica benè erant conſtituta. Inteſtinum rectum in univerſum ita incraſſatum deprehendi, ut pollicis craſſitiem ferè ſuperaret, & ita induratum, ut anceps hærerem, an carnoſum an verò cartilaginoſum eſſet dicendum. Cavitas quoque dicti inteſtini ſtraminis latitudinem haud ſuperabat, & quod notandum, tam firmiter erat connatum oſſi ſacro, ut cultelli cuſpis ad ſeparationem minimè ſufficeret, ſed cuneo ferreo malleoque ligneo eandem peragere coactus fuerim; imò, mirum dictu! cum ſummo labore ea diſjunxi. Hæc omnia Balſamo noſtro præparata à nobis reſervantur in dicti ægri memoriam, & hiſtoriæ raritatem.

OBSERVATIO XCVI.

Similis Recti inteſtini Incraſſatio.

Ex eodem affectu ſupracitato, puta Inteſtini Recti incraſſatione & ſcirrhoſitate, nuper hic Amſtelodami quoque denatus eſt Dominus . . . . , qui à longo tempore iiſdem cruciatibus & conatibus fæces alvinas expellendi fuerat vexatus. In eo tamen dictum inteſtinum non adeò erat coarctatum,

ctatum, quin minimum digitum fortiter adigendo intudere potuerimus. Hunc affectum, quia rarò obvenit & paucis innotuit, alio atque alio modo conati ſunt curare. Inter eos non deerant, qui hæmorrhoides eſſe credebant, perque inciſiones auferendas ſtatuebant, quod etiam incaſſum tentatum fuit. Ego, qui huic ægro ſemel atque iterum tantùm adfueram, Inteſtini Recti ſcirrhoſitatem eſſe judicabam, quod eventus quoque edocuit; quia tamen ipſe æger ad inciſionem inſtituendam valdè erat proclivis, & ſeriò eandem urgebat, calculum quoque appoſui, aſt omnia ſine ſucceſſu; obiit enim aliquot poſt ſeptimanis. In tali caſu tamen, cura palliativa foret anteferenda, emollientibus ſcilicet, & dolorem lenientibus enematibus; magna enim remedia magnas ſæpè inferunt noxas, dùm leniora nullas gignunt, & intereà afflictos demulcent, & dulci iiſdem ſunt ſolatio.

OBSERVATIO XCVII.

Placentæ extractio à peculari funiculi in eandem inſertionis modo redditur difficilis.

OBſtetrices non rarò cum anxia ſollicitudine in placentis, poſt fœtum in lucem editum, extrahendis occupari, mirum quidem videtur negotii iſtius ignaris: aſt verò ſi res penitius inveſtigaretur, nemini admirationi foret: ſæpius enim in earum poteſtate non eſt, placentam ex voto arreptam educere. Ecquid verò in cauſa ſit, hactenus à nemine ſatis perſpectum reperi. Nonnulli autumant, placentam nimis arctè utero adhærere, propter firmiorem coalitionem vaſorum uteri cum vaſis placentæ, in quo tamen eos falli crediderim. Alii in placentæ putrefactione, & ſubſtantiæ ejus laxitate, imò & in ore uteri nimis ſtrictè occluſo cauſam difficilis iſtius extractionis conſiſtere ſtatuunt. Nemo verò, quod ſciam, mentionem facit ejus, quod omnium maximi hìc eſt momenti, nimirum funiculi centralis inſertio in placentam: ſcilicet quando præcisè in centrum placentæ idem inſeritur, ut plurimum difficillimè abſcedit; non rarò enim coguntur Obſtetrices placentas ita conſtitutas digito indice lædere ut abſcedant, Vid. Fig. 1. ſequentis Catalogi. Si verò in hoc vel illud latus implantetur, facili negotio, & quidem ſua ſponte, ſequi-

ſequitur fœtum in lucem prodeuntem. Eadem hujus eſt ratio, quæ corii in orbem ſciſſi cum adhærente in ſui centro funiculo; hoc namque corio madefacto, & lapidi etiam ponderoſa applicito, idem levi operâ è terra evelli poteſt: ſi verò lateraliter affigatur funiculus, irritum erit opus.

OBSERVATIO XCVIII.

Hernia Cyſtica, cui ex terrore juncta Bubonocele.

HErniam magis eſſe extenſionem, aut expanſionem peritonæi, quàm rupturam, aut dilacerationem ejus, haud dubito, quin inter Medicorum filios ſatis conſtet. Hic affectus nomen mutuatur à contento: ſic Hernia dicitur inteſtinalis, ab inteſtino in ea contento, & omentalis ab omento, &c. Non minus etiam, quum veſica urinaria prolabitur in ſcrotum, Hernia cyſtica dicenda foret, qualis mihi bis occurrit cum Andrea Boekelmanno Chirurgo expertiſſimo. Ampliſſimus vir Dom. N.N. Mercator Amſtelodamenſis, ab aliquot annis in tantam mingendi difficultatem incidit, ut urinam reddere nequiverit, niſi manu ſcrotum elevando comprimeret. Reticuit hoc malum tam diu, donec ſimul, mirum dictu! in Bubonocelen ſolo terrore incideret: Dolium enim ingens vini deimproviſo rumpebatur in ejus Cella, unde ita obſtupuit præſens, ut illicò in bubonocelen incideret. Id quod ſemel mihi adhuc obſervare contigit in alio, qui ſolo terrore ſubito hernioſus factus erat, retulitque mihi ſupracitatus Chirurgus in herniis ſanandis verſatiſſimus, ſeſe hoc quoque pluries obſervaſſe. Hæc igitur Bubonocele coëgit ægrum aliorum manus auxiliares implorare; Vocabar ergo cum D^o. Bellangerio, Medicinæ Doctore eximio, Andrea Boekelmanno, Petro la Nou, & Petro Adriani filio, Chirurgis dexterrimis. Verumenimverò Bubonocele tam arctè comprimebatur à tendinibus muſculorum adſitis, ut nullus noſtrûm ægro opitulari potuerit, ita ut brevi diem ſuum obiret. Multiplicis hujus herniæ apertionem conceſſerunt nobis conſanguinei, in qua notavimus, bubonocele diſſectâ, inteſtini Ilei portionem inflammatam, & gangrænâ (ut ſæpius contingit) obſeſſam; aperturamque (ut vulgò loquuntur) vel potius dilatatio-

tationem adeò exilem aut arctam circa tendines muſculorum abdominis, ut digitus pertranſire vix potuerit; unde dicti inteſtini portio reponi neutiquam potuit. In Scroto poſthac totam Veſicam urinariam prolapſam offendimus.

OBSERVATIO XCIX.

Renum & Ureterum Ovillorum mirabilis expanſio.

VEſicam Urinariam ob perpetim affluens lotium ſæpius in magnam molem creſcere, mirum non eſt: utpote quæ propter ſubſtantiam membranaceam ſerum continuè appellens promptè imbibit, eodemque accumulato, admodum extenditur. Verumenimverò ipſos renes ab impedito urinæ exitu in immenſam adeò molem ſeſe expandere, ut veſicæ urinariæ inſtar ſeſe nobis exhibeant, omnium expectationem ſuperat, & nullius non admirationem meretur. Ante duos circiter annos Chirurgus diligentiſſimus & rerum Anatomicarum amans, Vogeleſangh, ad diſſectionem duos nobis attulit Renes Ovillos, ita extenſos & humore aquoſo repletos, ut duas ferè pintas uterque continerct. Ureteres admodum tortuoſi & tantæ erant capacitatis, ut radicem majorem paſtinacæ admitterent. Utraque renum tumentium extremitas ſubſtantiam naturalem glanduloſam non amiſerat, ſpatium verò intermedium conſtabat ex membrana. Intrinſecè tubuli pelvis cellulas magnas repræſentabant, tantæ capacitatis, ut nucem juglandem viridi cortice obductam admitterent. Urinam in Veſica Urinaria contentam facili negotio exprimebam verſùs ureteres & renes, verumenimverò ab ureteribus & renibus verſùs veſicam non niſi vi adhibitâ, idque parciſſimè per exiguum foraminulum in medio cujuſdam clauſuræ membranaceæ, quam veſicam inter & ureteres inveniebam. Talis, inquam, erant conſtitutionis dicta foraminula, ut è veſica urinaria verſùs ureteres & renes ſatis liber eſſet urinæ tranſitus, contraria verò compreſſio ab ureteribus & renibus verſùs veſicam maxima ex parte erat fruſtranea, unde dubio procul oborta fuit urinæ regurgitatio, & temporis progreſſu talis renum & ureterum expanſio. Hoſce renes cum annexis ureteribus & portione veſicæ in Muſæo noſtro reſervamus:

mus: ita ut de rei veritate non ſit dubitandum, ſed cuilibet, occaſione datâ, liberum, inſolitam hanc partium Urinariarum difformitatem apud me contemplari.

OBSERVATIO C.

Glandis in Pene vera ſtructura noviter detecta.

INter omnes, qui hactenus deſcriptionem Penis nobis dedêre, Authores, haud infimum locum occupat Anatomicus oculatiſſimus, mihique, dum viveret, peculiari amicitia junctus, Regnerus de Graaf; qui tamen hoc argumentum non omnimodè abſolvit, ſed nonnulla ulterius ab aliis inveſtiganda poſteritati reliquit: imò quoad glandem penis ſuperficiariè rem egiſſe, & ſolùm in opinionibus aliorum acquieviſſe videtur; ceu patet in Tractatu ejus de *Virorum Organis generationi inſervientibus*, ubi fol. mihi 139. hæc reperiuntur verba: *Duobus corporibus nervoſis & urethra jam deſcriptis, in anteriori quaſi parte apponitur ſubſtantia quædam reliquis penis partibus carnoſior apparens, quæ apud Anatomicos Glans, Balanus, & à ſimilitudine Ceraſum quandoque nominatur.* Non ſolùm autem hicce Anatomicus, verùm etiam omnes alii tam Veteres quam Neoterici hanc penis partem ſicco quaſi pede tranſeunt; quantumvis in Chirurgia maximi ſit momenti, hanc partem benè noſſe, ut poſtea patebit.

Johannes van Horne b. m. Promotor olim meus, in Microcoſmi deſcriptione pag. mihi 149. hunc in modum de glande penis loquitur. *Hiſce* (eſt illi ſermo de corporibus nervoſis) *impoſitum eſt caput, quod à ſimilitudine glans dicitur, carne conſtans molli & flaccida, ſenſus exquiſitiſſimi, præſertim ubi turget.*

Veſlingius glandem penis ex ſubſtantia carnoſa, molli ſpongioſaque conflari autumat, & præterea de ea nil refert.

Blaſius in Veſlingium: *Glans hæc extremitati imponitur, ut caput cervici; parte enim ſui inferiore & quaſi baſi aliquantulum penem ſuo ambitu excedit, in ſuperiore verò leviter in mucronem obtuſiorem deſinit.* Hæc ille.

Bartholomæus Cabrolius carnem eſſe diverſam à carne muſculoſa & glandulofa fatetur in ſua Diſſectione Anatomica Corporis humani.

Thomas Bartholinus in ſua Anatome Glandem Penis carnem eſſe ſimiliter profitetur, non mollem & flaccidam, ut Joh. van Horne, ſed ſenſilem magis & ſolidiorem, quàm in reliquo pene eſt.

Veſalius de humani corporis Fabrica, pag. mihi 649. *Quum autem ad eam uſque penis regionem perrepſêre* (loquitur de corporibus nervoſis) *in qua jam glandem efformatura ſunt, in acutum feruntur & carnoſa glandis ſubſtantia ipſis obnaſcitur.* Hæc ille.

Adriani Spigelii verba ſunt: *Glans ultima pars penis, eſt duobus corporibus nervoſis obnata, quæ nonnihil ambitu quoque excedit, cum coronæ modo circulo cingatur; anterius tamen acuta eſt, exquiſitum habet ſenſum, ſubſtantiamque ſpongioſam, ut penis, ſed ſolidiorem.*

In *Realdo Columbo* haud infimæ notæ Anatomico, ubi de glande penis agit, hæc ſolummodo extant: *Deinde deorſum verſus inflectuntur* (ligamenta, ſeu corpora nervoſa penis) *& ad glandis fines implantantur, quæ glans reliquis penis partibus minus dura exiſtit.*

Ecce varias primi ſubſellii Anatomicorum de Glandis in pene ſtructurâ opiniones! quas ſiquidem cum genuinâ iſtius particulæ deſcriptione mox ſecuturâ ſtudioſè conferre volueris, actutùm animadvertes, neminem iſtorum Heroûm in præſenti negotio rem acu tetigiſſe. Hoc enim aſſeverare auſim, ne ullum quidem (quod ſciam) glandem penis talem, qualis revera eſt, antehàc obſervaſſe; Nec mirum; cùm adeò difficilis ſit perſcrutationis: Cultellus certè Anatomicus haud ſufficit, imò planè inutilis eſt huic detectioni. Sipho quo utimur ad vaſa infarcienda, vix quoque huic rei aptus eſt; quamvis ipſe anſam mihi dederit hujus partis veram compagem conſpiciendi, quæ in hunc uſque diem in tenebris latuit. Poſtquàm igitur integrum penem, cruore omni exhauſto, materiâ ceraceâ replevi, glandemque poſtea in lamellas tranſverſas diſſecui, reperi eandem materiâ dictâ eſſe infarctam, id quod mihi anſam præbuit ſuſpicandi Glandem penis haud eſſe ſubſtantiæ carnoſæ: proinde, ut quid hîc veri ſubeſſet clariùs elicerem, ad experimenta confugiebam. Scilicet primò, ſanguine è pene expreſſo & aquâ ſiphonis beneficio eluto, corpora nerveo-ſpongioſa craſſiora, ab aliis corpora nervoſa penis, imò ligamenta penis dicta, flatu replevi,

plevi, & vinculo injecto arctiſſimè ligavi, ſperans fore, ut poſt exſiccationem mihi pateret, qualis eſſet vera hujus glandis conſtitutio. Aſt incaſſùm. Hoc enim experimento in conſpectum quidem venit vera ſubſtantia dictorum corporum, ut & glandis interior, neutiquam verò exterior. Eâ enim inflatione intumuit & induruit quidem interior Glandis pars, flaccida tamen manſit pars Glandis exterior. Vid. fig. 75.

Hiſce viſis tubulum circa penis radicem indidi corpori nerveo-ſpongioſo tenuiori Urethræ, ab aliis Corpus Spongioſum Urethræ dicto, ac tum flatu adacto intumuit ſimul cum eo pars glandis exterior, interior verò neutiquam, ſed flacciditatem retinuit. Hoc animadverſo, credere cœpi, corpus (vel, ut alii volunt, corpora; duo enim eſſe autumant Anatomici) nerveo-ſpongioſum craſſius & maius à corpore nerveo-ſpongioſo tenuiore & minore eſſe diverſum; & hoc cogitans tertium & ultimum experimentum inſtitui, quod omnibus modis expectationi meæ ſatisfecit. Per tubulum nempè æneum circa penis radicem, ubi ad oſſa pubis proximè accedit, inſertum corpus nerveo-ſpongioſum majus & craſſius flatu extendi, & poſt repletionem digitis tam diu penem detinui, donec eodem tubulo, è dicto corpore extracto, & corpori nerveo-ſpongioſo minori & tenuiori indito, idem corpus flatu quoque repleviſſem; quo facto, totum deinde penem ligavi & exſiccavi: at verò quàm difficile ſit flatum in dictis corporibus continere, uſque dum omnia exſiccata ſint, palam fiet iis, qui in poſterum idem experiri ac imitari volent. Poſt exſiccationem, penem & glandem ejus in lamellas diſſecui, (Vid. figuras 76, 77, 78, 79 & 80.) & reperi penis glandem nîl aliud eſſe quàm veram continuationem tam corporis nerveo-ſpongioſi majoris & craſſioris, maximam penis partem conſtituentis, quàm minoris & tenuioris Urethræ, maximam & præſertim inferiorem ejus partem ambientis, ſine ulla ſubſtantiæ mutatione.

Hæc autem corpora nerveo-ſpongioſa ita ſunt conſtituta & poſita, ut craſſius & majus interiorem glandis partem conſtituat, minus & tenuius exteriorem, quam undiquaque ambit. Vid. fig. 81. & 82. Hæc duo corpora, nempe craſſum & tenue, à ſe invicem ſunt ſeparata ſepti intemedii beneficio, (vid. fig. 81.† & 82 *) ita ut flatus per tubulum adactus ex uno corpore in aliud rarò perveniat; rarò inquam, quia ſemel atque ite-

 rum

rum tantùm me illud obſervaſſe memini: & quantumvis Regnerus de Graaf ſtatuat, inflatis corporibus nervoſis (nobis nerveo-ſpongioſis majoribus & craſſioribus) ſpongioſam Urethræ ſubſtantiam (nobis nerveo-ſpongioſum minus & tenuius,) etiam intumeſcere; & vice verſa, (unde quoque deduxit notabile commercium eorum corporum inter ſe) nos tamen contrarium experimur; & frequentiſſima penum diſſectio me edocuit, perquàm rarò illud contingere, niſi ſupra memoratum ſeptum fuerit læſum; vel etiam per commercium vaſorum ſanguineorum, quod notabile eſt. Si enim corpus nerveo-ſpongioſum majus & craſſius infletur, utplurimum ſimul quoque inflantur venæ per penis dorſum repentes, (vid. fig. 75. quæ faciem exteriorem penis cum vaſis ſanguineis per dorſum repentibus demonſtrat) quarum ramuli corporibus nerveo-ſpongioſis etiam inſerviunt, & ſic aliquando fieri poteſt, quod ſtatuit ſupracitatus Anatomicus dexterrimus. Porrò etiam malè obſervavit idem Regnerus de Graaf ſpongioſam Urethræ partem (nobis corpus nerveo-ſpongioſum minus & tenue) ſenſim glandi appropinquantem magis ac magis attenuari gracilioremque reddi; tandemque in glande obliterari; potius enim dictum corpus in glandis extremo maximum & craſſiſſimum exiſtit, imò totam partem glandis exteriorem conficit. Vid. fig. 76, 77, 78, 79. & 80. & è contrà, quò magis corpus nerveo-ſpongioſum majus & craſſius glandis partem extremam attingit, eò gracilius evadit, neque glandis extremum aſſequitur. Vid. figuras mox recitatas.

Hiſce probè animadverſis ulterius inquirendum eſt, quid boni hæc obſervatio in Praxi Medica præſtet.

I. Quia hactenus noto notius videbatur, Glandem nîl aliud quàm carnoſam & fungoſam eſſe ſubſtantiam, penique adnatam, hinc nequidem per ſomnium in ullius Anatomici mentem irrepſit, Glandem penis ſolùm eſſe continuationem (prout revera eſt) omnium corporum nerveo-ſpongioſorum, ſine ulla mutatione ſubſtantiæ; Et eapropter plerique minus ſolliciti fuere de immodica hujus partis à continui ſolutionibus metuenda hæmorrhagia. Quam verò periculoſum ſit glandi vulnus infligere, aut exulcerationem in ea naſci (præſertim ſi profundiùs penetrent ulcera aut vulnera, & ad corpus nerveo-ſpongioſum majus & craſſius pertingant) norunt ii, qui nobiſcum animadverterunt, homines aliquando ex leviori hujus partis vulnere aut ulcere in vitæ diſcrimen fuiſſe deductos (vid. Obſ. 42.) & præſertim ſi erigatur membrum virile.

virile ita læſum; unde tanta ſanguinis copia non raró ad glandem confluit, ut vix compeſci poſſit ejuſdem eruptio. Itaque cautè agendum, ſi ulceribus obſeſſa ſit glans, ne intrinſecum lædatur. Læſiones ſuperficiales minùs periculoſas eſſe experti ſumus, modò non obſideant medium iſtius partis in glande, quæ ambitu ſuo penem excedit, & glandis Corona audit, ubi vaſa ſanguinea per dorſum penis repentia ſatis capacia ſunt, quæ quocunque modo læſa ingentem ſanguinis copiam periculoſè fundere ſolent.

II. Si glans ulcere maligno obſeſſa amputanda ſit, vinculum antea injiciendum eſſe ejus conſtitutio indicat, ut enormis hæmorrhagia præcaveatur. Vid. Obſ. 30.

III. Notandum in Glande, Ulcera ibidem in ſuprema parte Urethræ periculoſiora eſſe, ob metum majoris hæmorrhagiæ, quàm ea, quæ urethræ imam partem occupant: propterea quod hæc magis ſint remota à corpore nerveo-ſpongioſo majori & craſſiori, per quod arteriæ multò ampliores diſſeminantur, & in quod idcircò ſanguis majori quantitate irruit, quàm in corpus nerveo-ſpongioſum minus & tenuius. Credibile quoque eſt, in illo caſu, de quo legitur in ſupracitato Tractatu Reg. de Graaf pag. mihi 149. læſum fuiſſe corpus nerveo-ſpongioſum majus & craſſius, quia 14 ℔. ſanguinis tam brevi temporis ſpatio vix ac ne vix quidem ex læſione Urethræ aut ejus corporis nerveo-ſpongioſi tenuioris & minoris potuiſſent effluere, utpote vaſculis ſanguineis minimis ibidem exiſtentibus.

IV. Conſtat glandem raró in totum poſſe tendi aut erigi, niſi utrumque corpus nerveo-ſpongioſum, ut & eorum nervi & vaſa arterioſa benè ſint conſtituta. Si verò aliqua hiſce partibus accidat obſtructio, in totum & æqualiter non eriget ſeſe glans, ut neceſſe eſt in coitu. A vaſorum arterioſorum laudabili conſtitutione quoque dependere glandis erectionem dico, circa venoſa verò non eſt cur ita ſolliciti ſimus, quandoquidem rariſſimè ulla in iiſdem obſtructio reperitur: Sanguis enim per penem & glandem redux, non per minutiſſimos ramulos neque per corpus reticulare, ut loquitur Malpighius, regreditur, ſed per venarum patentia & viſibilia oſcula, aut foramina: Venæ enim per penem diſtributæ ſi non omnes, ſaltem tot, quot unquam offendi, ſunt poris magnis & viſibilibus foraminibus pertuſæ, cribri inſtar, quemadmodum quoque in vena ſplenica vitulina (vid. fig. 83. & 84.) conſpicitur, quod nunquam hactenus obſervatum eſſe putem. Ejuſmodi vena-

narum perforatio in cauſa eſt, quòd ſanguis per penem redux citiſſimè poſſit à pene regredi, pene momento flacceſcente. Certè ſi penis & glandis ejus Corpora nerveo-ſpongioſa ut & eorum vaſa venoſa ritè examinentur, maximè illa cum ſplenis vitulini ſubſtantia ejuſque vaſis venoſis convenire obſervabuntur, glandulis ſplenicis benè elotis. Hujus autem glandularum elotionis, & per venas aquæ beneficio eductionis, ſine ulla tamen membranæ ambientis læſione, primum me inventorem audeo profiteri, qualem etiam me agnovit olim Joh. van Horne Profeſſor Anatomiæ digniſſimus. Anno ſcilicet, ni fallor, 1664. nullo Anatomicorum de tali encheireſi cogitante, varios lienes vitulinos præparaveram, quos mox memoratus Celeberrimus Profeſſor dicipulis, imò publicè, cum applauſu demonſtrabat. Sed hoc obiter. Revertar ad propoſitum. Iſtis autem lienis vitulini poſt inflationem levem exſiccati glandulis eductis, intrinſecum apprimè cum penis intrinſeco convenire, palam fiet: id quod corpus nerveo-ſpongioſum majus & minus à nobis in pene & glande ejus dicitur, illud in ſplene vitulino per fibras nervoſas deſignatur: quæ fibræ in liene ovillo non ita copioſæ exiſtunt, in humano verò earum nullas invenio; quantumvis Sylvius contrarium ſtatuerit, & hypotheſes non uſquequaque congruas inde ſtabilire allaboraverit. Interim non ſolùm ratione ſubſtantiæ fibroſæ, aut nerveo-ſpongioſæ conveniunt penis humanus & lien vitulinus, verùm etiam reſpectu venarum, quæ eodem ferè modo pertuſæ ſunt. Quod ſi Authores, qui penis vaſa depinxerunt, imò deſcripſerunt, pervolvantur, apparebit quàm pauci ſint circa venas internas, per dicta corpora diſtributas, imò ſicco quaſi pede eas tranſeunt, & nonnulli in totum eas extare negant; & quid mirum? difficillimè enim in conſpectum producuntur.

Thomas Bartholinus inquit, penem habere arterias, venas, & nervos; venaſque per penis partem exteriorem & interiorem diſtribui aſſerit; prætereaque nihil.

Regnerus de Graaf de dictis venis internis nil nobis commemoravit, ubi Penis Vaſa deſcribit.

Veſalius hiſce verbis liberè fatetur ſeſe harum venarum diſtributionem per penis intrinſecam ſubſtantiam nunquam vidiſſe, *&* *quamquam*, ait, *hæc Vaſa* (loquitur de venis & arteriis) *ad penis corpora pertingant, vix tamen ſectione aſſequor, quo itinere in corporum cavitatem inſerantur.* Si cauſam hujus difficultatis

per-

Fig. 75.

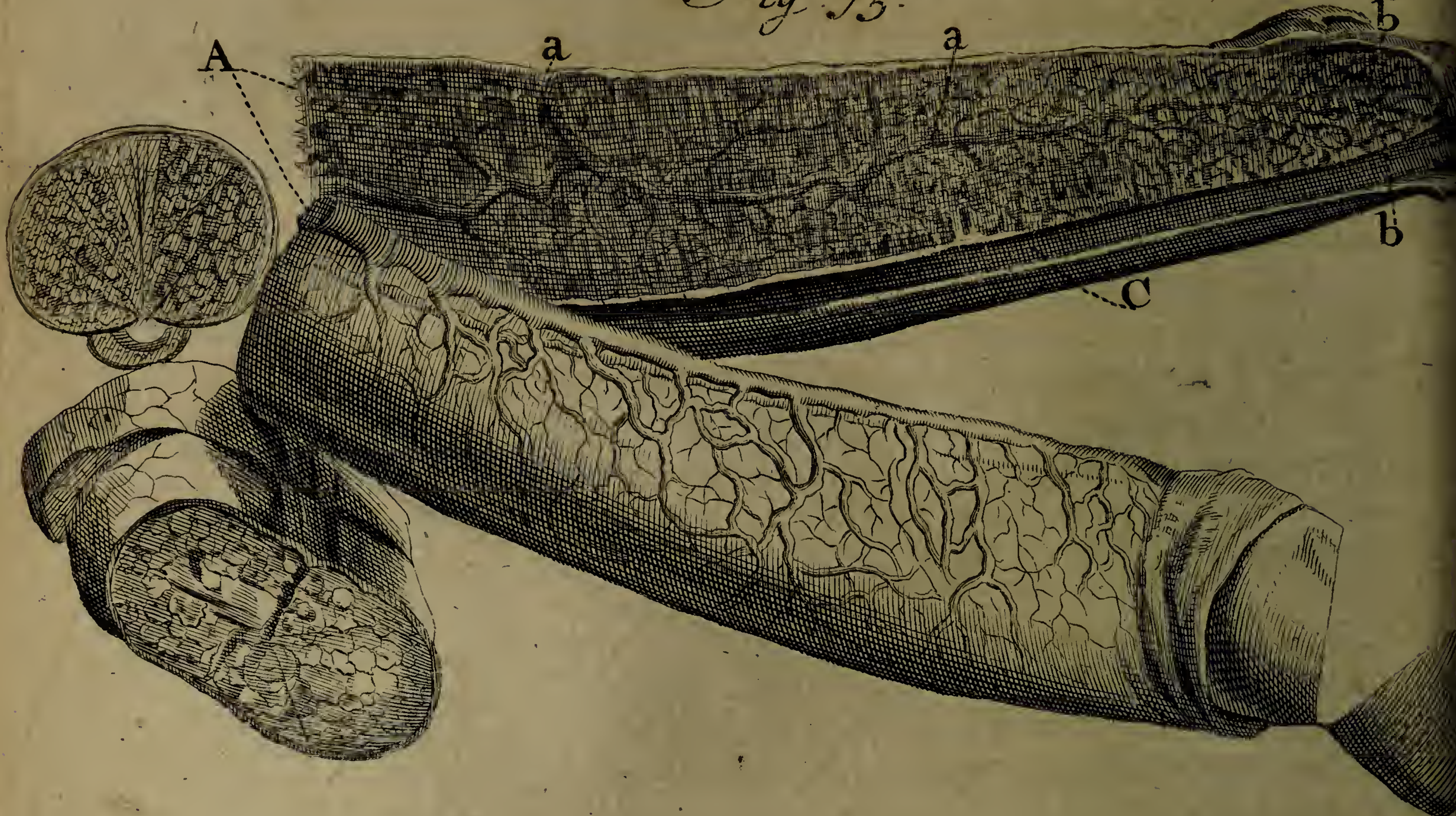

Fig. 80.

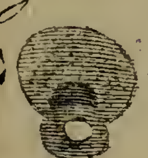

Fig. 79.

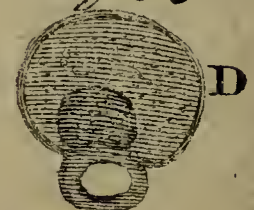

Fig. 78. C

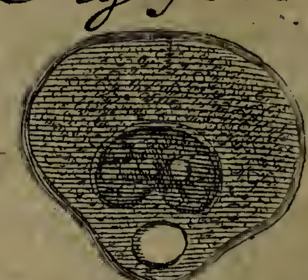

Fig. 77. B.

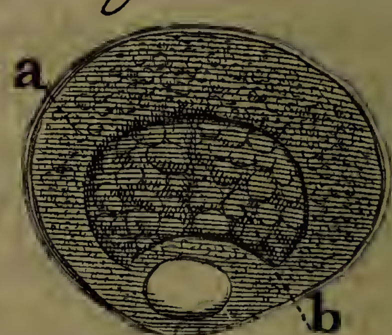

Fig. 16

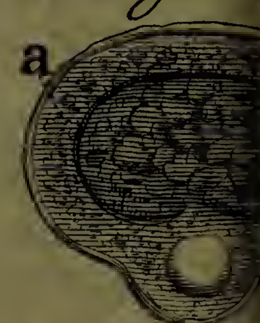

Fig. 84.

Fig. 83.

Fig. 82.

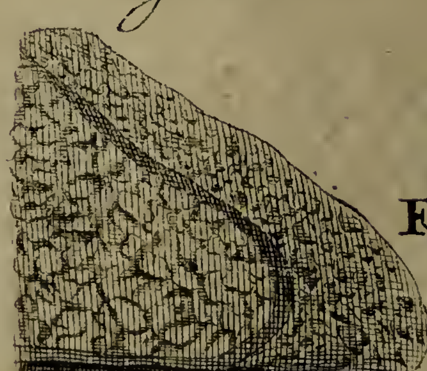
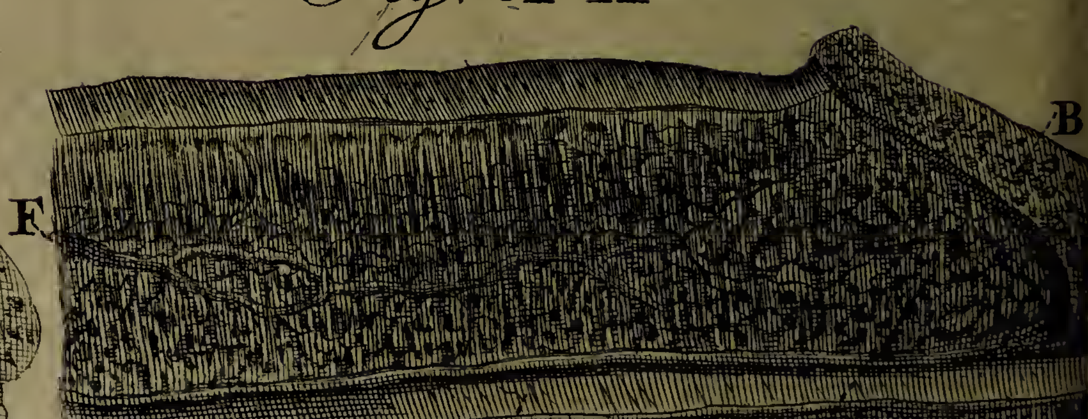

Fig. 81 A

perſcrutemur, facilè inveniemus eam. Unica tantùm methodus, quâ dilucidari poſſunt hæ venæ internæ, mihi conſtat, idque ſolâ penis inflatione & exſiccatione, poſt ſanguinis elotionem. In illa inflatione ſimul inflantur venæ non ſolùm per penis ſuperficiem, verùm etiam internæ, cribri ferè in modum pertuſæ, quæ poſt exſiccationem cultello Anatomico examinari poſſunt; Vid. fig. 84. Lit. C. & ſi quis alio modo haſce perſcrutetur, oleum & operam perditurus eſt. Ratio eſt, quia ſubſtantia venæ internæ propter poroſitatem confunditur facillimè cum penis ſubſtantia intrinſeca poroſiſſima.

Figur. 75. Expoſitio.

A. *Penis Virilis inflatus, exſiccatus, & in duas partes ſecundùm longitudinem diviſus, ut intrinſeca conſpicerentur.*

a. a. a. *Arteria per ſubſtantiam nerveo-ſpongioſam diſperſa.*

B. *Pars Glandis exterior non inflata, quapropter in exſiccatione omnem ſpongioſitatem amiſit, unde membranam craſſam repræſentat.*

b. b. *Pars Glandis interior inflata, quæ pars & vera continuatio eſt corporis nerveo-ſpongioſi majoris & craſſioris.*

C. *Meatus Urinarius.*

Fig. 76, 77, 78, 79, & 80. Explicatio.

A. *Taleolus ſ. portio Glandis penis, quæ Corona audit, & proximè ſita eſt in loco, ubi præputium peni adnaſcitur.*

a. a. *Dicti taleoli pars exterior, quæ continuatio eſt corporis nerveo-ſpongioſi tenuioris urethram ex parte ambientis, quæ tanti non eſt momenti, quanti quidem in ſequenti fig.* B.

b. *Pars dicti taleoli interior, quæ continuatio eſt corporis nerveo-ſpongioſi craſſioris & majoris.*

B. *Sequens portio ſ. Taleolus glandis penis.*

a. a. *Dicti taleoli pars exterior, quæ reſpectu prioris taleoli major.*

b. *Ejuſdem pars interior, quæ reſpectu prioris minor.*

C. D. E. *Ejuſdem glandis taleolos demonſtrat, qui ſucceſſivè diminuti, internæ ſubſtantiæ diverſitatem indigitant.*

Fig.

Figur. 81. Dilucidatio.

A. *Penis inflatus, exſiccatus, & ſecundùm longitudinem diviſus, ut intrinſeca facies appareret.*
B. *Exterior glandis pars nerveo-ſpongioſa, quæ tenuioris & ſubtilioris eſt texturæ aut ſubſtantiæ.*
C. *Interior glandis pars nerveo-ſpongioſa craſſioris eſt texturæ aut ſubſtantiæ.*
D. *Nerveo-ſpongioſa pars Urethræ.*
E. *Urethra.*
F. *Arteriæ per penis interiora diſtributio.*

Figura 82.

Solius Glandis abſciſſæ intrinſecam faciem exhibet.

Fig. 83. & 84. Expoſitio.

A. *Portio Venæ ſplenicæ vitulinæ ſecundùm longitudinem diſſecta, ut perforationes ejus videri poſſent: quæ vena cribri inſtar perforata per Lienem diſſeminatur, & non ſtatim obliteratur, ubi lienem intraverit, uti Highmorus & alii voluêre.*
B.B. *Ejuſdem abſciſſi rami.*
C. *Portio Venæ per corpora nerveo-ſpongioſa diſtributæ, ſecundùm longitudinem diſſecta.*

FINIS.

MUSÆUM ANATOMICUM RUYSCHIANUM,

SIVE

CATALOGUS RARIORUM,

Quæ in Authoris ædibus aſſervantur;
adornatus ab eodem

FREDERICO RUYSCH,
M. D. Anatomes, Chirurgiæ ac Botanices Profeſſore
AMSTELODAMI

Adduntur Variæ Illuſtrationes, ut & Icones æneæ.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.
M. D. C. C. X X I.

Nobiliſſimo & Ampliſſimo Viro

D°. JOANNI COMMELINO

Reipublicæ Amſtelodamenſis Senatori graviſſimo, Fautori & Amico longè honoratiſſimo,

Omnia fauſta precatur

FREDERICUS RUYSCH.

Nobiliſſime & Ampliſſime Vir,

ET ſingularis Tua Rerum quarumvis Naturalium peritia, & imprimis quoque Tua erga me mihi perſpectiſſima benevolentia meritò anſam mihi ſuggerunt, hanc Cimeliarchii mei Deſcriptionem Ampliſſimo mihique Cariſſimo Nomini Tuo conſecrandi: tum ut extet monumentum aliquod veteris jam à viginti & ultra annis cultæ amicitiæ noſtræ, tum ut paginæ ipſæ hoc nomine publico fiant commendatiores. Profectò ſive quærendus erat Fautor de me benè meritus, cui hæ chartæ inſcriberentur, neminem conſpiciebam cui plus deberem; ſive deligendus Judex, qui de his & ſimilibus exiſtimare unus omnium optimè poſſet, nullum reperire poteram, cui juſtiùs eædem dedicarentur quàm Tibi, *Vir Nobiliſſime.* Quapropter & ſpontè quaſi ſuâ ad Te ſolùm tendunt, idque ex occulto grati animi ſenſu; imò ob inſignia Tua erga me & (ſi hoc addere fas eſt) Filium quoque meum merita aſſiduè impellor ad eorundem publicum elogium. Haud enim ſatis Tibi fuit tot favoris & ſinceri affectus indicia in me conferre, quin inſuper benignitatem Tuam ad iſtum natu majorem Filium meum extendere quoque Tibi placuit; quam ipſe adhuc nuper (ut alia nunc non commemorem) in Muſæoli ſui extructione abundè eſt expertus,

tus; dum iſtud variis exoticis, ex utraque India allatis Seminibus liberaliter augere atque ornare voluiſti. Dabit ipſe mecum operam, ut hæc gratiſſima dona, non ſint incaſſum à Te ſeminata; potius gratiarum cùm flores tùm fructus qualibet occaſione Tibi referre allaborabit. Interim hunc, quem Tibi offero, Rariorum Catalogum, benigna fronte acceptes, & conatus meos æqui bonique conſulas, velim, neque eundem ex ſua magnitudine ſuoque pretio, at ſolùm ex meo Tibi obſervantiam meam teſtandi deſiderio ponderes. Deus Opt. Max. Te, *Nobiliſſime Vir*, diu ſervet incolumem, omneque felicitatis genus in te, Tuoſque clementer effundat. Amſtelod. 9 Martii cIɔ Iɔ c xc.

M U-

MUSÆUM ANATOMICUM RUYSCHIANUM, *SIVE* CATALOGUS RARIORUM,

Quæ in Muſæo Authoris aſſervantur.

TUMBA ERECTA VARIIS SCELETIS, &c. INSTRUCTA.

Nº. I. In arce hujus Tumbæ collocatum Caput oſſeum nuper nati, cum hac inſcriptione:

Nullum ſæva Caput Proſerpina fugit.

In hoc Capite ſequentia notatu digna.

1. Oſſa ſyncipitis, occipitis, & frontis, ubi primò oſſeam induunt naturam, nempe in ſui medio, ſecundùm proportionem magis quàm in adultis prominent, ſuntque ibidem loci multò ſolidiora.
2. Ex hac parte duriore, tanquam centro oſſificationis, innumerabiles ſtriæ oſſeæ videntur protractæ, quod in initio oſſificationis ſemper locum habere reperio.
3. Annulus oſſeus ab oſſis petroſi infima parte adhuc ſeparatus eſt, in ſuperiore verò jungitur Oſſi temporum per ſymphyſin ſine medio.
4. Oſſicula auditus in ſuo naturali ſitu, quæ demptâ in utroque latere membranâ Tympani luculenter apparent. Eadem

dem

dem Oſſicula in recenter natis haud minora eſſe quàm in adultis, hic obſervabile.

5. Notabilis ſeparatio aut diſtinctio inter os ſquammoſum & Lapidoſum, quæ in fœtu ſolâ cohærent membranulâ.

6. Dentium in tenella illa ætate conſtitutio, qui quantumvis imperfecti, oſſeam tamen jam nacti ſunt firmitudinem.

7. Os occipitis è quatuor partibus manifeſtiſſimè coagmentatum. Harum partium maximam tribus rimis ſibi invicem oppoſitis gaudere, luce meridiana clariùs conſtat.

N°. II. Sub eo Capite, aliud exiguum Embryonis abortivi quatuor menſium, Caput oſſeum exhibetur;

In quo obſervandum ſupra dictas ſtrias clariùs adhuc poſſe cerni.

N°. III. Sequitur Sceleton pueri tres circiter annos nati, dextrâ Pſittaci ſceleton tenens.

Volat irrevocabile Tempus.

In hoc pueri Sceleto obſervanda ſunt,

1. Cranium in Bregmate eſſe clauſum, fontanellâ jam obliteratâ.

2. Dens molaris quartus in maxillæ ſuperioris utroque latere, exitum ſibi quærens, ante tertium ipſam maxillam perforat.

3. Spina Oſſis Ilii cartilaginoſa, qualis non ſolùm in hoc ſceleto, verùm etiam in omnibus junioribus exiſtit; quod ſi non benè obſervetur in ſceletopoeïa, facilè ſpina iſthæc cartilaginea amittitur.

4. Os Ilium utrumque è tribus partibus conſtans, prout ſemper in junioribus.

5. Patellæ in totum cartilagineæ.

N°. IV. A dextra Sceleti memorati aliud ſex ſeptimanas nati Sceleton humanum conſpicitur vexillum dextrâ gerens.

Fru-

Fruſtra cruento marte carebimus.

In Eo memorabilia occurrunt ſequentia.

1. Inferior pars oſſium pubis cartilaginea, ſuperior verò jam oſſea.
2. Omnes epiphyſes, non ſolùm veræ (ſic puto omnes proceſſus articulatorios, qui veræ parti oſſis adnaſcuntur, vocandos eſſe) verùm etiam omnia carpi & tarſi oſſicula merè adhuc cartilaginea ſunt; utroque oſſe calcis excepto, in quo oſſeum quid apparet.
3. Dentes inciſorii, qui eruptione alios utplurimum præcedunt, quantumvis craſſiori membrana adhuc inveſtiantur, tranſparent.
4. In Sutura Lambdoidea Oſſiculum triangulare, quod in Epilepſia commendant Authores nonnulli.
5. Proceſſus mammillaris in utroque latere adhuc deficit, itaque pro vera Apophyſi eſt habendus, poſtea enim ex oſſe temporum erumpit.
6. Proceſſus vertebrarum ſpinoſi, quæ ſpuriæ ſunt Apophyſes, (propterea quod veræ parti oſſis, ſeu corporibus vertebrarum, epiphyſeos in modum adnaſcuntur, & in uſu cum apophyſibus conveniunt) è cartilagine in hoc, ſicut in ſimilibus ſceletis, conſtant. Cautè itaque in ſceletopoeïa tractandi, aliàs enim decidunt.
7. Vertebras è quatuor partibus conſtare hoc ætatis tempore, ſceleton iſtud demonſtrat.
8. Capitis oſſa, ſecus ac in recèns natis, ſuturarum beneficio jam cohærent.

N°. V. A ſiniſtra ſeſe offert Sceleton octo menſes nati, Lanceam gerens.

Notanda Sequentia.

1. Canalis oſſeus in oſſe petroſo adhuc deficit, prout in ea ætatula communiter contingit.

2. In

2. In ſiniſtro latere Tympani membrana pellucida, ita ut Auditus oſſicula taanſpareant in ſuo ſitu naturali.
3. Cætera conveniunt cum præcedenti.

N°. VI. A latere ſiniſtro comparet Sceleton Viri adulti manu dextrâ pectori impoſitâ.

Notanda.

1. Oſſicula lachrymalia nullo modo læſa, quemadmodum frequentiſſimè accidit in Sceletorum confectione, propter eorum tenuitatem.
2. Quæ in iiſdem oſſiculis reperiuntur foramina communia, tranſitui ductus lachrymalis deſtinata, multo capaciora ſunt ſolito.
3. In ſutura ſquammoſa lateris ſiniſtri varia reperiuntur Oſſicula Wormiana.
4. Spina Oſſis Ilii (quæ ſpuria eſt Apophyſis; quoniam epiphyſeos in modum Oſſi Ilio adnaſcitur) oſſea facta, notabili linea à vera oſſis parte ſeparata eſt.
5. Oſſa pubis à ſe invicem haud ita dehiſcunt in inferiore parte, ac in muliere; unde in viris anguſtior redditur pelvis, idque non ſolùm in hoc ſceleto, verùm etiam in omnibus virorum ſceletis illud ita ſeſe habet.
6. Os caudæ non ita retro, aut poſteriora verſus, reflexum eſt, ac in Mulieribus, ſed magis ad oſſa pubis accedit.
7. Coſtas craſſiores & rotundiores exiſtere in Viro quàm Muliere, hic quoque apparet.

Inter duo Sceleta minora ſupra memorata, & N°. 3. & 4. inſignita, jacet cadaverculum Fœtus ſeptem menſium, balſamo per aliquot annos nitidè conſervatum, & lapidis inſtar induratum, cujus dextra flores fugaces, puta roſas, &c. continet, hominis fragilitatem denotantes, cujus ſymbolum eſt:

Ipſa

Ipſa dies aperit, conficit ipſa dies.

In hoc Fœtus cadaverculo indurato ſequentia notanda.

1. Quâ cinctum eſt caput; Corona, ex floribus naturalibus eſt confecta, quorum petala ſunt perpetua; illa enim non ſolùm nunquam decidunt, verùm etiam naturalem ſervant colorem; quod à me ita factum puta, ut illa cum ſubjecto, nunquam corrumpendo, convenirent.
2. Fovea in capitis fontanella, (quod fœtibus denatis familiare, ſignumque eſt animam reliquiſſe corpuſculum) ſatis evidens eſt.
3. Cadaverculum lapideam obtinet duritiem in univerſum; Viſceribus in corpuſculo relictis, eandemque duritiem obtinentibus.
4. Color naturalis propemodum adhuc integer.

N°. VII. Huic fœtui Balſamo conſervato adſtat Sceleton Abortus quadrimeſtris falce minans ictum; cujus dictum:

Nec parcit imbellis juvencæ poplitibus.

In eo Sceleto ſequentia memoratu digna.

1. Striarum protractiones in cranio inſtar aquæ in glaciem degenerantis.
2. Ea pars oſſis temporum, quæ os ſquammoſum audit, in ſua oſſificatione præcedit eam partem, quæ os lapidoſum dicitur.
3. Dicti oſſis os Orbiculare quarto menſe oſſeam induiſſe ſubſtantiam, hic videmus.
4. Maxilla inferior in tam tenero abortu magis eſt acuminata in ſuo medio, quàm in ætate provectiori.
5. Quænam partes Oſſium innominatorum primò oſſeam induant naturam, hic luce meridianâ clarius conſtat.
6. Nîl oſſei adhuc apparet circa Carpum, Metacarpus verò planè oſſeus.

7. In Tarſo vix Oſſeum quid reperitur, Metatarſus è contra oſſeam duritiem jam obtinet.
8. Oſſa digitorum manus, ea quæ ſunt in digitis pedum in ſua oſſificatione præcedunt.
9. Os pectoris eo tempore nil oſſei adhuc habere, hic clarè conſtat.
10. Claviculæ in totum fere oſſeæ, ut & coſtæ, exceptis earum epiphyſibus.
11. Proceſſus anteriores maxillæ inferioris (ab aliis Coronæ, aut proceſſus acuti dicti) veras apophyſes haud eſſe, hoc exiguum ſceleton demonſtrat. Exiſtunt enim dicti proceſſus in prima oſſificatione, & non erumpunt ex vera oſſis parte; quod de eſſentia veræ apophyſeos eſſet, itaque non immeritò à me pro apophyſibus ſpuriis habentur.

N°. VIII. Sub dicto ſceleto reperitur aliud octo menſium, dextrâ tenens Veſicam urinarium, è cane deſumptam.

Homo Bulla.

In eo Sceleto ſequentia viſuntur.

1. Carpus planè cartilagineus.
2. In tarſo Calx oſſeam induit duritiem, cætera Pedis oſſa adhuc cartilaginea.
3. Patellæ in totum cartilagineæ.
4. Omnes epiphyſes totius ſceleti cartilagineæ.
5. Maxillam inferiorem è duabus partibus conſtare in fœtu recens nato, certum eſt: at verò earum unio non fit cartilaginis interventu, uti Authores autumant, imò quotieſcunque illud exploravi, ſemper reperi, haſce duas partes, membranæ ope cohærere, quemadmodum in hoc ſubjecto videri poteſt.
6. Os innominatum lateris ſiniſtri decliviorem habet ſitum, quàm dextri; idque neutiquam propter malam conformationem, ſed ob ſceleti ſituationem, ante ejus exſiccationem; id quod multis impoſuit Chirurgis, exiſtimantibus os femoris exarticulatum eſſe, quum offenderent alterutrum protra-

tractius eſſe poſt lapſum, & dolores immanes. Hoc dico ſæpius dependere à ſitu & corporis protractione, unde decliviorem acquirit ſitum, & inſequente oſſe femoris, crus longius nobis videtur.

7. In oſſe pectoris octavo menſe geſtationis ſex ſeptemve oſſicula rotunda, ſecundùm dicti oſſis longitudinem poſita, ſæpius inveniuntur, hic vero nonulla ex iis ſunt gemina.

8. Fontanella in capite perquàm exilis.

No. IX. A dextra memorati ſceleti reperitur Sceleton fœtus humani maturi, tubam deauratam maxillis comprehendens.

Memento temporis noviſſimi!

No. X. Pueri quadriennis Sceleton, varia crepundia manibus gerens.

Vita humana luſus.

In eo Sceleto notanda.

1. Oſſa pubis oſſeam eo ætatis tempore induiſſe naturam, hic conſtat
2. Oſſa innominata in tres partes eſſe ſeparata, hoc ſceleton quoque demonſtrat.
3. Patellæ planè adhuc cartilagineæ.
4. Oſſa Calcis, Tali, Teſſeræ, ut & maximum ex tribus oſſibus innominatis, in oſſeam degenerarunt ſubſtantiam; dum cætera duo innominata, ſeu cuneiformia, ut & naviculare, cartilaginea remanſerunt.
5. Epiphyſes ferè omnes oſſeam nactæ ſunt rigiditatem, inter quas & veram oſſis partem multum cartilaginis intercedit.
6. Oſſa Femoris, Tibiæ, Suræ & Humeri, figuram habent magis rectam, quàm in adultis conſuevit.
7. Ex oſſibus carpi duo oſſeam ſubſtantiam nact[illegible] ſunt, idque in utroque latere.
8. Os pectoris ex undecim oſſiculis rotundis (quod rarò ſi unquam viſum) conflatum.

No. XI. Sceleton quinque circiter annorum pueri, à cujus dextra corculum humanum, balſamo induratum, filo ſerico dependet.

Omnia ſunt homini tenui pendentia filo.

In eo notanda.

1. Oſſa utriuſque tarſi (oſſibus navicularibus exceptis) oſſeam induiſſe duritiem.
2. Os pectoris è quinque oſſiculis rotundis conſtans.
3. Inter proceſſum Anchoriformem, & veram oſſis Scapulæ partem, multum cartilaginis interpoſitum eſſe; quod indicio eſt, dictum proceſſum Apophyſin ſpuriam eſſe.
4. Duo ex anterioribus oſſibus carpi videmus verè oſſeam nacta duritiem; cætera adhuc cartilaginea ſunt, ſicuti in præcedenti ſceleto.
5. Summus humerus, qui proceſſus eſt ſcapulæ, hic planè adhuc cartilagineus.
6. Spina oſſis ilii in totum cartilaginea.
7. Inferiorem epiphyſin oſſium humerorum veram eſſe epiphyſin, luce meridiana clarius hic conſtat, inter eam enim & veram oſſis partem cartilago intercedit.
8. Idem reperitur in inferiori epiphyſi oſſium quæ Radii dicuntur.
9. Superiores epiphyſes oſſium cubiti (nempe olecrana) cartilagineæ adhuc exiſtunt, nîlque oſſei in iis invenitur.
10. Epiphyſes ſuperiores ſeu capita oſſium brachii è duobus oſſibus eo ætatis tempore conſtare, conſpicitur.
11. Trochanteres majores ut & minores Epiphyſeos more veræ oſſis parti adnaſcuntur; itaque pro ſpuriis Apophyſibus quoque habendi.
12. Inferiores epiphyſes oſſium ſurarum oſſeam naturam induerunt, ſuperiores verò cartilagineæ adhuc exiſtunt.
13. Omnia utriuſque tarſi oſſa (ſolo Naviculari excepto) oſſea facta.
14. Oſſicula auditus lateris ſiniſtri naturalem occupant in oſſe petroſo ſitum.

N°. XII. Sequioris ſexus Sceleton ſatis procerum ſtrophiolo lachymarum abſterſionem repræſentans, cum hoc ſymbolo,

Mundus lachrymarum Vallis.

Notanda.

1. Sceleton fæmininum eſſe, ſatis indicant coſtarum tenuitas, ut & diſtantia quæ inter inferiorem partem oſſium pubis animadvertitur.
2. Amplior quoque tota pelvis quàm in Viro.
3. Os Pectoris è quatuor oſſibus conſtat, mucro verò in totum adhuc cartilagineus; quod nobis indicio eſt, ætate nondum fuiſſe provectum; tractu temporis enim numerus dictorum oſſium in oſſe pectoris ita diminuitur, ut in ſenio non rarò ſimul cum mucrone ex uno oſſe conſtet.

N°. XIII. Baſis Tumbæ variis humanis oſſibus repleta, cæmeterium repræſentat.

Æqua Tellus recluditur pauperis Regumque pueris.

Lit. A. Caput oſſeum in quo notanda.

1. In ſutura ſquammoſa ſiniſtri lateris, circa baſin proceſſus mammillaris, oſſiculum Wormianum.
2. Alterum par ſuturarum mendoſarum (cujus beneficio latera oſſis ſphœnoidis oſſi frontis conjunguntur) magna ex parte obliteratum. Exinde dicta oſſa per ſymphyſin ſine medio unita ſunt.

L. B. Hominis Caput oſſeum.

Notanda.

1. Palatum mirum in modum depreſſum.
2. Sutura ſagittalis in totum obliterata, in cujus parte poſtica

fovea rotunda viſitur. * An à trepanatione?
3. Sutura coronalis circa os temporale ſiniſtrum obliterata.

L. C. Hominis Caput oſſeum.

Notanda.

1. Sutura ſagittalis ad naſi uſque radicem extenſa os frontis in duas partes dividit.
2. In utroque latere oſſis frontis ſulci longi inveniuntur, ortum ducentes è foraminibus ſupra oculorum orbitas ſitis, in iis locantur nervi per muſculos frontis diſtributi.

L. D. Vetulæ Caput oſſeum.

Notanda.

1. Utraque maxilla non ſolùm edentula, verùm etiam in ſua altitudine ita diminuta, ut vix dimidia latitudo ſuperſit. Vide Obſervationem 83. & figur. 65.
2. Maxima, imò prodigioſa reperiuntur in hoc capite foramina in exteriore parte orbitarum oculorum ſita, quæ apud Spigelium foramina quarta oſſis cuneiformis audiunt. An hoc à prima conformatione, an verò ob ſenectutem, haud facile eſt determinare.

L. E. Caput oſſeum, in quo notanda:

1. Sutura ſagittalis ad naſi radicem uſque exporrecta.
2. Cavitas in infima parte oſſis frontis perquam exilis, quam Authores ab illo ſuturæ decurſu ad naſi radicem uſque oriri, autumant; verùm aliquoties contrarium quoque obſervavi.
3. In ſutura Lambdoidea varia Oſſicula Wormiana; inter quæ duo trangularia, eaque ad latera, ubi ſutura ſagittalis cum lambdoidea conjungitur.
4. Proceſſus mammillares oſſium temporum cavernulis referti.

L. F.

L. F. Caput oſſeum, in quo notanda:

1. Sutura ſagittalis, ſicut in præcedenti, ad naſi radicem extenſa.
2. Oſſiculum Wormianum exiguum in ſutura ſecunda mendoſa, quod valde rarum.
3. In ſuperiore & exteriore parte oſſium Zygomaticorum inſignis proceſſus oſſeus (rariſſimè ſi unquam antea viſus) reperitur.

L. G. Caput Oſſeum hominis adulti.

Notanda.

1. In latere ſiniſtro Oſſiculum Wormianum in ſutura ſquammoſa.
2. Inter Oſſicula Wormiana vix majus reperitur, quàm in ſutura coronali hujus capitis. Illud ſimiliter haud frequens.
3. Vomer cum ſepto narium per oſſeam ſubſtantiam unitus, quod ſæpiſſimè contingit in adultis, unde anſa oborta apud nonnullos dubitandi, utrum hæc duo oſſicula unum, an verò duo eſſent.
4. Muſculorum temporalium veſtigium inſigne cum margine eminentiori in oſſe frontis & ſyncipitis.

L. H. Pueri octo circiter annos nati Caput oſſeum.

Notanda.

1. Notabilis hîc eſt diſtinctio & ſeparatio oſſis occipitis ab oſſe ſphœnoideo; quod ſolum in junioribus cernitur: tandem enim hæc duo oſſa conjunguntur per oſſeam ſubſtantiam.
2. Hic viſu pulchrum, quomodo in dentium renovatione interſtitia alveolorum à prorumpente dente extrudantur, imò in nihilum redigantur.

L. I. Caput oſſeum hominis adulti.

Notanda.

1. Oſſicula Wormiana varia in Sutura Lambdoidea.
2. Geminum oſſiculum Triangulare inter Suturam Sagittalem & Lambdoideam.
3. Oſſicula Wormiana varia in Sutura ſecunda mendoſa.

L. K. Caput Oſſeum.

Notanda.

1. Sutura ſagittalis ad naſi radicem uſque protracta; quod ſexus varietatem neutiquam denotat.
2. Varia oſſicula Wormiana exigua in Sutura Coronali, inter quæ unum valde ingens.
3. Oſſiculum Wormianum in Sutura Coronali.
4. Tot Oſſicula Wormiana in Sutura Lambdoidea, ut dimidia pars dictæ ſuturæ gemina appareat.

L. L. Adulti Caput Oſſeum.

Notanda.

1. Sutura ſagittalis in totum ferè obliterata.
2. In oſſis occipitis medio prominentia oſſea præternaturalis apparet.

L. M. Pueri caput oſſeum.

Notanda.

1. Sutura ſquammoſa dextra maxima ex parte gemina.
2. Idem reperitur in ſutura Lambdoidea.

L. N. Ca-

L. N. Caput oſſeum ſenile.

Notanda.

1. Os triangulare inter Suturam Sagittalem & Lambdoideam.
2. Varia oſſicula Wormiana in Sutura Lambdoidea.

Nº. XIV. Varia oſſa humana inter dicta Capita oſſea diſſeminata, ut Cæmeterium repræſentarent.

Inter dicta oſſa primò nobis occurrit os humeri ſex annos circiter nati, cujus epiphyſis ſuperior ſeu caput, ut & epiphyſis inferior, propter decoctionem in aqua ſimplici ſeparatæ ſunt. Vide Nº. I.

Duo oſſa cubiti ejuſdem pueri, epiphyſibus per decoctionem orbata, olecrano ne quidem excepto, quod indicium eſt, ipſum olecranum epiphyſeos in modum veræ oſſis parti adnaſci. Itaque pro apophyſi ſpuria quoque habendum olecranum. Vide Nº. II.

Os femoris ejuſdem pueri incurvatum, cujus epiphyſis ſuperior & inferior non ſolum poſt decoctionem deciderunt, verùm etiam uterque trochanter ſive rotator: hinc clarè conſtat, dictos trochanteres ſpurias eſſe apophyſes, & veræ parti oſſis epiphyſeos more adnaſci. Vide Nº. III.

In Theca A. ſequentia reperiuntur.

In primo & ſupremo Repoſitorio exhibentur.

Nº. I. Partes generationi inſervientes fœtus maturi ſequioris ſexus, cum annexis veſica urinaria & portione inteſtini recti. In uteri vagina ſemilunare hymen, prout ordinariè in illa ætatula comparere conſuevit, conſpicitur; ſolet enim in puellis cum tempore accreſcere in circulum, in cujus centro, in ſtatu naturali apertura ſemper remanet. Conſpiciuntur quoque utrimque arteriæ umbilicales cum uracho impervio.

Nº. II. E Puerpera novem dierum venæ ſpermaticæ portio

ceraceâ materiâ repleta, in qua capacitas dictæ venæ notabilis; extra puerperium & in non gravidis neutiquam ita capaces venæ ſpermaticæ.

Nº. III. Vena jugularis equina, in cujus altera extremitate conſpicitur valvula connivens, aut membranula ſemilunaris valvulam mentiens, & tamen ad valvulæ officium explendum inepta. In altera verò extremitate oſtium rami è dicta vena producti occluditur verâ valvulâ.

Nº. IV. Stomachus cum inteſtinis embryonis quatuor menſium.

In Repoſitorio ſecundo reperiuntur.

Nº. I. Veſica Vitulina geminam mentiens, utpote in cujus poſtica parte adhæret quaſi ſecunda veſica, priori & verâ amplior, cui crediderim ortum dediſſe Urachum præter naturam dilatatum, qui in hoc animalium genere ſecundùm naturam ſemper reperitur pervius.

Nº. II. Sceleton fœtus quatuor menſium, brachiolorum elevatione quaſi exſultans.

O mihi nunc, Oſſibus molliter quieſcentibus!

Nº. III. Partes generationi inſervientes à quatuor menſibus gravidæ.

Notanda.

1. Haſce partes viginti ſex annis tam nitidè conſervavi, ut videantur recenter exſiccatæ.
2. In dicto Utero quoque decumbit fœtus Balſamo conditus & lapidis inſtar induratus, cujus ſymbolum,

Formatus, denatus, & ſepultus in eodem.
Sic Uterus mihi Tumulus.

3. Vaginam in gravidis longiorem eſſe hic apparet.

4. Ve-

4. Veſicam non ſemper inſequi hanc vaginæ cxtenſionem ſimiliter hic obſervari poteſt.
5. Annexa etiam hic comparent ligamenta uteri teretia, quæ hic diceres in antica potius quàm poſtica uteri parte hærere, idque ob fundum uteri graviditatis tempore in altum ſeſe elevantem.
6. Notatu quoque dignum eſt, eo loci ubi inteſtinum rectum cum vagina coaleſcit, parietem illum haud eſſe tam ſpiſſum, prout ſibi communiter quis imaginaretur, & quàm facile, dum hæ partes malè affectæ ſunt, ſibi invicem mala ſua communicent: adeo ut gangræna illic exorta tam facilè à vagina ad inteſtinum rectum tranſeat.
7. Quàm ampla ſint in gravidis vaſa ſanguinea uterina, hic quoque apparet.
8. In veſica flatu leviter extenſa, nulla ruga, nulla fovea; tam verò naturaliter conſtituta, ac ſi urinâ eſſet diſtenta.

N°. IV. Huic utero cum fœtu in eo occluſo adſtat Sceleton quatuor menſium cum dimidio, ſiniſtrâ dictum uterum tangens.

Nec poterat Tumulo nobiliore tegi.

Notanda.

1. In ejus ſterno nil oſſei adhuc apparet.
2. Oſſiculum triangulare inter Suturam Sagittalem & Lambdoideam reperitur.

N°. V Sceleta gemellorum quatuor menſium.

Dextrum manibus elevatis, gaudium quaſi præ ſe ferens, cælum reſpicit.
Simiſtrum verò dextrâ oculis lachrymantibus applicitâ, mortis ſuæ præmaturæ eventum ſiniſtrum deplorare videtur: ſic igitur gemelli diſpari quaſi affectu exprimunt Democritum & Heraclitum.

N°. VI. Renis humani, in lamellas ſciſſi, portio.

Notanda.

1. A. A. Vaſa ſanguinea per renem diſperſa & materiâ ceraceâ oppleta.
2. B. B. Canaliculi per quos urina ad pelvim deducitur.

N°. VII. Ren Humanus prodigioſæ magnitudinis, lagenæ figuram referens.

Notanda.

1. Per ejus membranas notabilia vaſa ſanguinea diſſeminantur, inter quæ, licet repleta, varia tamen adeò exilia exiſtunt, ut viſus aciem ferè fugiant.
2. Arteria Renalis ſ. Emulgens, ab omnibus membranis & pinguedine denudata, quibus aliàs occultari ſolet.
3. Tubercula, potius glandulæ renales induratæ & tumefactæ è renis ſubſtantia expullulantes, & Lit. a. a. inſignitæ.

In Repoſitorio tertio.

N°. I. Inteſtini Ilei humani portio pedamento inſiſtens.

Notanda.

1. Meſenterii, cui dicta inteſtina cohærent, vaſa Mercurio vivo turgida.
2. Naturalem ſitum ſervarunt dicta inteſtina, quorum vaſa ſanguinea Mercurio vivo quoque ſunt infarcta.

N°. II. Sceleton ſeptem menſium fœtus abortivi, ſiniſtrâ gerens inteſtina & ſtomachum gallinæ.

Pecudum fibras rimatur & exta.

Notanda.

1. Aciculæ variæ ſtomacho infixæ ſunt, quas deglutierat gallina, ex iis nonnullæ ſtomachum perforarant. Vide N°. 1. a. a.

2. In

2. In oſſe pectoris quatuor obſervantur oſſicula rotunda.

N°. III. Pila è pilis vaccinis in ſtomacho vaccæ reperta.

N°. IV. Portio vaſorum pulmonis, Arteriæ ſcilicet, Venæ, & Aſperæ Arteriæ, ſuper invicem ità poſitæ, ut naturalem poſituram aut ſitum ferè ſervent.

Notanda.

Omnia dicta vaſa repleta in ſubtiliſſima vaſcula deſinunt, arboremque (quod viſu pulchrum) repræſentant.

N°. V. Thecula feneſtrata quatuor Sceletis Embryonum ditata, quorum primum & maximum duorum menſium cum dimidio, inteſtina ranæ nitidè inflata & condita dextrâ gerit.

Notanda.

1. Caput corporis reſpectu ſolito more ingens, & maxima ex parte membranaceum.
2. Oſſis frontis oſſificatio primùm ſeſe offert circa oculorum orbitas; ſic & os occipitis circa foramen maximum medullæ egreſſui dicatum.
3. Nulla adhuc oſſificatio in loco oſſium bregmatis.
4. Maxilla ſuperior in totum oſſea, ut & maxilla inferior, quarum utraque in oblongum eſt protracta, & acuminata ſicut in canibus.
5. Claviculæ oſſeæ, ut & coſtæ.
6. Oſſa innominata partim oſſea, partim cartilaginea, quorum oſſificationem in medio eorum incipere palam hîc eſt.
7. Oſſicula carpi merè cartilaginea ſunt; metacarpii verò oſſea.
8. Digitorum oſſicula, oſſeam ſubſtantiam induere incipiunt, & arenæ magnitudine eſt illud, quod oſſis naturam induit.
9. Oſſicula metatarſi jam oſſea, digitorum verò cartilaginea.

N°. VI. Proximè ſuccedens Sceleton, in eadem Thecula feneſtrata locatum, duorum circiter menſium eſt, ſiniſtrâ

 gerens

gerens pulmonem ranæ inflatum & ſciſſum, ut intrinſecum videre liceat.

Notanda.

1. Cranium in totum membranaceum, exceptâ ſuperiore parte orbitæ Oculorum.
2. Utraque maxilla jam oſſeam duritiem acquiſivit.
3. In oſſibus innominatis leviſſimum oſſificationis initium obſervatur, puncti candidi ſpecie.
4. Metacarpii oſſicula, oſſificationem arenæ in modum exiguam exhibent.
5. Tota ſpina dorſi merè cartilaginea, imò ferè membranacea, videtur.

N°. VII. Sequitur ordine tertium embryonis ſeptem circiter ſeptimanarum Sceleton, in eadem Thecula feneſtrata poſitum, ſiniſtrâ gerens polypum è ſinu longitudinali deſumptum.

Notanda.

1. Hic Polypus tantam habebat tenacitatem, ut eximi & exſiccari potuerit, venam referens. Quo ipſo, multi fuêre decepti in pectoris affectibus, cum tuſſiendo ejuſmodi polypos rejecerunt, credentes ſeſe venas expectoratas offendiſſe. Hoſce polypos nîl aliud eſſe, quàm ſerum ſtagnans & incraſſatum in bronchiis pulmonum aut aliis vaſis venoſis, luce meridianâ clarius conſtare, exiſtimo.
2. Parum aut nihil in ſui oſſificatione à præcedenti diſcrepat.

N°. VIII. Quartum hujus Thecæ feneſtratæ Sceleton embryonis duorum circiter menſium, ſiniſtrâ gerens ovum humanum, dextrâ verò Ephemerum.

Naſcentes morimur.

Notanda.

1. Caput in totum membranaceum, exceptâ ſuperiore parte utriuſ-

utriuſque orbitæ Oculi. Imò in totum convenire videtur cum Sceleto ſupramemorato No. 6. inſignito.

2. Caput goſſypio repletum eſt, ut rotunditatem retineret.

N°. IX. Dictæ Thecæ feneſtratæ adſtat Sceleton ſex menſium, ſiniſtrâ gerens racemum calculorum è corpore humano excretorum, qui calculi limoſâ ſubſtantiâ cohærent; dextrâ verò oſtendit varios calculos, è veſicula fellea humana deſumptos, qui figurâ & æqualitate ſummopere inter ſe conveniunt, imò poſticam partem patellæ æquant.

Homo natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miſeriis.

Notanda.

1. In oſſe pectoris tria oſſicula Sphærica reperies, cætera cartilaginea adhuc exiſtunt.
2. Membrana Tympani in lævo latere integra & pellucida, per quam videmus oſſicula auditus in ſuo ſitu.
3. In carpo, tarſoque nîl oſſei apparet, metacarpio & metatarſo in utroque latere oſſeis exiſtentibus.

N°. X. Arteriæ Pulmonalis ramus ingens, ceraceâ materiâ refertus; unde ramuſculi, etiam minutiſſimi, clariùs in oculos incurrunt.

Notanda.

1. Repletorum ramuſculorum capillarium extremitates, ob tenuitatem vix ac ne vix quidem videri poſſunt ſine microſcopio.
2. Omnes membranæ viſui obſtantes in totum ablatæ, ita ut vaſcula appareant nuda.

N°. XI. Teſtis Virilis Balſamo induratus, & à tunica vaginali denudatus, ſervatâ propriâ ſeu albuginea.

Notanda.

Lit. A Teſticulum demonſtrat.

B Pa-

B Paraſtata ſeu epididymis, per cujus ſuperficiem vaſa ſanguinea innumerabilia ſparguntur & quidem artificiosè repleta.
C Globus Epididymidis major.
D Globus Epididymidis minor.
E Vaſa ſpermatica præparantia ſiphone repleta mirò nexu cohærentia, & ſerpentino curſu repentia.
F Muſculus cremaſter.

N°. XII. In eodem Pedamento reperitur tunica vaginalis ejuſdem teſticuli, cum annexo muſculo cremaſtere.

Notanda

Omnia eſſe præparata, ut parum aut nihil à naturali ſtatu receſſerint; vaſa nempè repleta, naturalis capacitas & cavitas] dictæ tunicæ ita ſunt conſervatæ, ut quaſi adhuc inflata appareat tunica vaginalis.

N°. XIII. Hominis veſicula fellea.

Notanda.

In ea multi calculi ciceris magnitudine, qui quoad formam patellæ haud abſimiles ſunt.

N°. XIV. Vituli ſplen à parenchymate glanduloſo & ambiente membrana ſeparatus.

Notanda.

1. Arteria ſplenica ex parte repleta.
2. Vena ſecundùm longitudinem diſſecta, ut ejus perforatio, & in progreſſu obliteratio aut annihilatio clariùs videri poſſent.
3. Sulci, in quos dicta vena terminatur.

N°. XV.

N°. XV. Vituli Arteria ſplenica ab omnibus fibris ſplenicis denudata, cui adhuc annectitur vena ſplenica, in qua ejuſdem obliteratio quoque apparet.

N°. XVI. Membrana vaſculis ſanguineis minutiſſimis ditata; quorum, quantumvis ceracea materia infarctorum, extremitates, tamen ſine microſcopio in ſenſus haud incurrerent, propter ſubtilitatem ſuam.

N°. XVII. Pueri duos circiter annos nati portio inteſtini ilei & coli, cum annexo cæco & proceſſu vermiformi.

Notanda.

1. Dicta inteſtina meſenterio & meſocolo cohærent.
2. Vaſa Meſaraica repleta.
3. Glandulæ numeroſæ per dictum inteſtinum ileum diſperſæ, lumini candelæ ſi exponantur, apparent.
4. Inteſtinum Colon magis magiſque anguſtatum in proceſſum vermiformem deſinit, ſecus ac in ætate provectioribus, in quibus inteſtinum cæcum circa proceſſum vermiformem magis protuberat, ut excrementis eſſet diverticulo. Vide fig.

N°. XVIII. Fœtus quatuor menſium Sceleton, ſiniſtrâ gerens margaritas, quas indice dextra commonſtrans, quaſi hoc innuit:

Cur velim ea diligere quæ ſunt in mundo?

N°. XIX, XX, XXI. Humani inteſtini Ilei portiones.

Notanda.

1. Vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ ad minimâ uſque ita infarcta, ut inteſtinum adeò rubeat ac ſi eſſet inflammatum.
2. Variis in locis eâdem materiâ fibræ inteſtinorum muſculoſæ ſeu transverſæ videntur oppletæ.

N°. XXII. Leporis inteſtini Coli & Cæci portio, Balſamo nitidè præparata.

1. In inteſtino variæ occurrunt glandulæ.
2. Interior ſuperficies ſeu tunica tam mirum in modum eſt contorta, ut cochleam ſeu inſtrumentum, quo in Hollandia ad aquas è profundo hauriendas utuntur (*Belgicè een Handwater-molen*) repræſentet, & hoc in omni lepore locum habere reperio.

N°. XXIII. Uterus cochleæ marinæ gravidæ cochleis exiguis refertiſſimus.

Notanda.

1. Hunc Uterum Aſperæ Arteriæ æmulum, & ex multis annulis cartilagineis eſſe compoſitum.
2. Totam uteri cavitatem Cochleis exiguis eſſe refertam, interpoſita materia ſpongioſa aut potius fibrillis ſpongiæ inſtar contextis.

Repoſitorium IV.

N°. I. Uterus humanus Balſamo induratus, & ita præparatus, ut omnia quæ ad uterum pertinent, vaginâ exceptâ, oculos incurrant. Vid. litteras, per quas particulæ omnes denotantur.

A Uteri corpus in ſiniſtrum latus retractum. Vide Obſerſervat. 88.
B Os uteri internum.
CC Duo ligamenta, lata dicta.
DD Ovaria.
EE Tubæ Fallopianæ, ſ. Oviductus inflati, cum earundem fimbriis.
F Vaſa ſanguinea repleta, & per uterum diſſeminata.
G Ligamentum tertium teres, præter naturam huic utero connatum, de quo mentio facta Obſ. 88.

N°. II. Uterus humanus (de quo mentio facta eſt Obſ. 85.) per medium diſſectus & Balſamo noſtro induratus, in quo occurrunt.

Notanda.

1. Uteri cavitas ſanguine coagulato referta.
2. Ovario dextro ſanguinis coagulati grumus adhæret; & quia Uteri ut & Tubæ dextræ cavitates ſanguine erant turgidæ, admodum probabile eſt, eundem ſanguinem è Tuba in Ovarium ſtillaſſe, ſicque eidem accreviſſe. Hæc omnia litteris ſequentibus demonſtrantur.

A. Uterus in duas partes diviſus, in cujus cavo ſanguis coagulatus a apparet.
BB Ovaria.
C Sanguis coagulatus ovario dextro agglutinatus.
DD Ligamenta lata.
EE Ligament teretia.
FF Tubæ Fallopianæ cum annexis fimbriis.
GG Vaſa ſanguinea per uterum diſperſa.
HH Ova humana.
I Os Uteri internum.

N°. III. Sequioris ſexus Fœtus humanus ſex menſium cum dimidio, in liquore jam à multis annis ita conſervatus, ut nil præter animam amiſerit. Hujus ſymbolum:

Nec Mors, nec Vita relictæ.

Notanda.

1. Naturalis color, magnitudo, craſſitieſque, ſine ullis rugis ita conſervata ſunt, ut Pictori inſervire poſſit dictus fœtus: videtur enim recenter è vita diſceſſiſſe.
2. Umbilicalis funiculus inter pedes viſibilis, planè naturaliter quoque conſtitutus.
3. Situm naturalem quoque ſervavit.

N°. IV. Cerebrum humanum Balſamo lapidis inſtar induratum & inverſum.

Notanda.

1. In Balſamatione parum aut nihil amiſit de ſua magnitudine, ita ut integram cranii ſui capacitatem poſſit replere.
2. Glandula pituitaria & infundibulum (Lit. A.) tam affabrè præparata & cerebro annexa, ut in recenti cerebro haud luculentiùs demonſtrari poſſint.
3. Ambæ glandulæ (B.) ponè infundibulum conſitæ.
4. Medulla oblongata, fiſſurarum beneficio in duas partes diviſa, quarum antica minor, major & profundior poſtica.
5. Protuberantia annularis. D.
6. Cerebri quadripartiti anteriores & poſteriores lobi. E. E.
7. Cerebellum lamellatim diſpoſitum. F.
8. Nervi olfactorii. G. G.
9. Nervi Viſorii. H. H.
10. Nervi oculorum motorii. I. I.
11. Nervi Pathetici. K. K.
12. Par 5m. ſecundùm Williſium, & 3m. Veterum. L. L.
13. Par 6m. Williſii ſ. 4m. Veterum. M. M.
14. Par auditorium. N. N.
15. Par vagum O. O.
16. Nervi acceſſorii. P. P.
17. Par nonum Williſii & ſeptimum Veterum.
18. Par decimum Williſii.
19. Infundibulum, artificioſiſſimè præparatum, ſervatâ ejus cavitate.
20. Tenuis Meninx, ſ. pia Mater.

N°. V. Pars cerebri anterior Balſamo firmata, pedamento inſiſtens.

N°. VI. Ejuſdem cerebri portio, in qua corticalis ſubſtantia à medullari diſcernitur.

N°. VII.

N°. VII. Portio Humani inteſtini Ilei & Coli, cum annexo Inteſtino Cæco, & ejus proceſſu vermiformi.

Notanda.

1. Valvulæ coli.
2. Glandulæ in proceſſu vermiformi.
3. Calculi magnitudine capitis aciculæ majoris, per membranas coli diſperſi; glandulas eſſe in lapideam ſubſtantiam degeneratas, non dubitavi ampliùs, poſtquam illud in inteſtinis equinis luce meridianâ clarius inveni & conſervavi.
4. Cellulæ Coli.
5. Tria Coli ligamenta.

N°. VIII. Vaſculum ligneum, laccâ expolitum, & Pilorum manipulum continens, quorum nonnulli Spithamæ longitudine viſuntur.

Notanda.

1. Hoſce Pilos reperi in Atheromate omenti, pugni majoris magnitudine. Vide Obſerv. 18.
2. Nullus horum pilorum gaudet radicibus viſilibus.

N°. IX. Pars cranii homicidæ, in perverſa decollatione à Carnifice gladio in duas partes diviſa.

Repoſitorium V.

N°. I. Duo oſſa femoris poſt fracturam tam inconcinnè repoſita, aut ſaltem poſt repoſitionem tam malè conſervata, ut fracturarum extremitates ſuper invicem poſitæ & coalitæ, oſſa valdè reddiderint decurtata.

Notanda.

1. Variæ exoſtoſes, quarum nonnullæ acutæ & tenues, non rarò in cauſa ſunt, ut afflicti, etiam ſanati, adhuc impenſè doleant, dum incedere primò conantur; id quod haud

 mirum,

mirum, cum in inceſſu muſculi ab acutis iſtis prominentiis atterantur.

2. Dictæ exoſtoſes non ſolùm circa callum, in ambitu fracturæ reperiuntur; verùm etiam ſupra fracturam, è parte ſana proruperunt.

3. Circa originem harum exoſtoſium hoc notandum, eaſdem enaſci ex illis foraminulis, in quæ implantantur fibræ tendinoſæ, quibus evulſis anſa datur earundem eruptioni, quod in luxationibus ſimiliter aliquando quoque accidit, cujus exemplum vide in oſſe ſubſequente N°. 2 & 3.

N°. II. Ovis os innominatum, in quo ſequentia notatu digna occurrunt.

Notanda.

1. Non ſolùm in ambitu acetabuli (in quo caput oſſis femoris rotatur) multum oſſis expullulavit, verùm etiam in ipſo acetabulo. Hæ oſſis expulſiones ſ. exoſtoſes ortum duxerunt ex evulſione eorum ligamentorum, quorum beneficio os innominatum oſſi femoris coarticulatur: idque ab ictu vehementiori, unde ſimul etiam os femoris frangebatur. Hanc meam opinionem confirmant quoque oſſa N°. 3 & 4. pedamento communi inſiſtentia, quorum os primum os femoris eſt ſupracitatum, poſt fracturam vitiosè ferruminatum. In quo variæ quoque reperiuntur exoſtoſes è ſana parte prominulæ. Os ſecundum, dicto oſſi femoris adſitum, inferior pars eſt oſſis tibiæ canis venatici, qui inſequendo Cuniculum à ſaltu altiori in pedis luxationem incidit, unde ligamenta quoque ex oſſe evellebantur & eodem in loco variæ exoſtoſes à me poſt mortem ejus ſunt repertæ.

N°. V. Syntaxis oſſium utriuſque pedis filo æneo tam affabrè concinnata, ut fila oculos vix incurrant.

N° VI. Sceleton Pueri recèns nati, capiti oſſeo hominis adulti inſiſtens, quod illi loco pedamenti inſervit. Siniſtrâ continet portionem peritonæi cujuſdam hernioſi, in quo peritonæo viſui exhibetur hernia omentalis.

Poſt

Poſt Funera profum.

Notanda.

1. Hîc luce meridiana clarius conſtat, in eo affectu hernioſo peritonæum quidem dilatari & extendi, idque vel in hoc vel in illo loco, non verò diſrumpi.
2. Vaſa ſpermatica ſub peritonæo decurrere, aut per ſuperficiem ejus exteriorem repere. Quod ſi Authores ſuper hac re conſulantur, illi dicta vaſa inter peritonæi duplicaturam procurrere autumant; nos verò talem, qualem illi deſcripſêre, duplicaturam haud admittimus.
3. Dicti Sceleti caput ſerrâ maximâ ex parte diviſum eſt, ut falcis veram conſtitutionem, ſicut & duræ matris duplicaturam cerebrum à cerebello dividentem, videre liceret. Cætera conveniunt cum aliis prægreſſis Sceletis.
4. In capite oſſeo, quod dicto Sceleto pro pedamento eſt, ſutura ſagittalis ad naſi radicem uſque extenditur.
5. Inferior ejus maxilla omnibus alveolis (uno excepto) deſtituta, dimidiam partem ſuæ altitudinis amiſit, unde foramina nervi quarti paris exitui deſtinata, in ſupremo maxillæ viſuntur.
6. Maxilla ſuperior tantum quoque de ſua altitudine (propter alveolorum annihilationem) amiſit, ut vix calami ſcriptorii latitudo remanſerit.
7. Foramen oſſis cuneiformis, quod falſò quartum audit, (non ſolùm enim inſculptum eſt oſſi ſphœnoideo, verùm etiam oſſi zygomatico, & maxillari) & in exteriori parte orbitæ oculi invenitur, tantæ eſt capacitatis aut latitudinis, ut nuci avellanæ facilè viam præbeat.

Notandum hîc quoque, oſſa, in quibus dictum foramen exſculptum eſt, nempe os ſphœnoideum, os zygomaticum, & os maxillare, diminui neceſſe eſſe.

8. In Tumbæ Baſi caput oſſeum reperitur, in quo foramen dictum ejuſdem capacitatis eſt.
6. Foramina nervorum viſoriorum exitui deſtinata, ut & foramen quintum & ſextum oſſis ſphœnoidis multò quoque ampliora propter oſſium diminutionem. Ita ut in ſenio non

ſolùm

ſolùm partes molliores, puta muſculi, pinguedo &c. aliquando ſummopere diminuântur, verùm etiam aliquando partes oſſeæ.

10. In dicto capite oſſeo duo quoque exſtant oſſa triangularia inter ſuturam ſagittalem & lambdoideam.

11. Oſſicula Wormiana varia reperiuntur in ſuturis ſquamoſis oſſium temporalium.

Theca B. *Repoſitorium* I.

N°. I. Particula pulmonis, è fœmina, inflata & ſpongiæ æmula; in qua veſiculæ pulmonales, ſubſtantiam pulmonis conſtituentes, luculenter apparent.

N°. II. Particula pulmonis, è Viro, inflata, pedamento inſiſtens, in cujus bronchiis pulmonalibus calculus ingens, & præter eum, varii adhuc calculi eidem pedamento inſiſtentes.

Notanda.

1. Veſiculæ pulmonales innumerabiles viſuntur diverſæ magnitudinis.
2. Vaſcula ſanguinea tranſverſim ſecta.

N°. III. Particula pulmonis vitulini inflata, in qua veſicularis ſubſtantia, vaſorum veſtigia, ut & ſepta membranacea, pulmonem in varios lobos dividentia, apprimè viſuntur. In eodem pedamento varii quoque calculi, è pulmone bovino deſumpti, conſpiciuntur.

N°. IV. Ejuſdem vitulini pulmonis portio, in qua mox dicta ſepta membranacea ab inflatione inſtar ſpongiæ expanſa, ut & tumor flatulentus reperiuntur.

N°. V. Pulmonis Vitulini portio, in qua ſepta ſupradicta magis adhuc ſunt expanſa.

N°. VI.

Nº. VI. Pulmonis lobulus ab annexis lobulis ita ſeparatus, ut ne quidem læſa ſit ambiens ejus membrana, unde inflatus à me exſiccatus eſt. Huic annectitur ramulus aſperæ arteriæ.

Sub dicto Repoſitorio primo.

Nº. VII. Pedamentum variis particulis pulmonis inflatis inſtructum.

Notanda.

1. Particula pulmonis, cujus ſepta membranacea ita ſunt extenſa, ut cellulas adipoſas repræſentent.
2. Ejuſdem pulmonis portio, cujus ambiens membrana eſt ablata, & ſic medullæ ſambuci ad amuſſim reſpondet.
3. Portio pulmonis inflata, cujus vaſa tranſverſim ſecta apprimè apparent.
4. Portio dicti pulmonis in varios lobos diviſa.
5. Particula pulmonis, cujus membrana, quantumvis tenuiſſima exiſtat, flatu tamen in cellulas innumerabiles ſeparata eſt.
6. Pulmonis inflati portio, quæ ab ambiente membrana ſuſpensâ manu ſeparata eſt, & ſericum ad contactum mentitur.
7. Membrana pulmonis tenuiſſima.

Nº. I. Vituli lien à glandulis ſeu parenchymate glanduloſo ſeparatus, & inflatus, per cujus ſuperficiem vaſa lymphatica numeroſa inflata diſſeminantur.

Nº. II. Anatis os alæ fractum & ſanatum.

Notanda.

Hujus fracturæ callus ex materia oſſeo-ſpongioſa, diploës in cranio inſtar, conſtat; id quod aliquoties in homine quoque obſervavi: ita ut haud nimis fidendum ſit iis, qui au-

tumant fracturarum callum ſemper tantæ eſſe firmitatis, ut oſſa olim fracta & ferruminata citius (ſi denuo fracturam patiantur) in loco vicino, quàm in dicto callo frangantur.

N$_{o}$. III. Pulmonis vitulini portio non inflata, ut vaſa ſanguinea per pumonis lobulos diſperſa meliùs in conſpectum producerentur.

Notanda.

1. Vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ ita repleta, ut ne quidem eorum extremitates oculis ſine microſcopio aſſequi poſſimus.
2. Lobulorum ſubdiviſiones.
3. Clarè hîc conſtat vaſa ſanguinea unius lobuli nullum habere commercium cum alterius lobuli vaſis, intercedente membranâ, aut ſepto membranaceo. Imò membrana cujuſque lobuli ambit tantùm lobulum proprium: vaſorumque ramuli proſpiciunt tantùm ſuo proprio lobulo. Hoc ita ſeſe habere in pulmone vitulino expertus ſum. In Homine verò non ſemper (ſi unquam) illud locum habere, videſis N°. 4.

N$_{o}$. IV. Pulmonis humani particula aëre non diſtenta, propter mox memoratam rationem.

Notanda.

1. Vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ tam affabrè eò uſque ſunt oppleta, ut eorum extremi ramuſculi, qui vix microſcopio detegi poſſunt, etiam ceram receperint.
2. Materia ceracea plurimis in locis per arterias adacta, & ad lobulorum veſiculas perducta, eaſdem replevit veſiculas pulmonales. Exinde in Hæmoptyſi palam fit, quomodo ſanguis rapidior factus, propter hanc vel illam cauſam, nempe calorem, tenuitatem &c. aliquando per arterias ad veſiculas pulmonales, & ex iis ad aſperæ arteriæ ramuſculos deductus, per os rejiciatur.

N°. V. VI. VII. Pulmonis vitulini non inflati portiones, quarum vaſcula materiâ dictâ infarcta ſunt.

Notanda.

1. In hiſce perſpicilli ope extremitates vaſorum meliùs adhuc deteguntur.
2. Lobulorum diviſiones clariùs hîc quoque apparent.
3. Lobulorum dictorum ſubdiviſiones hîc quoque ita apparent, ut quiſque lobulus grani hordei cortice obducti magnitudinem repræſentet.
4. Veſiculæ pulmonales ex parte materiâ ceraceâ, per arterias adactâ, oppletæ viſuntur.

N°. VIII. Bovinæ aſperæ Arteriæ pars, per cujus ramuſculos variæ hydatides diſperguntur, qui affectus, quantumvis bobus magis quàm hominibus proprius ſit, non rarò tamen in pulmone humano pariter reperitur.

Notanda.

In hiſce Hydatidibus obſervatu dignum eſt, eaſdem flatu à me fuiſſe repletas, exſiccatas, & ita conſervatas, ut naturalem ferè magnitudinem & formam reſervarint.

m°. IX. Fœtus quatuor menſium Sceleton dextrâ penem juvenis, in taleolas diſſectum, gerens, in cujus interioribus nonnulla, à nemine hactenus detecta, egregiè demonſtrantur. Vide Obſer. 94.

Quantum eſt, quod neſcimus!

N°. X. Vaſcula ſanguinea per membranas diſperſa, & Mercurio vivo repleta, ut ramificationes & inoſculationes arteriarum conſpici poſſint.

N°. XI. Inter repoſitorium ſecundum & tertium parieti affixa conſpiciuntur varia Vaſcula ſanguinea, materiâ ceraceâ repleta, & ab omnibus adhærentibus membranis ita ſepara-

ta, ut nîl membranacei ſuperſit: quod rariſſimum cenſeo; præſertim quia minutiſſimi ramuſculi ſunt infarcti, & ab omnibus adhærentibus ſeparati. Vide Lit. A, B, C.

Repoſitorium III.

N°. I. Sceleton infantis ſex menſium, cujus caput oſſeum portione Omenti, ſericum repræſentantis, tegitur.

Naſcimur ad mortem, Morimur ad vitam.

Notanda.

1. Sternum ex quatuor oſſiculis conſtat.
2. In tarſo & carpo nîl oſſei adhuc apparet.
3. Deformitas exigua reperitur in maxillæ ſuperioris medio.

N°. II. Placenta uterina ab Obſtetrice in evulſione digito indice magna ex parte in duas parte divulſa, & porrò plures ante annos tam artificiosè à me Balſamo præparata, ut hiſce diebus Pictor ſubſequenti figurâ primâ eam repræſentârit.

Figur. I. Expoſitio.

A Placenta Uterina.

B Fiſſura ab Obſtetricis digito indice facta, dum placentam evelleret.

C Locus ubi funiculus ſeſe in placentam inſinuat, circa quem locum obſervatu dignum eſt, quò magis ad centrum ſeſe inſinuat funiculus, eò difficiliorem eſſe extractionem. Vid. Obſ. 97.

D Pars arteriæ umbilicalis funiculi quæ miro flexu ſeſe reflectit, quod in recenti funiculo nodum repræſentat, è cujus multiplicitate Obſtetrices temerariæ augurantur fœtuum numerum, ab hac puerpera poſthac luci exponendorum.

N°. III.

Fig. 1.

No. III. Gallinæ Uterus cum annexo ovario, &c.

Notanda.

A Uterum denotat, in quo ovum per aliquod temporis ſpatium, ad ſui perfectionem, imò corticis obductionem, detinetur.
B Uteri vulva, ſ. vagina.
C Oviductus miro flexu contortus.
D Infundibulum ſ. Ovarii introitus.
E Oviductus expanſio, ſ. Tuba Fallopiana.
F Calices è quibus vitelli ſunt elapſi.
G Calicum pedunculi, è quibus dependent Vitelli.
H Vitellorum racemus.
I Vitelli majores in racemi ambitu locati.
K Vitelli minores, circa racemi centrum poſiti.

No. IV. Effœtæ Gallinæ Uterus cum oviductu.

Notanda.

1. Degeneratio ejuſdem uteri & oviductus, cùm gallina eſt effœta.
2. Non omnes circumvolutiones oviductus obliteratæ comparent.

No. V. Gemellorum ſex menſium Sceleta, Brachiis contortis ſeſe mutuò amplectentia.

Prima, quæ vitam dedit, hora carpſit.

Notanda.

1. In unius ſterno tria reperiuntur oſſicula rotunda, in alterius verò tantùm unum, quod oſſificationis diverſitatem innuit, eorumque opinionem falſam eſſe oſtendit, qui tempus oſſificationis tam præcisè determinare geſtiunt.
2. In tarſo & carpo nîl oſſei adhuc apparet.

3. In infimâ parte capitis oſſei utriuſque Sceleti omnia oſſicula ab omnibus membranis, pinguedine, & muſculis tam nitidè ſunt mundata, ut nîl viſum impediat; & ſic ſumma differentia nobis occurrit inter oſſicula horum tenellorum Sceletorum, & oſſa adultorum; id quod viſu mirum & delectabile.

N°. VI. Placenta uterina humana cum ſuo funiculo umbilicali.

Notanda.

1. Omnes arteriæ à me ſunt repletæ materiâ albâ, venæ è contra materiâ rubrâ; quæ variegatio aſpectu jucunda.
2. Tam artificiosè præparata eſt Placenta, ut naturalem magnitudinem, formam, & craſſitiem reſervârit.

N°. VII. Crepidæ è Corio humano confectæ.

N°. VIII. Cutis in filamenta diſſoluta, quæ fila ſericea non malè referunt.

N°. IX, X, XI. Funiculi umbilicales à fibris & membrana ambiente ſeparati, quorum vaſa ſunt inflata, & tam artificiosè exſiccata, Balſamoque præparata, ut naturalem capacitatem, ſine rugis aut foveis, retinuerint.

N°. XII. Pars cerebri humani anterior Balſamo impprægnata & lapidis inſtar indurata.

Notanda.

1. Omnes cerebri gyri & anfractus egregiè conſpiciuntur.
2. Quantumvis indurata ſit dicta cerebri portio, nulla tamen ruga in ea invenitur.

N°. XIII. Pars venæ portæ oſſefacta è corpore hydropicæ.

N°. XIV. Embryonis quatuor menſium Sceleton, cujus pedes ad curſum directi; dextrâ gerit particulam Oſſis Femoris carie infecti.

Neque ulla eſt aut magno aut parvo lethi fuga.

Notanda.

1. Hæc oſſis particula deſumpta eſt poſt mortem è femore cujuſdam mulieris, tumore ſpongioſo obſeſſæ.

2. Quantumvis os femoris in dicta ægra, magna ex parte eſſet carioſum & in multa fragmenta, propter dictum affectum, diviſum, omnia tamen fragmenta erant nivea, & nulla nigredine inquinata; quod pluries obſervavi, quando dicti tumores ante obitum non fuerant aperti, & ſi aëri denegatus fuerat introitus.

N°. XV. Portio inteſtini Ilei è lepore deſumpta, in qua glandulæ inteſtinales luculenter ſeſe offerunt.

N°. XVI. Cordis bovini auricula dextra, lapidis inſtar, jam à viginti quinque annis nitidè conſervata.

N°. XVII. Membrana, per cujus duplicaturam vaſcula ſanguinea, ſanguine proprio infarcta, tam ſubtilia diſtribuuntur, ut viſus aciem fugiant; Microſcopii tamen beneficio ramuſculorum extremitates, imò corpus reticulare Malpighii, in ſenſus incurrunt.

N°. XVIII. Ramus arteriæ pulmonalis ceracea materia oppletus, & ab omnibus membranis ſeparatus, arboremque repræſentans.

N°. XIX. Cerebrum ovinum Balſamo lapidis inſtar induratum.

No-

Notanda.

1. Ita reclinatum eſt cerebrum iſtud, ut duo ventriculi anteriores, imò & tertius ventriculus, conſpici poſſint.
2. In eo quoque luce meridiana clariùs conſpiciuntur Glandula Pinealis, Teſtes, Nates, Medulla Oblongata, ut & ejuſdem medullæ oblongatæ crura, &c.

No. XX. Cor infantis balſamo conditum, & ita præparatum, ut foramen ovale, duo ventriculi, paries, utraque auricula, valvulæ, imò & vaſorum exortus compareant.

No. XXI. Cor ovinum balſamatum, in quo auriculæ naturalem capacitatem retinuerunt. Præterea ibidem vaſorum exortus obſervatur.

Notanda.

Vaſa coronaria Mercurio vivo ſunt infarcta.

No. XXII. Cor ovinum jam ante viginti & ſex annos Balſamo induratum.

No. XXIII. Cuniculi corculum Balſamo tam nitidè præparatum, ut naturaliter adhuc turgidulum appareat.

No. XXIV. Cor ex anate deſumptum.

No. XXV. Uterus ovinus, in quo varia oſſicula ſuperſunt à prægreſſa impprægnatione, fœtu in utero denato, & per partes expulſo

Notanda.

1. Vaſa ceraceâ materiâ ita oppleta, ut eorum curſus ſerpentinus demonſtrari poſſit.

aa. Uteri Cornua; potius Uteri Bifurcatio; ſemper enim pars poſterior uteri in duas finditur partes, quæ cornua repræſentantes, cornua audiunt.

BB. Ovi-

BB. Oviductus.
C. Vagina.
D. Veſica.
E. Meatus urinarius.
F. Ovarium ſiniſtrum.

N°. XXVI. Hominis inteſtini Jejuni portio.

Notanda

1. Valvulæ conniventes luculenter in ea detectæ.
2. Lit. A. Tumorem deſignat in eodem inteſtino, qui à flatu ſubortus eſt, poſtquàm exterior tunica leviter fuit læſa; ejuſmodi tumores quoque oriri in arteriis, à ſanguinis propulſione, qui Aneuriſmata audiunt, poſtquàm alterutra tunica læſa eſt, omnibus conſtat.

Repoſitorium IV.

N°. I. Hominis inteſtini Coli, & Ilei portio, cum annexo inteſtino Cæco & appendicula vermiformi.

Notanda.

1. Glandulæ numeroſæ in dicta inteſtini Ilei portione.
2. Glandularum acervus in proceſſu vermiformi.
3. Valvularum inteſtini Ilei, (aut ſi mavis Coli,) naturalis conſtitutio tam affabrè reſervata eſt, ut nîl deficiat; & ſic facillimè concipi poteſt regreſſum excrementorum è Colo & Cæco ad Ileum in ſtatu naturali prorſùs eſſe impeditum.

N°. II. Diverſæ portiones inteſtini Ilei è Puero.

Notanda.

Omnes ſunt inverſæ, ut glandulæ inteſtinales meliùs in conſpectum producerentur.

N°. III. Pueri biennis ſtomachus.

N°. IV. Inteſtini Jejuni humani portio, cujus valvulas conniventes reperi obliteratas, aut in nihilum redactas; cujus affectûs nullus Authorum, quod ſciam, adhuc mentionem fecit.

Notanda.

In dicto proceſſu materia lapidis inſtar dura reperitur.

N°. V. Oſſa pedis ovilli ita exarticulata, ut animal coactum fuerit ſupra dorſum pedis incedere.

N°. VI. Hominis inteſtinum Cæcum à Colo ſeparatum; huic annexus eſt proceſſus vermiformis.

Notanda.

1. In dicto proceſſu vermiformi corpuſcula, lapidis inſtar dura, poſt mortem inveni.
2. Dictus proceſſus glandulis ſcatet.
3. Per Cæcum variæ quoque glandulæ diſſeminantur.

N°. VII. Inteſtini Ilei è Vitulo deſumpti portio.

Notanda.

1. Totum inteſtinum à vaſorum repletione artificioſa rubet, quaſi eſſet inflammatum; atque hinc ratio & modus veræ inflammationis deduci poteſt.
2. Glandulæ numeroſiſſimè per dictum inteſtinum diſſeminatæ.

N°. VIII. Fætus recenter in lucem editi omnia inteſtina meſenterio adhuc cohærentia, naturalemque ſitum occupantia.

Notanda.

1. Quanta ſit differentia inter inteſtinum Cæcum recens nati & adulti, hîc apparet.

2. Le-

2. Leviter ſunt inflata, & Balſamo ita indurata, ut nulla fovea in iis reperiatur.

N°. IX. Ureteris calculoſi portio, ita extenſa ob calculorum tranſitum frequentem, ut minorem digitum facilè recipiat.

N°. X. Inteſtini Ilei humani portio.

Notanda.

1. Vaſa ſanguinea ceraceâ materiâ infarcta.
2. Vaſcula unius lateris cum alterius vaſculis communicant & ſeſe invicem oſculantur.
3. Valvularum Conniventium vaſcula ſanguinea, eâdem materiâ ſunt oppleta; vide fig.

N°. XI. Trunci Arteriæ magnæ & Arteriæ pulmonalis circa cordis baſin abſciſſi, idque è corpore Vitulino, recenter in lucem edito.

Notanda.

1. Dicti trunci repleti ſunt.
2. Ductus arterioſus, per quem ſanguis in fœtu immediatè ex arteria pulmonali in arteriam magnam transfunditur, hîc quoque conſpicitur.

N°. XII. Fœtus humani ſex menſium Sceleton.

N°. XIII. Vituli Splen à parenchymate glanduloſo ſeu glandulis ſeparatus, & inflatus, quantumvis nullibi membrana ejus læſa ſit; qui ſeparandi modus à me ante viginti ſex annos eſt inventus.

N°. XIV. Hominis inteſtinum Duodenum, in quo paucæ aut nullæ valvulæ conniventes communiter inveniuntur.

N°. XV. Hepatis portio, in qua glandulæ hujus Viſceris luculentiſſimè apparent.

N°. XVI. Infantis caput balſamatum, lapidis inſtar induratum, & corona laurea (margaritis intertexta) nitidè cinctum, & ſic pedamento ſuffultum.

N°. XVII. Arteriæ ramus repletus, mirum in modum ramuſculos ſuos ſpargens.

Repoſitorium V. & *infimum.*

N°. I. Fœtus humanus octo menſium cum dimidio roſtrum piſcis Gladii dentibus aſperioribus præditum humero gerens.

Ah fata, ah aſpera fata!

N°. II. Infantis quinque menſes nati Sceleton, dextrâ ramum arteriæ ceraceâ materiâ infarctum elevans; ſiniſtrâ verò vituli inteſtinis innixum.

Quid grandia molimur tenues!

Notanda.

1. In oſſe ſterno oſſicula ſolito numeroſiora, imò nonnulla gemina.
2. Dentes inciſorii eruptionem minantur.
3. Varia oſſicula Wormiana inter os frontis & ſphœnoidis, præſertim in latere dextro.
4. In Occipitis oſſe foraminulum præternaturale.
5. Nil ferè oſſei in carpis.
6. In tarſo verò nonnullæ cartilagines oſſeam induerunt ſubſtantiam.

N°. III. Infantis bimeſtris Sceleton, dextrâ gerens faſciculum florum naturalium, quorum colores admodum amœni jam à plurimis annis ſuperſtites manent; prout ſunt Amaranthoides Africana, Stœchas citrina latifolia, Gnaphalium, &c. Ab ejus ſiniſtra dependet catena, cui affixus eſt calculus

culus ex veſica fellea humana deſumptus, qui nucis moſchatæ magnitudinem refert; quibus quaſi exprimit juventutis florem, & ſenectutis ſpinam.

Notanda.

1. Sinus longitudinalis per fontanellam egregiè tranſparet.
2. Circa os pectoris idem ferè obſervatur ac in præcedenti.
3. Oſſicula auditûs in ſiniſtro latere in ſitu naturali viſuntur.

N°. IV. Sceleton ſex menſium, è cujus dextra Margaritæ funiculo conſtrictæ, ut & aliæ majores dependent; in ſiniſtra gerit concham matris perlarum ut & varias margaritas filo conſtrictas; cujus ſymbolum:

Morte linquenda Omnia.

Notanda.

1. Duo ex inciſoriis dentibus in maxilla ſuperiori proruperunt, inferiores è contra ſub craſſiori membrana adhuc latitant.
2. In Tarſo, Talus, Calx, Os Naviculare & Teſſeræ, ex parte oſſeam induerunt naturam.

N°. V. Venæ brachii humani ceraceâ materiâ repletæ, in quibus variæ protuberantiæ, valvulas denotantes, apparent.

Repoſitorium I.

N°. I. Penis cum annexa Veſica ex Ove deſumptus, cujus meatu urinario magna ex parte deficiente, urina ſeſe exoneraverat per foramen in poſtica penis parte: qui affectus in homine aliquando quoque occurrit, & ſterilitatem affert.

N°. II. Inteſtinum Cæcum cum Coli portione è fœtu recens nato, in quibus obſervatu dignum eſt, Cæcum cum proceſſu vermiformi canalem eſſe uniformem, abſque peculiari

culiari prominentia, quemadmodum in ætate provectioribus. Vid. figur. 2. Obſervatu quoque dignum, Ileum & Colon ejuſdem eſſe capacitatis.

Figur. 2. Explanatio.

A Inteſtini Ilei portio, ubi in Colon ſeſe inſerit.
B Inteſtini Coli portio.
C Inteſtini Cæci cum proceſſu vermiformi confuſio, & inſtar cornu arietini contorti.

N°. III. Portio arteriæ magnæ, circa egreſſum è Corde abſciſſa, cujus valvulæ oſſefactæ, coalitæ, & planè deformes redditæ. De quibus mentio facta eſt in Obſervatione 69. Vide quoque Fig. 57. Obſerv. 69.

N°. IV. Inteſtini Ovini portio, cujus vaſa repleta.

Repoſitorium II.

N°. I. Portio Coli Leporini glandulis refertiſſima.

N°. II. Ureteris Equini portio.

N°. III. Fœtus humani Sceleton quatuor menſium cum dimidio, dextram in altum elevans, ſiniſtrâ verò exiguum ſerpentem gerens, cujus cauda in os inſerta circulum repræſentat.

Finiſque ab origine pendet.

N°. IV. & V. Renes Ovini prodigioſi, inflati & Balſamo præparati cum annexis ureteribus.

Circa hos notanda.

1. Inter omnes diſſectiones Anatomicas, quas celebravi hactenus, nunquam caſum rariorem offendi; utrumque enim renem ita expanſum inveni, ut uterque pintam cum dimidia liquoris contineret. Quæ extenſio ſuborta fuit ab impedito uri-

Fig. 2.

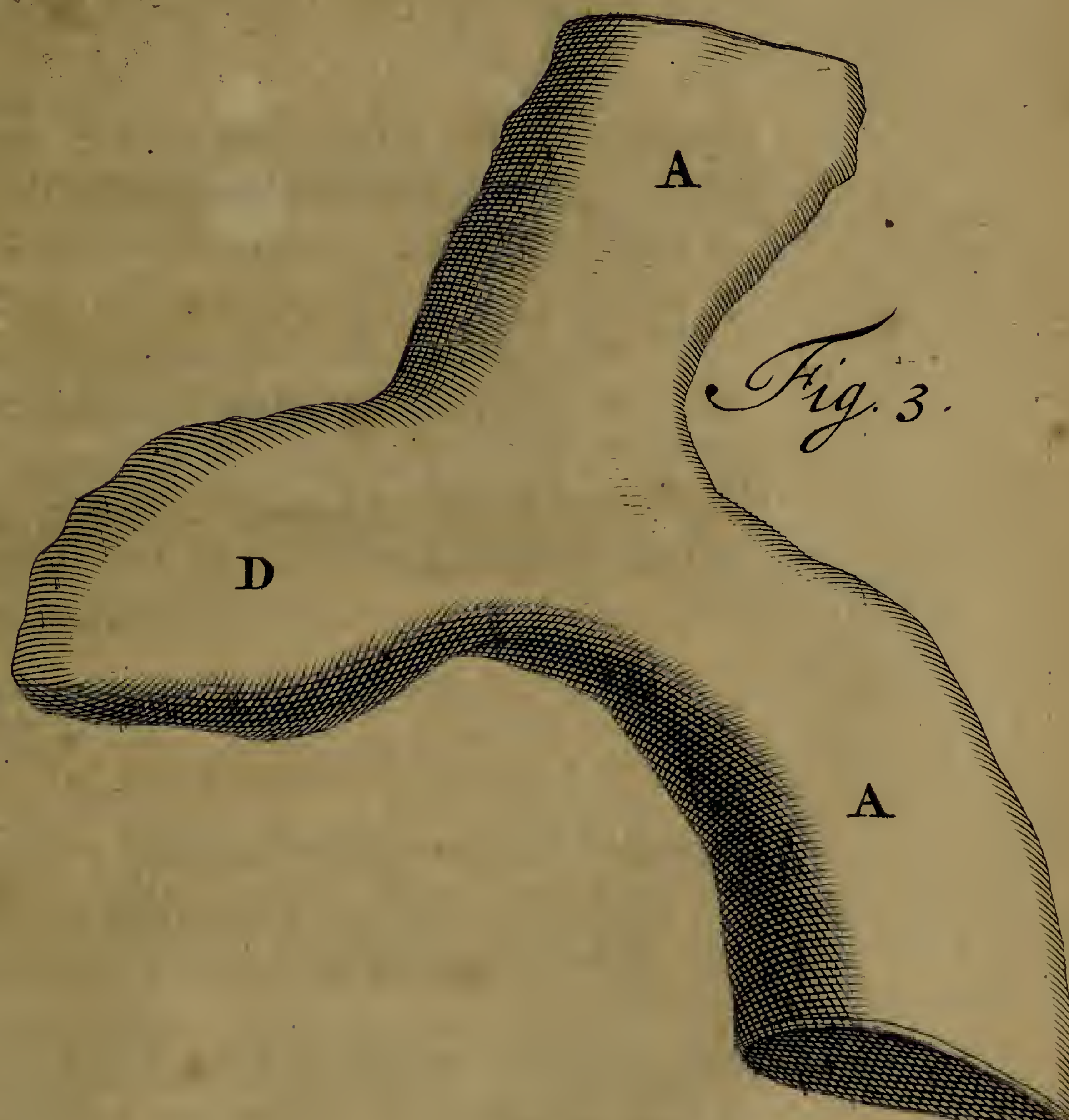
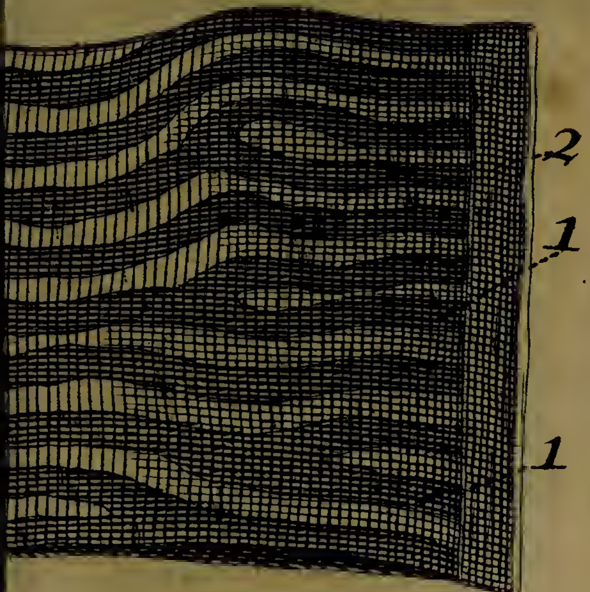

Fig. 3.

Fig. 4.

urinæ libero exitu ad veſicam, unde renes ita ſunt extenſi & ſubſtantiâ adeò tenues facti, ut videantur veſicæ urinariæ, excepto utriuſque extremo, ubi carneo-glanduloſam retinuere ſubſtantiam. Hic affectus (quoniam conſiſtit in dilatatione & expanſione enormi, ob continuum & irritum expellendi conatum) cum hernia coincidit, ac proinde jure merito Hernia renalis nominandus eſt.

2. Arteriarum ceraceâ materiâ infarctarum curſus naturalis in hiſce expanſis renibus meliùs, quàm in renibus benè conſtitutis, videri poteſt.

3. Ureteres admodum tortuoſi, & circa exortum tantæ capacitatis, ut paſtinacam majorem recipere poſſint.

4. Utrumque renem exiguo foramine aperui, ut interiora meliùs conſpici poſſent, ubi variæ concamerationes membranoſæ apparent.

Nº. VI. Veſica ex eadem Ove deſumpta, quæ veram cauſam remoræ urinæ manifeſtat: ſi enim attendas introitum ureterum in veſicam, litteris AA denotatum, nullam viſibilem reperies aperturam, attamen aliqualem fuiſſe ante exſiccationem, ſequens probat experimentum. Per tubulum ureteribus inſertum vi quadam adactus flatus, aliquatenus veſicam intrabat. Dico, *vi quadam*, quoniam flatu leviter adacto haud extendebatur veſica, propter membranulam illud impedientem. Tubulo verò in veſicam inſerto, ſtatim ureteres imò & renes flatu extendebatur.

Notanda.

BB. Ureterum extrema, ubi veſicam intrare conſueverunt, demonſtrant, ubi conſideratu dignum eſt, dicta extrema ita eſſe extenſa, ut duos globulos nucis juglandis craſſitie repræſentent.

CC. Rotundarum & exiguarum membranarum veſtigia denotant, quæ obſtaculo fuêre, ne urina in veſicam liberè deſcendere potuerit.

D. Sphincter dictæ veſicæ.

E. Vas Lymphaticum per pelvim & renem diſperſum.

FF. Re-

FF. Renum extremitates, quæ glandulo-carnoſam retinuêre ſubſtantiam.

No. VII. Sceleton Embryonis humani trium menſium, ſiniſtrâ ferens ſpinas ex Echinomelocacto deſumptas, ſtellamque repræſentantes. Dextrâ verò in cœlum elevatâ pro ſymbolo habet:

Per aſpera ad Aſtra.

No. VIII. Capſula in qua annulus aureus, qui loco adamantis, aut alterius lapidis pretioſi, calculum humanum continet octangularem, in veſica, dum viveret ægra, tam affabrè politum ut mirum appareat intuenti. Vide Obſervationem primam, ubi inauditam reperies hiſtoriam.

No. IX. Veſica Humana tribus ureteribus inſtructa, quorum unuſquiſque ſeorſim ſeſe exonerat in veſicæ cavitatem.

No. X. Gallinæ Africanæ inteſtinum cæcum, per quod Striæ membranoſæ variæ diſtribuuntur.

No. XI. Vituli ſplen à parenchymate glanduloſo & ambiente membrana ſeparatus, cujus arteria ceraceâ materiâ infarcta.

No. XII. Arteria ſplenica vitulina repleta, & ab omnibus fibris membranaceis circumſitis ſeparata, ita ut nuda appareat arteria.

Repoſitorium III.

No. I. Equi, recèns in lucem editi, Inteſtinum Cæcum, cum annexa portione Coli & Cæci.

Notanda.

1. Valvulæ Coli ita coalitæ, ut excrementorum tranſitus in to-

tum fuerit impeditus, unde mors ſubitanea ſuborta fuit.
2. Triplex ligamentum in Colo, ſicut in homine.
3. Hinc triplices quoque ſunt valvulæ conniventes in Colo, cellulas repræſentantes.

N°. II. Inteſtini Ilei humani portio, in qua diverticulum ſatis magnum & præternaturale reperitur. Vide fig. 3.

Figur. 3. Explicatio.

A A. Inteſtini Ilei portio.
D Diverticulum præternaturale.

N°. III. Hepatis vaſa à glanduloſo parenchymate ſeparata, & tam affabrè concinnata, ut variis in locis ne quidem capillaria Vaſcula deficiant.

Notanda.

A Vena cava per hepar diſperſa.
B Vena portæ.
C Vena umbilicalis in ligamentum mutata.
D Ductus venoſus itidem in ligamentum degeneratus.

N°. IV. Gemellorum humanorum, ſex menſes cum dimidio natorum, Sceleta nivea, arteriam rubicundâ materiâ oppletam humeris gerentia.

Nos dulcis vitæ exſortes & ab ubere raptos abſtulit atra dies, & funere merſit acerbo.

Notanda.

1. In oſſe pectoris unius tria reperiuntur oſſicula rotunda, in alterius verò quatuor.
2. Auditûs oſſicula nondum perfecta, luculenter in ſtatu naturali viſuntur.
3. Obſervatu dignum, tantum diſcriminis intercedere inter utriuſque fontanellæ latitudinem.

N°. V. Arteria Pulmonalis à Veſiculis pulmonalibus ſeparata, & in ramuſculos minutiſſimos diviſa ; Huic connectitur portio arteriæ magnæ à corde abſciſſa.

Notandum.

A Ductum arterioſum, inter arteriam pulmonalem & arteriam magnam ſitum, indigitat.

N°. VI. Parieti hujus thecæ adhæret portio arteriæ pulmonalis à veſiculis pulmonalibus tam affabrè ſeparata, ut ejus extremitates pluſquam capillares optimè ſint conſervatæ.

N°. VII. Fœtus humani maturi Sceleton gerens arteriæ ramum, qni pectori innititur.

Cùm tantum in vita reſtet tranſire malorum, liber ab his letho, lætus ſine voce triumpho.

N°. VIII. Inteſtini Jejuni Vitulini portio, glandulis refertiſſima, cujus vaſa, ceraceâ materiâ ſunt oppleta.

N°. IX. Septum lucidum è Cerebro Hydrocephali octo annos nati.

Notanda.

1. Pars inferior hujus Septi infernè cerebro erat connatum, & variis in locis pertuſum aut perforatum, ita ut lymphaticus humor in ventriculis contentus, ex uno ad alterum ventriculum potuerit profluere.
2. Latex aquoſus in ventriculis de die in diem ita accreverat, ut pintam dimidiam & ultrà invenerim; unde cerebri ſubſtantiam diminutam reperiebam.
3. Totum caput in majorem molem erat extenſum, ſuturis ita hiantibus, ut digitum facilè interponerem, quemadmodum videtis N°. 10.

N°. X.

N°. X. Pars cranii è mox memorato Hydrocephalo.

N°. XI. Vituli Splen à glanduloſo parenchymate ſeparatus, in quo arteriâ repletâ, venæ obliteratio eleganter viſui occurrit.

N°. XII. Vetulæ Uterus cum annexis Veſica Urinaria, Ovariis, Tubis Fallopianis, Ligamentis, Inteſtino Recto, &c. Præterea innumerabilia vaſcula ſanguinea per uterum diſperſa, & ceraceâ materiâ infarcta viſuntur.

Notanda.

1. In ſiniſtrum latus contractus eſt uterus, de quo affectu legitur Obſervat. 88. me ſcil. ſemel tantùm hunc affectum poſt mortem inveniſſe; hîc autem ſecundum habemus exemplum.
2. Ovaria in nihilum ferè redacta in hac vetula.
3. Tubæ præter naturam ovariis connatæ, & occæcatæ, ſterilitatem incurabilem arguunt. Vid. Obſ. 83.
4. Omenti portio utero connata.

N°. XIII. Embryonis humani trium menſium cum dimidio Sceleton, ſiniſtrâ ferens ranæ ſtomachum, cum annexis inteſtinis inflatis.

Quid grandia molimur tenues!

N°. XIV. Vituli Splen à glanduloſo parenchymate ſeparatus, & inflatus, cujus arteria repleta.

N°. XV. Uterus humanus artificioſiſſimè Balſamo conditus, ita ut omnia naturalem magnitudinem & ſitum conſervarint. Præterea, veſica cum annexis ureteribus inflata, naturalem capacitatem, ſitum, & rotunditatem, ſine rugis aut foveis reſervavit. In eadem veſica fibrarum curſus nitidè quoque videri poſſunt.

Notanda.

a Veſicam deſignat.
bb Ureterum portiones.
c Meatus urinarius.
d Vagina.
e Os uteri.
f Rugæ in ſuperiori parte vaginæ.
gg Ovaria.
hh Ova.
ii Ligamenta lata.
kk Rotunda, potius teretia Ligamenta.
ll Tubæ Fallopianæ.
mm Earum fimbriæ.
nn Vaſa ſanguinea per uterum diſperſa.

No. XVI. Leporis Paraſtatæ Mercurio vivo repletæ, in quibus notatu dignum eſt, Mercurium per vaſa ejaculatoria adactum, non ſolùm paraſtatas, verùm etiam quædam alia vaſcula minutiſſima verſùs abdomen tendentia, repleviſſe.

N°. XVII. Embryonis duorum menſium cum dimidio Sceleton, ſiniſtrâ gerens aſperam arteriam fœtus quatuor menſium.

Quo vivamus, vivere deſinimus.

N°. XVIII. Equi Ren Succenturiatus naturalem magnitudinem & conſtitutionem habens.

N°. XIX. Ventriculi humani portio, cujus pylorus annulum repræſentat, quod in ventriculis humanis ſemper ferè locum habere reperio.

No. XX. Hominis Veſiculæ Seminales ceraceâ materiâ albâ oppletæ cum annexis vaſis ejaculatoriis & proſtatis.

N°. XIX. Arteriæ ramus major ab omnibus fibris denudatus, & ceraceâ materiâ infarctus.

Re-

Repoſitorium IV.

N°. I. Ren humanus Balſamo præparatus, cujus ureter tortuoſus à calculorum tranſitu ſummopere extenſus eſt.

N°. II. Portio ventriculi humani inciſa, in qua venarum repletarum curſus luculenter videri poteſt.

N°. III. Senis decrepiti caput oſſeum nitidum, & propter alveolorum in nihilum redactionem edentulum, pedamento inſiſtens.

N°. IV. Gigantis os ſyncipitis ſiniſtrum, cujus dextrum reſervatur in Muſeo Nobiliſſimi, Ampliſſimi, Conſultiſſimique Viri D. J. Witſen auguſtæ Amſtelodamenſium Reipublicæ Conſulis, & Studiorum omniumque bonorum Mæcenatis eximii.

Notanda.

Tam prodigioſæ magnitudinis dictum os eſt, ut integro hominis capiti pro galea inſervire poſſit, quod anſam dedit nonnullis dubitandi, an hominis, an verò quadrupedis majoris eſſet os ſyncipitis. Verumenimverò conſideratis conſiderandis palam fiet, humanum eſſe. Libitinarius Templi Novi hujus civitatis dixit nobis ſeſe illud inter alia oſſa effodiſſe, cujus curioſitas tanta non erat, ut cætera quoque reſervaret. Præterea in omni convenit cum oſſe ſyncipitis humani, ſolâ magnitudine exceptâ. In eo oſſiculum Wormianum magnum reperitur; Arteriarum veſtigia aut ſinus in interiori ſuperficie haud quoque deficiunt. Præterea nullius animalis quadrupedis caput oſſeum tanta gaudet cavitate, ne quidem Elephantis, cujus caput olim ſerrâ aperui.

N°. V. Magna portio inteſtini Coli ex homine deſumpta, in cujus extremo contorſio mirabilis.

N°. VI. Veſica humana, in qua obliquæ inſertiones ureterum clariſſimè apparent.

N°. VII. Inteſtini Coli & Ilei portio, in qua circulos Coli ſemilunares, ſeu valvulas conniventes triplices eſſe, ex triplici ligamento videmus.

N°. VIII. & IX. Vitulorum Lienes à parenchymate glanduloſo ſeparati, & inflati, ut ſupra quoque innui. Si Lienem N°. 7. reſpicias, venæ obliteratio, quamprimum ea lienem intravit, optimè apparebit.

N°. X. Ren humanus in totum ferè conſumptus, in quo pelvis tripartita eſt, & ureter ſummopere dilatatus.

N°. XI. Aſperæ arteriæ humanæ portio per medium diſſecta, ut annulorum conſtitutio lumini oppoſita melius conſpiceretur.

Notanda.

1. Aſperam arteriam partim eſſe cartilagineam, partim membranaceam, omnibus conſtat; ſed verò circa partem cartilagineam videtis varias bifurcationes in utroque extremo, quod notatu dignum exiſtimo.
2. Partem membranoſam aſperæ arteriæ œſophago connatam fibras obtinere ſecundùm corporis longitudinem exporrectas, & abbreviationi dictarum partium deſtinatas, hîc quoque luce meridiana clariùs conſtat. Vid. figur.

N°. XII. Duo Renes cum ureteribus, è cadavere juvenis deſumpti, & Balſamo conſervati, in quorum pelvibus ut & tubulis Renalibus calculi ingentiſſimi hærent. Vid. Obſerv. 95.

N°. XIII. Gemellorum placenta uterina duplex.

Notanda.

Vaſa unius ceraceâ materiâ albâ referta ſunt, alterius verò rubrâ, & ſic eadem ſeſe invicem interſecant, ſine ulla tamen connexione, aut inoſculatione; non aliter ac radices fibro-

fibroſæ variarum herbarum, proximè ſibi adſitarum, ſibi invicem cohærent. Atque talis ſtructura toties mihi occurrit, quoties duæ placentæ uterinæ ſibi invicem accumbunt.

No. XIV. Septem menſium fœtus Sceleton, jaculo ictum minans.

Damna quidem celeres reparant cœleſtia Lunæ:
Nos ubi decidimus,
Quo pius Æneas, quo Tullus dives & Ancus,
Pulvis & umbra ſumus.
Quis ſcit an adjiciant hodiernæ craſtina Lunæ:
Tempora Di ſuperi?

Repoſitorium I.

No. I. Oſſis humeri pars ſuperior ab humoribus acrioribus ita exeſa, ut ante obitum plane à parte inferiore eſſet ſeparata. Vide Obſerv. 81. ubi Tumoris oſſivori mentionem feci.

Notanda.

Quod dolor exiguus admodùm fuerit in principio, ut æger ipſe nobis retulit: aliquot tamen ſeptimanis ante obitum intolerabili dolore fuerit vexatus.

No. II. Octo dierum puerperæ Uterus cum annexis Tubis, Ovariis, Ligamentis, Vaginâ, & Veſica.

A Corpus uteri valdè adhuc craſſum & latum.
B Os uteri internum.
CC Tubæ Fallopianæ cum fimbriis.
DD Teretia ligamenta.

EE Ute-

EE Uteri Ligamenta lata.

F Veſica admodùm exigua, quemadmodum eam inveni; nec flatu magis extendere volupe fuit.

G Vaſa ſanguinea per veſicam diſtributa, ubi conſideratu dignum, tot vaſa in interiori ſuperficie, & quidem in infima parte reperiri, & præſertim circa ſphincterem ejus, ut mirum non ſit, calculoſos facillimè incidere in ſanguinolentam mictionem propter calculorum attritionem.

H Meatus urinarius.

II. Ovaria.

KK Ureterum portiones valdè diſtentæ.

L. Vagina.

N°. III. Utero dicto incumbit Sceleton quatuor menſium, brachiis extenſis veſicæ cavitatem & innumera vaſa quaſi inſpiciens pro ſymbolo habet:

Quo minimè credis gurgite piſcis erit.

N°. IV. Pueri triennis Inteſtinum Cæcum cum proceſſu vermiformi, ut & valvulis Coli.

N°. V. Idem è puero novem annorum.

N°. VI. Leporis inteſtinum Colon, cujus tunica interior, loco valvularum conniventium, circularis ſeu cochleæ inſtar ſeſe habens.

N°. VII. Ejuſdem animalis Colon inteſtinum cum annexo Cæco, glandulis ſcatente, undè intrinſecè planè glandulоſum apparet Cæcum inteſtinum.

N°. VIII. Placenta uterina fœtus ſeptem menſium, cujus vaſa tam affabrè infarcta, ut extrema variis in locis ſolo microſcopio propter tenuitatem oculos incurrant. Præterea obſervatu dignum, ſanguinem in arteriis umbilicalibus contentum quaſi in globulos ſeparatum ſeſe exhibuiſſe, quemadmodum materia ceracea poſt repletionem jam quoque repræſentat, ita ut credam arterias in tot cellulas fuiſſe diviſas; quod

quod nunquàm antehac obſervatum neque ullibi me legiſſe memini.

N°. IX. Portio inteſtini Ilei, cujus vaſa repletà; variis quoque in locis calculi inveniuntur, quos glandulas lapidefactas eſſe nullus dubito, propterea quòd pluries hoc obſervarim in equinis inteſtinis, idque circa glandularum acervum, inter quas nonnullæ benè erant conſtitutæ & nonnullæ lapidefactæ.

N°. X. Portio Coli inteſtini circa Rectum, ubi nullæ cellulæ apparent.

Repoſitorium II.

N°. I. Veſicula fellea bovina inflata, & Balſamo ita præparata, ut naturalem formam ſemper retinere apta ſit.

N°. II. Hominis Larynx cum oſſe Hyoide.

N°. III. Rhombi piſcis ſpina dorſi, cujus proceſſus magna ex parte fuerunt fracti, & poſtea ferruminati.

N°. IV. Capſula calculis humanis repleta.

N°. V. Leporis ſtomachus, in quo obſervatu dignum eſt, introitum & exitum ſibi invicem tam propè adſtare; id quod in leporibus communiter obſervamus.

N°. VI. Portio extremæ partis inteſtini Coli, cujus vaſa ita infarcta ut totum rubeat inteſtinum.

Notanda.

1. In hac extrema parte inteſtini Coli nulla ligamenta ſecundùm longitudinem exporrecta apparent; eaque de cauſa nullas cellulas aut valvulas conniventes hìc reperies, nec unquam in ſtatu naturali reperiuntur.
2. Lit. A. chartula extremitati adſita, utriculos, ſeu vaſorum cellulas indigitat. Arteriæ hìc finem facere videntur, & ſanguinem in dictas cellulas deponere, qui ſanguis, ex iiſdem

cellulis redux à venularum extremitatibus, in dictis cellulis radices quoque agentibus, ſuſcipitur. Dictæ cellulæ in arteriæ repletione quoque ſunt infarctæ, undè rotundæ arenulæ inſtar, & rubræ nobis microſcopii beneficio obveniunt.

3. B Vaſorum vaſcula, quæ innumerabilia ſunt, demonſtrat.

4. Chartula Lit. C. membranaceas appendiculas deſignat, quæ in obeſis copioſa pinguedine gaudentes, & ab exteriori membrana dicti inteſtini dependentes, multa obtinent vaſa ſanguinea; à nemine hactenus delineatas. Vid. fig. 5.

Figur. 5. Explicatio.

A Arteria meſenterica.

a a Arteriarum meſentericarum arteriæ.

B Membranæ adipoſæ (ut ita loquar) ab exteriori membrana inteſtini Coli dependentes, & vaſis ſanguineis materiâ cereceâ infarctis ſcatentes.

N°. VII. Ovulum cortice duriore obductum, & in ovario gallinaceo inventum. Hoc pluriès contingere demonſtrant nobis Obſervationes curioſæ Harvæi, Bartholini, Corn. Stalpart vander Wiel, aliorumque Virorum de rebus Anatomicis & Medicis benè meritorum.

N°. VIII. Quatuor menſium fœtus Sceleton, ſiniſtrâ tenens faſciculum vaſorum Lymphaticorum ante viginti & quinque annos è corpore deſumptorum, inflatorum & ita conſervatorum, ut valvulæ luculenter appareant.

Difficilia quæ pulchra!

N°. IX. Pedamentum in quo inſiſtunt:

1. Pueri vena jugularis inflata, & ab una parte aperta, ut vera valvulæ conſtitutio immediatè oſtendi poſſet.
2. Exigua venæ portio inflata & ab utraque parte aperta, in cujus cavo ſimplex valvula, ſanguinis regreſſui in totum non reſiſtens. Præthereà in eadem exortus cujuſdam ramuli cum ejus annexa valvula viſui ſeſe exhibet.

N°. X.

A
Fig. 5.
a
a
a
a
a
a
a
a
B
B
B
B

N°. X. Vaſa-Lymphatica inflata, exſiccata, & poſt exſiccationem ab una parte abſciſſa, ut valvulæ immediatè viderentur.

N°. XI. Alveolus ligneus, in quo membrana Amnios nitidè præparata.

N°. XII. Ovum gallinæ prodigioſum.

Repoſitorium III.

N°. I. Vituli recèns nati Veſica cum annexo Uracho pervio.

N°. II. Hominis portio inteſtini Ilei & Coli, cum annexo proceſſu vermiformi.

In iis notatu dignum, Colon inteſtinum, poſt prægreſſam herniam inguinalem prodigioſè fuiſſe extenſum, id quod in hernioſis pluries me obſervaſſe memini.

N°. III. Lien humanus admodùm ingens, & ab omni parenchymate glanduloſo ſeparatus, cum annexa ſtomachi parte.

Notanda.

1. Nullis fibris tranſverſis, quemadmodum in liene vitulorum & ovium, gaudere lienem humanum, hîc apparet.
2. Vena ſplenica Lit. A prodigioſæ capacitatis eſt, quod pluries obſervo in liene præter naturam extenſo.
3. Curſus aut progreſſus arteriæ ſplenicæ Lit. B admodum tortuoſus.

bbb Dictorum vaſorum capillares ramuſculos indigitant.
4. C Arteria per Omentum diſperſa & Epiploica dicta.
5. D Arteria Hæmorrhoidalis.
6. E Venæ & arteriæ per ſtomachum diſtributæ, Vaſa brevia dictæ.
7. F Pars ſtomachi ſiniſtra.

 8. G Sto-

8. G Stomachi introitus, Os ſiniſtrum dictus.
9. H Pars Gulæ.

N°. IV. Pedamentum ſupra quod Renes humani & omnis generis calculi variis exiguis pedamentis inſiſtentes, reperiuntur.

In hoc pedamento magno Lit. A indigitatur Ren humanus tam artificioſè Balſamo conſervatus, ut naturalem magnitudinem, latitudinem, & craſſitiem conſervaverit.

Notanda.

Lit. a a Vaſcula ſanguinea per dicti Renis ſuperficiem diſperſa, & infarcta, commonſtrant.
b Arteria renalis ſ. emulgens ceraceâ materiâ oppleta.
c Ureter leviter inflatus ut naturalem capacitatem conſervaret, in quo nulla ſubſidentia, aut fovea præternaturalis, ſeu rugæ inveniuntur: ſed tam artificioſè conſervatus, ut nullo modo à naturali uretere in corpore adhuc exiſtente, & urinâ repleto, recedat.
d Vaſcula ſanguinea per dictum ureterem diſſeminata & repleta.
B Ren humanus maxima ex parte in corpore extabefactus cum annexo uretere.
C. Ureter humanus admodum (propter calculorum transgreſſum) extenſus, in cujus pelvi calculus inſtar majoris radicis Zinziberis. Vide Obſervat. 56.
D Portio ureteris cujuſdam filiæ, ob calculum in eo hærentem denatæ.
E, F, G, H, I, K, L, M, N. demonſtrant varia pedamenta exigua diverſis calculorum generibus inſtructa.

N°. V. Vituli aſpera arteria cum ramuſculis materiâ rubrâ infarctis, & tam artificioſè præparatis, ut naturalem ſitum repreſentent.

N°. VI. Abortus quatuor menſium Sceleton, dextrâ gerens cyſtin felleam cujuſdam fœtus abortivi.

Nym-

Nympharum in gremio debuit ille mori.

N°. VII. Portio Coli, Cæci, & Ilei è corpore humano.

Notanda.

A Coli portio, quam circa Cæcum aperui, ut duæ Coli, ſ. Ilei valvulæ veræ, ut & triplices valvulæ Coli conniventes, & cellulas Coli producentes, conſpici poſſent.
B Proceſſus vermiformis inteſtini Cæci admodum exiguus.
bbb Ilei glandulæ ſingulares.

N°. VIII. Fœtus ſex menſium Stomachus cum omnibus annexis & inflatis inteſtinis.

N°. IX. Caput oſſeum humanum nitidiſſimum pedamento inſiſtens.

N°. X. Vituli portio Meſenterii, cujus vaſa repleta.

N°. XI. Jejuni inteſtini humani portio, in qua valvulæ conniventes affabrè viſuntur.

N°. XII. Vituli Veſica fellea bifida, ab aliis incongruè duplex habita. Vid. *Obſerv.* 90.

N°. XIII. Inteſtini vitulini portio, in qua glandulæ miliares numeroſiſſimæ apparent.

N°. XIV. Hominis Veſicula fellea, in cujus fundo aliquot diverticula, inque his calculoſam ſubſtantiam inveni.

N°. XV. Jejuni inteſtini humani portio, cujus non ſolùm circuli aut valvulæ conniventes eleganter in oculos incurrunt, verum etiam earum vaſcula ſanguinea ceraceâ materiâ oppleta.

N°. XVI. Fœtus humani quatuor menſium cum dimidio Sceleton, dextrâ tenens racemum piperis nigri; ita demon-

ſtrans, qnomodo racematim creſcat piper nigrum; ſiniſtrâ verò minutiſſimam candelam gerens.

Vita hominis, lumen ſub dio poſitum.

N°. XVII. Ramus aſperæ arteriæ ceraceâ materiâ albâ repletus, cum annexo ramuſculo arteriæ bronchialis, & arteriæ pulmonalis, quæ arteriæ, variis in locis, per Anaſtomoſes conjunguntur: imò cùm dictam arteriam pulmonalem materiâ ceraceâ replerem, arteria bronchialis ſimul quoque eandem admittebat.

Notanda.

a Arteria Bronchialis.
b Arteria Pulmonalis.
c c Anaſtomoſes.

N°. XVIII. Calculus humanus ab Abrahamo Cypriano Med. Doct. & Lithotomo expertiſſimo exſectus, cujus ſuperficies inæqualis, morum repræſentat maximum.

N°. XIX. Calculus humanus pugni magnitudine.

N°. XX. Ramus venæ portæ ex hepate humano, cujus ramuſculi partim repleti, partim vacui, nitidiſſimèque à glanduloſo parenchymate ſeparati ſunt.

N°. XXI. Portio Stomachi humani cum pyloro, qui circuli inſtar.

N°. XXII. Embryo grani ſecalis magnitudine cum annexa placentula, & funiculo umbilicali, jam à viginti quinque annis conſervatus, & induratus.

O de-

O dementiam credentium ex hiſce primordiis ad ſuperbiam ſe genitos!

N°. XXIII. Portio Coli è puero tres circiter annos nato, in qua valvulæ Coli cum annexo Cæco & proceſſu vermiformi.

Notanda.

Lit. A Valvulas Coli deſignat.
B Inteſtinum Cæcum, quod ab adultorum Cæco valdè differt.
C Vermiformem proceſſum glandulis refertum.

N°. XXIV. Portio inteſtini Ilei humani, cujus tunica extima ab intima, flatu dehiſcit, unde intrinſecum reticulatum apparet.

N°. XXV. Fœtus humani trium cum dimidio menſium Sceleton, gerens in capite ut & dextra manu Pajaneli ſemina miranda.

Ab Utero ad Tumulum.

N°. XXVI. Fœtus humani maturi Sceleton nitidiſſimum, cujus caput oſſeum ſerrâ apertum, ut intrinſecum exactiſſimè in conſpectum produceretur.

Hæc mihi prima dies, hæc mihi ſumma fuit.

Repoſitorium IV.

N°. I. Pueri Octo annos nati Sceleton nitidiſſimum, cujus oſſa nivis inſtar albicant; innititur ſcipioni, & pro ſymbolo habet:

Huc

Huc curſus fuit.

Notanda

1. Patellæ in ſui medio tantùm oſſefactæ, in ambitu verò cartilagineæ.
2. Omnes epiphyſes cartilaginis beneficio, veris partibus oſſium ubique adhærent.
3. Tarſus, & Carpus oſſefacti.
4. Oſſa Innominata è tribus partibus conſtare hîc luculenter apparet.
5. Epiphyſes Corporibus vertebrarum adhærere, hîc palam eſt, præſertim in inferiori ſpinæ parte.
6. In Sterno octo oſſicula rotunda.
7. Oſſicula auditûs proprium locum adhuc occupant.
8. Proceſſus Styloides cartilaginei.
9. Utraque maxilla dentibus omnibus niveis inſtructa.

N°. II. Sceleton humanum nitidum, unius circiter anni cum dimidio, dextrâ ſphæram gerens.

Eſt avido tranſmiſſus Olympo, non optans tot ſæcula noſſe, tot numerare dies.

Notanda.

1. Carpus cartilagineus.
2. Tarſus maxima ex parte oſſeus.
3. Patellæ in totum cartilagineæ.
4. Epiphyſes oſſium Femoris magna ex parte cartilagineæ.
5. Sternon octo oſſicula rotunda obtinens.
6. Circa baſin ſcapularum epiphyſes cartilaginoſæ obſervantur.
7. Idem reperitur circa ſpinam oſſium Ilium, quæ magna ex parte, cartilaginea.
8. Omnes Trochanteres ſ. Rotatores ſpurias eſſe apophyſes non eſt dubitandum, quia in hoc ut & aliis junioribus Sceletis, cartilaginis beneficio veræ oſſis parti connaſcuntur.
9. In oſſe ſyncipitis ſiniſtri lateris duo foramina præternaturalia.

10. Tranſ-

10. Tranſverſos proceſſus oſſis ſacri cartilaginis ope connatos eſſe in infantibus, hîc conſtat.
11. Oſſa innominata ex tribus partibus eſſe comoṕſita, hîc etiam videmus.
12. Fontanella adhuc ſatis magna.

N°. III. Sceleton humanum nitidiſſimum unius circiter anni, ſiniſtrâ ſpicam ingentem Milii Indi ferens, cujus grana ſemen Coriandri magnitudine adæquant.

Proh Dii immortales, quam optabiliter iter illud ineundum eſt, quo confecto, nulla reliqua cura, nulla ſollicitudo futura eſt!

Notanda.

1. Per ſuperficiem exteriorem oſſis frontis circa ejus medium Sinus longus decurrit, in quo vas ſanguineum notabile reconditur. Hoc in capitis inciſione obſervandum, ne lædatur illud; ſemper enim dictum vas ibi reperies, quantumvis ſinus in cranio deficiat. Quando in prima conformatione vas illud tam profundum habet ſitum, ut talem ſinum efformare poſſit in cranio tenerrimo & molli adhuc exiſtente, tunc ſolummodo occurrit Sinus dictus. In cæteris repit dictum vas paulò ſublimius, nullum ſinum in cranio efformans.
2. Proceſſus ſummus, Humerus dictus, in utraque ſcapula planè cartilagineus, veraque epiphyſis eſt.
3. Fontanella admodum exigua in hoc Sceleto.

N°. IV. Sceleton humanum candidiſſimum ſeptem circiter annorum, ſcipioni innitens.

Vixi, & quem dederat natura curſum peregi.

Theca E & F.

Triginta & quatuor Herbaria viva trium ferè annorum ſpatio

à me confecta continent : ſcilicet ab eo tempore, quo Nobiliſſimi & Ampliſſimi Dnn. Conſules Amſtelodamenſes Profeſſionem Botanices in me contulerunt. In iis omnis generis plantæ, tam indigenæ quam exoticæ, nitidè à me exſiccatæ & conſervatæ ſine numero reperiuntur.

Repoſitorium I.

N°. I. Uterus Ovinus cum annexa veſica.

Repoſitorium II.

N°. I. Brachium humanum cum muſculis ritè ſeparatis, & jam ab annis viginti & quinque Balſamo conditis.

N°. II. Utrumque Os Tibiæ cum fibulis, è Cæmeterio mihi allatum ; quorum oſſium partes inferiores ſupra juncturam aut ſerrâ aut alio inſtrumento, dum viveret homo per infortunium amputatæ ſunt. In iis notatu digna occurrunt:

1. In ferruminatione utrumque os in utroque latere circa amputationis locum eſſe coalitum.
2. In omnibus dictis oſſibus eo in loco ubi membrana illa craſſa reperitur, (cujus beneficio utrumque os ſecundùm longitudinem copulatur) innumerabiles exoſtoſes videri : An propter alimenti exuperantem copiam, utroque pede amputato?

N°. III. Portio inteſtini Coli humani, cujus cellulæ (ligamentis cultello diſſolutis) in totum obliteratæ ſunt. Unde conſtat cellularum conſtitutionem à ligamentis per longitudinem dicti inteſtini procurrentibus dependere.

N°. IV. Brachium humanum, cujus muſculi ſcalpello ſeparati Balſamo conſervati ſunt à pluribus annis.

Notanda.

Chartularum literæ quemque muſculum indigitant.
A Muſculus palmaris.
B Flexor carpi interior.
C Flexor carpi exterior.
D Flexor ſecundi internodii, ſeu perforatus, qui in quatuor partes carnoſas ſeſe ſeparat, & ſic ulterius quatuor tendinibus magna ex parte inſeritur in quatuor oſſa ſecundi internodii, pollice excepto, utpote peculiari muſculo prædito.
E Extenſor carpi interior.
F Extenſor carpi exterior.
G Pronator teres.
H Pronator quadratus.
I Supinator longior ſeu primus.
K Supinator brevis.
L Pollicis tertium internodium flectens.
M Flexor tertii internodii digitorum S. Perforans.
N Primi internodii pollicis flexor primus.
O Primi internodii pollicis flexor ſecundus.
P Secundi internodii Pollicis flexor primus.
Q Pollicis tertium internodium extendens.
R Secundi & tertii pollicis internodii extenſor.
S Primus digitorum extenſor, tertium & ſecundum os (ut Spigelius vult) extendens. Verùm ego exiſtimo omnes digitos pollice excepto ab eo extendi, imò ſecundum extenſorem Lit. T. inſignitum huic muſculo etiam eſſe annumerandum, & neutiquam ab extenſore digitorum primò ſeparandum.
T Secundus extenſor (ut Spigelius vult) qui oſſa minimi digiti extendit; mihi verò portio primi extenſoris eſſe videtur.
V Primum internodium flectentes, ſeu Lumbricales muſculi.
W Biceps muſculus.
X Flexor cubiti ſecundus ſ. Brachialis.

N°. V. Pueri Diaphragma cum annexo pericardio.

Notanda.

1. Dimidia ferè pericardii pars, tantam habet cum diaphragmatis parte tendinoſa affinitatem, ut unum videantur corpus; imò ab invicem haud ſeparari poſſunt ſine dilaceratione. Contrarium videmus in canibus, ovibus, cæteriſque animalibus, in quibus dictæ partes, à ſe invicem magis ſeparatæ comparent.
2. Dictum pericardium, ſuam naturalem formam & capacitatem retinuit in balſamatione.

N°. VI. Maxillæ ſuperioris portio ex ove deſumpta, per quam ductus lachrymalis tranſit.

Notanda.

A Particula orbitæ.
B Principium ductus lachrymalis.
C Finis ejus in infima naris parte.

N°. VII. Eadem è corpore Bovino deſumpta.

Notanda.

A Duo puncta lachrymalia, quæ oſcula ſunt, per quæ oculorum latex aquoſus ad ductum lachrymalem derivatur.
B Bifurcatio ejuſdem ductus, ut ex utroque puncto lachrymali humorem hauriat.
C Finis dicti ductus in infima naris parte.

N°. VIII. Phiala portionem Lumbrici lati in liquore continens.

N°. IX. Hydatis ingens ex hepate humano deſumpta.

N°. X. Teſtes viriles, quorum vaſa repleta.

N°. XI.

N°. XI. Renis humani portio, in qua renales ductus copioſiſſimè conſpiciuntur.

N°. XII. Fœtus octimeſtris Sceleton humanum ſiniſtrâ gerens os femoris Anatis poſt fracturam ferruminatum.

Editus in lucem, jacui ſine viribus infans.

N°. XIII. Ejuſdem ferè ætatis Sceleton humanum ſaltum per funem minans, in quo illi loco funis Plica Polonica eſt.

Communis ad Lethum via.

Repoſitorium III.

N. I. Embryo trium circiter menſium in liquore conſervatus, cujus funiculus umbilicalis filum tenue repræſentat, quod mihi indicio eſt dictum embryonem aliquot diebus ante partum fuiſſe denatum. Id quod minus periti non videntur obſervaſſe, qui in omni occaſione, placentularum extractionem in embryonibus, ita commendant, ut peſſimè ab iis audire debeant, ſi hoc omni tempore præſtare nequeant.

N°. II. Cor humanum magnum, à longo tempore tam affabrè conſervatum, ut hodie è corpore videatur ſectum.

N°. III. Quatuor menſium Fœtus humanus, membranis involutus & nitidè conſervatus.

Omnis Dies, omnis hora vitam noſtram carpit, omne denique momentum.

Quàm nihil ſimus oſtendit.

N°. IV. Leporis inteſtinum Colon, cum annexo Cæco & particula Ilei, pedamento inſiſtens.

Notanda.

1. In Ilei fine, ubi Cæcum inſeritur, diverticulum reperitur glandulis refertiſſimum, Vid. Lit. A.
2. In Cæci fine, appendicula glanduloſiſſima, B.
3. Glandulæ innumerabiles in inteſtino Colo, C.
4. In eodem pedamine ſeorſim reperitur diverticulum glanduloſum ſupra memoratum. D.

N°. V. Hominis integra Spinalis medulla.

N°. VI. Particula Stomachi ovini, cujus intrinſeca ſuperficies interiorem ſuperficiem capitis papaveris repræſentat.

N°. VII. Ovum humanum fœcundatum, quod in utero per aliquot dies moram contraxit; quod ſatis liquet ex ſuperficie exterioris tunicæ dicti ovi, quæ fibroſa, & placentæ rudimentum eſt.

Notanda.

Me illud hactenus in liquore reſervaſſe, & ne quidem humorem in interiori tunica, quæ amnios audit, neglexiſſe, in cujus medio mihi videor (cœlo ſereno exiſtente) obſervare corpuſculum rotundum, magnitudine capitis aciculæ minoris.

Omnia ex Ovo!

N°. VIII. Embryo magnitudine majoris ſeminis Pæoniæ, cujus caput, reſpectu corporis, prodigioſum. Funiculus Umbilicalis pollicem longus, totius embryonis craſſitiem adæquat; præterea obſervatu dignum eſt, placentulam tantæ eſſe magnitudinis & craſſitiei, ut ne quidem fœtus trium menſium majorem obtineat.

N°. IX. Quatuor menſium embryonis ſequioris ſexus pudendum, primâ fronte maſculini ſexus pudendum repræſentans, quod pluries antehâc obſervavi.

N°. X. Placentæ portio in hydatides innumerabiles degenerata. Vid. Obſerv. 33.

N°. XI. Fœtuum varii pulmones, in liquore fundum petentes; quod certiſſimum indicium, omnes iſtos fœtus ante partum fuiſſe denatos, & nunquam reſpiraſſe.

N°. XII. Pullus gallinæ duobus roſtris præditus.

N°. XIII. Pueri Stomachus cum omnibus inteſtinis meſenterio & meſocolo annexis.

N°. XIV. Eadem è puero ſeptem circiter annorum.

Notandum.

In iis diſtincta ſeparatio apparet inter inteſtinum Jejunum & Ileum. In Ileo enim nullæ valvulæ conniventes, ſeu circuli, quibus Jejunum eſt refertiſſimum.

Repoſitorium IV.

N°. I. Pes humanus pedamento inſiſtens, cujus muſculi à ſe invicem ſeparati; quorum naturalis elegantia balſami artificio tam genuinè ab interitu vindicata, ut quilibet diſtinctam eorundem notitiam inde ſibi comparare facilè poſſit.

N°. II. Os Tibiæ, è cujus ſuperiori parte per cariem inveteratam corruptâ in curatione vi naturæ propullulavit fruſtum oſſeum teres & cavum. Quo tibiæ oſſe Magiſter Joachimus Schraderus Chirurgus expertiſſimus, qui curationi præfuerat, Muſæum meum ditavit, vide Figur. 6, 7, & 8.

Figur.

Figur. 6, 7, & 8. Explanatio.

A Os Tibiæ ab humoribus putridis magis incraſſatum.
B Caries.
C Fruſtum oſſeum teres & cavum undiquaque ab oſſe tibiæ ſeparatum.
D Fruſtum dictum ſeparatim indigitat.
E Caries, quæ cum ſuperiori carie commercium habet.

Repoſitorium I.

N°. I. & II. Vaſa Hepatica non repleta.

N°. III. Gallinæ duo inteſtina Cæca (quibus omnes gallinæ ſunt ditatæ) nitidè præparata & inflata.

N°. IV. Septimeſtris fœtus Sceleton.

Navita, quo pacto ſævis projectus ab undis,
Sic ego nudus humi jacui puer indigus omni
Auxilio vitæ, cum primum in luminis oras
Nixibus ex alvo matris natura profudit.

N°. V. Gibboſi hominis vertebræ ſeptem, ſibi invicem coalitæ, & ita intortæ, ut corpus ſupremæ corpori infimæ ſit conjunctum, Vide Obſerv. 67.

N°. VI. Eaſdem ferè repræſentat vertebras, ita coalitas.

N°. VII. Aſpera arteria ab annis viginti & ſex conſervata.

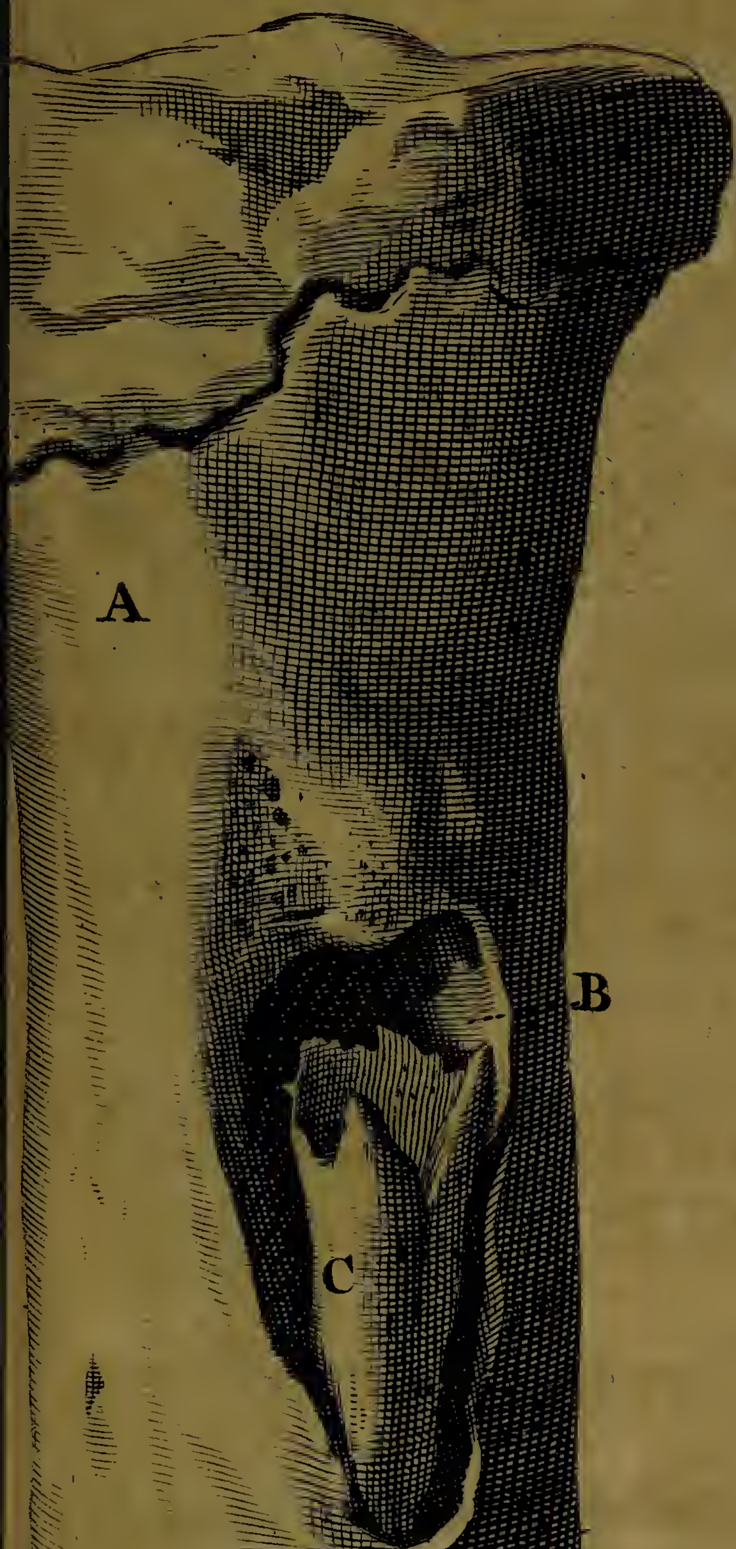
Repoſitorium II.

N°. I. Aſpera arteria ab omnibus veſiculis pulmonalibus ſeparata.

N°. II. Aſperam arteriam inverſam, pedamini inſiſtentem, & arborem repræſentantem demonſtrat, cui avis Sceleton adſtat.

N°. III.

Fig. 6.

Oſſis tibiæ pars ſupior.

Fig. 7.

Fig. 8.

Oſſis tibiæ pars inſer.

N°. III. Corii humani præparati portio.

N°. IV. Caput infantis Balſamo induratum, & pedamento inſiſtens.

N°. V. Portio inteſtini Ilei humani, cujus vaſcula ceraceâ materiâ ita infarcta, ut totum rubeat inteſtinum, quaſi eſſet inflammatum; in eo vaſa minutiſſima, viſus aciem fugientia, reperiuntur.

N°. VI. Fœtus humanus ſex menſium Balſamo imbutus, & lapidis inſtar induratus, cujus caput coronâ florum naturalium cinctum.

Notanda.

1. Facies ſine rugis, admodum venuſta.
2. In funiculo abſciſſo, vaſa abſciſſa clarè viſuntur.
3. Situm naturalem, quem habuit in utero, adhuc tenet.

N°. VII. Hominis adulti maxilla inferior, maxima ex parte edentula, duobus dentibus molaribus exceptis, qui ſolâ membranâ maxillæ adhærent, alveolis nempe in nihilum redactis.

N°. VIII. Fœtus humani Sceleton falcem manibus gerens.

O miſer hoc aſſiduè times, quod ſemel eſt ferendum; hoc times, quod in manu tua eſt, ne timeas. Lipſ.

N°. IX. Ramus arteriæ ceraceâ meteriâ infarctus, cujus minutiſſimi ramuſculi conſervati ſunt.

Repoſitorium III.

N°. I. Cujuſdam meretricis famoſiſſimæ, è morbo Gallico denatæ, oſſa duorum pedum filo æneo cohærentia.

Notandum.

Ex hoc morbo ita fuit enervata, ut dicta oſſa leviſſima reddita nunc aquæ injecta, plumæ inſtar, ſupernatent.

N°. II. Ejuſdem meretricis ren dexter, cujus vaſa renalia repleta ritè viſuntur.

N°. III. Ejuſdem Uterus cum annexis.

Notandum.

Unius lateris Tuba Fallopiana ſeu Oviductus occæcatus eſt, ita ut ab hac parte infæcunda fuerit.

N°. IV. Oſſa Brachii ejuſdem à morbo Venereo ita infecta, ut Oſſa cubiti & radii non ſolùm carioſa ſint facta, verùm etiam mirum in modum intorta & incurvata.

N°. V. Ejuſdem meretricis caput oſſeum, nitidiſſimum quidem, attamen ab hoc affectu ita exeſum, ut variis in locis ſit pertuſum. Aliis in locis adeò extenuatum, ut luci candelæ oppoſitum tranſpareat.

Notandum.

Index manus dextræ hoc malum tangit, quaſi omnibus demonſtrare & quemlibet exhortari vellet, cum hac inſcriptione:

In tali tales capiuntur flumine piſces.

N°. VI. Ejuſdem os tibiæ variis in locis exeſum, in aliis incraſſatum, aut craſſius factum, cum hac inſcriptione:

Imis hæret amor medullis!

Re-

Repoſitorium IV.

N°. I. Tres coſtæ cujuſdam animalis poſt fracturam ferruminatæ.

N°. II. Hominis os tibiæ & femoris per ancyloſin coalita.

Notandum.

In oſſe tibiæ nullam reperi cavitatem, ſed ita compactum & durum eſſe obſervavi, ut curioſitatis ergò aliquot manubria ex iis confici curaverim.

N°. III. Pars cranii ſuperior, cujus craſſities admiranda.

N°. IV. Sceleti humani oſſa cubiti & manus, in quibus notatu dignum, duo ex oſſiculis carpi eſſe fracta, & poſt fracturam nunquam ferruminata, quantumvis aliquot annis poſt acceptam fracturam, à lapſu graviore ortam, ſuperſtes fuerit. Vide Obſerv. 4.

N°. V. Vituli caput oſſeum in quo duo oſſa occipitis ſupra invicem poſita inveniuntur.

Notanda.

1. In utroque oſſe foramen magnum exitui ſpinalis medullæ deſtinatum obſervamus.
2. In foramine ſupremo nil ſpinalis medullæ, ſed cruorem invenit Chirurgus expertiſſimus J. Hartmannus, qui mihi hoc caput dono obtulit.

N°. VI. Hominis ætatis provectioris Inteſtina meſenterio & meſocolo cohærentia, in ſuo naturali ſitu.

Notanda.

1. Hæc inteſtina leviter inflata, & nitidiſſimè Balſamo conſervata.
2. In iis exactam diſtinctionem obſervamus inter Jejunum &

Ileum: Jejunum enim valvulis conniventibus eſt refertiſſimum, Ileum verò nullas habet.

N°. VII. Equi aſpera arteria cum ejuſdem ramis.

Repoſitorium I.

Variæ Capitum Humanorum partes.

Repoſitorium II.

N°. I. Fœtus humani Sceleton, ſiniſtrâ ferens portionem arteriæ magnæ bovinæ in multas tunicas ſeu lamellas diviſam.

Nil difficile ſi velimus,
Nil grave ſi attendamus.

N°. II. Arteria per ſplenem Vitulinum diſſeminata & infarcta.

N°. III. Fœtus Humani maturi Sceleton, cujus caput oſſeum variis in locis pertuſum, præſertim in oſſibus ſyncipitis; id quod multoties reperi in nuper natis, ab oſſificatione impedita.

Charontis unda ſcilicet omnibus,
Quicunque terræ munere veſcimur,
Enaviganda, ſive Reges,
Sive Inopes erimus Coloni.

N°. IV. Fœtus humani octimeſtris Sceleton, ſiniſtrâ Roſam Hierichunteam tenens.

Quaſi herba ſolſtitialis pauliſper fui; repentè exortus ſum, repentinò occidi.

N°. V. Abortus quadrimeſtris Sceleton dextrâ falcem tenens, eâque ictum minans fœtui ſex menſium Balſamo noſtro condito.

Quis

Quis vellet tanti nuncius eſſe mali.

Notandum.

Capiti impoſita corona è floribus naturalibus nunquàm corrumpendis.

N°. VI. Hominis os palati è cujus medio dens molaris prorupit.

N°. VII. Capitis oſſei varia oſſicula triangularia.

Repoſitorium III.

N°. I. Digitorum & plantæ pedis epidermis in duas treſve pelliculas diſcerpta.

N°. II. Unio oſſea ſ. ancyloſis oſſium Innominatorum & oſſis Sacri.

Notandum.

Quantumvis dicta oſſa per oſſeam ſubſtantiam ſint unita, ut potè cartilagine interpoſitâ oſſefactâ; attamen cartilago, quæ utrumque os pubis conjungit, nequaquam in os degeneravit; quod in homine rariſſimè (ſi unquam) contingit.

N°. III. Sternon humanum cum annexis cartilaginibus; in quo obſervandum muſculos intercoſtales ex parte eſſe conſervatos, ut vaſorum ſanguineorum diſtributio, ut & curſus fibrarum muſculorum intercoſtalium viſui apparerent.

Notandum.

Extremitates quoque cartilaginum coſtarum arctiſſimè connecti cum ſterno, idque ligamentorum infra depictorum beneficio. Præterea arteriæ repletæ ſunt, ut meliùs in conſpectum producerentur, circa quas notatu dignum occurrit, dictas arterias, varios & notabiles ramos largiri muſculis intercoſtalibus, ut & ipſi ſterno; ſicuti hoc liquet ex annexâ figurâ 7.

Figur. 7. Expoſitio.

A Sternon ab antica parte ſeſe exhibens.
aaaa Ligamenta, quorum fibræ inſtar ſtellæ aut ſtriatim exporrectæ, & à nemine hactenus (quod ſciam) deſcriptæ, aut obſervatæ, quapropter operæ pretium duxi, eas delineare.
bbbb. Innumerabiles ramuſculi è vaſis mammariis oriundi.

N°. IV. Os Tibiæ Ovis, è nucha ejus exſectum, quo, præter quatuor naturales pedes, ditata erat: pes verò iſte, è nucha pendens immobilis erat, & nullius uſus.

Notandum.

In eo oſſe præternaturali nil ſubſtantiæ reperi; verumenimverò tota ejus cavitas medulla molliori erat repleta, & loco muſculorum in ambitu hujus oſſis nil præter pinguedinem inveni.

N°. V. Caput oſſeum cujuſdam hominis ætate provectioris ſerrâ diviſum, ut admiranda ejus craſſities videri poſſet.

N°. VI. Vituli Hydrocephali caput oſſeum prodigioſum, rotundum, & ubique ferè pertuſum ob oſſis defectum, ita ut laternam repræſentare videatur.

N°. VII. Senis Os pectoris ex uno oſſe conſtans, cartilagine enſiformi in totum quoque oſſefacta.

N°. VIII. Hominis os femoris, tibiæ, & patella, per ancyloſin unita.

Repoſitorium IV.

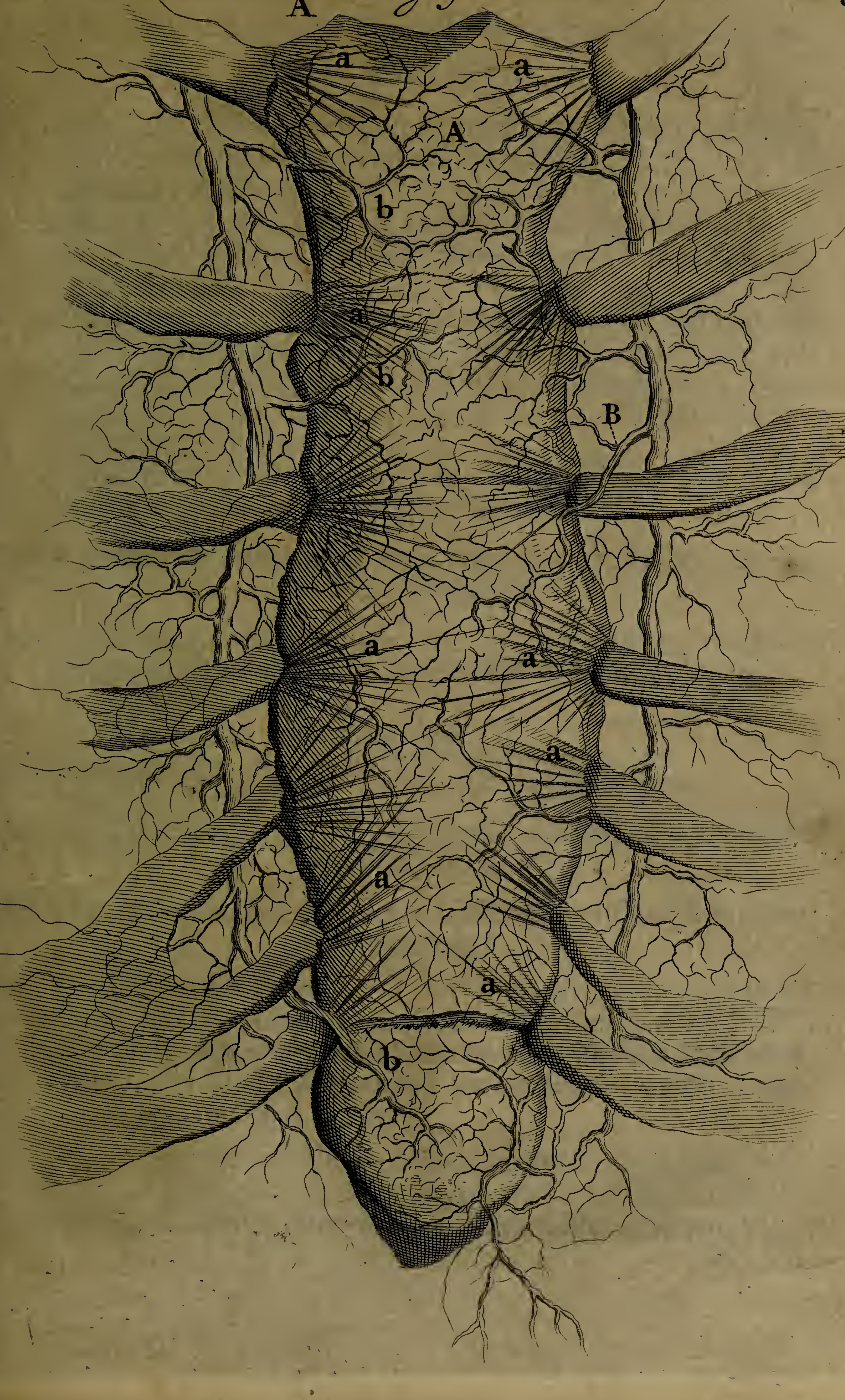
N°. I. Simiæ caput albiſſimum.

N°. II. Bovis coſta poſt fracturam exactiſſimè à natura ferruminata.

N°. III. Caput oſſeum humanum nitidiſſimum.

N°. IV.

Fig. 9.

N°. IV. Pedamentum quinque oſſibus maxillaribus inſtructum

In quibus notatu digna occurrunt:

1. Lit. A. Hîc videmus, in dentium renovatione, dentem novum erumpentem, veterem propellere, & ſuo loco aut alveolo extrudere.
2. B. Hîc apparet alveolos annihilari, ſi dentes exciderint ante dentium renovationem. Imò novus alveolus formatur à ſubſequente dente.
3. C. Si non exciderit dens ante renovationem, qui ſequitur dens tempore renovationis ſæpiſſimè craſſior & latior exiſtens, interſtitium oſſeum ſeu ſeptum alveolorum, quod inter utrumque dentem reperitur, in nihilum redigit; prout hîc obſervari poteſt.
4. Poſteriores dentes molares, os maxillare ſemper perforare in ſua eruptione, hîc quoque videre eſt.

N°. V. Superior pars cranii cum annexa dura matre, ut ejus cohæſio oſtenderetur.

N°. VI. Pars cranii humani ſuperior, in qua oſſiculum triangulare; nempe inter ſuturam Sagittalem & Lambdoideam.

Repoſitorium V.

N°. I. Pedis humani cutis, ſervatâ naturali pedis figurâ.

N°. II. Tibiæ humanæ os incurvatum, in cujus parte anteriore Tophus oſſeus.

N°. III. Os tibiæ humanæ, poſt fracturam artificioſiſſimè ferruminatum.

N°. IV. Os tibiæ humanæ, poſt fracturam artificioſè quidem ſanatum; at verò cum exigua prominentia unius fruſti fracti, idque propter fracturæ conditionem, quæ obliqua difficulter (quantumvis benè ſit repoſita) ita conſervari potuit, quin aliquantulum mutaret ſitum.

N°. V. Os femoris humani ab humoribus valdè expanſum; qui affectus Belgicè dicitur *Been-ſuiger*, & ab eo affectu differt, qui Belgicè dicitur *Been-vreeter*. Vide Obſervationem 81.

N°. VI.

N°. VI. Aſſer, in quo N°. I. Inteſtini humani portionem demonſtrat, cujus vaſa meſaraica infarcta. N°. II. idem repræſentat. N°. III & IV. Vaſa meſaraica ab inteſtinis ſeparata cum annexis nervis indigitat.

N°. VII. Fœtus humanus ab annis 25. Balſamo conſervatus, cujus muſculi ſeparati ſunt. Manu ſiniſtra gerit Omentum equinum.

Vulneror ut ſanem.

N°. VIII. Quinque menſium fœtus humanus maſculini ſexus, cum annexis funiculo umbilicali, membranis, amnio & chorio, & placentâ uterinâ.

Notandum.

Omnia tam affabrè in liquore eſſe conſervata, ut nil niſi anima deficiat.

Repoſitorium I.

N°. I. Vaſa pulmonis materiâ albâ artificioſiſſimè infarcta, quorum extremitates admodùm ſubtiles.

N°. II. Stomachus nuper nati, cum exigua particula inteſtini duodeni, tam artificioſè præparatus, ut naturalem magnitudinem, formamque reſervârit, ſine ulla ruga. Prætereà in ejus exitu, pylorus circuli inſtar curioſiſſimè viſitur.

N°. III. Duo Atheromata oſſefacta, è pulmone bovino deſumpta.

N°. IV. Veſiculæ ſeminales viriles ita præparatæ, ut intrinſecæ cellulæ accuratiſſimè videri poſſint. Hæ cellulæ Apum favos repræſentant.

N°. V. Varii calculi octanguli è corpore Vetulæ (de qua vide Obſervationem I.) exſecti.

N°. VI. Glandulæ Inteſtinales.

Re-

Repoſitorium II.

N°. I. Cerebelli diſſecti variæ portiones.

N°. II. Cor hominis adulti, in quo foramen ovale adhuc apertum remanſit.

N°. III. Cor Humanum nitidè conſervatum.

N°. IV. & V. Duo Corda, à Clariſſimo D°. Stenonio poſt decoctionem ita præparata, ut fibrarum curſus luce meridianâ clarius videri poſſint. Atque (quod notâtu dignum) iſthæc corda pro me diſſecuit eximius ille Anatomicus, paucis diebus antequàm animam Deo redderet, ultimumque fuerunt ejus cultri Anatomici ſubjectum, referente Nobiliſſimo & Curioſiſſimo Domino Kerckringio, qui mihi ea tranſmiſit.

N°. VI. Cor Pueri.

N°. VII. Spinalis medullæ principium.

Repoſitorium III.

N°. I. Hominis falx ut & infundibulum, tam eleganter exſiccata, ut eorum figuræ apprimè appareant.

N°. II. Ren Succenturiatus ex corpore humano, ita præparatus, ut intrinſecam cavitatem perluſtrare liceat.

N°. III. Portiones Cerebri humani Balſamo induratæ.

N°. IV. Omenti portio ſerici inſtar præparata.

N°. V. Varia auditûs oſſicula.

N°. VI. Ramus venæ ex Aſelli hepate deſumptus; huic adhærent varii vermes in hepatis ſubſtantia reperti.

N°. VII. Variæ inteſtini Coli humani portiones, quarum cellulæ in nihilum ſunt redactæ, propter ligamentorum, ſecundùm inteſtini longitudinem exporrectorum, reſectionem.

N°. VIII. Varii Oſſium affectus.

N°. IX. Antrum Highmori (ſeu cavitas, quæ in tertio pari maxillæ ſuperioris invenitur) polypo refertum. Vide Obſerv. 77.

N°. X. Penis virilis taleoli, in quibus penis ſpongioſitas apprimè videtur.

N°. XI. Portio inteſtini Jejuni humani, ſubſtantia admodùm

craſſi, & quaſi congelati; ſic (mirum dictu!) omnia inteſtina apparebant.

Notanda.

Cum hoc cadaver diſſecarem, præſens erat Expertiſſimus Dom. Dortmond Noſocomii Medicus meritiſſimus, mecum in admirationem raptus. Videbantur enim omnia quaſi gelu indurata, & glacie ſplendente obſeſſa, idque tempore æſtivo, & (ni fallor) menſe Junio. Hoc mihi nunquam obveniſſe fateor, nec unquam ab aliis fuiſſe viſum memini.

N°. XII. Vaſculum ſanguineum placentæ uterinæ tam ſubtiliter repletum, ſeparatum, & exſiccatum, ut per totam vitam meam ſubtilius quicquam nec fecerim nec viderim.

N°. XIII. Veſicula fellea humana à fundo ad extremum uſque ſerpentino ductu repens.

N°. XIV. Uterus Leporinus bifidus.

N°. XV. & XVI. Variæ Lacertæ.

N°. XVII. Fœtus piſcis vivipari Carchariæ, quinque circiter pollices longus, cum ejus funiculo umbilicali, & vitello. Vide figur. 8.

Figur. 8. Expoſitio.

A Fœtus Piſcis Carchariæ.
B Funiculus Umbilicalis.
C Vitellum funiculo dicto appenſum, per cujus ſuperficiem varia vaſa ſanguinea diſtribuuntur.

N°. XVIII. Lacerta Volans.

N°. XIX. Crocodili fœtus.

N°. XX. Serpens.

N°. XXI. Veſica Ovis ſepti beneficio in duas partes diviſa. Vide Obſerv. 8.

N°. XXII. Omentum equinum.

Repoſitorium IV.

N°. I. Veſica equina cum ureteribus, & veſiculis ſeminalibus inflatis, quæ veſiculæ neutiquàm in varias cellulas dividuntur, quemadmodùm in homine. Ad latera harum veſicularum duo glandulоſa corpora inveniuntur, quibus equi ditati ſunt.

N°. II. Uteri humani altera pars, ita diſſecta, ut uteri cavitas non ſo-

ſolùm, verùm etiam cervicis interioris cavitas appareat.

N°. III. Penis Equinus poſt inflationem, & exſiccationem in varios taleolos diviſus, ut ſubſtantia interior appareat; quæ ad amuſſim reſpondet ſubſtantiæ oſſeo-ſpongioſæ, quæ intrinſecè in oſſium extremitatibus reperitur, poſtquam ſerra fuerunt diviſa oſſa.

Repoſitorium V.

N°. I. Cellulæ adipoſæ, per quas vaſa ſanguinea diſtribuuntur infarcta.

N°. II. & III. Vitulorum Lienes, quorum arteria repleta.

N°. IV. Superfœtationis Embryo, cum annexa placentula, in cujus funiculo umbilicali, hoc dignum erat obſervatu, quod variis hydatidibus eſſet obſeſſus.

N°. V. Hydatis ingens, quam ab hepate dependentem inveni.

N°. VI. Hominis tenuia inteſtina, quorum vaſa ita repleta, ut mirari ſubeat.

N°. VII. Leporis Veſica Urinaria cum teſtibus, quorum epididymides mercurio ſunt infarctæ.

N°. VIII. Inteſtina humana, quorum vaſa ſunt repleta.

N°. IX. Veſicula fellea in duas partes diviſa, cum appenſo Ductu Cyſtico, Hepatico, & Communi; quodque notandum, è Ductu Cyſtico radices quidem proveniunt, ſed non, uti Authores autumant, è fundo veſiculæ, ubi raró ortum ducere ejuſmodi radices obſervo.

Notanda.

A Veſiculam in duas partes diviſam oſtendit.
B Ductum Cyſticum ſimplicem.
C Radices ejus.
D Ductum Hepaticum per hepar diſperſum.

N°. X. Ductus Cyſticus, è quo variæ radices (potius rami) idque è corpore bovino.

N°. XI. Vitulorum Lienes curioſiſſimè præparati. In quibus Venarum obliterationes, quamprimùm lienem intraverunt, luculenter apparent.

N°. XII. Hominis Inteſtinum Duodenum cum annexo ductu pancreatico, & vaſis felleis.

Notanda.

A Inteſtinum Duodenum.

B Ductus Pancreaticus cum ſuis ramuſculis per Pancreas diſtributis.

C Veſicula Fellea.

D Ductus Cyſticus.

E Ductus Hepaticus per Hepar diſtributus.

F Ductus Communis dicti inteſtini infimam partem perforans.

No. XIII. Veſica humana cum annexis veſiculis ſeminalibus & proſtatis.

Supra dictas Thecas poſitæ ſunt minores Theculæ.

Thecula A.

Partes Generationi inſervientes cum annexis, è Virgine deſumptæ, circa quas ſequentia notanda.

1. Uterum ſuam naturalem reſervaſſe figuram & magnitudinem, idque ſine ulla ruga.
2. Quia nunquam peperit, Uterum reſpectu earum, quæ utero geſſêre, exilem admodum eſſe.
3. Uterum vaſis ſanguineis ſcatere, quæ maxima quidem ex parte, è vaſis hypogaſtricis originem ducunt, nonnulla verò quoque videmus originem habere è vaſis ſpermaticis.
4. Ovaria tantæ eſſe longitudinis, ut mirari ſubeat.
5. Veſicam Urinariam inflatam ſine rugis à pluribus annis à me eſſe conſervatam, ſine ulla ſubſidentia aut fovea.

Sequentes Literæ unamquamque partem demonſtrant.

A Uterus.

B B Ovaria, per quorum ſuperficiem ova prominent.

C C Tubæ Fallopianæ flatu diſtentæ,

c c c Dictarum Tubarum fimbriæ.

D D Partes membranaceæ inter Tubas & Ovaria, quæ Ligamenta Uteri lata audiunt, ſed falſò; horum interventu Tubæ quidem ovariis alligantur, non verò Uterus peritonæo, niſi in ſtatu præternaturali.

E E Vaſa ſpermatica partim per ovaria, partim per dictas membranas, Ligamenta Lata dictas, repentes, ad uteri corpus tendunt.

F F Utraque vena ſpermatica, quarum dextra è cavæ trunco, ſiniſtra verò ex emulgente, aut potius vena renali ortum ducit.

fff Dictarum venarum ramuſculi per ureteres diſperſi.
xxxx Earundem ramuſculi per membranas renum, & præſertim per adipoſam, diſtributi.
G Uteri vagina cum Clitoride & ejus cruribus.
H Inteſtinum Rectum.
I Perinæum.
K K Ligamenta Teretia, aliis *Rotunda* dicta.
L Veſica urinaria cum ſuis ureteribus inflatis.
l l Ureterum inſertiones in veſicam.
M Vena cava.
N N Venæ renales.
O O Renes artificioſè Balſamo præparati & indurati, naturali magnitudine & figura reſervatis.
P P Renes Succenturiati.
p p Venæ per renes ſuccenturiatos diſtributæ, ortumque ducentes ex venis renalibus.

Thecula B.

Partes Generationis cujuſdam mulieris Uteri procidentiam perpeſſæ, cum annexis: in iis obſervatu digna ſunt.

1. Uterum ob prægreſſam impraegnationem majorem eſſe illo, cujus deſcriptionem ſupra exhibui.
2. Vaginam multo capaciorem eſſe propter uteri prolapſum.
3. Uterum, Veſicam, Ureteresque naturalem figuram & magnitudinem reſervaſſe.
4. Arteriam renalem ſ. emulgentem dextram, duplicem eſſe.
5. Figuram utriuſque renis ſuccenturiati neutiquam convenire.

Sequentes Literæ unamquamque partem deſignant.

A Uterus vaſis ſanguineis ſcatens.
B Teretia Ligamenta.
C Vagina.
D Os uteri internum.
E Meatus Urinarius.
F Veſica urinaria.
G G Ureterum portiones abſciſſæ.
H Arteria magna ceraceâ materiâ infarcta.
I I Arteriæ renales, quarum dextra gemina.
K K Arteriæ ſpermaticæ è trunco arteriæ magnæ ſub arteriis renalibus oriundæ.

L L Arteriæ Lumbares.
M Arteria Meſenterica.
N N Rami Iliaci arterioſi.
O O Eorundem ramuſculi per uterum, veſicam, & vaginam diſtributi.
P Ren ſiniſter.
Q Q Arteriæ per renem diſtributæ.

Thecula C.

Variæ Aſperæ Arteriæ.

Thecula D.

Thorax è præparata cute furis ſuſpenſi confectus, in cujus poſtica parte duo ſtigmata viſibilia remanſerunt poſt cutis præparationem.

Thecula E.

Placenta Uterina, cujus juſta forma, magnitudo & craſſities, poſt indurationem & exſiccationem reſervatæ.
In ea quoque vaſa ita ſunt infarcta, ut vel minutiſſima videri poſſint.

Thecula F.

Pueri biennis inteſtina omnia, meſenterio & meſocolo cohærentia, in quibus notandum, Jejunum nullis gaudere valvulis conniventibus.

Notanda.

Lit. A. Inteſtinum Rectum indigitat.
B Inteſtinum Colon.
C Inteſtinum Cæcum.
D Appendicula Inteſtini Cæci.
E Inteſtinum Ileum.
F Inteſtinum Jejunum.
G Inteſtinum Duodenum.

Thecula. G.

Sceleton polydactylon monſtroſum, cujus figura reperitur in curioſo Spicilegio Nobiliſſimi Kerckringii.

Quoniam in fluvio noſtro 't Y inventum fuit cadaverculum, pro ſymbolo habet.

Ah Fata, Ah aſpera fata!

Notanda.

1. Caput oſſeum corporis reſpectu maximum.
2. Oſſa capitis ſolito duriora.
3. Fontanella duplo major.
4. Oſſa temporum exilia admodum.
5. In Sutura ſquammoſa lateris ſiniſtri duo Oſſicula Wormiana.
6. Oſſa naſi latiora, & magis, quàm in aliis recenter natis, depreſſa.
7. Oculorum orbitæ nonnihil deformes.
8. Dehiſcentia in parte inferiore maxillæ ſuperioris ſub naſo.
9. Maxilla inferior ex unico oſſe conſtat, quod rariſſimè (ſi unquam) viſum eſt in recens natis; præterea prominentiam oſſeam criſtæ gallinæ æmulam habet in maxillæ inferioris medio, idque non ſolùm in parte anteriore, verùm etiam in poſteriore.
10. Sub proceſſibus maxillæ inferioris alæ oſſeæ ſeu latæ prominentiæ oſſeæ viſuntur.
11. Dentes varii videntur in eruptione verſari.
12. Coſtæ breviſſimæ, digitumque tranſverſum longitudine vix ſuperantes.
13. Scapulæ tam exiles, ut ſex menſium fœtus majores habeant; Claviculæ è contra naturalem habent magnitudinem.
14. Sternon totum oſſeum, & quaſi è tribus oſſibus conflatum, ſicut in homine adulto, & pro ratione corporis juſto minus.
15. Oſſa humeri breviſſima, ut & oſſa brachiorum & cubitorum.
16. In carpis varia exigua oſſicula apparent.
17. In manu dextra ſeptem digiti.
18. In ſiniſta ſex, & præter eos, pollex duplex.
19. In pollice & digito auriculari, rotunda quædam appendicula.
20. Oſſa femoris breviſſima.
21. Oſſa furæ & tibiæ tranſverſi digiti longitudine.
22. In Tarſo varia oſſicula rotunda.
23. Pes dexter octo gaudet digitis. Siniſter novem digitos habet.
24. In Metatarſo dextro ſex oſſicula reperiuntur.
25. Metatarſus ſiniſter ſeptem oſſiculis ditatus eſt.

Thecula H.

Viri Partes Generationi inſervientes cum annexis, exſiccatæ & tam affabrè concinnatæ, ut omnia naturalem conſtitutionem reſervarint. Veſica inflata, nullam habet rimam, aut foveam, at verò ingens calculus, in ea à me inventus, quem in veſica reliqui.

Thecula I.

Quatuor Sceleta Fœtuum novem menſium.

Fœtus humanus quinque ferè menſium cum omnibus ſuis involucris & annexa placenta uterina in liquore & ſitu naturali, tam nitidè conſervatus, ut videatur adhuc vivere.

Peculiare hujuſce Abortus fatum, ſequenti dicto innuitur:

Immaturè projectum, Balſamus maturè excepit,
Ne mortem immaturam exciperet matura corruptio.

Præter hæc omnia, adhuc plurima alia Muſæum meum fovet, quæ hîc, ob rationes reticendas, non commemorantur.

FINIS.

FREDERICI RUYSCHII,

M. D. Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri,

OPERUM

ANATOMICO-MEDICO-CHIRURGICORUM

INDEX

LOCUPLETISSIMUS,

concinnatus ab

YSBRANDO GYSBERTO ARLEBOUT,

MEDICINÆ DOCTORE.

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

MDCCXXV.

BENEVOLO LECTORI

S. D. P.

YSBRANDUS GYSBERTUS ARLEBOUT.

EN *Operum* Frederici Ruyſchii, *Viri Celeberrimi & Anatomicorum Principis, Indicem, typis nunc divulgatum, quem, meis uſibus dicatum, primo ſcripſeram. Mihi vero, eximia & præclara hujus Viri opera quotidie legenti, moleſtum laborioſumque erat, ex tam diverſis & multis, quæ edidit, ſcriptis quæcunque abſque Indice quærere, & quoniam Clariſſimus Vir ſæpe re-*

petit multa, quæ enarravit antea, in qua repetitione ſemper novi quid, aut emendati magis invenitur, opus omnino erat Elencho, quo res absque longiori mora, otiique abuſu, ſuo loco inveniri facile poſſent. Ut autem unusquisque, qui ſummi Viri ſcripta amat, hoc emolumento mecum uteretur, hunc Indicem in uſum publicum divulgare decrevi: & certe, ſi, me utilitatem aliquam attuliſſe, audiverim, vehementer gaudebo. Vale.

TRACTATUUM
NOMINUM
ABBREVIATORUM,
DILUCIDATIO.

de Valv.	Dilucidatio Valvularum, &c.
Obſ. An.	Obſervationum Anatomico-Chirurgicarum Centuria.
Cat. Rar.	Catalogus Rariorum, quæ in Muſeo &c.
Ep. I.	Epiſtola Problematica prima.
Ep. II.	Epiſtola Problematica ſecunda.
Ep. III.	Epiſtola Problematica tertia.
Ep. IV.	Epiſtola Problematica quarta.
Ep. V.	Epiſtola Problematica quinta.
Ep. VI.	Epiſtola Problematica ſexta.
Ep. VII.	Epiſtola Problematica ſeptima.
Ep. VIII.	Epiſtola Problematica octava.
Ep. IX.	Epiſtola Problematica nona.
Ep. X.	Epiſtola Problematica decima.
Ep. XI.	Epiſtola Problematica undecima.
Ep. XII.	Epiſtola Problematica duodecima.
Ep. XIII.	Epiſtola Problematica decima tertia.
Ep. XIV.	Epiſtola Problematica decima quarta.
Ep. XV.	Epiſtola Problematica decima quinta.
Ep. XVI.	Epiſtola Problematica decima ſexta.

Reſp.

Reſp. ad Bidl.	Reſponſio ad Godefr. Bidloi libellum Vindiciarum.
Reſp. Rav.	Joan Jacobi Ravii Reſponſio ad Defenſionem Fred. Ruyſchii &c.
Adv. Dec. I.	Adverſariorum Anatomico-Medico-Chirurgicorum Decas prima.
Adv. Dec. II.	Adverſariorum &c. Decas ſecunda.
Adv. Dec. III.	Adverſariorum &c. Decas tertia.
Th. Anim. I.	Theſaurus Animalium primus.
Th. I.	Theſaurus Anatomicus primus.
Th. II.	Theſaurus Anatomicus ſecundus.
Th. III.	Theſaurus Anatomicus tertius.
Th. IV.	Theſaurus Anatomicus quartus.
Th. V.	Theſaurus Anatomicus quintus.
Th. VI.	Theſaurus Anatomicus ſextus.
Th. VII.	Theſaurus Anatomicus ſeptimus.
Th. VIII.	Theſaurus Anatomicus octavus.
Th. IX.	Theſaurus Anatomicus nonus.
Th. X.	Theſaurus Magnus & Regius, qui eſt decimus Theſaurorum Anatomicorum.
Th. Max.	Curæ Poſteriores, ſeu Theſaurus Anatomicus omnium præcedentium Maximus.

INDEX
LOCUPLETISSIMUS
OPERUM
RUYSCHIANORUM.

A.

ABdominis cutis & muſculorum ſubſtratorum defectus in ambitu funiculi umbil. in foetibus eſt lethalis, Obſ. An. 71.
— durities in hypogaſtrio poſt partum à liene ibi locato, *ibid.* 63.
— muſculi, vid. Muſculi.
— tumor oblongus, poſt partum non raro remanens, ex Omenti coarctatione dependet, *ibid.* 63.
— vulnus tantum periculum non ſemper affert, *ibid.* 66.
In *Abdomine* mulieris ſaccus, aquâ turgidus, repertus, Adv. Dec. I. p. 8.
Abſceſſuum apertio ſuſpenſam manum requirit, Obſ. An. 16.
Abrus, Th. Anim. I. N. 10.
Abrus Alpin. folia et ſem. *ibid.* N. 27.
Abſorbentia vaſa dantur, Ep. XVI. p. 10. 11.
Abſynthium Seriphium marinum, Th. Anim. I. N. 10.
Acacia Afr. Th. Max. N. 168.
Acaciæ Spinoſæ Afr. ramus, Th. Anim. I. N. 67.
Acaruana, piſcis Ceylanicus lobatus, *ibid.* N. 53.
Acetabulum Oſſis innominati, vid. Oſſis innom. acet.
— vitulinum, Th. IV. N. 72. N. 1.
— aliud, Th. Max. N. 192.
Acetabuli Coxæ membrana, vid. Oſſis Coxæ acet.
Acetabula Chorii, vid. Chorii Membr. acet.
— quid ſint? Th. V. N. 21.
Achmellæ capitulum cum ſeminibus, Th. Anim. I. N. 10.
Acicula deglutita per inguinis abſceſſum exitum ſibi quærens, Obſ. An. 55.
Aciculæ binæ cupreæ ex anteriore parte digiti eductæ, Adv. Dec. II. p. 12.
— variæ à gallina deglutitæ, Cat. Rar. p. 120.
Acini hexagoni quid ſint? Th. IX. N. 59.
Aconiti folia, Th. Anim. I. N. 92.
— — manducata homines interficere valent, *ibid.*
Actionum diverſitas dependet à diverſa vaſorum qualitate, reptatu, ſubſtantia &c. Ep. XIII. p. 32. Adv. Dec. II. p. 7. Th. IX. N. 53. & Th. X N. 94.
— — explicatu difficilis eſt, Ep. XVI. p. 5. vid. Vaſa extrema; Secretionis diverſit. &c.
Adeps in corpore hum. non datur, ſed in brutis quibusdam, Th. II. Aſ. III. N. 15. & Adv. Dec. II. p. 46.
Adipis integumentum, membranulæ analogum, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— particulæ, polypoſæ ſubſtantiæ adhærentes, *ibid.*
Adipoſa membrana eſt tunica celluloſa, Th. III. N. 79. n. 2.
Adianthum Americ. Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— aliud, *ibid.* N. 6.
Aër, an in pulmone ſanguini admiſceatur, Ep. XVI. p. 4.
— non tantum per pulmones, verum etiam per alias vias ſanguinem intrat, *ibid.* p. 9. & ſeqq.
— quibus viis in ſanguinem penetret? *ibid.*

A. *Aëris*

Aëris effectus in ſanguine, Ep. XVI. p. 4.
— nimia copia in corde lethalis eſt, *ibid.* p. 9.
Æſchynomines ſpinoſæ foliola, Th. Anim. I. N. 41.
— — — attacta complicantur, ramulo verſus terram nutante, *ibid.*
Æthiopis cuticula nigricans, vid. Cutic. nigric.
Æthiopiſſæ fœtus, vid. Fœtus Æthiop.
Alantois Membrana, vid. Urinaria membrana.
Alcedo Afr. Th. Anim. I. N. 77.
Alcyon Afr. *ibid.*
Alimentum ubi conficiatur? vid. Nutritio.
Alni folii Sceleton, vid. Sceleton.
Alſine rara, Th. Anim. I. N. 10.
Alveoli dentium, vid Dentium alveoli.
Alvi dejectio impedita ab incraſſatione Inteſtini recti, Obſ. An. 93. 94. & Adv. Dec. II. p. 43.
Amaranthus criſtatus, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— Spica pendula, *ibid.* N. 67.
Amnium foetus caret vaſis ſanguiferis, Adv. Dec. III. p. 28.
Amnios membrana, Cat. Rar. p. 159.
— — & Chorion ſibi invicem leviter cohærent, Ep. IX. p. 9.
— — facile in duas partes dividitur, imo à natura ita diviſa aliquando cernitur, Th. IX. N. 21.
— — fœtus vitulini, Th. IV. N. 49. n. 2.
— — ne minimum quidem vaſis ſanguinei ramuſculum à Chorio accipit, Ep. IX. p. 9. XIII. p. 10. Adv. Dec. III. p. 28.
— membranæ arteriæ in foetu vitulino, Th. IV. N. 49. n. 2.
— — foetus ovini portio, Th. III. N. 20. n. 2.
— — portio, *ibid.* N. 52.
— — tenuitas, Th. X. N. 150. n. 1.
— — vaſa ſanguinea copioſa in fœtu ovino, Th. III. N. 20. n. 2.
inter *Amnium* & Chorion non reperitur in homine Alantoides, Th. IX. N. 21.
Amphisbæna Americ. Th. Anim. I. N. 79.
— — male nominatur biceps, ſeu Amphicephala, *ibid.*
— — quomodo ſit nominanda? *ibid.*
Amputationis brachii operatio, Ep. XIV. p. 9. & ſeq.
— membrorum methodus, Ep. XIV. p. 5. vid. Artuum decurtandorum nova methodus.
— pedis exemplum ejusque eventus, *ibid.* p. 5.
in *Amputatione* brachii quid obſervandum? *ibid.* p. 15.
Anaſtomoſis arteriarum cum arteriis quid ſit? Reſp. ad Bidl. p. 32.
Anaſtomoſes arteriarum intercoſtalium cum iis, quæ per ſpatia intercartilaginea reptant, Ep. II. p. 21.
— — dantur per quas ſanguis refluus à venis recipitur, Ep. XV. p. 10.
— — — hypogaſtricas inter & ſpermaticas arterias in utero, in cerebro autem inter caroticas & vertebrales, Ep. VI. p. 7. & IX. tab. 10. lit. h.
Anatis Oſſiculum, vid. Oſſiculum anatis.
Anatomia antiqua quam imperfecta fuerit? Ep. VI. p. 3.
— corporum humanorum, brutorum, & vegetabilium conjungenda, Adv. Dec. III. p. 9.
Anatomiæ Comparativæ noxa, Ep. IV. p. 3. 10. Ep. VI. p. 3. Ep. XI. p. 3. 8. Ep. XII. p. 9. Adv. Dec. II. p. 44. 45. & Dec. III. p. 10. 32.
— — utilitas, Dec. Adv. II. p. 45. & Dec. III. p. 10.
— partium minutorum utilitas, Adv. Dec. II. p. 4. & Dec. III. p 25.
— plantarum utilitas, vid. Plantarum anatome.
— progreſſus, Ep. XI. p. 3.
— utilitas, Obſ. An. 33. 34. 41. 46. Ep. VI. p. 3. Ep. XI. p. 10. Ep. XIII. p. 3. Th. II. Aſ. III. N. 1. Adv. Dec. II. p. 44.
Anatomiam diſcendi via genuina, Ep. VIII. p. 8.
— — — inſufficiens, *ibid.* p. 3.
Anchyloſis in Spina dorſi frequens eſt in adultis, Th. VI. N. 12. n. 2.
— oſſis tibiæ & femoris, Cat. Rar. p. 175.

— oſſium

— oſſium innominatorum, & ſacri oſſis., Cat. Rar. p. 177.
Aneuriſma Arteriæ Aortæ cariem producens, Obs. An. 37. fig. 38.
— — Intercoſtalis magnitudine ovi gallinacei ex homine, Th. IX. N. 5.
— brachii periculoſum feliciter curatum, Obs. An. 2.
— difficulter curatur, imo in vaſis majoribus lethale eſt, *ibid.*
— monſtroſum in pectore, Obs. An. 38.
— non ſemper dignoſcitur pulſatione, *ibid.*
— quid ſit? Obſ. An. 2.
Aneuriſmatis curatio per annulum, Reſp. ad Bidl. p. 23.
— inſufficiens deſcriptio, Obſ. An. 38.
— magnitudo ſingularis, *ibid.* 37.
Angina qualis affectus? Adv. Dec. I. p. 24.
Anginam non facit omnis deglutitio læſa, *ibid.*
Anguilla argentea Americ. Th. Anim. I. N. 53.
Anguillæ cauda, Th. V. N. 105.
— — oſſea, Th. VIII. N. 84.
Animal Americ. bufoni ſimile, Th. Anim. I. N. 35.
Animalium generatio an ex ovo ſemper? Obſ. An. 64. Dec. III. p. 20.
Animalculum quadrupes, cani ſimile, vomitu ejectum, Th. IX. N. 48. Adv. Dec. I. p. 18. Dec. II. p. 13. & Dec. III. p. 6.
— ſcarabæum æmulans, in oſſe femoris pueri, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 1.
— vomitu ejectum, limaci æmulum, Adv. Dec. I. p. 18. & tab. 2. fig. 4.
Animalculi, per os ejecti, membra, Th. IX. N. 48.
Animalcula per urinas excreta, Th. I. Arc. IV.
— qua ratione in corpore gignantur? Adv. Dec. I. p. 18.
Aniſi ſtellati ſemen, Th. Anim. I. N. 11.
Annulos ex uxorum denatarum capillis contexere quinam ſoleant? Th. IV. N. 96. n. 5.
Antrum Highmori cur ita dicatur? Th. IX. N. 13. n. 2.
— — ejus communio cum naſo, *ibid.* n. 1.
— gaudet membranula vel perioſtio interno, Th. IX. N. 13. n. 3.
— polypo refertum, Cat. Rar. p. 181.
— polypis ſcatens, Obſ. An. 77. fig. 60. 61.
Anus foetus hum. Th. X. N. 96.
— imperforatus ſæpe in infantibus obſervatur, Adv. Dec. II. p. 43.
— — rarus, *ibid.*
— naturâ rugoſus eſt, Th. VI. N. 1. n. 3.
de *Ano* imperforato, Adv. Dec. II. p. 43.
Aorta, vid. Arteria Aorta.
Apertura gemina Canaliculorum pone dentes inciſorios quemnam habeat uſum? Th. VI. N. 3. n. 1.
— illa non ſemper eſt gemina, *ibid.*
— vix aliquando viſibilis, *ibid.*
Apluſtre e corio vitulino, Th. Max. N. 189.
— e cute capitis, *ibid.* N. 15.
— e cute foetus hum. *ibid.* N. 16. & 91.
— hum. *ibid.* N. 13.
— hum. *ibid.* N. 14.
— hum. *ibid.* N. 142.
— ex ſegmento Inteſtini Jejuni, *ibid.* N. 179.
— — — —, Ilei ex adulto, ibid. N. 73. & 133.
— — — pulmonis ovilli, *ibid.* N. 188.
Apophyſes ſpuriæ, vid. Oſſium apophyſes ſpuriæ.
Appetitus Caninus à Pyloro relaxato, Obſ. An. 74.
— diminutus, à ſaliva nimis exonerata, ejusque defectu; reſtitutus vero ſaliva deglutita; Adv. Dec. II. p. 15.
Arachnoidea Cerebri membrana, vid Cerebri Arach. membr.
Aranea Amer. cericeo villoſa, Th. Anim. I. N. 32.
— Ind. *ibid.* N. 61.
— — Orient. coloris caſtanei, *ibid.* N. 80. peculiaria ejus, *ibid.*
— tricolor ventre ampliſſimo crenato, *ibid.* N. 7.
Argus cæruleus, *ibid.* N. 6.
Arizari fructus, *ibid.* N. 14.
Armodillæ foetus, *ibid.* N. 81.

Arſenicum aſſumptum non coagulat ſanguinem, ſed ventriculum exulcerat, Th. VIII. N. 70.
Arteria Aorta ab auctoribus non bene depicta eſt, Ep. III. p. 23.
— — à natura in duos truncos haud eſt diviſa, Ep. III. p. 23. 29. 30.
— — dividitur male in truncum adſcendentem & deſcendentem, *ibid.*
— — valvulis oſſefactis prædita viſa, Obſ. An. 69. fig. 57. Cat. Rar. p. 143.
— — ubi ſita ſit, & emergat? Th. X. N. 42. n. 1.
— *Aſpera*, Cat. Rar. p. 172.
— — cartilaginea partim, partim etiam membranacea eſt, *ibid.* p. 154.
— — glandulas conglobatas habet à parte poſteriori, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — inverſa ex infante & foetu, Th. I. N. 2. litt. D. & E.
— — ovis immaturi, Th. III. N. 21. & Th. IV. N. 10.
— — vere delineata, Th. III. N. 6. tab. 2. Th. VIII. tab. 3. fig. 3.
— — vitulina, de Valv. c. 4. Obſ. 15. & Th. I. N. 2. litt. A. & D.
— *Brachialis*, Th. IX. N. 8. n. 2.
— *Bronchialis* Anatomicis prioribus fuit incognita, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— — an habeat venam ſociam? Ep. VI. p. 7. 10.
— — cum pulmonali per Anaſtomoſes conjuncta, Cat, Rar. p. 162.
— — cur condita? de Valv. c. 4. Obſ 15.
— — ex art. incoſt. emergens, Th. VI. N. 14. n. 1.
— — ex infante delineata, Ep. VI. p. 10. & tab. 7. fig. 7.
— — Ruyſchii à nemine obſervata aut deſcripta eſt, de Valv. c. 3. Obſ. 15. Ep. VI. p. 4. & ſeq.
— — ſanguinem arterioſum ab Aorta ad pulmones amandans, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— *Cervicalis* unde prodeat? Th. VII. N. 31. not.
— *Coeliaca* unde prodeat? Th. V. Loc. Arc. V. n. 4.
— *Coronaria* quænam ſit? Ep. III. p. 29.
— *Cyſtica* plurimos ramuſculos largitur hepati, Th. IV. N. 87. qui male habentur pro radicibus veſicæ felleæ, *ibid.*
— ex arcuato flexu Aortæ oriunda à Ravio & Ruyſchio obſervata, Adv. Dec. I. p. 21.
— *Hepatica* quomodo producat Arteriam Cyſticam? Th. VIII. N. 37.
— *Intercoſtalis* ſuperior, Ep. VI. tab. 7. fig. 3. lit. b.
— — alia, Ep. IX. p. 11.
— *Magna* quomodo ex corde exeat? Th. VIII. N. 67.
— *Mammaria* interior unde oriatur? Th. I. N. 3. n. 6.
— *Mediaſtina* dat trunculos ad pericardium, Ep. II. p. 20.
— *Meſenterica*, Cat. Rar. p. 158.
— — inferior, Th. I. Loc. Arc. III. lit. G.
— — ſuperior, *ibid.* lit. H.
— *Oeſophagea* hactenus neglecta nunc delineata, Ep. VI. tab. 7. fig. 3. lit. c.
— *Pericardio Diaphragmatica* qualis ſit? Ep. II. p. 19.
— per medium linguæ decurrens, Th. IX. N. 66.
— *Pulmonalis*, de Valv. c. 4. Obſ. 15. & Th. III. N. 17. n. 2.
— — cum Bronchiali conjuncta, Cat. Rar. p. 162.
— — male ab auctoribus depicta, multoque copioſioribus conſtat ramuſculis, Th. III. N. 24. in not. Th. VIII. N. 71.
— — quomodo pulmonem ingrediatur? Th. IX. N. 23. n. 4.
— — quomodo ſubdividatur? Th. I. N. 3. n. 8.
— — vitulina loco pulmonis hum. ab auctoribus depicta, Th. X. N. 44
— *Spermatica* gemina unde oriatur? Th. X. N. 170. litt. H. H.
— — hominis quomodo contorqueatur? Th. IV. N. 65. n. 3.
— — in quot ramos dividatur? *ibid.* n. 2.
— *Spinalis* eundem exortum non ſervat, Ep. XII. tab. 13. lit. Z.
— *Splenica* vitulina, Cat. Rar. p. 125. 148. 176. Th. II. Aſ. III. N. 12. Th. V. N. 12. 62. 72. Th. VIII. N. 38.
— — male dicitur excarnis, Th. II. Loc. Arc. VI.
— — vitulina ſicca, Th. III. Loc. I. N. 1.

— Sub-

— *Subclavia* dextra ex arteria Carotide dextra ortum habet, Th. I. N. 3. n. 5.
— *Venoſa*, de Valv. c. 4 Obſ. 15.
— *Vertebralis* utraque prodit ex arteriis ſubclaviis, Th. I. N. 3. n. 6.
Arteriæ Aortæ Aneurisma, Obſ. An. 37.
— — curſus & rami, Ep. III. p. 29.
— — delineationes non ſufficientes, *ibid.* p. 23.
— — diviſio in truncum adſcendentem & deſcendentem quo ſenſu retinenda? *ibid.* p. 30.
— — egreſſus è cordis thalamo ſiniſtro, *ibid.* p. 22. & 23.
— — radix cum ſuis ramificationibus per cor, ejus auriculas & tunicas Aortæ, *ibid.* p. 31.
— — truncus cum abſciſſis ramis, *ibid.* p. 31.
— — — tres ramos fundit ſurſum tendentes, Th. IX. N. 70. not.
— *Aſperæ* bovinæ pars, Cat. Rar. p. 135.
— — conſtitutio quænam? *ibid.* p. 154.
— — & Bronchiorum delineatio culpata, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— — glandula conglobata, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — hum. portio Cat. Rar. p. 154. & Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — lobulorum vitulinorum forma non convenit cum objectis hum. Th. X. N. 46.
— — membrana, glandulis ita dictis referta, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 1.
— — portio, *ibid.* N. 5. Th. VII. N. 65. & Th. VIII. N. 11.
— — — e vitulo, Th. I. N. 2. F.
— — — foetus vitulini, Th. X. N. 46.
— — portiones exſiccatæ, Th. IX. N. 76. & 77.
— — ramus, Cat. Rar. p. 162.
— — — ſummus in quibus ſubjectis inveniatur, Reſp. ad Bidl. p. 21.
— — tunica intima nervea glandulis ſcatet, Th. I. Aſ. III. N. 5. n. 2. & Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — tunicæ intimæ portiones, tuſſi ejectæ, Th. II. Aſ. V. N. 4.
— *Bronchialis* anaſtomoſis cum arteria pulmonali, Cat. Rar. p. 162. Ep. VI. p. 10.
— *Bronchialis* conſtitutio, Reſp. ad Bidl. p. 22.
— — curſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— — deſcriptio, *ibid.*
— — exortus qualis? Reſp. ad Bidl. p. 21. & Th. IX. N. 63. n. 3.
— — — verus in homine, Ep. VI. p. 10.
— — figura e vitulo, de Valv. c 3. Obſ. 15. fig. 9.
— — progreſſus & delineatio in corpore hum. Ep. VI. p. 10. & tab. 7, fig. 1.
— — quinam perverſe dicantur inventores, Ep. VI. p. 4. quisnam verus, *ibid.* p. 6.
— — ramulus delineatus, *ibid.* tab. 7. fig. 5.
— — Vena ſocia, *ibid* p. 10.
— — uſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— *Cervicalis* exortus ex Arteriis Vertebralibus, Th. III. N 45. n 6.
— — unio cum Arteriis Vertebralibus, Th. V. N. 52. n. 2.
— *Cyſticæ* curſus, Th. X. N. 132.
— — numeroſa proles, Ep. V. p. 22.
— — ſoboles male pro radicibus veſiculæ felleæ delineantur, Th. X. N. 132.
— — veſiculæ felleæ, Th. IV. Aſ. II. N. 7. n. 2.
— *Intercoſtalis* Aneuriſma, Th. IX. N. 5.
— *Magnæ* deſcendentis ſegmentum, Th. Max. N. 136.
— — deſcendentis truncus delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 2. Th. X. N. 170. lit. A.
— — & pulmonalis trunci e vitulo recens nato, Cat. Rar. p. 143.
— — fœtus vitulini portio, Th. VIII. N. 94.
— — in truncum adſcendentem & deſcendentem diſtributio, Reſp. ad Bidl. p. 8.
— — portio, cujus valvulæ oſſefactæ & coalitæ, Cat. Rar. p. 146.
— — rami, Th. VIII. N. 67.
— — — tres ſurſum ſpectantes, Th. IV. N. 96. n. 3.
— — Renalis truncus abſciſſus, Th. I. Loc. Arc. III. lit. C.
— — truncus ejusque rami, Th VIII. N. 25.
— — trunci quinam? Th. IX. N. 26.
— *Oeſophageæ* exortus variat, de Valv. c. 4. Obſ. 10.

Arteriæ Pulmonalis conſtitutio, Reſp. ad. Bidl. p. 22.
— — extremitates, Th. IX. N. 79.
— — portiones, Th. III, N. 24. Th. IV. N. 97. Th. VII. N. 46. Th. VIII. N. 94.
— — ramus delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 5.
— — rami, Cat. Rar. p. 133. 139. Th. VIII. N. 71. Th. IX. N. 26. 40. 79. Th. X N. 43.
— — — illibati ſummoque artificio ſoluti, Th. III. N. 24. n. 1. & 2.
— — truncus, Th. I. Aſ. I. N. 9. n. 3.
— — rami varii, Cat. Rar. p. 144. 152. 153. & Th. X. N. 138. vid. & Pulmonalis. arteria.
— *Splenicæ* extremitates vaſciculoſæ, Th. III. N. 72.
— — glandulæ fictitiæ, *ibid.* N. 73.
— — humanæ truncus delineatus, Ep. IV. tab. 4. fig. 2.
— — portio, Th. III. N. 72.
— — vitulinæ portiones Th. I. Aſ. I. N. 2. Th. II. Aſ. IV. N. 4. Th. III. N. 12. & 72. Th. IX. N. 84.
— — ramus expanſus, Th. IV. Loc. Arc. III.
— — rami, Th. X. N. 91. n. 1.
— *Subclaviæ* ortus quomodo fiat? Ep. III. p. 29.
— — portio delineata, Ep. VI. tab. 7. fig. 3.
— *Umbilicalis* diviſio in cellulas, Cat. Rar. p. 156.
Arteriæ an ſemper a majoribus in minores ramificentur? Reſp. ad Bidl. p. 34.
— *Aſperæ* variæ, Cat. Rar. p. 186.
— *Bronchiales* & *Mammariæ* contrario quandoque curſu repunt, Reſp. ad. Bidl. p. 9.
— *Carotis* & *Subclavia* ubi conjungantur? Ep. III. p. 30.
— *Cervicales* cum quibusnam uniantur, Th. IX. N. 54.
— *Coronariæ* cordi, ejusque auriculis &c. ſanguinem impertiunt, Ep. III. p. 29.
— *Cyſticæ* conſiderabiles ſunt, Ep. V. p. 21.
— *Intercoſtales*, Th. VII. N. 47.
— — externæ, Th. VII. N. 27.
— — — a nemine deſcriptæ ſunt, Th. I. N. 16. n. 1. & 4. N. 56.
Arteriæ Intercoſtales externæ quando inventæ, *ibid.*
— — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. VII.
— — uniuntur cum vaſis mammariis internis, Th. VIII. N. 4. n. 3.
— *Mammariæ* internæ prodeunt ex ſubclaviis, Th. I. N. 3. n. 6.
— — trunculos largiuntur marginibus cartilaginum coſtarum, Ep. II. p. 18. earum genuina diſtributio per ſpatia coſtarum, cartilaginea, os Sterni, muſculos, Cat. Rar. 177. Ep. II. p. 18. 19.
— *Meſentericæ* per Inteſtina diſtributæ Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 2.
— — quomodo inferiores ramos impertiant Colo Inteſtino, Th. III. Loc. I. N. 2. n. 2.
— *Cordis*, vid. Cordis arteriæ.
— *Nervi optici*, vid. Optici nervi arteriæ.
— *Pericardicæ*, vid. Pericardii arteriæ.
— *Piæ Matris*, vid. Cerebri Piæ Matris arteriæ.
— *Pulmonales*, vid. ſupra, & Pulmonis arteriæ.
— *Renales*, vid. Renum arteriæ.
— variæ repletæ, Th. Max. N. 159.
— vermibus ſcatentes, de Valv. c. 4. Obſ. 6.
— *Vertebrales* abſciſſæ, Th. III. N. 60.
Arteriarum Carotidum rami craſſiores, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 8.
— — trunci, Th. I. N. 4. n. 6.
— extrema in omnibus corporis partibus diverſæ ſunt conſtitutionis, Ep. III. p. 28.
— extremitates variis locis degenerant in vaſcula alterius naturæ, Th. VI. N. 73.
— tunicæ copioſiſſimas arterias ab arteriis Coronariis accipiunt, Ep. III. p. 14.
— — multiplices ſunt, Ep. XIII. p. 14.
— *Frontis* curſus, diſtributio & ortus, Th. X. Thec. II. N. 184.
— *Intercoſtalium* exteriorum ramuſculi quemnam curſum ſequantur? Ep. II. p. 15. Th. I. Aſ. III. N. 16. n. 3.
— — — ſoboles bicompoſitæ, *ibid.* n. 4.
— — propagines peculiari gaudent curſu, *ibid.* n. 2.

Arteriarum Intercoſtalium reptatus ramulique, Th. VIII. N. 27. not.
— — trunci ubi adhæreant? Ep. II. p. 18.
— *Lingualium* curſus, vid Linguæ arteriæ.
— *Mammariarum* internarum portiones cum ſuis ramificationibus, Ep. II. p. 21.
— — — ſoboles, Th. IX. N. 19. lit. A.
— membranæ Hepatis, vid. Hepatis Membrana.
— *Pulmonalium* extremitates e vitulis differunt ab humanis, Th. X. N. 43.
— quarundam extremitates fricatione in aqua ſimplici ſunt diſſolubiles, Ep. III. p. 28.
in *Arteriis Mammariis* frequens naturæ luſus eſt, Reſp. ad Bidl. p. 9.
Arterioſi rami, Th. I. in init. & N. 3. n. 2. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 87. Th. VII. N. 3.
Artus anteriores ortu ſunt priores, Th. VI. N. 48.
Artuum decurtandorum antiqua methodus infelici ſucceſſu inſtituta, Ep. XIV. p. 10. & ſeq.
— — nova methodus, *ibid.* p. 5. 7.
— decurtatio feliciter inſtituta, *ibid.* p. 10. & ſeq. judicium ſuper ea, *ibid.* p. 15. & ſeq.
Aſcites, vid Hydrops.
Aſcitis cauſa ubi hæreat? Adv. Dec. II. p. 24.
Aſcite mortuæ cadaveris apertio, Obſ. An. 44.
Aſparagus Afr. Th. Max. N. 114.
Aſthma ſeroſum cum notabili renis calculo, Obſ. An. 56.
— & Dyſpnæa in homine, in cujus cadavere valvulæ cordis coalitæ & oſſeæ, thorax aquoſo latice repletus fuit, *ibid.* 69.
Atheiſmus ex admiranda naturæ ſtructura debellari poteſt, Th. X. N. 86.
Atheroma gignitur ex Hydatidibus, de Valv. c. 4 Obſ. 25.
— in Omento repertum, in quo manipulus pilorum, Th. III. N. 63. & nott.
— inter muſculos colli bovini repertum, Th. X. N. 3.
— mirabile eſt, & ejus ingenium à medico vix poteſt intelligi, Adv. Dec. III. p. 1.
— mirabile in ventriculo inventum, *ibid.* p. 2.
— oſſeum in pulmone bovino, Cat. Rar. p. 180. Th. IX. N. 98.
— placentæ adhærens, Th. IX. N. 24. n. 1.
— quare ita vocetur? Adv. Dec. III. p. 1.
— quid ſignificet? *ibid.*
— quomodo oriatur ſecundum Cl. Boerhaave opinionem, Adv. Dec. I. p. 12. & quomodo ſecundum Ruyſchii ſententiam, Th. X. N. 3. n. 1.
— varias aliquando corporis partes continet, ſcil. dentes, oſſa, pilos, Th. IX. N. 48.
— ventriculi humani, in quo pili, dentes & crus inventa, Th. Max. N. 160. & Adv. Dec. III. p. 2. & ſeq.
Atheromatis bovini ſubſtantia peculiaris, Th. X. N. 3. n. 1.
— contentum admirandæ formæ, Adv. Dec. III. tab 2 fig. 4.
— continens & contentum, Th. VI. N 6.
— quænam origo? Adv. Dec. I. p. 12.
de *Atheromate*, Adv. Dec. III. p. 1.
Atheromata duo piloſa inter cervicis bovinæ muſculos reperta, Th. VI. N. 6. & Th. X. N. 3.
— oſſefacta duo, Cat. Rar. p. 180.
— in ovario, Adv. Dec. I. p. 6.
Atonia Ileorum quid ſit? Obſ. An. 91.
— — unde proveniat? *ibid.*
Atrophia orta a ſalivæ defectu, Adv. Dec. II. p. 15.
Atrophiâ partes nonnullæ corporis indureſcunt & oſſeſcunt, Obſ. An. 70.
Attractrix partium facultas non improbatur, Adv. Dec. II. p. 11. 18.
Auditus organum quoad ſtructuram internam ab auctoribus ſufficienter non eſt detectum, Ep. VIII. p. 4.
— organum, Th. VIII. N. 6. n. 2.
— organi interna cavitas membrana tenuiſſima obducitur, quæ tota vaſculoſa, Ep. VIII. p. 5. 6. 10. 11.
— — interni ſtructura, *ibid.* p. 4.

Audi-

Auditus Organi membrana tympani conſtat ex tribus lamellis, Ep. VIII. p. 10.
— — — — duplicaturam habet, *ibid* hæc in foetu adhuc membranula obducitur, quæ vero poſtea evaneſcit, Th. III. N. 76. hæc membrana copioſiſſima vaſa ſanguinea ab Arteria Carotide externa habet, Ep. VIII. p. 10. 11. Th. II. Aſ. VI. N. 3. n. 4 ea tamen glandulas non habet, Th. IV. N. 24. not.
— — — — gemina eſt, Th. II. Aſ. VI. N. 4 n. 1. Th. III. N. 36. 37. n. 1.
— — — — innumeris gaudet arteriolis, peculiari curſu reptantibus, Ep. VIII. p. 10. & tab. 9. Th. III. N. 36. n. 2. N. 37. n. 2. N. 70. n. 2. N. 76. n. 2.
— — — — pertuſa in medio, Th. VI. N. 124.
— — membranam tympani inter & os orbiculare nullam unquam Ruyſchius aperturam invenit, Th. VIII. N. 6. n. 2. Th. II. Aſ. VI N. 3.
— — vaſorum ſanguineorum numerus, Ep. VIII. p. 5.
— os petroſum, Th. II. Aſ. II. N. 9. & N. 17. Th. VI. N. 105.
— — — cum annexo meatu auditorio, Th. III. N. 70.
— — — foetus hum, Th. II. Aſ. VI. N. 4. Th. III. N. 76.
— — — hominis, Th. V. N. 61.
— — — in duas partes dividitur, Th. II. Aſ. VI. N. 4.
— — — infantis, Th. III. N. 37. Th. IV. N. 20.
— — — ubi à ſquammoſo ſeparetur? Th. III. N. 37. n. 1.
— os ſquammoſum foetus nuper nati, Th. IV. N. 28.
— — — infantis, Th. IV. N. 1.
— — — præcedit in oſſificatione os lapidoſum, Cat. Rar. p. 109.
— oſſis petroſi canalis deficiens, Cat. Rar. p. 107.
— — — capſa quænam ſit? Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 2.
— — — cochlea & canales oſſei, Th. IV. N. 22.
— oſſis ſquammoſi & lapidoſi differentia, Cat. Rar. p. 106.
— oſſa temporum diverſa, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 4. Th. III. N. 36. Th. VI. N. 124. Th. X. N. 68.
— oſſiculum Incus, Th. IV. N. 25.
— — — & Malleolus quomodo cohæreant? Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 6. gaudent quoque vaſculis arterioſis, Ep. VIII. p. 5.
— — orbiculare, Th. IV. N. 1.
— — parti ſuperiori, Stapedis annexum, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 7.
— — quartum revera datur, Th. IV. N. 25.
— oſſicula confuſa, Th. VIII. N. 6. n. 1.
— — magnitudine naturali delineata, Ep. VIII. tab. 9. fig. 2.
— — perioſtium habent, Ep. VIII. p. 7. imo & vaſa ſanguinea, *ibid.* & tab. 9. fig. 1.
— — varia, Cat. Rar. p. 105. 181. Th. VIII. N. 6. n. 1. Th. X. N. 9. & 68.
— Stapes peculiare habet ligamentum, Th. IV. N. 20. n. 1.
— Stapedis ſitus naturalis, Th. II. Aſ. VI. N. 4. n. 3. Th. V. N. 37.
Avicula Amboinenſis tricolor in totum conſervata, Th. Anim. I. N. 29.
— alia præparata, *ibid.* N. 41.
— Cap. Bon. Sp. *ibid.*
— Ceylanica, *ibid.* N. 72.
— — cur Crocea dicta? *ibid.*
— quadricolor, *ibid.* N. 2. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
— Indiæ Orient. *ibid.* N. 64.
— Mellivora Ind. Occid. *ibid.* N. 6. cur ita vocetur? *ibid.*
— Paradiſæa rariſſima, Th. Max. N. 25.
Avicularum Sceleta, vid. Sceleta.
Aurantiæ pomi ramus, Th. IX. N. 54.
Aura ſeminalis, vid. Semen.
Auricula Cordis, vid. Cordis Auricula.
— fœtus hum. Th. IV. N. 39.
— — ovilli immaturi, Th. Max. N. 48.
— — recens nati, T. VIII. N. 83.
— hominis, Th. VI. N. 35.
— — adulti, Th. IV. N. 26. Th. V. N. 23.
— humana, Th. IX. N. 6. Th. X. N. 154. Th. Max. N. 104.
— infantis, Th. I. Aſ. III. N. 21. Th. VI. N. 78. Th. VII. N. 7. & 42.
— poros cutaneos ſatis viſibiles habet, Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 1. Th. V. N. 23.
— vaſculis ſanguineis copioſis referta, Th. I.

Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 2. Th. IX. N. 6.
Auriculæ pori, eorumque vaſcula ſanguinea & reptatus, Th. I. Aſ. III. N. 21. n. 1.
— vivus color, Th. VIII. N. 42. n. 2.
Auris marina, Th. IX. N. 62. litt. A. & B.
Azygos Vena, vid. Vena Azygos.

B.

BAgre, piſcic, Th. Anim. I. N. 38.
Balani magni, dorſo cancri connati, *ibid.* N. 88.
Balſamationis corporum encomium, Ep. V. p. 15.
— methodi diverſæ, Th. IV. N. 49. n. 1.
Balſaminæ maris Ceylanici ramus, Th. Max. N. 157.
Bartiſchii inſtrumentum curvum eſſe debet, Ep. XIII. p. 19.
— — ex cupro æque aptum exiſtit, *ibid.*
— — in vero palpebræ prolapſu &c. inutile eſt, *ibid.* p. 18.
— — uſum habet in palpebræ excreſcentia, & elongati præputii amputatione, *ibid.*
Been-eter qualis ſit affectus? Obſ. An. 81. unde ortum ducat? *ibid.*
Been-zuiger qualis affectus? Cat. Rar. p. 179.
— & *Been-vreeter* differunt, *ibid.*
Bezoardici lapidis fragmenta rara, Th. IX. N. 4.
Bilis craſſior in Veſicula fellea reperta unde? Obſ. An. 31.
— per Porum biiarium & ductum Cyſticum in inteſtina defluit, Obſ. An. 31.
— qua via ad Veſiculam felleam deducatur? Ep. V. p. 18. & ſeq.
— quomodo in Veſiculam bilariam intret? Reſp. ad Bidl. p. 13.
— Veſiculâ felleâ contenta, non differt ab ea, quæ in Poro bilario reperitur, Obſ. An. 31.
Bilis viæ ad Veſiculam quomodo fiant? Ep. V. p. 16.
Boerhaavianæ lacunæ, vid. Cutis lacunæ.
Boopilus è ſtomacho vaccæ, Th. Max. N. 169.
Brachii amputatio, Ep. XIV. p. 9. & ſeq.
— amputati pars cum manu, *ibid.* tab. 17. fig. 1.
— Aneuriſma periculoſum feliciter curatum, Obſ. An. 2.
— humani venæ, Cat. Rar. p. 145.
— muſculi, vid Muſculi brachii.
— pars cum vermiculi reſiduo, in ejus cavo hærente, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 3.
Brachia foetuum hum. Th. III. N. 1. Th. VI. N. 20. Th. VII. N. 58. Th. IX. N. 9. lit. A. & N. 50. Th. X. N. 148. Th. Max. N. 50. & 79.
— hum, Cat. Rar. p. 166.
— infantum varia, Th. I. N. 3. & N. 90. Th. II. Aſ. III. N. 5. & n. 1. Th. III. N. 14. Th. IV. N. 12. Th. V. N 16. Th. VI. N. 23. 26. 27. 28 34. & 110. Th. VII. N. 21. Th. VIII. N. 22. & 74. Th. IX. N. 8. 33. & 51. Th. X. N. 161.
— puerorum varia, Th. V. N. 2 & ſeq. Th. VI. N. 36. Th. VII. N. 18. Th. X. N. 71. Th. Max. N. 90. & 196.
Bregmatis oſſa, vid. Oſſa Bregmatis.
Bronchialis Arteria, vid. Arteria Bronchialis.
Bronchiorum Cartilaginum omiſſio, Reſp. ad Bidl. p. 22.
Bubonocele, vid. Hernia Inguinalis.
— ex terrore Herniæ Cyſticæ juncta, Obſ. An. 98.
Bubo Venereus aperiendus ante maturitatem, Obſ. An. 41.
— — apertus lympham copioſe ſtillabat, cujus effluxus peculiari arte inhibitus, *ibid.*
— — eſt glandulæ Inguinalis tumor & inflatio, *ibid.*
— — quomodo tractandus? *ibid.*
Buccæ humanæ portio, Th. X. N. 136.
Buccarum conſtitutio, Th. VII. N. 41. not. Th. X. N. 136.
— papillæ nerveæ, Th. X. N. 136.
— portio, Th. VII. N. 41.
— tunica papillo-nervoſa eſt ejusdem fere conſtitutionis, cujus gulæ, ventriculi,

triculi, &c. *ibid.* n. 2.
Buccinum ex Oceano magno, in cujus dorſo adnatum inſectum marinum, Th. Anim. I. N. 37.
— Guinenſe papillatum majus, *ibid.* N. 91. ejus limax, magnitudine Buccinum ſuperans, *ibid.*
Bufo parvus cinereus, *ibid.* N. 11.
Burſula craſſa cum inhærente animalculo per vomitum ejecta, Th. IX. N. 48.

C.

Cadaver foetus hum. ſex fere menſium, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Cadavera an à præparatione Ruyſchiana mutationem accipiant? Ep. XIII. p. 9.
— balſamata an aërem poſſint ferre? Reſp. ad Bidl. p. 30.
— ſepulta ob quasnam cauſas vermibus impleantur? Adv. Dec. II. p. 46.
— quomodo in ſandapilis mutentur? Adv. Dec. II. p. 46.
Cadaverum apertio male negatur Anatomicis, *ibid.* p. 44.
— mutationes, Th. II. Aſ. III. N. 15.
— ſepultorum diverſa conſtitutio, Adv. Dec. II. p. 46.
Calculoſa materia, globulo ſuccini & oſſiculo ceraſi in naribus accreta, Obſ. An. 44.
Calculoſis arenulis fibræ Veſicæ undique obſeſſæ, Th. III. ab init.
Calculoſorum mictio ſanguinolenta unde tam facile fiat? Cat. Rar. p. 156.
Calculus alterum calculum veluti nucleum in ſua cavitate continens, Th. III. ab init.
— ante exſiccationem mollis, ad duritiem lapideam exſiccatus, Th. IV. N. 77.
— aſperrimus exſectus, Th. I. lit. I. ab init.
— compoſitus ex ſenis calculis rotundis, cum ſeptimo ſuperimpoſito, Th. III. lit. K.
— è faucibus tuſſi ejectus, Th. I. lit. I.
— è pelvi, Th. I. lit. H.
— è pulmone hum. tuſſi ejectus, Th. III. lit. P. not.
— figurâ fructum mori imitans, Th. I. lit. C.
— horrendus in utraque renum pelvi, Obſ. An. 95.
— hum. colore lapidem Bezoardicum Orient. imitans, Th. III. ab init.
— — formâ manubrii ſcipionis, Th. I. lit. B.
— — magnitudine pugni, Cat. Rar. p. 162.
— — octangularis affabre in Veſica politus, *ibid.* p. 148.
— — ſuperficie inæquali, *ibid.* p. 162.
— in Bronchiis pulmonalibus, *ibid.* p. 132.
— in ductu Cyſtico Hydropici, Obſ. An. 87.
— in hepatis Parenchymate repertus, de Valv. c. 4. Obſ. 24.
— in renibus fruſtra quæſitus, Adv. Dec. I. p. 23.
— inter defuncti crura repertus, Th. I. lit. O.
— inteſtini Coli, Cat. Rar. p. 35.
— in Veſica gliris inventus, Th. IV. N. 71.
— in Uretere hærens, Obſ. An. 94.
— magnus aſpera ſuperficie, Th. III. lit. P.
— — extractus Th. I. lit. S.
— — formâ Zingiberis, Th. I. lit. R.
— — moriformis, Th. III. lit. L.
— — maximi mori fructum imitans, *ibid.* lit. O.
— major, Th. I. lit. Q.
— marmoreus in Veſicula fellea repertus, Th. X. N. 135.
— mollis in Lithotomia peſſimus, Th. VI. N. 62.
— niger formâ Zingiberis, Th. I. lit. G.
— pullus, *ibid.* lit. M.
— renis in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— — in puello, Obſ. An. 57.
— — notabilis in Aſthmatico, Obſ. An. 56.
— renum qualis affectus? Obſ. An. 15.
— Veſicâ exſectus, Th. I. lit. P.

— Ve-

— Veſicæ felleæ hum. Cat. Rar. p. 144.
— — urinariæ cum hujus ad digiti usque latitudinem purulenta incraſſatione, Obſ. An. 89.
— — — in gliribus familiaris, Th. III. N. 59. & Th. IV. N. 71.
— — — in Hollandia frequens, Obſ. An. 1.
— — — inter tunicas Veſicæ non invenitur niſi poſt prægreſſam ulcerationem. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — — licet ſentiatur per Catheterem tamen Lithotomus falli poteſt, Th. IV. N. 70. n. 2.
— — — magnus ſæpe craſſioris Veſicæ cauſa eſt, Adv. Dec. I. p. 8.
— Veſicæ urinariæ rariſſime, ſi unquam, connaſcitur, Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— Ureteri incluſus, Th. I. lit. W.
Calculi ex puella figura, Th. IX. N. 92.
— fruſtum, cavitate præditum, in qua continuit alterum calculum, Th. III. ab init.
— nigerrimi fruſtula admodum mollia, Th. VI. N. 62.
Calculum Veſicæ urinariæ adhæſiſſe ſi aliquid carnoſi per Lithotomiam ſimul extrahatur, ſignum haud eſt, Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
Calculi aliquot hum. diverſæ magnitudinis & formæ, Th. IX. N. 29.
— à Lithotomo extracti, Th. I. lit. E.
— duo combinati, Th. III. lit. M. M.
— — è vetulæ mamma exſecti, Th. I. lit. L. L.
— — ingentes ex muliere 68. annorum per inciſionem extracti, Th. IX. N. 92.
— — nucis Moſchatæ magnitudine in Veſicula fellea inventi, Th. V. N. 19. quomodo differant ab aliis, qui ſæpe in hac Veſicula inveniuntur? *ibid.* n. 1.
— — per tuſſim ejecti è pulmone, Th. I. lit. K. K.
— è pulmone bovino, Cat. Rar. p. 132.
— è Veſica biliaria hum. ad inteſtina pulſi, Th. V. N. 32. eorumque levitas, *ibid.* alii, Th. V. N. 31.
— — — fellea hum. Cat. Rar. p. 123. Th. I. litt. X. X. X. Th. IX. N. 80. eorum levitas, *ibid.*
— exſecti è veſica vetulæ, Th. I. litt. D. D. ejus rei admiranda hiſtoria, *ibid.*
— franguntur ſæpe in operatione absque operatoris culpa, Th. III. not. ab init.
— hum. aquæ innatantes, Th. V. N. 32.
— rupem componentes, Th. III. ab init.
— molles ſunt peſſimæ naturæ, Th. VI. N. 62.
— parvi è digiti articulis mulieris podagricæ, Th. I. lit. N.
— — humani per vias urinarias excreti, *ibid.* litt. A. A. A.
— per alvum excreti, Th. II. Loc. Arc. VIII.
— — — — ab equo, *ibid.* veritas hujus rei exemplis probatur, *ibid.*
— — — — in equo lapide Bezoardico quoad virtutem convenire dicuntur, *ibid.*
— per Coli membranas diſperſi, quid ſint? Cat. Rar. p. 129.
— plurimi in Veſica urinaria vaccæ reperti, Th. IV. N. 51.
— pulli ſunt peſſimi, Th. III. ab init.
— pulmonis, Cat. Rar. p. 40.
— quadraginta duo ex octogenaria extracti, Obs. An. 1. & Th. VIII. N. 102. not.
— quidam componuntur ex lamellis tenuioribus, Th. III. p. 2. & 6.
— renis inſolitæ magnitudinis in puello trium annorum, Obſ. An. 57.
— varii è renibus exſecti, Th. I. lit. V.
— — ex variis corporis partibus delineati, Th. I. & III. ab init.
— — nigricantes, Th. I. lit. V.
— — generis, Cat. Rar. p. 160.
— — octanguli è vetula, *ibid.* p. 180.
Calculorum è corpore hum. excretorum racemus, *ibid.* 123.
— extractio per Urethram difficilis eſt, ubi contra naturæ leges Urethra in ſuperio-

periore parte penis repit, Th. III. N. 5. n. 1.
— extractio quomodo in ſexu ſequiore inſtituenda, Th. IX. N. 92.
— fractio non ſemper Lithotomis imputanda, Th. III. ab init. not.
— humanorum compoſitio varia, Th. III. ab init. not.
— ſectio, Th. VIII. N. 102. not.
— — in ſexu ſequiore eo, quo in viris facere ſolent, modo inſtituta, Th. IX. N. 92.
— — mirabilis in octogenaria, Obſ. An. 1.
— ſectionis exempla quædam, Ep. XIV. p. 3. & ſeqq.
Calculos ſecandi methodus Fratris Jacobi laudatur, *ibid.* p. 3. 9.
Calculis hum. referta capſula, Cat. Rar. p. 157.
ex *Calculis* in Uretere hærentibus Iſchuria lethalis, Obſ. An. 15.
Calor partium vel major vel minor à majori vel minori arteriarum copia dependet, Ep. XIII. p. 14.
Calycis Sceleton, vid Sceleton.
Campanulæ Valerianoidis, Th. Anim. I. N. 21.
Cancellus Americanus, Th. Anim. I. N. 46.
Cancer cutis unde oriatur? Adv. Dec. I. p. 12.
Cancri marini delineatio, Th. Anim, I. tab. 5. fig. 2.
— vera origo ſecundum Cl. Boerhaave, Adv. Dec. I. p. 12.
Caniculus bicolor, Th. Max. N. 113.
Caniculo ſimile animalculum per os ejectum, Th. IX. N. 48. & Adv. Dec. I. p. 18.
Caninus appetitus à Pyloro relaxato, Obſ. An. 74.
Cantharides, Th. Anim. I. N. 2. n. 4. & N. 6.
Cantharifera herba, Th. Max. N. 54.
Capenſis fruticis ramulus Portulacæ folio, Th. VII. N. 39.
Capilli in Aethiopiſſa ad palpebras extenſi, Th. V. N. 74.
— non creſcunt poſt mortem, Th. IX. N. 8. n. 4. & Adv. Dec. II. p. 46.
— quanam pinguedine inunguntur? Adv. Dec. I. p. 11.
— quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 2.
Capillorum copia ſponte à capite prolapſorum, Th. IX. N. 50. & Th. X. N. 1. lit. B.
— morbus quidam, Adv. Dec. I. p. 11.
Capitium è cute capitis infantis, Th. Max. N. 10.
Capricornulus Africanus, Th. Anim. I. N. 2. n. 2.
Capſula Atrabilaria quid ſit? Th. X. N. 152. quomodo ſit diviſa? *ibid.*
Capſulæ Atrabilariæ magnitudo, Th. X. N. 152.
Caput avis Afr. Th. Anim. I. N. 43.
— deforme foetus ovini, ſine ore nati, Th. IV. N. 55. n. 1. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 4.
— fœtus Æthiopiſſæ, Th. VII. N. 23.
— — hum. Th. V. N. 20.
— monſtroſum vituli, de Valv. c. 4. Obſ. 4.
— oſſeum, Cat. Rar. p. 113. lit. A. *ibid.* p. 114. & 115. lit. F. & p. 116. lit. K.
— — adulti hominis, Cat. Rar. p. 115. lit. G. 116. litt. I. & L. & p. 130.
— — — diviſum, *ibid.* p. 178.
— — cerebri cavitate deſtitutum, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — Embryonis abortivi, Cat. Rar. p. 106.
— — foetus hum. Th. Max. N. 80. & p. 105.
— — gallinæ, Th. IV. N. 18.
— — humanum, Cat. Rar. p. 113. lit. B. 114. lit. C. 161. & p. 178.
— — infantis, Th. V. Loc. Arc. I. Th. IX. N. 30. unde ſubſtantia lapidea obſitum ſit? *ibid.* n. 1.
— — meretricis, valde morbo Venereo exeſum, Cat. Rar. p. 174.
— — prodigioſum vituli Hydrocephali, *ibid.* p. 178.
— — pueri, *ibid.* p. 116. lit. M.
— — pueri octo fere annorum, Cat. Rar. p. 115. lit. H.

— — ſenis, Obſ. An. 82. & Cat. Rar. p. 153.
— — teſtudinis, Th. VII. N. 76.
— — vetulæ, Cat. Rar. p. 114. lit. D.
— — vituli, *ibid* p. 175.
— quadrupedis Americani, Th. IX. N. 31.
— ſimiæ albiſſimum, Cat. Rar. p. 178.
Capitis contuſioni Solo fomento, absque inciſione, feliciter proſpectum, Obſ. An. 60.
— dolores quibusnam mediis arcendi? Obſ. An. 40.
— foetus humani portiones, Th. I. Aſ. I. N. IV. & Th. Max. N. 195.
— foramina prodigioſa, Cat. Rar. p. 114.
— infantis ſegmentum, Th. Max. N. 69.
— oſſei foetus hum. pars ſuperior, Th. I. N. 3. n. 1. Th. Max. N. 26.
— — oſſicula varia triangularia, Cat. Rar. p. 177.
— — quodnam centrum oſſificationis? *ibid.* p. 105.
— tumores in infantibus à poſtica parte dependentes &c. cum Hydrocephalo affinitatem habent, Obſ. An. 52.
— vaſorum diverſitas, Th. Max. N. 182.
— vitulini glandula Parotides, Th. Max. N. 184.
— — rete admirabile, *ibid.* N. 110.
Capite toto privatus vitulus, Adv. Dec. I. p. 21.
Capita duo in uno fœtu hum. *ibid.*
— infantum varia, Cat. Rar. p. 144. & 173. Th. I. N. 4. 5. Th. II. Aſ. V. N. 5. Th. III. N. 4. & 16. Th. IV. N. 1. Th. VIII. N. 42. Th. IX. N. 56. Th. X. N. 22. & N. 75.
— puerorum aliquot, Th. II. Aſ. II. N. 14. Th. VI. N. 3. Th. VII. N. 29. & 31. Th. Max. N. 22. & 94.
Capitum hum. partes variæ, Cat. Rar. p. 176.
Carchariæ, vivipari piſcis, foetus, Cat. Rar. p. 182.
Carduus rariſſimus, Th. Anim. I. N. 2. N. 1.
Cardui minimi rariſſimi ramus, Th. Max. N. 6.
— tomentoſi caput, Th. Max. N. 90.
Caries coſtarum ab Aneurismate Aortæ, Obſ. An. 37.
— maxillæ inferioris ſublata, Th. IX. N. 29.
— palati cum fungo Cauteriis &c. curata, Obſ. An. 48.
— tibiæ, vid. Oſſium tibiæ caries.
Carneum ſegmentum pediculo & unguicula præditum, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 6.
Carnoſa membrana eſt proprie adipoſa ſive Celluloſa tunica, Ep. I. p. 8.
Cartilaginis vaſa, Adv. Dec. II. p. 3.
Cartilagines gaudent vaſculis ſanguiferis, Adv. Dec. III. p. 33.
Caryophilli Regii, Th. I. N. 31.
Cataplaſma egregium in Gangræna, Obſ. An. 75.
Cauda equina Medullæ Spinalis, vid. Medulla Spinal.
— oſſea anguillæ, Th. VIII. N. 84.
Cauterium actuale optimum remedium eſt poſt extirpatam corruptam portionem, Obſ. An. 48.
Cellulæ adipoſæ, Cat. Rar. p. 183.
Cellularum adipoſarum demonſtratio, Th III. N. 79. n. 3.
Celluloſa membrana flatu detegenda eſt, Ep. I. p. 8.
— — in Scroto continua eſt cum penis & Septi membrana celluloſa, Th. X. N. 105.
— — — — eſt proprie membrana Dartos, Ep. I. p. 8. Th. X. N. 95.
— — — — fibris aliquando donatur, hinc Scrotum corrugari & contrahi poteſt, Ep. I. p. 8.
— — — — vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Adv Dec. II. p. 22.
— — — — univerſo in corpore ſub cute reperiri & demonſtrari poteſt, Th. III. N. 29. n. 2.
— — quid ſit ſecundum Ravium? Reſp. Rav. p. 15.
Centinodia, Th. VIII. N. 57. n. 2.

— floribus argenteis, Th. Anim. I. N. 14.
Centinodii ramuli, *ibid.* n. 6.
Cephalæa à Setaceo applicito ceſſans, eodemque remoto recurrens, idque aliquoties, Obſ. An. 40.
Cephalicum fomentum, *ibid.* 60.
Ceraſi oſſiculum diu in naribus hærens, cortice lapideo obductum, *ibid.* 44.
Ceraſtes Ceylanicus cinereus, duo cornicula gerens, Th. Anim. I. N. 15.
Cerebellum à cerebro ratione externæ figuræ differt, Ep. VII. p. 6.
— depictum, Ep. XII. tab. 15. fig. 4.
— ex variis lamellis circularibus transverſis compoſitum cernitur, Ep. VII. p. 7. Ep. XII. p. 20. tabb. 13. & 15.
— foetus hum. Th. V. N. 48.
— humanum, Th. III. N. 31. Th X. N. 7. & N. 15.
— — induratum, Th. III. N. 29.
— — inverſum cum annexis, Th. III. N. 45. Th. VII. N. 31. not.
— infantis, Th. V. N. 98.
— Pia Matre obductum, Ep. XII. tab. 13. lit. A.
— pueri, Th. I. Aſ. II. N. V.
Cerebelli arteriarum diſtributio, Th. III. N. 45. n. 5.
— conſtitutio quænam? Ep. XII p. 19. 20.
— diſſectio methodo Vieuſſenii inſtituta non ſatisfacit, Ep. XII. p. 20.
— diſſecti variæ portiones, Cat. Rar. p. 181.
— figuræ gemina deſcriptio, Ep. XII. p. 20.
— humani arteriæ innumeræ, Th. III. N. 29. n. 2. & N. 45. n. 2.
— — lamella, Th VI. N. 121.
— — naturalis conſtitutio & color, Th. III. N. 45. n. 1.
— — *Plexus Choroideus*, Th. III. N. 45. n. 3.
— — portiones, Th. V. N. 65. 66. Th. VIII. N. 59. Th. IX. N. 52. Th. X. N. 26.
— lamellæ quædam, Th. III. N. 16. n. 5.
— *Medulla Oblongata* & parte inferiore & ſuperiore corpora Pyramidalia & Olivaria habet, Th. V. N. 65. n. 2. & N. 66. n. 1.
— — — lateraliter viſa, Ep. XII. tab. 15. fig. 5.
— *Medullæ oblongatæ* caudex, Ep. XII. p. 24.
— — — corpus globoſum, Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 4.
— — — infantis portio, *ibid.* N. 11.
— — — portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 5.
— — — portiones, Th. I. Aſ. II. N. 5. & Th. X. N. 26.
— — — protuberantiæ, Ep. XII. tab. 14. Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 1. 2.
— — — ſulcus, *ibid.* n. 3.
— — — variæ apparentiæ parte averſa, Ep. XII. tab. 15.
— *Pia Mater* cum ſuis proceſſ. falcif. Ep. VII. tab. 8. fig. 2. Th. IV. N. 6.
— — — delineata, Ep. VII. tab. 8. fig. 1.
— *Proceſſus Vermiformis*, Th. V N. 65. n. 1.
— *Prominentiæ* non minus ob formam proceſſûs vermiformes nominandæ, quam veri proceſſus vermiformes, Ep. XII. tab. 13.
— — ubi ſint? Th. V. N. 78. n. 1.
— ſubdiviſio quænam? Ep. XIII. p. 20. & Th. IX. N. 52.
— *ſubſtantia* eadem eſt, quæ Cerebri, nempe corticalis & medullaris, Ep. XII. p. 20.
— — medullaris divaricatos arboris ramos refert, *ibid.* & Th. IX. N. 52.
— *ſubſtantiæ* Corticalis portio delineata cum ſuis ſubdiviſionibus in innumeras particulas, Ep. XII. tab. 15. fig. 5. Th. IX. N. 52.
— — — ſubdiviſio, Th. V. N. 52. n. 4.
— tunica ſecunda *Arachnoidea*, Th. III. N. 29. n. 3.
— tranſverſim ſecti pars inferior, Th. IX. N. 73.
— vitulini portio, Th. Max. N. 40.
Cerebrum caret vaſis Lymphaticis, Th. IX. N. 53.
— ceti habendum pro ſpermate ceti, Th. X. N. 73.

— diſ-

— diſſecandi varii modi, Ep. XII. p. 10. & ſeqq. vid. Cerebri ſectio.
— ejusque partes pulchre delineantur, Ep. XII. tabb. 13. 14. 15.
— foetu etiam mortuo quando non putreſcat? Th. Max. N. 158.
— hum. induratum & inverſum, Cat. Rar. p. 128.
— in fœtu deficiens, Th. VIII. N. 1.
— in oleo coquendi methodus, Ep. XII. p. 5.
— in tribus foetibus humanis non repertum, Adv. Dec. I. p. 20.
— inverſum & cranium exemptum, Ep. XII. tab. 13.
— ovinum induratum, Cat. Rar. p. 139.
— — Williſiana methodo præparatum, Th. III. N. 65. plurimas particulas conſpiciendas præbet, *ibid.*
— quomodo à Cerebello differat? Ep. VII. p. 6.
Cerebri abſentia in fœtu hum. Th. VIII. N. 1.
— *Arachnoidea membrana* à quibus detecta, Reſp. ad Bidl. p. 16.
— — — inflata pſeudo-vaſa lymphatica repræſentat, Th. VII. tab. 2. fig. 2.
— — — nulla habet vaſa ſanguinea, Ep. IX. p. 8. Ep. XIII. p. 10. Adv. Dec. III. p. 28.
— — — quare ita dicatur? Ep. IX. p. 28.
— — — quare vaſculoſa videatur? *ibid.* p. 9.
— — — quomodo detegenda? *ibid.* p. 7. tab. 10. lit. D.
— — — tertia cerebri membrana eſt, *ibid.* p. 4.
— *Arachnoideæ membranæ* convolutiones genuinæ, Ep. IX. p. 9. tab. 10.
— — — delineatio falſa, Reſp. ad Bidl. p. 7.
— — — — quare ita difficilis? Ep. IX. p. 7.
— — — portio, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 6.
— — — tenuitas & ſubtilitas, Ep. IX. p. 8. & 10. Reſp. ad Bidl. p. 7. 16.
— — — Vaſa ſanguinea oculis non poſſunt videri, Ep. IX. p. 8. Th. IV. N. 6. not. Adv. Dec. III. p. 28.
— *Arteria* Cervicalis à Vieuſſenio ita dicta, Ep. XII, tab. 13. lit. X.
— — Spinalis eundem exortum non ſemper obſervat, *ibid.* tab. 13. lit. C.
— *Arteriæ*, Th III. N, 23. Th. Max. N. 127.
— — per medullarem Cerebri ſubſtantiam, Th. II. Aſ. IV. N. 7.
— *Arteriarum* per Piam Matrem reptatus, Ep. XII. tab. 13.
— — tenuitas unde veniat? Th. IX. N. 53.
— *Cavitates* laterales quid ſint? Th. V. N. 79.
— *Corpora* Olivaria, Th. V. N. 78. n. 2.
— — Pyramidalia & Olivaria à Cl. Vieuſſenio in cerebri inferiore parte inventa, ſimiliter à Cl. Ruyſchio etiam in parte ſuperiore detecta, Ep. XII. p. 25. 26. tab. 14. fig. 5. quid ſint? *ibid.* p. 25.
— *Cortex*, vid. Cerebri ſubſtantia Corticalis.
— *Dura Mater* expanſa, Th. Max. N. 205.
— — — hominis, Th. VII. N. 34. & 35.
— — — — delineata, *ibid.* tab. 1. fig. 3.
— — — Pericranio interno tecta, Th. IX. N. 26.
— — — puellæ giganteæ, Th. VII. N. 36.
— — — tendinoſa & tenax eſt, Th. I. N. 5. n. 6. Th. V. N. 6.
— — — vaſa ſanguinea plurima habet, Th. III. N. 65, Th. IV. N. 81. Th. V. tab. 2. fig. 4.
— *Duræ Matris* arteriarum elegantiſſima repletio, Th. IV. N. 80.
— — — conſtitutio, Th. V. N. 6.
— — — ex ejus falce productio præternaturalis membranacea obſervata eſt, Th. IX. N. 26.
— — — falx. *ibid.*
— — — — & infundibulum exſiccatum, Cat. Rar. p. 181.
— — — in ejus ſinu langitudinali obſervata a Pacchonio corpuſcula ſubro-

rotunda miliaria deſcribuntur & depinguntur, Th. VII. N. 34. 35. & 36. & tab. 1. ſeq.
— — — *Proceſſus falciformis* criſtæ galli non ſolum, ſed etiam interiori parti oſſis frontis adhæret, Th. I. Aſ. I. N. 9.
— — — pueri portio, Th. IV. N. 80.
— — — *Sinus* falciformis, Th. V. Loc. Arc. I. n. 1. Th. IX. N. 26.
— — — — — habet vaſa ſanguinea, Th. III. Loc. II. N. 7. not.
— — — — longitudinalis non immediate ab arteriis ſanguineis accipit repletionem, ſed mediantibus venis, Th VIII. N. 2. not.
— — — ſinubus lateralibus apertis videtur ſinus quartus, Th. I. N. 4. n. 3.
— fabrica quænam, Adv. Dec. III. p. 4.
— *Fibrillarum* nervearum principium, Ep. XVI. p 11.
— fœtus flaccidi vaccæ fruſtum, Th. Max. N. 158.
— *Fornix* cum duobus ejus brachiis, Th. V. N. 79.
— *Glandula Pinealis*. Th. X. N. 26.
— — — intrinſecus poroſa eſt, ſed neutiquam cum ceteris corporis partibus glanduloſis convenit, Th. I. Aſ. V. N. 5. n. 3.
— — — membranâ tegitur ſatis craſſâ, *ibid.* n. 4.
— — — in qua oſſicula, ab aliis calculi habita, inventa, Th. V. N. 63. tab. 3. fig. 5.
— — *Pituitaria* nonnihil eminens, Th. I. N. IV. n. 5.
— glandulas quinam ſtatuant? Ep. XII. p. 17.
— hominis adulti portio, Th. X. N. 8.
— hum. lamella, Th. V. N. 86.
— — pars anterior, Cat. Rar. p. 138.
— — — inferior. Th. V. N. 78.
— — partium recenſio, Cat. Rar. p. 128.
— — portio delineata, Th. VII. tab. 2. fig. 2.
— — portiones, Cat. Rar. p. 181.
Th. III. N. 33. Th. V. N. 45. 49. & 84. Th. IX. N. 54. & 56. Th. X. N. 28. Th. X. N. 153.
— — — lapidis inſtar induratæ, Th. II. Aſ. II. N. 94. & Th. VIII. N. 101. Th. X. N. 73.
— — vaſa arterioſa, Th. V. N. 10.
— Hydrocephali portio, Th. III. N. 9.
— infantis portio, Th. V. N. 22.
— *Infundibulum* vaſculis ſanguineis conſtat, Ep. XII. tab. 13. lit. R. Th. I. N. 4. n. 4.
— in oleo olivarum decocti pars, Th. X. N. 32. quid judicandum ſit de hac præparatione? *ibid.*
— *Membranæ* mediæ falſa delineatio, Reſp. ad Bidl. p. 7.
— mulieris infanticidæ duæ portiones, Th. Max. N. 5.
— *Nervorum* è Medulla Oblongata oriundorum, exortus, Ep. XII. tab. 13. vid. Nervi.
— *Pia Mater*, Th. VIII. N. 26. Th. Max. N. 174.
— — — craſſior ſolito, Th. VI. N. 79. n. 2.
— — — cuinam rei inſerviat propter tenuitatem? Th. X. N. 17.
— — — cum ſuis proceſſibus, Th. V. N. 73.
— — — infantis ſubtiliſſima, Th. II. N. 8.
— — — — tota fere ex meris vaſculis ſanguineis conſtare videtur, *ibid.*
— — — foetus hum. recens nati, Th. III. N. 40.
— — — hominis, Th. V. N. 13. Th. VI. N. 79. Th. VIII. N. 18. Th. IX. N. 36. Th. Max. N. 17. & 45.
— — — — ab una parte incraſſata, Th. X. N. 10.
— — — in omnes ſulcos proceſſus quoſdam demittit, Ep. VII. p. 7.
— — — pueri, Th. VII. N. 13.
— — — quam profunde ſeſe inſinuet inter ſulcos Cerebri? Th X. N. 28.
— *Piæ Matris* arteriæ, Th. II. Aſ. V. N. 8. Th. Max. N. 90. vid. Cerebri Piæ Matris vaſa.
— — — conſtitutio vera, Th. VI. N. 5.
— — — corpuſcula quid ſint? Th. VI. N. 23.

— — — craſ-

— — — craſſities ante vaſculorum repletionem major videtur, Th. III. N. 68. Th. V. N. 24. n. 2. Th. IX. N. 36. Th. X. N. 17.
— — — extremitatum tenuitas, Th. V. N. 11. not.
— — — fruſta, Th. Max. N. 91. 92. 93.
— — — glandulæ perperam ita dicuntur, Th. V. N. 1. n. 1. quid ſint? *ibid.*
— — — incraſſatio præternaturalis, Th. III. N. 68. n. 2.
— — — infantis portiones, Th. I. Aſ. III. N. 14. & Th. V. N. 79.
— — — membranoſum cuinam uſui inſerviat? Th. III. N. 40.
— — — nexus cum Cerebro accuratus & genuinus ab auctoribus eſt prævisus, Ep. VII. p. 4.
— — — — fit per proceſſus ſerpentinos, *ibid.* p. 7.
— — — particulæ prominentes in ſuperficie exteriore quid ſint? Th. IX. N. 42. Th. X. N. 33.
— — — pinguedo non raro obſervata, variisque locis eâ ditata eſt, Ep. IX. p. 8. Th. V. N. 1. n. 1. & N. 13. n. 1. & N. 73. n. 2. Th. VI. N. 23. Th. IX. N. 42.
— — — — perperam habetur pro glandulis, Th. V. N. 1. n. 1. & N. 13. n. 1. Th. VI N. 23
— — — portio cum annexa Corticis Cerebri portione, Th. X. N. 25.
— — — — cum arteriolis ſuis delineata, Ep. VII. tab. 8. fig. 3.
— — — — incraſſata, Th. X. N. 13.
— — — portiones variæ, Th. I. Aſ. II. N. 13. Aſ. III. N. 19. Th. III. N. 20. n. 1. & N. 68. Th. IV. N. 5. & 58. Th. V. N. 24. 51. 77. Th. VII. N. 33. 45. Th. VIII. N. 13. n. 1. N. 69. 72. Th. IX. N. 42. 46. Th. X. N. 5. Th. Max. N. 38.
— — — proceſſus cur minores ſint? Th. I. Aſ. II. N. 13. n. 2.
— — — — falciformis, Ep. VII. tab. 8. fig. 1.
— — — — minores ſunt in recens natis, Th. I. Aſ. II. N. 13. n. 2.
— — — proceſſuum falciformium numerus, Ep. VII. p. 8. & 9.
— — — ramuſculi numeroſi, Th. VI. N. 79 n. 1.
— — — ſeparatio difficilis a Corticali ſubſtantia, Th. IV. N. 58. not. & Th. VIII. N. 18.
— — — ſubſtantia variis locis gaudet pinguedine, Th. V. N. 73. n. 2. vid Cerebri Piæ Matris pinguedo &c.
— — — tenuitas, Th. IX N. 36.
— — — vaſa arterioſa foetus recens nati, Th. X. Thec. I. N. 173.
— — — — ſanguinea ſunt copioſiſſima, quæ iterum producunt Corticalem Cerebri ſubſtantiam, Ep. VII. p. 8. Ep. IX. p. 12. tab. 13. & 15. Th. I. Aſ. I. N. 10. Th. II. Aſ. V. N. 8. Th. III. N. 68. n. 1. Th. VI. N. 79. n. 1. Th. X. N. 28. Th. Max. N. 90.
— — — — — cur deorſum tendant? Th. VI. N. 79. n. 1.
— — — vaſorum arterioſorum conſtitutio poſt mortem, Th. IX. N. 36.
— — — — figura delineata, Ep. IX. p. 9. & tab. 10.
— — — — tenuitas, Th. X. N. 17.
— — — — uſus, Th. I. Aſ. II. N. 7. in notis. & N. 13. n. 1. Th. III. N. 40. & Th. VIII. N. 18.
— partes quænam? Ep. XII. p. 11. & ſeq.
— *Plexus Choroideus*, Th. III. N. 51. & Th. V. N. 1. n. 2. & N. 66. Th. VIII. N. 100.
— — — depictus cum annexa Piæ Matris portione ex homine, Ep. XII. tab. 15. fig. 3.
— — — eſt corpus continuum cum arteriarum extremitate, Th. III. N. 45. n. 3.
— — — etiam extra Cerebri ventriculos propullulat, Ep. XII. p. 25. & 26.
— — — ex glandulis conſtare dicitur, Ep. XII. p. 21. 22.
— — — ex glandulis haud conſtat, ſed vaſculis, *ibid.* & Th. II. Aſ. V. N. 7. Th. V. N. 66. Th. VIII. N. 100. Th. X. N. 44.
— — — Hydatidibus ſcatens, Ep. XII. p. 22. ſqq. & Adv. Dec. I. p. 8.
— — — illæſo Cerebello, extra ſuper-

perficiem ex parte prominens, Th. III. N. 45. n. 3.
— — — ovis ceu fatuæ, Th. VII. N. 48.
— — — ovis in aliud mutatus & delineatus, *ibid.* tab 3. fig. 5.
— — — Piæ Matri eſt connexus, Th. V. N. 66. n. 1.
— — — puellæ giganteæ, Th. VII. N. 22. qui delineatur, *ibid.* tab. 1. fig. 2.
— — — pueri, Th. II. N. 7.
— — — quatenus extra Cerebelli hemiſphærium propullulat tegitur membrana Arachnoidea, non Pia Matre, an hoc in omni objecto? Th. III. N. 45. n. 4.
— — — quid ſit? Th. V. N. 66. n. 2.
— *Plexus Choroidei* arteriæ elaborationi humoris aquoſi deſtinatæ, Ep. XII. p. 22.
— — — conſtitutio, Ep. XII. p. 20. & 21. & Th. X. N. 24. & 25.
— — — portio, Th. VII. N. 77. & Th. VIII. N. 100.
— — — — depicta, Hydatidibus repleta, Ep. XII. tab. 15. fig. 1.
— — — vaſa ſanguinea in globulos rotundos mutata, Th. VII. N. 48.
— — — uſus, glandulis adſcriptus, arteriolis debetur, Ep. XII. p. 21. ſeqq.
— portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 2.
— — in oleo cocta, Th. VIII. N. 35.
— — in ove fatua non nihil corrupta, cujus Plexus Choroidei vaſa ſanguinea in globulos rotundos ſunt mutata, Th. VII. N. 48.
— — vitulini foetus ſemianni ſpatio in matre relicti, absque magna mutatione, Adv. Dec. II. p. 35. tab. 2. fig. 2.
— portiones, Cat. Rar. p. 128. Th. V. N. 16. 52. & 79. Th. IX. N. 73.
— *Proceſſus Vermiformis*, Th. V. N. 52. n. 3.
— — — ſubſtantiâ non eſt diſtinctus à reliqua Cerebri ſubſtantiâ, Th. V. N. 49. not.
— *Protuberantia* annularis arteriolis innumeris obſita eſt, Ep. XII. tab. 13. lit. P.
— — — in medio ſulcum longitudinalem habet. *ibid.* tab. 15. fig. 2.
— — — Medullæ oblongatæ tractibus ſive fibris medullaribus & transverſalibus extrinſecus inſtructa; hæ autem fibræ continuationem habent cum iis, quæ ſubſtantiam medullarem Cerebelli conſtituunt; *ibid.* fig. 6.
— — — — — Williſii corpus globoſum eſt, Th. I. Aſ. III. N. 11. n. 4.
— — — ſuperimpoſita eſt Medullæ oblongatæ caudici, non vero caudex Medullæ oblongatæ Protuberantiæ annulari, Ep XII. p. 25.
— *Protuberantiæ* crurum Medullæ oblongatæ perverſe glandulæ pone infundibulum audiunt, *ibid.* tab. 13. lit. S.
— *Rete* mirabile, Ep. XII. lit. T. Adv. Dec. II. p. 45.
— *Sectio* antiqua & vulgaris, Ep. XII. p. 10. 11.
— — à Varolio excogitata, *ibid.* p. 1.
— — recentior, *ibid.* p. 12.
— — Sylviana, *ibid.* p. 13.
— — Williſiana, *ibid.*
— *Septum*, quo diſtinguitur à Cerebello, vocari poteſt Falx transverſalis, Th. II. Aſ. II. N. 5. n. 2.
— *Subſtantia* duplex hodie ſtatuitur Corticalis & Medullaris, Ep. XII. p. 3.
— — veteribus dicebatur ſui generis, Ep. XIII. p. 17.
— — *Corticalis* an venas habeat, non ſatis clarum eſt, ſed tamen veroſimile, Th. VI. N. 73.
— — — arte indurata grumoſa adparet, Th. I. N. 19. n. 3.
— — — decoctione in oleo mutatur, Th. VI. N. 73. Th. VIII. N. 35.
— — — de ea diverſæ ſententiæ, Ep. XII. p. 3. 4.
— — — depicta, *ibid.* tab. 14. fig. 1. & 3.
— — — explicatu difficilis eſt, *ibid.* p. 3.
— — — glanduloſa à Malpighio habetur, itemque recentioribus, *ibid.* p. 4. 5. 17. 18. & Th. VI. in præfat.

— — — haud componitur ex glandulis, ſed tota ſubſtantia ejus eſt compages & ſeries intricatiſſima ſanguineorum vaſculorum minutiſſimorum, Ep.XII. p. 5. 10. ſeqq. p. 15. 17. 18. 19. & Th. I. Aſ. III. N. 19. & n. 1. & 4. Th. II. Aſ. V. N. 3. & Aſ. VI. N. 1. n. 2. & N. 13. Th. III. N. 33. n. 1. & N. 40. Th. IV. N. 78. Th. V. N. 44. N. 48. n. 3. Th. VI. in præf. & N. 73. Th. VII. N. 12. n. 6. & N. 25. Th. VIII. N. 35. & N. 69. Th. X. N. 32. 33. 150. & 153. Adv. Dec. III. p. 4.
— — — judicia diverſa veterum de ea, Ep. XII. p. 3. 4. & 17.
— — — medullarem variis locis mole ſuperat, Th. V. N. 45. n. 2.
— — — poteſt diſſolvi, Th. I. Aſ. III. N. 19. n. 52.
— — — vaſculoſa arteriæ Piæ Matris annexa, Th. VIII. N. 26.
— — — — defenditur contra Schelhamerum, Th. VI. N. 73. Adv. Dec. III. p. 4.
— — *Medullaris* depicta ex infante, Ep. XII. tab. 15. fig. 7.
— — — prædita quoque eſt ſubſtantia Corticali, Th. V. N. 86.
— *Subſtantiæ Corticalis* color in demortuis quisnam ſit? Th. VI. N. 73.
— — — — in ſtatu ſano cinereus eſt, & quando rubicundus? *ibid.*
— — — extremitates ultimæ venularum impoſſibile demonſtrantur, *ibid.*
— — — inventor quisnam? Th. VIII. N. 35.
— — — particulæ non diſſolutæ male habentur pro glandulis, Th. X. N. 31.
— — — portio depicta, Ep. XII. tab. 14. fig. 1.
— — — portiones variæ, Th. I. Aſ. III. N. 19. Th. II. Aſ. V. N. 3. & 44. Th. VI. N. 73. & 109. Th. X. N. 5. & 31. & Th. Max. N. 91. & 93.
— — — ſubdiviſio, Ep. XII. tab. 15. fig. 4. Th. IX. N. 52.
— — — vaſcula, eam conficientia, analogiam habent, cum iis, quæ Placentam uterinam conſtituunt, Th. III. N. 38.
— — diviſio, Ep. XII. p. 3.
— — portio, Th. V. N. 46. n. 2.
— *Subſtantiam* demonſtrandi diverſæ Medicorum methodi, Ep. XII. p. 15.
— — — vera methodus, Ep. XII. p. 15.
— *Tractus Medullares*, Ep. XII. p. 25.
— — — demonſtrandi modus, Ep. XVI. p. 12. ſed Cerebrum in ſegmenta digitis non eſt dividendum poſt indurationem, *ibid.* & Th. X. N. 28.
— *Vaſa Lymphatica* nulla ſunt, Ep. XII. p. 23. Th. IX. N. 53.
— — quare tam tenera ſint? *ibid.*
— *Vaſorum ſanguineorum*, per id diſtributorum, pulchra delineatio, Th. III. tab. 4. fig. 1.
— *Ventriculi*, Ep. XII. p. 23.
— — non ſcatent glandulis, eos humectantibus, Adv. Dec. I. p. 13.
— — unde humorem ſuum accipiant, & cujus uſus ſit ille? cujusque vitia multos morbos producunt, Ep. XII. p. 22. 23. 24. & 25.
— vitulini portio in utero vaccæ mortui, Adv. Dec. II. tab 2. fig. 2.
Cereus Americ. ſpinoſus multangularis, Th. X. N. 4.
Cerei ſpinoſi Americani ſpinula, Th. VIII. N. 24. not.
Ceti ſperma male ita dictum, & quid ſit? Th. X. N. 73. & Th. Max. N. 181.
— minoris, Caſtinjot, Cerebrum habendum pro ſpermate Ceti, Th. X. N. 73.
Chamæleon Afr. Th. VIII N. 74.
— — cinereo marmoreus, Th. Anim. I. N. 67.
Chamæ-pſittaci Sceleton. vid. Sceleton.
Chankers, vid. Penis Glandis ulcera.
Chemica deſtillatione quid poſſit produci? Adv. Dec. p. 7.
Chirurgia eſt artium præſtantiſſima, Obſ An. 41.
Chorion & Amnion ſibi invicem leviter cohærent, Ep IX. p. 9.
— humanum in duas lamellas dividi poteſt, Th. V. N. 41. & tab. 1. fig. 1.
— — non habet vaſa ſanguinea, ubique per eam diſperſa, nec ulterius, quam per mediam ejus partem, ubi Placentæ cohæret, Ep. IX. p. 9.

Ep. XIII, p. 10. Th. V. N. 1.
— ovinum ſcatet Cotyledonibus, quæ nil aliud ſunt, quam Placentulæ uterinæ, non glandulæ, Th. II. Aſ. IV. N. 10. & n. 1.
— — vaſa innumera habet, Th. IV. N. 19.
— Placentæ utramque ſuperficiem obducit, Th. X. N. 60.
— porcinum acetabula habet, Th. IV. N. 45. & 61.
— — cum ſuis acetabulis, Th. V. N. 107.
— — exterius eſt inſtar villoſæ Inteſtinorum tunicæ, Th. IV. N. 61.
— producit tegumentum Placentæ villoſum, Th. X. N. 60. vid. Placentæ uterinæ integumentum novum.
— vitulinum vaſis ſanguineis valde repletum eſt, Th. II. Loc. Arc. III.
Chorii acetabula admodum exilia, Th. IV. N. 61. not.
— duæ partes maxime inter ſe diſcrepantes, Th. V. N. 41.
— humani foetus portio, Th. V. N. 41.
— membrana porci in qua nonnulla acetabula, Th. IV. N. 45.
— — quando in corpore vivo in duas membranulas dividatur? Th. X. N. 155.
— porcini portio, Th. IV. N. 61.
— portio, Th. II. Aſ. II. N. 10.
— — in duas membranulas diviſa, Th. X. N. 155.
— Tunica Villoſa aut ſuccoſa quid? Th. V. N. 41. quasnam partes obducat, & cum quanam ſit continua? *ibid.*
— Tunicæ vitulinæ delineatio, Th. II. tab. 6. fig. 8.
— vaccini portio, Th. V. N. 21.
— vitulini foetus portio, Th. II. Loc. Arc. I. N. 3. & 4.
— — ſegmentum, Th. Max. tab. 2. ejus mirandus reptatus. *ibid.*
inter *Chorion* & Amnium non reperitur tertia in homine membrana, Th. IX. N. 21.
Chryſalides in cavernulis oſſium latitant, Adv. Dec. III. p. 21.
— parvæ cum urina rejectæ, *ibid.* p. 20.
Chryſalidum exuviæ in imis oſſibus repertæ, Adv. Dec. III. p. 19. earumque figura diverſa, *ibid.*
Chryſanthemi ramuli, Th. Anim. I. N. 6. ejus flores, *ibid.*
Chylus cuinam tunicæ ſeſe inſinuet? Th. V. N. 41.
— quomodo intret in vaſa lactea? Adv. Dec. II. p. 11.
— ubi & quomodo limpidior reddatur? *ibid.*
Chyli pars an venulis Meſeraicis ſemper ducatur in Hepar? Adv. Dec. III. p. 23.
— receptaculum in homine naturaliter non datur, Adv. Dec. II. p. 11.
— via à Billio & Riolano male adſignata, de Valv. c. 4. Obſ. 15. in fine.
— tenuiora forte reſorbentur etiam à venis Meſeraicis, Adv. Dec. II. p. 18. Dec. III. p. 23.
Cibi faſtidium abejectione ſalivæ nimia, Adv. Dec. II. p. 15.
Cicatrizantia medicamenta, Adv. Dec. III. p. 25.
Ciceris rubri ramus, Th. IV. N. 52.
Cichorei ſpinoſi fruticoſi ramus, Th. Anim. I. N. 72.
— — ramulus, *ibid.* N. 48.
Cicutariæ ſucco viroſo fructus, ſeu ſemina, hominem poſſunt interficere, Th. Anim. I. N. 89. exemplum, *ibid.* analogia foliorum hujus plantæ cum Apio aquatico, *ibid.*
Ciliares nervi, & *Ciliare* Ligamentum, vid. Oculorum Ciliares nervi, &c.
Cinnamomi baccæ, Th. Anim. I. N. 10.
de *Circoſele*, Adv. Dec. II. p. 21.
Circulationis ſanguinis auctor Harvæus exiſtit, Ep. XII. p. 27. Ep. XV. p. 3.
Circumforaneorum & Medicaſtrorum fraus, Obſ. An. 26 eorumque ſtolida & coeca temeritas, *ibid.* Obſ. 49.
Ciſtula Bilaria pro diverticulo bilis habenda eſt, Obſ. An. 31.
Clavi pedum cur periculoſi fiant? Adv. Dec. II. p. 17.
— — locum habent in papillis nerveis, &c. *ibid.* vid. Pedum clavi.
Claudicatio infantum ſæpe provenit ab eo, ſi cogantur ambulare, oſſibus adhuc mollibus exiſtentibus, Adv. Dec. II. p. 16.

— vetu-

— vetularum provenit ſæpiſſime à fractura colli oſſis femoris; Th. VIII. N. 103. n. 3.
Clipvis, piſcic. Americ. Th. Anim. I. N. 3.
Clitoris major in foetu exiſtit, Th. VI. N. 51. & 54.
Clitoridis caput cum ejus præputio, Th. VII. N. 60.
— — inter labia vulvæ prominens, mentitur glandem membri virilis, Th. X. N. 82. Adv. Dec. II. p. 22. quanam ætate id fiat? *ibid.*
— corpus ſpongioſum repletur repletis arteriis, eodem modo, uti corpora nerveo ſpongioſa, Th. VI N. 1. n. 5.
— propendentia in Embryonibus, Th. VI. N. 51. & 54
Cochinella rubra, Th. Anim. I. N. 10.
Cochlea magna alba cum adnato inſecto marino, Th. Anim. I. N. 37.
— marina Indica cum limace, Th. Anim I. N. 76.
Cochleæ marinæ gravidæ uterus, vid. Uterus.
— vaſculorum arterioſorum curſus, Ep. VIII. p 5
Colis infantis cum coliis ſuis, Th. VII. N. 34. & Th. X. N. 95.
— pueri cum coliis ſuis, Th. III N. 22.
Colli arteriæ vertebrales, Th. I. Aſ. III. N. 12. n. 2.
— arteriarum abſciſſiones, Th. III. N. 16. n. 1.
— illiniendi remedium, Adv. Dec. I. p. 33.
— vertebræ, vid. Vertebræ Colli.
Colocaſia, Adv. Dec. III. p. 11.
— annon vera Ari ſpecies? *ibid.*
Color contenti & continentis idem eſt, Th. VI. N. 73.
— partium diverſus dependet à contentis, *ibid.*
Columbæ foetus biceps, Th. Max. N. 42.
Conceptio falſa quid olim fuerit? Th. X. N. 63.
— quando fiat? Th. VI. N. 21.
— quid ad eam requiratur? Th. VI. N. 21.
— Tubaria in brutis eſt ordinaria, in hominibus extraordinaria, Ep. Ettm. p. 10.
— veſicularum foeminearum ſubſidio fit, Adv. Dec. I. p. 5.
Conceptûs foecundi ſigna, Th. VI. N. 21. & 32. not. 1. & ſeqq.
de *Conceptu* foecundo, Adv. Dec. I. p 5.
Concha exotica margine in mucrones exeunte, Th. VII. N. 1.
Conchæ anatiferæ exiguæ, Th. Anim. I. N. 91.
Conchylia Indica rupis inſtar concinnata, Th. Anim. I. N. 89.
Conchyliorum congeries delineata, *ibid.* tab. 4. fig. 1.
Condyloideus proceſſus, vid. Maxillæ proceſſus.
Conger Americ. rufus, Th. Anim. I. N. 45.
Conyza Afr. *ibid.* N. 2. n. 4. & Th. VIII. N. 57. n. 1.
Cor anatis. Cat. Rar. p. 140.
— bene ab auctoribus delineatum non eſt, Ep. III. p. 24.
— cuniculi, Cat. Rar. p. 140.
— eſt muſculus, Adv. Dec. I. p. 16.
— eſt præcipua corporis humani pars, *ibid.* p. 15.
— egregie præparatum, Ep. III. p. 24.
— foetus hum. Cat. Rar. p. 112. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 59. Th. IX. N. 45. Th. Max. N. 52. 63. & 135.
— haud bene adhuc exploratum eſt, Adv. Dec. I. p. 14.
— humanum, Cat. Rar. 169. 181. Th. IV. N. 26. Th. VI. N. 125. Th. VII. N. 28. Th. VIII. N. 67. Th. IX. N. 23. & 63. Th. X. N. 35.
— — oſſa aliquando habet, Obſ. An. 69.
— — ſcabritie Pericardio connatum, Th. VI. N. 36.
— infantis, Cat. Rar. p. 140. Th. I. Aſ. I. N. 9. Th. III. N. 18. Th. IX. N. 70.
— juvenis, Th. X. N. 38.
— ovinum, Cat. Rar. p. 140.
— — in mumiam converſum, Th. VIII. N. 93.
— plenum aëre obſervatum, Ep. XVI. p. 11.
— poſtica ſua parte delineatum, Obſ. An. 37.

— pueri, Cat. Rar p. 181. Th. I. N. 3. n. 3. Th. III. N. 17. Th. V. N. 75. Th. VIII. N. 25. Th. IX. N. 26. Th. X. N. 42. Th. Max. N. 165.
— — cum annexis vaſorum truncis, Ep. III. p. 31.
— pulſat in ſiniſtro latere propter ejus ſitum, Ep. III. p. 24.
— vitulinum, Th. VIII. N. 80. & Th. IX. N. 75.
Cordis Auricula dextra capacior eſt ſiniſtrâ, Th IX. N. 23. n. 7.
— — — ex bove, Cat. Rar. p. 139. Th. VIII. N. 52.
— — — ex homine, Th. V. N 85. Th. X. N. 41.
— — — gemina delineata, Ep. X. p. 7. 8. & tab. 11.
— — *ſiniſtra* criſtam galli æmulatur, Th. I. Af. I. N. 11. n. 1. Ep. X. p. 7. fig. 1.
— — — gemina delineata, Ep. X. p. 7. & tab. 11.
— — — hominis, Th. X. N. 40. Th. Max. N. 128.
— — *utraque* formâ naturali, Th. I. Af. I. N. 9. n. 1.
— — — habent communem cavitatem cum ſacculo membranoſo, ex quo, ceu baſi, vena Pulmonalis & vena Cava prodeunt, Ep. X. p. 7. 8. tab. 11. fig. 3. & 4.
— *Auriculæ* columnæ carneæ, Th. V. N. 85. not.
— — utriusque conſtitutio, Th. IV. N. 96. n. 1.
— — — forma & magnitudo, Th. IX. N. 45.
— (ex) *Auricula* dextra quoque venæ aliquot emergunt, Th IX. N. 23. n. 3.
— *Auriculæ* ab auctoribus tanquam particulæ deformes, cordi adpoſitæ, depinguntur, Ep. X. 3.
— — figurâ & magnitudine raro ſunt æquales, Ep. X. p. 7. 8.
— — majores ſunt, quam ab auctoribus depictæ cernuntur, *ibid.* p. 5. & ſeq.
— — peculiaribus arteriis gaudent, Ep. III. p. 22. 23. 27.
— *Auricularum* fibræ motrices, Ep. X. p. 4. & 5.
— — fibrarum motricium facies miræ eſt diverſitatis, Ep. X. p. 5. 6. & 8.
— — figura, Th. IX. N. 63. n. 5. & N. 70. not.
— — figuræ perverſæ, Ep. X. p. 3. & ſeq. cauſa hujus erroris, *ibid.*
— — — potiſſimum ex vitulinis & ovinis objectis petitæ ſunt, *ibid.* p. 5. 6. 8.
— — ſtructura, *ibid.* p. 4.
— — vaſa, à nemine notata, innumera ſunt, Ep. III. p. 27. 29. Ep. X. p. 5. & ſeq. Th. IV. N. 96. n. 1.
— — uſus, Ep. X. 5. 6.
— *Auriculas* nutriri à majorum vaſorum ſanguine multi perverſe putant, Ep. III. p. 22.
— conus in duas partes diviſus, Th. VIII. N. 67.
— — propter pinguedinem æqualis adparet, Th. IV. N. 96. n. 4. Th. VIII. N. 67.
— delineatio optima cum vaſis majoribus & minoribus, Th. IV. tab. 3. fig. 1. & 2.
— facies alia eſt in corpore vigoroſo, alia in cadaveribus hominum, morbo extabefactorum, Th. IV. N. 96. n. 2.
— — diverſa tum brutorum tum hominum, Th. IV. N. 96 n. 2.
— faciem, figuram & ſitum omnes non bene annotarunt, Th. IV. N. 96. n. 2. Adv. Dec. I. p. 15. 16.
— *Fibræ* motrices, Th. IX. N. 75.
— *Fibrarum* muſculoſarum quinam inventores? Ep. VI. p 6.
— *Lacertorum* Carneorum, horumque tendinum vaſa copioſiſſima, Adv. Dec. I. p. 17.
— portio è muliere infanticida, Th. Max. N. 19.
— pulſatio ubi ſentiatur? Ep. III. p. 24.
— ſitus in homine & bruto, Adv. Dec. I. p. 15.
— ſtructura, *ibid.* p. 16.
— *Valvulæ* Semilunares aliis, minus recte Sigmoïdes dicuntur, Th. VIII. N. 25.
— — — oſſeæ & coalitæ obſervatæ, Obſ. An. 69. fig. 57.
— — — plurimis ſcatent vaſis, Adv. Dec. I. p.

I. p. 7.
— — triangulares ſinus ſiniſtri, Th. X. N. 39.
— *Vaſa* an delineari poſſint? Reſp. ad Bidl. p. 27.
— — Coronaria innumera ſunt, Ep. III. p 22. 23. 27. 29.
— — per ſubſtantiam ejus diſperſa, Ep. III. p. 22.
— — ſanguinea, Th. IV. N. 96.
— *Vaſorum*, per ſubſtantiam ejus diſſeminatorum, textura mirabilis, Th. IV. N. 96. Adv. Dec. I. p. 16. tab. 2. fig. 1. & 2.
— — ſanguineorum trunci quinam? Th. VIII. N. 67. Th. X. N. 35.
— *Vena* Coronaria non vehit omnem ſanguinem à Corde refluum, & ab arteriis acceptum non omnem reddit venæ Cavæ, Ep. X. p. 8. fig. 14. Th. IX. N. 63. n. 1. Adv. Dec. I. p. 10.
— — — pro parte maxima ad Cordis ſubſtantiam, partim etiam per auriculam diſſeminatur, Ep. X. p. 8. fig. 4.
— *Venæ* unde emergant? Th. IX. N. 23. n. 3.
— *Ventriculi* dextri facies interior delineata, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 1.
— — ſiniſtri facies interior delineata, *ibid.* fig. 2.
Corallina officinarum, Th. Anim. I. N. 76.
— capillaceis ramulis, *ibid.*
Corallium album Amboin. *ibid.* N. 91.
Corallii albi ramuli, *ibid.* N. 89.
— albiſſimi Amboinenſis ramuli, *ibid.* arboris flos, *ibid.* N. 27.
— rubri tubuloſi ramuli, *ibid.* N. 90.
Corbiculus Indicus, Th. V. N. 75.
Corii hum. præparati portio, Cat. Rar. p. 173.
— portio in filamenta diſſoluta, Th. V. N. 96.
— vitulini pars, Th. Max N. 189.
Cornua uterina, vid. Uteri Cornua.
Corona ex floribus naturalibus, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Corpus præternaturale ex utero vaccino expulſum, Th. VI. N. 25.
— — quid repræſentet? *ibid.*
— — quomodo delineatum? *ibid.* tab. 5.
fig. 6.
— *Reticulare* Malpighii, Ep. I. p. 6. & 8. Th. III. N. 81. Th. VIII. N. 54.
— — cutis ex Europæa, Th Max. N. 113.
— — deſtituitur vaſis ſanguiferis, Ep. XIII. p. 10. Th. III. N. 19. n. 3. & Th. X. N. 2. lit. A. not
— — è balæna, Th. I. Th. II. N. 17. fig. 7.
— — è planta pedis Aethiopis, Th. X. N. 4.
— — eſt neceſſaria corporis hum. pars, Adv. Dec. III. p. 24.
— — facilius detegitur in lingua bovina, Th. X. N. 18.
— — facilius inveſtigatur luſtratis ejus foraminibus capacioribus, Th. V. N. 3. not.
— — in balæna valde craſſum eſt, Th. II. fig. 8. 9.
— — quo modo artificioſe à cute ſit ſeparandum? Ep. I. p. 8. 9. Adv. Dec. III. p. 25. 26.
— — — — ſit demonſtrandum? Ep. I. p. 9.
— — reflexum, Th. III. N. 34. n. 3.
— — ſeparatum à cute, *ibid.* n. 2.
— — teſtudinis, Th. V. Aſ. I. N. 3. ejus foramina capacia, *ibid.*
Corporis extimi integumenta tria communia ſunt, Adv. Dec. III. p. 24. & 25.
— — — qua ratione ſint ſeparanda? *ibid.* p. 25. & ſeq.
— — — ſcitu ſunt neceſſaria, *ibid.* p. 25.
— humani ſcrutinium quomodo inſtituendum? Ep. XIII. p. 3. & p. 9.
— partium quarundam induratio in Hydropica, Obſ. An. 70.
— *Reticularis* balænæ ſegmentum, Th. Max. N 206.
— — color, Th. I. Aſ. III. N. 4. n. 2. Th. V. N. 5. n. 1. Th. X. N. 2. n. 6. Adv. Dec. III. p. 26.
— — — in Aethiope, Semi-æthiope & Europæo, Adv. Dec. III. p. 26.
— — delineatio, Ep. I. p. 10.
— — foraminum mutatio unde oriatur? Reſp. ad Bidl. p. 14.
— — Papillæ pyramidales, Ep. I. p. 6.

Reſp.

Reſp. ad Bidl. p. 5.
— — — — quomodo poſſint demonſtrari? Ep. I. p. 9.
— — portio, Th. V. N. 5.
— — ſitus, Ep. I. p 8
Corpora præparandi methodus laudata, Ep. XIII. p. 4.
Corporum admirandæ conſervationis encomium, Ep. I. p. 3.
Corpuſcula rotunda extra cutem prominentia quid ſint? Th. X. N. 130.
Corruda Africana, Th. Anim. I. N. 14.
Cortex Cerebri, vid. Cerebri ſubſtantia Corticalis.
Coſta bovis à natura ferruminata, Cat. Rar. p. 178.
— foetus humani arte torta, Th. VI. N. 13.
— — mollificata, Th. IV. N. 38.
— incurvata ex infante, Th. Max. N. 164.
Coſtæ binæ è foetu delineatæ, Adv. Dec. II. tab. 2. fig. 4.
— coalitæ binæ in uno latere, de Valv. c. 4. Obſ. 1.
— — cum Vertebra, *ibid.* Obſ. 8.
— craſſiores & rotundiores ſunt in viro, quam muliere, Cat. Rar. p. 108.
— fractæ & ferruminatæ, Cat. Rar. p. 175. Th. VII. N. 62.
— inferiores & ſuperiores quorſum ſpectent? Th. V. Loc. Arc. VII. n. 2.
— ſuccinguntur Pleurâ, Membranâ Celluloſâ & Perioſtio, Th. VIII. N. 4. n. 1.
— tredecim in ſingulo latere filiolæ inventæ, de Valv. cap. 4. Obſ. 1.
Coſtarum arteriæ, Ep. II. p. 15. Th. I. Aſ. III. N. 16.
— caries ab Aneuriſmate Arteriæ Aortæ, Obſ. An. 37.
— — qua ratione fiat ex Aneuriſmate? Obſ. An. 38.
— oſſa ab acido ita poſſunt emolliri, ut flectantur, Th. IV. N. 38. Th. VI. N. 13.
— portiones, Th. I. Aſ. III. N. 16.
Cotyledones uteri quænam & quid ſint? Th. II. Aſ. IV. N. 10. n. 1. Th. V. Arc. III. n. 1.
Crabro Afric. in ore Lacertæ Americ. Th. Anim. I. N. 16.
Cranium hum. habet duas tabulas, Th. VIII. N. 8. not.
— in Bregmate clauſum, Cat. Rar. p. 106.
— lapideâ ſubſtantiâ variis locis obſitum, Th. IX. N. 30.
— pluribus locis deficiens, Th. Max. N. 195.
— ſæpe impreſſum eſſe videtur, ubi digitis exploratur in capitis contuſionibus, Obſ. An. 60.
— ſine Diploë inventum aliquando eſt in adultis, Th. VIII. N. 8.
Cranii accretio unde ſtriatim fiat, Th. VIII. N. 2. not.
— carie exeſi portio cujusdam meretricis, Th. VII. N. 14.
— cavitas non reperta in tribus fœtibus ſine Cerebro natis, Adv. Dec. I. p. 20.
— fiſſura ex contuſione ipſas ſuturas pervadens, Obſ. An. 47.
— homicidæ pars à Carnifice in duas partes diviſa, Cat. Rar. p. 129.
— humani portio, Th. IX. N. 13. n. 1.
— impreſſio & vera fractura non ſemper terebrationem requirunt, Obſ. An. 60.
— oſſa, vid. Oſſa Cranii.
— pars ex Hydrocephalo, Cat. Rar. p. 151.
— — ſuperior, Cat. Rar. p. 175. 179. Th. II. Aſ. II. N. 14. n. 1.
— — — delineata, Th. V. tab. 2. fig. 4.
— — — ex homine, Th. Max. lit. G.
— — — ex infante, Th. II. Loc. Arc. II. N. 2. & 3. & Th. III. Loc. II. N. 1. & 2.
— — — foetuum humanorum, Th. I. Loc. Arc. II. N. 1. & Th. III. Loc. II. N. 3. & ſqq. Th. VIII. N. 2. Th. X. N. 6. Th. Max. N. 207.
— — ſuprema ex infante, Th. IX. N. 26.
— perforatio, Reſp. Rav. p. 8.
— Sutura Sagittalis ad naſi usque radicem porrecta, Cat. Rar. p. 114. 115. & 131. id quod ſexus varietatem non denotat, *ibid.* p. 116.
— Suturarum uſus non eſt ut uno oſſe fiſſo, alterum quoque non findatur, Obſ. An. 47.
— tabulæ quandoque ſunt unitæ, Th. VIII. N. 8. not.

Cre-

Crepidæ è corio hum. Cat. Rar. p. 138.
Cribra in corpore humano non dantur, Adv. Dec. II. p. 18.
Criſta Galli quando tota ſit cartilaginea? Th. I Aſ. I. N. 4. n. 6.
Criſtæ Gallinarum quid ſint? Ep. XV. p. 10.
Croci verni latifolii flavi flos, Th. Anim. I. N. 27.
Crocodili foetus, Cat. Rar. p. 182. & Th. Anim. I. N. 92.
— ovi foecundati delineatio, Th. Anim. I. tab. 6. fig. 2.
Cruor coagulatus in utero mulieris inventus, Th. IV. Loc. Arc. I. not. 1. & 2.
Cruoris coagulati maſſa quandoque molam mentitur, Obſ. An. 29.
Crus anterius cervuli exigui Afr. in Atheromate ventriculi hum. Adv. Dec. III. p. 2.
— dextrum cum extremo pede foetus, Th. III. N. 82.
— foetus hum. à latere Placentæ uterinæ adhærens, Th. IX. N. 24. Adv. Dec. I. p. 21. ejus conſtitutio, *ibid.* n. 2. delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 2.
— — — aliud, Th. III. N. 64.
— — — cum pede, Th. VI. N. 19.
— — — cum pede extremo, Th. Max. N. 47.
— infantis, Th. I. Aſ. I. N. 6. Th. VI. N. 2. 22. & 34.
— — in Atheromate Placentæ, Adv. Dec. III. p. 20.
— juvenis cum pede extremo, Th. Max. N. 21.
Cruris nervi, vid. Nervi.
— ſubſtantia celluloſa, Th. III. N. 64.
Cubitus infantis, Th. VIII. N. 13.
Cubiti os, vid. Os Cubiti.
Curculio ex Cap. Bon. Sp. Th. Anim. I. N. 2. n. 3. & N. 10.
Cucullatus Piſcic. vid. Piſcic. Ceylanicus.
Cuticula à Cute ſeparata, Th. III. N. 34. n. 1.
— albicans, Th. I. Aſ. III. N. 4. n. 2.
— digitorum, Cat. Rar. p. 177.
— eſt expanſio papillarum cutanearum, Th. II. Aſ. IV. N. 6. Th. III. N. 13. n. 2.
— eſt utiliſſima noſtri corporis pars, Adv. Dec. III. p. 24.
— ex Europæa, Th. Max. N. 113.
— ex Europæo, *ibid.* N. 9.
— humana, Th. III. N. 81. Th. VIII. N. 97.
— manus foetus immaturi, Th. III. N. 56.
— — totius, Th. III. N. 13.
— naturalis admodum tenuis eſt, Th. III. N. 76. n. 2.
— nigricans ex Aethiope, Th. II. Aſ. V. N. 12 Th. X. N. 4. 180. & 183.
— non gignitur ex condenſatis humoribus per frigus &c. Th. II. Aſ. IV. N. 6. Adv. Dec. III. p. 24.
— nulla vaſa ſanguinea habet, Th. III. N. 19. n. 3. Th. Max. lit. E. Adv. Dec. III. p. 26. 27. & 28.
— papillarum abruptarum reliquias habet, Th. X. N. 2. lit. F.
— pilorum radices inveſtit, Th. III. N. 13. n. 3. & Th. V. N. 2.
— plantæ pedis, Th. X. N. 2. litt. F. & G.
— — — ex Aethiope. *ibid.* N. 4.
— pollicis pedis ſiniſtri & digiti inſequentis, Th. IV. Loc. Arc. IV.
— quibus remediis Cuti ſuperducenda? Adv. Dec. III. p. 25.
— quid antiquis fuerit? Adv. Dec. III. p 24.
— quid ſit? Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— quomodo artificioſe à cute ſeparanda? Adv. Dec. III. p. 26.
— Roris marini, Th. VIII. N. 27. Th. Max. N. 66.
— vaſculoſa, à D. S. Andreæ demonſtrata, fallacia eſt, aut error inſignis, Adv. Dec. III. p. 27. 28. 29.
— ubi pertuſa ſit? Adv. Dec. I. p. 11.
Cuticulæ balænæ ſegmenta, Th. Max. N. 206. & 209.
— color, Th. I. Aſ. III. N. 4. Th. V. N. 5. n. 1.
— conſtitutio falſo credita refellitur, Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— conſtitutio quænam? Th. IX. N. 37.
— diviſio in duas lamellas, Th. III. N. 13. n. 1.
— foetus hum. portio, Th. X. N. 2. lit. B.

— infantis portio, Th. II. Aſ. IV. N. 6.
— incraſſatio, Th. III. N. 76. n. 2. tab. 3. fig. 3.
— lineæ parallelæ, Th. X. N. 2. lit. F.
— manus puerilis delineatio, Th. III. tab. 3. fig. 2.
— plantæ pedis portio, Th. IX. N. 37.
— — — — ex Æthiope, Th. X. Thec. II. N. 183.
— portio, Th. X. N. 4.
— — ex Æthiope, Th. X. N. 180.
— — ex Æthiopiſſa, Th. Max. N. 6.
— — ex Europæa, *ibid.* N. 8.
— — ex ſemi-æthiopiſſa, *ibid.* N. 7.
— productiones, Th. V. N. 2.
— protuberantiæ quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 1.
— receptacula ſub ea in ipſa Cute, Adv. Dec. I. p. 11.
— theculæ quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 1. & 2.
de *Cuticula*, Adv. Dec. III. p. 24.
Cutis capitis hum. Th. VI. N. 123. Th. Max. N. 32.
— — infantis, Th. IX. N. 35.
— foetus hum. immaturi, Th. X. N. 113.
— humana tribus pororum generibus ditata eſt, Th. I. N. 3. n. 4.
— in filamenta diſſoluta, Cat. Rar. p. 138.
— pedis humani, *ibid.* p. 179.
— recens natorum tenuitate Epidermidem quandoque adultorum æmulatur, Adv. Dec. III. p. 29.
Cutis acini-formes particulæ, Th. Max. N. 99.
— balænæ ſegmentum, *ibid.* N. 206.
— capitis fruſtum ex juvene, *ibid.* N. 173.
— — foetus humani pars ſuperior, Th. IX. N. 27.
— — humani portiones, Th. VII. N. 53. Th. X. N. 2. lit. D. & N. 131.
— — infantis portiones, Th. II. Loc. Arc. II. N. 4. Th. III. Loc. II. N. 9. & ſeqq.
— — portio innumeris vaſis ſanguineis ſcatens, Th. III. N. 19. n. 4.
— — vaſculorum ſanguineorum locus & reptatus, Th. IX. N. 27. Th. X. N. 2. lit. D.
— circa umbilicum defectus in foetu lethalis, Obſ. An. 71. fig. 59. qui affectus male dicitur Hernia Umbilicalis, *ibid.* quænam ejus curatio palliativa? *ibid.* idem malum cauſa eſt profuſionis viſcerum, Obſ. An. 72. idem malum cum notabiliori cutis & muſculorum abdominis defectu, *ibid.* Obſ. 73.
— decoriatio ab incenſo pulvere pyrio periculoſa ſæpe eſt, Adv. Dec. III. p. 25.
— denudatio à ſuis involucris intolerabiles dolores efficit, Th. III. N. 34. n. 2.
— Elephantis portio, Th. VII. N. 73.
— faciei portio ex juvene, Th. Max. N. 11.
— — — ex muliere, *ibid.* N. 12.
— foetus recens nati fruſtum, Th. Max. N. 17.
— frontis foetus humani portio, Th. V. N. 94.
— *Glandulæ* & papillæ ſimul non dantur, Th. X. N. 130.
— — — — quare ſimul ſtatuantur? Adv. Dec. I. p. 9. 10.
— — in maximis & capacioribus poris nudæ in naſo &c. obſervatæ morboſæ, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 3.
— — male pyramidales delineatæ, Reſp. ad Bidl. p. 4. 5. & ſeqq. & p. 16.
— — nunquam in homine detegi poſſunt, Adv. Dec. I. p. 9. & 10.
— — putatitiæ potius ſunt papillæ nerveæ, Th. X. N. 130. Adv. Dec. I. p. 10.
— humanæ conſtitutio, Th. VIII. N. 90. & Adv. Dec. III. p 26.
— — portiones, Th. VIII. N. 16. & 90. Th. X. N. 2. lit. A. Th. Max. N. 156. & 193.
— — vaſorum ſanguineorum vera diſtributio, Th. IX. N. 82.
— infantis portio, Th. II. Loc. Arc. I. N. 1.
— *Lacunæ* à Cel. Boerhaviano ſtatuuntur, Adv. Dec. I. p. 11. earum ſtructuræ uſusque deſcriptio, *ibid.*
— — non ſunt veræ glandulæ *ibid.* in his unctuoſitas, vermes & tubercula, &

& alii morbi juxta Cl. Boerhaavii ſententiam locum habent, Adv. Dec. I. p. 10 11. 12.
— muſculorumque in anteriore abdominis parte defectus in foetu, Obſ. An. 73.
— *Papillæ Nerveæ*, Th. VI. N. 8. Th. Max. N. 113.
— — — an dentur? Adv. Dec. I. p. 9.
— — — deſcriptæ & delineatæ, Ep. I. p. 9. Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 2. & 3. Th. I. tab. 4. Th. X. N. 133. Adv. Dec. I. p. 10. & ſeq.
— — — in dorſo pedis non viſæ, Adv. Dec. I. p. 10.
— — — integumento externo papillari denudatæ dolores excitant, Th. III. N. 34. n. 2. Th. IV. N. 88.
— — — male habentur pro glandulis, Th. Max. N. 13. & 142.
— — — minores quando in cute hum. adpareant? Th. X. N. 11.
— — — quomodo demonſtrandæ? Th. I. tab. 4. Adv. Dec. II. p. 10. 15.
— — pilis originem dant & quænam? Adv. Dec. I. p. 10. 15.
— — tactus organum conſtituunt, Th. III. N. 34. n. 2. Adv. Dec. I. p. 10.
— — ubi occurrant & adhæreant? Th. III. N. 30. n. 2. Th. X. N. 11.
— *Papillarum* conſtitutio, Th. Max. N. 193.
— — extremitates poſt mortem demonſtrantur, Th. X. N. 183.
— plantæ pedis hum. portiones, Th. I. Aſ. III. N. 4. Th. III. N. 34. Th. X. N. 2. lit. E. Th. Max. N. 113.
— — — pueri portio, Th. X. N. 130.
— *Pori* ſunt diverſi, admittentes & emittentes, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 3. Ep. XVI. p. 11. Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 3. Aſ. III. N. 21. n. 1.
— — ſunt meatus continuati cum ipſis arteriis, uti exemplo rariſſimo probari poteſt, Adv. Dec. III. p. 15.
— portio, Th. Max. N. 208.
— — ex Juvene, *ibid.* N. 99.
— Roſmari portio, Th. X. N. 11.
— *Separatio* artificioſa quomodo fieri debeat? Adv. Dec. III. p. 25. & 26.
— *Sudor* non per glandulas, ſed arteriarum extrema tranſmittitur, Th. X. N. 30. Adv. Dec. I. p. 12. Dec. III. p. 15.
— *Terminus* optime in facie conſpicitur, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 4.
— *Vaſa* ſanguinea innumera habet, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 1. Th. II. Arc. II. N. 3. n. 2. Th. IX. tab. 3. fig. 3. Adv. Dec. I. p. 10. Dec. III. p. 26. 27.
— *Vaſorum* ſanguineorum reptatus, Th. Max. N. 99.
per *Cutem* capitis &c. eruptio ſanguinis, Adv. Dec. III. p. 13. & ſeq.
è *Cute* ſuſpenſi thorax confectus, Cat. Rar. p. 186.
Cyſtica Hernia, vid. Hernia Veſicæ Urin.
Cyſticus ductus, vid. Hepatis Veſiculæ Felleæ Ductus Cyſticus.

D.

D*Aturæ* fructus, Th. Anim. I. N. 92.
— — ſemina mortem producere valent, *ibid.* exemplum, *ibid.*
Deglutitio depravata & abolita mortem inducit, Adv. Dec. I. p. 24.
— diverſis cauſis impediri poteſt, *ibid.*
— impedita à tumore vel contractione profundius in Oeſophago ſito, quo modo ab aliis cauſis diſtinguenda? *ibid.*
— læſa à tortuoſo ſitu oriri poteſt, Th. IX. N. 63. n. 2
Deglutitionis impeditæ per Ptyaliſmum curatio feliciter inſtituta; pars affecta, morbi hiſtoria, prognoſis &c. Adv. Dec. I. p. 24. ſeqq.
Demonſtrare eſt Anatomici, Ep. IX. p. 8. Ep. XI. p. 7. Adv. Dec. I. p. 13. Dec. II. p. 19.
Dens araneæ Americ. prodigioſæ magnitudinis, Th. VI. N. 122.
— hum. in Atheromate Ovarii, Adv. Dec. I. p. 6.
— minor piſcis maximi cete, Th. Max. N. 181.
— molaris quartus ante tertium maxillam perforans, Cat. Rar. p. 106.
Dentis Elephantis fruſtum, cum inhærente globo æneo, Th. X. N. 171. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 2.

— — — innumeris Exodontoſibus præditum, *ibid.* N. 172. & tab. 2. fig. 7.
Dentes bene conſtituti multæ ſunt utilitatis, ſed male conſtituti multa incommoda creant, Obſ. An. 76.
— carioſi linguam ulceroſam & induratam reddunt, *ibid.*
— foetus hum. jamjam nati, cum contento molli, Th. VI. N. 64.
— *Inciſorii* eruptione alios præcedunt, Cat Rar. p. 107. eorum diſſectio, Th. I. Aſ. I. N. 4.
— *Molares* ex infante octo menſium, Th. II. N. 14.
— — gaudent vaſis ſanguineis, Th. X. N. 27. n. 3.
— — quatuor in Atheromate reperti, Th. Max. N. 160. & Adv. Dec. II. p. 2.
— molles ſunt in foetu, duplici tamen aut triplici ſubſtantia conſtant, Th. I. Arc. I. N. 18. n. 3. & Th. II. Aſ. VI. N. 5.
— pueriles ante indurationem colore & ſubſtantia diverſa conſtant, Th. II. Aſ. VI. N. 5.
Dentium Alveoli annihilantur, ſi dentes exciderint ante renovationem, imo novus alveolus formatur à ſubſequente dente, Cat. Rar. p. 179.
— — in ſenibus duriores & acutiores fiunt ad manducandum, Obſ. An. 82.
— — obliterantur in ſenibus, *ibid.* & Cat. Rar. p. 115. aliquando etiam in junioribus, Obſ. An. 82.
— — non ſemper poſt caſum dentium pelliculâ oſſeâ clauduntur, concidunt, vel occoecantur, ſed in nonnullis ſenibus rediguntur in nihilum, *ibid.*
— — ob varias cauſas penitus conſumpti, *ibid.*
— *Alveolorum* annihilatio cuinam cauſæ ſit adſcribenda? *ibid.*
— — conſumptio non dependet à ſola attritione inter manducandum, *ibid.*
— *Cavitas*, in medio eorum datur, quæ gaudet nervis & vaſis ſanguiferis Th. X. N. 27. n. 4.
— *Conſtitutio* in ætate tenella, Cat. Rar. p. 106.
— *Incommoda* quænam ſint? Obſ. An. 76.
— *Membrana* illibata, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 2.
— *Racemus* ex Ovario muliebri, Th. I. Aſ. III. N. 17. & Adv. Dec. I. p. 6. ejus hiſtoria, *ibid.* & delineatio. *ibid.* tab. 3. fig. 1. & 2.
— *Renovatio* quomodo fiat? Cat. Rar. p. 179.
— — redigit in nihilum alveolorum interſtitia, *ibid.* p. 115.
— *Subſtantia* exterior longe differt ab interiore, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 3.
— — triplex eſt, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 5. Th. III. N. 61. n. 4.
— *Vacillatio* & caſus unde? Obſ. An. 82.
— *Vaſa* ſanguinea etiam per ſubſtantiam duriſſimam diſſeminata, Th. I. Aſ. III. N. 18. n. 2. & Th. X. N. 27. n. 3. 4.
Deſtructionem partium non inferunt injectiones Ruyſchianæ, Ep. XII. p. 16. 17.
Diabetes è renibus male affectis, Obſ. An. 13.
Diabete extincti Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 13.
Diaphragma plures habet novas arterias, à Cl. Ruyſchio detectas, Ep. II. p. 19. Ep. IX. p. 5. 10. 11.
— pueri cum annexis, Cat. Rar. p. 168. Th. V. Loc. Arc. VI.
— vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Th. X. N. 116. & 137.
Diaphragmatis arteriarum ortus, Ep. IX. p. 10.
— — reptatus peculiaris, Th. X. N. 137. & Th. Max. N. 180.
— portio cutanea è juvene, Th. Max. N. 137.
— portiones, Th. VI. N. 119. Th. IX. N. 19. lit. X. Th. X. N. 116. Th. Max. N. 68. 115. & 180.
— unio cum Pericardio, Th. V. Loc. Arc. VI.
Diarrhœa ſeroſa emergit ex glandulis Inteſtinorum ſpuriis, Pancreate, & poris Tunicarum Inteſtinorum, Ep. XI. p. 12.
Diarrhœâ bilioſâ extinctæ cadaveris apertio, Obſ. An. 51.

Di-

Digito extremo binæ acus extractæ, Adv. Dec. II. p. 12.
Digiti duo oſſei hum. Th. VIII. N. 85.
— pedis, vid. Pedis digiti.
Digitorum delineatio & denominatio, Ep. XIV. p. 18. tab. 17. fig. 1.
— numerus more naturæ conſueto auctior, Adv. Dec. I. p. 20.
Diſtichiaſis qualis affectus? Reſp. Rav. p. 5.
Diſſolutio vaſorum artificioſa, vid. Vaſorum diſſolutio artificioſa.
Diverticula ubi utplurimum occurrant? Th. VII. N. 15. n. 3.
Dolor Coxarius incurabilis, Adv. Dec. II. p. 3.
Dolores Oſſis femoris interni in lue Venerea unde? Th. X. N. 182.
— Sympathetici in membris amputatis, Ep XIV. p. 6. & 13 ſqq.
Dorſi foetus humani portio, Th. IX. N. 9. lit D.
Ductus Arterioſus foetus vitulini, Th. VIII. N. 94.
— *Cyſticus*, vid. Hepatis Veſiculæ felleæ Ductus Cyſticus.
— *Lactiferus*, vid. Mammarum ductus.
— *Nuckius*, vid. Oculorum ductus.
— *Pancraticus*, vid. Pancreatis ductus.
— *Salivalis*, vid. Salivalis ductus.
Ductus Lachrymalis curſus & finis, Th. VIII. N. 20. n. 2.
— — terminus in naſi cavitate, Th. V N. 92. n 2.
— *Thoracici* equini portio cum valvulis, de Valv. c. 2. p 11.
— — ſegmentum Arteriæ magnæ connatum, Th. Max. N. 136.
Ductus Urinarii ſive Bellini, vid. Renum ductus Bellini.
Duodenum, vid. Inteſtinum Duodenum.
Dura Mater, vid. Cerebrum.

E.

Echinus marinus Turcicus, Th. Anim. I. N. 19.
Echinomelocactos Americ. *ibid.* N. 18.
— majoris ſpinula, Th. X. N. 140.
— ſpinæ, Th. Max. N. 146
Elephantiaſis quænam origo? Adv. Dec. I. p. 12.
Elephantis cutis portio, vid. Cutis Elephantis portio.
— dentis fruſtum, vid. Dentis Elephantis fruſtum.
Elichryſi Afr. arborei ramus, Th. Max. lit. F. & N. 87.
Emaciatio & *Atrophia* cauſæ ſunt partium nonnullarum indurationis & oſſificationis, Obſ. An. 70.
— fit poſt inediam, dolores &c. Obſ. An. 58.
Embryo Cercopitheci Americani, Th. Max. N. 123.
— humanus cum rudimento funiculi umbilicalis, Adv. Dec. II. tab. 3.
— — exiguus, Th. VI. N. 45.
— — in cavitate uteri hærens, Adv. Dec. I. p. 9.
— — magnitudine articuli digiti, Th. IV. N. 54.
— — — grani hordei mundati, induratus, Th. VI. N. 99.
— — — grani ſecalis, Cat. Rar. p. 162.
— — — pollicis, Th. X. N. 29.
— — — ſeminis majoris Pæoniæ, Cat. Rar. p. 170.
— — — ſemiunciæ, Th. VI. N. 47. N. 81. & 102. Th. Max. N. 1.
— — — unciæ, Th. VI. N. 48.
— — omnibus artibus inſtructus, Th. VI. N. 49.
— — ſemine Cucurbitæ minor, Th. IV. N. 40.
— — — lactucæ aliquanto major, Th. VII. N. 50.
— — ſuperfoetationis cum annexis, Cat. Rar. p. 183.
— — trium fere menſium in liquore, Cat. Rar. p. 169.
— ovillus in proprio ſuo liquore hærens, Th. Max. N. 29.
— — unciæ magnitudine in proprio ſuo natans liquore, Th. Max. N. 122.
— piſcis Narwal, Th. IX. N. 93. ejus delineatio, *ibid.* tab. 5. fig. 5.
— poſt partum maturum editus, Th. VI. N. 102.
Embryones cujus ætatis ſint haud facile poteſt dici, Th. IV. N. 40. n. 4. & Th. VI. N. 49. & tab 6.

— cujus ſexus ſint non facile diſtingui poteſt, Th. VI. N. 46. n. 5. N. 48. 51. & 54.
— dicendi ſunt, quando omnia membra non ſunt abſoluta, Th. VI. tab. 3. fig. 3.
— figuram ſuam ſucceſſu temporis mutant, Th. IV. N. 40. n. 4. N. 54. not. Th. VI. N. 43. n. 2. & tab. 2 fig. 4. Th. X. N. 29. n. 2.
— in utero defuncti quali gaudeant figura & colore? Adv. Dec. II. p. 28. ſeq.
— male depicti, Th. IV. N. 54. not.
— minimi varii deſcripti & delineati, Obſ. An. 14. fig. 15. Th. VI. N. 38. not. & N. 40. tab. 2. & 3. Th. VII. tab. 2. fig. 4. Th. X. tab. 1. fig. 3.
— nullos in principio artus habent, in quo tamen contrarium depinxere auctores, Th. VI. N. 43. n. 2. N. 44. not. N. 45. n. 3 Th. X. tab. 3. fig. 1. Adv. Dec. II. p. 28. tab. 3. fig. 5.
— num diu in utero mortui fuerint, num verò recenter, quomodo noſcatur? Cat. Rar. p. 169. Adv. Dec. II. p. 27. 29.
— partibus carere, Reſp. ad Bidl. p. 25.
— paucorum dierum qualem habeant figuram? Th. VI. N. 43. n. 2. N. 44. not. & N. 45. n. 3.
— relicti in utero annihilantur facile, Th. VI. N. 42 N. 43. n. 3. N. 81. n. 5. & N. 93.
— ſucceſſu temporis mutationes ſubeunt, Adv. Dec. II. p. 28.
— trium quatuorve menſium qualem ſitum obtineant in utero? Th. IV. N. 54. not.
Embryonum artus quando in conſpectum veniant? Th. VI. N. 46. n. 1. & N. 47.
— membranæ, vid. Chorion & Amnios membrana.
— Placentulæ quædam, Th. VI. N. 43. 67. 90. & 98. vid. Placenta.
— rudimenta cito poſſunt liquefieri, Th. VI. N. 43. n. 3.
— — qua ratione in rudimenta redigantur, Th. VI. N. 40.
Ephemeris quale inſectum? Th. Max. N. 97.
Epidermis, vid. Cuticula.
Epiglottis in cibi & potus deglutitione introitum ad pulmonem claudit, Th. IV. N. 43. n. 1.
Epiglottidis naturalis conſtitutio, Th. III. N. 2. n. 2.
— Pharynx, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 5.
— ſuperficies glandulis plurimis obſita eſt; *ibid.* n. 6.
Epiocymus, Th. Max. N. 56.
Epiphyſes, vid. Oſſium Epiphyſes.
Equina ſella, vid. Sella equina.
Equiſeti Afric. Th. Anim. I. N. 21.
Erica, *ibid.* N. 67.
— Africana, *ibid.* N. 6.
— Myricæ fol. *ibid.*
Eruca alba cum maculis nigris, *ibid.* N. 10.
— Africana craſſa & rara, exacte deſcripta, *ibid.* N. 13.
— Americana craſſa, *ibid.* N. 56.
— — craſſiſſima? *ibid.* N. 57.
— — — ob noxam, quam arboribus infert, Palm-miet Worm dicta, *ibid.*
— — — in quibusnam arboribus inveniatur? *ibid.*
— — — in deliciis habetur, nec nocet ſtomacho, *ibid.*
— — magna bicolor, *ibid.* N. 42.
— — maxima, lineis transverſis nigris prædita, *ibid.* n. 33.
— — — piloſiſſima, *ibid.* N. 25.
— — — ſpinoſa, *ibid.* N. 32.
— — pilis longiſſimis, *ibid.* N. 27.
— marina. Hiſtrix dicta, *ibid.* N. 49.
Erucæ Monſpelienſis ramus, *ibid.* N. 31.
— ſex in Cerebro ovillo, Adv. Dec. III. p. 20.
Euonymi Virginiani fructus, Th. Anim. I. N. 14.
Excarnatio plane inutilis eſt ad inveſtigandam viſcerum naturam, Th. VIII. N. 34.
— viſcerum v. g. Hepatis &c. quomodo inſtituta eſt? Th. II. Aſ. III. N. 1.
Excrementitii humores proprie ſunt humores inutiles, hinc ſemen, lac, &c. male tales vocantur, Ep. XII. p. 25.
Excreſcentiæ carneæ utero excluſæ,

Obſ. An. 58.
— cutaneæ optime tolluntur inſtrumento ad Bartiſchii imaginem à Mr. P. Verduyn fabrefacto, Ep. XIII. p. 28. fig. 2.
— in amputatione pedis quo modo comprimendæ? Ep. XIV. p. 16.
— in amputatis membris ubi ſint timendæ? *ibid.*
Excretiones uterinæ ſanguineæ ſæpe imponunt pluribus, Th. VI. N. 7. not.
Exoſtoſes in fractura oſſis femoris in ceſſum faciunt dolorificum, Cat. Rar. p. 129.
— in oſſe tibiæ, *ibid.* p. 166. Th. X. N. 177. & 178. & tab. 2. fig. 4. 5. 9. & 10.
— locum & originem quamnam habeant? Cat. Rar. p. 130.
— variæ, Cat. Rar. p. 129. 130.
Experientia eſt baſis praxeos, Obſ. An. 60.
Exſiccatio partium, balſamo induratarum, rugas relinquere ſolet, Obſ. An. 85. ſed artificio Ruyſchiano partes tanquam vivæ & in naturali ſtatu conſervantur, Ep. X. p. 45. et alibi.
Extirpandi nova Methodus, vid. Artuum decurtandorum nova methodus.
Extravaſatio materiæ ceraceæ globulorum inſtar quando fiat? Th. VIII. N. 31.

F.

Facies dextra pueri, Th. X. N. 27.
— foetus hum. Th. VIII. N. 66.
— infantis, Th. V. N. 95.
— juvenis, Th. VI. N. 97.
— Sanorum quando & unde inuncta videatur? Adv. Dec. I. p. 11.
— vaſa ſanguinea habet copioſiſſima, Th. IV. N. 13. n. 2.
Faciei dimidia pars foetus humani, Th. X. N. 133.
— infantis delineatio, Th. III. tab. 4. fig. 1.
— — portio, Th. IV. N. 2.
— pueri pars, Th. III. N. 23.
Falx Duræ Matris, vid. Cerebri Duræ Matris Falx.
Fallciformis Sinus, vid. Cerebri Duræ Matris Sinus Falciformis.
Fallopiani muſculi, vid. Muſculi Fallopiani.
Fatua ovis, cujus Cerebrum à latere ventriculi dextri nonnihil corruptum erat, et Plexus Choroidei vaſa ſanguinea in globulos rotundos mutata, Th. VII. N. 48.
Fauces hominis, Th. III. N. 2.
Femur tumoribus duobus ſpongioſis obſitum, Obſ. An. 81.
Femoris os, vid. Oſſis femoris &c.
Ferri Equini ſiliqua, Th. Anim. I. N. 14.
Feſtuca è fibris Veſicæ urinariæ muliebris, calculoſis arenulis obſitis, Th. III. ab init.
Fibræ Lienales, vid Lienis Fibræ.
— Muſculares, vid. Muſculares Fibræ.
— oculorum muſculos conſtituentes, vid. Oculorum muſculorum Fibræ.
Fibrillæ Nerveæ Cerebri, vid. Cerebri Fibrillæ.
Ficoidis Afric. rami, Th. Anim. I. N. 11. & 81.
Filago Indiæ Orientalis, *ibid.* N. 10.
Fiſtula oſſea, ab oſſis Cubiti exteriore ſubſtantia ſeparata, Th. X. N. 176. unde orta? *ibid.*
Flamengo, avis Africanæ, caput, Th. Anim. I. N. 43.
Floris paſſionis rami cum flore & fructu, Th. V. N. 7. Th. Max. N. 70.
Foetus Armodillæ delineatus, Th. Anim. I. tab. 1. fig. 2.
— Æthiopiſſæ, Th. III. N. 6. Th. IX. N. 32.
— — abortivus, Th. VIII. N. 36.
— — ſeptem fere menſium, Th. V. N. 74.
— bene conſtitutus an mutilari poſſit in utero? Th. VI. N. 22.
— biceps columbæ, Th. Max. N. 42.
— cui ſupra naſum appendicula eſt adnata inſtar Colis maſculi, Adv. Dec. I. p. 21.
— cum utero materno balſamo induratus, Th. VIII. N. 7.
— dicendus eſt, ſi omnia membra ſunt abſo-

abſoluta, Th. VI. tab. 3. fig. 3.
— felis, gemellos imperfectos repræſentans, Th. X. N. 76.
— humanus, Cat. Rar. p. 180. Th. IV. N. 42. & N. 49. Th. V. N. 51.
— — artubus mire tortuoſis, Adv. Dec. I. p. 21.
— — biceps, tribus brachiis, duobusque pedibus, Th. VII. N. 1.
— — biceps natus, Adv. Dec. I. p. 20.
— — cujus extremitates corporis perfectæ ſunt, Th. Max. N. 2.
— — cum digitis numeroſioribus in manibus pedibusque, Adv. Dec. I. p. 20.
— — hebdomadum fere ſex, Th. X. N. 74.
— — immaturus, Th. IV. N. 19. & 52.
— — labio ſuperiore fiſſo, Adv. Dec. I. p. 21.
— — magnitudine articuli majoris, cujus membra externa ſunt perfecta, in proprio ſuo liquore & membranis adhuc hærens, Th. X. N. 150. & n. 1. ejus delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 3.
— — — digiti, Th. Max. N. 3.
— — — digiti maximi, Th. VI. N. 51. & 52.
— — — eadem in utero mutilatus, Th. VI. N. 52. & 53.
— — — unciarum duarum, Th. VI. N. 50.
— — maſculinus octo menſium cum dimidio, Cat. Rar. p. 144. Th. VI. N. 61.
— — — quatuor circiter menſium, Cat. Rar. p. 169. Th. III. N. 42. Th. VI. N. 57. Th. Max. N. 5. & 190.
— — — quatuor fere menſium cum dimidio, Th. X. N. 110.
— — — quinque prope menſium, Cat. Rar. p. 180. 188. Th. V. N. 15. Th. VI. N. 27. Th. VIII. N. 62.
— — — ſex menſium, Cat. Rar. p. 173. Th. III. N. 20. Th. VI. N. 45. Th. X. N. 67.
— — — — — Hydrocephalo laborans, Th. IX. N. 29.
— — — — — poteſt facile cognoſci cujusnam ſit ſexus, Th. VI. N. 68.
— — — ſeptem menſium, Th. VI. N. 68.
— — — trium menſium, Th. V. N. 64. Th. X. N. 82. Th. Max. N. 4.
— — — trium menſium cum dimidio, Th. V. N. 55.
— — menſium trium fere aut quatuor in ſitu naturali, quo in utero eſt, poſitus, ſemper repræſentat ſexum maſculinum, cum ſit ſequioris, Th. IV. N. 42. Th. VI. N. 46. n. 5. & N. 49. 51. 54. & 68.
— — ſequior, Cat. Rar. p. 127. Th. IV. N. 64. Th. VI. N. 55.
— — — menſium circiter trium cum dimidio, Th. VI. N. 54. 56.
— — — menſium fere ſex, *ibid.* N. 59.
— — — menſium ſeptem, *ibid.* N. 60.
— induratus in utero materno poſitus, Cat. Rar. p. 118.
— in matrice non putreſcit, niſi admiſſo aëre, Adv. Dec. II. p. 27.
— monſtroſus novem fere menſium, Th. VIII N. 46.
— mortuus à diverſis cauſis fieri poteſt, Adv. Dec. II. p. 27.
— — à Funiculi umbilicalis mirà contorſione, Obſ. An. 11.
— — an aliquamdiu in utero remanſerit nec ne, quomodo dignoſcendum? Cat. Rar. p. 169. Adv. Dec. II. p. 29.
— — diu in utero remanere poteſt, absque magno matris vitæ periculo, Adv. Dec II p. 35. 36.
— — diu in utero matris manens non ſemper mutatur in pus, Ichonem &c. Adv. Dec. II. p. 27.
— — fuit in utero, ſi pulmo aquis non ſupernatat, Th. V. N. 40.
— — quamdiu in utero poſſit geri explicatur, Adv. Dec. II. p. 27.
— — retentus in utero materno poſt obitum quomodo mutetur? *ibid.* p. 27. 28.
— ovis absque ore natus, uteroque exciſus, Th. IV. N. 55.
— — cum ſecundinis, Th. Max. N. 167.

— vivens adhuc aliquamdiu, viſceribus exemptis, Obſ. An. 72.
Foetûs cadaverculum induratum, Cat. Rar. p. 108.
— formatio quando fiat? Ep. Ettm. p. 10.
— humani nutritio quomodo fiat? Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. & N 19. Th. V. N. 41. Th. V. N. 16. n. 1.
— — — fit etiam per umbilicum, Th. IV. N. 55. n. 1.
— vaccini nutritio ſecus ac in homine fit, Th. VI. N. 71. not. & N. 74. n. 3. vid. & Nutritio.
— membranæ, Chorion & Amnios ſimul ex Ovario exeunt, Th. VI. N. 32. n. 5.
— ſitus naturalis in utero, Th. V. N. 51.
Foetui jam nato & languido male per anum aër inflatur, Adv. Dec. II. p. 29.
Foetus diverſis in utero locis inveniuntur, Adv. Dec. I. p. 6.
— gemelli, vid. Gemelli.
— humani bini per abdomen concreti, Adv. Dec. I. p. 21.
— — tres ſine cerebro nati, *ibid.* p. 20.
Folium quercinum pulpoſitate adempta, Th. Max. N. 79.
Folii Opuntiæ ſpinoſæ Americanæ conſtitutio, Adv. Dec. III. p. 11.
Foliorum Aloës Americanæ conſtitutio, *ibid.* p. 10.
Fomentatione in partu, ne Gangrænam pars uteri prolapſa conciperet utendum, Obſ. An. 24.
Fomentum Cephalicum in capitis contuſionibus, *ibid.* 60.
Fontanella admodum exigua, Th. III. Loc. II. N. 5. n. 1.
— illæſa, *ibid.* N. 1.
— in capite, ſi foveam habet, ſignum eſt, animam reliquiſſe corpuſculum, Cat. Rar. p. 109.
— non præciſe clauditur anni ſpatio, ſed citius vel tardius, Th. II. Loc. Arc. II. N. 2. n. 1.
— vaſis ſanguineis ſcatet, *ibid.* N. 1. & n. 1. & Th. V. Loc. Arc. I. n. 2.
Fontanellæ conſtitutio naturalis, Th. V. Loc. Arc I n. 2.
— — in foetu vivo, Th. VIII. N. 2. not.
— fovea evidens, Cat. Rar. p. 109.
Fornix Cerebri, vid. Cerebri Fornix.
Fractura oſſium, vid. Oſſa ſingula.
Frontis oſſis cavitates ſupra narium radices cinguntur membranâ, quæ continuatur cum ea, quæ oſſa ſpongioſa narium obducit, Ep. IX. p. 10. hæc membrana tenuiſſima eſt, & vaſculis ſanguineis glandulisque referta, *ibid.* ejusque uſus, *ibid.*
— portio, Th. X. N. 184.
— — delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 6.
Fructuum conſtitutionem explorandi methodus, Adv. Dec. III. p. 9.
Frutex cinereus Africanus, Th. Anim. I. N. 10.
Fruticis Africani ramus cum fructibus, Th. X. N. 26.
— cinerei Africani ramuli, Th. Anim. I. N. 6.
Fungus palati, vid. Palati Fungus.
— ſuper particulam carneam corporis humani repertus, Secundinam cum ſuo integumento craſſiore repræſentans, Th. VII. N. 58. not. *ibid.* tab. 2. fig. 1.
Funiculus Umbilicalis, vid. Umbilicalis Funis.
Fuſci poroſi ramuli, Th. Anim. I. N. 30.

G.

G*Angræna* cataplasmate ex Phellandrio, mica panis & vino debellanda, Obſ. An. 75.
— in Veſica cur etiam ad Inteſtinum transeat, Cat Rar. p. 119.
— quare in partibus anterioribus, Vulvam reſpicientibus, difficilius curetur, quam in poſterioribus? Obſ. An. 59.
— ſcarificationibus &c. curanda, Obſ. An. 2.
— Vulvæ & Inteſtini Recti enormis cum perforatione curata, *ibid.* 59.
Gangrænæ quo medio occurrendum? Ep. XIV. p. 12. & 13.
Gangrænâ infectæ partes quo medio ſeparandæ? *ibid.* p. 14.
Gecco, animalculum venenatiſſimum Indicum, Th. Anim. I. N. 50. & Th. VIII. N. 61.

— cur ita dicatur? Th. Anim. I. N. 50.
Gemelli coaliti porci foetus unico ventre, Th. IX. N. 102. Adv. Dec. I. p. 21.
— imperfecti in foetu felis, Th. X. N. 76.
— octo menſium perfecte concreti, Adv. Dec. II. p. 42.
— quandoque unum, quandoque duas habent Placentas, *ibid.* p. 41.
Gemellæ concretæ, *ibid.* p. 42.
Genæ integumentum, quo interne obducitur, quid ſit? Th. VI. N. 115. n. 2.
Genæ duorum generum poris gaudent Th. III. N. 4. n. 4.
— habent integumentum papilloſum, Adv. Dec. II. p. 25.
— intus Epitheliâ obducuntur, Th. VI. N. 115. n. 2.
Generatio omnium animalium an fiat ex ovo? Obſ. An. 64. Adv. Dec. III, p. 20.
Generationis contemplatio eſt incerta, & non ſatis clara, Adv. Dec. I. p. 2.
— negotium myſterium ſummum eſt, Ep. Ettm. p. 3.
Genitales partes in fœminis ſunt intricatæ, Adv. Dec. I. p. 4.
— — puellarum, Th. IV. N. 9. & N. 62. Th. VI. N. 1. Th. VII. N. 60.
Genitalium delineatio turpis caſtigatur, Reſp. ad Bidl. p. 28. & 31.
Genu ex homine, Th. Max. N. 204.
— pueri, Th. IX. N. 81.
Genuum ſe mutuo tangentium cauſa, Adv. Dec. II. p. 15.
Gibboſorum Spina Dorſi quomodo recurvetur? Obſ. An. 67. vid. Spina Dorſi.
Gigantis os ſyncipitis dextrum prodigioſæ magnitudinis, Cat. Rar. p. 153.
Giganteæ foeminæ Inteſtini Coli portio, Th. IX. N. 62. lit B.
— — Stomachus, Th. IX. N. 62. lit. A.
— puellæ lien, Th. VII. N. 11.
— — Plexus Choroideus Cerebri, Th. VII. N. 22.
Gingivarum conſumptio ſimul cum alveolorum, Obſ. An. 82. & fig. 66
— dolor oritur, quando eæ ab Epithelia ſunt deſtitutæ, Th. X. N. 136.
— excreſcentia maligna cum Malæ tumore, amputatione & inuſtione curata, Obſ. An. 76.
— papillæ, Th. X. N. 136.
Gladii piſcis roſtrum, dentibus aſperioribus præditum, Cat. Rar. p. 144.
Glandes Turcicæ cupulis ſpinoſis, Th. Anim. I. N. 40.
Glandula dici poſſet totum aliquod viſcus, v. g. Hepar, &c. Adv. Dec. III. p. 8. ſeq.
— *Lachrymalis* oculi, vid. Oculi Glandula Lachrymalis.
— *Parotides* è capite vituli, vid. Capitis vitulini Glandula Parotides.
— *Pinealis*, vid. Cerebri Glandula Pinealis.
— *Pituitaria*, vid. Cerebri Glandula Pituitaria.
— *Thymus*, vid. Thymus Glandula.
Glandulæ à Ruyſchio non deſtruuntur, Th. VIII. N. 34 Th. X. N. 94.
— à Stenonio & Malpighio excogitantur in membranis, quæ ſunt in Cerebri, Thoracis & Abdominis cavo &c. Ep. V. p. 20. Adv. Dec. III. p. 13. ſed fictæ ſunt, Ep. XVI. p. 9. Adv. Dec. I. p. 13,
— *Cutaxeæ*, vid. Cutis Glandulæ.
— *Inteſtinorum*, vid. Inteſtinorum Glandulæ.
— *Lienales*, vid. Lienis Glandulæ.
— male dicuntur vaſorum circumvolutiones &c. Th. VIII. N. 34.
— *Maxillares*, vid. Maxillares Glandulæ.
— *Naſales*, vid. Naſi Glandulæ.
— *Neotericorum* proprie ſunt vaſorum extrema faſciculoſa & ſuccoſa, quibus ſcatent arteriæ & venæ ipſæ, ita Vena Portæ, Vena Cava &c. Th. VI. N. 82. Adv. Dec. III. p. 8. & ſeq.
— *Nervoſæ* in Hepate humano repertæ, de Valv. c. 4. Obſ. 5. vid. Hepatis Glandulæ.
— non conſtituunt viſcerum ſubſtantiam, Ep. XV. p. 4. Adv. Dec. II. p. 18. 19. & Dec. III. p. 8. & ſeq.
— non habent cribri uſum, Adv. Dec. II. p. 18.
— non poſſunt dici omnes tumores ro-

rotundi præternaturales, Th. IV. N. 24. not.
— non ſemper & in omni ſecretionis negotio ſunt neceſſariæ, Th. X. N. 99.
— non ſunt ſola ſecretionis organa, Ep. XII. p. 23. Ep. XV. p. 4. Th. II. Aſ. IV. N. 19. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Adv. Dec. II. p. 6. 7. Dec. III. p. 7.
— *Palatinæ*, vid. Palati Glandulæ.
— plurimæ humani corporis partes perverſe audiunt, Adv. Dec. I. p. 13. 14.
— *Splenicæ*, vid. Splenicæ Glandulæ.
— *Stomachi*, vid. Stomachi Glandulæ.
— *Thyroideæ*, vid. Thyroideæ Glandulæ.
Glandularum Conglobatarum nexus non eſt talis, qualem Neoterici concipiunt, Ep. III. p. 28.
— definitiones communes, Th. III. N. 41. n. 1. & Th. VIII. N. 34.
— exiſtentia in variis viſceribus refellitur, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1. Th. III. N. 3. n. 2. N. 41. n. 1. Th. VII. N. 4. Th. VIII. N. 34. Th. IX. Præf. & N. 59. Adv. Dec. I. p. 14. vid. Viſcera ſingula.
— fabrica plures lites excitavit, quam ulla fere alia corporis pars, Adv. Dec. II. p. 17.
— requiſita ſunt, ut peculiari involucro tegantur &c. Ep. IV. p. 7. Th. III. N. 41. n. 1. Th. VIII. N. 34. Adv. Dec. II. p. 18.
— viſcerum quisnam ſit defenſor? Th. IX. Præfat.
— uſus, in quem à Deo ſunt deſtinatæ, Th. Max. N. 184.
de *Glandulis* partium quarundam corporis membranoſarum, Adv. Dec. I. p. 13. & p. 14.
Glans Penis, vid. Penis Glans.
Glis ſilveſt. Americ. bulgam gerens in imo ventre, Th. Anim. I. N. 8. quid in ea? *ibid.*
Gliris Sceleta, vid. Sceleton Gliris.
— Veſica, vid. Veſica Gliris.
Gliribus quisnam affectus familiaris, Th. III. N. 59.
Globulus ex ſuccino, diu in naribus hærens, cortice quodam lapideo circumductus, Obſ. An. 45.
Gnaphalium latifolium Americanum, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
Gnaphalii ſpecies, Th. VIII. N. 57. n. 3.
Gonorrhæa qualis affectus? Ep. XV. p. 10.
— quomodo communicetur in coitu cum muliere ſordida? Th. IV. N. 95.
Gramen tremulum majus & minus, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — minus, *ibid.* N. 6.
Granadillæ ramulus, Th. Max. N. 47.
Gravida, cruciatu maximo & intolerabili mingendi deſiderio vexata, Veſicam habebat purulentam, corruptam & calculoſa materia obſitam, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— fieri poteſt foemina Hymene ſalva manente, Obſ. An. 22.
— fieri poteſt mulier, Embryone excluſo, retenta tamen Placentula, Obſ. An. 33.
Gravidis vagina elongatur, Th. VIII. N. 7. n. 6.
— uterus mole major eſt, veſtigium ovi in ovario videri poteſt &c. Th. VI. N. 32. n. 1. & ſeqq. Adv. Dec. III. p. 15, & ſqq.
Graviditatis ſignum quoddam, Th. VIII. N. 7. n. 6.
— ſigna multa incerta ſunt, Obſ. An. 32. Adv. Dec. II. p. 27.
Gulæ teſtudinis portio inverſa, Th. VIII. N. 47. delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 4.
Gundelia planta, Th. Max. lit. B.

H.

HÆmoptyſis quid in ea fiat? Cat. Rar. p. 134.
— unde in ea tanta ſanguinis copia? *ibid.*
Hæmorrhagia enormis ex ulcere Penis, arte ſingulari cohibita, Obſ. An. 42.
— quomodo ſiſtenda? Obſ. An. 2. Ep. XIV. p. 11. 12.
Hemerobium Hoefnagelii quid ſit? Th. III. ab init.
Hepar an gratioſi vaporis fons ſit? Obſ. An. 93.
— equinum cum vaſis Lymphaticis delineatum, de Valv. c. 1. fig. 2.

— foetus balænæ excarne, uti male loquuntur, Th. II. Aſ. IV. N. 15.
— — jamjam nati, Th. I. Aſ. II. N. 7.
— — humani, Th. I. Aſ. II. N. 92. Th. IV. N. 87. Th. VIII. N. 89. Th. Max. N. 98.
— — — immaturi, Th. II. Aſ. III. n. 1. Th. VII. N. 75. Th. Max. N. 44.
— Hydropici totum ex meris veſiculis conſtans, Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 1.
— induratum, Th. IX. N. 59.
— — & ſuppuratum feliciter reſtitutum, Obſ. An. 50.
— induratur ſæpe in totum in Hydropicis, Obſ. An. 86. Th. I Aſ. II. N. 12. n. 1.
— infantis, Th. IX. N. 22. & Th. X. N. 77.
— in Hydatides magna ex parte degeneratum, temereque confoſſum, Obſ. An. 65.
— in Hydatides totum mutatum, ex iisque conſtans, Ep. XII. p. 22. Th. VIII. N. 10. not.
— juvenile, Th. Max. N. 86.
— — delineatum, Th. IX. tab. 4. fig. 1.
— male & quomodo affectum in Hydropicorum cadaveribus, Obſ. An. 86. & 87.
— muris, Th. II. Aſ. V. N. 6. ejus tumores bini, *ibid.* n. 1.
— nil carnoſi, glanduloſi aut Parenchymatoſi habet, vid. Hepatis Subſtantia.
— non inepte pro glandula ſanguinea haberi poteſt, Obſ. An. 51.
— ovilli foetus imperfecti, Th. Max. N. 76.
— ovinum in quo quinque Veſiculæ fellis, Adv. Dec. I. p. 20.
— perperam minusque caute excarne dicitur, Th. I. Aſ. II. N. 7. Th. II. Aſ. III. N. 1. & Aſ. IV. N. 15. Th. IV. N. 60. & N. 73. Th. V. N. 50. & 57. Th. VI. N. 108. quomodo ſit vocandum? Th. II. Aſ. III. N. 1.
— pueri, Th. VIII. N. 37. Th. IX. N. 59.
— quid ſit? Th. VI. N. 11. n. 1.
— Vena Umbilicali gemina gaudens, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
— vitulinum, Th. IV. N. 60. Th. V. N. 50.
Hepatis Acini, Th. Max. N. 98.
— *Arteriæ* uſus, de Valv. c. 4. Obſ. 15.
— *Arteriæ* novæ quædam, Ep. IX. p. 10.
— — ortum quemnam habeant? *ibid.*
— *Bilis*, vid. Hepatis Veſiculæ Felleæ Bilis.
— *Calculi* è Veſica fellea exemti aquis innatant, Th. IX. N. 80.
— *Delineatio* vitioſa, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— *Ductus*, vid. Hepatici ductus.
— *Durities* & ſuppuratio feliciter finitæ, Obſ. An. 50.
— *Glandulæ* admodum tumefactæ in Hydropicæ cadavere, Obſ. An. 45.
— — præternaturales, d Val v. c. 4 Obſ. 5. Obſ. An. 45. fig. 41. & Obſ. 86.
— — quid ſint? Th. VII. N. 4.
— — ſæpe degenerant in Hydatides, Obſ. An. 65.
— *Glandularum* exiſtentia refellitur, Th. IX. N. 59. vid. Hepatis Subſtantia.
— humani portiones, Th. VIII. N. 99. Th. IX. N. 49.
— Hydropici portio delineata, Th. II. tab. 2. fig. 3.
— — portio in veſiculas craſſas mutata, Th. IX. N. 83.
— — portiones aliæ, Th. I. Aſ. II. N. 12. Th. II. Aſ. IV. N. 5. Th. VI. N. 11. Th. VIII. N. 10.
— *Ligamentum Suſpenſorium*, Ep. V. tab. 5.
— — — quomodo conſtitutum, Ep. V. p. 21. Th. Max. N. 86.
— — — vaſa ſanguinea innumera habet, itemque Lymphatica, Ep. V. p. 22. tab. 5. fig. 5.
— — *Tertium*, Th. V. N. 38.
— — *Umbilicale* multa habet vaſa, Ep. V. p. 20.
— *Lymphæ-ductus* non ſolum, ſed & vaſa ſanguinea poſſunt in Hydatides de-

degenerare, Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 2.
— *Lymphæ-ductuum* delineatio culpata, Reſp. ad Bidl. p. 17.
— manifeſtatio, Ep. III. p. 28.
— *Membrana* copioſiſſimis vaſculis gaudet, Ep. V. p. 21. Th. X. N. 132. & N. 181. & tab. 3. fig. 5. eorumque reptatus, Th. X. N. 132.
— — duplex, Ep. V. p. 19.
— — habet etiam vaſa Lymphatica, Ep. V. p. 21.
— — Lymphæ-ductuum myriadibus ſuperbiens, *ibid.* & tab. 6.
— — incraſſata, Th. II. Aſ. V. N. 5. & Th. IV. N. 73.
— *Membranæ* portiones, Th. IV. N. 73. Th. X. N. 132. & 181.
— portiones, Cat. Rar. p. 143. Th. VII. N. 4.
— *Porus Bilarius*, à lapideo-tartarea materia repletus, de Valv. c. 4. Obſ. 18. & Obſ. An. 31.
— pueri portio, Th. X. N. 132.
— *Ramuli* male radices Veſiculæ felleæ, è fundo emergentes, audiunt, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 2.
— *Structura* hactenus auctoribus fuit incerta, imo in varias opiniones abierunt, Ep. IX. p. 4. 5.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſculoſa plane exiſtit, Obſ. An. 65. Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1. Th. II. Aſ. III. N. 1. Th. III. N. 3. n. 2. Th. VI. N. 108. Th. VII. N. 4. n. 1. Th. IX. N. 59. Th. X. N. 77. Th. Max. N. 86.
— *Vaſa* à glandula Parenchym. ſeparata, Cat. Rar. p. 149.
— — Lymphatica, Ep. V. p. 20. 21.
— — ſanguifera maxime ſunt tenacia, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1.
— *Vaſorum* ſanguineorum diviſio, Ep. IX. p. 5.
— — — extrema pulpoſa conveniunt cum pyrorum &c. Adv. Dec. III. p. 8. & ſq.
— — — — quomodo ſint conſtituta? Th. IX. N. 59.
— — — extremitates male glandulæ vocantur, Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 1.
— — — faſciculi glandulas mentiuntur, *ibid.*
— *Vena Cava* delineata & culpata, Reſp. ad Bidl. p. 18.
— — — ejus portiones, Th. IX. N. 6. Th. X. N. 30 & Loc. Arc. VIII.
— — — in quonam differat à Vena Portæ? Th. II. Aſ. III. N. 1. Th. V. N. 17. & 30.
— — — proportio ipſius, Reſp. ad Bidl. p. 20.
— — — rami quidam ejusdem, Th. V. N. 17. Th. VII. N. 17. Th. VIII. N. 91.
— — — ramuſculi ejus longe pauciores ſunt, aliterque conſtituti, quam ramuſculi Venæ Portæ, Th. V. N. 17.
— — — trunci ejus, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 2. Loc. Arc. III. lit. D.
— — *Portæ* extremitates ſuccoſas faſciculoſas & ſubtiliſſimas habet, Th. IV. N. 11. n. 1. 2. Th. VI. N. 82. n. 1. Th. X. N. 80.
— — — nil continet glanduloſi, aut Parenchymatoſi, Th. VI. N. 82. n. 1. & N. 88.
— — — pars ejus oſſefacta ex Hydropica, Obſ. An. 70. Cat. Rar. p. 138. Th. VIII. N. 58.
— — — portio ejus delineata, Th. II. tab. 6. fig. 1.
— — — portiones ejus aliæ, Th. V. N. 83. Th. VI. N. 82. 88.
— — — rami ejus ex hominibus, Cat. Rar. p. 162. & Th. X. N. 80.
— — — ramuli minores ſunt, quam Venæ Cavæ, Th. II. Aſ. III. N. 1. n. 1.
— — — vitulinæ, Th. II. Aſ. III. N. 17. Th. III. N. 3. Th. IV. N. 11.
— — — vitulinæ ſuccoſas extremitates, non vero glandulas habet, Th. III. N. 3.
— — *Umbilicalis* gemina in uno Hepate, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
— — — — è foetu balænæ, Th. IV. N. 34. ubi uniatur? *ibid.*
— — — innumeris gaudet arteriis, Ep. V. p. 21.
— — *Venæ* ramus ex aſello, Cat. Rar. p. 181.
— *Veſicula Fellea*, Th. X. N. 132.

— — — bovina anguſtata, Obſ. An. 31. fig. 31.
— — — — gemina adparens, Th. IX. N. 95.
— — — — inflata, Cat. Rar. p. 157.
— — — cum Hepate connectitur per fibras & vaſa ſanguinea, Ep. V. p. 19.
— — — cum Hepate connectitur ſæpe tantum cum cervice, non fundo, *ibid.*
— — — foetus humani, Th. X. N. 79.
— — — glandulas habet in interiori tunica, ſed ab auctoribus non ſatis deſcriptas, Ep. V. p. 20. Th. V. N. 19. n. 2. quid ſint? Ep. V. p. 8.
— — — humana, Obſ. An. 31. fig. 30. Cat. Rar. p. 124. 161. 182. Th. I. Aſ. II. N. 1. Th. V. N. 19. Th. IX. N. 58. Th. X. N. 78. Th. Max. N. 170.
— — — — arteriis & Lymphæ-ductibus dilatata, Ep. V. tab. 5. fig. 4.
— — — in Aſcite fere vacua, Obſ. An. 31.
— — — in equis, aſinis &c. non datur, Obſ. An. 31.
— — — in hominibus & vaccis aliquando reperta eſt capacitate Porum haud ſuperans, Obſ. An. 31.
— — — intus cellulis diſtincta & calculoſâ cruſtâ obducta, Obſ. An. 31.
— — — ſæpius bifurcata, aſt rariſſime in totum duplex eſt, Obſ. An. 90. Th. IX. N. 95.
— — — prægrandis vaccæ, ſesquipintam fellis continens, de Valv. c. 4. Obſ. 17.
— — — vaſa magna & copioſiſſima habet, Ep. V. p. 21. 22. Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 2.
— — — vaſis ſanguineis ſcatens, Th. Max. N. 86.
— — — vituli bifida, Cat. Rar. p. 161.
— *Veſiculæ Felleæ* Arteriæ Cyſticæ; Th. I. Aſ. II. N. 1. n. 2. non ſunt peculiares ductus biliarii, *ibid.* n. 3. quam conſiderabiles ſint? Ep. V. p. 21.
— — — — ſunt numeroſiſſimæ, Th. X. N. 132.
— — — bilis juſto craſſior obſervata, & unde? Obſ. An. 31.
— — — — quomodo per vias quasdam in eam influat? Obſ. An. 31. Ep. V. p. 18. 20. 21.
— — — cervix curſum habet ſerpentinum, Ep. V. fig. 6. tab. 5.
— — — calculus in ductu Cyſtico, Obſ. An. 87. fig. 69.
— — — calculi aquis innatant, Th. IX. N. 80.
— — — collum, Ep. V. tab. 5.
— — — Ductus Cyſticus bilem ad Veſiculam felleam deducit, Ep. V. p. 18.
— — — — — è quo variæ radices oriuntur, & ubi? Cat. Rar. p. 183.
— — — — — tortuoſitate gaudet, quæ vice Valvularum fungitur, hac deſtituuntur quadrupedum Veſiculæ felleæ, Ep. V. p. 21. tab. 5. fig. 3. 6. Th. X. N. 78. & Th. Max. N. 170.
— — — fundus caret radicibus, Ep. V. p. 18.
— — — humanæ, glandulis inſtructæ, facies interior, *ibid.* tab. 5. fig. 3.
— — — obſtructio magna in vacca, materia lapideo-tartarea, de Valv. c. 4. Obſ. 17. Obſ. An. 31.
— — — ovillæ portio, Adv. Dec. III. p. 36. & tab. 3.
— — — — rami Venæ Portæ rarius ſecundum longitudinem decurrunt, ſed uberius ab utroque latere proveniunt, & ſurſum repunt, hi autem rami viſui ſe exhibebant poſt-repletionem Venarum Portarum, id quod notandum, Adv. Dec. III. p. 36.
— — — radices, Reſp. ad Bidl. p. 12. quid ſint? Ep V. p. 19.
— — — ramulorum ortus, Ep. V. p. 21.
— — — tunica interior calculoſa, Obſ. An. 90. fig. 71.
— *Veſiculæ Felleæ* fundo ſuo Hepati non connatæ, Ep. V. p. 19.
— — — quinque in Hepate obſervatæ, de Valv. c. 4. Obſ. 7
— — — unde oriantur? Obſ. An. 31.
in *Hepate* calculus in Parenchymate inventus, de Valv. c. 4. Obſ. 24.

— duplex Vena Umbilicalis in vitulo, de Valv. c. 4. Obſ. 7. item in foetu balænæ, Th. IV. N. 34.
— glandulæ præternaturales, vid. Hepatis Glandulæ.
— naturæ luſus variis modis fit, de Valv. c. 4. Obſ. 7.
Hepatici ductus portio ex bove, Th. IX. N. 78.
Herba viva, & cur ita vocetur? Th. Anim I. N. 31.
Herbarum & foliorum anatome accuratiſſima, Adv. Dec. III. p. 10. & ſeq.
— — — Sceleta, *ibid.* vid. & Sceleton.
— — — vaſa pulpoſa, *ibid.*
Herbaria varii generis exſiccata, Cat. Rar. p. 166.
Hermaphroditi falſi ovini pudendum delineatum, Th. VIII. tab. 2. fig. 5.
Hermaphroditi veri non dantur, Th. VIII. N. 53. Adv. Dec. I. p. 22.
Hermaphroditorum membrum utrumque nunquam alias impraegnare, & ab aliis impraegnari poteſt, Th. VIII. N. 53.
— penis & teſticuli quid ſint? *ibid.*
Hernia Aquoſa male ita dicitur? Adv. Dec. II. p. 22.
— — qualis affectus? *ibid.*
— — quomodo perfecte ſananda, *ibid.*
— *Cyſtica*, vid. Hernia Veſicæ Urinariæ.
— *Gutturis* vera ex anate, Th. IV. N. 80.
— *Inguinalis*, Cat. Rar. p. 159.
— — conjunctum ſæpe habet Colon prodigioſe extenſum, *ibid.* ſæpe etiam Ileum inflammatum, & Gangræna affectum, Obſ. An. 98.
— — in ea poteſt contineri diverticulum Ilei nullis ſubſequentibus Symptomatibus, quæ Herniam Inguinalem concomitantur, Th. VIII. N. 51.
— — quare ſæpe reponi nequeat? Obſ. An. 98.
— *Inteſtinalis* ejusque vera idea, Th. VII. N. 51.
— — extenſionem Inteſtini Coli producens. Th. Max. N. 166.
— — producit ſæpiſſime affectum Ileos, Obſ. An. 91.
— — vaſa ſua ubi ſita habeat? Th. VIII. N. 51.
— *Lienalis*, Adv. Dec. II. p. 23.
— quid proprie ſit? Obſ. An. 98. Adv. Dec. II. p. 22.
— *Renalis* quid ſit? Cat. Rar. p. 147.
— ſæpe oritur levi de cauſa, Obſ. An. 98. Adv. Dec. II. p. 5.
— ſæpe oritur poſt Apoſtema Peritonæi & Abdominis, etiam poſt ſanata vulnera, in Abdominis cavum penetrantia, Obſ. An. 75. quomodo præcavenda? *ibid.*
— totius foetus in dilatato Peritonæo vero, Adv. Dec. II. p. 24.
— *Varicoſa* male ita nominatur, *ibid.* p. 21.
— — quale malum? *ibid.*
— — ſæpe mutatur in Hydropem Scroti, *ibid.* p. 24. ejus cauſa, *ibid.* p. 22.
— *Veſicæ Urinariæ*, ſive *Cyſtica*, cui ex terrore juncta Bubonocele, Obſ. An. 98.
— — — quale malum, Adv. Dec. II. p. 23.
— *Umbilicalis* qualis ſit affectus? Obſ. An. 71.
— — quare in recens natis male ita dicatur, *ibid.*
— *Uteri* una cum foetu prolapſo, Adv. Dec. II. p. 23.
Hernias facientia corpora, Adv. Dec. II. p. 22.
— ſecandi methodus nova Fratris Jacobi laudem meretur, Ep. XIV. p. 3. 4. 9.
Highmori antro Polypi inhærentes, Obſ. An. 77. vid. Antrum Highmori.
Hippopotami funiculus umbilicalis, vid. Funis Umbilic. Hippopot.
Hirudo Indica, Th. VII. N. 21.
Hiſtrix marina, Eruca, Th. Anim. I. N. 49.
Holothurius Ceylanicus velivolans, *ibid.* N. 73.
— triangularis transparens, *ibid.* N. 27.
Hominis fabrica in multis differt à brutorum, Adv. Dec. II. p. 45.
Humores excrementitii, vid. Excrementitii humores.

— incraſſantur ſtagnando, Adv. Dec. II. p. 8.
— Oculi, vid. Oculi humores.
— quomodo ad Pelvis cavitatem poſſint derivari? Obſ. An. 43.
Humorum Secretio, vid. Secretiones.
Hydatis magnitudine capitis aciculæ, Th. VI. N. 45. n. 1.
Hydatides Aſcitem produxerunt, Obſ. An. 46.
— duplici ordinario tunica conſtant, Ep. Ettm. p. 13.
— Hepatis, Obſ An. 65. Cat. Rar. p. 168. & 183. Th. I. Aſ. II. N. 11. Th. II. Aſ. IV. N. 5. Th. V. N. 10. not. & N. 51. Adv. Dec. I. p. 1.
— in Abdomine & foeminis præcipue reperiuntur, Adv. Dec. I. p. 8.
— in Atheromata, Steatomata & Melicerides degenerant, de Valv. c. 4. Obſ. 25.
— in Funiculo Umbilicali, Obſ. An. 14. Th. VI. N. 45. n. 1. tab. 2. fig. 3.
— in glandulis Meſenterii, Th. VII. N. 37.
— in morbis lentis præcipue producuntur, Adv. Dec. I. p. 7.
— oriuntur ab obſtructione & debilitate vaſorum ſanguineorum, repletâ vaſorum ſanguineorum tunicâ Celluloſâ, cavitates vaſorum occoecantium, Th. VI. N. 11. n. 1. & N. 104. not. Adv. Dec. II. p. 24.
— Ovariorum, Obſ. An. 17. & 83. fig. 68. Adv. Dec. I. p. 5. & 8.
— Placentarum, Obſ. An. 33. fig. 34. 35. Th. X. N. 63. 64. 65.
— — poſt partum remanentium, quid ſint? Obſ. An. 33.
— Peritonæi, Th. V. N. 37. tab. 2. fig. 3.
— quomodo generentur non fuit ſatis cognitum, de Valv. c. 4. Obſ. 25. Obſ. An. 33.
— ſunt vaſcula, præſertim ſanguinea, ſero turgida, Ep. XII. p. 21. 22. Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 2. Th. X. N. 65. Adv. Dec. I. p. 7. Dec. II. p. 24.
— ſunt veſiculæ aut ampullulæ aquoſæ, è pedunculis dependentes humore aquoſo turgidæ, Obſ. An. 33.
Hydatidum congeries, ſacco membranaceo incluſa, Obſ. An. 27. fig. 24.
Hydroceles qualis affectus? Adv. Dec. II. p. 22.
— quomodo curari debeat? *ibid.*
Hydrocephalus foetus ſeptimeſtris, Th. II. Aſ. III. N. 6. ejus hiſtoria & deſcriptio diverſarum ſubſtantiarum heterogenearum, *ibid.* N. 7. & ſeqq.
— qualis affectus? Th. IX. N. 29.
Hydrocephali Cerebri portio, Th. III. N. 9.
— delineatio, Th II. tab. 3.
Hydropici meatus Cyſticus cum calculo inhærente, Obſ. An. 87.
Hydropicorum Hepar quomodo affectum? *ibid.* 86. & 87.
— Viſcera quomodo conſtituta? *ibid.* 86.
Hydrops Aſcites ex Hydatidibus, Obſ. An. 46.
— — malo hoc demortuæ varia obſervata, Obſ. An. 45.
— clauſus quid ſit? Adv. Dec. I. p. 8.
— è congerie Hydatidum ſacco incluſa, Obſ. An. 27.
— Ovarii muliebris, Obſ. An. 17. qualis ſit affectus? *ibid.*
— Placentæ Uterinæ qualis affectus? Th. Max. N. 105.
— Scroti quale malum? Adv. Dec. II. p. 22.
— — quomodo ſanandus? *ibid.*
Hydropis cauſa ubi hæreat? Adv. Dec. II. p. 24.
Hypogaſtrii immanes dolores in puerperis unde ſæpe oriantur? p. 4. Obſ. An. 84.
Hymen Membrana, Th. V. N. 56. Th. VII. N. 60. Th. VI. N. 1. n. 2.
— — dari aſſeritur, Th. III. N. 15. n. 1.
— — figuram quamnam habeat, & in nuper natis & ætate provectioribus? Obſ. An. 23.
— — foetûs exitum impediens inciſa, *ibid.* 22.
— — in puellis cum tempore ſolet adcreſcere in circulum, Cat. Rar. p. 117.
— — quando, & ob quasnam cauſas poſt coitum illæſa maneat? Obſ. An. 22.
— ſemilunare foetus maturi, Cat. Rar. p. 117.

Hyme-

Hymene ſalva manente mulieris impræ-gnatio poſſibilis eſt, Obſ. An. 22.

I.

J*Aculatrix* Indiæ Occidentalis, Th. Anim. I. N. 8.
— ſerpens Americana tenuiſſima, *ibid.* N. 56.
— ſerpens, Th. VI. N. 34.
Jaſmini Africani ramulus, Th. Anim. I. N. 9.
Ichneumon, quale ſit animal? Th. X. N. I. lit. D.
Jecur, vid. Hepar.
Jecinora in Hydatides mutata, Adv. Dec. I. p. 7. vid. Hepar. & Hydatides Hepatis.
Jecinorum perſcrutandorum methodus vera, Th. II. Aſ. III. N. 1.
— — præparatio vulgaris, *ibid.*
Ileorum Atonia, vid. Atonia.
Iliaca Paſſio à mutuo Inteſtinorum ingreſſu, ſive ſuſceptione, familiaris affectus eſt & frequentior in adultis, quam annotari ſolet, Th. X. N. 62. Adv. Dec. III. p. 17. quomodo curanda? Th. X. N. 62 not. etiam in infante quatuor annorum, quod rariſſimum eſt, viſa, Adv. Dec. III. p. 17. hoc malum forte in infantibus frequentius accidit, præcipue ab inſultibus Epilepticis, Dec. III. p. 17. 18. ejus curatio, *ibid.*
— — lethalis, Th. I. N. 4. n. 3.
— — non oritur ab Inteſtinorum circumvolutione, volvulo aut nodo, Obſ. An. 91. Th. IV. N. 14.
— — oritur ab Atonio, Inteſtinorum obſtructione, contractione, mutuo ingreſſu, inflammatione, Hernia &c. Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. Th. IV. N. 14.
— — qualia Symptomata habeat? Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 3. Th. IV. N. 14. Th. X. N. 62.
Iliacæ Paſſionis cauſæ veræ exemplis demonſtratæ, Obſ. An. 91.
Imaginatione prava denati cadaveris apertio, in cujus cerebro Plexus Choroideus Hydatidibus ſcatebat, Ep. XII. p. 24.
Impetiginis ſubjectum cutis ſemper non eſt, Obſ. An. 78.
Imprægnatio facta ſalvâ manente membrana Hymene, idque ad tempus usque partus. Obſ. An. 22.
— poteſt fieri utero ipſo etiam ex parte propendente, Obſ. An. 22.
— quando fiat? Th. VI. N. 21.
Imprægnationis modus quî fiat? Adv. Dec. III. p. 16. 17.
— tempus præciſe indicari nequit, Adv. Dec. II. p. 27.
Indurantur & oſſeſcunt partes in Atrophia, Marcore & Hydrope, Obſ. An. 70.
Infantes, ano imperforato nati, carent etiam Inteſtino Recto, Adv. Dec. II. p. 43.
— bini concreti ad partem oſſeam, *ibid.* p. 42.
— nati recenter quomodo tractandi, an naribus fortis odor admovendus? an aër in anum inflandus? an Funis Umbilicalis fortiter premendus? an caloris gratia capiti cruſta admovenda? Adv. Dec. II. p. 39. 40. 41.
— recens nati haud faſciis ſunt involvendi, cruribus complicatis, arctiſſime preſſi, *ibid.* p. 40. 41.
Infantum recens natorum capita ſiniſtre arcte ligantur, Adv. Dec. II. p. 40.
Inflammatio in partibus exanguibus ita dictis etiam locum habet, Ep. V. p. 18.
— unde & ubi oriatur? *ibid.* p. 15.
Inflammationibus membranæ arctius ſibi mutuo connaſcuntur, Obſ. An. 55. 63. imo ipſa Viſcera, Obſ. An. 85.
Inguinis abſceſſus, per quem exitum quæſiverat acicula deglutita, Obſ. An. 55.
— Hernia, vid. Hernia Inguinalis.
Injectiones ceraceæ anſam primam dedere inquirendi veram glandis ſtructuram, Obſ. An. 100.
— — imperfectæ fiunt cum extravaſatione materiæ inſtar globulorum, Th. VIII. N. 31.
— Ruyſchianæ deſtructionem partium non inferunt, Ep. XII. p. 16. & 17.
Injectionum utilitas, vid. Vaſorum repletio.
Inſectorum perſcrutatio Anatomica utilis eſt & neceſſaria, Adv. Dec. III. p. 19.
Inſita & innata partium vis non improbatur, Adv. Dec. II. p. 11. 18.

Inſtrumentum Barthiſchianum, vid. Barthiſchii Inſtrumentum.
Inſtrumenti in Phalangoſi adhibiti forma & conſtitutio, Reſp. Rav. tab. 1
Integumentum validum & craſſum ex ſero ſanguinis inflammatorii, Th. X. N. 161.
Intercoſtales arteriæ, vid. Arteriæ Intercoſtales.
Inteſtinales glandulæ, vid. Inteſtinorum glandulæ.
Inteſtinum Duodenum hominis, Cat. Rar. p. 143. & 183.
— — melius vocatur *Digitale*, Adv. Dec. II. p. 45.
— — oſtium, per quod bilis & ſuccus Pancreaticus ſeſe in Inteſtina exonerant, habet, quod in medio inſtar umbilici apparet, Th. VIII. N. 33. n. 3.
— — paucas vel nullas valvulas habet, Cat. Rar. p. 143.
— — portiones quædam ejus, Th. VI. N. 33. n. 4. Th. X. N. 142.
Inteſtini Cœci Conſtitutio differt in recens natis & in tenella ætate ab ea, quæ eſt in pueris aut provectioribus, Cat. Rar. p. 125. 142. & 143. Th. I. Aſ. I. N. 1. Loc. Arc. II. lit. B. Th. VIII. N. 50. Th. IX. N. 62. lit. R.
— — cum Proceſſu Vermiformi confuſio, Cat. Rar. p. 146.
— — cum Proceſſu Vermiformi & portione Coli delineatio ex Gigantea puella. Th. V. tab. 4. fig. 1.
— — *Diameter* in qua ætate ſucceſſive diminuatur, & in qua non? Th. I. Aſ. I. N. 1.
— — equi recens editi, objectum, Cat. Rar. p. 148.
— — & *Coli* humani maxima differentia eſt, ab iis in cane, Th. VIII. N. 23. not.
— — gallinæ Africanæ objectum, Cat. Rar. p. 148. in gallinis illud duplex eſt, *ibid.* p. 172.
— — humani objecta quædam, Cat. Rar p. 129. & 142.
— — integri objecta cum Proceſſu Vermiformi, Th. I. N. 6. Aſ. I. N. 1. & N. 5. n. 1.
— — leporini longitudo admodum magna, Ep. V. p. 21.
— — — portiones, Cat. Rar. p. 126. & 156.
— — objecta quædam ex pueris, Cat. Rar. p. 125. 156. & 163.
— — objecta varia, Cat. Rar. p. 145. & 161. Th. I. Loc. Arc. II. lit. B. Th. V. N. 27. & 30. Th. VIII. N. 50.
— — ovini differentia ab humano, Th. VII. N. 52. n. 4.
— — portio ex foetu humano, Th. IX. N. 11.
— — *Proceſſus Vermiformis* ex homine magnam habet analogiam cum leporino, Th. II. Aſ. IV. N. 8.
— — — — fit ab extremitate Coeci, ſucceſſive anguſtati, Th. I. Aſ. I. N. 1. Th. III. Loc. I. N. 4. not.
— — — — glandulæ ſpuriæ ſunt innumeræ, Th. II. Aſ. IV. N. 8.
— — — — vaſa ſanguinea copioſiſſima, Th. I. Arc. II. lit. B.
— *Coli Appendiculæ* pinguedinoſæ vaſa habent ſanguinea, Cat. Rar. p. 157. 158.
— — *Aperturæ* numeroſæ, & arcte ſibi invicem appoſitæ, Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 1.
— — canis portio, Th. VIII. N. 23.
— — *Arteriæ* innumeræ, Th. I. Loc. Arc. II. litt. C. & E.
— — *Conſtitutio* diverſa eſt ratione ætatis, Cat. Rar. p. 125.
— — *Craſſities* non differt à tunicarum craſſitie aliorum Inteſtinorum, Th. I. Arc. II. lit. E.
— — *Extenſio* ab Hernia Inteſtinali, Th. Max. N. 166.
— — — prodigioſa, Obſ. An. 92. Cat. Rar. p. 159.
— — *Glandulæ* ſpuriæ, Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 2. & N. 11. Th. V. N. 101. Th. IX. N. 62. lit. Q.
— — humani portiones variæ, Cat. Rar. p. 129. 141. 166. 181. Th. V. N. 88. Th. X. N. 12. Th. Max. N. 148. 166.
— — infantis portiones, Th. I. Loc. Arc. II. lit. C. & E. & Th. III. Loc. I. N. 2.
— — inverſi portio ex puero, Th. I. Aſ. II. N. 3.
— — leporini portiones, Cat. Rar. p. 126. 146. 156. & 170.
— — *Ligamenta*, ſi reſecentur, in nihilum rediguntur ejus cellulæ, Cat. Rar. p. 157. 166. & 181.

— — *Pori* cribrum repræſentant, Th. V. N. 101.
— — portio ex foetu Caballi, Th. IX. N. 103.
— — — fœminæ Giganteæ, Th. IX. N. 62. lit. B.
— — — Giganteæ puellæ delineata, Th. VII. tab. 4. fig. 1.
— — — in qua, quamvis non inverſa, glanduloſa corpuſcula videntur, Th. X. N. 72.
— — — prodigioſæ capacitatis, Th. IX. N. 96.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 154. 157. 159. 161. 163. Th. I. Aſ. 1. N. 5. n. 1. & N. 6. Th. III. N. 66. & Loc. I. N. 3. & 4. Th. V. N. 101. & 102. Th. VI. N. 27. Th. IX. N. 62. lit. K. Th. X. N. 48. 50. & 54. Th. Max. N. 177.
— — pueri portiones, Cat. Rar. p. 125. Th. V. N. 101. & Th. IX. N. 62. lit. Q.
— — *Suſceptio*, Adv. Dec. III. p. 17.
— — *Tunica* ſecunda, ſeu *Celluloſa*, Th. X. N. 48.
— — *Valvula* magna, Cat. Rar. p. 148.
— — *Valvulæ*, Th. V. N. 102. Th. VII. N. 27. not.
— — — coalitæ mortis ſunt cauſa, Cat. Rar. p. 148.
— — — hiantes, Th. X. N. 54.
— — — in cane & homine differunt, Th. VII. N. 23.
— — — in ſtatu naturali nunquam reperiuntur, Cat. Rar. p. 157.
— — — quomodo conſtituantur & adpareant? Th. VI. N. 70. n. 1.
— — — ſive cellulæ minus conſiderabiles ſunt in tenera ætate, Th. III. Loc. I. N. 3. n. 3.
— — — unitæ in foetu equino, Th. IX. N. 103.
— — — uti Ligamenta, triplices ſunt, Cat. Rar. p. 148. 154. 157. Th. VII. N. 27. not.
— — *Valvularum*, ſive cellularum, uſus, Cat. Rar. p. 141.
— — — uſus ubi accuratius conſpici poſſit? Th. III. Loc. I. N. 3. n. 2.
— craſſi ſegmentum, Th. Max. N. 139.
— *Duodeni* aperturæ, ſive oſtium, vid. Inteſtinum Duodenum.
— *Jejuni Arteriolæ* per glandulas reptantes, Th. I. Loc. Arc. I. earum diverſus curſus, *ibid.* n. 3.
— — balænæ majoris portio, Th. VII. N. 62.
— — *Corpuſcula* glandiformia, Th. X. N. 162.
— — & *Ilei* differentia quænam ſit? Cat. Rar. p. 175.
— — *Glandulæ* extra ſuperficiem propullulant, Th. V. N. 14.
— — — ſolitariæ & ſpuriæ, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 2. Th. III. N. 32. Th. IV. N. 32. not.
— — humani portiones variæ, Cat. Rar. p. 141. 142. 161. 181. Th. IV. N. 76. Th. V. N. 14 Th. VIII. N. 29. 31. 92. Th. IX. N. 47. 76. Th. X. N. 156. & 162. Th. Max. N. 145.
— — in capſulam redacti delineatio, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 4.
— — inverſi portio, Th. X. N. 159.
— — inverſi portio depicta, Ep XI. fig. 6.
— — — portiones aliæ, Th. I. Aſ. I. N. 8. Th. III. N. 32. & N. 44. Th. X. N. 51. Th. Max. N. 85.
— — *Juga*, vid. Inteſtini Jejuni Valvulæ.
— — juvenis portio, Th. X. N. 145.
— — mulieris portio, Th. VII. N. 6.
— — *Papillæ* nervoſæ, Th. IX. N. 76.
— — portio, cujus medium coarctatum, Obſ. An. 91.
— — — cum ſuis jugis, Th. IX. N. 62. lit. B.
— — — facie interiore delineata ex homine. Ep. XI. fig. 3.
— — — in qua ſuſceptio comparet, Obſ. An. 91.
— — portiones, Th. I. Loc. Arc. I. & II. lit. A. Th. IV. N. 71. Th. VII. N. 61. & N. 71. Th. IX. N. 62. lit. G. Th. Max. N. 125. 179. & 203.
— — portionum & facie exteriore & interiore delineatio, quarum repletio facta eſt per arteriam, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 4. & 5.
— — *Protuberantiæ* circulares, Th. VIII. N. 31.
— — pueri portiones, Th. IV. N. 33. & Th. X. N. 52.
— *Tunica* Villoſa, Th. IV. N. 37.
— — — — Nerveo-villoſa dicenda eſt, Th. Max. N. 85.

— — — — Papilloſa dicitur, Th. VIII. N.92.
— — *Valvula* una, ſitum obtinens inverſum, Th. I. N. 8. n. 1.
— — *Valvulæ* Conniventes, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 1. & Th. VIII. N. 92. Th. IX. N. 47. Th. X. N. 159.
— — — — aliquando vix propullulant, Th. X. N. 145.
— — — — in quonam objecto ſint viſui exponendæ, Th III. N. 32.
— — — — non obliteratæ, Th. I. Loc. Arc. I. n. 4.
— — — — obliteratæ, Cat. Rar. p. 142.
— — — — quando mutent naturalem eſſentiam? Th. III. N. 32.
— — *Valvularum*, ſive Jugorum rotundorum, vera conſtitutio, Th. III. N. 32.
— — *Vaſcula* innumera, Th. X. N. 159.
— — *Villoſitas* diſtincta, Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 3.
— — vitulini portio, Cat. Rar. p. 150.
— *Ilei Arteriæ* numeroſæ & venæ, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 1. & Loc. Arc. II. lit. D.
— — canis portio, Th. VIII. N. 23.
— — *Celluloſitas*, Th. Max. N. 89. & 155.
— — *Corpuſcula* Glandiformia unde emergant? Th. X. N. 55.
— — *Differentia* ab Inteſtino Jejuno, Cat. Rar. p. 175.
— — *Diverticulum* præternaturale, Cat. Rar. p. 149. 170. Th. VII. N. 2. n. 15. & tab. 4. fig. 3.
— — — in Bubonocele contineri poteſt, Th. VII. N. 15. n 3.
— — — unciæ magnitudine, Th. Max. N. 153.
— — foetus immaturi portiones, Th. III. N. 12. & N. 47.
— — *Glandulæ* ita dictæ, Th. II. Aſ. III. N. 62. lit. L.
— — hominis adulti portiones, Cat. Rar. p. 125. Th. Max. N. 114.
— — humani inverſi portiones, Th. VII. N. 40. Th. Max. N. 89. & 155.
— — — portiones variæ, Cat. Rar. p. 120. 129. 143. 159. 149. 153. 163. & 173. Th. III. N. 78. Th. VI. N. 9. Th. Max. N. 166. & N. 179.
— — infantis circumvolutio, Th. X. N. 47.
— — — portiones, Th. VIII. N. 60. & Th. X. N. 54.
— — inverſi portiones, Th. IX. N. 62. lit. L. & Th. X. N. 55.
— — juvenis portiones, Th. Max. N. 35. 49. & 64.
— — leporini portio, Cat. Rar. p. 139.
— — objectum ex recens nato, Th. Max. N. 116.
— — portio exhibens omnes quatuor Tunicas, Th. IV. N. 4.
— — portio delineata, Th. VI. tab. 5. fig. 2.
— — — inflammata & coarctata, Obſ. An. 98.
— — portiones facie exteriore & interiore delineatæ, quarum repletio facta eſt per Venam, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 6. & 7. delineationes aliæ, Th. VII. tab. 4. fig. 2. 3. Th. Max. tab. 3.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 141. 157. & p. 159. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 3. Aſ III. N. 13. & Loc. Arc. II. lit. D. Th. III Loc. I. N. 3. & Loc. IV. N. 14. Th. VII. N. 15. Th. VIII. N. 50. Th. IX. N. 62. lit. B. N. 69. Th. X. N. 50. N. 53. & 62. Th. Max. N. 33.
— — pueri portiones, Cat. Rar. p. 125. & 141. Th. IX. N. 62. Th. X. N. 134.
— — *Superficies* interior villo-papilloſa, Th. Max. N 64.
— — *Suſceptio*, Th. IX. N. 162. lit. C. & Th. Max. N. 175.
— — — minus recte volvulus dicitur, Th. IV. N. 14.
— — — quid ſit? *ibid.*
— — *Tunica* Carnea, Th. VIII. N. 60.
— — — Nervoſa, *ibid.*
— — — quinta, ſeu Villoſa quid ſit, & an detur? Th. VII. N. 40.
— — — Papillo-nervoſa, Th. VII. N. 40.
— — vitulini portiones, Cat. Rar. p. 142. Th. Max. N. 117.
— — — vaſorum reptatus cum humanis non convenit, Th. Max. N. 117.

— *Recti Adhæſio* firma ad os ſacrum, cui firmiſſime fuit connatum, Obſ. An. 95.
— — *Anguſtatio*, ſi magna eſt, nil prodeſt dilatatio, Adv. Dec. II p. 43.
— — *Corpuſcula* rotunda quid ſint? Th. IX. N. 81. & num Glandulæ dicenda ſint? *ibid.*
— — *defectus* in infantibus, Adv. Dec. II. p. 43.
— — & *Vulvæ* Gangræna & perforatio feliciter ſanatæ, Obſ. An. 59. cur mala ſua ſibi communicent? Cat. Rar. p. 119.
— — *Glandulæ* ita dictæ, Ep. XI. fig. 5. Th. III. N. 74. Th. IV. N. 67. 74. & 79. Th. X. N. 81.
— — humani portiones, Th. III. N. 74. Th. IX. N. 81. Th. Max. N. 33.
— — — portiones è corpore vivo ejectæ, Th. I. Aſ. III. N. 6.
— — *Incraſſatio* nimia impedit alvi dejectionem, Obſ. An. 95 96. Adv Dec. II. p. 43.
— — *Juga* ſæpe in pueris conſpiciuntur, Th. IV. N. 79.
— — juvenis ſegmentum, Th. Max. N. 168.
— — *Lacunæ* & Cryptæ Boerhaavianæ, Adv. Dec. II. p. 7. Th. Max. N. 33.
— — *Pori* innumeri, ſive oſcula, Th. III. N. 74. Th. IV. N. 79. Th. VII. N. 66. tab. 3. fig. 4. Th. IX. N. 81. Th. Max. N. 33.
— — portio, Th. X. N. 108.
— — — cum ſpuriis glandulis &c. Ep. XI. fig. 5.
— — — delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 4.
— — — delineata & in quatuor Tunicas ſeparata, Ep. XI. fig. 1.
— — — eadem inverſa, *ibid.* fig. 2.
— — pueri portiones, Th. IV. N. 69. N. 74. & N. 79. Th. VII. N. 66.
— — *Scirrhoſitati* qualia afferenda remedia, Obſ. An. 96.
— — *Tunica* Villoſa poſt cruentas excretiones ejecta, Th. I. Aſ. III. N. 5.
— — *Ulcera* à prægreſſa Dyſſenteria facta, Th. IX. N. 62. lit. K.
Inteſtina ab inedia coarctata, Obſ. An. 19.
— balænæ foetus, Th. V. N. 62.
— & ſtomachum, loco ſuo naturali relicto, Hypogaſtrium occupaſſe obſervatum eſt, Obſ. An. 56.
— foetus, Th. V. N. 93. & Th. VI. N. 76.
— — humani circumvoluta, Th. X. N. 49.
— — — immaturi, Th. VI. N. 59.
— — ovini immaturi, Th. II. Loc. Arc. VII.
— — — minimi, Th. III. ab init.
— — recens nati omnia, Cat. Rar. p. 142.
— — vaccini immaturi, Th. VIII. N. 87.
— — vitulini, Th. IV. N. 46.
— — — craſſa, Th. VI. N. 20. n. 3.
— foetuum humanorum varia, Th. I. Aſ. I. N. 1. Th. V. N. 54 Th. VII. N. 43. Th. VIII. N. 3. Th. Max. lit. C. & N. 132.
— — immaturorum, Th. IV. N. 27. Th. V. N. 20. & 43.
— gelu quaſi obſeſſa & ſcintillantia ac dura obſervata, Cat. Rar. p. 182. Th. VII N. 6.
— infantis tenuia, Th. I. Aſ. I. N 12.
— leporina quamnam habeant faciem interiorem? Cat. Rar. p. 126.
— juvenis, Th. Max. N. 55.
— puerorum, Cat. Rar. p. 186. Th. I. N. 4. Th. V. N. 18. Th. VII. N. 51. Th. VIII. N. 9.
— ranarum, Cat. Rar. p. 121. & Th. VIII. N. 82.
— ſine flatu extenſa, Th. VII. N. 30. not.
— undique Peritonæo & ſibi invicem in Aſcite connata, Obſ. An. 45.
Inteſtinorum Arteriæ, Th. I. Aſ. I. N. 12. n. 2.
— balænæ cum humanis maxima eſt analogia, Th. VII. N. 62. n. 1. in quonam differant? *ibid.*
— *Celluloſitas* an pro ſexta membrana Inteſtinorum recenſenda? Th. Max. N. 89.
— *Coarctatio* cauſa eſt affectus Ileos, Obſ. An. 91.
— *Craſſities*, alvi projectionem impediens, Obſ. An. 95. 96. Adv. Dec. II. p. 43.

— *Diverſitas* inter foetus & adulti hominis inteſtina, qualis? Th. IX. N. 11.
— *Dolores* inſignes oriuntur, ſi Papillæ nervoſæ Epitheliâ ſuâ deſtituantur, Adv. Dec. II. p. 26.
— & *Ventriculi* ob inediam prodigioſa contractio, Obſ. An. 19. & 68.
— *Glandulæ*, Cat. Rar. p. 18. Th. X. N. 51. & 52
— — aliquando propullulantes comparent, aliquando fovearum inſtar excavatæ ſunt, Th. IV. N. 92. n. 2.
— — an veteribus cognitæ fuerint? Ep. XI. p. 4.
— — à Peyero diſtribuuntur in Solitarias & Aggregatas, Ep. XI. p. 5.
— — Congregatæ Valvulas aut rugas haud ſupergrediuntur, Ep. XI. p. 12.
— — in qua tunica ſitæ ſint, non deſcriptum eſt ab aliis auctoribus, *ibid.* p. 5.
— — in tenuibus Inteſtinis non ſolum ſolitariæ, verum etiam congregatim diſpoſitæ ſunt, Ep. XI. p. 12.
— — lapidefactæ, Cat. Rar. p. 129. 142. & 157.
— — quid ſint? Ep. XI. p. 8.
— — Solitariæ in craſſis tantum reperiuntur Inteſtinis, Ep. XI. p. 12.
— — — inter Valvulas Conniventes poſitæ ſunt non tantum, ſed & ex illis emergunt, Ep. XI. p. 12.
— — — per limbum Vavulæ Bauhini diſperſæ non tantum ſunt, ſed etiam per integrum ejus planum, *ibid.*
— — Spuriæ dicendæ ſunt, Ep. XI. p. 8. 9. 10. 11. Ep. XII. p. 23. Th. I. Aſ. I. N. 8. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 14. Th. III. N. 44.
— — — quid ſint? Ep. XII. p. 22.
— — — ubi inveniantur? Ep. XI p. 10.
— — — ubi oriantur? *ibid.* p. 8.
— — ſunt lacunæ, ſive foveæ, Ep. XI. fig. 5. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 2. Th. IV. N. 67. Th. IX. N. 81. Adv. Dec. II. p. 7.
— — ubi inveniantur? Ep. XI. p. 4.
— *Glandularum* diviſio, *ibid.* p. 5.
— — numerus varius eſt in diverſis individuis, *ibid.* p. 10. 13.
— — ſpuriarum fabrica & uſus, Ep. XI. p. 8. 10. 11. 12. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. IV. N. 74. n. 3. N. 92. n. 2. Th. V. N. 14. Th. IX. N. 81.
— — vera ſedes, Ep. XI. p. 11. & fig. 1. & 6. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 1.
— *Hernia*, vid. Hernia Inteſtinalis.
— *Inflammatio* producere poteſt affectum Ileos, Obſ. An. 91.
— *Inflammationis* vera ratio, Obſ. An. 91. Cat. Rar. p. 142.
— *Juga*, vid. Inteſtinorum Valvulæ.
— *Lacunæ* vel Cryptæ Boerhaavianæ, Adv. Dec. II. p. 7. Th. Max. N. 33.
— leporinorum facies interior, Cat. Rar. p. 126.
— *Motus Periſtalticus* viſus in foetu, Obſ. An. 72. & 73.
— *Munus* eſt ulteriori ciborum coctioni inſervire, non tantum crudum cibum in Chylum convertere, Obſ. An. 74.
— *Obſtructio* cauſat Ileon, Obſ. An. 91.
— — unde oriatur? Obſ. An. 91.
— *Pori* evomunt laticem ſeroſum in purgatione & Diarrhæa, Ep. XI. p. 12. & fig. 5. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 1. Th. III. N. 74. Th. V. N. 101.
— *Irrigatio* quomodo fiat? Th. VI. N. 33. n. 1.
— portiones ex balænæ foetu, Th. V. N. 52.
— — ex Cane, Th. IX. N. 62. litt. B. & M.
— — ex foetu immaturo, Th. III. N. N. 45.
— — ex hominibus variæ, Th. I. Loc. Arc. II. Th. VII. N. 20. Th. IX. N. 62. lit. E. Th. Max. N. 23.
— — ex infante, Th. III. N. 12.
— — ex juvene, Th. Max. N. 144.
— — ex lepore, Th. VIII. N. 63. facies eorum interior, Cat. Rar. p. 126.
— — ex ove, & foetu ovino, Cat. Rar. p. 146. & Th. III N. 62.
— — ex pueris, Th. IV. N. 49. n. 2. Th. IX. N. 62. lit. H.
— — ex vitulo, Cat. Rar. p. 161.
— — variæ, Th. IX. N. 62. lit B.
— *Suſceptio*, Th. V. N. 34. Th. X. N. 34.
— — in adultis frequens eſt, Adv. Dec. III. p. 17.
— — in adultis quo medio repellenda? *ibid.* p. 18.
— — in foetu humano, *ibid.* p. 17.

— — in infante ante quatuor dies nato, *ibid.*
— — in infantibus incurabilis eſt, *ibid.* p. 18.
— — in puero vera, Th. V. N. 34.
— — in recens nato, Th. Max. N. 116.
— — quam familiaris ſit hic affectus? Th. X. N. 62. not. quando ſit ſuſpicandus, & quænam media contra eundem ſint adhibenda? *ibid.*
— — ſubinde gignit affectum Ileos, Obſ. An. 91. vid. Iliaca paſſio.
— — unde ortum ducat? Obſ. An. 91.
— *Tumor* flatulentus ſingularis, Cat. Rar. p. 141.
— *Tunica* accipit vaſa à vaſis Meſentericis, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 2.
— — *Carnea* fibras habet transverſales aut circulares, Ep. XI. fig. 1. Th. I. Aſ. II. N. 12. n. 3.
— — — habet etiam vaſa ſanguinea, eaque pauca, Ep. XI. p. 12. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 3. Th. VIII. N. 60.
— — *Celluloſa* ſub Communi ſita, Th. VI. N. 9. n. 2. tab. 5. fig. 2.
— — — vaſa ſanguinea habet, earumque reptatus, Th. Max. N. 15. & 99.
— — *Extima*, ſive *Communis*, fibras habet longitudinales tenuiſſimas, Ep. XI. tab. 12. fig. 1. & 2.
— — — vaſis ſanguineis ornata eſt copioſis, ſed ab aliarum tunicarum diverſis, Ep. XI. fig. 1. & 2. Th. I. Arc. I. n. 3.
— — *Nervea* copioſiora vaſa habet, atque peculiarem uſum, Ep. XI. p. 11. 12. fig. 1. 2. Th. I. Aſ. II. N. 11. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2. Th. VIII. N. 60.
— — *Trochlearis*, Th. VIII. N. 63.
— — *Villoſa* à nonnullis in dubium vocatur, Ep. XI. p. 9.
— — — à Ruyſchio demonſtratur, Ep. XI. p. 8. fig. 4. Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 1. Th. IV. N. 37.
— — — in omni objecto non æque luculenter apparet, Th. VII. N. 40. n. 2.
— — — non conſtat mucoſa ſubſtantia, Ep. XI. p. 9. Th. IX. N. 62. lit. I.
— — — papillis ſcatet plurimis, hinc recte vocatur tunica Papilloſa, cui ſimilem habent Ventriculus, Gula, Labia & Genæ, Th. VII. N. 40. Adv. Dec. II. p. 25. 26. Dec. III. p. 25. 33. & ſeq.
— — — quemnam habeat uſum? Th. V. N. 41.
— — — ſeparata à Nervea, Th. IX. N. 62. lit. I.
— *Tunicæ Carneæ* fibræ circulares, T. VIII. N. 60.
— — *Villo-papilloſæ* ſeparatio & ejectio poſt inflammationem & Gangrænam, Adv. Dec. II. p. 25. poſt cruentas excretiones, Th. I. Aſ. III. N. 5.
— — *Villoſæ* muci adhærentis uſus, Ep. XI. p. 9.
— — — papillæ non ſunt in omnibus æque conſpicuæ, Th. VII. N. 40. p. 2. Adv. Dec. II. p. 26.
— — — portio arteriarum ramuſculis ditata, Ep. XI. fig. 4.
— — diverſæ, Ep. XIII. p. 14.
— — juxta Williſium quatuor ſunt, inter quas fingit Glanduloſam, Ep. XI. p. 4. 5.
— — quatuor ſtatuendæ ſunt, earumque recenſio, Ep. XI. p. 7. Th. IV. N. 4. not.
— — quinque ſtatuuntur, Th. VI. N. 9. n. 1. earumque recenſio, *ibid.* n. 2.
— tenuium cirma ex juvene, Th. X. N. 120.
— *Valvulæ Conniventes* non à Nervea ſed à Villoſæ tunicæ duplicatura, Ep. XI. p. 9.
— — — quomodo demonſtrandæ? Th. III. N. 32.
— — — proprie ſunt Juga, Ep. XI. p. 9. Th. I. Aſ. I N. 8. n. 1. Th. II. Aſ. II. N. 44. Th. Max. N. 85.
— — — vaſis etiam gaudent ſanguineis, Th. I. Loc. Arc. I. n. 4.
— — plurimæ à Ruyſchio ſunt detectæ, de Valv. cap. 2.
— *Valvularum Conniventium* ortus, Ep. X. p. 7.
— — — vera conſtitutio, Th. III. N. 32.
— *Vaſa* ſanguinea ſunt numeroſiſſima, Ep. XI. p. 10. et ſeq. Adv. Dec. III. tab. 1.
Inventorum fata quænam ſint? Ep. VI. p. 4.

Iſchi-

Iſchuria à Calculo & incraſſatione Veſicæ Urinariæ, Obſ. An. 89.
— à Calculo in rene canino, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— à Calculis in Uretere hærentibus, Obſ. An. 15.
— à Scabie Veſicæ, Obſ. An. 78.
— in ove à mala Ureterum conformatione, Cat. Rar. p. 147.
Jugularis Vena, vid. Vena Jugularis.
Juniperus Africana, Th. Anim. I. N. 14.
Juniperi Goënſis rami, Th. An. Max. N. 174. & 199.

K.

K*Hascurullo*, avicula Ceylanica, Th. Anim. I. N. 72.

L.

L*Abium* deraſo tenui papillarum tegumento vehementer dolet, Adv. Dec. II p. 26.
— interius, tenui ſuo involucro privatum, villoſum admodum eſt & papilloſum, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 5. Th. VII. tab. 3. fig. 5. Adv. Dec. II. p 26.
— ſuperius fiſſum in foetu, Adv. Dec. I. p. 22.
— — ligamento duplici maxillæ connaſci, obſervatum eſt, Th. II. Aſ. II. N. 5. n. 4.
— — prominentia ipſius villoſa, Th. X. N. 133. n. 1.
— — pueri, Th. VI. N. 3.
— — villoſitate gaudens, Th. I. Aſ. II. N. 6. n. 1.
— utrumque hominis, Th. VII. N. 41.
— — — delineatum, *ibid.* tab. 2 fig. 5.
Labii inferioris ulcus Nomodes ſerpens feliciter ſanatum, Adv. Dec. II. p. 14.
Labiorum partes conſtitutivæ ſunt Epidermis, Cutis &c. Th. VII. N. 41. not. & tab. 3 fig. 5.
— pori quibus à Prolabiis diſtinguuntur, Th. III. N. 4. n 4.
Labores partus, vid. Partus labores.
Lacerta Africana colore fuſco-cinereo, Th. Anim. I. N. 52.
— — gutturoſa, vel bulgam gerens, *ibid.* N. 28.
— — nitidiſſima, *ibid.* N. 74.
— — ſpinoſa, *ibid.* N. 17.
— Americana ore tenens Crabronem Africanum rubrum, *ibid.* N. 16.
— Indiæ Orientalis pugnax, dorſo ſerrato, *ibid.* N. 66.
— volans, Cat. Rar. p. 182.
Lachrymalis ductus, *vid.* Ductus Lachrymalis.
Lactariæ Africanæ ramus, Th. Anim. I N. 66.
Lactea Vena equina primi & ſecundi generis, in homine per glandulas Meſenterii tranſeuntes, ſe uniunt cum vaſis lacteis ſecundi generis, ut per inflationem patet, Adv. Dec. II. p. 10.
— — — — differunt à Venis lacteis ſecundi generis, *ibid.* p. 18
— — principium habent ſubtiliſſimum, *ibid.* p. 10.
Lactearum Venarum Valvulæ difficulter in conſpectum producuntur, de Valv. c. 2. p. 9.
— — — eandem figuram habent, quam vaſa Lymphatica, de Valv. c. 2. & fig. 3. p. 10. 11.
— — — neceſſariæ ſunt, *ibid.* c. 2. p. 9. 16.
— — — qua de cauſa in Venis Lacteis primi generis difficulter in oculos incurrant? *ibid.* p 9.
— — — quomodo demonſtrandæ, & in conſpectum producendæ? *ibid.* p. 10.
Lactearum Vaſorum quinam in ventores? Ep. VI. p. 6.
Lactes foetus balænæ, Th. V. N. 71.
— — — mirum in modum conſtitutæ, Th. VIII. N. 14.
Lactis ſecretio, vid Mammarum Lac.
— abundantia & turgeſcentia nimia morbos producit, Ep. XII. p. 14.
Lacunæ Boerhaavianæ, vid. Cutis, Inteſtinorum & Oſſium articulorum Lacunæ.
Lapides Bezoardici plures in burſula membranacea nati, Th. IX. N. 4
Laurus Africana querci folio, Th. Anim. I. N. 10. & N. 67.
Lenticula marina, *ibid.* N. 91.

Le-

Leonurus Afric. Th. VIII. N. 57. n. 3.
Lepræ origo ſecundum Cl. Boerhaave, Adv. Dec. I. p. 12.
Lien à Pancreate & glandulis ſalivalibus multum diſcrepat, Obſ. An. 51.
— bovis in quonam differat à vitulino? Th. Max. N. 60.
— cum ligatis vaſis Lymphaticis, de Valv. c. 3. p. 13.
— duplex in ove obſervatus, Th. VIII. N. 32. Adv. Dec. II. p. 22.
— — male audit, ſi in duas partes diviſus ſit, Th. VIII. N. 32.
— foetus humani, Th. VIII. N. 33. & Th. X. N. 93.
— Giganteæ puellæ, Th. VII. N. 11. ejus accurata delineatio, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
— humanus, Th. IV. N. 7. & Th. X. N. 89.
— — caret cellulis, Ep. IV. p. 9. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. VII. N. 11. Th. IX. N. 28.
— — caret fibris, Ep. IV. p. 7. 8. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. II. Aſ. III. N. 13. n. 1. & 2. Th. IV. N. 7. n. 3. Th. VII. N. 11. Th. X. N. 89.
— — caret glandulis, Ep. IV. p. 6. & Reſp. ad Bidl. p. 11. 12. Th. II. N. 13. n. 1. 2. Th. III. N. 41. n. 1. Th. IV. N. 7. n. 1. 3. Th. VII. N. 11. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 94.
— — & vitulinus quomodo differant? de Valv. c. 3. p. 13. Ep. IV. p. 9. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 89.
— — ex parte evolutus, Th. Max. N. 77.
— — grandinibus obſitus, Th. IX. N. 55.
— — ingens, Cat. Rar. p. 159.
— — quatuor librarum, naturali octuplo major, in Pelvim prolapſus, ejusque naturalem locum occupans analogum aliquod corpuſculum, Obſ. An. 62.
— — tanta non gaudet Lymphæ-ductuum copia, quanta vitulinus, de Valv. c. 3. p. 13.
— infantis, Th. I. Aſ. III. N. 20.
— juvenis, Th. Max. N. 65.
— ovillus integer, Th. Max. N. 100.
— perperam vocatur excarnis, Th. IV. Loc. Arc. V.
— ponderoſitate ſua quandoque locum naturalem relinquit, Obſ. An. 62.
— pro glandula ſanguinea non immerito habetur, Obſ. An. 51.
— quo præjudicio glandula dicta? Reſp. ad Bidl. p. 12.
— vaſis Lymphaticis ſcatet, de Valv. c. 3. p. 12.
— vitulinus, Th. X. N. 91.
— — gaudet cellulis, Ep. IV. p. 9.
— — — fibris, *ibid.* p. 8. Th. X. N. 91. n. 3. & N. 92.
— — inflatus, Cat. Rar. p. 133.
— — in quonam conveniat cum pene humano? Obſ. An. 100.
— vivi canis exſectus, non obſtante notabili Hæmorrhagia ſuperſtitis, Obſ. An. 66.
Lienis Acini differunt ab iis, qui ſunt in Hepate, Th. Max. N. 126.
— *Arteriæ* Splenicæ vitulinæ faſciculi craſſiores ſunt atque conſpectiores, quam in homine, Th. II. Aſ. III. N. 12. not. & Aſ. IV. N. 4.
— bovini ſegmentum, Th. Max. N. 60. in quonam differat à vitulino? *ibid.*
— *Cellulæ* in homine dantur nullæ, ſed quidem in vitulo, Ep. IV. p. 7. 8. 9. vid. Lien humanus.
— *Connexio* cum ſtomacho, Th. VIII. N. 33. n. 2.
— *Conſtitutio* ſecundum Malpighium, Ep. IV. p. 6.
— — unde addiſcenda? Th. IX. N. 28.
— *Exſectio* vivo cane, Obſ. An. 66. Reſp. ad Bidl. p. 25.
— *Exſiccatio* aut per flatum diſtenſio in homine fieri nequit, ſed in vitulo, Ep. IV. p. 9.
— *Fibræ Nervoſæ* & transverſales cur etiam in homine videantur? Th. II. Aſ. III. N. 12. not. & N. 13. n. 2.
— — *Transverſales* etiam in liene humano diverſa præparatione apparent, Ep. IV. p. 8.
— — — non inveniuntur in homine, *ibid.* p. 7. Reſp. ad Bidl. p. 10. Th. X. N. 89.
— — — quare in homine non requirantur? Ep. IV. p. 8.

— — — in vitulo conſpicuæ ſunt, Ep. IV. p. 8. Reſp. ad Bidl. p. 10. earumque uſus, Th. IX. N. 28.
— — — in vitulo copioſiores ſunt, quam in ovillo, Obſ. An. 100.
— — — in vitulo nervi haud ſunt, Th. IX. N. 28.
— *Fibrarum Transverſalium* conſtitutio, Ep. IV. p. 8.
— — — curſus & ortus, Ep. IV. p. 7. 8.
— *Glandulæ* duæ eidem adſitæ, Obſ. An. 51.
— *Glandulas* mentientia tubercula, Th. IX. N. 55.
— *Grandines* male habentur pro glandulis, *ibid.*
— *Hernia*, vid. Hernia Lienalis.
— humani arteriæ, Th. I. Aſ. III. N. 10.
— — conſtitutio male delineata, Reſp. ad Bidl. p. 10.
— — differentia à vitulino, Ep. IV. p. 7. 8. 9. Th. II. Aſ. III. N. 12. not. Th. X. N. 119.
— — involucrum cur craſſum ſit? Th. VI. N. 4.
— — portiones variæ, Th. I. Aſ. III. N. 10. Th. VI. N. 4. Th. VIII. N. 79. Th. IX. N. 55. Th. X. N. 90. & N. 94. Th. Max. N. 126. & N. 192.
— ingentis partes, Cat. Rar. p. 159.
— *Membrana* unica tantum eſt in homine, in vitulo autem duplex, Ep. IV. p. 9.
— *Membranæ* incraſſatio præternaturalis, Obſ. An. 4. Th. VI. N. 4.
— *Obſtructio* ſanguinis Melancholici & craſſi auctor eſt, Obſ. An. 51.
— *Præparatio* primo à Ruyſchio accurate facta eſt, Obſ. An. 100.
— *Subſtantia* à Malpighio glanduloſa habita eſt, Obſ. An. 51. Ep. IV. p. 6.
— — glanduloſa quidem videtur, ſed nullas habet glandulas, eſtque vaſorum congeries, quorum extrema pulpoſa, quædam facile ſolubilia ſunt, & penicillos efformant, Ep. IV. p. 6. 7. 9. Th. I. Aſ. III N. 10. n. 2. Th. II. Aſ. III. N. 13. n. 1. 2. Th. III. N. 41. n. 1. & N. 72. Th. IV. N. 7. n. 2. & N. 94. n. 1. Th. VII. N. 11. & tab. 1. fig. 1. Th. IX. N. 28. Th. X. N. 94.
— *Vaſa*, lienem humanum conſtituentia, longe ſunt tenaciora, quam in brutis, Th. IV. N. 7. n. 2.
— — *Lymphatica* in vitulo copioſiora ſunt, quam in homine, de Valv. c. 3. p. 13.
— — — dantur in homine, de Valv. c. 3. p. 12. 13. Ep. IV. p. 11. Th. IV. Loc. Arc. V. n. 1.
— — — quinam negent? de Valv. c. 3. p. 12.
— — — quomodo demonſtranda? de Valv. c. 3. p. 12.
— — — ubi inveniantur? *ibid.* p. 3.
— — *Sanguinea* in homine differunt à vaccinis, de Valv. c. 4. Obſ. 22.
— *Vaſorum* conſtitutio & officium, Th. X. N. 94.
— — extrema cur glandulas repræſentare videantur? Ep IV. p. 7.
— — — in quonam à glandulis ſint diſtinguenda? *ibid.*
— — — pulpoſa cum iis plantarum optime conveniunt, Adv. Dec. III. p. 9. ſeq.
— — — quam numeroſa & ſubtilia ſint? Ep. IV. p. 6. Th. VIII. N. 79. not.
— — — quomodo ſint conſtituta? Ep. IV. p. 6. Th. VIII. N. 79. not.
— — — ratione ſubſtantiæ in homine maxime differunt ab iis in brutis, Th. IV. N. 7. n. 2. & Th. Max. N. 129.
— — — ſibi invicem proxime ſunt adſita, Ep. IV. p. 7.
— — — ſuccoſa male habentur pro glandulis, Th. X. N. 90.
— *Vena* humana, ejusque figura, Ep. IV. p. 11.
— *Venæ* & *Arteriæ* deſcriptio vera in homine, Ep. IV. p. 7. 8.
— — — — delineatio, Th. VII. tab. 1. fig. 1.
— — — — in homine differunt à vitulinis, de Valv. c. 3. p. 13. Obſ. An. 100.
— — *Splenicæ* curſus & conſtitutio, Th. IX. N. 28.
— — — curſus non fit per totum lienem, Th. IV. Loc. Arc. V. n. 1.

— — — hu-

— — — humanæ conſtitutio quænam? Ep. IV p. 9.
— — — perforationes incaſſum quæruntur in liene humano, Th. IV. Loc. Arc. V.
— — — prodigioſa magnitudo, Cat. Rar. p. 159.
— — — vitulinæ curſus, Th. X. N. 91. n. 2.
— — — vitulinæ poroſitas in homine locum non habet, Th. X. N. 119.
— — — vitulinæ portio ſecundum longitudinem diſſecta, Obſ. An. 100.
— vitulini differentia à bovino, Th. Max. N. 60.
— — fabricæ genuinæ deſcriptio, Ep. IV. p. 8. Th. II. Aſ. III. N. 12. & not. Th. IV. Loc. Arc. V. & nott.
— — faſciculi cur ſint craſſiores, quam in humano? Th. II. Aſ. III. N. 12. not.
— — portio cum celluloſis interſtitiis & fibris transverſis, Ep. IV. p. 11.
— — præparatio quo modo inſtituenda? Ep. IV. p. 9.
— — ramus arterioſus, Th. I. N. 3. n. 2.
— — ſegmenta diverſa, Th. IX. N. 28. Th. X. N. 92. Th. Max. N. 71. 101. & N. 178.
— — ſubſtantia quænam? Obſ. An. 100.
— — transverſales fibræ, Th. X. N. 92.
— *Uſus*, lympham ſecernere, perficere, ſanguinem exaltare &c. Obſ. An. 51.
Limi adſita corpuſcula lienem mentientia, *ibid.*
Lienes aliquot, Th. IV. Loc. Arc. V. n. 2.
— duo foetuum humanorum, Th. V. N. 91.
— — in ove vario loco ſiti, Adv. Dec. I. p. 20.
— — ovini ex uno corpore, Th. VIII. N. 32.
— ſæpe in duas partes dividuntur, Th. VIII. N. 32.
— vitulorum, Cat. Rar. p. 124. 143. 148. 151. 154 & 183. Th. IX. N. 28. 61. Th. X. N. 119.
de *Lienalibus* glandulis opiniones & teſtimonia antiquorum, Ep. IV. p. 6.
Limaci æmulum animalculum vomitu ejectum, Adv. Dec. II. p. 18. tab. 2. fig. 4.
Limonium, Th VIII. N. 57. n. 1.
Lingua cum faucibus foetus humani, Th. IV. N. 43.
— humana cum Epiglottide & glandulis mucoſis, Th. X. N. 20.
— — innumeris gaudet papillis, Th. I. Aſ. II. N. 2, earumque diverſæ figuræ, *ibid.* n. 2.
— infantis, Th. I. Aſ. II. N. 3.
— indurata & exulcerata quomodo curanda? Obſ. An. 76.
— pueri cum Epiglottide, Th. I. Aſ. II. N. 14.
— — delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 4.
— teſtudinis, Th. II. Aſ. IV. N. 13.
Linguæ Arteriæ innumeræ, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 2. earum curſus & diſtributio, Th. I. Aſ. III. N. 15. not. 1. & 2. Th. III. N. 2. n. 1.
— *Corpus* Reticulare Malpighii, Th. VIII. N. 54.
— cuſpidis extremitas cur villoſa appareat? Th. III. N. 4. not. 2.
— foetus humani portio, Th. X. N. 19.
— *Integumenta* ſunt forte productiones papillarum, Th. V. N. 4. n. 3.
— *Larynx* aperta ex homine, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 4.
— — cum oſſe Hyoide ex homine, Cat. Rar. p. 157.
— — quomodo ſeſe habeat extra deglutitionem? Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 4.
— *Laryngis* interiora, Th. VIII. N. 48.
— *Nervus* à latere ſub lingua reptat, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 1
— *Papillæ* in bobus ſunt ſatis conſpicuæ, Adv. Dec. II. p. 26.
— — in homine variæ & diverſæ figuræ & magnitudinis, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 1. 2. N. 3. n. 5. & N. 14. Th. III. N. 4. n. 2. 3. Th. IX. N. 66. Th. X. N. 14. earumque tria genera, Th. X. N. 14.
— — in teſtudinibus ſimiles ſunt linguæ bovinæ, Th. II. Aſ. V. N. 13.
— — tenui ſuo involucro privatæ vehementer dolent, Adv. Dec. II. p. 26.
— pars muſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 1.

n. 1.
— portio cum papillis lingualibus, Th. X. N. 27. n. 1.
— rugoſa quædam diſpoſitio in radice ejus, Th. III. N. 2. n. 3.
— vera conſtitutio, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 1.
— vitulinæ portiones quædam, Th. V. N. 4. Th. VI. N. 116. & Th. Max. N. 176.
— ulceroſæ durities ſcalpello & Cauterio extirpata, Obſ. An. 76.
Linguæ humanæ variæ, Th. I. Aſ. II. N. 2. Th. III. N. 2. Th. VIII. N. 24. Th. X. N. 14. 18. & 20.
— puerorum quædam, Th. I. Aſ. II. N. 14. Aſ. III. N. 15. Th. IX. N. 66. Th. X. N. 21.
Liquor Balſamicus Ruyſchii objecta conſervat, eaque nonnihil indurat, Ep. XVI. p. 12, Th. II. Aſ. III. N. 2. & Aſ. V. N. 1. n. 1. Th. VI. N. 43. n. 3. & N. 94. n. 2. Adv. Dec. I. p. 3.
— maternus, membranæ Amnio adhuc cum foetu incluſus, in liquore balſamico conſervatus, Th. X. N. 150. n. 3.
— — pellucidus in quo foetus humanus hæret, Th. X. N. 150. n. 2.
Lithophytum Amboinenſe nigrum, Th. Anim. I. N. 91. ejus ramuli, *ibid.* N. 90.
— cortice purpureo, *ibid.* N. 37.
Litophyti Africani rami, *ibid.* N. 18.
— ramuli, *ibid.* N. 30.
Lithotomiæ inauditæ exemplum, Th. VIII. N. 102. n. 6.
— novæ inventor, Ep. XII. p. 27. vid. Calculorum Sectio.
Locuſta Africana deſcripta, Th. Anim. I. N. 4.
— Americana, *ibid.* N. 47.
Lochiorum eruptio veroſimilis per Tubas Fallopianas in abdominis cavitatem, Obſ. An. 84.
Loligo cum Ovario & foetibus imperfectis, Th. Anim. I. N. 30. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
Lumborum dolor abſque calculo vehemens, Adv. Dec. I. p. 23.
— humanorum ſegmentum, Th. Max. N. 61.
— tumor in foetu cum Spina bifida, Obſ. An. 34. 46.
— — quid ſit? Obſ. An. 36.
— — quomodo curandus? Obſ. An. 34.
— — ſimilis in puella lethalis, Obſ. An. 36.
— — — non eſt aperiendus, Obſ. An. 34.
Lumbricus latus, aliquot ulnas longus, Th. VIII. N. 77.
Lumbrici lati portio, Cat. Rar. p. 168.
Lumbrici lati longiſſimique in homine, Adv. Dec. III. p. 20. vid. etiam Vermes.
Lychnidis ramulus, Th. Max. N. 137.
Lympha igni impoſita concreſcit, Obſ. An. 19.
Lymphæ effluxus peculiari arte inhibitus, Obſ. An. 41.
— motus eſt à circumferentia ad Cerebrum, ut docet Valvularum ſtructura &c. de Valv. c. 1. p. 3. 6. 7. 9. Obſ. An. 41.
— — ex mente Bilſii naturæ eſt contrarius, de Valv. c. 1. p. 5.
— nimium profluvium ex Bubone aperto, Obſ. An. 41.
Lymphatica Vaſa diſſecta, de Valv. c. 1. p. 2.
— — in abdomine contenta lympham exonerant in Chyli receptaculum, de Valv. c. 1. p. 6.
— — inflata, Cat. Rar. p. 159.
— — in Liene, vid. Lienis Vaſa Lymphatica.
— — in Pulmonibus exiſtentia, lympham ſuam in Venas Subclavias, Axillares, aut Jugulares effundunt, de Valv. c. 1. p. 6.
— — non ſolummodo in Hydatides convertuntur, Ep. XII. p. 21.
— — ſpuria, Th. VII. tab. 1. fig. 2, Th. IX. N. 53.
LymphaticorumVaſorum Valvulæ à Ruyſchio primo diſtincte & clare demonſtratæ ſunt, de Valv. c. 1. p. 1.
— — — copioſiſſimæ ſunt, *ibid.* p. 2. 3. 9.
— — — figuram habent Lunæ creſcentis, *ibid.* p. 2.
— — — quomodo demonſtrandæ? *ibid.* p. 1. & Ep. III. p. 28.
— — — quomodo ſint conſtitutæ? de

Valv. c. 1. p. 1.
— — Valvularum exiſtentia à quonam negetur? *ibid*, & quomodo probetur? *ibid.* p. 7.
Lymphaticis Vaſis ſimilia vaſa, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 2.

M.

M*Alæ* hominis portio, Th. X. N. 136.
— *Papillæ* plurimæ ſunt, magnaque differentia eſt inter eas, quæ locum ſuperiorem & inferiorem occupant, *ibid.*
Mali Armeniaci fructus diſſolutus & delineatus, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 9.
— — vaſa ſuccoſa, Th. Max. N. 200.
— — — — & pulpoſa alterius ſunt conſtitutionis, quam quæ reperiuntur in malo Perſico aut pyro, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 9.
— *Perſici* fabrica, Adv. Dec. III. p. 8. & 9.
— — fructus delineatus cum vaſis ſuis ſucciferis, *ibid.* tab. 2. fig. 2.
Malleus auris, vid. Auditus Organi Malleolus.
Mamma cum papilla viri adulti, Th. IV. N. 23.
— exigua eſt, pinguedine adempta, *ibid.* n. 1.
— infantis, Th. III. N. 30 & 46.
— muliebris, Th. VII. N. 70.
— marina, inſectum marinum, Th. Anim. I. N. 37.
Mammæ balænæ papillæ quædam, Th. I. Aſ. II. N. 16. & 17. Aſ. III. N. 1. & Th. V. N. 80.
— muliebris morboſæ portio, Th. III. N. 26.
— — portiones quædam, Th. VI. N. 8. & Th. Max. N. 162.
— mulieris papillæ, Th. I. Aſ. III. N. 3. Th. IV. N. 88. & Th. X. N. 34.
— — — plurimis foraminulis ſunt pertuſæ, Th. I. Aſ. III. N. 3. n. 1. & quid ea ſint? *ibid.* not. 2.
MammarumDeletio in vetulis unde oriatur? Adv. Dec. III. p. 23.
— *Ductus Lactiferi*, adempta pinguedine, contrahuntur in vetulis macilentis, hinc mammæ fere obliterantur, & ſæpe exareſcunt, Obſ. An. 82. Th. IV. N. 23. n. 1. 2.
— — — ex balæna, Th. I. Aſ. III. N. 1. n. 1. & 3. & tab. 4 fig. 2. quæ habent eum ſulcatum & ſingularem, *ibid.*
— — — inoſculantur cum arteriolis extremis, Ep. XV. p. 10.
— — — oſcula habent in papillis ſecus ac in balæna, Th. I. Aſ. III. N. 3. n. 2.
— — — replentur, hinc in gravidis & lactantibus mammæ ſunt extenſæ, Th. IV. N. 23. n. 2.
— — — ſulcati & fimbriati ſunt, Th. V. N. 80.
— *Lac* conficitur in arteriolarum extremitatibus ex ſeroſitate ſanguinis &c. Ep. XV. p. 7. 10.
— *Papillæ* areola, Th. X. N. 34. & n. 1.
— *Papillæ* cuinam uſui inſerviant? Ep. XV. p. 13. Th. I. tab. 4. fig. 4.
— — è balænis variæ delineatæ, *ibid.* tab. 4. fig. 1. & ſeqq.
— — excoriatæ & fiſſæ quare tam difficulter curentur? Th. I. tab. 4. fig. 4.
— — gaudent papillis cutaneis, Ep. XV. p. 12. Th. I. Aſ. II. N. 16. & not. N. 17. Aſ. III. N. 1. & N. 2. n. 2. Th. VI. N. 8. Th. X. N. 34. n. 2. Adv. Dec. II. p. 45.
— — quomodo demonſtrandæ? Th. I. Aſ. III. N. 1. & 2.
— *Papillarum* analogia cum papillis glandis penis, Th. X. N. 34. n. 2.
— *Pinguedo*, Ep. XV. p. 10.
— *Subſtantia* non glanduloſa ſed vaſculoſa eſt, Ep. XV. p. 10. Th. III. N. 26. Th. VII. N. 70. Th. Max. N. 162.
— — quare nobis glanduloſa adpareat? Ep. XV. p. 10.
— — vulgo habetur glanduloſa, Ep. XV. p. 4. 5.
Mammiformis Proceſſus Oſſis Temporum in infantibus in prima ætate deficit, ita ut vera dicenda ſit apophyſis, Th. IV. N. 1. n. 3.
Mammiformes Proceſſus cavernulis referti, Cat. Rar. p. 114.

Mamordicæ Ceylanicæ ramus, Th. Max. N. 88.
Manubria cultri & furcæ ex oſſe tibiæ humanæ, Th. II. Loc. Arc. V.
Manus foetus humani jamjam nati, Th. An. V. N. 5.
— infantis, Th. VII. N. 45. Th. VIII. N. 13.
— tumorum qualitas, Ep. XIV. p. 8.
Materies lubrica in articulo genu pone patellam reperta, Adv. Dec. II. p. 6. cujus ſecernendæ arteriolæ unum organum ſunt, *ibid.* p. 7.
Matricis humanæ, enixæ infantem, conſtitutio, *ibid.* p. 41. vid. Uterus.
Maxilla humana dentibus omnibus niveis prædita, Th. Max. N. 80.
— *inferior* cartilaginem mobilem habet & rotundam, articulationi cum maxilla ſuperiori interpoſitam, motui valde neceſſariam, Th. VIII. N. 40.
— — hominis, Th. VIII. N. 24.
— — — adulti, Cat. Rar. p. 173.
— — omnibus fere alveolis deſtituta & valde diminuta, Cat. Rar. p. 131.
— — oſſiculum ſupernumerarium habens, Th. V. Loc. Arc. I. n. 4.
— *utraque* diminuta, Cat. Rar. p. 114.
Maxillæ Antrum, Th. VIII. N. 20. n. 1.
— *Foramina* pro nervo quarti antiquorum paris in ſummo maxillæ inferioris conſpiciuntur in ſenibus poſt caſum dentium, Obſ. An. 82.
— *humanæ* portio, Th. IV. N. 69.
— *inferioris* caries ſublata, Th. IX. N. 29.
— — delineatio, Th. X. tab. 1. fig. 1.
— — infantis portio, Th. VIII. N. 40.
— — partium duarum unio quo medio fiat? Cat. Rar. p. 110.
— — portiones, Th. I. Aſ. II. N. 18. & Th. III. N. 2. Th. IX. N. 29.
— — Proceſſus anteriores veræ Apophyſes non ſunt, Cat. Rar. p. 110.
— — Proceſſus Condyloidei locus, Th. IX. N. 13. n. 1.
— *Proceſſus Condyliformis* habet membranam duram & craſſam, cartilagini ſimilem, ne ſonitum inter maſticandum ederet, Th. IV. N. 69.
— *Spatii profunditas* & latitudo poſt dentium caſum amittitur, Obſ. An. 82.
— *ſuperioris* alveolorum annihilatio & diminutio ejus, Cat. Rar. p. 131.
— — delineatio, Th. VIII. tab. 2. fig. 2.
— — pars ex bove, Cat. Rar. p. 168.
— — — ex foetu vaccino, Th. VIII. N. 20.
— — — ex infante, Th. II. Aſ. VI. N. 5.
— — — ex ove, Cat. Rar. p. 168.
— — — ex vervece, Th. VII. N. 63.
— *Vaſa* arterio-mucoſa ex vervece, Th. VII. N. 63. illorumque curſus & continuatio, *ibid.* & Th. VIII. N. 20.
Maxillarum Diminutio unde veniat? Obſ. An. 82. objecta talia, Cat. Rar. p. 114.
— *Junctura* articulationis quo medio fiat? Th. VIII. N. 40.
Maxillares Glandulæ utroque latere Ductum ſalivalem exhibent, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
Maxillarium Glandularum apertura in os quomodo ſe habeat? Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
Meatus Urinarius, vid. Penis Urethra.
Mechaniſmus actionum vitalium, Ep. XVI. p. 3.
Meconium quid? Adv. Dec. II. p. 43.
Medicaſtrorum fraus & temeritas ſtolida, Obſ. An. 26. 49.
Medicinæ ſtudium eſt ampliſſimum, cujus ſingulæ partes totum fere requirunt hominem, Ep. XIII. p. 3.
Medulla Oſſium, vid. Oſſium Medulla.
— *Spinalis*, Th. III. N. 16. n. 3.
— — hominis integra, Cat. Rar. p. 170.
— — in colli et thoracis aliquot vertebris deficiens, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — quid ſit? Ep. XII. p. 5.
Medullæ Spinalis Arteriarum qualis ſit reptatus? Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 5.
— — *Cauda Equina*, Th. X. N. 112.
— — *Conſtitutio* quænam, Ep. I. p. 9.
— — *Cortex* ubi ſitus? Th. X. N. 114.

— — hu-

— — humanæ infima portio, Th. X. N. 112.
— — — ſegmentum, Th. Max. N. 147.
— — *Involucri* intimi qualis ſit reptatus? Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 3.
— — *Nervorum* origo, Ep. XII. p. 26. vid. Nervi Spinalis Medullæ.
— — — ſubſtantia, vid. *ibid.*
— — *Ortus* diverſi crediti, Ep. XII. p. 5.
— — portiones, Th. I. Aſ. III. N. 9. & N. 12. Th. VI. N. 31. Th. X. N. 114.
— — *Principium*, Cat. Rar. p. 181. Th. III. N. 45. & 71.
— — — cum nervis ex eo oriundis, Ep. XII. p. 25.
— — — ex homine cum annexis, Th. X. N. 30. quomodo in dextram & ſiniſtram partem dirimatur? *ibid.*
— — *Principii* ſulcus longitudinalis, Ep. XII. tab. 15. fig. 2.
— — *Structura*, Ep. XII. p. 5. 25. 26. Th. I. Aſ. III. N. 9 n. 1. & ſeqq. Th. X. N. 112.
— — *Subſtantia* Corticalis ex meris vaſis ſanguifluis conſtat, Ep. I. p. 6. Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 2. Th. VI. N. 119. n. 4. Th. VIII. N. 88.
Meliceridis origo ſecundum Cl. Boerhaavii ſententiam, Adv. Dec. I. p. 12.
Membrum virile, vid. Penis.
Membra quomodo è corpore emergere debeant? Th. X. N. 29. n. 2. & 5.
de *Membris* detruncatis patientum querelæ, Ep. XIV. p. 6. 13. ſeqq.
Membrana Coxæ, vid. Oſſis Coxæ Membrana.
— cujus arteriolæ artificioſe repletæ ſunt, Th. X. N. 129.
— Hymen. vid. Hymen.
— ſanguine infarcta, Cat. Rar. p. 139.
— ſpuria, vid. Pſeudo-membrana.
— vaſculis ſanguineis minutiſſimis ditata, Cat. Rar. p. 125.
Membranæ analogum quid, Th. VI. N. 15.
— arteriæ Mercurio oppletæ, Th. IX. N. 94.
— — quam tenues & copioſæ ſint? Th. VIII. N. 81.
— portiones, Th. VI. N. 66. & Th. VII. N. 55.
— præternaturalis pone Hymenem, exitum foetus impedientis, inciſio, Obſ. An. 22.
Membranæ incraſſantur per inflammationem, Obſ. An. 4.
— non omnes vaſis gaudent, Ep. XIII. p. 10.
— ſua quoque vaſa ſanguinea copioſiſſima habent, licet albicantes conſpiciantur, Ep. V. p. 18. Cat. Rar. p. 125. 135. Th. VIII. N. 81. Th. IX. N. 94. Th. XI. N. 129.
Membranarum & *Nervorum* in corpore conſenſus, Ep. XIV. p. 14.
intra *Membranarum* duplicaturas liquores frequenter colliguntur, Th. V. N. 57. n. 2.
Membranacea Vaſa quo magis dilatantur, eo magis ſæpe incraſſantur, Obſ. An. 94.
Membranulæ Embryonis, Th. VI. N. 40.
Meninges, vid. Cerebri Pia & Dura Mater.
Menſes retenti aliquando per Capitis integumenta aliasque vias evacuantur, Adv. Dec. III. p. 14.
Menſium Defectus accuratum conceptionis tempus non demonſtrat, Adv. Dec. II. p. 27.
— *Eruptio* per Tubas Fallopianas in Pelvim, Obſ. An. 85. Th. IV. Arc. I.
— *Exitus* inciſione factus, Obſ. An. 32.
— *Fluxus* nimius in puerperis ſæpe contingit, quando nimis cito domo exeunt, *ibid.* 43.
— *Suppreſſio* à membrana vulvam claudente orta, *ibid.* 32.
Mente capti cadavere aperto, Plexus Choroideus male conſtitutus inventus, Th. VII. N. 48. not.
Mercurius an fluat per Papillarum Pyramidalium foramina, Reſp. ad Bidl. p. 16.
Meſembrianthemum Africanum, Th. VIII. N. 57. n. 1.

Meſenterium conſumptum exitioſum exiſtit, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *humanum* totum Apoſtemate purulento conſumptum, quod à nullo a io obſervatum, Adv. Dec. II. p. 11.
— *neglectum* licet in vulnerum inflictione ſit, maximi tamen momenti eſt in vulneribus abdominalibus, *ibid.* p. 9.
— *Membrana* triplici conſtat, Th. VI. N. 118. n. 1.
— *vulneratum* lethale eſt, quod tamen à nemine pronunciatum, Adv. Dec. II. p. 8. 9.
Meſenterii Conſtitutio in vitulis qualis? Adv. Dec. III. p. 22.
— *Fabrica* eſt ſubtilis membranacea, Adv. Dec. II. p. 8.
— *Glandulæ* an in certo ætatis termino evaneſcant? Adv. Dec. III p. 23.
— — conſtant vaſis ſanguineis copioſis, pulpoſis extremitatibus præditis, Adv. Dec. II. p. 10. Dec. III. p. 23. Th. X. N. 160.
— — mulieris Hydropicæ, Hydatidibus ſtipatæ, Th. VII. N. 37.
— — ovium differunt ab humanis, Th. Max. N. 106.
— — pauciores & exiliores ſunt in decrepitis, quam in iis, qui in flore ætatis decubuerunt, Adv. Dec. II. p. 10. & Dec III. p. 23.
— — plures ſunt, quam annotarunt auctores, *ibid.*
— — ſcirrhoſæ factæ, Th. X. N. 134.
— *Glandularum* conſtitutio vaſculoſa, Th. X. N. 160.
— — curſus, *ibid.*
— — vaſa ſanguifera peculiari gaudent reptatu, Adv. Dec. III. p. 23.
— — uſus, *ibid.*
— humani ſegmentum delineatum, Th. Max. lit. A. et tab. 3.
— — ſegmenta varia, glandulis numeroſiſſimis inſtructa, Th. X. N. 61. Th. Max. N. 83. 84. 118. 172. & 197.
— infantis portio, Th. X. N. 160.
— *Læſio* lethalis eſt, vid. Meſenterium vulneratum.
— *Nervi* multi & ſubtiles ſunt, Th. I. Aſ. III. N. 13. n. 1. Adv. Dec. II. p. 9.
— ovilli ſegmentum, Th. Max. N. 106.
— *Pinguedo* vaſculis ſanguineis ſubtiliſſimis ornata eſt, Adv. Dec. II. p. 11.
— portio delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 2.
— — Hydatidibus repleta, Th. IX. N. 62. lit. B.
— portiones variæ, Th. VI. N. 18. Th. VII. N. 72. Th. IX. N. 62. lit. O. Th. X. N. 53.
— *Præparatio* qua methodo facienda? Adv. Dec. II. p 9. ſeq.
— totius conſumptio, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *Tunica* Celluloſa intra duplicaturam ſita, Th. VI. N. 118 n. 1. Adv. Dec. II. p 9. 10.
— *Vaſa* ſanguinea habent alium finem, quam auctores annotarunt, Adv. Dec. II. p. 9. 10 tab. 3. fig. 2. forte præter hæc vaſa ſanguinea, nervoſa, chylifera & Lymphatica, alia adhuc ſunt, à nemine annotata, Adv. Dec. II. p 12.
— *Vaſorum* ſanguiferorum extremitates, Adv. Dec III. p. 23.
— — — qualis curſus, Th. X. N. 61.
— vitulini portio, Cat. Rar. p. 161.
Meſenterio annectuntur Inteſtina tenuia in ſpeciem hemiſphærii, Adv. Dec. II. p. 8.
Meſeraicæ Venæ in equis valvulis veris præditæ ſunt, *ibid.* p. 11.
— — potus & Chyli tenuiora forte reſorbent *ibid.* p. 18. & Adv. Dec. III. p. 23.
Mictio ſanguinolenta facile à calculi attritione oritur, Cat. Rar. p. 156.
Milium Indicum, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — rubrum, *ibid.* N. 67.
— — ſubflavum, *ibid.* N. 31.
Millefolium Africanum, *ibid.* N. 6. Th. VII. N. 57. n. 1. ejus flos, Th. Anim. I. N. 6.
— — flore luteo, *ibid.* N. 13.
Millefolii marini fructicoſi ramuli, *ibid.* N. 30.
Miſerere mei qualis ſit affectus quæque ejusdem cauſæ? Obſ. An. 91. Th. I. Aſ. II. N. 4. n. 3. Th. IV. N. 14. Th.

Th. Max. N. 166.
Mola, male ita dicta, ſive moles carnea ex utero vetulæ expulſa, Th. VII. N. 21.
Molæ excretæ ſæpe ſunt particulæ Placentæ uterinæ relictæ, perperamque ita dicuntur, Obſ. An. 28. 29. 88. Th. III. N. 7. n. 1. 2. Th VI. N. 25. n. 3. N. 67. not. Th. Max. N. 31. & 198.
— veræ non dantur, vid. Suctores.
Molarum origo & natura, Obſ. An. 58.
de *Molis* nugæ anniles, Obſ. An. 28.
Mollugo, Th. Anim. I. N. 67.
Monſtri deſcriptio, Th. VIII. N. 46.
Monſtra putatitia, Adv. Dec. II. p. 28.
— varia, Adv. Dec. I. p. 20.
Morbi in fine ſaliva ſæpe eſt deglutienda Adv. Dec. II. p. 15.
— nomen ita dandum, ut ſit convenientia nominis cum re ipſa, Adv. Dec. II. p. 21.
Morbi frequentes ac curatu difficiles exiſtunt, qui invadunt vias, excretioni ſuperfluorum inſervientes, Obſ. An. 95.
— inſanabiles frequenter fiunt, quia ægri ſunt ita meticuloſi, Obſ. An. 48.
— nativam partium fabricam ſubito immutant, Adv. Dec. I. p. 5. 13.
Morborum cutaneorum cauſa, Adv. Dec. I. p. 11.
Mucu, piſciculus Guinenſis argenteus planus, Th Anim. I. N. 38.
Mucus narium, vid. Narium Mucus.
Mullei ex corio humano confecti, Th. IV. Loc. A. A.
Mumia ex cadavere foetus humani, Th. VIII. N. 57. n. 1.
Mundubi Piſonis, Th. Anim. I. N. 14.
Murucujæ Piſonis ramulus, Th. IV. N. 45.
Muſæi Ruyſchiani encomium, Ep. VII. p. 3.
Muſcæ minutiſſimæ, Th. I. Loc. Arc. IV.
— — è Nympharum pelliculis excluſæ, *ibid.*
Muſculares fibræ, Th. Max. N. 163.
Muſculus Biceps ex juvene, Th. Max. N. 201.
— *Elevator* brachii, *ibid.* N. 78.
— *Gluteus* major ex juvene, *ibid.* N. 96.
— *Mallei* uterque, Th. III. N. 36. n. 4.
— *Suſpenſorius* Teſticuli, Th. V. N. 90. not.
Muſculi Abdominis in Hydropicis facile ſeparantur, Obſ. An. 19.
— *Brachii* balſamo conditi, Cat. Rar. p. 167.
— — enumerati, Cat. Rar. p. 167.
— *Fallopiani* tres, in uno ſubjecto inventi, quod rarum, Th. IV. N. 83.
— *Laterales*, Penem conſtringentes, Th. III. N. 22. n. 2.
— ſub cute cruris quales? Th. VI. N. 2. n. 1.
Muſculorum Intercoſtalium tractus fibrarum cruciformis, Th. VIII. N. 4. n 3. Th. IX. N. 97.
— *Oculariūm* naturalis ſitus, Th. II. N. 1. n. 1.
— — vaſa ſanguinea, Th. III. N. 57.
— *Nictitantium* tendines quomodo repant? Th. V. N. 33.
— *Sectio*, Reſp. Rav. p. 5.
— *Suralium* fruſtum, Th. Max. N. 112.
— — tendinis ſutura, Th. V. N. 60.
— *Tendinis* portio, Th. Max. N. 208.
— — — ex balæna, Th. Max. N. 36.
— *Tendines* lapſu fracti, Adv. Dec. II. p. 5.
— — pedem flectentium & abducentium quare vaginæ nervoſæ incluſi? Th. I. Af. I. N. 6. n. 3.
— — pedis varii nominati, Th. IV. N. 82.
Muſcus clavatus, Th. Anim. I. N. 14.
Muſci arborei exotici ramuſculi, *ibid.* N. 21.
— marini Amboinenſis ramuli, Th. Anim. I. N. 89. & 90.

N.

Narium Dolor & alia incommoda à globulo ſuccini, diu in naribus hærente, Topho aut materia calculoſa obducto, Obſ. An. 44.
— *Hæmorrhagia* quare tam facile excitetur? Ep. VIII. p. 9.
— *Mucus* quomodo in os derivetur? Th. VI. N. 3.

H — — quo-

— — quomodo producatur? Th. X. N. 37.
— *Oſſa* ſpongioſa delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 2.
— *Polypus*, Obſ. An. 6. & quid ſint? *ibid.*
Narwal, unicornu Groenlandici, Embryo, Th. IX. N. 93.
Naſus hominis, Th. V. N. 89.
— — induratus cum annexis, Th. Max. N. 120.
— infantis cum labio ſuperiore, Th. I. N. 6.
Naſi Alæ ſive *Pinnæ* dividuntur in plures interruptiones in parte cartilaginea, quam hucusque annotarunt auctores, Ep. VIII. p. 9.
— — — — in totum non ſunt cartilagineæ, ſed partim membranaceæ, Ep. VIII. p. 9.
— — — — quænam ſint? Ep. VIII. p. 8.
— *Apertura* gemina canaliculorum pone dentes inciſorios quemnam habeat uſum? Th. VI. N. 3. n. 1.
— — illa non ſemper eſt gemina, *ibid.*
— — vix aliquando viſibilis eſt, *ibid.*
— *Cartilaginum* novem deſcriptio, Ep. VIII. p. 9. & ſeq.
— *Diviſio* communis in quinque cartilagines, Ep. VIII. p. 4. & 8.
— *Ductus* peculiaris per quem mucus excernitur, Th. II. N. 7. not.
— *Epichondrium* quid ſit? Th. IX. N. 68.
— *Globus* in duas partes dividitur, Ep. VIII. p. 9. & tab. 9.
— hominis dimidia pars, Th. V. N. 92.
— in longitudinem diſſecti, portio, Th. II. Aſ. VI. N. 7.
— *Interruptiones* quatuor Cartilagineæ delineatæ, Ep. VIII. tab. 9. fig. 4. quot earum ſint? Th. V. N. 89.
— *Oſcula* canaliculorum cum arteriolarum extremis continuant, Th. X. N. 124.
— — — quid ſint? Th. X. N. 124.
— — — unde ortum habeant? *ibid.*
— *Oſſa* ſpongioſa inveſtiuntur etiam membrana glanduloſa & vaſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 4.
— — — ex ove, Th. VII. tab. 3. fig. 2.
— *Oſſea* pars conſtat pluribus oſſibus, quam duobus ſpongioſis, Ep. VIII. p. 9.
— *Pori* cuinam uſui deſtinati ſint? Th. I. N. VI. n. 1.
— portio delineata ſecundum longitudinem diſſecta, Th. III. tab. 4. fig. 5.
— pueri lamella longitudinalis, Th. III. N. 61.
— — pars, Th. VI. N. 3.
— *Septum* delineatum cum involucro mucoſo, ſuisque vaſis arterioſis, Ep. VIII. tab. 9. fig. 6.
— — in pueris totum eſt cartilagineum, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 6. Th. III. N. 61. n. 1.
— — inveſtitur membrana mucoſa, Ep. VIII. p. 9. quæ vaſculis plurimis ſanguineis plena exiſtit, Ep. VIII. p. 9. Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 3. 4. Th. III. tab. 4. fig. 5. Th. VI. N. 3. n. 2. Th. VII. N. 63. tab. 3. fig. 2. ſcatet etiam glandulis, Ep. VIII. p. 9. tab. 9. fig. 7. Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 7. Th. VI. N. 3. n. 2.
— — inveſtitur præterea Perichondrio, Ep. VIII. p. 9. Th. III. N. 61. n. 2. & tab. 4. fig. 5. lit. i. Th. IX. N. 68. quôd abraſum difficulter de novo generatur, Ep. VIII. p. 9. Th. X. N. 68.
— — peculiari ductu præditum eſt in utroque latere, Th. II. Aſ. VI. N. 7. not.
— — ſulcos habet, de quorum uſu nil Anatomici hactenus pronunciarunt, Th. III. N. 61. n. 3.
— *Septi* cartilaginea pars prima, Ep. VIII. p. 9.
— — Cartilago ſecunda & tertia, *ibid.*
— — — quarta & quinta, *ibid.* p. 10.
— — — ſexta & ſeptima, *ibid.*
— — — octava & nona, *ibid.*
— — Cartilagineæ partis integumentum exterius, Th. IX. N. 68.
— — foramen, ſeu oſculum cujusdam ductus, Th. III. N. 61. n. 5.
— — integumentum innumeris arteriolis præditum eſt, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 3.
— *Structura* cartilaginea, Ep. VIII. p. 8.

— *Subſtantiæ* cartilagineæ diviſio, & Septi conſtitutio ab auctoribus eſt prætervisſa Ep. VIII. p. 4. ſed vera à Cl. Ruyſchio deſcripta, Ep. VIII. p. 9. 10.
— *Vomer*, Th. VI. N. 64.
— — cum Septo narium unitus, Cat. Rar. p. 115.
ſupra *Naſum* foetus humani appendicula inſtar Colis muſculi adnata, Adv. Dec. I. p. 21.
Naſales Glandulæ quando conſpiciantur? Th. VI. N. 3. n. 2.
— — quid ſint? *ibid.*
Natura eſt ſui conſervatrix, Obſ. An. 55.
— organorum humanorum ſimplicitatem cur evitaverit? Ep. Ettm. p. 16.
— ſibi ipſi proſpicit, intenta ſemper ſuæ liberationi, Adv. Dec. II. p. 31. 34. 35.
Naturæ formantis modus ſatis cognitus non eſt, Adv. Dec. III. p. 4.
— luſus varii ſunt, Obſ. An. 79.
Nerion anguſtifolium odoratum, Th. Max. N. 178.
Nervus Acceſſorius tam in dextra quam in ſiniſtra parte è variis fibris nervoſis conſtat, Th. I. N. 5. n. 5.
— *Patheticus* in latere dextro duplex, Th. VII. N. 10. n. 1.
— *Sublingualis* à latere ſub lingua reptat, non autem ſub frenulo ipſo, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 1.
— *Supernumerarius* in capitis baſi interiore, à latere dextro nervi paris vagi, Th. I. N. 5. n. 1.
Nervi Cruralis curſus & diviſio, Th. VI. N. 22. n. 1.
— tenuis fibra, in innumeras fibrillas ſubdiviſa, delineata, Th. III. tab. 4. fig. 4.
— vel minimi vulnus eſt lethiferum, Reſp. ad Bidl. p. 14.
Nervi è *Medulla Oblongata* oriundi optime à Ruyſchio depinguntur, Ep. XII. tab. 13.
— ex *Cerebro* oriundi, Th. VIII. N. 42. n. 3.
— *Intercoſtales* non ſemper eodem modo diſtribuuntur, Th. I. Aſ. II. N. 10. not.
— — non ſemper in coſtarum ſulcis ſeſe abſcondunt, Th. VI. N. 27. not.
— *Optici*, vid. Optici nervi.
— *Pathetici* raro in uno latere duplices reperiuntur, Th. VII. N. 10. n. 1.
— *Spinalis Medullæ* ex principio Spinalis Medullæ alio ritu prodeunt, quam illi, qui emergunt è corpore globoſo, aut à thalamis & ceteris Medullæ Oblongatæ locis, Ep. XII. p. 26.
— — — innumeris gaudent arteriis, Th. I. Aſ. III. N. 9. n. 4.
— — — noni paris eodem ritu prodeunt, quo ceteri nervi, è Medulla Spinali oriundi, id quod à nemine delineatum, Ep. XII. p. 26. tab. 13. lit. m.
— — — numerum habent incertum & inæqualem, Ep. XII. p. 26.
— — — ſunt productiones filamentoſæ Piæ Matris, Ep. XII. p. 25. 27.
— *Vagi* in utroque latere duobus in locis Cranium perforant, Th. I. N. 5. n. 4.
Nervorum Auditoriorum ramus durus à molli eſt diſtinctus, Th. I. N. 4. n. 2.
— *Cranii* oſſa perforantium decem paria, *ibid.* n. 1. undecim vel duodecim paria, *ibid.* N. 5. n. 3. octo paria recenſita, Th. IV. N. 4. n. 1. & ſeqq.
— *Diſtributio* à Williſio quomodo facta ſit, in eos ſcilicet, qui voluntariæ actioni, et alios, qui vitali præſunt, Ep. XVI. p. 5.
— *Diverſitas* in ſingulis fere corporis plagis maxima eſt, Adv. Dec. I. p. 14.
— *Exortus* è capite, Th. X. N. 22. not.
— *Extrema* differunt ratione ſtructuræ, Adv. Dec. I. p. 14.
— — ſunt ſubtiliſſima, Th. III. tab. 4. fig. 4.
— *Olfactoriorum* extremitates os cribroſum perforant, Th. I. N. 5. n. 2.
— *Origo* & principium, Ep. XVI. p. 11.
— *Sanguiferorum* læſio eſt periculoſa, Reſp. ad Bidl. p. 14.
— *Tranſitus* per Cranii partem inferiorem, Th. IV. N. 3.
— *Vaſa* ſanguinea, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7. & Aſ. III N. 9. n. 4.
Neurologia ſcitu eſt neceſſaria, Reſp. ad Bidl. p. 13.
Nidulus exiguus Americanus cum ovis,

Th. Anim. I. N. 6.
Nutritio foetus difficulter explicari poteſt, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. N. 19. vid. Foetus nutritio.
— quomodo contingat? Ep. VIII. p. 5. Ep. XVI. p. 9. 10. Th. III. N. 16. n. 2. Th. IV. N. 96. Th. VI. in Prodrom. & N. 125. n. 3. Th. X. N. 35. Adv. Dec. I. p. 17. Adv. Dec. II. p. 20.
Nutritius ſuccus quomodo ad foetum vitulinum deducatur? Th. VI. N. 74. n. 3.
— — ubi conficiatur? Th. V. N. 41. vid. etiam Foetus nutritio.
Nymphæ, Th. VI. N. 1. n. I. Th. VII. N. 60.
— cute & poris carent, Th. V. N. 70. not.
— in Perinæo ubi hæreant ante excretionem? Th. I. Loc. Arc. IV.
Nympharum exuviæ per vias urinarias expulſarum, *ibid.* vid. & Chryſalides & Chryſalidum.

O.

OBſtetricaria ars fabulis, erroribus & præjudiciis plena eſt, & quomodo emendanda? Adv. Dec. II. p. 32. & ſeq.
— — male ſuccedens non ſemper obſtetricibus imputanda, *ibid.* p. 38. 39.
Obſtetrix excuſanda eſt, ſi viſcerum fiat profuſio, ubi cutis circa Umbilicum defectus eſt, Obſ. An. 72.
— non nimis crudeliter tractare debet puerperas, Obſ. An. 61.
Obſtetrices quid in obſtetricando debeant obſervare? Obſ. An. 61.
Obſtetricum auguria è multiplicitate nodi Funiculi Umbilicalis, Cat. Rar. p. 136.
— præjudicia varia, Adv. Dec. II. p. 37.
Oculus balænæ ad corporis formam admodum exiguus, Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 1.
Oculi humani utraque palpebra, vid. Palpebræ.
Oculi balænarum, tum ſecundum longitudinem, tum transverſim diſſecti, Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 1. N. 9. & N. 17. Th. Max. N. 51.
— carentes medulloſa ſubſtantia, Ep. XIII. tab. 16. fig. 16.
— gallinarum, Th. IV. N. 15. Th. V. N. 33.
— humani, Th. II. Aſ. I. N. 7. 8. 11. 13. Aſ. II. N. 7. 10. 11. 13. 15. Aſ. V. N. 17. Aſ. VI. N. 3. & N. 10. Th. IV N. 47. Th. V. N. 99. Th. X. N. 23. N. 125. & 146. Th. Max. N. 34.
— — cum annexis muſculis, aut iis omnibus privati, Th. II. Aſ. I. N. 10. Aſ. III. N. 2. & 3.
— — infantiles & pueriles, eorumque partes, tum anteriores tum poſteriores, Ep. XIII. tab. 16. Th. II. Aſ. I. N. 4. 5. & N. 14. Aſ. II. N. 2. & N. 14. Aſ. VI. N. 11. Th. Max. N. 44.
— — ſuperficiem interiorem quamnam habeant? Th. II. Aſ. I. N. 6.
— infantum Th. I. Aſ. II. N. 14. Th. II. Aſ. IV. N. I. & Aſ. VI. N. 11. Th. III. N. 57.
— puerorum, quorum quidam transverſim ſecti, Th. II. Aſ. I. N. 2. & N. 12. Aſ. II. N. 2. Aſ. IV. N. 14. 16.
— vitulorum, Th. II. Aſ. I. N. 15. Th. X. N. 147.
Oculorum Arteriolæ per membranas tenuiſſimas, ut Choroideam, Ruyſchianam & Retinam, nutritioni vel calefactioni haud ſolum inſerviunt, Ep. XIII. p. 32.
— *Delineatio* cum Nervis ocularibus ex juvene, Ep. XIII. tab. 16. fig. 6. alia ſecundum oculum humanum transverſim ſectum, ibid. fig. 15.
— *Ductus Nuckius* peculiaris ductus eſt, Ep. XIII. p. 11.
— *Fibræ* motrices, muſculos conſtituentes, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 5.
— *Glandula* lachrymalis multis oſculis prædita eſt, Th. II. Aſ. V. N. 9. n. 2. unde varii pili prodeunt, *ibid.* N. 1. n. 2.
— *Humor Aqueus* absque omni dubio non ita remanet, quin renovetur, Ep. XIII. p. 11.
— — *Cryſtallinus* & *Vitreus* in hominibus tunicis circumdati ſunt, nullis vaſis ſanguineis viſibilibus dotatis, Ep. XIII. p. 10. 16. 32. fig. 20. 21.

— — *Vitreus* Cryſtallinum in ſinum ſuum recipit, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 4.
— *Humoris Cryſtallini* tunica ex ove vaſis ſanguineis repleta, Th. II. Loc. Arc. IV.
— *Humores Cryſtallini & Vitrei*, Th. II. Aſ. I. N. 2. N. 11. n. 4. & N. 14. n. 13.
— — — ovinus & vitulinus cum membranula ambiente *Aranea* dicta, Th. II. Loc. Arc. IV. vid. Oculorum Membranula.
— — tres ſunt, Ep. XIII. p. 6.
— *Humorum* portiones depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 20. & 21.
— *Iris* humana, Th. II. Aſ. II. N. 2. not.
— — quid ſit? Ep. XIII. p. 5. 10. tab. 16. fig. 17. Th. II. Aſ. II. N. 2. & tab. 1. fig. 4.
— *Iridis* arteriolæ depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 17. earumque naturalis magnitudo, *ibid.* fig. 17.
— — circulus minor, Ep. XIII. tab. 16. fig. 17. Th. II. Aſ. I. N. 15. fig. 4. 5. 6. 7.
— — — major Ep. XIII. p. 31. Th. II. tab. 1. fig. 7.
— *Lachrymalia puncta* in vitulo admodum capacia, Th. II. Aſ. V. N. 1. n. 3.
— *Ligamentum Ciliare*, Ep. XIII. p. 5. 12. 13.
— — — conſtat jugis undulatis latiuſculis, Ep. XII. p. 12. 30. 31. fig. 8. lit. c. fig. 13. 14. Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 3. tab. 1. fig. 4. & 5.
— — — haud conſiderandus eſt tanquam muſculus, nec eorum munere fungitur, Th. II. Aſ. I. N. 15. Aſ. VI. N. 11. n. 3.
— — — inter, & Proceſſum Ciliarem magnum eſt diſcrimen, Ep. XIII. p. 12. 13 Th. II. Aſ. I. N. 15. & Aſ. VI. N. 11. n 3.
— — — innumeris arteriolis inſtructum, Th II. Aſ. I. N. 4.
— — — quid ſit? Ep. XIII. p. 12.
— — — ut & Proceſſus ejus, quomodo recedere poſſint à pupilla, & ad eam accedere? Th. II. Aſ. IV. N. 11.
— *Ligamenti Ciliaris* Proceſſus, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 2.
— — — — ex quo conſtet? *ibid.* N. 15.
— — — ſtatus naturalis, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— *Liquor*, ad eos humectandos deſtinatus, quomodo poſſit condenſari? Ep. III. p. 28.
— *Membrana* nictitans ex gallina, Th. IV. N. 15. Th. V. N. 33.
— *Membranula*, ambiens humorem Cryſtallinum, *Aranea* dicta, Th. II. Loc. Arc. IV. ſententiæ diverſæ de ejusdem exiſtentia, *ibid.*
— *Muſculi* vaſorum ſanguineorum ingenti copia ſcatent, Th. III. N. 57.
— *Nervus* naturali ſitu & colore, Th. I. Aſ. II. N. 14 n. 1.
— — cuinam rei præcipue deſtinatus? *ibid.*
— *Nervi Ciliares*, Th. II. Aſ. I. N. 4.
— — — cur ita dicantur? Th II. Aſ. I. N. 7. n. 3.
— — — in aliis numeroſiores, in aliis pauciores, Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 2. & N. 16.
— — — quare alios fugerint? Th. II. Aſ. I. N 7. n. 2.
— — — Ruyſchiani, Ep. XIII. p. 30. fig. 11. 12. Th. II. Aſ. I. N. 4. N. 7. n. 2. 3. & N. 10. n. 6.
— — quomodo ingrediantur in Tunicam Scleroticam? Ep. XIII. p. 29. fig. 6.
— *Orbitæ* vulnus lethale, Obſ. An. 54.
— *Palpebræ*, vid. Palpebræ.
— *pars* interior innumeris papillis nerveis ſcatet, Th. X. N. 28.
— *Partes* conſtitutivæ, Ep. XIII. p. 5.
— *Partium* delineatio & deſcriptio ex balæna, Th. II. tab. 1.
— — omniumque Tunicarum, vaſorum diſtributionis &c. in homine accuratiſſima delineatio, Ep. XIII. tab. 16. Th. II. tab. 1.
— *Pigmentum* pullum, ibidem exiſtens, quid? Ep. XIII. p. 13. 14. 28. tab. 16. lit. c. Th. II. Aſ. I. N. 15. Aſ. II. N. 7.
— *Pigmenti* nigri reſiduum, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 5.

— — — ſtriæ latiores in homine, quam in quadrupedibus, Th. II. Aſ. II. N. 7.
— *Proceſſus Ciliaris*, Ep. XIII. p. 5. 12. 13.
— — — gaudet fibris motricibus longitudinalibus, &c. Ep. XIII. p. 12. 13. 30. fig. 8. lit. d. fig. 13. Th. II. Aſ. I. N. 15. Aſ. II. N. 7. Aſ. IV. N. 11. Aſ. VI. N. 11. n. 3. tab. 1. fig. 4. 5. 7.
— *Pupilla* quibus tendinibus dilatetur, & conſtituatur? Th. II. Aſ. II. N. 7. Aſ. IV. N. 11. not.
— — vaſa ſanguinea habet, Th. II. Aſ. N. 11. n. 1.
— *Pupillæ* circulus ex quo conſtet? Th. X. N. 125.
— *Senſibilitas* unde veniat? Th. X. N. 23.
— *Situs* perverſus in ove, Adv. Dec. I. p. 21
— *Tunica Adnata* quænam ſit? Ep. XIII. p. 5. 10.
— — *Choroidea*, Ep. XIII. p. 11. Th. II. Aſ. I. N. 3. 4. 5. & ſeq. Aſ. IV. N. 20.
— — — arteriolis gaudet, diverſum reptatum obſervantibus ab arteriolis Tunicæ Ruyſchianæ, vid. Tunica Ruyſchiana.
— — — cujus ſuperficies exterior obſita eſt Pigmento nigro, Th. II. Aſ. II. N. 7.
— — — depicta, Ep. XIII. tab. 16. fig. 8. 10. 11.
— — — ejusque nervi Ciliares, *ibid.* fig. 8.
— — — inverſa, Th. Max. N. 57.
— — — numeroſas habet arterias, Ep. XII. p. 12. 14. p. 29. fig. 8. Th. II. Aſ. I. N. 1. n. 2.
— — — pars ejus poſterior, Th. III. N. 57.
— — — quarta exiſtit, duplici lamella conſtans, quarum interior *Ruyſchiana*, anterior *Uvea* dicitur, Ep. XIII. p. 5. 11. 12. 13.
— — *Cornea*, Th. II. Aſ. II. N. 4. Aſ. IV. N. 11. Th. III. N. 48. & 53.
— — *Cryſtallina*, Ep. XIII. p. 10.
— — — quid ſit? *ibid.*
— — *Innominata* ſive *Tendinea*, Ep. XIII. p. 5. 10.
— — *Retina*, Ep. XIII. p. 6. 15.
— — — an ex medullari ſubſtantia ſolummodo ſit conflata? Ep. XIII. p. 15.
— — — arteriolas habet, quæ è fundo oculi eam adeunt, Ep. XIII. p. 15. 29. fig. 7. earum ortus, *ibid.* p. 16.
— — — interius undulata aliquoties reperitur, Ep. XIII. p. 23. Th. II. Aſ. II. N. 2.
— — — medulloſa, Th. II. Aſ. I. N. 3. n. 1.
— — — nulla ſubſtantia medulloſa obſita, Th. II. Aſ. II. N. 11. n. 3.
— — — plane vaſculoſa fere exiſtit, Ep. XIII. p. 15. 31. fig. 16. Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 5. Aſ. II. N. 8. n. 2. & N. 11. n. 3.
— — — quam ſubtilis & tenuis ſit? Ep. XIII p. 15. Th. II. Aſ. I. N. 12. n. 1. Aſ. II. N. 8. n. 1. 2.
— — — unde ſit denominata? Ep. XIII. p. 15.
— — — undulata apparens; Th. II. Aſ. II. N. 2.
— — *Ruyſchiana*, Ep. XIII. p. 13. Th. II. Aſ. I. N. 2. & ſeqq. Aſ. IV. N. 20. Adv. Dec. III. p. 5.
— — — craſſitie papyro proxima eſt? Th. II. Aſ. I. N. 17. n. 1.
— — — defenditur contra Ravium, Ep. XIII. p. 13. & ſeq. p. 29. Adv. Dec. III. p. 5.
— — — depicta, Ep. XIII. tab. 16. fig. 7.
— — — expanſa, ejusque facies interior, Ep. XIII. tab. 19. fig. 13.
— — in dubium vocata & quare? Ep. XIII. p. 6.
— — — nunc à Cl. Albino accuratiſſime præparata hodie demonſtratur, Adv. Dec. III. p. 5.
— — — pars ejus poſterior, Th. III. N. 54.
— — — quem uſum habeat? Ep. XIII. p. 14.
— — — quomodo à Choroidea differat? Th. II. Aſ. II. N. 17.
— — — quomodo Choroideæ ex parte ſit connata? *ibid.* Aſ. I. N. 9. not.
— — — quomodo inventa & quare ita denominata? Ep. XIII. p. 13.
— — — quo-

— — — quouſque pertingat? Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 4.
— — — reptatu arteriolarum diverſo gaudet ab arteriis Choroideæ, Ep. XIII. tab. 16. Th. II. Aſ. VI. N. 11. n. 2. Th. X. N. 146. qui reptatus in utraque Tunica depingitur, Ep. III. tab. 16. fig. 9.
— — — vere datur, eſtque plane vaſculoſa, Ep. XIII. p. 11. 13. 14. 30. fig. 9. Th. II. tab. 1. fig. 6.
— — *Sclerotica*, ſive *Dura*, Ep. XIII. p. 5. 11. Th. II. Aſ. I. N. 2. 3. 4. 5. n. 1. & N. 10. n. 2.
— — — anterius *Cornea* audit, Ep. XIII. p. 5. 6. 11.
— — — ductum habet peculiarem, cum vena non convenientem, à Cl. Nuckio inventum, Ep. XIII. p. 11.
— — — inverſa, Th. Max. N. 57.
— — — reflexa, Th. II. Aſ. VI. N. 15.
— — — portiones ejus, Th. II. Aſ. I. N. 6. Aſ. II. N. 1. Aſ. V. N. 18.
— — — portiones ipſius depictæ, Ep. XIII. tab. 16. fig. 4. 12. 16. 19.
— — — ſcatet inſuper novis, à Ruyſchio detectis, vaſculis plurimis, quæ forte humorem aqueum, per ductum Nuckianum allatum, reducunt, Ep. XIII. p. 11. Th. II. N. 10. n. 2.
— — — vaſa habet ſanguinea, ſed non tam copioſa, quam Adnata &c. Ep. XIII. p. 11. 29. tab. 16. fig. 6. 8.
— — — vaſcula ipſius nova veroſimilia, Ep. XIII. p. 11.
— — *Vitrea*, Ep. XIII. p. 16.
— — *Uvea* aliquando à Choroidea differre videtur Ruyſchio, Ep. XIII. p. 11. 12.
— — — efformat Iridem, Ligamentum Ciliare, ejusque Proceſſum, Ep. XIII. p. 12.
— *Tunicæ* ab auctoribus numero diverſæ ſtatuuntur, alii quatuor, alii quinque, ſex alii &c. enumerant, Ep. XIII. p. 5.
— — ſunt octo, Ep. XIII. p. 10.
— *Tunicarum*, Humorum &c. variæ delineationes, Th. II. tab. 1. fig. 1. & ſeqq.
— — recenſio & deſcriptio, Ep. XIII. p. 10. & ſeqq. Th. X. N. 125. n. 1.
Oeſophagus ope fibrarum muſculoſarum & longitudinalium abbreviatur, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
— quomodo deſcendat? Th. IX. N. 63. n. 2.
— ſtomachi, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
Oeſophagi Anguſtatio qualis affectus? Adv. Dec. I. p. 24.
— — quomodo curanda? *ibid.* p. 26. ſeqq.
— *Arteriæ* exortus ab arteria Bronchiali, de Valv. c. 4. Obſ. 10.
— *Fibræ* circulares, ſive internæ, Th. II. Aſ. V. N 6.
— humani portio, Th. III. N. 77.
— *Integumentum* papilloſum eſt, Th. VII. N. 40. Th. VIII. N. 40. Th. VIII. N. 47. Adv. Dec II. p. 26.
— *Morbi*, pro inſanabili habiti & rariſſimi, curatio pulchra, Adv. Dec. I. p. 24.
— *Situs* tortuoſus facit deglutitionem læſam, Th. IX. N. 63. n. 2.
Omentum arterias plurimas habet, Th. I. Aſ. I. N. 7. n. 3. Aſ. III. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 5.
— continens faſciculum pilorum, Th. X. N. 1. lit. A.
— continens tumorem piloſum, Obſ. An. 18. Th. III. N. 63. n. 2.
— craſſitie inſigni donatum, Obſ. An. 18.
— equinum, Cat. Rar. p. 180. & p. 182.
— in ſtatu naturali nullis foraminibus eſt pertuſum, Th. I. Aſ. III. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 6. Th. V. N. 8. Th. VI. N. 8. & 33. n. 2. Th. VIII. N. 18. Th. X. N. 70. quomodo foramina hæc contrahat? Th. V. N. 8.
— licet ſit tenue, ſæpius tamen incraſſatur, Th. X. N. 117.
— omni pinguedine deſtitutum, Th. V. Loc. Arc. IV.
— Peritonæo adhærens, Obſ. An. 18.
— ſcirrhoſum, Obſ. An. 19.
— uteri fundo connatum, Obſ. An. 63. fig. 53. & Obſ. 83. fig. 68.
Omenti Coarctatio ſcirrhoſa ventris poſt-

partum, tumorem oblongum referens, Obſ. An. 63.
— *Conſumptio*, Obſ. An. 70. Adv Dec. II. p. 12.
— — non eſt lethalis, de Valv. c. 4. Obſ. 19.
— *Craſſities* unde veniat? Th. IX. N. 70.
— foetus humani portiones, Th. I. Aſ. III. N. 8. Th. X. N. 122.
— portio nulla pinguedine obſita, Th. X. N. 69.
— portiones aliæ, Cat. Rar. p. 181. Th. IV. N. 49. n. 2. Th. X. N. 70. & 117.
— tenuiſſimi portio, Th. X. N. 57.
— *Tenuitas* in ſtatu ſano, Th. VI. N. 33. n. 2. Th. X. N. 69. & 70.
Ophthalmia ſedem habet in vaſis ſanguineis Tunicæ Adnatæ, Ep. XIII. p. 10.
Opticus Nervus, Th. II. Aſ. I. N. 7. n. 6.
— — involucris duobus præditus eſt, Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3. Aſ. III. N. 2.
— — non recta linea, ſed curvo tramite ad oculum vitulinum incedit, Th. II. Aſ. I. N. 15. n. 2.
Optici Nervi arteriæ ſerpentino reptatu decurrunt, Th. II. Aſ. I. N. 6.
— — involucra, Ep. XIII. p. 28. fig. 4. Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3. Aſ. II. N. 14. n. 2. Th. IV. N. 3. n 2.
— — ſpongioſitas in cadavere recenti à nemine demonſtrata, Ep. XIII. p. 29. fig. 4. 5. Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7. Th. II. Aſ. I. N. 11. n. 3.
Opticum Nervum concomitantes arteriæ ſerpentino curſu incedunt, Th. II. Aſ. I. N. 6. & Aſ. II. N. 11. n. 2.
Optici Nervi ex plurimis fibris nerveis compoſiti, Th. X. N. 164.
— — immediate amicti ſunt Pia Matre, Th. VII. N. 12 n. 3.
— — ſunt poroſi, Th. I. Aſ. II. N. 5. n. 7.
Opticorum Nervorum coalitio, Ep. XIII. tab. 16. fig. 5.
— — — & proventus, Th. V. N. 29.
Opuntia Americana ſpinoſa minor, Th. Anim. I. N. 4. & N. 32.
Opuntiæ Americanæ ſpinoſæ majoris ramus, Th. X. N. 7.
— — — minoris ſpinula, *ibid.* N. 123.
— fructus, Th. V. N. 61.
— ſpinoſæ majoris fructus, Th. Anim. I. N. 74.
Orbis Africanus, *ibid.* N. 60.
— — cauda bicolori, *ibid.* N. 75.
— Curacaovienſis, nigris coloribus, N. 36.
Oris labia, vid. Labia.
Orthopnœa ab obſtructione & expanſione veſicularum Pulmonis, Obſ. An. 19. 20. & 21.
— comitem habet livorem labiorum, totiusque faciei, Obſ. An. 19. frequentius fit, quam quidem obſervarunt Medici, Obſ. An. 21.
— in Hydrope ex Hydatidum congerie, Obſ An. 27.
Os Alæ fractum & ſanatum ex anate, Cat. Rar. p. 33.
— *Capitis* denudatum, ab aëre licet nigreſcens, tamen absque viſibili lamellarum ſeparatione reſtitutum, Obſ. An. 5.
— — quanam ætate ſit membranaceum? Th. III. ab init.
— *Caudæ* in viris magis ad oſſa pubis accedit, Cat. Rar. p. 108.
— *Coccygis* in difficili partu extrorſum vertitur. Adv. Dec. II. p. 43. vid & Partus difficilis.
— *Cubiti*, carie exeſum, ex quo propullulavit fruſtum in formam fiſtulæ, Th. X. N. 176. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— — pueri ſex circiter annorum, Cat. Rar. p. 117.
— *Cuneiforme* falſo quartum audit, Cat. Rar. p. 131.
— *deforme*, in Atheromate repertum, Th. Max. N. 160.
— *Femoris*, vid. Oſſis Femoris &c.
— *Fractum* è gallina, quomodo à natura ferruminatum ſit? Th. VIII. N. 49.
— *humanum* cum annexis, Th. VI. N. 115.
— *Humeri* delineatum, Th. X. tab. 3. fig. 2.
— — ex infante delineatum cum exuviis ver-

vermiculi in ejus cavo, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 1.
— — humoribus exeſum, Cat. Rar. p. 155.
— — in quo Oſſeo-ſpongioſa ſubſtantia tanquam Diploë Cranii reperitur, Th. X. N. 176.
— — ſex annos fere nati, Cat. Rar. p. 117.
— *Occipitis* duplex ſupra invicem poſitum, Cat. Rar. p. 175.
— — è quatuor partibus coagmentatum, *ibid.* p. 106.
— — in ætate infantili ex quatuor conſtat oſſibus, Th. V. Loc. Arc. I. n. 3.
— — prominentia oſſea præternaturali præditum, Cat. Rar. p. 116.
— — ſeparatur ab oſſe Sphoenoides tantum in junioribus, *ibid.* p. 115.
— *Olecrani* pro Apophyſi ſpuria habendum, Cat. Rar. p. 117.
— *Palati* humani, *ibid.*
— *Pectoris* è quinque oſſiculis rotundis conſtat, *ibid.* p. 112.
— — ex undecim oſſiculis rotundis conflatum, *ibid.* p. 111.
— — infantis, Th. IX. N. 2.
— — qua ætate è quatuor oſſibus conſtet? Cat. Rar. p. 113.
— — ſenis ex uno oſſe conſtans, *ibid.* p. 178.
— *Styloides* aliquando oſſi Hyoidi conjungitur per ligamenta, ita ut poſtea cum ea in unum os concreſcat, Adv. Dec. III. p. 31.
— — cur nunquam fere inveniatur in Craniis ex Coemeteriis collectis? *ibid.* p. 30.
— — in juvenibus non per Symphyſin, ſed Anthrodiam Dianthroſeos jungitur oſſi Temporum, hinc Crania ex ſepulchris collecta hoc oſſe ſæpe orbata ſpectantur, *ibid.* p. 31. ſed in ſenibus contra naturam per Symphyſin aliquando illud annectitur; *ibid.*
— — non eſt Apophyſis oſſis Petroſi, *ibid.*
— *Tali & Calcis*, Th. Max. N. 208.
— *Tibiæ* absque cavitate, quod rariſſimum eſt, repertum, Th. II. Loc. Arc. V. Th. III. Loc. I. N. 5. Th. IX. N. 2. n. 3.
— — à carie corruptum, Cat Rar. p. 171.
— — à carie craſſum & deforme &c. Th. X. N. 174.
— — à carie exeſum, ex quo propullulavit fruſtum magnum, teres & cavum, in formam fiſtulæ, Th. VIII. N. 8.
— — aliquando Diploë & lamella duplici, velut Cranium, conſtat, Th. VIII. N. 8.
— — arteriæ ejus per portionem Perioſtii Anticmenii, Ep. V. tab. 5. fig. 1.
— — delineatum quoad nonnullas portiones, Th. VIII. tab. 3. fig. 2. & 4. Th. X. tab. 2. fig. 2. & ſeqq.
— — & *Femoris* per Ancyloſin coalita, Cat. Rar. p. 175.
— — exeſum è meretrice, *ibid.* p. 174.
— — Exoſtoſes ejus. vid. Exoſtoſes.
— — humanæ, Th. VI. N. 34. Th. VII. N. 14. Th. X. N. 72. 115. & 121. Th. Max. N. 88. & 157.
— — — cum prominentia unius fruſti fracti, Cat. Rar. p. 179.
— — — incurvatum, *ibid.* p. 179.
— — medulla ipſius quomodo fiat in ſepulchro, Th. IX. N. 2. n. 2. vid. etiam Oſſium Medulla.
— — non omnino eſt deſtitutum duabus tabulis, Th. VIII. N. 8. not.
— — portio ipſius, Th. IX. N. 2.
— — præternaturale, è nucha ovis exſectum, Cat. Rar. p. 178.
— — ſubſtantiam quamnam habeat? Th. IX. N. 2. n. 1.
— — ſuperficie exteriore & interiore quanam gaudeat? Th. X. N. 178.
— — Topho & Exoſtoſibus obſitum, Th. X. N. 177. & 178. ejusque delineationes, *ibid.* tab. 2. fig. 2. & ſeqq.
— — vaſa ſanguinea habet, quæ vero raro ſenſus incurrunt, & quare? Ep. V. p. 18.
— — — — quemnam reptatum & conſtitutionem habeant? Th. X. N. 121.
— — utrumque, Cat. Rar. p. 166.

Oſſis Coxæ & acetabuli ejus membrana & vaſa ſanguifera, Adv. Dec. II. p. 1.
— *Femoris Acetabulum* delineatum ex juvene, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 3.
— — *Caput* delineatum, Th. V. tab. 2. fig. 1.
— — *Caries*. Cat. Rar. p. 139.
— — *Cartilagineæ cruſtæ* in ſuprema ſuperficie vaſis ſanguineis deſtituuntur, & quare? Adv. Dec. III. p. 33.
— — *Cartilagines* mobiles, quæ inter oſſium, articulatim commiſſorum, extrema interponuntur, quandoque penitus deficiunt, *ibid.*
— — *Cavitas* non ſemper datur, *ibid.* p. 32.
— — *Cervix* deficiens, Th. IX. N. 44. quo modo ejus caput ferruminatum? *ibid.*
— — *Collum* ex quonam conſtet? Th. VIII. N. 103. n. 1.
— — — facile frangitur, Th. VIII. N. 103. & n. 1. 2. 3. 4.
— — — in totum poſt fracturam deficiens, Th. VIII. N. 103. n. 1. Th. IX. N. 74. ejus ligamenta craſſa, & quomodo horum ope ſit connatum? Th. IX. N. 74.
— — *Colli* fractura frequens in vetulis claudicantibus, Th. VIII. N. 103. & n. 2. 3. 4.
— — *Curvatura* quomodo curanda? Adv. Dec. II. p. 16.
— — *Delineatio*, cum Chryſalidibus in ejus cavo, ex homine, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 1.
— — — cum inhærente animalculo, Scarabæum æmulante, ex femore pueri octo annorum, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— — *Dolores* interni in lue Venerea unde? Th. X. N. 182.
— — *Epiphyſis* inferior delineata, Th. VII. tab. 3. fig. 1.
— — — in infantibus plane cartilaginea eſt, ſucceſſu temporis, cartilagine abrupta, particulæ oſſeæ ſuccedunt, Th. X. N. 182. & tab. 3. fig. 2. & 4.
— — & *Tibiæ* in caſu Valgi conſtructio, Adv. Dec. II. tab. 1. fig. 2.
— — *Ferruminatio* ex anate, Cat. Rar. p. 169.
— — *Fractura* male ſanata & repoſita, Cat. Rar. p. 129.
— — hominis adulti fruſtum maxima craſſitie, Th. Max. lit. H.
— — humani magna expanſio ab humoribus cauſata, Cat. Rar. p. 179.
— — *Membrana* & Vaſcula ſanguifera, Adv. Dec. II. p. 2.
— — *Membranula*, Medullam ambiens, vaſculoſa eſt, Th. X. N. 82.
— — pars ſuperior delineata, Th. VIII. tab. 3. fig. 1. & Th. IX. tab. 1. fig. 1.
— — particula carie obſeſſa, Cat. Rar. p. 139.
— — portio delineata, Th. V. tab. 2. fig. 2.
— — — ex infante, Th. X. N. 182. delineata, *ibid.* tab. 3. fig. 4.
— — — fracturam paſſa, Th. IX. N. 74.
— — puerilis objectum, Cat. Rar. p. 117.
— — ſegmentum partim carneum, partim tendinoſum, Adv. Dec. II. tab. 1. fig. 1.
— — *Subſtantia* durior & compactior, vulgo *Ivoor* dicta, nusquam craſſior eſt, quam in ſui medio, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 1. lit. I.
— — *Trochanter* major & minor ſunt Apophyſes ſpuriæ Cat Rar. p. 117. Adv. Dec. III. p. 31.
— — vetulæ claudicantis portio ſuperior, Th. IX. N. 44.
— — *Unio* per Ancyloſin cum oſſe Tibiæ & patella, Cat. Rar p. 178.
— *Frontis Cavitas* perquam exilis, Cat. Rar. p. 114. vid. Frontis Oſſis cavitas.
— — & *Bregmatis* diſtantia, vid. Oſſa Bregmatis.
— — & naſi portio, Th. IX. N. 68.
— — *Exciſio* è fœtu humano, Th. Max. N. 210.
— — *Membranula* tenuiſſima, qua tegitur ejus cavitas, vaſculoſa valde eſt, Th. IX. N. 13. n. 7.
— — *Sulci* longi unde ortum ducant? Cat. Rar. p. 113.
— *Ilii* utriusque partes in junioribus, *ibid.* p. 106.

— — *Acetabulum*, Th. V. N. 25.
— — *Conſtitutio* Spinæ cartilaginoſæ in tenellis, Cat. Rar. p. 106.
— *Innominati* & *Sacri* Ancyloſis, Cat. Rar. p. 117.
— — *Ligamenti* nerveo-cartilaginei uſus & vaſa ſanguinea, Th. V. N. 25. n. 1.
— — objectum ex ove, Cat. Rar. p. 130.
— — partes. Cat. Rar. p. 111.
— — portio delineata, Adv. Dec. II. tab. 3. fig. 3.
— — *Situs* declivior lateris ſiniſtri unde proveniat? Cat. Rar. p. 110.
— pueri ſegmentum, Perioſtio obductum, delineatum, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 8.
— *Sacri* arteriarum reptatus & ortus, Th. V. Loc. Arc. VII. n. 2.
— — ex infante portio. Th. V. N. 69.
— — infima pars ad tumorem producendum diſpoſita eſt, Obſ. An. 35.
— — — — à poſtica parte ſemper hiat, pinguedine tecta, *ibid.*
— — portio delineata, Th. V. tab. 3. fig. 1.
— — *Vertebræ* maxime differunt à vertebris dorſi, Th. V. N. 69. & tab. 3. fig. 1.
— *Temporum* Proceſſus Mammiformis, vid. Mammiformis Proceſſus.
Oſſa an ex lamellis conſtent? Th. X. N. 176.
— *Brachii* carioſa & intorta à lue Venerea, Cat. Rar. p. 174.
— *Bregmatis* & *Frontis* in jamjam natis valde diſtant, imo magis quam vulgo annotarunt auctores, quæ diſtantia in partu admodum proficua eſt, Th. VIII. N. 2.
— *Capitis*, vid. Os Capitis.
— *Carpi* fracta, poſt tres annos nondum coalita, in nebulone, Obſ. An. 4.
— *Cavo* deſtituta, cur ita conſolidentur? Adv. Dec. III. p. 32.
— *Cavo* omni ſæpe deſtituuntur ob morbum antegreſſum, *ibid.* vid. & Oſſium cavitas.
— *Coalita* in unum, & in aliam ſubſtantiam mutata, Th. V. N. 53.
— *Conſervata* in liquore melius demonſtrantur, quam exſiccata, Th. II. Aſ. V. N. 11. Th. IV. N. 25.
— *Coſtarum*, vid. Coſtarum oſſa.
— *Cranii* adulti hominis, Cat. Rar. p. 113. 114. 115. 116. & 117.
— — exeſa ex lue Venerea, &c. *ibid.* p. 174.
— — foetus creſcunt ſtriatim inſtar glaciei, Th. I. n. 2.
— — in foetu aliquando pertuſa ſunt, Cat. Rar. p. 176.
— — — — non per ſuturas ſed membranas conjunguntur, Th. II. Loc. Arc. II. N. 1. n. 2.
— — — — non per mutuum contactum, ſed per diſtantiam conjunguntur, Th. II. Loc. Arc. II. N. I. n. 4. Th. III. Loc. 2. N. 1. & 2.
— — — — non ſunt cartilaginea, ſed membranacea, Th. III. ab. init.
— — nuper nati, Cat. Rar. p. 105.
— — pueri octo annos nati, *ibid.* p. 115.
— *Embryonis* ſeptem ſeptimanarum, Cat. Rar. p. 122.
— *Emolliri* poſſunt ab acido liquore, ita ut flectantur, Th. IV. N. 38. Th. VI. N. 13.
— *Ferruminata* ab ipſa natura, Cat. Rar. p. 133. Th. VIII. N. 42. & 98.
— *Foetus* quatuor menſium, Cat. Rar. p. 109. 119. & 139.
— — ſex præter propter menſium, *ibid.* p. 123. Th. VIII. tab. 1.
— *Fracta*, bene tractata, cur quandoque non concreſcant? Adv. Dec. II. p. 6.
— *Fracta* ſemel, quare facili negotio iterum frangantur? Th. VIII. N. 49.
— *Franguntur* facilius in extremitatibus, quam in medio, & quare? Adv. Dec. III. p. 30.
— — in infante facile in partu difficili, & quare? *ibid*
— *Infantis* anni unius, Cat. Rar. p. 165.
— — — unius cum dimidio, *ibid.* p. 163.
— — annorum octo, *ibid.* p. 163.
— — — quatuor, *ibid.* p. 111.

— — — quinque, *ibid.* p. 112.
— — — trium, *ibid.* p. 106.
— — menſium octo, *ibid.* p. 107.
— — — quinque, *ibid.* p. 144.
— — — ſex, *ibid.* p. 136. & 137.
— — ſex ſeptimanarum, *ibid.* p. 106.
— *Iſchii* in partu laborioſo aliquando à ſe invicem dehiſcunt, Adv. Dec. II. p. 42. 43.
— *Magna* fracta ſæpe non ferruminantur, Obſ. An. 4. Adv. Dec. II. p. 6. quid tum faciendum? Adv. Dec. II. p. 6.
— *Maxillaria* quinque, Cat. Rar. p. 179.
— *Mollia* pultis ad inſtar, Obſ. An. 81. Adv. Dec. Dec. II. p. 16.
— *Nutrimentum* à Medulla non accipiunt, ſed firmitatem, Th. IX. N. 2. n. 3. vid Oſſium Medulla.
— *Occipitis* ſupra invicem poſita, vid. Os Occipitis.
— *Pedis* extremi meretricis aquæ ſupernatare viſa ſunt, Th. VII. N. 14.
— — ovilli exarticulata, Cat. Rar. p. 142.
— — utriusque eleganti ſyntaxi compoſita, *ibid.* p. 130.
— *Pedum* duorum leviſſima meretricis Cat. Rar. p. 174. Th. VII. N. 14.
— *Pubis* in viris non ita dehiſcunt, ac mulieribus, Cat. Rar. p. 108. & 113.
— quæ primo fuere cartilaginea, deinde oſſea fiunt, Adv. Dec. III. p. 30.
— *Sanata* cur denuo frangantur? Th. VIII. N. 49.
— *Scorbuticorum* cur ita mollia? vid. Scorbuticorum Oſſa.
— *Senilia* plurima vaſa abolent, Adv. Dec. II. p. 4.
— *Sexus ſequioris* quomodo differant? Cat. Rar. p. 113.
— *Sincipitis* gigantis prodigioſæ magnitudinis, Cat. Rar. p. 153.
— — in fœtu non ſunt cartilaginea, uti volunt, ſed membranacea, Th. III. ab init.
— — non multum à ſe invicem diſtantia, Th. III. Loc. II. N. 1. n. 3. & N. 5.
— — valde dehiſcentia, *ibid.* N. 2. & 4.
— *Tarſi* degenerata, ejusque degenerationis delineatio, Th. V. tab. 3. fig. 4.
— — in ſubſtantiam oſſeam mutata, Th. VIII. N. 68.
— — in unum coalita, atque in aliam ſubſtantiam mutata, Th. V. N. 53. tab. 3. fig. 4.
— — pars eorum ex homine, Th. V. N. 53.
— *Tibiæ* ſine cavitate, vid. Os Tibiæ.
— *Varia* è foetibus qua ætate cartilaginea vel oſſificata ſint? Cat. Rar. p. 105. & ſeqq.
Oſſium Affectus varii, *ibid.* p. 181.
— *Apophyſes* ſpuriæ quænam ſint? *ibid.* p. 107.
— — — quomodo fiant? Adv. Dec. III. p. 31.
— *Articulorum* humor lubricus, & unde? Adv. Dec. II. p. 6. & ſeq.
— *Cartilagines* non ſunt partes penitus exſangues, Adv. Dec. III. p. 33.
— *Cavitas* interna in omnibus æqualis non eſt, *ibid.* p. 32.
— *Cavitates* internæ non ubiqui membrana, medullam ambiente, cinguntur, uti voluerunt auctores, ſed utplurimum totæ ſunt ſpongioſæ, vel oſſeo-filamentoſæ &c. *ibid.*
— *Coalitus* præternaturalis, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Diminutionis* exempla, Obſ. An. 67.
— *Dolor* internus & intolerabilis ab iſtis animalculis forte ortus, Adv. Dec. III. p. 20. quomodo curandus? *ibid.* p. 21.
— *Epiphyſes* præcipuo oſſi junguntur, mediante imprimis Perioſtio, non cartilagine, *ibid.* p. 29. 30.
— — quomodo in tenella ætate conſtitutæ? Cat. Rar. p. 107.
— — veræ quænam ſint? *ibid.*
— *Fabrica* interior, quæ membranas, vaſcula & medullam continet, à Malpighio & Haverſio non ſatis cognita fuit, *ibid.* p. 18.
— *Fibrarum* longitudinalium uſus, Th. II.

II. Aſ. III. N. 14. n. 3.
— *Firmitas* unde veniat? Th. IX. N. 2. n. 3.
— *Fractorum* callus non eſt tantæ firmitatis, quam os ipſum, Cat. Rar. p. 133. 134.
— *Fractura*, vid. Oſſa franguntur.
— *Ligamenta*, vid. Ligamenta.
— *Medulla* in brutis copioſior eſt, quam in hominibus, Adv. Dec. III. p. 32.
— — in cavis oſſium reperta maximam habet analogiam cum ea materia, quæ invenitur in Epiphyſium ſubſtantia *ibid.* p. 32. 33. atque etiam cum pinguedine alia noſtri corporis, Th. IX. N. 2. n. 3. Adv. Dec. III. p. 32. 33.
— — non nutrit ea, ſed firmiora reddit, Th. IX. N. 2. n. 3.
— — quomodo in ſepulchris poſt mortem mutetur? Th. IX. N. 2. n. 2.
— *Medullæ* membrana una & communis non occurrit, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Medullam* ambiens membranula quando intolerabiles dolores excitet? Th. X. N. 182. ejus tenuitas in femore, *ibid.*
— *Medulloſa materia*, in ſpongioſitatibus contenta æque tuto aſſervatur, quam ubi invenitur materia Medullæ communis, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Nigredo* ab aëre facta, Obſ. An. 5. & 81.
— *Nutritio*, vid. Oſſa nutrimentum &c.
— *Oſteogeneſia* inchoatur in parte oſſis craſſiſſima, ſed quo tempore ignoratur, Adv. Dec. III. p. 30.
— — in diverſis oſſibus quo tempore fiat? Cat. Rar. p. 109. & ſeqq. p. 121. & ſeqq.
— *Pubis* diſtantia in ſexu ſequiori, vid. Oſſa Pubis.
— *Spongioſitas* in multis eſt filamentoſa, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Subſtantia* interior Nymphis vel Chryſalidibus &c. plena, *ibid.* p. 18. 19. 29. 32.
— — Oſſeo-filamentoſa, *ibid.* p. 32.
— — Oſſeo-ſpongioſa differt, *ibid.*
— — valde ſpongioſa eſt, Th. II. tab. 2.
— *Structura* in brutis differt ab humanis Oſſibus, Adv. Dec. III. p. 32.
— *Zygomaticorum* inſignis proceſſus oſſeus, Cat. Rar. p. 115.
de *Oſſibus*, Adv. Dec. III. p. 29.
Oſſiculum anatis à natura ferruminatum, Th. VIII. N. 98.
— carie exeſum, & ex oſſe femoris expulſum, Th. III. ab init.
— ceraſi, diu in naribus hærens, Obſ. An. 44.
Oſſicula auditus, vid. Auditus organi oſſicula.
— ex utero ovino expulſa, Th. IX. N. 1. n. 1.
— Wormiana varia in diverſis ſuturis, Cat. Rar. p. 113. & ſeqq.
— ſepulchrum ejusque operculum conſtituentia, Th. VIII. N. 57. in notis.
— tenellorum Sceletorum & adultorum oſſa differunt, Cat. Rar. p. 138.
— tria in Glandula Pineali inventa, Th. V. N. 63.
Oſſificationis tempus præciſe non poteſt determinari, Cat. Rar. p. 137. Adv. Dec. III. p. 30.
Oſſivorus tumor ſpongioſus inſignis magnitudinis, in quo mirabilia multa, Obſ. An. 81. Cat. Rar. p. 155.
Oſteogeneſia, vid. Oſſium Oſteogeneſia.
Ovarium Gallinæ cum annexo utero, Th. IX. N. 16. n. 1.
— *Genuinum* quodnam ſit? Ep. Ettm. p. 20.
— *Muliebre*, Th. IV. Loc. Arc. I. n. 3.
— — ſeriem dentium continens. Adv. Dec. III. p. 6. & 20.
— *Ovillum*, Th. Max. N. 29.
Ovarii Atheromata & *Steatomata*, Adv. Dec. I. p. 6.
— *Coalitus* cum tubis Fallopianis, Obſ. An. 83.
— *Corruptio*, Th. X. N. 107.
— *Eruptio* poſt abſceſſum ventris, minus profunde perforatum, Obſ. An. 16.
— *Hydatides*, vid. Hydatides.
— muliebris *Hydrops*, Obſ. An. 17. qualis affectus ſit? *ibid.*
— *Nabothiani* novi adplauſus quo exceptus fuit, Ep. Ettm. p. 9.

— — — argumenta quibus probetur, *ibid.* p. 6. & 15. & ſeqq. quibusque idem rejiciatur, *ibid.* p. 10. 15. & ſeqq.
— — — deſcriptio, & quid illud ſit? *ibid.* p. 3. 5. ſeqq. Adv. Dec. I. p. 4. & 7.
— — — fibrillæ verum Funiculi Umbilicalis rudimentum non ſunt, Ep. Ettm. p. 13.
— — — inventionis circumſtantiæ & hiſtoria, *ibid.* p. 4. 7.
— — — locus parum congruus, *ibid.* p. 11.
— — — rejectio, Adv. Dec. I. p. 5. & ſeqq. Ep. Ettm. p. 14.
— — — ſitus, Ep. Ettm. p. 6.
— — — veſiculæ quid ſint? *ibid.* p. 12.
— — — veſicularum figura & magnitudo, *ibid.* p. 6. 15.
— portio cum innumeris ovulis, Th. Anim. I. N. 30. not.
— — in qua innumeri Embryones Loliginis, *ibid.*
— *Rajæ* portio cum maximo numero ovulorum, Th. Anim. I. N. 87.
— *Teſtudinis* portio, Th. VIII. N. 65.
Ovaria in vetulis admodum exilia utplurimum viſuntur, Obſ. An. 45.
Ovariorum, eorumque ductuum, ſitus mutatur tempore geſtationis & puerperii &c. Th. IX. N. 15. n. 1.
Ovariis veſtigium relinquitur ab ovo excuſſo poſt imprægnationem, quod Graeffio dicitur Cicatrix, ſed improprie, Adv. Dec. III. p. 15. & ſeqq.
Ovis caput ſine ore &c. Adv. Dec. I. p. 21.
— ceu fatuæ Plexus Choroideus, Th. VII. N. 48.
Oves cum pedibus, è nucha eminentibus, Adv. Dec. I. p. 21.
Ouruſſia, avicula Curacaovienſis, Th. Anim. I. N. 48.
— — mellivora Indiæ Occidentalis, *ibid.* N. 6.
Ouruſſiæ Sceleton, vid. Sceleton.
Ovum Corruptum quid contineat? Th. X. N. 107.
— *Crocodili* foecundatum delineatum, Th. Anim. I. tab. 6. fig. 2.
— *Gallinaceum* caudatum, Th. X. N. 111.
— — cortice duriore obductum, in Ovario gallinaceo repertum, Cat. Rar. p. 158.
— — exiguum, ex ovo majore deſumptum, Th. IV. N. 48. & Th. VII. N. 47.
— — — putamine obſitum, ex ovo gallinaceo deſumptum, Th. X. N. 139. & Th. Max. N. p. 95.
— — figura peculiari, Th. IX. N. 41.
— — parvum in ovo gallinaceo repertum & delineatum, Th. III. tab. 3. fig. 5.
— — prodigioſum, Cat. Rar. p. 159.
— — referens fructum Dactyli, Th. IV. N. 32.
— — repræſentans portionem Inteſtini Coli, Coeci, ejusque proceſſum vermiformem, Th. III. N. 11. & tab. 3. fig. 4.
— — repræſentans pueri penem cum Scroto, ne præputio quidem excepto, Th. III. tab. 3. fig. 6.
— *Humanum*, Cat Rar. p. 122.
— — foecundatum, *ibid.* N. 170.
— *Muliebre* foecundatum, Th. VI. N. 38. 39. 41. Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 1.
— — — in quo paululum liquoris continebatur &c. Th. VI. N. 5.
— — — ſi aliquot dies in utero moretur, accipit rudimentum Embryonis & Placentæ, Cat. Rar. p. 170.
— — — totum ovario non exit, ſed ejus contentum cum membrana tenuiſſima Chorio & Amnio, remanente Calice, Adv. Dec. III. p. 16.
— — — uteroque expulſum, in quo externe videre licuit Placentulæ rudimentum, Th. VI. N. 38. not.
— — — uteroque expulſum in quo nullum Embryonis rudimentum videri poterat, Th. VI. N. 39. & 40.
— *Rajæ* foecundatum delineatum, Th. Anim. I. tab. 3. fig. 6.
— *Teſtudinis* marinæ fœcundatum, cujus cortex non eſt lapideus, Th. Anim. I. N. 90. ejus delineatio, *ibid.* tab. 7. fig. 2.

— *Totum* an ovi contentum Ovario exeat in actu concipiendi disquiritur, Th. VI. N. 21.
Ovi Calix manet in Ovario, Adv. Dec. III. p. 16.
— *Contentum* ex quo ſit prognatum, Th. VI. N. 32. n. 4.
— — quid ſit? *ibid.* n. 5.
— *Ductus*, vid Tuba Fallopiana.
— *Excluſio* ex Ovario quomodo conſideranda? Th. VI. N. 21.
— *Foecundati* locus, è quo exit in Tubas Fallopianas, Adv. Dec. III p. 15.
— — utero rejecti, conſtitutio, Th. VI. N. 5. N. 38. 39.
— *Integumentum* extimum in Ovario, poſt contenti expulſionem, remanet, Th. VI. N. 32. n. 4.
Ova exigua diverſi coloris, in dorſo animalis Americani, Th. Anim. I. N. 35.
— — non emergentia ex abdomine, *ibid.* in not.
— *Foecundata* & non foecundata muliebria delineata, Th. VI. tab. 14. Adv. Dec. I. p. 9. tab. 1. fig. 2.
— — quorſum deferantur? Th. VI. N. 21.
— *Muliebria* præter naturam magna, Obſ. An. 17.
— — tria, Th. VI. N. 37.
Ovorum Membranæ ſuperſtites ab aliis Calices dicuntur, Th. IX. N. 16. not.

P.

P*Ædotheca* infantis, Th. Max. N. 134.
Pagurus, cancer, Th. Anim. I. N. 88.
— — delineatus, *ibid.* tab. 5. fig. 2.
Palatum pueri, Th. VI. N. 3.
Palati Apertura per dentes inciſorios, Th. VI. N. 3. n. 1.
— *Ductus* ſupra palatum ad aurem excurrens. Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 2.
— *Fungus* cum carie, Scalpello & Cauteriis feliciter extirpatus, Obſ. An. 48. ſimilis caſus ob medicaſtrorum inſcitiam eventu diſſimili, *ibid.* 49.
— *Glandulæ* ita dictæ, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 9. Th. VI. N. 3. n. 2. earumque oſcula, Th. II. Aſ. IV. N. 12.
— *Involucrum*, Th. V. Loc. Arc. I. n. 1.
— Juga, Th. II. Aſ. IV. N. 12.
— *Papillæ*, *ibid.*
— pars mollis. *ibid.*
— *Sarcoma* fungoſum cum carie, Obſ. An. 49.
— *Vaſa* ſanguinea, Th. VI. N. 3. n. 2.
Palega Pajaneli, arboris Malabaricæ, ſemen, Th. VII. N. 44.
Palliativæ Curæ utilitas, Obſ. An. 96.
Palm-miet Worm, vid. Eruca Americana.
Palpebra relaxata quomodo reſtituenda? Reſp. Rav. p. 6. & ſeqq.
— utraque oculi humani, Th. II. Aſ. V. N. 9. Aſ. VI. N. 2. & 16. Th. IV. N. 36. Th. VII. N. 9. Th. X. N. 16. & 124.
— — — vitulini, Th. II. Aſ. V. N. 1.
Palpebræ ſuperioris portio, Th. II. Aſ. I. N. 8. n. 3.
— aliquot humanæ, Th. II. Aſ. III. N. 2. Aſ. VI. N. 9.
— cur intrinſecus adeo ſint ſenſibiles? Th. X. N. 124.
Palpebrarum Cutis ſuperior admodum vaſculoſa eſt, Th. X. N. 184.
— *Oſcula* excretoria in limbo, Th. II. Aſ. V. N. 1. n. 1. tab. 1. fig 3. Th. X. N. 17. & 124.
— *Oſculorum* uſus, Th. V. N. 94. not.
— *Papillæ Nerveæ* in interna ſuperficie, Th. IV. N. 36. not. Th. X. 124.
— præter puncta lachrimalia &c. aliquid peculiare adhuc non ſatis cognitum obtinetur, Th. II. Aſ. VI. N. 2.
— *Prolapſus* & *Excreſcentiæ* curatio, vid. Bartiſchii inſtrumentum.
— *Vaſa* in tunica intima copioſa ſunt, Th. VII. N. 9. Th. X. N. 124.
— — ſanguinea copioſa ſunt, Th. II. Aſ. I. N. 10. n. 2. & Aſ. VI. N. 9. Th. X. N. 124. & 184.
Pancreas Arterias etiam habet ab arteria Splenica, Ep. IV. p. 12.
— *Aſellii* nunquam in homine adparet ut in ove, Adv. Dec. II. p. 45.
— *Infantis* cum ſplene, Th. IV. Aſ. V. N. 94.

— *Vaſis* copioſiſſimis conſtat, ita ut nil niſi vaſorum manipulus videatur, Th. IV. N. 94. n. 1. Th. V. N. 91. Th. X. N. 93.
Pancreatis Ductus, Cat. Rar. p. 183.
— — in homine duplex obſervatus, de Valv. c. 4. Obſ. 12. eſtque in homine ſæpe geminus, in cane vero ſimplex, *ibid.*
Pancreata lienum, Th. V. N. 91.
Panniculus Mediaſtinus, vid. Septum.
Papilio Turcicus verſicolor, Th. Anim. I. N. 2. n. 3.
— — delineatus, *ibid.* tab. 1. fig. 1.
Papiliunculus cæruleus ocellis plurimis, *ibid.* N. 6.
Papillæ Cutis, vid. Cutis Papillæ.
— in *Genis*, *Labiis* &c. non ſunt in omnibus æque conſpicuæ, Adv. Dec. II. p. 26.
— in *Mammarum* papillis, vid. Mammarum Papillæ.
— *Linguales*, vid. Linguæ Papillæ.
— *Nerveæ* extremitates earum poſt mortem demonſtrari poſſe rarum eſt, Th. X. N. 183. not. quæ extremitates variæ ſunt figuræ, Adv. Dec. III. p. 34.
— — in interiore Tunica Gulæ humanæ dantur, Th. VIII. N. 47. not.
— — in ſingulis fere corporis plagis, uti vaſorum ſanguineorum extrema, inter ſe differunt, Th. X. N. 130. & 136. Adv. Dec. I. p. 14. Dec. III. p. 34. & 35. earum copia, *ibid.*
— — poſt mortem non creſcunt, Adv. Dec. II. p. 46. Th. IX. N. 7. n. 4.
— — ſunt nervorum extrema, Th. I. tab. 4. fig. 4. Th. VII. N. 40. Adv. Dec. II. p. 46.
— — uſus earum eſt inſtumentum ſenſus, Th. VII. N. 40 n. 5.
— — uſus earum quare diverſus? Adv. Dec. III. p. 34. 35.
— *Palpebrarum*, vid. Palpebræ.
— *Pilis* originem dant, ſed non omnes, Adv. Dec. I. p. 14. 15.
— *Pyramidales*, vid. Corporis Reticularis Papillæ.
— *Renum*, vid. Renum Papillæ.
— *Senſui* dicatæ, Th. Max. N. 37.
— *Tactus*, Adv. Dec. II. p. 14.
Papillarum majorum ſeries quomodo adpareant? Th. III. N. 2. n. 3.
Paracenteſis Abdominis fruſtra inſtituitur in Hydrope, ubi glandulæ Meſenterii in Hydatides ſunt mutatæ, Th. VII. N. 37.
— — quando inſtituenda, quantique ſit momenti in Hydrope Aſcite? Obſ. An. 45.
— *Thoracis* non ſemper ita inſtitui poteſt, ut præcaveantur nervi, Th. VI. N. 27. not.
— — ubi inſtituenda? Ep. II. p. 19. Th. I. Aſ. II. N. 10. not.
in *Paracenteſi* conficienda caute cultellus altera parte obtuſus commendatur, Ep. II. p. 19.
Paralyſis in tumore lumborum cum Spina bifida, proprie Hydrope Spinalis Medullæ, Obſ. An. 34. 36.
— particularis brachii quo modo ſanata? Adv. Dec. III. p. 13.
Paraphymoſis habet ſuam ſedem in tunica Celluloſa, Adv. Dec. II. p. 21.
— qualis affectus? Ep. XI. p. 10.
Parenchyma Hepatis calculum habens, de Valv. c. 4. Obſ. 24.
— quid dixerint veteres? Th. X. N. 61.
Parotis glandula è vitulo recens nato, Th. Max. N. 23.
Partes Exangues, ita dictæ, ut membranæ &c. habent etiam copioſa vaſa ſanguinea, Ep. V. p. 18.
— — nonnullæ tamen dantur, Ep. XIII. p. 10. Adv. Dec. II. p. 28.
— *Generationis* foetus maturi foeminini, Cat. Rar. p. 117.
— — infantis, Th. V. N. 56.
— — mulieris gravidæ à quatuor menſibus, Cat. Rar. p. 118.
— — mulieris, uteri prolapſum paſſæ, cum annexis, *ibid.* p. 185.
— — mulierum aliæ, Th. X. N. 170. 175.
— — puellarum, Th. X. N. 108. Th. Max. N. 30.
— — virginis, cum annexis, Cat. Rar. p. 184.
— — viri cum annexis, *ibid.* p. 188.
— *Molliores* & *Oſſeæ* in ſenio diminuuntur, Cat. Rar. p. 132.

Partus difficilis ſæpe cauſatur à tumoribus, è capitibus foetuum dependentibus &c. Obſ. An. 52.
— — frequenter Tubarum Fallopianarum obturationem, adeoque ſterilitatem inducit, Obſ. An. 83.
— — dependens à membranâ Hymene integrâ, incraſſatâ; alterâ item præternaturali membranâ craſſâ, Vulvam profundius claudente &c. Obſ. An. 22.
— *Mirabilis* in quo inſolita viarum clauſura arte reſerata, *ibid.*
Partus Conatus ſive *Labores*, ad partum naturales, dependent etiam à motu muſcularium Uteri fibrarum, Obſ. An. 63. Adv. Dec. II. p. 34.
— *Labor* facilior redditur propter diſtantiam oſſium Cranii à ſe invicem in foetu, Th. III. Loc. II. N. 2. Th. VIII. N. 2.
— *Maſſarum Heterogenearum* diverſarum inaudita hiſtoria, Th. II. Aſ. III. N. 7.
— *Prodigioſi* per os vera hiſtoria, Th. IX. N. 48. & quæſtio problematica de eo, *ibid.*
in *Partu difficili* & *laborioſo* oſſa Iſchii aliquantulum à ſe invicem dehiſcunt, Adv. Dec. II. p. 42.
— — — nocet obſtetricis digitus, ano immiſſus, Adv. Dec. II. p. 39. item feſtinatio nimia, *ibid.* p. 40.
— — — Os Coccygis adeo extrorſum ſæpe vertitur, ut integros deinde annos conquerantur de dolore in partibus his reſiduo, *ibid.* p. 43.
— — Os uteri aliquando prolabitur, Obſ. An. 25. quid tunc faciendum? *ibid.*
— — parturientibus male denegatur potus, Adv. Dec. II. p. 39.
— — ſæpiſſime ante foetum exit Placenta uterina, imo Collum (Vagina dictum), Obſ. An. 26.
Paſſionis vulgaris ramulus, Th. X. N. 71.
Patella Conſtitutionem quamnam habeat in junioribus? Cat. Rar. p. 106.
— *Fracta* eaque transverſa absque ullo alliſu? Adv. Dec. II. p. 5.
— *Frangi* poteſt & à caſu & ſine caſu, & aliquando levi de cauſa, Obſ. An. 3. Adv. Dec. II. p. 5. Reſp. ad Bidl. p. 24.
— *Humana*, Th. Max. N. 159.
— *Mollior* recenti in cadavere, durior vero in ſceleto exiſtit, & quare? Obſ. An. 3.
— ope ligamenti teretis connectitur inferiori Epiphyſi Oſſis femoris, Th. VII. N. 55. n. 1. & tab. 3. fig. 1.
— *Perioſtium* ejus tendinoſum cum arteriis ſuis delineatum, Ep. V. tab. 5. fig. 2.
— *Vaſa* ſanguinea, dum adhuc cartilaginea eſt, copioſa habet, Th. VII. tab. 3. fig. 1.
— — — qua methodo inſpicienda ſint? Adv. Dec. II. p. 3. 4.
— — — quare rariſſime occurrant? Ep. V. p. 1.
Pectoris dolor ab inflammatione Pericardii, Th. VI. N. 36. n. 1.
— lateralis portio foetus recens nati, Th. IV. N. 56.
— os, vid. Os Pectoris.
— portionis delineatio, Th. I. tab. 3. fig. 3.
— pueri ſegmentum cum annexo Corde & Pulmone, Th. Max. N. 18.
— ſub ſterno cavitas nulla datur, Adv. Dec. II. p. 19.
Pegafrol Sceleton, vid. Sceleton.
Pelvis amplior in foeminis eſt, quam viris, Cat. Rar. p. 113. & quare in his anguſtior? *ibid.* p. 108.
— *Bifurcata*, de Valv. cap. 4. Obſ. 14.
— cum Tubulis Renalibus, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 8.
— *Faciem* longe aliam habet in partu difficili, quam in ſtatu naturali, Adv. Dec. II. p. 43.
— *Referta* humorum colluvie in puerpera, qui procul dubio ex utero per Tubas Fallopianas ad Pelvim propulſi fuere, Obſ. An. 43.
— *Renum*, vid. Renum Pelvis.
Pelvis & *Ureteris* productio ab externa Renis parte, de Val. cap. 4. Obſ. 2.
Penis Corpora Nerveo-ſpongioſa tria habet, nempe duo majora & craſſiora, tertium minus & tenuius, Obſ. An. 100. Th. X. N. 98.
— cum Veſica ex Ove, Cat. Rar. p. 145.

— cur tam cito flacceſcat? Obſ. An. 100.
— cur tantæ voluptatis capax & tanto dolori obnoxia ſit? Th. IV. N. 95. n. 1. Adv. Dec. I. p. 15.
— *Humanus* in quonam conveniat cum Splene vitulino? Obſ. An. 100.
— in *Hermaphroditis* ita dictis quid ſit? Th. VIII. N. 53.
— *Integumenta* varia habet, ſcilicet Epidermidem, Cutem, Corpus reticulare, Tunicam celluloſam, & Integumentum nervoſum, Ep. XV. p. 13. 14.
— *Juvenis* in taleolos diſſectus, Cat. Rar. p. 135.
— *Pinguedine* caret, Ep. XV. p. 14.
— *Pueri*, Th. III. N. 5. Th. V. N. 39. Th. X. N. 105. Th. Max. N. 70.
— — cum Scroto delineatus, Th. III. tab. 3. fig. 1.
— quomodo in ſua erectione contineatur? Ep. XV. p. 11.
— *Vaſa* ſanguinea copioſa habet, Obſ. An. 100. Th. III. N. 5. n. 2. quomodo currant? Th. X. N. 97.
***Penis** Balænæ* duæ extremæ portiones, Th. VIII. N. 63.
— — ſtructura in quo differat ab humana? Th. VIII. N. 64.
— — ſtructuræ delineatio, Ep. XV. tab. 19. fig. 5.
— *Cancroſi* amputatio, Obſ. An. 30.
— *Corpus ſpongioſum* minus non ſemper integrum Meatum urinarium ambit, Ep. XV. tab. 19. fig. 6. 7. Th. VII. N. 74.
— *Corpora Nerveo-ſpongioſa* Septo à ſe invicem diſtinguuntur, Obſ. An. 100. Ep. XV. tab. 19. fig. 2. lit. 5. & fig. 6. lit. c. fig. 7. lit. c.
— *Corpora Nerveo-ſpongioſa* tria, Th. X. N. 97. & 104. Th. Max. N. 70.
— *Delineationes* variæ ſecundum varias partes, Ep. XV. tab. 19.
— *Durities*, ſecundum longitudinem ſita, unde proveniat? Ep. XV. p. 11.
— *Equini* ſubſtantia interior, Cat. Rar. p. 183.
— *Erectio* fieri poteſt absque inflatione corporum ſpongioſorum, ſed tantum membranæ celluloſæ, Th. X. N. 105. not.
— — in emortuis unde & quare fiat? Th. X. N. 05.
— *Extirpatio* quomodo peracta? Obſ. An. 30.
— *Fibræ Nervoſæ*, è Septo prodeuntes, earumque uſus, Ep. XV. tab. 19. fig. 6. lit. c. & fig. 7. lit. e.
— *Glans* conſtat è tribus corporibus nerveo-ſpongioſis, Th. Max. N. 103.
— — diverſa habet involucra, & quidem tria cum iis, quæ Penis habet, convenientia, ſed delicatiora & teneriora, Ep. XIII. p. 14. Ep. XV. p. 14. 15. tab. 19. fig. 3. Th. X. N. 100.
— — diverſas habet papillas nervoſas, in ſuperficie enim ejus ſunt minores, majores verò inter Præputium & Glandem, Ep. XV. tab. 19. fig. 1. Th. IV. N. 95. n. 1.
— — imperforata, Th. VIII. N. 53.
— — integra ex homine, Th. X. N. 103.
— — non eſt ſubſtantiæ carnoſæ, Obſ. An. 100.
— — non habet glandulas, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Glandis* amputatio quomodo inſtituenda? Obſ. An. 100.
— — Corona dicitur pars Penem ambiens, Obſ. An. 100.
— — Criſtæ gallinarum quænam vocentur? Ep. XV. d. 13.
— — erectio quomodo fiat & unde dependeat? Obſ. An 100.
— — integumenta, Ep. XV. p. 11.
— — intrinſeca facies delineata, Obſ. An. 100. fig. 82.
— — Papillæ quomodo deteguntur? Ep. XV. p. 12. Th. IV. N. 96. n. 2.
— — — voluptatem creant coëuntibus, Ep. XV. p. 9.
— — Papillarum convenientia cum Papillis Mammarum, *ibid.*
— — — ulcera, *Chankers*, eroſio & intumeſcentia moleſta in morbis Venereis, Ep. XV. p. 13. Th. IV. N. 96. n. 1. Adv. Dec. I. p. 14.
— — — — quomodo contrahantur? Th. IV. N. 96. n. 1.

— — — uſus

— — — uſus, Th. IV. N. 96. n. 1.
— — pars exterior nerveo-ſpongioſa ſubtilioris eſt ſubſtantiæ, Obſ. An. 100
— — pars interior nerveo-ſpongioſa craſſioris eſt ſubſtantiæ, Obſ. An. 100.
— — taleolorum variorum delineatio, *ibid.* fig. 76. &c.
— — vera ſtructura, Obſ. An. 100. Ep. XV. p. 8.
— — vulnus & ulcus periculoſa ſunt propter Hæmorrhagiam ſecuturam, in ſuprema vero parte periculoſiora ſunt, quam in infima, Obſ. An. 100.
— *Hæmorrhagia* arte ſingulari cohibita, Obſ. An. 42.
— *Humani* totius ſtructuræ delineatio accurata, Obſ. An. 100. Ep. XV. tab. 19.
— *Incraſſatio* in quo conſiſtat? Ep. XV. p. 10.
— *Incraſſationis* cauſa in Gonorrhœa fundata eſt in Tunica Celluloſa, *ibid.* p. 13.
— — remedium, *ibid.* p. 14.
— *Incurvatura*, *ibid.*
— *Induratio*, *ibid.*
— *Inflati*, exſiccati & à cute denudati, pronaque parte viſi, delineatio, Ep. ead. tab. 19. fig. 2.
— — — & ſecundum longitudinem diviſi, delineatio è viro, Ob An. 100. fig. 75.
— *Integumentum* nervoſum, corpus ejus totum ambiens & coërcens, validum, ſimplex ordinario & raro duplex obſervatur, Adv. Dec. I. p. 21.
— *Integumenta* quænam ſint? Ep. XV. p. 10.
— *Membranæ* quot & quænam? *ibid.*
— *Muſculi* laterales, Penem conſtringentes, Th. III. N. 23. n. 2. & tab. 3. fig. 1.
— *Paraſtatæ* è lepore, Cat. Rar. p. 152. earumque vaſa ſanguinea, *ibid.*
— *Præputii* elongati amputatio optime fit per inſtrumentum Bartiſchii, Ep. XIII. p. 18.
— *Rigidi* portio delineata, Ep. XV. tab. 19. fig. 1.
— *Segmenta* varia, Th. II. Aſ. III. N. N. 16. Th. X. N. 97. 98.
— *Structura* admiranda exiſtit, Ep. XV. p. 11.
— — cum ea vitellini Lienis convenit, Obſ. An. 100.
— — difficulter adeo inquiritur, ut nec culter, nec ſipho ſolus huic rei aptus ſit, *ibid.*
— — optime detegitur ſanguinis expreſſione, elotione, inflatione & induratione, *ibid.* utilitas hujus inventi, *ibid.*
— *Totius* ſtructura à nemine ante Ruyſchium vere deſcripta eſt, *ibid.* & Ep. XV. p. 12.
— *Vaſorum* ſanguineorum copia & curſus, Obſ. An. 100. Th. X. N. 97.
— *Venæ* in dorſo Penis inflantur, ſi inffetur corpus ſpongioſum majus, Obſ. An. 100.
— — internæ à nemine rite detectæ ſunt, quia difficulter in conſpectum producuntur, *ibid.*
— — optime demonſtrantur ſanguinis elotione, inflatione, exſiccatione, & deinde cultelli Anatomici examine, *ibid.*
— — ſanguinem reducentes poris magnis, cribri inſtar, ſunt perforatæ, ut Vena ſplenica in vitulo, hinc tam ſubitanea poteſt fieri flacciditas, quod à nemine ante Ruyſchium demonſtratum eſt, *ibid.*
— *Virilis* nerveo-ſpongioſa conſtitutio, Th. VIII. N. 78.
— — ſtructura, Ep. XV. p. 8.
— — variæ lamellæ, portiones, ſegmenta & taleoli. Cat. Rar. p. 181. Th. III. N. 10. & 79. Th. IV. N. 95. & 97. Th. VII. N. 74. Th. X. N. 104. Th. Max. N. 70. 103. 121. & 186.
— *Ulcus*, Hæmorrhagiam enormem producens, quæ tamen facili & ſingulari arte inhibita eſt, Obſ. An. 42.
— *Urethra* contra naturæ leges per ſuperiorem Penis partem repens, in quo caſu calculi extractio difficilis eſt, Th. III. N. 5. n. 1. N. 22. n. 3. & tab. 3. fig. 1.
— — deficiens in ove, Th. VIII. N. 30.

— — in poſtica Penis parte, ubi ſcilicet Glandis pars extima deſtituta eſt Meatu urinario, foramine exiſtente inter præputii & glandis partem inferiorem, qui caſus ſterilitatem inducere poteſt, Cat. Rar. p. 147. Th. VIII. N. 30.

Perca Amboinenſis volans, Th. Anim. I. N. 3. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 3.

— marina Indica, Th. VII. N. 18.

Pericardium Arterias habet à nemine delineatas, Ep. II. p. 19 20. Reſp. ad Bidl. p. 16. earum curſus & ortus varians, Ep. II. p. 16. & 19. Th. IV. N. 44. n. 1.

— *Connectitur* firmiter cum Diaphragmate, Cat Rar. p. 168.

— *Glandulas*, ipſum humectantes, non habet, Adv. Dec. I. p. 13.

— *Inflammatum* dolorem pectoris ingentem produxit, Th. VI. N. 36. n. 1.

— *Pueri*, Cat Rar. p. 168.

Pericardii humani ſegmentum, Th. Max. N. 68.

— pars anterior expanſa, Ep. II. p. 21.

— rami arterioſi, per id diſtributi, unde oriantur? Th. IV. N. 44. n. 1.

Perichondrium, vid. Naſi Septum.

Pericranium Vaſa ſanguinea copioſiſſima habet, Ep. V. p. 18. Th. I. ab init. N. 3. n. 1. cur rariſſime in ſenſus incurrant? Ep. V. p. 18.

Perinæi Cutis diviſa à partu, Adv. Dec. II. p. 38.

— — terminus, Th. II. Aſ. III. N. 18. n. 3.

Perioſtium inflammatum ſedem habet in vaſis ſanguineis, Ep. V. p. 17. 18.

— *Vaſa* ſanguinea copioſiſſima habet, Ep. II. p. 17. 18. Ep. V. p. 18. Adv. Dec. III. tab. 2. fig 8. eorum reptatus & ortus, Ep. V. p. 18.

— *Uſus* ſex oſſibus auditus præſtat, Ep. VIII. p. 6.

Periſtalticus motus, vid. Motus Periſtalticus.

Peritonæum Conſperſum variis in locis duris particulis in Aſcite, Obſ. An. 70.

— *Duplicaturam* talem non habet, qualem auctores deſcribunt, Cat. Rar. p. 131.

— *Extenditur* in affectu Hernioſo, Cat. Rar. p. 131.

— *Glandulas* non habet, quæ abdomen intus humectant, Adv. Dec. I. p. 13.

— *Hydatidibus* ſcatens, Ep. XII. p. 13. Th. VII. N. 37. tab. 2. fig. 3. Adv. Dec. I. p. 7. vid. Hydatides.

— *Incraſſatum* in Aſcite, Obſ. An. 19. Th. IV. N. 90.

— *Veſiculis* aquoſis ſcatens, Lympham tenacem, vitream ac lucidam effundentibus, in corpore Hydropici, Ep. XII. p. 21.

Peritonæi Hernioſi cujusdam portio, Cat Rar. p. 130.

— *Hydropicæ* portio, Hydatidibus referta & delineata, Th. VII. tab. 2. fig. 3. 4.

— *Vaſa ſpermatica* ab ejus ſuperficie exteriore, non autem ab interiore, uti perperam ab auctoribus annotatum, Vaginalem Tunicam mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.

— — — curſum quemnam obtineant? Cat. Rar. p. 131.

— — — quæ ſuper ejus ſuperficie exteriore reperiuntur, firmiterque huc annexa, Th. VII. N. 51. lit. C.

Peritonæo Hepar connatum, Obſ. An. 65.

Perſici Mali anatome accuratiſſima, Adv. Dec. III. p. 9.

Pes dependens ex Placenta Uterina humana, Th. IX. N. 24. Adv. Dec. I. p. 21.

— excretus ex collo ovis, Th. IX. N. 24. n. 3. ejus conſtitutio, *ibid.*

— foetus humani, Th. Max. N. 146.

— humanus, Cat. Rar. p. 171. Th. Max. N. 67.

— infantis, Th. IV. N. 82. Th. V. N. 58. Th. VI. N. 28. & 34. Th. VII. N. 55. Th. IX. N. 9. litt. B. C. Th. X. N. 115.

— juvenis, Th. Nax. N. 87.

— mulieris, Th. Max. lit. E.

— pueri, Th. X. N. 72. & 81.

— ſuis. Th. VII. N. 4.

Pedis Arteriæ quomodo per dorſum pedis repant? Th. VI. N. 2. n. 1.

— *Humani* digiti quatuor, Adv. Dec. II. tab. 1.

— *Plantæ* arteriæ copioſæ, Th. IX. tab. 3. fig. 3.

— — portio delineata, *ibid.*
— *Tendines* varii, Th. IV. N. 82.
Pedes ultra conſuetum numerum ſæpe in ovibus ex Nucha eminent, Adv. Dec. I. p 21.
Pedum Clavi cur periculoſi fiant? Adv. Dec. II. p. 17.
Phalangoſis morbus eſt triplex, Reſp. Rav, p. 4.
— quo inſtrumento reſtituenda? Reſp. Rav. p. 7. & 9. & tab. 1. ejus curatio per manus, *ibid.* p. 6.
Pharmacopœorum & *Medicaſtrorum* cæca & ſtolida temeritas, Obſ. An. 49.
Phynoſis ſedem ſuam habet in Tunica Celluloſa, Ep. XV. p. 13.
Pia Mater, vid. Cerebrum.
Pila è pilis vaccinis, in ſtomacho vaccæ reperta, Cat. Rar. p. 121.
Pigmentum oculorum, vid. Oculorum Pigmentum.
Pileolus rotundus, è cute Capitis pueri confectus, Th. X. N. 151.
Pileo naturali inſtructi infantes male vulgo dicuntur, *Kinderen met een helm geboren*, Th. VIII. N. 62.
Pilus è ventriculo vituli, Th. Max. N. 39.
Pili an ex glandulis cutis emergant? Ep. I. p. 4. 7. & 8.
— *Atheromatum* quomodo communiter ſint conſtituti? Th. X. N. 3. n. 2.
— & *Capilli* ſunt productiones papillarum nervearum, Th. VIII. N. 97. n. 2. Adv. Dec. II. p. 46.
— è pinguedine quoque ipſa videntur emergere, Ep. I p. 8.
— ex Atheromate Omenti, Th. Max. N. 74.
— ex labio ſuperiore Roſmari, Th. X. N. I. lit. C.
— ex papillis emergunt, Adv. Dec. I. p. 10. Th. X. N. 3. n. 2.
— ex quibus papillis emergant? Adv. Dec. I. p. 14. 15.
— in Atheromate reperti, Th. Max. N. 160.
— nulli è Glandulis cutaneis emergunt, neque etiam in Scroto, ſed vaginulis, Ep. I. p. 8.
— poſt mortem non creſcunt, Th. IX. N. 8. n. 4. Adv. Dec. II. p. 46.
— quid ſint? Th. VIII. N. 97. n. 2. Th. X. N. 3. n. 2. Adv. Dec. II. p. 46.
— varii prodeunt è Glandula lachrymali, Th. II. Aſ. V. N. 11. n. 2.
— unctuoſi ſunt & quare? Adv. Dec. I. p 11.
— unde in homine prodeant? Th. X. N. 130.
Pilorum Evulſio cur dolorifica? Th. VIII. N. 97. n. 1. Th. X. N. 3. n. 2.
— *Faſciculus* è corpore quadrupedis Ichneumonis, Th. IX. N. I. lit. D.
— — ex Atheromate, Th. VI. N. 6.
— — in Atheromate mulieris Hydropicæ, in Omento repertus, Th. IX. N. 50. Th. X. N. 1. lit. A.
— — per vias urinarias rejectus, Th. X. N. 50.
— in Atheromate Omenti repertorum, manipulus, Cat. Rar. p. 129. Adv. Dec. III. p. 2.
— in Omento cadaveris Hydropicæ repertorum manipulus, Th. III. N. 63. eorumque longitudo & convenientia cum capillis capitis, *ibid.* n. 5. & delineatio, *ibid.* tab. 3. fig. 3.
— *Radices*, veluti unguium, cuticulâ obvolvuntur, Th. III. N. 13. n. 3. Th. V. N. 2.
— ſponte è capite delapſorum copia, Th. IX. N. 50.
— *Thecula* apparent abraſis cuticula & papillis cutaneis, Th. VIII. N. 97. n. 1. & 2.
— variis locis ſubſtantiâ lapideâ obſitorum faſciculus, per urinas excretus, Th. IX. N. 50.
Piloſum Atheroma delineatum, Th. VI. tab. 3. fig. 5. & 6.
Pimpinellæ ſpinoſæ rami, Th. Anim. I. N. 64. Th. Max. N. 163.
Pinealis Glandula, vid. Cerebrum.
Pinguedo à ſanguine deponitur in cellulas, Th. I. Aſ. I. N. 3. Th. III. N. 79. n. 2.
— humana admodum eſt mollis, Th. II. N. 15.
— — ejus fruſtum, Th. Max. N. 43.
— — magnam cum oſſium Medulla habet analogiam, Th. IX. N. 2. n. 3.

— — poſt mortem non perit, Adv. Dec. II. p. 46.
— in abdomine puellæ ad craſſitiem digiti reperta, Obſ. An. 36.
— in emaciatis ſæpe abundat, Adv. Dec. III. p. 22.
— in ſanguine multa eſt, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— quomodo poſt mortem mutetur? Th. II. Aſ. III. N. 15. Th. IX. N. 2. n. 3. Adv. Dec. II. p. 46.
— quomodo principio congregetur in cellulis ſuis? Th. X. N. 122.
— reperitur etiam in ſincipite & fronte, Th. II. Loc. Arc. II. N. 4.
— per Meſenterium diſtributæ, vaſcula ſanguinea. Adv. Dec. II. p. 11.
Pinguedinum tres diſtinctæ ſpecies, Adv. Dec. III. p. 33.
Pinnæ balænæ portio, Th. IV. N. 31.
Pipa. & *Pipal*, animal Americanum bufoni ſimile, Th. Anim. I. N. 35. ejus delineationes, *ibid.* tab. 4. fig. 2. & 3.
Piſcis Africanus barbatus, Th. Anim. I. N. 15.
— — planus, cum corniculo longo in dorſo, *ibid.* N. 37.
— — — alius generis, *ibid.* N. 26.
— — — alius, *ibid.* N. 54.
— — lobatus, *ibid.* N. 23.
— *Americanus* varius, *ibid.* N. 59.
— *Amboinenſis*, *ibid.* N. 3. 89. & 90. delineatus, *ibid.* tab. 6. fig. 1.
— *Braſilienſis* delineatus, *ibid.* tab. 2. fig. 1.
— *Ceylanicus* cucullatus, *ibid.* N. 69.
— — fuſcus, *ibid.* N. 89,
— — — delineatus, *ibid.* tab. 7. fig. 1.
— — lobatus, *ibid.* N. 53.
— — reticulatus, *ibid.* N. 45.
— — — delineatus, *ibid.* tab. 3. fig. 1.
— *Indicus* marmoreus, *ibid.* N. 62.
— — nummularis delineatus, *ibid.* tab. 3. fig. 7.
— — rotundus, *ibid.* N. 63.
— *Triangularis* gibboſus, *ibid.* N. 91.
Placenta adhærens tutius relinquitur, quam extrahitur, Adv. Dec. II. p. 30.
— aliquando exit ante foetum, Obſ. An. 24. & 25.
— *Compreſſa* & in utero ſuperſtes male pro Mola habita eſt, Th. IV. N. 29.
— *Edita* poſt foetum immaturum & integram ſecundinam, Obſ. An. 28.
— *Embryonis* tanquam in aliud mutata, Th. VI. N. 98.
— *Fibris* motricibus gaudet, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Humana* ab utero compreſſa, Th. IV. N. 16.
— *Magna*, ut videtur, excreta non ſemper deſignat foetum, Placentæ correſpondentem, ſecuturum, quod bene notandum, Th. VI. N. 81. n. 5.
— *Maxima* Embryonis minimi, Th. IV. N. 40.
— *Membranâ* amicta eſt ubique, non tantum ea facie, quæ foetum ſpectat, verum etiam facie, uterum ſpectante, firmiter vaſorum extremitatibus connata. Th. II. Aſ. IV. N. 11. n. 1. Th. V. N. 41. tab. 1. fig. 1. Th. X. N. 60. Adv. Dec. II. p. 42. vid. Placentæ Membrana.
— *Mulieris* gravidæ, Th. VIII. N. 15.
— — — delineata, Th. VI. tab. 3. fig. 7.
— *non adhæret* utero per vaſorum utriusque extremitates, ut voluerunt antea, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 4. N. 11. n. 1. & ſeq. Th. V. N. 57. n. 1. Th. X. N. 58.
— *Ovina*. Th. V. N. 27.
— *Pars* foetus eſt habenda, non vero matris, Th. V. Loc. Arc. III. Th. X. N 60. Adv. Dec. II. p. 30. 31. 33.
— *Prodigioſa*, Th. VI. N. 120.
— *Pyriformis* unde fiat? Th. VI. N. 67. not.
— quid proprie ſit? Th. V. Loc. Arc. III. n. 1.
— quomodo à natura ipſa excutiatur? Adv. Dec. II. p. 34.
— *Retenta*, Embryone excluſo, non impedit conceptionem, vid. Placentæ retentæ.
— *Uteri* formam repræſentans, Th. III. N. 7.
— *Uterina* duplex gemellorum, Cat. Rar. p. 154.
— — in evulſione digito ferme diviſa, Cat. Rar. p. 136.
— — membrana ſuccoſa obducitur, Th.

Th. VII. N. 24. vid. Placentæ Membrana.
— — naturaliter uteri fundo ſeſe adplicat, Adv. Dec. III. p. 35. 36.
— — pluribus mutationibus eſt obnoxia in ſtatu morboſo? quam ab auctoribus annotatum eſt, Th. VI. N. 100.
— — quid in ſui expulſione in uſum vocet? Adv. Dec. III. p. 35.
— — retenta degenerat in Molas vel Hydatides &c. Obſ. An. 28. 29. 33. Th. III. N. 7. n. 1. et ſeq. Th. V. tab. 1. fig. 2. Th. VI. N. 40. 42. 103. & tab. 3. fig. 7. Th. X. N. 65. Adv. Dec. II. p. 32.
— — — non degenerat in pus, Ichorem &c. Adv. Dec. II. p. 33.
— — — quænam mala producat? Obſ. An. 28.
— *Utero* firmiter adhærens, non feſtinanter extrahenda, Adv. Dec. II. p. 30. 31
Placentæ Adhæſio cum utero per Spasmodicam uteri contractionem lethalis ſæpe eſt, Adv. Dec. II. p. 30.
— *Extractio* ſemper fiat absque violentia, Obſ. An. 97. Adv. Dec. II. p. 31. usque ad. 35. & p. 41.
— — poſt Embryonis, aliquot diebus ante partum denati, excluſionem non ſemper ita commendari poteſt; Cat. Rar. p. 169.
— — quando omittenda? Adv. Dec. II. p. 30. 35.
— *Hydatides*, vid. Hydatides.
— *Induratio* balſamo factu difficilis eſt, Th. VIII. N. 15. n. 1.
— *Magnitudo* in Embryonibus inſignis aliquando eſſe videtur, quia raro ita pura excernitur, Obſ. An. 14. fig. 15. Th. IV. N. 40. Th. VI. N. 15. N. 40. not. N. 46. n. 1. N. 81. n. 4. N. 100. N. 120. & tab. 2. fig. 3. Adv. Dec. II. p. 29.
— — qualis in Embryonibus? Th. VI. N. 120. Adv. Dec. II. p. 29.
— — *Membrana* hæc ratione ſubſtantiæ cum Chorio (cujus continuatio eſſe videtur) aliquatenus convenire videtur, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 1. Th. V. N. 41. hujus membranæ uſus, Th. V. N. 41. Membrana hæc ea facie, qua uterum ſpectat, à Cl. Ruyſchio vocatur Tunica Villoſa, aut ſuccoſa, nutritioni foetus inſerviens, Th. V. N. 41. N. 57. n. 2. per Tunicam hanc ſuccoſam rariſſime vaſa ſanguinea viſuntur diſperſa, Th. V. N. 41. Tunica hæc multis in locis aliquando lapidea obſervatur, Th. II. Aſ. IV. N. 18. n. 4. Adv. Dec. II. p. 42.
— *Remanſio* tantum mali aut periculi, quantum olim creditum, non infert, Obſ. An. 28. Adv. Dec. II. p. 32. 36.
— ſimilis *Fungus* repertus, Th. VII. N. 58. & tab. 2. fig. 1.
— *Spuriæ*, à maſſa cruoris coagulati, examen, Obſ. An. 29.
— *Tenuitas*, ſi ſola prodit, Adv. Dec. II. p. 29.
— *Uterinæ extractio* à peculiari funiculi in eandem inſertionis modo redditur difficilis, Obſ. An. 97. Cat. Rar. p. 136. Th. VIII. N. 15.
— — humanæ *Arteriæ* ſtructura paucis innotuit, eſtque valde tenuis, Adv. Dec. II. p. 42.
— — integræ varia objecta, Cat. Rar. p. 186. Th. III. N. 42. Th. IV. N. 45. Th. V. N. 9. 57. Th. VI. N. 10. 24 81. Th. IX. N. 71. Th. X. N. 56. Th. Max. N. 194.
— — *Integumentum* ſuccoſum quid ſit? Th. X. N. 60.
— — objecta cum Funiculo Umbilicali, Cat. Rar. p. 138. Th. V. N. 76. Th. VIII. N. 41.
— — — foetuum variæ ætatis, Cat. Rar. p. 156. Th. VI. N. 100. 101. & 102.
— — portio, cui adhæret crus foetus humani, Th. IX. N. 24.
— — portio extremitatibus vaſorum expanſis, Th. X. N. 66.
— — portio non raro exitum quærit ante partum, Obſ. An. 24. & 25.
— — portiones variæ, Th. II. Aſ IV. N. 2. 3. Th. III. N. 25. 38. 58. 69. Th. IV. N. 18. 91. Th. V. N. 47. Th. VI. N. 65. Th. VII. N. 24. Th. VIII. N. 34. & 66. Th. IX. N. 33. 38. 57. Th. X. N. 58. 60. 72. 110. Th. Max. N. 105. 107. 134. 150. 151. 202.

— — *Subſtantia* non conſtat glandulis, ſed mere vaſculoſa eſt, Ep. IV. p. 8. Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 1. et ſeq. Th. III. N. 25. n. 1. N. 38. & 69. n. 1. Th. IV. N. 72. n. 2. & N. 91. Th. V. N. 76. & tab. 1. fig. 1. Th. VIII. N. 34. Th. IX. N. 38. & 57. Th. X. N. 56. 58 & 67.

— — *Superficies*, qua connectitur utero, ſuccoſa eſt, Th. V. N. 57. n. 1.

— — *Vaſa ſanguinea* an inoſculentur vaſis ſanguineis uterinis? *ibid.* n. 2.

— — — — non ſunt unienda cum vaſis ſanguineis uterinis, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 4.

— — *Vaſorum ſanguineorum* extrema analogiam habent magnam cum iis, quæ corticalem Cerebri ſubſtantiam conſtituunt, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 2. Th. III. N. 38.

— — — extrema differunt, Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 3.

— — — — extrema diverſum obtinent reptatum ab aliis vaſorum ſanguineorum extremis, Th. III. N. 69. n. 2.

— — — — extrema nusquam copioſiora, quam in Placenta uterina, Th. II. Aſ. IV. N 2. n. 3.

— — — — extrema ultima quid ſint? Th. IX. N. 38. & 57.

— — — — unio cum vaſis, Placentam conficientibus, quomodo fiat? Th. II. Aſ. IV. N. 18. 1. & ſeqq.

— — *Vaſculum* ſanguineum repletum, Cat. Rar. p. 181.

— — vel in totum vel ex parte in Hydatides mutatæ, objecta varia, Obſ. An. 33. Cat. Rar. p. 171. Reſp. ad Bidl. p. 25. Th. III. N. 8. Th. VI. N. 103. 104. & tab. 5. fig. 5. Th. X. N. 63. 64. 65. Th. Max. N. 46. 105. Adv. Dec. I. p. 7.

Placentæ adhærens crus cum pede extremo & digitis, Th. IX. N. 24. & n. 1. 2. Adv. Dec. I. p. 21. Dec. II. p. 42.

Placentæ binæ concretæ, Adv. Dec. II. p. 42.

— *Degenerantes* male pro Molis habentur, Adv. Dec. II. p. 32.

— *Embryonum* variæ, Th. VI. N. 40. 42. Th. VII. N. 68. & 90.

— *Excernuntur* rariſſime puræ è corpore, Adv. Dec. II. p. 29.

— *Gemellorum* duæ, ſi quis inconſulto eas arripiat, facile à ſe invicem ſeparantur, Th. IX. N. 21.

— *Plures* aliquando dantur, quam una, ubi gemelli eduntur, Cat. Rar. p. 154. Adv. Dec. II. p. 41.

— *Retentæ* cur perperam pro Molis habeantur? Obſ. An. 28.

— — delineatæ, Th. VI. tab. 5. fig. 3. 4. 5. 6.

— — Embryonibus excluſis, non impediunt conceptionem, Obſ. An. 28. & 33.

— — foetus immaturi plus periculi afferunt, quam maturi, Obſ. An. 28.

— — forma uterum adæquant, ſi diutius remanſere, Obſ. An. 28.

— — non putreſcunt, Adv. Dec. II. p. 33.

— — quasnam ſubeant mutationes? Obſ. An. 28. & 33.

— — quid in iis obſervandum? Obſ. An. 28.

— — quomodo excernantur? Adv. Dec. II. p. 32.

— *Sanguine* multo ſæpe ſunt obſitæ, Th. VI. N. 61. n. 4.

— *Vaccinæ* profunde ſeſe inſinuant in lacunas Uteri &c. ſecus ac in mulieribus, Th. VI. N. 71. not.

— — ſive acetabula ex meris vaſculis ſanguineis conſtant, Th. IV. N. 72. n. 2. Th. V. N. 21.

— *Vaſis* ſanguineis, quibus conſtant, connectuntur membranæ Chorion & Amnios, Th. III. N. 25. n. 1.

Placentarum pars altera non datur, Th. V. Loc Arc. III. n. 1.

— *Rudimenta* in Embryonibus vel ovis, Th. V. N. 21. Th. VI. N. 38. 43. 45. n. 2. & N. 93.

Plantæ Africanæ innominatæ ramuli, Th. Anim. I. N. 6.

— — rami delineatio, Th. VII. tab. 3. fig. 6.

Plantæ canalium diverſitate gaudent mirabili, Adv. Dec. III. p. 9. 10. 11. 12.

Plantarum Anatome maximam habet ana-

analogiam cum ea humani corporis, Adv. Dec. III. p. 8. & ſeq.
— — neceſſaria eſt, *ibid.* p. 8.
Plethora datur, Ep. XII. p. 24. 25.
Pleuræ Duplicatura difficulter demonſtratur, Ep. II. p. 18.
— *Glandulæ*, ipſam humectantes, negantur, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Vaſa* ſanguinea, Ep. II. p. 17. 18. Th. X. N. 118. not.
Pleuræ Membrana Celluloſa ſubjacet, Adv. Dec. II. p. 20. item Perioſtium Coſtarum, vid. Coſtæ.
Plexus Choroideus, vid. Cerebrum.
Plica Polonica verè delineata, Th. IV. N. 50. & tab. 1. fig. 3.
Plicæ Polonicæ portiuncula, Th. X. N. 1. lit. E.
Polypus artificio factus, Th. I. Aſ. I. N. 3. Th. VII. N. 39. Th. Max. lit. F.
— è *ſinu longitudinali* exſiccatus, Cat. Rar. p. 122.
— *Expectoratione* expulſus, & delineatus, Ep. VI. tab. 7. fig. 4.
— *Naris* quid ſit? Obſ. An. 6.
— *Naſi* ſimul cum portione cartilaginea aliquando extrahitur, Th. III. N. 80.
— *Omnis* non eſt ejusdem generis, Obſ. An. 6.
— per *tuſſim* rejectus, æmulans ramum venæ aut arteriæ pulmonalis, Ep. VI. p. 11. Th. IV. N. 93.
— *Sedem* in diverſis corporis partibus habere poteſt, Obſ. An. 77.
— *Tuſſiendo* ejectus quid ſit? Cat. Rar. p. 122.
Polypi Bronchiorum ejecti, Ep. VI. p. 11.
— *Carnoſi* utero excreti, Obſ. An. 6.
— è *naribus* erumpentes, varii ſunt generis, Obſ. An. 6.
— in *antro Highmori* hærentes, Obſ. An. 77.
Polypoſæ ſubſtantiæ è ſanguine factæ, Th. I. Aſ. I. N. 4. Th. Max. N. 108.
Porcus Americanus, qui perhibetur Umbilicum habere in dorſo, Th. X. N. 1. lit. F.
Porci foetus gemellorum coalitorum, unico ventre gaudentium, Th. IX. N. 102.
Pori Bilarii, vid. Hepatis pori bilarii.
— *Auriculæ*, vid. Auriculæ pori.
— *Cutanei*, Th. I. Aſ. I. N. 4. n. 10.
— — ordine poſiti, Th. III. N. 30. n. 1.
— — ſunt admittentes & emittentes, Ep. XVI. p. 10. 11. vid. Cutis pori.
— *Naſi*, vid. Naſi pori.
— quid ſint? Adv. Dec. III. p. 15.
in *Pororum* differentia non conſiſtit officium viſcerum, Th. X. N. 94.
Portæ Vena, vid. Hepar.
— — oſſefacta. Cat. Rar. p. 138.
Portoricenſis lacteſcentis arbuſculæ ramuſculus, Th. Anim. I. N. 27.
Præputium, vid. Penis præputium.
Præparata & liquida & ſicca eſſe conficienda, Th. III. N. 41. n. 1.
Priapus vegetabilis, Th. Max. N. 54.
Proceſſus Condyliformis, vid. Maxillæ Proceſſus Condyliformis.
— *Mammiformis*, vid. Mammiformis Proceſſus.
— *Vermiformis*, vid. Inteſtini Coeci Proceſſus.
Prognoſis prudenter eſt inſtituenda, Obſ. An. 59.
Prolabia Cute & *Poris* carent, Th. III. N. 4. n. 4.
— *Epidermide* deſtituuntur, Th. III. N. 23. n. 2.
— *Integumento* villoſo, ſive *Epithelia*, obducuntur, Th. III N. 23. n. 2. Th. VII. N. 40. n. 3.
— quare in Theſauris aliter occurrant, quam in corpore vivo? Th. III. N. 23. n. 3.
Prolabiorum fiſſuræ quare dolores tam atroces inferant? Th. III. N. 23. n. 2.
— *Incraſſatio*, *Ulcus* &c. difficulter curantur, Th. III. N. 23. n. 2.
— *Papillæ Nerveæ* à Cutaneis differunt, Th. III. N. 23. n. 2. & 3.
— — quomodo demonſtrandæ? Th. III. N. 23. n. 3. Th. VII. N. 40. n. 2. & 3.
— *Structura* adhuc fuit ignota, Th. III. N. 23. n. 2.
— *Subſtantia*, præter vaſa ſanguinea, nil niſi congeries papillarum nervoſarum eſt,

eſt, Th. III. N. 4. n, 3. & N. 23. n. 2. Th. VII. N. 10. n. 4. N. 40. & notæ, & N. 41. not. & 42. n. 1. Th. VIII. tab. 2. fig. 2.
— *Villoſitas* quid ſit? Th. III. N. 4. n, 3. Th. IV. N. 2. & n. 2.
— — papillaris, Th. IV. N. 2. n. 3. 4.
Prunum excarne, Th. Max. N. 27.
Pruni vaſa ſuccoſa differunt à pyri vaſis, *ibid.* N. 183.
Pſeudo-Membrana ex cruore poſt venæſectionem confecta, Th. VII. N. 39. Th. X. N. 361. ejus delineatio, Th. VII. tab. 3. fig. 6.
— — ex ſero ſanguinis confecta, Th. VI. N. 6.
Pſeudo-Molæ ex Placentulis, poſt foetus excluſionem in utero remanſis, Obſ. An. 28.
Pubis oſſa, vid. Oſſa Pubis.
Pudendæ partes utriusque ſexus quo tempore habeant inter ſe invicem analogiam? Th. VI. N. 46. n. 5.
Pudendum Embryonis foeminini quatuor menſium, Cat. Rar. p. 171.
— *Foetus* humani ſequioris quatuor fere menſium, maſculinum ſexum exacte mentiens, Th. VI. N. 68.
— *Muliebre*, ejusque labia, vaſis ſanguineis & poris turgent, Th. V. N. 70.
— *Pſeudo-hermaphroditi* ovini, Th. VIII. N. 53. ejus delineatio, *ibid.* tab. 2. fig. 5.
— *Puellæ*, Th. II. Aſ. III. N. 18.
— — monſtroſe conformatum, Obſ. An. 23.
Puerpera à potu haud eſt arcenda, Adv. Dec. II. p. 39.
— non debet cito exire, neque conclavia relinquere, Obſ. An. 43. Th. IX. N. 15. n. 3.
— non debet uni lateri perpetuo incumbere, Adv. Dec. II. p. 39.
— ſtatim à partu ligaturis arctis non eſt conſtringenda, *ibid.*
Puerperarum incommoda, ubi foetum Secundinæ non ſequuntur, Obſ. An. 28.
Pullus Gallinæ duobus roſtris, Cat. Rar. p. 171.
Pulmo bene conſtitutus nunquam liquori ſupernatat, Th. V. N. 40. not.
— foetus ovini, Th. III. N. 75.
— Pleuræ adnatus in Orthopnoea, Obſ. An. 19.
— ranæ inflatus, Cat. Rar. p. 122.
— ſi in fundo vaſis, aquâ repleti, reperiatur, infallibile ſignum eſt, foetum in utero ante partum fuiſſe denatum, nam, ſi in utero non moriatur, aquis ſupernatat, Cat. Rar. p. 171. Th. V. N. 40. Th. IX. N. 86.
Pulmonis Arteria Bronchialis, vid. Arteria Bronchialis.
— *Arteriæ* à veſiculis pulmonalibus ſeparatæ, Cat. Rar. p. 150. vid. Pulmonalis Arteria.
— *Calculi*, Cat. Rar. p. 132, Th. I. ab init.
— *Diviſio* dextra in tres lobos, & ſiniſtra in duos, eſt communis, Th. X. N. 42. n. 2.
— — & ſubdiviſio, Th. VI. N. 92. n. 1.
— *Fabrica* à Malpighio non plane eſt detecta, Ep. VI. p. 7.
— — veſiculoſa non ſolum, ſed & vaſculoſa eſt, Cat. Rar. p. 132. & 134. Ep. VI. p. 7. Th. VI. N. 26.
— *Figura* in inſpiratione, Th. IX. N. 7.
— *Figuræ* vulgatiores plurimorum ad objecta vitulina factæ ſunt, Th. X. N. 45. &. 167.
— *Humani* figura à multis auctoribus male eſt depicta, Th. X. N. 167.
— — lobulorum forma non convenit cum ea vitulorum, hinc multi auctores in figuris eorum faciendis erraverunt, Cat. Rar. p. 134. Th. X. N. 40. 44. 45. & N. 167.
— — objecta varia, vid. Pulmones humani.
— — portiones variæ, Cat. Rar. p. 132. 134. Th. I. N. 2. Th. III. N. 28. Th. VI. N. 117. Th. IX. N. 87. 90. 99. Th. X. N. 44. 123. 140. 165. 166. 168. 169. Th. Max. N. 52. 59. 102. & 130.
— *Hydatides*, Cat. Rar. p. 135.
— *Lobi* magni in uno latere tres, in altero duo ſæpe reperiuntur, Th. II. Aſ.

Aſ. V. N. 4. n. 5. Th. IX. N. 80. Th. X. N. 42. n. 2.
— *Lobulorum* diviſio & ſubdiviſio, Th. III. N. 75. Th. IX. N. 70. not. Th. X. N. 166.
— — ſitus naturalis, Th. III. N. 17. n. 2.
— *Membrana* vaſculis plurimis referta eſt, Th. VII. N. 59.
— *Ovini* portiones, Th. IX. N. 100. Th. Max. N. 188.
— — veſiculæ ſunt minores reſpectu veſicularum humanarum, Th. IX. N. 100
— *Polypoſæ excretiones*, venas & arterias rejectas referentes, Tulpium aliosque deceperunt, Ep. VI. p. 7. 10 11.
— *portiones* quædam, Cat. Rar. p. 133. Th. VI. N. 26. Th. IX. N. 40.
— *portiuncula*, per vulnus thoracis expulſa, ligata, mortua ſponte decidens vitâ ſuperſtite, Obſ. An. 53.
— *Serpentis* portio, Th. V. N. 29.
— *Structura*, Reſp. Rav. p. 4.
— *Subſtantia* eſt veſicularis, Cat. Rar. p. 132. Th. VI. N. 26.
— *Vaſa*, Cat. Rar. p. 180.
— — differunt ab iis, quæ Placentam conſtituunt, Th. III. N. 25.
— *Vaſorum* curſus, Th. IX. N. 87.
— — portio, Cat. Rar. p. 121.
— *Vena* arterioſa rectius dicitur Arteria Pulmonalis; & Arteria Venoſa, Vena Pulmonalis, de Valv. c. 4. Obſ. 15. vid. Pulmonalis Vena.
— *Veſiculæ*, ab aëre expanſæ & obſtructæ in Orthopnoea, Obſ. An. 19. 20. 21.
— — admodum ſunt exiles, Th. IX. N. 99. Th. X. N. 168
— — in ove minores ſunt reſpectu veſicularum humanarum, Th. IX. N. 100.
— *Viæ* abſconditæ, quibus aër receptus in ſanguinem penetrat, Ep. XVI. p. 4.
— *Vitulini* differentia quænam ſit ab humano? Cat. Rar. p. 134.
— — diſtributio & reptatus vaſorum ſanguineorum in ſingulis lobulis diſcrepat ab objectis humanis, Th. X. N. 44. 45. & 167. Th. Max. N. 153.
— — portiones quædam, Cat. Rar. p. 132. 133. 134. & 135. Th. X. N. 45. 167. Th. Max. N. 109. & 152.
— *Vulnera* non omnia lethalia ſunt, Obſ. An. 53.
in *Pulmone* bovino Atheroma oſſeum repertum, Th. IX. N. 98.
Pulmones humani varii, Th. II. Aſ. V. N. 10. Th. III. N. 80. Th. IV. N. 44. Th. V. N. 40. 59. & 75. Th. VI. N. 14. 92. Th. IX. N. 7. 70. 86. Th. X. N. 42.
— *varii* foetuum, in liquore fundum petentes, Cat. Rar. p. 171.
Pulmonalis Arteriæ diviſio & ſubdiviſio, Th. I. ab. init. N. 3. n. 8.
— — extrema numeroſiora ſunt, quam ab auctoribus depinguntur, Th. III. N. 24. Th. VIII. N. 71. vid. Arteria & Arteriæ Pulmonalis &c.
— *Vena* quatuor truncos ibi emittit, non duos, ut voluerunt, Ep. X. p. 7.
— *Venæ* baſis, vel expanſio, ſive ſacculus ejus membranaceus cum auricula ſiniſtra communis eſt, Ep. X. p. 7.
— — extremitates longe plures ſunt, quam ab auctoribus depinguntur, Th. IV. N. 41.
— — vaſa ſanguinea, Ep. X. p. 7.
Pulpoſa ſive *ſuccoſa* arteriarum ſubſtantia cavitate non caret &c. Th. III. N. 33. n. 1. Th. IX. in Præf. & N. 69.
— *Vaſorum* extrema maximam habent analogiam cum iis corporis humani, Adv. Dec III. p. 12.
— — Hepatis, Lienis &c. extrema quomodo ſe habeant? *ibid.* p. 8. ſqq.
Pulveres adſtringentes, membris amputatis adplicati, rejiciendi ſunt, Ep. XIV. p. 17.
Purgatione exhibitâ unde emergat latex aquoſus? Ep. XI. p. 12.
Pus acre poteſt erodere ſubſtantiam oſſeo-ſpongioſam, Th. X. N. 176.
Pylorus, vid. Ventriculi Pylorus.
Pyri Arundinacei ſceleton, Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 3.
— — vaſa ſuccifera ſunt ramificata inſtar vaſorum arterioſorum, in Placenta

centa humana, *ibid.*
— *Fuſci* majoris anatome accuratiſſima, *ibid.* p. 8. & ſeq.
— *Petroſelini* vaſcula ſuccoſa, Th Max. lit. B.
— *Sceleton*, vid. Sceleton.
Pyrorum conſtitutio, Th. Max. N. 41.

Q.

Quadrupedis ſegmentum cum annexis quibusdam, Th. Max. N. 161.
Quamoclit, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
Quaſt, quadrupedis Americani, caput, Th. IX. N. 31.
Quietis adquirendæ remedium, Ep. XIV. p. 11.

R.

Racemus dentium, vid. Dentium racemus.
Rachitidis vera cauſa, & ratio, Adv. Dec. II. p. 16.
Rajæ foetus in ſua teſta, Th. Anim. I. N. 83. & 84. quæ perperam Mus marinus dicitur, *ibid.* ejus delineatio, *ibid.* tab. 3. fig. 2. & 3.
— teſta cinerea major, *ibid.* N. 83. 84. 85. 86. harum teſtarum diverſæ ſpecies, *ibid.* N. 83.
— portio ovarii, *ibid.* N. 87. delineata *ibid.* tab. 3. fig. 5.
Ramulus Africanus cnm floribus, *ibid.* N. 13.
Rana Americana, *ibid.* N. 58.
— — alba, duabus prominentiis circa clunes prædita, *ibid.* N. 62.
— — cinerea, *ibid.* N. 65.
— — colore marmoreo, *ibid.* N. 24.
— — — ſubnigro, *ibid.* N. 51.
— *Indica* colore marmoreo, *ibid.* N. 33.
Receptaculum Chyli, vid. Chyli receptaculum.
Receptacula humoris pinguis an dentur? Adv. Dec. I. p. 12.
Ren Caninus, Th. VI. N. 113.
— *Dexter* duos obtinens Ureteres, vid. Renum Ureteres.
— — inverſus delineatus, Obſ. An. 19. & fig. 19.
— — meretricis, Cat. Rar. p. 174.
— — ſuperficie inæquali in muliere, Obſ. An. 94.
— *Infantis*, Th. I. Aſ. I. N. 9.
— *Pueri* ſuperficie inæquali, ſecus ac in adultis, Th. IX. N. 34. vid. Renum ſuperficies.
— *vituli*, Th. IX. N. 61.
Renis humani prodigioſa magnitudo, lagenam repræſentans, Th. VIII. N. 5. vid. Renum humanorum magnitudo.
— — prodigioſi notabilia vaſa ſanguinea, vid. Renum Vaſa.
Renes Atrophia correpti, & magnitudine diminuti, de Valv. c. 4. Obſ. 13. Th. III. N. 52.
— *Expanſi* mirabiliter ab impedito urinæ exitu, vid. Renum expanſio.
— *Foetuum* humanorum, Th. VI. N. 84. Th. X. N. 149. & 152. Th. Max. N. 196.
— — immaturorum, Th. IV. N. 17. & 35.
— *Juvenum*, Cat. Rar. p. 154. Th. X. N. 84. Th. Max. N. 191.
— *male affecti* Diabeten cauſant, vid. Renum Parenchymatis &c.
— *Puerorum* varii, Th. I. Aſ. I. N. 5. & Aſ. II. N. 8. Th. II. Aſ. III. N. 15. Aſ. VI. N. 1. Th. IV. N. 84. Th. VII. N. 8. 56. Th. VII. N. 96. Th. IX. N. 60. 89. Th. Max. N. 63.
— *Succenturiati*, Cat. Rar. p. 181. Th. I. Aſ. I. N. 5. n. 1. Th. IV. N. 84. Th. VII. N. 56. Th. VIII. N. 75. Th. Max. N. 63. & 140.
— — ex equo, Cat. Rar. p. 152.
— — haud inepte pro Glandulis ſanguineis haberi poſſunt, Obſ. An. 51.
— — magnitudinem quamnam habeant? Th. X. N. 152.
— — mediante membrana Adipoſa Diaphragmati affiguntur, Th. VI. N. 119. n. 3.
— — peculiari figura, Th. X. N. 170. litt. E. E.
— — raro figuram certam in corpore humano reſervant, Th. X. N. 84. not. objectum tale ejusdem fere magnitudinis ac Ren ipſe, ex foetu hu-

humano, Th. X. N. 152
— — Renibus ipſis imponuntur, non vero à latere, ut variæ figuræ repræſentant, Th. VII. N. 8. Th. VIII. N. 75. Th. IX. N. 34. & 60. Th. X. N. 84.
— — Renibus ſingulari modo connectuntur, Th. I. Aſ. I. N. 5. n. 1, 2.
— — vaſa ſanguinea non ſolum ab arteriis renalibus, verum etiam Diaphragmaticis accipiunt, Th. VII. N. 8. not.
Renum Arteria Emulgens, ſive, Renalis pinguedine occultari ſolet, Cat. Rar. p. 120.
— — *Renalis* ſupernumeraria, qua renes quidam humani prædici erant, Th. I. Loc. Arc. III.
— *Arteriæ* diverſimode ramificantur, Obſ. An. 79.
— — *Renales* in rene ſiniſtro duæ, id quod rarum, Th. X. N. 170. lit. G.
— — — ſupernumerariæ, Th. I. Loc. Arc. III. lit. B. B.
— — — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. V. n. 3.
— — — utplurimum ſunt ſimplices, non raro tamen duplicatæ, imo & triplicatæ, Obſ. An. 79.
— *Arteriolarum* diviſiones, Th. X. Thec. I. N. 170. lit. B. B.
— — extrema antequam in ductus Bellini degenerant, in homine ceu poroſa adparent, Th. III. tab. 4. fig. 3. & reptatum circularem mutant in ſerpentinum, Th. VI. N. 16.
— — — in vervecinis, antequam in ductus urinarios degenerant, mutationem quandam ſubeunt, ſed in qua re conſiſtat, ſatis haud eſt examinatum, Th. VI. In Prodromo. fig. 4.
— — extremarum diſtributio maxime differt à venarum extremarum reptatu, Th. IX. N. 53. Th. X. N. 86.
— *Calculus* cum Aſthmo ſeroſo, Obſ. An. 56.
— — eſt affectus crudelis, Obſ. An. 15.
— — fruſtra quæſitus, Adv. Dec. I. p. 23.
— — horrendus in Renum Pelvi, Obſ. An. 95.
— — prodigioſæ magnitudinis, Obſ. An. 56. fig. 46. 47. 48. & Obſ. 57. fig. 49.
— *Conſumptio* fere totalis in Rene humano, Cat Rar. p. 154.
— *Corpuſcula* rotunda, glandulas mentientia, quid ſint? Th. III. N. 41. n. 1. Th. X. N. 85. 88. & 149.
— *Corpuſculorum* horum uſus, Th. III. N. 41. n. 1.
— *Delineationes* variæ, Obſ. An. 19. & fig. 19. Th. III. tab. 4. fig. 2.
— *Ductus Bellini*, ſive urinarii, ſunt arteriarum continuationes, hinc, repletis arteriis, etiam infarciuntur, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 4. Th. II. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. & tab. 4. fig. 3. Th. IV. tab. 1. fig. 1.
— *Expanſio* mirabilis ab impedito urinæ exitu, Obſ. An. 99,
— *Extenſio* præternaturalis unde cauſetur? Th. IX. N. 101.
— *Fabrica* mira eſt, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 4. Th. X. N. 86.
— *Fibræ Transverſales*, ſeu ſtamina ligamentoſa, non habendæ ſunt pro Nervis, Th. IX. N. 61,
— *Figura* varia in diverſis animalibus obſervatur, Adv. Dec. I. p. 22.
— *Glandularum* exiſtentia in renibus humanis non eſt aperta, vid. Renum Subſtantia.
— — forma, Th. II. N. 1. n. 2.
— *Hernia*, vid. Hernia Renalis.
— *Humanorum* & vervecinorum delineationes accuratæ, Th. VI. fig. 1. & ſeqq. Th. III. tab. 4. fig. 2.
— — extabefactio fere totalis, Cat. Rar. p. 160.
— — figura non convenit cum vervecinis, Th. VI. in Prodr. p. 11. & ſeq.
— — forma & magnitudo prodigioſa, Cat. Rar. p. 120. Th. V. Loc. Arc. V. Th. VIII. N. 5.
— — magnitudo, naturalem excedens, Th. I. Loc. Arc. III.
— — interiora delineata, Th. III. tab. 4. fig. 3.
— — objecta varia, Cat Rar. p. 119. 153. & 160. Th. III. N. 41. 43. Th. IV. Loc Arc. II. N. 1. n. 1. Th. VI. N. 16. Th. VIII. N. 86. Th. Max. N. 10.

N. 10. 86. & 187.
— — portio dimidia delineata, Th. IV. tab. 1. fig. 1.
— — portiones diverſæ, Cat Rar. p. 119. 169. Th. V. N. 103. Th. VIII. N. 44. Th. X. N. 83. 85. 87. 88. Th. Max. N. 72. & 138.
— *Lumbrici*, de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— *Membrana Adipoſa* cellulas habet pinguedine, non adipe, repletas, Th. II. Aſ. IV. N. 15.
— — — mere glanduloſa adparet, Th. VI. N. 24. n. 1.
— — *Incraſſata* & dura, Obſ. An. 19.
— — *Propria* arcte cum Renum ſubſtantia jungitur, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 6.
— *Nervi* pauci ſunt, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1
— *Ovinorum* & *Ureterum* prodigioſa magnitudo ab impedito urinæ profluvio, Obſ. An. 99. Cat. Rar. p. 146. Th. IX. N. 101. n. 1.
— — objecta aliquot, Th. III. N. 35. Th. V. N. 28. Th. Max. N. 154.
— *Papilla* compoſita ex homine, Th. III. N. 54. ejus delineatio, *ibid.* tab. 4. fig. 6.
— *Papillæ* plurima oſcula habent, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 5.
— — ſunt congeries Ductuum Urinariorum Bellini, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 4. & Aſ. II. N. 8. n. 1. ſqq. Th. III. N. 54. Th. VI. N. 16. Th. VIII. N. 73.
— — variis in locis conjugatæ, Th. I. Aſ. II. N. 8. n. 2.
— *Papillare Corpus* in rene ovino protrahitur ſecundum longitudinem renis, ſecus ac in homine, Th. III. N. 35.
— *Parenchymatis*, ſive ſubſtantiæ *conſumptio* in Diabete, de Valv. c. 4. Obſ. 13. & Obſ. An. 13.
— *Pelvis* bifurcata, de Valv. c. 4. Obſ. 13. Obſ. An. 79.
— — expanſa & producta à calculo, in cane. de Valv. c. 4. Obſ. 2.
— — juſto major, Obſ. An. 13. 56. 57.
— — naturâ unica, non raro eſt bifurcata, imo trifurcata, Obſ. An. 79.
— — Rene in duas partes diviſo, adparet, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 8.
— — unde extendatur? Obſ. An. 79.
— — utraque cum Calculo horrendo, Obſ. An. 95.
— — trifurcata, Obſ. An. 79.
— *Structura* admiranda eſt, Th. X. N. 86.
— — — Atheiſmum quoque debellare poteſt, *ibid.*
— — à Malpighio aut Bellino perfecte detecta non eſt, Th. X. N. 86.
— *Subſtantia* duplex eſt, conſtans nempe ex vaſculis ſanguineis, & tubulis urinariis, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— — non eſt glanduloſa, quamvis ita videatur, ſed mere vaſculoſa, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 2. Th II. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. n. 1. & N. 65. Th. X. N. 84. & 86.
— *Superficies* in adultis æqualis eſt, & rariſſime inæqualis, Obſ. An. 80. Adv. Dec. I. p. 22. alias morbi oriuntur atrociſſimi & ineffabiles, *ibid.* p. 22. 23.
— — inæqualis delineata ex homine, Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 1.
— — inæqualis in muliere, Obſ. An. 94.
— — in foetibus humanis & nuper natis inæqualis eſt, Obſ. An. 80. Th. II. Aſ. III. N. 15. Th. IV. N. 35. Th. IX. N. 34. Adv. Dec. I. p. 22.
— — in recens natis cur inæqualis ſit? Obſ. An. 80.
— — quando inæqualis ſit? Th. I. Aſ. I N. 11. n. 7. Th. VI. N. 119. n. 1.
— *Vaſa Lymphatica* pauca ſunt, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 1.
— — *Sanguinea* mirifice ſunt contorta & circumvoluta, Th. I. Aſ. VI. N. 1. n. 2. Th. III. N. 41. n. 1.
— — — notabilia in homine, Cat. Rar. p. 120.
— *Vaſorum Renalium*, ſive *Emulgentium*, mirabiles naturæ luſus, Obſ. An. 79. Th. I. Arc. III. ab init.
— — *Sanguineorum* curſus, Th. IX. N. 89.

— — — curſus vermicularis delineatus, Th. II. tab. 6. fig. 7.
— — — — quo modo poſſit conſpici? Th. IV. Loc. Arc. II. N. 1. n. 1.
— *Vena* ſiniſtra loco haud debito orta, Th. I. Loc. Arc. III. lit. K.
— *Venæ* & extremitates arteriæ ultimæ differunt, Th. X. N. 86.
— — ex Vena cava prodeuntes, id quod rariſſime contingit, Th. V. Loc. Arc. V. n. 1.
— *Ureter* à tranſitu calculorum extenſus, Obſ. An. 15.
— — cum calculo in eo hærente, Cat. Rar. p. 160.
— — humanus, admodum extenſus, *ibid.*
— — materia purulenta repletus, Obſ. An. 94.
— *Ureteris* calculoſi portio, Cat. Rar. p. 143.
— — dextri infima pars, continens calculum, Obſ. An. 94.
— — dilatatio prodigioſa, integram puris pintham continens, Obſ. An. 94.
— — equini portio, Cat. Rar. p. 146.
— — portiones, Th. I. Aſ. I. N. 11. n. 9. Th. X. N. 87.
— — vaſcula verſus Hypochondrium ſiniſtrum repentia, Obſ. An. 94.
— *Ureteres* duo coëuntes uno foramine Veſicam intrant, Obſ. An. 79. Th. VII. N. 32.
— — duo, ex uno Rene erumpentes, quorum unusquisque ſe exonerat in Veſicam, de Valv. c. 4. Obſ. 23. Cat. Rar. p. 147. Obſ. An. 76. fig. 63.
— — duo humani, Th. VIII. N. 12.
— — glandulas non habent in ſuperficie interiori, Ep. V. p. 20.
— — nervos habent, Th. II. Aſ. III. N. 16. n. 4.
— — quando dilatentur? Th. VIII. N. 12.
— — ſemel expanſi, expanſi manent, quod maximum eſt in Calculoſis privilegium, Th. VIII. N. 12.
— — tortuoſi, Obſ. An. 13. Cat. Rar. p. 153.
— — tres, Th. VII. N. 32.
— — vaſculis peculiaribus, quæ nec ſanguinea nec lactea, nec lymphatica erant, donati viſi ſunt, Obſ. An. 94.
— — vaſis ſanguineis gaudent, Th. II. Aſ. III. N. 16. n. 4. Th. III. tab. 4. fig. 1.
— *Ureterum* capacitas naturalis, Th. VIII. N. 12.
— — curſus naturalis eſt tortuoſus, Th. I. Loc. Arc. III. lit. O. O. Th. V. Loc. Arc. V.
— — expanſio à Calculo, Obſ. An. 13. 15. & 56.
— — — maxima, ejusque cauſa, Th. IX. N. 101. n. 1.
— — — nimia in homine, Diabete extincto, de Valv. c. 4. Obſ. 13. & Obſ. An. 13.
— — extrema, ubi Veſicam intrant, in ove valde extenſa, Cat. Rar. p. 147.
— — in Veſicam obliqua inſertio valvulæ vicem præſtat, Th. VIII. N. 7. n. 5.
— — obliquæ in Veſicam inſertiones, Cat. Rar. p. 153.
— — que expanſio inſignis in ove, Obſ. An. 99.
Rhus Afric. Th. Anim. I. N. 14.
Reſpirationis organa, Reſp. Rav. p. 4.
— uſus, Ep. XVI. p. 4.
Reticulare Corpus, vid. Corpus Reticulare.
Ribeſii heluones, Th. Anim. I. N. 10. cur ita dicantur? *ibid.*
Roris marini Epidermis, vid. Cuticula Roris marini.
— motus, ex mente Bilſii, naturæ eſt contrarius, de Valv. p. 5.
Rosmari cutis portio, Th. X. N. 11.
— Epidermis & corpus reticulare, Th. Max. N. 66.
Rupes variæ varioque modo ex diverſis rebus adornatæ, Th. Anim. I. N. 1. & N. 51. 44. 55. 70. 78. Th. III. in pr. Th. V. N. 56. Th. IX. N. 22. 23. 27. 29. Th. X. N. 9. & 99.
Ruſſorum Imperator Potentiſſimus didicit à Cl. Ruyſchio fabricam corporis humani, Adv. Dec. II. p. 13.
— — — jam vero incomparabilem Ruy-

Ruyſchii Theſaurum poſſidet, *ibid.*
Rutæ ramulus, Th. VIII. N. 13. n. 2.

S.

S*alamandra* aquatica magna, Th. Anim. I. N. 82.
— terreſtris, *ibid.* N. 68.
Salino ſimile ex Inteſtino juvenis, Th. Max. N. 144.
Saliva deficiens Atrophiam inducit, Adv. Dec. II. p. 15.
— deglutienda eſt in reconvaleſcentibus à morbis acutis & Chronicis, *ibid.*
— ſanitati tuendæ maxime neceſſaria eſt, ideoque non excrementitia, *ibid.* p. 14. 15.
Salivæ aſſidua jactura, *ibid.* p. 14.
— retentio ſanitatem reſtituit, *ibid.* p. 15.
Salivalis Ductus à latere frenuli ſalivam impertit ori, Th. I. Aſ. II. N. 3. n. 3.
— — quot aperturis aut oſculis gaudeat? *ibid.*
Salivales Ductus duo ab una glandula maxillari inferiori exorti in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 21.
Salivalium Ductuum inferiorum oſcula in homine vivo viſum plerumque effugiunt, arte tamen manifeſtari poſſunt, *ibid.*
Salivatio in morbo Oeſophagi raro feliciter inſtituta, Adv. Dec. I. p. 24.
— noxia ſæpe eſt, Adv. Dec. II. p. 15.
Sal Volatile ex plantarum ſimpliciſſima deſtillatione Chemica, absque ulla prævia præparatione, abunde elicitur à Cel. Boerhaavio, Adv. Dec. III. p. 6. 7.
Sanguis Coagulatus in Utero quandoque Molam mentitur, Obſ. An. 29.
— — (ſi ſolummodo prius conquaſſatur ſanguis) pſeudo-membranas producit, Th. VI. N. 7. & not. Th. VII. N. 39.
— *Extravaſatus* mutatur ſæpe in pſeudo-membranas, Th. VI. N. 7. & 15.
— *Pinguedine* diſſoluta eſt refertus, Th. I. Aſ. I. N. 3.
— *Redux* è corde quorſum derivetur? Th. IX. N. 63. n. 1.
— *Venoſus* quemnam curſum habeat? Adv. Dec. I. p. 16.
— — quomodo refluat, & ubinam Venæ laticem ſuum refluum ſortiantur, tam accurate non patet, Th. III. N. 41. n. 1.
Sanguinis Circulatio, vid. Circulatio ſanguinis.
— *Coagulatio* quid poſſit producere? vid. Sanguis coagulatus.
— *Eruptio*, per cutem capitis, aures &c. Adv. Dec. III. p. 13.
— *Excretio* ingenti copia per alvum facta, absque dolore, Ep. XI. p. 11.
— *Inflammatorii*, poſt Venæ-ſectionem in ſuperficie natantis, ſerum induratum, Th. X. N. 161.
— *Iter* per cor quomodo fiat? Adv. Dec. I. p. 16.
— *Recurſus* per Penem & Glandem quomodo fiat? Obſ. An. 100.
— *Rejectio* per os quomodo fiat? Cat. Rar. p. 134.
Sanitas in quo conſiſtat? Ep. XII. p. 24. 25.
— mirum eſt, quod tam longe ſæpe duret, Th. III. N. 24. n. 2.
Sarcomata uterina quid ſint? Th. III. N. 7. n. 2.
— utero excluſa male habentur pro Molis, Obſ. An. 58.
Sargoſſo ramuli, Th. Anim. I. N. 89.
— — cum fructibus, *ibid.* N. 90.
Sauvegarde, lacerta Zurinamenſis, Th. VIII. N. 22.
Scabies non ſemper in cute, ſed etiam in Veſica obſervata eſt, cum excreſcentiis carneis, Obſ. An 78.
Scapula foetus humani, Th. X. N. 148.
Scarabæus Indicus, Th. Anim. I. N. 34.
— minor nitens, *ibid.* N. 11.
— ſplendens, *ibid.* N. 67.
Sceleton Calycis floris Hyoſcyami, Th. Anim. I. N. 71.
— *Mali* Armeniaci, Th. Max. N. 200.
— *Paſſeris*, Th. IX. N. 64.
— *Polydactylon* monſtroſum, Cat. Rar. p. 186.

p. 186. partium ejusdem enumeratio, *ibid.* p. ſeq.
— *Sexus ſequioris*, Cat. Rar. p. 113.
— *Truttæ* piſcis, Th. IX. N. 65.
— *Viri* adulti, Cat. Rar. p. 108.
Sceleta Avicularum Jndiæ Orientalis & Occidentalis, aliarumque, Cat. Rar. p. 172. Th. II. Aſ. IV. N. 9. Th. III. N. 67. Th. VIII. N. 43.
— — raro ita præparantur, ubi ne minimum quidem oſſiculum deficit, & foramina naturalia ubique aperta ſunt, Th. VIII. N. 43.
— *Chamæ-Pſittaci* & pſittacorum minorum, Th. Anim. I. N. 71. Th. IV. N. 75. & Th. IX. N. 39.
— *Embryonum* ætatis variæ, Cat Rar. p. 121. 122. 139. 148. & 151.
— *Fœtuum* abortivorum diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 109. 120. 160. 176. Th. I. ab init. Th. VIII. N. 57. n. 3.
— — aliquot diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 110. 118. 123. 125. 155. 156. 158. 172. Th. VII. N. 64.
— — humanorum diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 106. 107. 119. 135. 143. 145. 161. 163. 164. 165. 169 173. 176. Th. V. N. 56. Th. VI. N. 13. & 69. Th. VII. N. 1. & 44. Th. VIII. N. 1. & 82. Th. Max. lit. C. & D. & N. 97.
— — — gemellorum, Cat. Rar. p. 119. 137. 140. Th. IV. N. 49. n. 2. Th. V. N. 56.
— — — maturorum, Cat. Rar. p. 111. 150. 163. 179. Th. VII. N. 2.
— — immaturorum, Th. III. ab init. Th. VII. N. 59. Th. VIII. N. 48. Th. IX. N. 26. & 58. Th. X. N. 138.
— *Foliorum* Alni, aliorumque, Th. Anim. I. N. 71. Adv. Dec. III. p. 11.
— *Humana* varia accuratiſſime delineata, Th. VI. tab. 1. fig. 1. & ſeq.
— *Glirium*, Th. IV. N. 68. & Th. VII. N. 61.
— *Infantum* diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 136. & 144.
— *Murium*, Th. V. N. 81. 87. 105. Th. VI. N. 111. & 122. Th. VII. N. 4. 47. 69. Th. VIII. N. 28. 84. Th. IX. N. 26. Th. X. N. 173. Th. Max. N. 95.
— *Puellarum* diverſæ ætatis, Th. I. N. 3. Th. VII. N. 52.
— *Puerorum* variæ ætatis, Cat. Rar. p. 106. 111. 112. 130. 163. 165. Th. VII. N. 51.
— *Prunorum*, Th. Max. N. 27. & 183.
— *Pyrorum*, arundinacei, petroſelini &c. eorumque delineationes, Th. Max. lit. B. & N. 41. & tab. 1. fig. Adv. Dec. III. tab. 2. fig. 3.
— *Talparum*, Th. IV. N. 68. & Th. VII. N. 5.
Scirrhus ex ſuperficie ſuperiore Uteri emergens, Th. X. N. 106.
— Ventriculi lethalis, Obſ. An. 39.
Scolymocephali Africani ſquammæ, Th. Anim. I. N. 6. & 14.
Scorbuticorum oſſa unde ita mollia? Adv. Dec. II p. 16.
Scorpius Africanus niger, æquans magnitudine cancrum fluviatilem Germanicum majorem, Th. Anim. I. N. 10.
Scrotum cum Tunica celluloſa continuans eſt, Th. X. N. 105.
— *Humanum* delineatum, Reſp. Rav. tab. 1. fig. 2.
— — exſiccatum quanam facie interiori gaudeat? Ep. I. p. 10.
— — inflatum & exſiccatum, Th. V. N. 100.
— — mire præparatum, Ep. II. p. 13.
— — poſt exſiccationem parte ſuperiori apertum, Ep. I. p. 10.
— *Pinguedine* in totum non privatum, Ep. I. p. 4 & 8.
— quid ſit? Ep. XIII. p. 24.
— quo modo demonſtrandum? Ep. I. p. 8.
— Septi beneficio in duas partes dividitur, Ep. I. p. 8. & 10. Reſp. Rav. p. 13.
Scroti Arteriarum, per ejus partem anteriorem reptantium, diſtributio, curſus & origo, Ep. II. p. 21.
— *Conſtitutio*, Ep. I. p. 4. 8. & Reſp. Rav. p. 15.
— *Dilucidatio*, Reſp. Rav. p. 15.
— *Diviſio*, Ep. I. p. 5.
— *Gangræna* quomodo coërcenda?

Obſ. An. 75.
— *Linea* longitudinalis, ſive ſutura, Ep. I. p. 4. Ep. II. p. 14. Ep. XIII. p. 27.
— *Membrana* Dartos, vid. Celluloſa Membrana.
— *Pili* an è glandulis ejus emergant? Ep. I. p. 7. vid. Pili.
— *Pinguedo*, Ep. I. p. 8. Th. III. tab. 3. fig. 1.
— *Præparatio* quam difficilis ſit? Ep. II. p. 17.
— *Septum* non dari, Reſp. Rav. p. 12. & 14
— — quo modo poſſit oſtendi? Ep. I. p. 8.
— — vaſis innumeris ſanguineis ditatum & exſiccatum, ejusque delineatio, Ep. I. p. 10. tab. 1. fig. 2.
— — verum à nemine eſt detectum, ſed à Cl. Ruyſchio inventum, Ep. I. p. 8.
— — — à nullo deſcribi poterat, quia ars præparandi & indurandi nemini erat cognita, qua tamen optime demonſtratur, Ep. I. p. 4. Ep. II. p. 14.
— — — defenditur contra Ravium, Ep. XII. p. 27. 28. 29. Ep. XIII. p. 16. & ſeq.
— — — non facit Scrotum duplex, ſed illud dividit in duas partes? Ep. I. p. 8. Ep. XIII. p. 24.
— *Septi* conſtitutio vera latuit, Ep. XII. p. 27.
— — mentionem quinam auctores fecerint ante Ruyſchium? Reſp. Rav. p. 10. & Ep. ejusd. p. 4. & ſeqq.
— *Sutura*, ut & rugæ Scroti naturales, flatu removentur, Ep. II. p. 14.
— *Suturæ* hypotheſis erronea, Ep. XIII. p. 27.
— *Varices*, in juventute natæ, in ſenio transeunt in Hydropem, Adv. Dec. II. p. 24.
— *Vaſa ſanguinea*, quæ oriuntur ex Hypogaſtricis, Pudendis &c. Ep. II. p. 21.
— *Vaſorum ſanguiferorum* curſus & copia, Ep. II. p. 15.
Scrota duo, cuti involuta, homo habet, Reſp. Rav. p. 14.
— Eunuchorum quomodo ſint conſtituta? Ep. I. p. 8.
Secandi Methodi diverſæ, Ep. XIV. p. 3. & ſeqq.
Secretiones diverſæ fiunt absque diametri in poris diverſitate, h. e. majoris vel minoris, tum figurâ oſculorum pororumque ſpecificâ, determinatâ, & liquori ſecernendo proportionatâ configuratione &c. absque ullis glandulis, ſed ſolummodo perficiuntur in vaſorum ſanguineorum extremis, ſubſtantiâ & configuratione diverſis, Ep. XII. p. 23. Ep. XV. p. 4. Th. II. Aſ. IV. N. 19. Th. III. N. 69 n. 4. Adv. Dec. II. p. 6 7. Dec. III. p. 7.
— in vaſis extremis quomodo fiant? Adv. Dec. II. p. 28.
— non fiunt per cribra, ſed arteriolarum extremitates, *ibid.* p. 18.
— diverſas plerique fieri putant à pororum & glandularum conformatione, configuratione & diverſitate, tum partium ſecernendarum proportionatâ & ſpecificâ figurâ &c. Ep. XV. p. 4. Ep. XVI. p. 4.
Secretoriorum Vaſorum ſtructura mechanica nondum ſatis cognita eſt, Ep. XVI. p. 11.
Secundinæ humanæ delineationes, Th. V. tab. I. fig. 1. 2.
— — vaſa ſanguinea, Ep. IX p. 9.
Secundinæ poſſunt diu remanere absque matris diſcrimine, Adv. Dec. II. p. 35.
— relictæ vi extrahi non debent, *ibid.* vid. Placenta uterina.
Semen absque glandulis ſecernitur, Ep. XV. p. 11.
— *Abundans* nimium morbos producit, Ep. XII. p. 24. & 25.
— *Ipſum craſſum* debet interiora Uteri intrare in foecundo conceptu, nec ſaltem ſpiritus foecundantes, Th. VI. N. 21. Th. VIII. N. 30. Adv. Dec. I. p. 3. Dec. III. p. 16. ſq.
— *Prolificum* unde elaboretur? de Valv. p. 3.
— quomodo deferatur ad Paraſtatas? Th. IV. N. 8. n. 3.
— — præparetur? Ep. XV. p. 8. Adv. Dec. III. p. 7.
— *Receptum* à muliere ubinam hoſpitetur juxta Harvæum, Adv. Dec. I. p. 2.

p. 2. & 3.
— — viam quamnam ſumat poſt conceptionem? *ibid.* p. 3.
— — viſum in muliere, mox poſt coitum occiſa: & hoſpitabatur in utero & tubis Fallopianis, Th. VI. N. 21. Adv. Dec. I. p. 3. tab. 2. fig. 3.
— *Rudimentum* accipit primo in Teſtibus, in Paraſtatis tandem &c. perficitur, ita ut non à ſanguine, ſed ſolo Teſtium apparatu conficiatur, Ep. XII. p. 25. Adv. Dec. III. p. 7. Th. X. N. 99.
— ſi recto tramite in Uteri os non proſiliat, raro mulier imprægnatur, Th. VIII. N. 30. vid. etiam Sterilitas.
Seminalis aura non tantum ad conceptionem eſt neceſſaria, ſed etiam ſubſtantia ſeminis ipſa, Th. VI. N. 21. Th. VIII. N. 30. Adv. Dec. I. p. 3. Dec. III. p. 16. & ſeq.
Seminales Veſiculæ, vid Veſiculæ.
Senſuum externorum organa, Reſp. Rav. p. 3.
Sepulcri, ex oſſibus &c. confecti, delineatio, Th VIII. tab. 1. fig. 1.
Sepulcra, ex oſſibus aliiſque confecta, Th. VIII. N. 57. & Th. IX. N. 26.
Seroſa Vaſa, vid. Vaſa Lymphatica.
Serpens Africanus cæruleus, Th. Anim. I. N. 31.
— — cinereus, *ibid.* N. 63.
— — exiguus bipes, *ibid.* N. 59.
— — — nitens lineis albis & nigris, *ibid.* N. 11.
— — linea nigra latiſſima, *ibid.* N. 34.
— — rarus, Th. IV. N. 54. & Th. V. N. 15.
— *Americanus* bicolor, Th. Anim. I. N. 9. 21. & 50.
— — ex genere eorum, qui male habentur pro bicipitibus, *ibid.* N. 22.
— — exiguus, *ibid.* N. 47.
— — maculis nigris, *ibid.* N. 26.
— *Indiæ Occidentalis*, *ibid.* N. 40.
— — *Orientalis*, *ibid.* N. 12. Th. IX. N. 29.
— — — tricolor, Th. Anim. I. N. 39.
— — ſubcæruleus, *ibid.* N. 61.
Setacei utilitas in Cephalæa, Obſ. An. 40.
Setarum faſciculus è dorſo porci Americani, Th. X. N. 1. lit. F.
Sexus ſequior in Embryonibus difficulter cognoſcitur, Th. VI. N. 46. n. 5. N. 51.
Sperma Ceti quid? Th. X. N. 73.
Spermatica Vaſa integumentum ſuum, Tunicam Vaginalem dictum, ab exteriore Peritonæi ſuperficie mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.
— — per Teſticulos repentia, Th. IV. N. 8. n. 2.
— — ſub Peritonæo decurrunt, Cat. Rar. p. 131.
Spermaticæ Arteriæ in viris non ita, uti in canibus, in circinnos, pampinos vitis imitantes, contorquentur, Th. IV. N. 65. n. 3.
— *Venæ* in cadavere virginis, Aſcite extinctæ, vehementer dilatatæ, Obſ. An. 19.
— — in puerperis capaciores ſunt, Cat. Rar. p. 118.
— — unde prodeant? Th. V. Loc. Arc. V. n. 4. & Arc. VIII.
— — portiones, Cat. Rar. p. 117. Th. I. Loc. Arc. III. lit. M. & N.
Sphænoidis oſſis ſinus membranulâ vaſculoſâ & tenuiſſimâ obducuntur, Ep. IX. p. 10.
Sphoeroidei duo ex membrana carnoſa formati & delineati, Reſp. Rav. tab. 2. fig. 1.
Spina Bifida unde? Ep. XII. p. 23.
— — in foetu, tumore lumborum laborante, Obſ. An. 34. ſimile malum in puella lethale, Obſ. An. 35.
— *Dorſi*, in circulum recurvata, Obſ. An. 67.
— — incurvatur ſemper in gibboſis, Obſ. An. 67.
— — mobilis, Th. VI. N. 12. n. 1.
— — Rhombi piſcis, Cat. Rar. p. 157.
Spinæ Dorſi corpora vertebrarum gaudent quoque ligamentis internis breviſſimis, Th. IV. N. 63. n. 3.
— — — — quomodo differant à corporibus vertebrarum oſſis ſacri, Th. V. N. 69.
— — foetus humani portiones, Th. IV. N. 63. Th. VIII. N. 88.
— — portio animalis Indici, Th. VI. N. 96.

— — — delineata, Th. V. tab. 3. fig. 2.
— — — ignoti quadrupedis, Th. VI. N. 12. n. 1.
— — portiones, Th. IX. N. 72. Th. X. N. 114.
— — ſeptem Vertebræ coalitæ, & in orbem recurvatæ, Obſ. An. 67. earum delineatio, *ibid.* fig. 54.
Spinalis Medulla, vid. Medulla Spinalis.
Spiritus Balſamicus Bidloi, Reſp. ad ejus Vind. p. 30.
Spiritus Animales in quo loco generentur, & cujus ſint naturæ? Th. IX. N. 53.
Splenicæ Arteriæ, vid. Arteriæ Splenicæ.
Splenicarum glandularum elotionis quisnam inventor ſit? Obſ. An. 100.
Spongiæ marinæ ramoſæ ramuli, Th. Anim. I. N. 30.
Spongioides ramoſiſſima, oculata, Th. Anim. I. N. 88. cur ita dicta? *ibid.*
— — — delineata, *ibid.* tab. 5. fig. 1.
Sqamma Scolymocephali, vid. Scolymocephali ſquammæ.
Stæchus citrina, Th. Anim. I. N. 2. n. 4.
— — Hiſpanica, Th. VIII. N. 47. n. 1.
Staphyloma ex pupilla propullulans, Th. II. Aſ. I. N. 8. n. 1.
Steatomata aliquando ex Hydatidibus gignuntur, de Valv. c. 4. Obſ. 25.
Stella marina, Th. Anim. I. N. 60.
Sterilitas ex Tubarum Fallopianarum clauſura, Obſ. An. 83.
— fieri poteſt ex morbis Teſtium, Ep. Ettm. p. 11.
— oriri poteſt ex nimia orificii Uteri anguſtia, Th. VI. N. 85. & n. 1.
— — — ſi meatus urinarius in poſtica Penis parte aperturam habeat, Cat. Rar. p. 145.
— — — ſi recto tramite in os Uteri ſemen non proſiliat, Th. VIII. N. 30.
Sterilitatis cauſæ, Ep. Ettm. p. 4. & ſeq.
Sterni Cavitas in homine non invenitur, Th. Max. N. 18. Adv. Dec. II. p. 19.
— *Ligamenta*, & *fibræ* ſtriatæ, quibus jungitur cartilaginibus coſtarum, Cat. Rar. p. 177.
de *Sterno*, Adv. Dec. II. p. 19.
Sterna diverſa vel cum cartilaginibus coſtarum, vel iis abſciſſis, Cat. Rar. p. 177. Th. X. N. 102. N. 118. Th. Max. N. 82. & 149. Adv. Dec. II. tab. 2.
Stigmatum veſtigia ſuperſtitia in corio humano, Th. IV. Loc. lit. B.
Stomachus, vid. Ventriculus.
Strophiolum ex membranula cum innumeris arteriolis, Th. I. ab init. n. 1.
Stupidorum & mente captorum Cerebri ventriculi, nimia humorum quantitate repleti, inventi ſunt, Ep. XII. p. 24.
Subſtantiæ oſſeo-ſpongioſæ fruſtum magnum, unde ſit deſumptum? Th. X. N. 127. & cum quonam conveniat? *ibid.*
Subſtantiæ heterogeneæ variæ, à muliere in lucem editæ, delineantur, Th. II. tab. 4. fig. 1. & ſeqq.
— polypoſæ, vid. Polypoſæ ſubſtantiæ.
Succini globulus, diu in naribus hærens, Topho obductus, Obſ. An. 44. & fig. 40.
Suctio infantum voluptatem nutricibus præbet, Th. I. tab. 4 fig. 4.
Suctores in Utero imaginarii ſunt, Obſ. An. 28. 29. 58. & 88. Th. III. N. 7. n. 2. Th. VI. N. 25. n. 1. & ſeqq. Adv. Dec. II. p. 32. 38.
Sudor non erumpit è glandulis cutaneis, ſed vaſis extremis, Th. X. N. 130. Adv. Dec. I. p. 12. Dec. III. p. 15.
— quam acris ſit in quibusdam? Obſ. An. 37.
Suilli bini, vid. Gemelli.
Superfœtationis hiſtoriæ, Obſ. An. 14. Th. VI. N. 120.
Surditatem inducit oſſiculorum auditus confuſio, Th. VIII. N. 6. n. 1.
Suturæ Cranii, vid. Cranii ſuturæ.

T.

T*Abe* extincti Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 19.

Tamariſci Gallici ramuli, Th. Anim. I. N. 6.
Tanacetum Africanum, Th. Anim. I. N. 6. N. 14. Th. VIII. N. 57. n. 1.
— — ejus flores, *ibid.* N. 6. & N. 29.
Tatu-Apara, ſeu Armodillæ foetus, *ibid.* N. 81.
Tenaculum quale inſtrumentum, ejusque delineationes, Ep. XIII. tab. 16. fig. 2. & 3.
Tendines, vid. Muſculorum tendines.
Terebinthinæ oleum fervens in Cerebri præparatione non valet, quia Canales disrumpit &c. Ep. XII. p. 15.
Terror immanis mulieri magis nocet, quam viro, uti exemplo inaudito conſtat, Adv. Dec. III. p. 13. & ſeq.
Teſtarum Rajæ diverſæ ſpecies, Th. Anim I. N. 83. & ſeqq.
Teſtes Involucra duo communia habent, Ep. XIII. p. 26. quod negatur à Ravio, Reſp ipſius, p. 15.
— *Muliebres* ovula continent, Ep. Ettm. p. 4.
— — vera ſunt Ovaria, *ibid.* p. 12.
— *Oſcula* hiantia in medio habent, quæ à Ruyſchio *Portæ* vocantur, per quas ſemen ad Paraſtatas defertur, Th. IV. N. 8. n. 3.
— *Ovini* magnam habent cum humanis convenientiam, Th. VI. N. 114.
— *Tunicam Vaginalem* non ab interiori Peritonæi ſuperficie, ſed exteriori mutuantur, Th. VII. N. 51. lit. C.
Teſtium Dilucidatio, Reſp. Rav. p. 15.
— *Extirpatio* quid ſecum ferat? Th. IX. N. 51.
— *Morbi* inter ſterilitatis cauſas numerandi, Ep. Ettm. p. 11.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſis ſanguineis & ſeminalibus, quæ forſan ſunt continuationes arteriolarum extremitatum, conſtant, Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. III. N. 41. n. 1. Th. IV. N. 8. n. 1. & 2. & N. 59. Th. VIII. N. 17. not. & N. 34. & 76. Th. X. N. 99. 100.
— *Tunica Vaginalis*, Cat. Rar. p. 124.
— *Tunicæ Vaginalis* vaſa, Th. III. ab init. lit R. R.
— *Tunicæ*, ſeu involucra, Ep. I. p. 5.
— *Vas* ejaculatorium, Th. IV. N. 65. n. 4.
— *Vaſa* ejaculatoria, antequam ſeſe inſerunt in veſiculas, veſicularum naturam induunt, Th. X. N. 163.
— *Vaſa*, eos conſtituentia, quam tenuia ſint, ſeminali materia expreſſâ, Th. X. N. 99. & 100.
— *Vaſorum* diſſolutio artificioſa, Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. IV. N. 8. n. 2. & tab. 1. fig. 2. Th. VIII. N. 17. not. Th. IX. N. 88. Th. X. N. 99. & 100.
— — ſeminis rudimentum conficientium, reptatus, Th. IX. N. 85. & tenuitas, *ibid.* N. 88.
— — tenuitas reptatusque vermicularis, Th. IX. N. 43.
Teſticulus foetus immaturi, Th. III. N. 49. & 50.
— *Gliris*, Th. Anim. I. N 31.
— *Humanus* delineatus, Th. IX. tab. 3. fig. 3.
— — diſſolutus & delineatus, Th. IV. tab. 1. fig. 4.
— — in cartilaginem mutatus, prodigioſæ magnitudinis, extirpatus, Th. IX. N. 51. not.
— — maximus, Th. Max. N. 28.
— *Siniſter*, in proceſſu Peritonæi hærens, delineatus, Reſp. Rav. tab. 2. fig. 2.
Teſticuli Contuſi magnitudo, Th. IX. N. 51.
— *Extirpati* pondus & diameter, Th. IX. N. 51.
— *Mutati* in cartilaginem, lamella prodigioſæ magnitudinis, Th. IX. N. 51.
— *Ovini* diſſoluti portio, Th. VI. N. 114. Th. VIII. N. 17.
Teſticuli Hermaphroditi ovini quid ſint? Th. VIII. N. 53.
— *Humani* diſſecti & evoluti varii, Cat. Rar. p. 123. & 168 Th. II. Aſ. V. N. 16. Th. IV. N. 8. 12. 59 65. 66. & 69. Th. V. N. 42. & 90. Th VI. N. 95. & 107. Th. IX. N. 43. & 85. Th. X. 99 & 100. Th. Max. N. 111. & 199.
Teſtudinis Corpus Reticulare, Gula, Lingua, Ovarium, Ovum, vid. ſub hisce titulis
Thlaſpi fruticoſum Leucoii folio, Th.

Anim. I. N. 2. n. 4.
— Halimi folio, *ibid.* N. 13.
— roſa Hierochontina. *ibid.* N. 20.
Thorax ex corio humano, Th. IV. Loc. B.
— oſſeus pueri quinque fere menſium, Th. VII. N. 52.
Thoracis Cavitas ſub ſterno in ſtatu naturali nulla datur, Adv. Dec. II. p. 19.
— *Cavitates*, Th. VII. N. 57.
— *Coſta* penultima ut & ultima, Th. I. Aſ. II. N. 10.
— *Ductus*, vid. Ductus thoracici.
— *Foetuum* humanorum portiones, Th. VI. N. 27. not. Th. VIII. N. 27. Th. IX. N. 91.
— *Infantilis* portiones, Th. V. Loc. Arc. V. Th. VI. N. 110. Th. VII. N. 57. Th. VIII. N. 11. Th. Max. N. 58.
— *Membranæ* internæ ſunt tres, nempe Pleura, Membrana Celluloſa, & Perioſtium coſtarum, Th. VIII. N. 4. n. 1.
— *Portiones* quædam, Th. IX. N. 14. n. 3. Th. Max. N. 19. lit. B. C.
— *Pueri* portiones, Th. VII. N. 38. Th. VIII. N. 4. Th. IX. N. 14. & 97.
— *Vertebræ* quædam è foetu humano, Th. VI. N. 119.
— *Vulnus*, vid Vulnus thoracis.
Thymus glandula, *Ductu* ſingulari præditus in bove, Adv. Dec. II. p. 17. 18.
— — ex *Glandulis* minoribus non conſtat, Adv. Dec. II. p. 18.
— — ex homine, Th. IV. N. 21.
— — ex infante, Th. V. N. 36.
— — ex puero, Th. III. N. 27. Th. X. N. 36.
— — *Vaſa* copioſa intus & extus habet, Ep. II. p. 16. Th. V. N. 36.
de *Thymo* Glandulâ, Adv. Dec. II. p. 17.
Thyroideæ Glandulæ, arteriæ Aſperæ adſitæ, ſunt in poſteriori & ſupremo latere, Th. I. Aſ. II. N. 2. n. 8.
Tibia, vid. Os Tibiæ.
Tithymali Cypariſſiæ ramus, Th. X. N. 37.
Tomieio, avicula Capitis bonæ ſpei, Th. Anim. I. N. 41. quomodo alimentum quærat? *ibid.*
Tonſilla utraque hominis, Th. Aſ. VI. N. 14.
Tonſillæ Aperturis præditæ ſunt notabilibus, fauces ſpectantibus, Th. II. Aſ. VI. N. 14. quæ in tumefactione evidentius in conſpectum veniunt, *ibid.*
— *Subſtantiam* habent celluloſam, *ibid.*
Tophus oſſeus in Oſſe tibiæ, Th. X. N. 177.
Tranſpiratio naturalis fit per poros, Adv. Dec. III. p. 15.
Trichiaſis qualis affectus? Reſp. Rav. p. 5.
Trichomanes, Th. Anim. I. N. 14.
Trochanteres ſpuriæ ſunt Apophyſes, Cat. Rar. p. 117. & 164. Adv. Dec. III. p. 31.
Trunci amputati carneæ coopertio quomodo inſtituenda? Ep. XIV. p. 15. vid. Artuum amputandorum &c.
Tubæ Fallopianæ Clauſæ ſterilitatem inducunt, Obſ. An. 83. Adv. Dec. I. p. 6. 7. Reſp. ad Bidl. p. 26.
— — — ſunt ſæpe in mulieribus, Obſ. An. 83.
— — — unde fiant, & à quo clauſura cauſetur? Obſ. An. 83.
— — *Coalitæ* cum Ovario, Obſ. An. 83.
— — cum Teſtibus, Ep. Ettm. p. 5.
— — *Conſtitutionem* quamnam habeant tempore graviditatis? Th. VIII. N. 7 n. 2.
— — *Extenſæ* ſummopere, Obſ. An. 83.
— — *Humores* in ſtatu præternaturali poſſunt accipere ex Utero, qui poſtmodum ex Tubis in Pelvim propelluntur, Obſ. An. 43. 84. & 85.
— — quo *Munere* fungantur in conceptione? Adv. Dec. I. p. 6.
— — *Situm* ſuum quando mutent? Th. IX. N. 15. n. 1.
— — unde *conſtringantur*? Adv. Dec. I. p. 6.
— — *Valvulis* nullis gaudent, Obſ. An. 43.

Tubarum Fallopianarum fimbriæ coaleſcere poſſunt cum Ovariis ipſis, Adv. Dec. I. p. 7.
Tubercula; in morbis ex ipſa cute protuberantia, quid ſint? Adv. Dec. I. p. 10.
Tubulariæ ramuli, Th Anim. I. N. 30.
Tubuli contorti, Th. Anim. I. N. 91.
Tumor Capitis, vid. Capitis tumor.
— in infima Oſſis ſacri parte repertus, Obſ. An. 35.
— *Lumborum*, vid. Lumborum tumor.
— *Inteſtinorum* flatulentus, Cat. Rar. p. 141.
— *Piloſus*, Th. III. N. 63. n. 1.
— — in Omento repertus, Obſ. An. 18.
— — in Omento repertus, quamnam magnitudinem & naturam habeat? Th. III. N. 63. n. 3.
— *Oſſivorus*, ſive ſpongioſus, inſignis magnitudinis, Obſ. An. 81. Cat. Rar. p. 155.
— *Parvus* à latere Carpi dextri cum dolore intolerabili, inſolitus & mortis cauſa, Th. IX. N. 50.
— *Prodigioſæ magnitudinis* circa os uteri internum enatus, Th. VIII. N. 102. ejus rei hiſtoria, *ibid.* not. & quid ſit? *ibid.*
— *Scirrhoſus* ventriculi lethalis, Obſ. An. 39.
— *Ventris* oblongus poſt partum, ex Omenti coarctatione, Obſ. An. 63.
Tumores, in *manu* exiſtentes, quanam conſtitutione ſint? Ep. XIV. p. 17. eorumque delineatio, *ibid.* tab. 18. fig. 1.
— in *manu*, *pede* &c. radices Cyclaminis æmulantes, cartilaginea ſubſtantia præditi &c. extirpatione membri ablati, Ep. XIV. p. 9. & ſeqq. in *manu* qualitate peculiari, Ep. XII. p. 8.
— *Nonnulli* pelliculis continentur, quæ in principio tenues, poſtea, tumore increſcente, inſtar craſſioris lentique corii inſpiſſantur, ita Hydatides, Ganglionės, Atheromata, Meliceridės &c. Adv. Dec. I. p. 8.
— *Omnes* non ſunt in glandulis fundati, Adv. Dec. I. p. 13.
— *Spongioſi*, cum ſcalpello aperti, mortem poſt ſe trahunt, Obſ. An. 81.
— — unde noſcendi? Obſ. An. 81.
— *Pendentes* à capitibus foetuum, quandoque ipſo capite majores, magnam convenientiam habent cum Hydrope capitis, Obſ. An. 52. hi tumores diverſa gaudent conſtitutione, *ibid.*
Tumulus ex Conchyliis Indicis purificatis, Th. VII. N. 1.
Tunicæ, quamvis ſibi in vicem arcte cohæreant, ſeparatæ tamen merito peculiares ponuntur, Ep. XIII. p. 13. 14.
Turdus Indicus verſicolor, Th. Anim. I. N. 14.
Tuſſi ejectus trunculus ramoſus polypi, Th. IV. N. 93.
— rejectæ portiones Tunicæ aſperæ arteriæ intimæ, Th. II. Aſ. V. N. 4.
Tympani membrana, vid. Auditus Organum.

V.

VAccæ rigidæ Anatome, de Valv. c. 4. Obſ. 26.
Vacillatio dentium, vid. Dentium vacillatio.
Vagina, vid. Uteri vagina.
Vaginæ, è corio infantis præparatæ, Th. II. Loc. Arc. V. n. 2. Th. III. Loc. I. N. 5. n. 1.
Valerianoidis campanulæ, Th. Anim. I. N. 21.
Valgi adulti incurabiles ſunt, ſed pueri ſanari poſſunt, Adv. Dec. II. p. 16.
— quidnam ſint? *ibid.* p. 15. 16.
— unde fiant? *ibid.* p. 16.
Valvulæ Cordis, vid. Cordis valvulæ.
— *Differunt* plurimum inter ſe ratione ſtructuræ & formæ, de Valv. c. 2. p. 10.
— *Semilunares*, vid. Cordis valvulæ ſemilunares.
— *Venarum*, ubi ramos emittunt, non ſervant Lunæ creſcentis formam, verum in longitudinem magis ſunt exporrectæ, quod nemo hactenus obſervavit, de Valv. c. 2. p. 10.
Valvularum in Ductu thoracico exiſtentia, de Valv. p. 5.
Vaporis, roriſve formâ noſtri corporis partes irrorantur & nutriuntur, vid. Nutritio.
Varices Scroti, vid. Scroti Varices.
— *Venoſæ*, Adv. Dec. II. p. 21.
Varicoſa Hernia, vid. Hernia Varicoſa.
Variolæ in foetu Aethyopiſſæ, quantumvis puerpera tempore graviditatis nullis va-

variolis fuerit infeſtata, Th. VII. N. 23. not.
Variolarum veſtigium, in naſi ala reſiduum, Th. V. N. 92.
Vaſa Chylo-Seroſa ſunt arteriæ & venæ, tale liquidum continentes, ut in membranis aliisque partibus, exſanguibus vulgo dictis, & ideo albicantibus, Ep. V. p. 18. Ep. XII. p. 22. 24. Ep. XIII. p. 31. fig. 17. Ep. XVI. p. 9. 10. Th. VI. N. 125. n. 3. Adv. Dec. II. p. 7. 20.
— *Ejaculatoria*, vid. Teſtium vas ejaculatorium.
— *Intercoſtalia*, vid. Arteriæ Intercoſtales.
— *Lactea*, vid. Lactea vaſa.
— *Lymphatica*, vid. Lymphatica vaſa.
— *Membranacea*, vid. Membrana.
— *Sanguinea*, vid. Arteriæ & Venæ.
— — differunt pro diverſitate munerum, Adv. Dec. III. p. 7.
— — in omnibus fere corporis partibus reperiuntur, ſed peculiari reptatu prædita, Ep. V. p. 18. Ep. IX. p. 8. Ep. XIII. p. 32. Ep. XV. p. 4. Adv. Dec. I. p. 14. Dec. II. p. 6. 7. 19.
— — omnes corporis partes non habent, Ep. XIII p. 10. Th. III. N. 34. n. 1.
— — quomodo in Hydatides poſſint mutari? Th. VI. N. 104.
— — tunicam Celluloſam habent, Th. VI. N. 11. n. 1.
— *Spermatica* Peritonæi, vid. Peritonæum.
— *Succifera* in corporibus vegetabilibus differunt, Adv. Dec. III. p. 12.
Vaſorum & *Canalium* plantarum diſſolutio artificioſa quomodo inſtituenda? Adv. Dec. III p. 9.
— *Sanguineorum* artificioſa repletio neceſſaria admodum eſt in Anatome, Adv. Dec. III p. 24. 32. vid. Injectiones.
— — circumvolutiones ubi dentur? Th. III. N. 41. n. 1.
— — cognitio cur neceſſaria? Reſp. ad Bidl. p. 14.
— — extrema Anatomicis fuere incognita, Ep. XV. p. 3.
— — — differunt ratione reptatus, ſubſtantiæ &c. Th. I. Aſ. II. N. 7. n. 2. Th. II. Aſ. IV. N. 2. n. 3. Th. VI. N. 73. Th. IX. N. 53. Th. X. N. 94.
— — — ipſos ramulos, è quibus prodeunt, craſſitie longe ſuperant, Th. VII. N. 40. n. 4.
— — — mutantur in viſceribus in vaſcula alterius naturæ, absque ullo intermedio corpore, ſcilicet glandulis, Th. VI. N. 73. Th. X. N. 99.
— — — non potuerunt Anatomici oſtendere, Th. IX. in Præf.
— — — ſunt ſubtiliſſima, quæ tamen Ruyſchii injectionibus ſunt detecta, Adv. Dec. I. p. 17.
— — extremorum inveſtigatio utilis eſt, Th. III. N. 69. n. 4.
— — — uſus ſolus non eſt ſanguinem vehere & revehere &c. Ep. XV. p. 4. Th. VI. N. 73. Adv. Dec. I. p. 17. Dec. III. p. 7.
— — mirabiles reptatus quomodo optime viſui exponantur? Th. IV. Loc. Arc. II. N. 1. n. 1.
— — œconomia & functio nondum ſatis nobis conſtat, Th. II. Aſ. III. N. 1.
Vena Azygos delineata, Ep. VI. p. 7. & 10.
— *Bronchialis* dubia, *ibid.* vid. Arteria Bronchialis.
— *Portæ*, vid. Hepatis Vena portæ.
Venæ Cavæ ſacculus membranoſus dextræ auriculæ Cordis, cum auricula communem cavitatem efficiens, arteriis innumerabilibus donatus, Ep. X. p. 7.
— — truncus adſcendens & deſcendens, *ibid.* p. 8.
— — trunci deſcendentis eſt tantum brevis portio inter cor & Diaphragma in homine, in vitulis & ovibus vero longior, Th. IV. N. 26. n. 2.
— *Jugularis* trunci diviſio, Th. VII. N. 28. n. 2.
— — valvula, Cat. Rar. p. 158.
— — valvulæ in caballo obſervatæ, in parte ſuperiori, Th. V. N. 35. not.
Venæ Jugulares equinæ, Cat. Rar. p. 118. Th. V. N. 35. Th. IX. N. 67.
— — humanæ, Cat. Rar. p. 158. Th. VII. N. 69.

— *Meſeraicæ*, vid. Meſeraicæ Venæ.
— *Replentur* ut plurimum quoque in arteriarum repletione &c. omnes tamen non poſſunt repleri venæ, quia injectio absque ullo impetu fit, Th. VI. N. 73. in fin.
— *Spermaticæ*, vid. Spermaticæ Venæ.
Venarum inflatarum portiones, Cat. Rar. p. 158. Th. VII. N. 69.
— *Officium* non conſiſtit ſolum in ſanguine revehendo, Adv. Dec. II. p. 18.
— — quodnam? Ep. XV. p. 4.
— *Valvulæ* veluti nodi in conſpectum veniunt, ſi Venæ artificioſe repleantur, Cat. Rar. p. 146.
Venereæ luis dolores unde veniant? Th. X. N. 182.
Ventriculus Embryonis, Cat. Rar. p. 118.
— *Fœtuum* humanorum, Cat. Rar. p. 161. Th. V. N. 106. Th. IX. N. 62. lit. A. Th. Max. N. 124.
— — recenter natorum, Cat. Rar. p. 180. Th. V. N. 8. Th. X. N. 143. & 144.
— *Giganteæ* fœminæ maximus, Th. IX. N. 22.
— *Humanus* juxta naturalem formam delineatus, Th. II. tab. 5. fig. 1.
— — portiones ejus multæ, Cat. Rar. p. 152. 153. 162. Th. II. Af. III. N. 4. Th. V. N. 92. Th. VII. N. 19. Th. IX. N. 62. litt. D. & P. Th. X. N. 141. 142. 179. Th. Max. N. 131. & 185.
— — valde contractus & delineatus è corpore adulti, Obſ. An. 68. fig. 56.
— *Infantilis*, Th. Max. N. 137.
— — inverſus, Th. III. N. 39.
— *Inverſus*, Th. Max. N. 119.
— *Lacerti* ſquammoſi, Th. VI. N. 17.
— *Leporis*, Cat. Rar. p. 15.
— *Ovinus*, Th. IV. N. 98. Th. IX. N. 17.
— — in quatuor partes poteſt dividi, Th. IV. N. 98. not.
— — particulæ ipſius, Cat. Rar. p. 170. Th. VII. N. 67.
— *Puerorum* diverſæ ætatis, Cat. Rar. p. 141. 171. Th. I. Af. I. N. 7. Th. II. Af. III. N. 4. Th. VI. N. 36. & N. 106. Th. VIII. N. 39. Th. IX. N. 25. Th. Max. N. 81.
— *Vitulinus*, Th. Max. N. 37. & 171.
Ventriculi Arterioſi ramuli conſtitutionem quamnam habeant? Th. VI. N. 106.
— *Circumvolutiones*, Th. Max. N. 119.
— *Coarctatio* ab inedia, Obſ. An. 68.
— *Dolor* auctus fundatus eſt in papillis nervoſis, Adv. Dec. III. p. 33.
— — à Scirrho lethali, Obſ. An. 39.
— *Exulceratio* ab arſenico aſſumpto, Th. VIII. N. 70.
— *Glandulæ* ita dictæ, quales ſint? Th. II. Af. III. N. 14. n. 2. Th. VI. N. 33. n. 1. Th. X. N. 142. diverſimode comparent, Th. IV. N. 92. n. 2.
— *Humor* ſeroſus non ex Glandulis ita dictis provenit, ſed ex arteriarum extremitatibus, Th. II. Af. III. N. 14. n. 2. Th. VI. N. 33. n. 1.
— *Irrigatio* in ſtatu ſano fit per arteriolarum ultimas extremitates, per quas continuo humore convenienti irrigatur, Th. VI. N. 33. n. 1.
— *Nexus* cum liene contingit ope membranæ, vaſis ſanguineis ditatæ, quæ vaſa brevia dicuntur, Th. VIII. N. 33. n. 1.
— *Numerus* quadruplex in ovibus ſtatuitur, quia in quatuor partes dividi poteſt, Th. IV. N. 98. not. Th. IX. N. 17.
— *Os* apertum foetus humani, Th IX. N. 62. lit. F.
— *Papillæ* diverſæ ſunt, quædam pyramidales, multæ rotundulæ, quædam exiguæ, oblongæ, Adv. Dec. III. p. 34.
— — in interiori ejus ſuperficie in ove optime demonſtrantur, & quomodo? Adv. Dec. III. p. 33. 34.
— *Pars* cum annexis delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 7.
— *Partes* ſunt quatuor, Th. IX. N. 17.
— *Plicæ* interiores, Th. II. Af. III. N. 4.
— *Pori* viſibiles in interiori ſuperficie,

iique innumeri, Th. II. Aſ. III. N. 4. tab. 5. fig. 2. Th. X. N. 141.
— *Portionum* quarundam delineationes, Th. II. tab. 5. fig. 1. & ſeqq.
— *Pylorus* repræſentat circulum, Cat. Rar. p. 152.
— *Relaxatio* cauſa appetitus canini, Obſ. An. 74.
— *Rugæ* diviſæ, Th. X. N. 142.
— *Scirrhus* lethalis, vid. Venticuli dolor.
— *Situs* ab auctoribus in figuris ſuis non bene eſt obſervatus, Th. VIII. N. 39.
— *Structura* papilloſa quomodo præparanda? Adv. Dec. III. p. 24.
— *Superficies* interior, præter plicas, habet etiam intercapedines celluloſas minutisſimas, quadrangulares, quarum uſus ignotus, Th. II. Aſ. III. N. 4.
— *Tunica Carnea* plures habet arterias quam ulla alia tunica, Th. III. N. 14. n. 2.
— — *Nervea* multa vaſa ſanguinea accipit à vaſis coronariis, Th. VIII. N. 33. n. 1.
— — *Villo-papilloſa*, Adv. Dec. II. p. 26. Dec. III. p. 33. 34.
— — — plurimis vaſculis ſanguineis ſcatet, Th. V. Aſ. I. N. 7. n. 1. Th. VI. N. 33. n. 1. Th. VII. N. 40.
— *Tunicæ Villoſæ* ſtructura, Th. IX. N. 62. lit. D.
— *Vaſa ſanguinea* copioſiſſima ſunt, Th. II. Aſ. III. N. 14. n. 2.
— *Vaſorum* reptatus, Th. VI. N. 106.
Ventriculi equini ſæpe vermes continent, de Valv. c. 4. Obſ. 3.
Ventris Dolores in puerpera non ſemper dependent à lochiis aut ſecundinis male ſecedentibus, Adv. Dec. II. p. 24.
— — — — orti ex Veſica urinaria inflammata, hincque Gangrænâ affecta &c. *ibid.* p. 24. & 25.
— — oriuntur poſt purgationes vehementes deraſo papillarum tegumento, *ibid.* p. 26.
— *Tumor* oblongus poſt partum ex Omenti coarctatione, Obſ. An. 63.
Vermis, ſive *Lumbricus* latus, & aliquot ulnas longus, Th. VIII. N. 77.
Vermis parvi exuviæ, in cavo oſſis humeri inventæ, & delineatæ, Adv. Dec. III. tab. 1. fig. 2.
— *Guinenſis* conſiderabilis longitudo & gracilitas, Th. III. N. 14.
— *Lati* & articulati ex homine portio, Th. IV. N. 85. alius ſpeciei aliæ portiones, *ibid.* N. 86. & Th. X. N. 158.
Vermes, aut eorum *Ovula*, per quas vias in interiora corporis ſeſe inſinuent, haud proclive eſt determinare, Obſ. An. 64.
— *Cutaneæ* quid ſint? Adv. Dec. I. p. 12.
— è piſce, *Bley* vulgo dictæ, Obſ. An. 64. fig. lit. C.
— ex *Ovulis*, in nobis generatis, ſimul cum reliquis corporis noſtri partibus prodire, unde vermes morbum noſtri corporis congenitum eſſe, non male ſtatuit Dr. Nicolaus Andry, Adv. Dec. I. p. 19.
— in *Arteria Meſenterica* equina, de Valv. c. 4. Obſ. 16.
— in *Arteriæ Magnæ Aneuriſmate* equino reperti, Obſ. An. 64. fig. lit. D. faſciculus eorum in hac Arteria Magna, Adv. Dec. III. p. 19.
— in *Cerebro*, Obſ. An. 64.
— in *Ductu Cyſtico* ovillo, Obſ. An. 64. fig. lit. E.
— in *Hepatis ſubſtantia* aſelli majoris, Obſ. An. 64. fig. lit. A.
— — — — muris, de Valv. c. 4. Obſ. 9. Th. II. Aſ. V. N. 5. n. 1.
— in *omnibus partibus* noſtri corporis generari poſſunt, de Valv. c. 4. n. 16.
— in *Pedibus* homines, in Guinea degentes, infeſtant, Th. III. N. 14.
— in *Poris Bilariis*, de Valv. c. 4. Obſ. 18. Obſ. An. 64. & fig. lit. E.
— in *Pulmonis Bronchiis* reperti, Th. VIII. N. 95.
— *in Renibus* caninis, de Valv. c. 4. Obſ. An. 64. Th. VI. N. 113. Th. VII. N. 113.
— — — humanis, Obſ. An. 64.
— in *Ventriculo* equino curti & craſſi, de Valv. c. 4. Obſ. 3.
— *intra homines* quomodo gignantur ex-

explicatu difficile eſt, Obſ. An. 64. Adv. Dec. I. p. 17.
— — — ſemper ex ovulis deglutitis oriri probabile non eſt, Obſ. An. 64. Adv. Dec. I. p. 18. 19. 20.
— paſſim *inter Viſcera* latentes, Obſ. An. 64.
— per *Urinas* excreti, Obſ. An. 64. fig. B. Th. I. Arc. IV. Th. Max. N. 141.
— ſupra *Omentum* in cane, de Valv. c. 4. Obſ. 16.
— *Vivi deglutiti* in ventriculo permanere non poſſunt, Adv. Dec. I. p. 19.
Vermium exiguorum phænomenum, Th. Max. N. 114.
— *ſpecies* diverſæ dantur, Adv. Dec. I. p. 18.
Vertebra Coſtis coalita, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— una ex infante, Th. I. Aſ. III. N. 20.
Vertebræ Bifidæ, Th. VIII. N. 1. n. 2.
— *Cavitates* habent, à nemine deſcriptas, in interſtitiis corporum vertebrarum ſitas, humore limpido & lubrico plenas, Th. IV. N. 63. n. 2.
— *Colli* nonnullæ, Th. Max. N. 147.
— — omnes, & aliquot è ſuperioribus thoracis bifidæ repertæ, nullaque ſpinali medulla præditæ &c. Th. VIII. N. 1. n. 2.
— — unitæ, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Dorſi* coalitæ, & in circulum recurvatæ, in homine gibboſo, Obſ. An. 67. Cat. Rar. p. 172.
— *Ligamentis* tam internis, quam externis præditæ ſunt, Th. IV. N. 63. n. 3.
— *Lumborum* in tumore lumbari, qua ratione bifurcatæ fiant? Obſ. An. 34.
— — per Symphyſin coalitæ, de Valv. c. 4. Obſ. 8.
— *Vaſa* ſanguinea etiam habent, Th. IV. N. 63. n. 1.
Vertebrarum Corporum in nihilum redactio, Obſ. An. 67.
— *partes*, *Proceſſusque ſpinoſi* conſtitutio in ætate tenella, Cat. Rar. p. 107.
Veſica Fellea, vid. Hepatis Veſica fellea.
— *Urinaria contrahi* & *extendi* poteſt mirum in modum, Th. IV. N. 23. n. 2.
— — *Craſſior ſe ipſa* quando reddatur? Adv. Dec. I. p. 8.
— — *Equina*, Cat. Rar. p. 182.
— — ex *arenulis* calculoſis tota ferme conſtituta, Th. III. ab init.
— — *Fibras* motrices habet innumeras, Adv. Dec. III. p. 35.
— — *Glandulas* in ſuperficie interiore nullas habet, Ep. V. p. 20.
— — *Gliris*, Th. III. N. 59.
— — *Hominis*, calculo laborantis, Th. VI. N. 29.
— — *Humana* delineata, Th. II. tab. 2. fig. 1.
— — — tribus Ureteribus inſtructa, Cat. Rar. p. 148. Th. VIII. N. 32.
— — *Inverſa* delineata è bove, Th. IV. tab. 2. fig. 1.
— — *Leporis*, Cat. Rar. p. 183.
— — *Mulieris*, utero gerentis, delineata, Th. II. tab. 2. fig. 2.
— — *Ovilla*, Cat. Rar. p. 147. 182.
— — — quaſi in duas partes diviſa, Obſ. An. 8. cauſa hujus duplicitatis, *ibid.*
— — — ubi meatus Urinarius in totum deficit, Th. VIII. N. 30.
— — *Prolabitur* ſimul, utero prolabente, Th. VIII. N. 102. not.
— — *Prolapſa* tota in ſcrotum, Obſ. An. 98.
— — *Purulenta*, corrupta & materia calculoſa obſita, in gravida mortua, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— — *Sequitur* non ſemper Vaginæ extenſionem, Cat. Rar. p. 119.
— — *Vaccina* Th. IV. N. 70. Th. VIII. N. 56.
— — *Vitulina*, geminam mentiens, Cat. Rar. p. 118.
— — *Vituli*, recens nati, cum Uracho pervio, *ibid.* p. 159.
Veſicæ Urinariæ Calculus, vid. Calculus Veſicæ Urinariæ.
— — *Conſtitutio*, Adv. Dec. III. p. 35.
— — *Craſſities* à Calculo, Obſ. An.

89. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2. Th. V. N. 104. not. Adv. Dec. I. p. 8.
— — — à ſcabie Veſicæ, Obſ. An. 78.
— — *Excreſcentiæ* præternaturales à Calculi attritione, Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2.
— — *Extenſio* & *Contractio* quando fiat? Th. IV. N. 23. n. 2.
— — *Fibræ* omnes, calculoſa ſubſtantia ſtipatæ, Th. II. Aſ. II. N. 6.
— — *Foramen Cœcum* cur ita vocetur? Th. IV. N. 30.
— — *Gangræna*, vid. Gangræna.
— — *Hernia*, Th. VIII. N. 102. not. Adv. Dec. II. p. 23.
— — *Membrana* interior inflammata, hinc Gangrænâ affecta, excreta, & abſque vitæ diſcrimine extracta, Adv. Dec. II. p. 24. 25.
— — *Membranæ* interioris pars delineata, *ibid.* tab. 2.
— — *Obſtructio* in ove, Cat. Rar. p. 145.
— — *Scabies* cum dolore vehementi, mingendi deſiderio frequentiori &c. Obſ. An. 78.
— — *Tubera* lapidefacta, Th. IV. tab. 2. fig. 1.
— — *Tunica* interior lapidea facta, Th. IV. N. 51. N. 70. n. 1. & tab. 2. fig. 1.
— — *Tunicæ*, materiâ purulentâ diſtentæ, Obſ. An. 89.
— — *Vaſa ſanguinea*, quibus ea ſcatet, copioſa ſunt, Cat. Rar. p. 156. Th. X. N. 126. & 128.
— — *Vaſorum ſanguineorum* reptatus non convenit cum reptatu aliarum partium, Th. X. N. 176.
— — *Vulnus* feliciter curatum, ſuccedente tumore hernioſo, Obſ. An. 75.
— — — non ſemper lethale eſt, ut plerique putant, *ibid.*
Veſicæ Urinariæ humanæ variæ, Cat. Rar. p. 153. & 184. Th. II. Aſ. III. N. 5. n. 2. Aſ III. N. 16. Th. IV. N. 30. Th. VI. N. 83. Th. VIII. N. 7. n. 5. & Th. X. N. 128.
Veſiculæ Pulmonales, vid. Pulmonis Veſiculæ.
— *Seminales* equinæ in quonam ab humanis differant? Cat. Rar. p. 182.
— — humanæ, Cat. Rar. p. 152. 180. Th. X. N. 163.
— — — ſemine adhuc turgidæ, Th. X. N. 101.
— — in caballo felleas humanas geminas mentiuntur, Th. V. Loc. Arc. II.
— — intus cellulas, velut apum favos, efformant, Cat. Rar. p. 180.
Veſpertilio Indicus naſo peculiari, Th. Anim. I. N. 5.
Vexillum è cute humana, Th. Max. N. 193.
— ex Inteſtino Jejuno hominis, *ibid.* N. 145.
Viæ incognitæ in noſtro corpore dantur, Obſ. An. 66. Adv. Dec. II. p. 12.
Vipera exigua Ceylanica, Th. Max. N. 56.
Viſcera Hydropicorum quomodo conſtituta ſint? Obſ. An. 86.
Viſcerum Officium non dependet à pororum glandularum diverſitate, ſed vaſorum extremorum differentia ratione reptatus, &c. Th. X. N. 94.
— *Profuſio* à cutis circa foetus umbilicum defectu, Obſ. An. 72.
— *Subſtantia* non eſt glanduloſa, ſed vaſculoſa, Ep. XV. p. 4. Th. IX. in Præf.
Vitulus capite toto privatus, Adv. Dec. I. p. 21.
Vituli caput monſtroſum, de Valv. c. 4. Obſ. 4.
Ulcus malignum, profundens humorem acrem, &c. mortis cauſa, Obſ. An. 6.
— *Nomodes* ſerpens labii inferioris, feliciter ſanatum, Adv. Dec. II. p. 14.
— *Uteri*, vid. Uteri Ulcus.
Umbilicalis funis admodum *ſpongioſus* exiſtit, Th. I. Aſ. III. N. 7. n. 1.
— — æque *ſpiſſus* aut ſpiſſior ſæpe obſervatur, quam ipſe Embryo, Th. IV. N. 40. n. 1. Th. VI. N. 47 tab. 2. fig. 2. Adv. Dec II. p. 29.
— — *Conſtat* duabus arteriis & una vena, Th. I. Aſ. III. N. 7. n. 2.
— — *Degener* in Hydatides, Obſ. An. 14.
— — *Embryonis*, Hydatidibus obſeſſus, Cat. Rar. p. 183.

— — *Fœtus vaccini* differt ab eo in homine, Th. IX. N. 2.
— — *in dorſo* in quibusdam animalibus geritur, Th. X. N. 1. lit. F. not.
— — *Mutationibus* pluribus in ſtatu morboſo obnoxius eſt, quam auctores annotarunt, Th. VI. N. 90.
— — *Nodos* aliquando habere videtur. Cat. Rar. p. 136. Th. IX. N. 20. & 12. quid illi ſint? Th. IX. N. 20. lit. I.
Umbilicalis funis Contorſio mira, fuit cauſa mortis in foetu, Obſ. An. 11.
— — — unde oriatur? *ibid.*
— — *Fœtus vitulini* portio, Th. IX. N. 20. lit. II.
— — *Hippopotami* portio, Th. II. Aſ. VI. N. 6.
— — *Humani* portiones, Cat. Rar. p. 138. Th. I. Aſ. III. N. 70. n. 1. Th. VI. N. 89. Th. X. N. 59. Th. Max. N. 151.
— — *Hydatides*, Obſ. An. 14.
— — portio cum nodo prodigioſo, Th. IX. N. 20.
— — *Poſitus* quisnam eſſe debeat? Th. VIII. N. 15.
— — *Tumor* durus inauditus, ſublatus, Th. IX. N. 3.
— *Hernia*, vid. Hernia Umbilicalis.
— *Vena*, vid. Hepatis Vena Umbilicalis.
Umbilicales arteriæ, fœtu in lucem edito, ſæpe in tenuem degenerant membranam, ac ſi nunquam arteriæ extitisſent, Obſ. An. 82.
Umbilicus quid ſit proprie? Obſ. An. 71.
Umbilici veſtigium in dorſo in porcis Americanis, Th. X. N. 1. lit. F.
Ungues juxta Malpighium ſunt extrema Nervorum, Adv. Dec. II. p. 46.
— juxta Ruyſchium ortum ducunt ex papillis cutaneis nerveis, Th. III. N. 13. n. 4. 5. Th. VIII. N. 97. n. 2.
— poſt mortem non creſcunt, Th. IX. N. 8. n. 4. Adv. Dec. II. p. 46.
Unguiculi cur facilius ſeparari poſſint à corporibus papillaribus, quam ab Epidermide? Th. III. N. 13. n. 4.
Vomitus inſoliti hiſtoria, Th. IX. N. 48. Adv. Dec. I. p. 17. ſqq.
— materiæ nigricantis in Scirrho Ventriculi, Obſ. An. 39.
Urachus in *fœtu humano* apertus eſt ad longitudinem digiti transverſi, non autem ulterius, Th. V. N. 57. n. 2. Th. VIII. N. 56. not.
— in *quadrupedibus* ſolis naturaliter eſt apertus, ſed an tali modo apertus, ut admittat urinam in membranam Alantoidem, ulterius inquirendum, Obſ. An. 8. Cat. Rar. p. 118. Th. VIII. N. 56. not.
— non ita *pervius* eſt, ut flatus aut liquor ex Veſicæ cavitate adigi poſſit in peculiarem ita dictam Alantoidem, Th. V. N. 57. n. 2.
— *Oſculum* coecum habet in fundo Veſicæ, Th. IV. N. 30. Th. VI. N. 83. n. 2. quid illud ſit? Th. IV. N. 30.
Ureteres, vid. Renum Ureteres.
Urethra, vid. Penis Urethra.
Urina, *animalcula* aut vermiculos continens, excreta, Th. I. Arc. IV.
— *Evacuatur* forte etiam per alias, quam adhuc notas vias, Obſ. An. 94. Adv. Dec. II. p. 12.
— *Purulenta* in ſcabie Veſicæ, &c. Obſ. An. 79.
— *Secernitur* juxta Bilſium glandulis lumbaribus per peculiares quosdam ductus, quos *Moſch* nominat, de Valv. c. 1. p. 3.
Urinæ incontinentia à partu difficili, Obſ. An. 22.
— — producitur à Vaginæ nimia extenſione, *ibid.*
— *Regurgitatio* è Veſica ad renes præternaturalis in ove, Obſ. An. 99.
— *Remora* quare fiat? Cat. Rar. p. 147.
— *Suppreſſio*, vid. Iſchuria.
Urinaria Membrana in brutis reperitur, Th. V. N. 57. n. 2.
— — in ſubjecto humano non datur, Th. IV. N. 30. Th. V. N. 41. & N. 57 n. 2. & tab. 1. fig. 1.
— ſpuria in homine, Th. V. N. 41. & tab. 1. fig. 1. Th. IX. N. 21. Th. X. N. 155.

Urtica marina rariſſima, Th. Anim. I. N. 89. an Velella ſit? *ibid.*
Uſtio memorabilis fungi palati, Obſ. An. 48.
Uſus partium verus nobis ignotus eſt, ſi vera earum conſtitutio lateat, Th. II. Aſ. III. N. 4.
Uterus Cochleæ marinæ gravidæ, cochleis exiguis refertiſſimus, Cat Rar. p. 126.
— *Gallinæ* cum ovario, Cat. Rar. p. 137.
— — effoetæ cum oviductu, *ibid.*
— *Gravidæ* delineatus, Th. VI. tab. 4. 5. Adv. Dec. I. tab. 1. fig. 2.
— — duobus gaudet diverſæ naturæ objectis, fœtu ſcilicet, & Placenta, quæ velociter alternatim in ſtatu naturali in lucem prodeunt, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Humanus*, ſemine virili ſaturatus, & delineatus, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 3.
— — ſcirrhoſus factus, Th. X. N. 106.
— — tertio ligamento terete gaudens, Obſ. An. 88.
— *Inverſus* cito indureſcit, Adv. Dec. II. p. 38.
— — illico à partu propendens delineatus, Obſ. An. 10. fig. 12.
— — qua ratione reſtituendus? Adv. Dec. II. p. 37.
— — vaccinus quo medio reſtituatur? *ibid.* p. 38.
— *Invertitur* non raro poſt partum, Th. VIII. N. 102. not.
— *Leporinus* bifidus, Cat. Rar. p. 182.
— *Mulieris*, à paucis diebus gravidæ, Th. VI. N. 32. ejus delineatio, *ibid.* tab. 4. fig. 1.
— — formam & magnitudinem quamnam habeat? Th. X. N. 175. lit. A.
— — formam quamnam habeat tempore graviditatis? Th. VIII. N. 7. n. 1.
— — in adulterio à marito deprehenſæ, & occiſæ, Th. VI. N. 21. ejusdem delineatio, *ibid.* tab. 5. fig. 1.
— — in quartum fere menſem gravidæ cum foetu, Th. VIII. Aſ. I N. 7.
— — menſtruatæ, Th. IV. Loc. Arc. I. not.
— — mox poſt coitum occiſæ, delineatus, Adv. Dec. I. tab. 2. fig. 3.
— — mutatus in aliud quid, Th. IX. N. 51.
— — ore interno anguſtiſſimo præditus, Th. VI. N. 85.
— — quæ paulo ante conceperat, Th. VI. N. 5.
— — tribus ligamentis teretibus præditus, Th. IV. Loc. Arc. I. n. 3.
— — tumoribus obſitus, Th. VI. N. 30.
— *Ovinus*, Cat. Rar. p. 140.
— *Ovis* gravidæ, ex quo per abſceſſum, circa uteri regionem obortum & ſponte apertum, varia cum pure oſſicula fuere expulſa, id quod etiam in mulieribus nonnunquam contingit, Th. IX. N. 1. n. 1.
— — imprægnatæ interior, Th. II. Aſ. IV. N. 19.
— *Prolapſus* ſine vitæ diſpendio haud extirpatur, Obſ. An. 30. Th. VIII. N. 102. not. vid. Uteri prolapſi &c.
— *Puerperæ*, Th. IX. N. 14.
— — delineatus, Obſ. An. 43. fig. 39.
— — octo dierum cum annexis, Cat. Rar. p. 155.
— *Quantus* ſit poſt quatuordecim dies à puerperio, Th. IX. N. 15. n. 1.
— *Scirrhoſus* & deformis, qui, in magnam molem auctus, extra pudendum propendebat, Obſ. An. 7.
— *Semine virili* cum Tubis Fallopianis impletur foecundo conceptu, Adv. Dec. I. p. 3.
— *Totus* verusque, & non inverſus, è corpore propendet, Obſ. An. 7. & 9. vid. Uteri prolapſi &c.
— *Vaccinus*, ex quo corpus piloſum quoddam præternaturale expulſum, Th. VI. N. 25 tab. 5. fig. 6.
Uteri Acetabula, ſive *Cotyledones*, in vaccis quomodo ſeſe habeant? Th. V. N. 21. & Loc. Arc. III. n. 1.
— *Cancer* quale malum & quomodo cognoſcatur? Adv. Dec I. p. 33.
— *Capacitas* in gravidis & puerperis major eſt, imo in puerperæ quatuordecim

decim dierum valde adhuc magnus eſt Uterus, Obſ. An. 43. Th. VI. N. 32. Th. IX. N. 15. n. 1. 3.
— — naturalis exigua eſt, vixque minutiorem amygdalem comprehendit, Adv. Dec. III. p. 16.
— — ſanguinolenta illico à partu cernitur, Adv. Dec. I. p. 9.
— *Cavitatibus*, quæ in vaccis tempore graviditatis in Uteri protuberantiis inveniuntur, profundi inſinuuntur rami vaſorum, Placentam conſtituentium, ut Venæ ſuccum nutritium abſorbeant, ſecus ac in mulieribus, Th. VI. N. 71. 72. & 74. n. 3.
— *Cervix* variis lacunis & ſulcis prædita eſt, Th. IV. N. 89.
— *Cervicis* cavitas à Græffio male delineata eſt, Th. VI. N. 87. n. 1.
— — interni cavitas, Th. VI. N. 87. n. 1. & N. 91.
— — — conſtitutio, Th. IV. N. 89.
— *Conſtitutio* quænam poſt coitum prolificum ſit? Th. VI. N. 5. 21. 32. & n. 1. & ſqq. Adv. Dec. I. p. 3. item quænam ipſius ſit conſtitutio poſt infantis nativitatem? Adv. Dec. II. p. 31.
— *Cornua* fruſtra in mulieribus quæruntur, Th. IX. N. 1. n. 2.
— — in ove ſunt Uteri bifurcationes, Cat. Rar. p. 140. Th. IX. N. 1. n. 2.
— *Excretiones ſanguineæ* cum hæſerint, quare hanc vel illam formam adipiſcantur? Th. VI. N. 6.
— *Extirpatio* quando & quomodo facienda? Obſ. An. 30.
— *Fabrica*, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Fibræ* orbiculares, à Ruyſchio nuper detectæ, in fundo Uteri poſitæ, eo loco ſcilicet, ubi Placenta Utero ſeſe adplicat, Adv. Dec. II. p. 34. Dec. III. p. 34. 35.
— *Glandulæ* pro foetus nutrimento nullæ dantur, Th. II. Aſ. IV. N. 19. Th. V. N. 41.
— *Hernia*, vid. Hernia Uteri.
— *Hydatides*, Adv. Dec. I. p. 5.
— *Inflammatio* & *induratio* poſt partum ſubinde ab obſtetricum temeritate oritur? Obſ. An. 61.
— *Inverſio* vera à quibus cauſis oriatur? Obſ. An. 10. 26. Adv. Dec. II. p. 35. 37. 38.
— — — eſt affectus periculoſus, Obſ. An. 10.
— — — lethalis reddita à manu imperita, *ibid.* 26.
— — — ſubitam reſtitutionem expoſcit, Obſ. An. 10.
— *Inverſi* puerperæ fundus delineatus, Adv. Dec. III. tab. 3. fig. 1.
— *Lateralis* portionis prolapſus in partu, Obſ. An. 24.
— *Ligamentum* teres, Th. VII. N. 55.
— *Ligamenta* tempore geſtationis longius à fundo diſtant, Th. IX. N. 15. n. 1.
— — teretia quomodo ſita? Cat. Rar. p. 119.
— — — tria reperta, Obſ. An. 88.
— *Membrana* interna tota vaſculoſa eſt, Th. V. Arc. III.
— *Morboſa conſtitutio* organica cauſa eſt infoecunditatis, Th. VI. N. 85.
— *Motus localis* nunc ſurſum nunc deorſum, nunc ad Diaphragma, fauces &c. extra puerperium imaginarius eſt, Obſ. An. 93.
— — — verus quisnam ſit? *ibid.* 93.
— — notabilis & neceſſarius in partu, *ibid.* 93. Adv. Dec. III. p. 35.
— *Orificium* hians, & Pelvis humoribus repleta, in puerperæ cadavere, Obſ. An. 43.
— — in ambitu gaudet plurimis lacunis minutiſſimis, Th. IV. N. 53. not.
— — internum delineatum, Th. VI. tab. 4. fig. 3.
— — internum, nato recenter infante, in initio nullum reperitur, niſi ſucceſſu temporis, Adv. Dec. II. p. 31. 41.
— — — patulum adeo in puerperis remanet per quatuordecim dies & ultra, Obſ. An. 43. Th. IX. N. 15. n. 3.
— — — prolapſum in partu, Obſ. An. 25.
— — — quam craſſum ſit? Th. VI. N. 87. n. 2.

— — — ſtra-

— — — ſtructuram quamnam habeat? Ep. Ettm. p. 7.
— — naturaliter conſtitutum, Th. IV. N. 53. & 89.
— — nimis anguſtum poteſt eſſe cauſa ſterilitatis, Th. VI. N. 85. & n. 1.
— *Orificio* in partu prolabente, quid vel foetu vivente vel denato ſit faciendum? Obſ. An. 25.
— *Ovaria*, vid. Ovaria.
— *Papillæ* nerveæ, Th. IV. N. 9. n. 5.
— *Partium* omnium recenſio, Cat. Rar. p. 126. 152. 155. 184. & ſeq. & 185.
— *Placenta*, vid. Placenta.
— *Polypus* carnoſus, Obſ. An. 6.
— *Procidentia*, Th. VIII. N. 102. not. exemplum tale refertur, *ibid.*
— — cur maximam Veſicæ partem ſecum trahat? *ibid.* n. 1.
— — delineata, *ibid.* tab. 2. fig. 1. & 3.
— — extra partum quomodo fiat? Obſ. An. 10. in quo caſu uterus non ſemper poteſt reſtitui, ſi extra partum diu è corpore prociderit, Obſ. An. 9.
— — quid ſit? *ibid.* 7.
— — ſcirrhoſa, &c. *ibid.* 7.
— *Prolapſi* delineatio, Obſ. An. 1. fig. 1. Obſ. 9. fig. 11. & ſeqq. Th. VI. tab. 4. fig. 2.
— — extirpationem cum vitæ diſpendio ſuſcipi exemplo probatur, Th. VIII. N. 102. not.
— *Prolapſus* absque inverſione conjunctum habet Veſicæ Urinariæ prolapſum, Th. VIII. N. 102. not.
— — à fluore albo immani ortus, Obſ. An. 6.
— — cum prolapſu Veſicæ, calculis oppletæ, in octogenaria, *ibid.* 1.
— — cum toto foetu, non tamen extra Vaginam, ſed per Peritonæum dilatatum, Adv. Dec. II. p. 23.
— — non eſt ſaltem Vaginæ propendentia, ſed Uterus verus ſubinde è corpore prolabitur, Obſ. An. 7.
— — non impedit, quo minus mulier poſſit fieri gravida, etiamſi Uterus ipſe ex parte propendeat, *ibid.* 22.
— — non ſemper cum inverſione contingit, *ibid.* 7. & 9.
— — vaginam reddit capaciorem, Th. X. N. 170. lit. R.
— — variis nominibus indigitatur, Obſ. An. 7.
— — verus datur, *ibid.* 7. & 9. Th. VI. N. 63. n. 2. & tab. 4. fig. 2.
— — verus negatur à multis, Obſ. An. 7.
— — — quanam ſit conſtitutione? Th. VI. N. 63. n. 2.
— — — reſtitui non ſemper debet, nec poteſt, Obſ. An. 9.
— — — reſtitutus. *ibid.*
— *Protuberantiæ* ex vaccis gravidis, Th. VI. N. 71. 72. 74.
— *Ramorum*, per Vaginam & Uterum disſeminatorum, ortus, Th. X. N. 170. litt. O. O.
— *Retractio* in ſiniſtrum latus, Obſ. An. 88. Cat. Rar. p. 151.
— — unde cognoſcatur? Obſ. An. 88.
— *Rugæ*, aliis *Valvulæ*, ſed potius *Juga*, ſive *Stamina* lata, Th. VI. N. 87. n. 2. Adv. Dec. I. p. 5.
— *Sanguineæ excretiones* cum hæſerint, quare hanc vel illam formam adipiſcantur? Th. VI. N. 6.
— *Sarcomata*, Obſ. An. 58. Th. III. N. 7. n. 2. Th. VI. N. 25. n. 3.
— *Scirrhus*, Obſ. An. 7. Th. VI. N. 30. Th. X. 106.
— *Structura* & fabrica in homine, Ep. Ettm. p. 7.
— *Subſtantia* fibroſa & craſſa eſt, conſtans fibris motricibus diverſæ conſtitutionis & uſus, Adv. Dec. III. p. 35.
— *Superficies* interior corrupta, & plurimis tuberculis obſita, Th. IX. N. 51. not.
— — — in millena corpuſcula rotunda, glandulas mentientia, mutata, Th. VIII tab. 2. fig. 1.
— *Tubæ Fallopianæ*, vid. Tubæ Fallopianæ.
— *Tumor* carnoſus prodigioſæ magnitudinis, figuræ cucurbitinæ, circa os uteri internum enatus, Th. VIII. N. 102. not.
— *Tunica* exterior è vitulo, Th. II. Loc. Arc. I. N. 2.

— — in-

— — interior in mulieribus, ubi Placenta ſeſe utero adplicat, protuberat etiam nonnihil, Th. V. Loc. Arc. III. n. 1.
— — intima & extima vaccæ, Th. V. Loc. Arc. III. n. 1.
— — — ovis gravidæ delineata, Th. II. tab. 6. fig. 6.
— — — vaſis Vermicularibus, à Ruyſchio ita dictis, in Utero ovino plena, foetus nutrimento dicata, Th. II. Aſ. IV. N. 19. & tab. 6. fig. 6. Th. V. N. 41. Th. VII. N. 16. n. 2.
— *Tunicæ* interioris portio ovis gravidæ, Th. VIII. N. 16.
— — — portio, quæ in globulos degeneravit, è bove, Th. VI. N. 112.
— *Vagina* arcte cohæret cum Inteſtino recto, maximamque ideo cum hoc communicationem habet, Obſ. An. 59. Cat. Rar. p. 119. Th. VIII. N. 7. n. 3.
— — firmiter etiam connectitur cum Veſicae collo, Obſ. An. 22. Cat. Rar. p. 119. Th. VIII. N. 7. n. 5.
— — inflammata aut aliter affecta, patiuntur etiam Veſicæ urinariæ collum & Inteſtinum rectum, Th. VIII. N. 7. n. 3.
— — longior eſt in gravidis, Cat. Rar. p. 118. Th. VIII. N. 7. n. 6.
— — ovis, Th. VI. N. 80.
— — papillis nerveis ſcatet, Th. IV. N. 9. n. 5.
— — praeternaturali membrana clauſa, tempore partus pone Hymenem, Obſ. An. 22. item in menſium obſtructione, *ibid.* 32.
— *Vaginæ* & Inteſtini recti perforatio & Gangraena feliciter curata, Obſ. An. 59.
— — nimia extenſio ſæpe producit incontinentiam urinæ, Obſ. An. 22.
— — prolapſus in partu frequenter obſervatur, Obſ. An. 25.
— — triplex vel quadruplex anguſtatio, ceu ora, obſervata, Th. VI. N. 80.
— *Vaſa* cum vaſis Placentæ immediate non uniuntur, Th. Max. N. 151.
— — *Sanguinea* copioſiſſima, Th. VI. N. 1. n. 6. & N. 5.
— — — in gravidis ampliora ſunt, Cat. Rar. p. 119.
— — *Vermicularia* uterina, Th. VII. N. 16 n. 1. & 2.
— *Vaſorum* inventio recentior, Th. III. N. 41. n. 1.
— *Veſiculæ* an Hydatides an glandulæ ſint? Ep. Ettm. p. 9.
— — quid ſint? *ibid.* p. 8.
— *Ulcus* malignum lethale, Obſ. An. 12.
— — — medicamenta reſpuit, quia locus eſt nimis humidus & incommodus, Obſ. An. 12.
— — — vehementes dolores excitat, Obſ. An. 12.
Uteri humani varii cum annexis, Cat. Rar. p. 126. 151. 174. Th. IV. Loc. Arc. I Th. IV. N. 53. Th. VI. N. 86. 87. Th. X. N. 107. 109. Th. Max. N. 24. & 75.
Vulnus Abdominis, vid. Abdominis vulnus.
— *Orbitæ* oculi lethale, Obſ. An. 53.
— *Thoracis* penetrans, cum egreſſa Pulmonis portiuncula, ſanatum, *ibid.* 52.
— Veſicæ, vid. Veſicæ Vulnus.
Vulnera thoracis, anteriori parti inflicta, ſanguinem copioſum reddere poſſunt, Ep. II. p. 18.
Vulva, vid. Uteri vagina.
Uvula Corpora glanduloſa habet, Th. X. N. 37. quæ corpuſcula Mucum producunt, *ibid.*
— *Fibras* habet longitudinales concentratas, Th. II. Aſ. V. N. 6.
Uvulæ extirpatio, Reſp. Rav. p. 8.

X.

X*Eranthemi* floſculi, Th. X. N. 138.

Z.

Z*Eylanica* avicula, vid. Avicula.

FINIS.

APPENDIX
NECESSARIA,
INDICIS
LOCUPLETISSIMI,
OPERUM
ANATOMICO-MEDICO-CHIRURGICORUM

FREDERICI RUYSCHII,

M. D. Anatomes & Botanices Profeſſoris, Academiæ Cæſareæ Curioſorum Collegæ, nec non Regiæ Societatis Anglicanæ Membri,

In qua Notantur res, quæ in opuſculo Anatomico, de Fabrica Glandularum in corpore humano,

AB

HERMANNO BOERHAAVE
ET
FREDERICO RUYSCHIO
conſcripto, tractantur.

AMSTELODAMI,
Apud JANSSONIO WAESBERGIOS.

MDCCXXV.

APPENDIX
Neceſſaria
INDICIS LOCUPLETISSIMI.
OPERUM RUYSCHIANORUM.

A.

ACini, qui ſint? Opuſc. an. p. 76.
Aër aſper quare partes, quæ hujus irritamentis obnoxiæ ſunt, non lædat? p. 20.
Anaſarca, vid. Hydrops Anaſarca.
Anatomes *Comparativæ* utilitas. p. 30. 31. 32. 68. 71.
Anatome Comparativa à *Malpighio* quomodo inſtituta? p. 30. 31.
— *Malpighii* modus à *Ruyſchio* improbatur. p. 68. 71.
Anatomici eſt *Demonſtrare*. p. 48. 49. 52. 55. 60. 61.
Ani Condylomata ſedem habere in lacunis, *Boerhaavius* putat. p. 19.
Antrum Highmorianum inveſtitur *membranâ* tenuiſſimâ & vaſculoſâ. p. 58.
— — in ea paratur *humor* quidam mucoſus ſingularis, in cava naſi exiens. p. 58.
— — hujus liquoris exitus obſtructus mortis cauſa eſſe poteſt. p. 58.
Arteria Aſpera ſecundum *Malpighium glandulis ſimpliciſſimis* prædita eſt. p. 5.
— — eas non agnoſcit *Ruyſchius*. p. 52. 61.
Arteriæ aſperæ *humor unctuoſus* non ex glandulis illis ſeparatur ſecundum *Ruyſchium*. p. 10.
— — humor hic primo tenuis eſt, ſed hærens ſpiſſeſcit. p. 52.
— — — diverſus eſt à muco narium, aliisque humoribus. p. 10. 54.
— — — non eſt copioſus naturaliter, ſed in morboſis aliquando. p. 52. 54.
— — — quemnam uſum habeat? p. 10. 52.
Arteriarum extrema, vid. Vaſa extrema.
Aſcites, vid. Hydrops Aſcites.
Aſpera Arteria, vid. Arteria aſpera.
Atheroma in *glandulis* ſedem habere *Boerhaavius* putat. p. 15. 16.
— *Membranas* unde acquirat? p. 60. 61.
— præter *pultem* etiam alia continere *Ruyſchius* expertus fuit. p. 59.
Attritus perpetuus quare partes non offendat? p. 20.
Aures pone, ubi nexæ capiti firmantur, *Boerhaavius* ſtatuit *Glandulas ſimpliciſſimas*, in quibus peculiaris naſcitur *humor*. p. 8.
— — quemnam *uſum* habeat hic humor, p. 20.
Aures obvelans *membrana* ſecundum *Boerhaavium* folliculis cavis, *humorem* iterum diverſum fundentibus, ſcatet. p. 8.
— *Ruyſchius* verò aſſerit, hos humores non ex glandulis, ſed extremis arteriis venire. 55.
Aurium Cerumen ſecundum *Boerhaavium* unde? p. 8.

B.

BAlſamicus mucus partes tam internas quam externas defendit, ne ab attritu perpetuo lædantur. p. 20.
Bilis exſudans per poros veſiculæ bilariæ vicinas partes tingit. p. 55.
Bronchia glandulis ſimpliciſſimis gaudere *Boerhaavius* ſentit. p. 5.
— — *Humore balſamico* & peculiari deliniuntur, & quare? p. 10.

C.

CAdavera *Ruyſchius* arte ſua quaſi in vitam reſuſcitat. p. 73. 74.
Capilli *capitis* inunguntur tenui oleo, quod *Boerhaavius* venire putat ex meatibus exiguis, vid. Sudor capitis.
— — *aridi* & *fiſſi* unde? p. 7.
Capitis *Capilli*, vid. Capilli capitis.

— *Furfures* unde naſcantur? p. 7.
— — non ſunt abraſi cuticulæ fines. p. 8.
— *Nidor Olidus* unde? p. 8.
— *Sudor* pinguis, vid. Sudor capitis.
Celluloſa membrana *Ruyſchii* diſtribuitur per multas corporis partes. p. 53.
— — — ubique ferè invenitur. p. 59.
— — *Cellulas* habet, in quibus *pinguedo* continetur. 60. hæc aliquando ex iis in morbis acutis exit. p. 60.
Celluloſæ membranæ *Emiſſaria* ſunt pori. p. 18. 55. 56 60.
— — — *Glandulæ* dici nequeunt. p. 60.
— — *Cellulæ* poſſunt per morbos valde *excreſcere*. p. 60.
Cerebrum aut *Cerebellum* nullas habet *Glandulas*. p. 52.
Cerebri Cortex Malpighio glanduloſus habetur. p. 26. 27.
— — *Ruyſchio* vaſculoſus eſt. p. 66. 76.
— *Membranæ* nullis gaudent *glandulis*. p. 51.
— *Piæ Matris* tubercula præter naturalia malè dicuntur glandulæ. p. 51. 52.
— *Plexus Choroideus* glandulis nullis præditus eſt. p. 52.
— *Teſtes*, *Nates* &c. non ſunt glandulæ, ſed prominentes cerebri tumores. p. 51.
Cerumen, Aurium. Vid. Aurium Cerumen.
Chyli iter per vaſa lactea &c. flatu detectum. p. 65.
Chylo-feroſa vaſa quænam ſint? p. 73.
Condylomata Ani & Vaginæ ſedem habent in cryptis ſecundum *Boerhaavium*. p. 19.
Cor nullas habet *glandulas*. p. 52.
— *Boerhaavianæ*, (quæ nunc *lacunæ*, nunc *fölliculi*, *loculi*, *cotylæ*, *ſinus*, *pyxides* &c. ab Auctore ita vocantur) optimè dicuntur *cavitates illæ parvæ Emiſſario præditæ*. p. 49. 53 61. 76. 77.
— — quomodo juxta *Ruyſchium* definiantur? p. 76.
— — in quibus partibus reperiantur, à *Boerhaavio* pulcherrimè indicatur. p. 19. & ſeq.
Cryptæ multis in locis inveniuntur, ſed eas non ubique, aut per totum corporis ambitum admittit *Ruyſchius*. p. 52. 53. 57. 61. 67. 77.
— ubique non ſunt neceſſariæ. p. 52. 53. 57.
— multæ ſunt tumorum ſubjecta, ſed non omnes. p. 60. 77.
Cryptarum fabrica & figura juxta *Malpighium* & *Boerhaavium*. p. 20. 21.
— — intima, fatente *Ruyſchio*, adhuc non eſt detecta, quamvis probabile, eam forte ubique non eſſe eandem. p. 67.
— — cum *glandulis* non convenit, & quare? p 49. 53. 60. 61. 76. 77. quænam ſit differentia inter cryptas & glandulas? p. 77.
— *Officium* eſt diverſos continere *humores*, &c. p. 76. 77. iſtos humores in ipſis cryptis mutari, *Boerhaavius* docet. p. 37. ſed *Ruyſchius* hanc mutationem vaſis ipſis extremis arterioſis adſcribit. p. 77.
— — differt ab eo ciſternarum otioſarum, in quibus pluvia non fit, &c. p. 52. 53.
— *Humores* preſſione mediantibus digitis effundi poſſunt, ſed eſt violenta mutatio, à naturali recedens. p. 52. 53. 54.
— — non ubique æquè copioſi ſunt. p. 54.
— *Vaſcula ſanguinea* copioſa ſunt, quorum progreſſum in ultimas & minimas cryptas *Ruyſchius* docet. p. 50. 52. 53. non tamen horum diverſitatem ita clarè detegere poteſt adhuc, quamvis probabile ſit, ea diverſa eſſe p. 76. 77.
Cutis juxta *Malpighium* & *Boerhaavium* *glandulis ſimpliciſſimis* & *ſimplicibus gaudet*. p. 8. 23. 24. 25.
— *Glandulæ* quando viſibiles putentur. p. 23. 24.
— — negantur à *Ruyſchio*. p. 23. 33. 55. 64.
— *Glandulas* tamen dari, *Boerhaavius* conatur probare ex injectione ceracea. p. 24. item ex morbis. *ibid.*
— — eas putatitias *Ruyſchius* docet, exiſtere *Papillas nerveas cutaneas*. p. 24. 53. 58. 59. 60. 63. 77.
— — Papillæ hæ forte *opercula* habent. p. 63.
— *Pororum* à *Ruyſchio* inventorum tertium genus videntur *Boerhaavio lacunæ*. 8. 23.

De-

D.

DEjectiones materiæ lentæ copioſæ ex inteſtinis unde? p. 11.
Demonſtrare eſt anatomici officium. p. 48. 49. 52 55. 60. 61.
Diapedeſis arte facta. p. 68.
Diaphragma non habet membranas cavas cum emiſſario. p. 52.
Diſſolutio vaſorum artificioſa, vid. Vaſorum diſſolutio artificioſa.

E.

EXodonteſis in dente elephantis examinata, quomodo ſe habeat? p. 61.
Extravaſatio materiæ ceraceæ ſub ſpecie roris, an fiat per poros, an diapedeſin &c. p. 68.

F.

FAcies ſecundum *Boerhaavium* diverſa *glandularum ſimpliciſſimarum* genera gerit. p. 8. 9. imo *ſimplices* etiam habet *glandulas*. p. 25. has & illas glandulas *Ruyſchius* negat. p. 56. 58. 59. 64. 74.
Faciei *coloris* mutatio fœda unde? p. 9. 14. 15.
— *Nitor* & *vultus reſplendens* dependet ab oleo exſudante. p. 8. 9. quod ex tunica celluloſa per poros emittentes fundi, *Ruyſchius* aſſerit. p. 56.
— *Lacunas cutaneas multas* ſtatuit *Boerhaavius*, & quare? p. 14. 19. eas non facile poſſe demonſtrari *Ruyſchius* putat. p. 58.
— *Tumores* formidoloſi varii jam ulceroſi, jam leproſi *Boerhaavio* habentur glandulæ ſubcutaneæ degeneratæ. p. 14. 15. 16. quod *Ruyſchius* negat, & probat, hos morbos partim hærere in papillis nervoſis, partim in vaſculis degeneratis. p. 58 59.
— *Vermes cutanei* perperam à vulgo ita dicuntur. p. 9.
— *Vermes* hoſce putatitios *Boerhaavius* cenſet hærere in glandulis cutaneis. p. 9. ſed eos *Ruyſchius* putat ad tumores atheromati congeneres eſſe referendos, &c. p. 56.
Faucibus *glandulas Malpighianas* adadſcribit *Boerhaavius*. p. 5.
Faucium *humor glutinoſus* juxta *Ruyſchium* unde proveniat? p. 54.
Fiſtulæ unde? p. 41.
Frontales ſinus interne membranâ vaſculosâ teguntur. p. 58. in qua conficitur humor mucoſus. 58.

G.

GLandula, vox eſt derivata à glande. p. 48.
— hinc malè glandula vocatur, quæ non habet ſimilitudinem cum glande. p. 48. 77.
— *Pinealis* & *pituitaria* non habent membranam cavam cum emiſſario. p. 77.
Glandulæ quomodo genuinè *definiantur*? p. 76.
— *differunt* inter ſe. p. 76. differunt etiam *à cryptis Boerhaavianis*. p. 77.
— veræ obduci debent *unâ membranâ*, ſi jure vocari poſſent glandulæ. p. 53.
— cavam non ſemper habent membranam cum emiſſario. p. 52. 53. 78.
— *Salivales* ſunt glandulæ conglomeratæ, an viſcerum ſubſtantiam conſtituant? vid. Viſcera. an *ſecernant* humores à ſanguine arterioſo? p. 21. vid. Secretiones.
— ratione vaſorum non ſunt partes otioſæ, ut ciſternæ. p. 48. 49. 50.
de Glandularum *fabrica, partibus, virtute*, ipſis imo *ſignis* inter ſummos in Europa viros lis vix compoſita exiſtit, & ambigua hactenus pendet. p. 2.
contra Glandulas *Ruyſchii* doctrina ſcrupulos movit, eosque inſignes. p. 1. & ſeq.
Glandulæ *conglobatæ* non negantur à *Ruyſchio*. p. 26. 64.
— — deprehenduntur in diverſis partibus. p. 26. 76. & ſeq. hæ ſunt ſimplices & veræ glandulæ. p. 64.
Glandularum *conglobatarum* vera *fabrica à Ruyſchio* eſt detecta. p. 64. 65. 78. 79. 80. 81.
— — vera & accuratiſſima *delineatio*. p. 81.
— — — *Subſtantia* maximè è vaſis ſanguineis peculiaribus conſtat intra membranam contentis. p. 64. 65. 78. 79.
— — — — à veteribus *Parenchyma* appellatum eſt. p. 64.
— — *Uſus*. p. 65. 79.

Glandulæ *conglomeratæ* ſunt glandulæ ſalivales, pancreas, &c. p. 27.
— — juxta Malpighium conſtant glandulis minimis innumeris. p. 27. quod *Ruyſchius* negat. p. 49.
Glandulis *minimis & innumerabilibus* viſcera conſtare, *Malpighius* putavit. p. 26. & ſeq. quod *Ruyſchius* negat. p. 29. 30. & ſeq. vide Viſcera.
Glandulæ *ſimplices Malpighii* quomodo ſint conſtitutæ, quam *fabricam* & *uſum* habeant, & quibus in locis inveniantur? &c. p. 25.
Glandularum harum ſimplicium icon. p. 25.
— — — exiſtentia negatur à *Ruyſchio.* p. 63. 64. ſed veræ & ſimplices glandulæ ipſi ſunt conglobatæ. p. 64.
Glandulæ *ſimpliciſſimæ* à *Malpighio* definiuntur, quod ſint membranæ cavæ cum emiſſario, &c. p. 3. 4. quæ definitio *Ruyſchio* inſufficiens eſt. p. 46. 47. 48. 51. 60. 77. quia glandulæ nullæ componuntur ex ſola membrana cava cum emiſſario, ſed præcipuè ex vaſis. p. 49.
— — malè glandulæ audiunt, quia dicuntur eſſe folliculi, aut loculi cavi, qui certe non habent ſimilitudinem cum glande. p. 48. 64. 77. ſi eſſent glandulæ quare tunc cellulæ membranæ celluloſæ non dicerentur glandulæ? &c. p. 60. 77.
— — varia nomina *à Boerhaavio* acceperunt. p. 57. 68. 69.
— — meliùs vocantur *cryptæ.* p. 49. vid. *Cryptæ Boerhaavianæ.*
— — reperiri dicuntur per omnem totius corporis ambitum, p. 4. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. & ſeq. negantur à *Ruyſchio.* p. 51. 52.
— — in omni parte, ubi exiſtere creduntur, non poſſunt ita demonſtrari, ut oculis ſubjiciantur, ut *Boerhaavius* ipſe fatetur. p. 48. 49.
— — ſi non poſſint demonſtrari, eas malè glandulas appellari, *Ruyſchius* cenſet. p. 48. 49.
— — ubique in omni ſecretione non ſunt neceſſariæ. p. 5. 6. 43. 52. 53. 57. 58.
Glandularum *ſimpliciſſimarum Malpighianarum exiſtentiam Boerhaavius* probat *α.* ex glandularum nulla arte mutatarum aſpectu. p. 4. 5. *β.* ex tactu & preſſione. p. 5. 13. *γ.* ex morbis dictas glandulas occupantibus. p. 13. 14. 15. & ſeq. *δ.* ex *Ruyſchii* ipſius inventis. p. 22. 23.
— — — *exiſtentiam* non poſſe demonſtrari ſimplici aſpectu, & tactu *Ruyſchius* aſſerit. p. 50. 51. 52. 53. 54. neque ex morbis aut tumoribus, quos potiùs vaſis extremis adſcribit. p. 57. 58. 59. 60. Fatetur idem, ſe nonnullis in locis glandulas poſuiſſe quidem, ſed poſtea meliùs edoctum res aliter inveniſſe. p. 63. 69. 70. 75. porro oſtendit, earum exiſtentiam non probari poſſe ex membranulis vaſis extremis ſanguineis annexis. p. 55. aut ex humorum craſſitie. p. 57. 58.
— — *Fabricæ & ſtructuræ* abſconditæ Auctor à *Boerhaavio Malpighius* habetur. p. 4. 5. Refutatur à *Ruyſchio.* p. 48. 49. 51. 56. 62.
— — Fabricam *Boerhaavius* dicit *Malpighium* ſtatuiſſe conſtare, præter *involucrum membranoſum* &c. etiam ex *vaſis ſanguineis*, quorum extrema eſſent attenuata in fiſtuloſam lanuginem &c. tum ex *nervis* & *fabrica muſculosa.* p. 21. 22. adeoque inter *Ruyſchium* & *Malpighium* non adeo magnus diſſenſus *Boerhaavio* eſſe videtur. p. 23.
— — — non ſcire potuiſſe *Malpighium*, quia *vaſa ſanguinea*, quæ ſunt partes principales glandularum, ipſi ignota erant, *Ruyſchius* oſtendit. p. 47. 49. 50. 51. 60. 62. *Diſcrepantia* inter *ipſum* & *Malpighium* quænam? p. 62. 77.
— — diverſas *figuras* tradit *Boerhaavius.* p. 20. 21 eas non poſſe demonſtrari, *Ruyſchius* putat. p. 62.
— — *Liquidum* cenſetur longè diverſum ab eo, quod aliis locis naſcitur. p. 5. 6.
— — *Liquidi* cujusque ſpeciei ſingularis deſcriptio accurata hactenus deſideratur. p. 7.
— — *Officium* Malpighio fuit, ut *ciſternarum* otioſarum. p 48. 52. 53. p. 55. ſed *Ruyſchius* demonſtrat glandularum vera-

verarum officium eſſe, ut agant, & non otioſæ ſint. p. 48. 49. 53.

H.

HEpatis *acini*, vid. Hepatis ſubſtantia.
— *Emiſſaria* quænam ſint juxta Malpighium? 31. 32. 33.
— *Emiſſarium* malè comparari cum emiſſariis cryptarum, *Ruyſchius* judicat. p. 72.
— *Glandulæ*, vid. Hepatis ſubſtantia glanduloſa.
— totius in *Hydatides* mutatio *ſecundum Ruyſchium* quomodo contingat? p. 41. *Ruyſchius* refutatur à *Boerhaavio*. p. 41. 42. *Ruyſchius* verò ſe defendit. p. 76
— *Subſtantia* ex *acinis glanduloſis* juxta *Malpighium* conſtat, ut putat α. in cochleis, lacertis, anguillis, erucis, &c. p. 30. β. in hominibus, porcis, &c. p. 31. 32. γ. in morbis quibusdam hepatis ſc. tuberculis, hydatidibus, &c. p. 38. 39. 40. δ. in prima origine hepatis pulli. p. 42. Sententiam *Malpighii* porro defendit contra *Ruyſchium Boerhaavius* variis argumentis. p. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. & ſeq.
— *Subſtantiam* ex acinis parvis in homine conſtare, *Ruyſchius* ipſe docet. p. 69. 71. 75.
— *Acini* quomodo definiendi? p. 76.
— — clarius in porcino hepate, ſed luculentiſſimè poſt vaſorum repletionem conſpiciuntur. p. 70. 71. & ſeq.
— — non ſunt anguloſi, ut *Malpighius* putat, ſed rotundi. p. 75. 76.
— — non ſunt *glandulæ* aut *cryptæ*, ſed vaſorum extrema pulpoſa in formam rotundam unita. p. 52. 69. 70. 71. 72. 75. 76.
— glandulæ eſſe nequeunt, ut experimento probatur. p. 70.
— *Humani ſubſtantia* malè comparatur à *Malpighio* cum hepatum ſubſtantia aliorum animalium. p. 69. 71.
— — — melius conſpici poteſt poſt vaſorum repletionem, quam poſt morbos, &c. p. 71. 75. 76.
— *Tubercula*, *aliosve tumores* oriri non ex glandulis, ſed vaſorum extremorum degeneratione, *Ruyſchius* docet. p. 40. 76.
— *Vaſa extrema* conficiunt humores ex *chylo-ſeroſitate* ſanguinis. p. 70. confecti humores quale iter obſervent? p. 33. 36.
— — — differunt ab aliarum partium vaſis. p. 72.
— Vaſorum *artificioſa diſſolutio*. p. 36. 75.
— *Vena portarum* malè *arteria* dicitur. p. 72.
Humoris cujusque ſpeciei ſingularis deſcriptio accurata deſideratur hactenus. p. 7.
— varietas dependet à vaſis agentibus. p. 75.
Humores nunc *craſſiores*, nunc *liquidiores*, nunc *parciores*, nunc *auctiores* exeunt. p. 5. 6. 37. 74.
— in lacunis collecti mutantur morâ, ſtagnatione, & calore ambiente. p. 37. ſed in arteriis fabrificantibus adhuc hærentes, liquidiores ſunt. p. 53. 54. Egreſſi autem ex iis ſenſim lenteſcunt. p. 54.
— ſpiſſiores ſunt in mortuo, & *differunt* maximè ab iis in corpore vivente. p. 54.
— craſſiores non deſignant *glandularum* præſentiam. p. 57. 58.
— diverſi abſque glandulis in ſolis vaſis fieri poſſunt, &c. p. 3. 7. 43. 57.
— ſubtiliores ſunt & tenuiores in apertos meatus, per quos liberè exhalant, depoſiti. p. 5. 6. 37.
Humorum ſecretio, vid. Secretio humorum.
Hydatides quæ ſint? p. 18.
— oriri ex glanduloſis veſiculis putat *Boerhaavius*. p. 18. 39. 41. 42. *Ruyſchius* verò ex degeneratione vaſorum. &c. p. 41.
Hydrops *anaſarca*, quomodo fiat? p. 19.
— *Aſcites*, in quo nulla aqua continebatur in cavo abdominis, ſed ſacco. p. 60.

I.

INflammatio artificioſa quomodo contingat? p. 73.

In-

Inflatio & exſiccatio partium nobile eſt *Ruyſchii* artificium. p. 35.
Inguina ex mente *Boerhaavii* lacunis prædita ſunt, quæ humorem oleoſum exſudant. p. 11. 20.
— Glandulas conglobatas habent. p. 26.
Injectiones *ceraceæ*, à *Ruyſchio* inſtitutæ, cujus ſint utilitatis? p. 28. 29. 47. 48. 49. 50 62. 63. 66. 74. 76.
— — cujus abuſus & noxæ *Boerhaavio* videantur? p. 33. 34. 35. 37. 38. *Boerhaavius* à *Ruyſchio* refutatur p. 72. 73. 74. 76. 80.
— — in omni præparatione & demonſtratione non conveniunt. p. 35. 74.
— — quomodo juxta *Boerhaavii* mentem peragantur? p. 24. 33. 34. 36.
Injiciendi ars *Malpighio* incognita fuit. p. 47. 49. 50. 51. 66. 68. 70.
— — pulcherrima, & in ea princeps *Ruyſchius* habetur à *Boerhaavio*. p. 32.
— artem invidi & ignari carpunt. p. 50. 66. 67. 74. 75.
Inteſtini recti *cryptæ*, earumque *uſus*. p. 11. 57.
Inteſtina craſſa multas *cryptas* habent. p. 53 57.
Inteſtinorum *glandulæ ſimpliciſſimæ ſive cryptæ*, in eorum cavo apparentes. p. 5. 11.
— — quæ in tenuibus ſunt inteſtinis, veluti digeſtæ, & in craſſis ſolitariæ apparent. p. 11.
— *Humor* duplex à *Boerhaavio* ſtatuitur, qui duplici itinere in cavum inteſtinorum dimittitur. p. 36. 37.
— — mucoſus, unde & quomodo differat ab aliis? p. 11.
— — humoris hujus *uſus*. p. 20.
— *Pori* magni à *Ruyſchio* detecti *Boerhaavio* videntur loculi mucoſi. p. 22.
— *Vaſorum* duplex apparatus exiſtit. p. 36. 37.
in *Inteſtinis tenuibus Ruyſchius* quidpiam invenit, quod eminet ultra inteſtini cava, inſtar penicillorum pulpoſorum; aliud adhuc quid in proceſſu vermiformi. p. 57.
— — quomodo omnia fiant, *Ruyſchius* fatetur, adhuc incertum eſſe. p. 75.

L.

LAbiis *glandulæ* ſimpliciſſimæ, & ſimplices à *Boerhaavio* adſcribuntur. p. 9. 25.
— — à *Ruyſchio* negantur. p. 64.
Lacunæ *Boerhaavianæ*, Vid. Cryptæ *Boerhaavianæ*.
Lardi *Grandines* in porcis unde? p. 19.
Larynx balſamo illinitur, & quare? p. 10. 20.
— folliculos habet ſecundum *Boerhaavium*. p. 5. 10. 20.
Lienis *ſubſtantiam Malpighius* ex *glandulis* minimis conſtare putat. p. 26. 27.
— — nullas habere glandulas aut membranas cavas cum emiſſario *Ruyſchius* oſtendit. p. 52. 69.
— *Subſtantia* conſtat acinulis, qui ſunt vaſorum extrema ita formata. p. 69.
— *Extrema vaſa* differunt ab iis, quæ habet Hepar. p. 69.
— Vaſorum extremorum artificioſa diſſolutio. p. 75.
Ligamenta oſſium loculis donari mucoſis, *Boerhaavius* ſtatuit. p. 20.
Linguæ glandulæ ſimpliciſſimæ à *Boerhaavio* adſcribuntur. p 4.
— humoris lubrici indoles & uſus. p. 10.
Liquoris *Ruyſchii* uſus. p. 66.

M.

MAmmæ non habent glandulas. p. 57.
Manuum palmæ mucoſo madent humore, & quare? p. 20.
Meliceridis natura ſubtiliter à *Boerhaavio* explicatur. p. 15. 16.
Membranarum præternaturalis craſſities unde? p. 19. 59. 60.
Membranis vaſa juſto ordine inter ſe connectuntur. p. 55.
Menſtrua naturaliter excernuntur per arterias dilatatas. p. 53.
— præternaturaliter aliquando evacuantur per Epidermidem in capite, oculis, ore, &c. p. 53.
Mentulagra unde? p. 12.
Meſenterium *glandulas conglobatas* habet. p. 26. 64. 65.
Meſenterii glandulæ peculiari vaſorum *ſtructura* præditæ ſunt. p. 65. 78. 79. 80. 81. non habent Emiſſarium. p. 78.

— Glan-

— Glandularum vera ſtructura hactenus à nemine, niſi à *Ruyſchio*, eſt detecta. p. 78.
— — *Delineatio* pulcherrima. p. 81.
— — *Uſus*. p. 65. 79.
Morbi *acuti* docent, pinguedinem per vaſa cellulis ſuis exire poſſe. p. 60.
Morborum *cauſæ* & *ſedes* potiſſimum quærendæ in vaſis extremis. p. 60. 61. 77.
Mortuorum corpora quaſi in vitam reſuſcitat *Ruyſchius* ſua arte. p. 73. 74.
Mucus balſamicus partes tam internas quam externas oblinit ubique in corpore, ubi perpetuus obſervatur attritus. p. 20.
Muſculi *celluloſâ membranâ* ſunt inſtructi. p. 53.
— ſecundum opinionem *Boerhaavii folliculis* axungiam fundentibus, in tendinibus ſitis, ſcatent. p. 20. ſed *Ruyſchius* nullos agnoſcit. p. 52. 67.
— *Vaſis ſanguineis* copioſiſſimis præditi ſunt. p. 67.

N.

NAres *membranâ mucoſâ* teguntur, quæ peculiari ſtructurâ, feliciſſimè à *Ruyſchio* detectâ, gaudet. p. 56. 57.
Narium *mucus*, ſecundum *Boerhaavium*, unde? p. 9.
— — *Ruyſchio* videtur confici poſſe abſque glandulis, ſolo vaſorum apparatu. p. 56. 57.
— — tam *copioſus* unde? p. 57.
— — *differt* ab aliis humoribus. p 9. 10.
— — quem *uſum* habeat? p. 10.
Naſi *tuberculum* quoddam ſingulare ſublatum. p. 15.
in naſo externo *folliculos glanduloſos*, & quidem *copioſos*, *Boerhaavius* reperiri putat. p. 9. 19. 20. Vid. Faciei lacun. cut.
Nates *lacunas ſinusque*, humorem unctuoſum exſudantes, habere, *Boerhaavius* ſtatuit, & quare? p. 10. 11. 20.
Nervi optici *tumor* cauſa cæcitatis fuit. p. 77.

O.

OCulorum *glandula* magna innominata eſt vera glandula compoſita, non ſimpliciſſima. p. 53.
— *Humor*, quo liniuntur, eſt aquoſus. p. 54.
— *Hydrophthalmici ductus Meyboomii* agunt ſine glandulâ mediâ, tantùm actione vaſculorum. p. 53. 54.
— *Palpebræ*, Vid. palpebræ.
— *Tunica Ruyſchiana* nullâ aliâ arte, quam Ruyſchii, poteſt demonſtrari. p. 50.
— — — felici induſtria nunc etiam à Cl. *Albino* præparatur. p. 50.
Oeſophagi *glandulæ ſimpliciſſimæ* à *Boerhaavio* ſtatuuntur. p. 5. 10.
— — — negantur à *Ruyſchio*. p. 61.
— *Humorem* glutinoſum ex arteriis effundi, & abſque receptaculo ſecerni *Ruyſchius* aſſerit p. 52.
— *Humor* manifeſtò poteſt demonſtrari. p. 10.
— — naturaliter non eſt copioſus. p. 52.
— — quomodo ab aliis differat humoribus? p. 10. 54.
— — quem uſum habeat? p. 20. 52.
Os ipſum *balſamico* illinitur *liquore*, & quare? p. 20.
Oſſium *ligamenta* loculis donantur mucoſis. 20.

P.

PAlatum *glandulis* ſimpliciſſimis atque ſimplicibus præditum eſſe, *Boerhaavius* cenſet. p. 4. 25. quæ à *Ruyſchio* exploduntur. p. 64.
Palati *humoris mucoſi* indoles. p. 10.
— — — uſus. p. 10.
Palpebrarum *grandines*, *Boerhaavius* putat, manifeſtò *glandularum* indolem demonſtrare. p. 14.
— *Glandulas* non agnoſcit *Ruyſchius*, ſed membranulas cavas admittit. p. 58.
— *Papillæ* falsò habentur glandulæ. p. 53.
Pancreas eſt *glandula conglomerata*. p. 27.
Pancreatis *ſuccus* quomodo ſecernatur? p. 43.
Papillæ nerveæ in cute aliiſque partibus falsò habentur *glandulæ*. p. 53. 58. 59.
— — fortè *opercula* habent. p. 63.
Pectoris *ſteatoma* magnum. p 59.

Pedum plantæ *mucoſo humore* madent, & quare? p. 20.
Penis *glandis* glandulæ odoriferæ *Tyſonis* rectiùs papillæ nervoſæ à *Ruyſchio* dicuntur. p. 12.
— *Glandularum Cowperianarum* ſuccus, unde? p. 43.
— *Præputium*, Vid. Præputium penis.
— — *Proſtatarum* ſuccus, unde & quomodo ſecernatur? p. 42. 43.
— *Urethræ cryptæ ſinuoſæ* à *Morgagnio* depictæ, atque glandulæ *Cowperi* & *Ferranei* ſunt fortè præcipui fontes humoris olentis, qui ſub *præputio* aggregatur. p. 12.
— — humoris uſus. p. 13.
— — humor rancescens quænam vitia creet? p. 12.
— — ſubſtantia ſpongioſa eſt, malè folliculi in eâ ponuntur. p. 74.
Pericardium nullas habet *glandulas*. p. 52.
Peritonæum non habet *glandulas*. p. 51.
Pinguedo *noſtra* differt à ſebo ovillo, ſed *equorum* pinguedini ſimilis. p. 55.
— — quomodo *ſecernatur*? p. 18.
— — *ſecreta* & *collecta* iterum exire poteſt per emiſſaria. p. 18. 60.
Pleura nullis donatur *glandulis*. p. 51.
Pori *Cutanei*, Vid. Cutis pori.
Præparatorum anatomicorum *utilitas*. p. 73.
Præputium *humore* albo, olente, oblinitur. p. 11. 12. hujus humoris *fons*. p. 11. 12. & *uſus*. p. 20.
— lacunis donari, *Boerhaavius* ſtatuit. p. 11. quas *Ruyſchius* non agnoſcit. p. 52.
Pudendagra unde? p. 12.
Pudendum muliebre inungitur ſimili *humore*, quo penis virilis glans, vel præputium. p. 12.

R.

Renes ſecundum *Malpighium* glandulis conſtant. p. 26. 27.
— nullis glandulis conſtare, *Ruyſchius* aſſerit. p. 37. 75.
in Renibus invenit *Ruyſchius* corpuſcula quædam, glandulas mentientia. p. 37. ſed an glandulæ ſint, incertum. p. 75. 77.

S.

Sana corpora melius oſtendunt *fabricam partium*, quam morboſa. p. 75.
Secretiones humorum non abſolvuntur per mechaniſmum glandularum, &c. p. 28.
— — omnes in glandulis fieri, *Malpighius* dixit. p. 43. non tamen ipſum voluiſſe, ſecretiones fieri ope glandularum, ſed in vaſis extremis, &c. *Boerhaavius* probare conatur. p. 21. 43.
— — multas fieri abſque interveniente glandulâ aut folliculo cavo membranoſo, ſed in ſolis arteriarum extremis, *Ruyſchius* oſtendit. p. 37. 43. 53. 57. 75. & dicit, clarè ſe nunquam legiſſe in *Malpighii operibus*, quod dicat, *arterias minimas humores infundere in illas cavitates*, &c. p. 62.
— — in viſceribus ſecundum *Ruyſchium* peraguntur ſimpliciore apparatu, quam *Malpighius* voluit. p. 29. 30.
Secretiones *diverſorum humorum* ab eodem ſanguine dependent à diverſo arteriarum extremarum apparatu, ut optimè docet *Ruyſchius*. p. 29. 47. Vid. Vaſa extrema.
Seminis *ſecretio*, quomodo fiat? p. 43.
Serifera vaſa *Boerhaavii* quænam ſint? p. 34.
— — *Ruyſchio* dicuntur chylo-ſeroſa, Vid. Vaſa chylo-ſeroſa.
Steatoma in cellulis ſedem habet, p. 18. 19. 59. 60.
— pulcherrimè à *Boerhaavio* explicatur. p. 18. 19.
— in pectore magnum à *Ruyſchio* obſervatum p. 59. item aliud, in quo pura pinguedo. ibid.
Sudor *pinguis* & *oleoſus* capitis, faciei, &c. ejusque *uſus* & *diverſitas* pulcherrimè à *Boerhaavio* deſcribitur. p. 7. 8. 9.
— — — ſecundum *Boerhaavium* emanat ex folliculis cavis aut cryptis cutaneis. p. 7. 8. *Ruyſchius* eum derivat ex tunicâ celluloſâ, & poris emittentibus cutaneis. p. 55. 56.
Sudoris fontes *Ruyſchio* ſunt arteriarum ſubcutanearum extrema p. 53. 54.

T.

Talpa quid ſit? & quo in loco reperiatur, & ſedem habeat, ingenioſiſſimè à *Boerhaavio* indicatur. p. 13. ſed quæ *Ruyſchius* de ea vidit, non valdè congruere teſtatur. p. 58.

Teſtes *Malpighius* putat conſtare ex glandulis aggregatis. p. 26. quam ſententiam *Ruyſchius* rejicit. p. 57. 65.

Tonſillis *glandulas* ſimpliciſſimas *Boerhaavius* adſcribit. p. 4. ex quibus humorem effundi putat mucoſum. p. 10.

Tonſillarum *humoris uſus* & *indoles*. p. 10.

Tranſpirationis inſenſibilis *materia* ex toto corpore aufertur. p. 54. 55.

— — — eſt liquidum tenuiſſimum, &c. p. 5. 6. 54.

— — — copioſè evacuatur, & ultra 5. ℔. intra 24. horas emanat per inviſibiles meatus. p. 6. 54.

— — — evacuatur ab ultimis arteriolarum fiſtulis abſque glandulis. p. 6. 54.

Tumoris mirabile *genus*, in locis ſubcutaneis inventum, cujus nomen adhuc incognitum; obſervatum à *Boerhaavio*, qui hiſtoriam hujus & curationem accuratè deſcribit. p. 16. 17. 18.

— — — refertur ad tumores glanduloſos. p. 18. ſed *Ruyſchius* putat, hunc morbum non docere naturalem partis fabricam. p. 60.

Tumores *præternaturales* non docent glandularum præſentiam. p. 58. 77.

— — multi fiunt in cryptis. p. 60. 61. 77. multi etiam in vaſis extremis. p. 61. 77.

Tumorum variorum *cauſa* multò magis ſedet in vaſis agentibus, quam in folliculis patientibus & otioſis. p. 61.

V.

Vaginæ interiora *humore lubrico* illiniuntur. p. 12. ejus *indoles*. ibid. & *uſus*. p. 20.

— *Condylomata* ſedem in lacunis habere, *Boerhaavius* opinatur. p. 19.

Vaſa *extrema* pulcherrimè detexit *Ruyſchius*, & in iis deſcribendis longè excelluit *Malpighio*. p. 29. 47. 66.

— — oſtendit *Ruyſchius* non ubique eadem exiſtere, ſed diverſiſſima eſſe, diverſoque gaudere reptatu, apparatu, & fabrica, prout aliud quid & diverſum efficere debent; fabrefacta igitur ita ſunt, ut mandata & ſibi à creatione impoſita peculiaria officia ſtabili obſequio exſequerentur, &c. p. 22. 28. 29 47. 48. 49. 69. 70.

— — quomodo ita diverſa formentur in variis locis, homo non poteſt aſſequi, ſed quidem facta obſervare. p. 48.

— — vim habent inexplicabilem, illis à Deo in creatione inditam. p. 48.

— — ſunt partes agentes & efficientes. p. 48. 52. 53. 55.

— — opus ſuum abſolvere poſſunt abſque glandulis aut folliculis intervenientibus. p. 5. 6. 43. 53. 57. Vid. Glandulæ.

— — ſunt potiſſimum morboſum ſedes. p. 60. 61. 77.

— quomodo mutentur poſt mortem? p. 4. 49.

— ordine juſto tenentur, & inter ſe connectuntur membranis. p. 55.

— *Serifera*, & *chylo-ſeroſa*, Vid. Serifera, & chylo-ſeroſa vaſa.

Vaſorum *repletio artificioſa*, Vid. Injectiones cerae.

— extremorum & repletorum *artificioſa diſſolutio*, quomodo contingat? p. 35. 75.

— diſſolutio artificioſa eſt nobiliſſimum *Ruyſchii* inventum. p. 36. 66.

Ventriculi *glandulæ* ſimpliciſſimæ in ejus cavo occurrunt, &c. p. 5. 11.

— *Humor* duplex habendus eſſe videtur, & quare? p. 37.

— — *unctuoſus* convenit cum eo, qui ex Oeſophago profluit, humore. p. 11.

— — — cujus ſit uſus? p. 20.

— *Vaſorum* duplex apparatus eſſe videtur. p. 37.

Vermes *faciei cutanei*, Vid. Faciei vermes.

Veſica urinaria abundanti *muco* inungitur, & quare? p. 20.

Viſcera corporis humani *glandulis minimis* conſtare *Malpighius* ſtatuit. p. 26. 65. quarum *fabrica* & *uſus* pulcherrimè à *Boerhaavio* in genere deſcribuntur. p. 26. 27. 30. 31. 32.

Viſcerum *glandulæ Malpighianæ* rejiciuntur

ciuntur à *Ruyſchio*; qui docet viſcerum ſubſtantiam ex minimis conſtare vaſculis ſanguineis, & nullo glanduloſo apparatu indigere. p. 28. 29. 30. 65. 66. & ſeq.

— *Arteriarum* mutationem mirificam, & diſtributionem, unicuique viſceri planè ſingularem, optimè detexit *Ruyſchius*. p. 28. 29. 60. 67. 69. 70. Vid. Vaſa extrema.

in Viſceribus veſiculas glanduloſas lymphaticas peculiares, quarum uſus nondum ſatis eſt explicatus, *Boerhaavius* ponit. p. 18. 37 39. *Ruyſchius* fatetur; hæc corpuſcula in renibus ſe inveniſſe, ſed quid de illis dicendum ſit, incertum. p. 75.

Ureteres abundanti *muco* inunguntur, & quare? p. 20.

Urethra *muliebris* inungitur *linimento*, virili quam ſimillimo. p. 12.

Urethræ *muliebris linimentum* differt ab humore vaginæ; interiora lubricante. p. 12.

— — — quemnam *uſum* habeat? p. 13. 20.

Urethra *virilis*, Vid. Urethra penis.

Uvulas *glandulas ſimpliciſſimas* habere, *mucum* fundentes, *Boerhaavius* putat. p. 10.

Uvularum *mucus* proximè convenit cum muco narium. p. 10.

— — cujus ſit uſus? p. 10.

FINIS.

5

TRACTATIO ANATOMICA,

DE

MUSCULO,

IN

FUNDO UTERI OBSERVATO,

ANTEHAC

A NEMINE DETECTO,

Cui, Accedit

Depulſionis ſecundinarum, Parturientium Feminarum, Inſtructio,

AUTHORE

FREDERICO RUYSCHIO,

Anatomes & Botanices Prof. Acad. Caeſar. Curioſ. Coll. nec non Reg. Societ. Anglic. Membr.

Ex Belgico in Latinum traducta,

A

JOANNE CHRISTOPHORO BOHLIO, *BORUSSO.*

AMSTELODAMI,

Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS.

A. N. C. CIↃ IↃCCXXVI.

VIRO,
IN
ANATOMICIS
PRINCIPI,
IN
BOTANICIS
Perſpicaciſſimo, Experientiſſimo,

Tractatus hujus

AUTHORI,

per orbem celebratiſſimo,

MAECENATI,

multa mihi laude conſpicuo,

D. FREDERICO RUYSCHIO,

Anatomes & Botan. Profeſſ. Celeberr. Academ. Caeſar. Curioſ. Coll. nec non Reg. Societ. Anglic. Membr. conſumatiſſ.

Hoc obſervationum ſuarum in Latinum traductarum ſpecimen, in novum propenſi animi favorem, vitam Neſtoream, fata invidenda, & intemerata gaudia precatus, humillime

D. D.

JOANNES CHRISTOPHORUS BOHLIUS,
BORUSSUS.

LECTOR AMICE!

FREDERICO RUYSCHIO, *Viro* & meritis & honoribus ſpectatiſſimo, *Seni*, nonagenario proximo, vegeta ſemper ſenecta, *Venerabili*, de novo gratulare, eoque ardentioribus votis laetare, quod quo maiori annorum cumulo eum beatum ſentis, eo indefeſſiori cura & amore in tui ſalutem perfectionemve feratur, ut candelae inſtar, tibi inſerviendo, totus conſumatur. Haec eſt generoſarum virtutum magnanima illa indoles, quae ſpreta omni vitae brevis commoditate, patriam virtutum ſuarum ſplendore nobilitare, eruditioniſve ſuae radios per longe lateque patentem orbem literatum diffundere cupit, non vanae ambitionis vel lucri adfectu, ſed ſolo laudabili in publica commoda amore incitata, quo evidentiſſimo documento demonſtraret, quî omnes egregii exempli ſui ſectatores, cuperet, & parandam immortalis nominis gloriam, ſufficienti ratiocinio omnibus ſuaderet. Haec quoque *Ruyſchio noſtro*, cujus nomen meminiſſe ſat erit, mens haeſit, ut eruditione ſua non ſibi ſolum praeluceret, ſed ſerae poſteritati lucem appenderet, reipublicaeve ſalutem promoveret. Et certe, vota non fefellerunt, evaſit, quod evadere voluit, & promeruit omnium ſuffragio principes in Anatome partes. Senex quidem, aſt ſemper laborioſiſſimus. Hinc tibi, *L. A.* incumbet, ut vitam Promotori ſalutis tuae a Summo Numine Neſtoream preceris, grates quoque referas DEO Moderatori ſapienti, quod novum tibi, novo hoc invento, novi amoris ſui argumentum praebuerit. Longum foret, ſi meritorum laudumve *Ruyſchianarum* contexendus mihi foret catalogus, cum tanti Nominis veneratio in animis omnium temporum & gratae poſteritatis memoria per ſecula vivet immortalis. Palam eſt, quantis Magnus ille Ruſſorum Imperator & Domitor, repetita vice, repetitis ſemper novis honorum documentis eum auxerit. Ingratus vero & ego forem, ſi propenſionem eius in me meave ſtudia, tacitus praeterirem; cum vero nil ſit quo adfectum erga *Virum Celeberr.* exprimere poſſim, traductione hac filo craſſo contexta, gratiſſimus compenſo, quod compenſare nequeo. Ceterum, obſervationes has de novo muſculo eo acceptiores tibi futuras *L. A.* confido, quo noverim certius, arduam hanc materiam & in DEI gloriam & in publica reipublicae incrementa vergere. Si vero me in genio ſtili Romani ceſpitaſſe, & traductione mea non omnia exacte explicaſſe dicis, mihi gratulor; ſi vero ultra crepidam carpis, meliora neſciens, an inſcitiam, an inſaniam tuam laudem, dubius ſum. Interim ut tamen aliquid dixiſſe videaris, gloriolam hanc tibi non invidebo, nec ſcommata malevolorum aegre feram, ſed tibi Poetae illud occinam:

Ego, cur acquirere aliquid poſſim,
Invideor; Vale!

Dab. Lugd. Batavorum
A. N. C. CIƆ IƆCCXXV.
Prid. Kal. Novembr.

TRACTATIO ANATOMICA.

Lector Amice!

NOva Tibi de novo profero, precibus tuis ſaepius fatigatus, ut Belgico idiomate legenda praeberem ſcripta mea, quae hactenus Latino ſermone fere prodiere, cum deficiente cognitione, nil tibi rerum mearum fructus acceſſerit.

Ne ergo petitis tuis amicis aeque ac juſtis ulterius deeſſem; hinc te brumali hoc tempore de uno alterove inſtruam, de omnibus ſuperfluum iudicans.

Quodſi innumerabilia illa benefacta, quibus omnipotens rerum Moderator, immeritum me a primis usque unguiculis onuſtum reddidit, & qui indigne ea compenſaverim, mecum reputo; admiratione totus corrumpor, in omnibus ſuſceptis laboribus DEI auxilium praedicans.

Sexaginta iam, & quod excurrit, anni praeterfluxere, cum inveſtigandae inſcrutabilis machinae Microcoſmi, id eſt, machinae humanae, tanto amore incumberem, tantoque ſucceſſu proſequerer, ut trium annorum ſpatio omnes me iam aliis profitentem audirent.

Inſtrumenta tum temporis uſitata, reique demonſtrandae accommodata, varii erant cultelli, forfices, catetheres, unci, cauteria actualia, ſanguinem coërcentia, ut & tubuli cuprei, quæ mihi multum inſerviiſſe, ut & adhuc inſerviunt, lubens profiteor.

Longo annorum decurſu his inſtrumentis uſus fui, donec *Vir Celeberrimus, amicus amantiſſimus, Dr. Regnerus de Graaf* prodiret, qui novo plane ſiphone invento utebatur, *in Tract. de Organ. Generat. inſervientibus*, delineato, quo inſtrumento vaſa ſanguifera ſpiritu, liquoreque varicolore iniiciebat, ut ſanguinis motum eo melius obſervaret, id quod, novum

adhuc exiſtens, multorum approbationem invenit, poſthac vero reiectum fuit, eo, quod materia infuſa continue praeterflueret.

Poſt hunc, fatis iam functus *Dr. Joannes Swammerdam* inclareſcebat, cui ſipho, priori abſimilis, ſequenti modo inſerviebat: loco ſpiritus liquorisve varicoloris materiam quandam calefactam in vaſa ſanguifera imprimebat, quæ, in iis ſpiſſata, eructationem inhibebat.

Hoc invento illud ſibi gratulari poterat, quod venas & arterias capillares, vel in ipſo vultu conſpicuas redderet; nova vero inventionis ſuae ſtructura hoc non ſolum efficiebat: myſterium propius ſcrutemur, vaſa enim capillaria diu iam, invento hoc nondum provulgato, viſa erant, unde & *vaſa capillaria* dicebantur, id eſt, vaſa ſubtiliſſima. Nova haec ars eo tempore detegebatur, quo Tractatus nunquam ſatis laudandos, *de Reſpiratione*, *de Apibus*, & *de Inſectis* publico exhibuiſſet.

Hic in Anatomicis pedem figebat, & mundana rejiciens, vitam piam & ſolitariam agebat, ut ex Operibus* ejus videre licet, & quamvis multis precibus ſollicitaretur Anatomen proſequendi, a propoſito tamen ſuo ne latum unguem diſcedebat, donec DEO IUBENTE ad coeleſtia tranſiret.

Quamnam igitur materiam, *Vir piae memoriae*, in infuſione vaſculorum adhibuerit, notum mihi non eſt, nec mihi quicquam dixerat: Ego interim, DEO providente, materiam inventam, & feliciter ſucceſſam, mihi gratulor, ita ut non ſolum infundam, ut ſupra dictum fuit, vaſa capillaria, ſed & ea ſubtilitate praeparem, ut texturae araneae ſimilia appareant.

Hic errores detegebantur, quos in Operibus *ſummi* illius *Malpighii* legere potes, qui, vaſorum extremitates in machina humana videri non poſſe, autumabat: quod inſuper diu deſiderabatur. Nunc eas videre, & extrema eorum tangere licet; nunc quoque in quo ceſpitaverint alii, obſervamus, cuius cognitionis ſufficientis Anatome cadaverum, per tot retro luſtra diſſectorum, certiores nos reddere haud poterat.

Haec non ſunt verba Thraſonica, ſed abſoluta veritas, imo beneficium Creatoris ſapientis maximum, quod populo ſuo revelavit!

Hisce

Hiſce adductis mortuum cadaver quaſi reſuſcito, id eſt, ita omnibus apparet, ac ſi in ſtatum naturalem transmigraverit, illudque a me non vanam iactantiam putes!

Milleni hominum ſemper viderunt, & admirationis vocula, *Obſtupeo!* attoniti haeſerunt. Obiectis meis nil niſi animam deeſſe comperies, membra moveri poſſunt, cuticula, carnoſa ſubſtantia, pinguedo una cum inteſtinis naturalia apparent, & nitore ſuo, ac in vivo ſubjecto, corruſcantia.

Ah! magnum de *Domino DEO noſtro*, beneficium! tamdiu in tenebris palpitaſſe, & iam praeſenti magno lumine affulgi! *Surſum corda!* grates perſolvite cuncti!

INSTRUCTIO

Detectae huius Artis.

Multi praeterlapſi ſunt anni, cum ad hominem morti proximum inviſerem. *Nitorem faciei*, quavis hora debiliorem obſervabam; cogitabam ſtatim, num non inteſtina huius, aliaeve partes, naturali ſua facie privarentur? Dictum! Factum! opera adhibita res ita ſe habebat; hae enim admodum exiguae moleculae, poſt ſui deſtructionem collapſae, oculorum noſtrorum aciem ſupterfugiunt; arte vero mea praeparatae, vivae & ſuaves apparent, ac ſi nobiſcum ita loqui vellent: Diu de nobis absque rei veritate diſputatum fuit, iam externam & internam, ſuperiorem inferioremve fabricam contemplemini, loquimini ſtructuram & modum, quomodo nocte dieve conſervationis veſtrae ergo mandata officia ſtabili obſequio exſequamur.

Quum igitur cadavera mea in ſtatu ceu perfecte viventis conſerventur, vultu in genis nullis rugis obducto, ſed naturali ſuo nitore rutilanti, hinc obiiceret quis: Nonne fuco ſuperducta ſunt objecta? R. Non faciem ſolum, ſed annexam quoque omnium externarum & internarum partium fabricam, ac in vivo ſubjecto florido, obſervare licebit: quaeſo, num omnia haec fuco ſuperducere vales? Porro; ex his coniicere poteris, operi hocce meo adverſarios multos inſultaſſe, quaerulantes, contradicentes, ſcommata eructantes, multasve cenſuras iniquas divulgantes.

Scripſerat mihi Profeſſor quidam, petens, ab ulterioribus novitatibus publico committendis deſiſterem, & his aſſentirer, quae antiquitus immobilis & abſolutae veritatis nota donata fuere; imo expertus, intentum ſcopum non obtinuiſſe, ut mentem & principia mutarem, reiterabat literas ſuas, labores meos *contra Profeſſoris dignitatem* eſſe ſomnians. Reſpondebam: VENI! ET VIDE! non venit, ſed ad coeleſte domicilium migrabat.

Expendenti mihi omnia ſingularia arcana, quae *Numen Divinum*, me interprete, orbi patefacere voluit, non ſunt miranda bella illa inteſtina, repetitis vicibus adverſus me enata, ut, fervore exaeſtuanti ſcripta mea legentes, mecum congreſſi fuerint, & vel haec libris ſuis indi curaverint: Oculos mihi ex orbitis meis eruendos prius mallem, quam *hypotheſibus Ruyſchianis* calculum adderem, donec tandem poſt quatuor vel quinque ſeptimanas, literis ad me datis, arma iniuſta deponerent, prava illa iudicia excuſantes, ſeque iam ab aliis de demonſtrata rei veritate victos & vinctos eſſe, indicantes.

Et ſane res non parvi momenti erat, publice adſerere, corticem cerebri nullis glandulis conſtare, ſed eſſe ſyſtema mollium vaſculorum: Nemo hoc unquam audiverat nec legerat, mollem illam materiam, amylo albo cocto ſimilem, ſolis dici poſſe vaſis conſtare.

Error ſaltem erat ex incredulitate proveniens; alii contra, ex odio & invidia iudicia ferentes, hanc veritati meae cenſuram anilem ore & ſcriptis tribuebant; *Ruyſchius* dicit nullas glandulas in corpore humano inveniri. En! nugas! figmenta! Ulterius, *Ruyſchius deſtruit arte ſua glandulas*. Haec & ſimilia iniqua ſunt malevolorum iudicia!

Quid? quod obloquuntur etiam, particulas arte mea in aliam ſubſtantiam & preaternaturalem ſtatum redigi; nec hoc veritati convenit. Hae pluresve objectiones hoc a me reſponſi habent: VENITE! ET VIDETE! Adverſarios vero omnes brevi fere temporis intervallo invicem fatis functos eſſe, mihi prae ceteris mirum videtur. Vah! requies diſſidiorum maxima!

Haud ita pridem Tractatum quendam legens, errores non exiguos reperi. Auctor, artis meae mentionem iniiciens, non *Ruyſchium*, ſed *Swammerdamium*, inventorem defendebat.

Fabulae

Fabulae hae ſunt, cùm nullum unquam cadaver, ad vivum praeparatum, demonſtrarit.

Tectum hoc per ſecula arcanum Numini Divino me auctore orbi communicandum placuit, cuius etiam ſoli gloriae non ſine grata mente refero.

Non facile memoria excidet opera illa arti meae impenſa; iam inventa, plura ſeſe mihi miracula in corpore humano indies offerunt, de quibus chariſſimus amicus, *Swammerdam*, nil dixerat. Nulla dies abiit, qua non mutua amicitia conjunctisſimi collocuti ſumus, aſt nec mihi, nec ulli quicquam de hoc retuliſſe, libere fateor.

Inaudita heac, primo mihi demonſtranti, incantationes omnibus fuiſſe, & in nonnullis oris nullam plane approbationem inveniſſe, dolebam, quae vero turbae ſopitae iacent.

O! quam parum ſine artis meae inventione de vaſis ſanguiferis notum erat; adſerebant, arterias ſanguinem in omnes corporis noſtri partes in ſuſtentationem influere, quem venae regerentes rurſum peterent, & continuo illo circulari motu cordi inſinuarent: dicebant, venas ſimplici, arterias contra duplici tunica involvi, id quod in tantum verum cenſeo. Tertio, venas valvulis, arterias nullis conſtare, quod falſo adſeritur, cum etiam in arteriis, circa cor reptantibus, obſervatæ fuerint.

His paucis coeci illi Magiſtri viam nobis indicaſſe, gloriabantur: Quanta ergo luce nunc nos innumeris his *Creatoris* benefactis colluſtratos eſſe, ſentimus; quod tibi, L. A. dilucidius explanaturus ſum.

Primo: Quamvis anteceſſores noſtri in perſcrutanda vaſorum ſanguiferorum fabrica (pro quo grates promeruere,) vel Herculeos ſuſtinuerint labores, fines tamen eorum detegere haud valuerunt, cui vero multum ſubeſt. Hos ego per infuſionem obſervabam, ut nunc plurimos, ſubtilitate tomenti & telae araneae inſtar, evaneſcere videas: alios e contrario in *Pulpam*, in nonnullis partibus *Vaſculoſam* permiſceri, demonſtro. Antiqua lex obtinet: *Praeſentemque refert quaelibet herba Deum.* Nonne hanc extremitatibus vaſorum ſanguiferorum iure applicare potero, telam araneae ſubtilitate mire exili ſupergredientibus? Quae tota nocte dieve, nullo otio intermiſſo, occupata ſint neceſſe eſt, ad conficienda, ſecernendaque ea, quorum

quorum officio a *DEO* deſtinata ſunt? Imo, ſemper. Miniſtri enim & emiſſarii ſunt humorum, ex chylo-ſeroſitate provenientium.

Obiicerent: quî concludamus, ſubtiles has vaſorum extremitates continuum motum exercere? R. Lectum dormiendi cauſa petentes, vas aliquod ad eliminandam urinam quaerimus: Evigilati, vaſe rurſum prehenſo, corpus onere ſuo liberamus: ſemper ſecretionem ope exilium renum vaſculorum fieri, certum eſt: per conſequens ſanguis, vigilantibus aut dormientibus nobis, motum non ſiſtat, abſolutae neceſſitatis erit, alias fatalis homini hora imminebit. Eadem quoque muſculorum & fibrarum motricium eſt ratio, in ventriculo, inteſtinis continuo motu laborioſiſſimorum, cuius ſummus ille & Celeberr. *Hecquet*, Med. Dr. & laudabilis Societ. Pariſ. membrum digniſſimum, in eleganti Tract. *de Trituratione cibi in ſtomacho*, certiores nos reddidit, illudque locum ſibi in inteſtinis vindicat.

Adde, motum reſpirationis, vigilantibus vel dormientibus nobis, perpetuum eſſe, cui exſequendæ muſculi, pulmones una cum corde continuo ſuo motu reſpondent: hinc, cum perpetuum circulum deſcribant, vaſa illa ſanguifera & lymphatica motum nec poſſunt, nec debent inhibere, alias actum eſt de vita.

Nova hac allegata obſervatione demonſtro quoque, de quo per tot luſtra altum fuit ſilentium, ramificationes magnorum vaſorum ſanguiferorum (ſcilicet, *Arteriae magnae*, *Venae cavae*, *Venae portae*, vel *portarum*, tam in ſubſtantia quam uſu ſuo penitus eſſe diſſimiles. Res, me iudice, ſummae utilitatis, qua plurimi errores oſtenduntur.

In Operibus meis nonnullos iam ramos delineatos reperies; ne vero hoc ſolum de vaſis noſtris ſanguiferis praedicari, ſcias, accedit &, quod vaſa ſuccoſa pyrorum aliorumve fructuum, quae totam eorum ſubſtantiam fere conſtituunt, à ſe invicem diſcrepent, de quo ſuo tempore, *D. V. in Dec. Adverſ.* IV. fuſius.

Des mihi hunc in finem partem quamcunque hepatis, cuius vaſa ſanguifera materia ceracea rubra impleta ſunt; demonſtraturus ſum, hanc, per *Venam portae*, illam, per *Venam cavam*, aliam partem, *per arterias* infuſam eſſe. Nonne

ne ergo adſerendum, & pro vero accipiendum erit, unicuique in confectione exſequenda peculiare quid a DEO deſtinatum eſſe? Et unica ſapienti providentia eius?

Supra memoratus *Dr. de Graaf*, incomparabilem *Pancreatis* delineationem in Tract. ſuo *de Partibus Generat.* exhibuit; nil vero ſingulare de vaſis ſanguiferis tractavit.

Tum temporis iam cum plurimis aevi praeſentis Doctoribus, *Secretio! Secretio!* clamabant. Quæſo, quid eſt Secretio? ſine antegreſſa confectione per vaſa, emiſſariis & miniſtris nempe, *mediante chylo-ſeroſitate ſanguinis*, per quam ſeroſam ſanguinis materiam, in arteriis contentam, intelligo; cum vero nil huius in venis obſervetur, *ſanguis* hinc inde *ſeroſus* dicitur, dudum iam ita definitus, vel *ſeroſitas ſanguinis*, quoniam a principe ſucco nutritio & chylo orbatus eſt.

Movent hic; modum ſecretionis dicerem? R. Hoc ultra ſphaeram hominis, ſapientiae divinae ſoli relictum eſt; & ultra ſapere nolle, ac DEO placet, eſt *eruditum neſcire.*

Hic pedem figerem, & ſatis ſuperflua me retuliſſe, putarem. Aſt, neutiquam! Artis etiam erit, cadavera haec, ceu viva apparentia, non per diem unam alteramve, ſeptimanam, menſes, ſed per multos annorum decurſus, ſine ulla nitoris faciei mutatione, aſſervare poſſe, ut vivum, hilarem, ſanum te ſemper conſpicere hominem, reſpondere poſſis, uti ſupra me dixiſſe memini.

Nonne Tibi, L. A. magnum hoc videtur? Verum dixi, & adhuc repeto: VENITE! ET VIDETE!

Magnus ille Ruſſorum Imperator, iam in coelis triumphos canens, habuit Obiectorum horum prototypa, & adhuc aſſervantur, quae praeterlapſis viginti, triginta, & quod excurrit, annis, mortua fuere. Rurſum monenda quaedam Tibi ſunt, *L. A.* ſcilicet: Obiecta nova, per quinque vel ſex annos in nova mea collectione aſſervata, cui me de novo per VIII. annos totum mancipavi, non ſine praeſtita Filii mei opera, praeparata eſſe.

Perſuadeo mihi, corporibus, quae Ruſſorum Imperator a me accepit, magnam, in perpetuam aſſervationem, impendi curam; cum tantis me honorum documentis cumulare dignatus fuerit, ut in Anatome corporis humani eiusque partium

tium ſe a me Doctore clementiſſime inſtrui voluerit, & ita profeciſſe mihi quam maxime gratuler, ut omnium ſuffragio, ſingulari eloquentiæ flumine de his ita diſſerere potuerit, ut Profeſſoris diſertiſſimi facundiam longe ſuperaret.

Ut unicuique ſatisfacerem, neceſſarium, ut monui, erat, partes has conſervare, ut quavis oblata occaſione dicere poſſem: VENITE! ET VIDETE! illudque antehac inauditum erat. Acutiſſimi ſemper Anatomici partes Profeſſor *van Horne* promerebat; omne vero, quod praeparaverat, ſolo brachio humano includebatur, quod, muſculis ſumma accuratione ab invicem ſeparatis, in ſale aſſervabat. Unico hoc excepto, nullum Obiectum oſtendebat. Et hoc tempeſtate ſerena ſerenum videbatur, humectante vero, perpetuo ſale defluente.

Duos & ſexaginta per annos praeparationi & aſſervationi totus vacavi, & me Dr. *Swammerdam* inſequebatur, in praeparandis peculiaribus corporis humani partibus inclutiſſimus, & hoc aevo, res ita nota, ac prius ignota fuit, evaſit: ea tamen differentia, ut praeparatio & conſervatio, omnibus huic ſe applicantibus, pari quidem modo, aſt impari utilitate innotuerit.

Regn. de Graaf, perſpicaciſſimus Anatomes rationalis Profeſſor, literis una vice praeparationem a me exigebat. (*Ad illud enim*, ſcribebat, *felici ſidere natus es*).

Hoſpites nunc ad me inviſentes, & praeparata mea, tanto ſplendore gazophylaceo meo impoſita, videntes, ceu viva omnia admirantur, dicentes ſaepius, quorſum illud? R. Quorſum magnifica illa defunctorum monumenta, quorum deliciis vermes foetidiſſimi, non invitati ad prandium, tanto appetitu delectantur? Quorſum integumenta illa artificioſiſſimi & pretioſiſſimi operis? Ego Obiecta mea hunc in finem externo illo ſplendore conſpicua reddo, ne hominibus, a natura pro mortuis, eorumque diſſectis partibus, terrore oppreſſis, terrorem nimium incuterem. Secundo, ad denotandum honorem & praeſtantiam animae, in hoc non inamoeno hoſpitio habitatam; Hinc, ſplendorem hunc neminem mihi vitio verſurum fore, ſpero.

Propius rem accedamus. In *Dec. III. Adverſ.* in ſpecie inſolitum quid annotaram, quod in gratiam obſtetricum, praeſentibus

tibus Inſpectoribus *Colleg. Medici*, ad tempus profeſſus ſum, abſentibus nimirum his nil illis demonſtratur.

In his lectionibus meis me dixiſſe fabulantur, placentam, poſt foetum editum, non eſſe expellendam, ſed ordinarium depulſioni tempus eſſe concedendum, donec a natura ipſa expellatur. Num mentem meam male intellexerint, vel male interpretati ſint, non urgeo; Dominos Inſpectores iudicia haec deteſtaturos, nec figmentis his adſenſuros, certo ſcio. Illud tum temporis tantum intendebam, placentae uterinae, utero firmius applicatae, nullisque conſuetis lenibus mediis flexili, conſultius eſſe, ordinarium ante ad depulſionem tempus largiri, quam nimis feſtinantibus & periculoſis remediis eam expellere velle, de quo iam fuſius. Quod praeterea, in lectionibus modo propoſitis, tanquam extraordinarium quid, demonſtrabam, erat inauditus ille & nunquam obſervatus, haud ita pridem a me DEI auxilio, in fundo uteri defunctae cuiusdam puerperae detectus muſculus, cuius iconem, in *Decad. Adverſ. III.* praeter votum meum parum accurate dilineatum, in Tractatione hac accuratiorem exhibendum iudicavi.

Eſt *Muſculus orbicularis*, id eſt, *muſculus* ex fibris circularibus conſtans, quarum ſubſtantia fere admodum craſſa videtur, ad praeſtanda obſequia a DEO demandatus, ſcilicet ad depulſionem placentae, ſecundinarum foetus.

Muſculus hic nonniſi in puerpera mortua, prolem iam enixa, invenitur; & haec cauſa ſane eſt, quae per tot retro luſtra ſepulta & ignota manſit; eo quod cadaver in hoc ſtatu, mortuo nempe, longe difficilius ſecari, nec Obiectum hoc, ſubtilitate debita, praeparari queat, quo deinceps dicere valeamus: VENITE! ET VIDETE! alias nobis nulla fides!

Nova haec obſervatio longe lateque iam perſonuit, ut multi exteri me conſulerint, & iam *Muſculi Ruyſchiani*, eadem ratione, ac *Muſculi Pyramidales* ab inventore ſuo *Muſculi Fallopiani* dicti fuerunt, nomen indiderint.

Quum itaque placenta haec, muſculo huic appoſita haeret, quod plerumque ſecundum naturae curſum evenit; tum placenta, (princeps ſecundinarum) mature & ſine mole per muſculum hunc depellatur: aſt, quando loco perverſo lateri eius annititur, ut muſculum in auxilium vocare nequeat, id eſt, ſi

extra ſphaeram activitatis, ſita eſt, tum placenta tanta violentia crebro adhaeret, ut non niſi vi extrahi poſſit: & hinc illae lachrimae! tumor abdominis & immodici in eo cruciatus, febres perpetuae, aphthae, dyſenteria, retentio ita dictorum lochiorum, &c. quae ſymtomata, vel repente, vel poſt dies aliquot, ipſa fatalis hora ſubſequitur.

Tum cauſam ſubitaneae mortis anxie nobis inquirentibus, reſpondebunt: contra vim mortis, non eſt medicamen in hortis! vera quidem regula; verum enim vero nonne aliquando media vel male neglecta, vel peſſime in noſtri ſalutem adhibita fuere? Nonne conſultius fuiſſet, placentam firmiter adhaerentem, nec commode flexilem, ita, ut tum temporis non niſi lethali vi extracta fuerit, nonne, inquam, conſultius fuiſſet, ut eam ad tempus adhuc reliquiſſemus? me iudice, puto quod ſic! De hoc igitur ex profeſſo.

Obiiceret forte quis, nonne plures rationes, praeter explicatas, pro placentae conſtrictione, militare poterunt? R. Poterunt. Dudum iam in operibus meis publico exhibui, placentam uterinam duplici integumento, cuius utraque ſuperficies includitur, involvi. Integumentum ergo, quo utero iungitur, & quod a Chorio productum eſt, aliquando in naturam Tartari vel in duritiem lapideam albam degenerans, hoc efficit, ut ſuperficies uteri modo dicta, in eandem cum Chorio naturam transformata, alternatim arcte unita haereat.

Verum poſſibilitatem, quomodo nempe interna uteri ſuperficies admodum molli in hoc ſtatu praedita eſſe poſſit ſenſibilitate, evitata licet omni moleſtia, uterus inverſus, ex puerpera miſere agitata exciſus, evincit, ubi particula quaedam, per ſecundinarum depulſionem tanquam eradicata, & corroſa compages apparet. Et haec inopinatorum horum adfectuum mortisque imminentis cauſa princeps fuit.

Ultimo, cauſa etiam pro adhaeſione placentae haec venditari poterit, quando funiculus umbilicalis in medio placentae uterinae formatus, non vero ad larera poſitus eſt; quod experimentum illuſtrabit; ſumas partem corii ſphaericam madefactam, magnitudine imperiali proportionatam, huic in medio filum appendas, & contra lapidem, in plateis ſitum, magna vi comprimas, videbis, quod lapidem facile eruat; ſi vero experimentum

cum

cum filo, lateri alterutri corii appenſo, inſtitueris, lapidem aegre fundamentum, cui innititur, deſerturum.

Inſequuntur multae difficultates decidendae. Ecce! hoc opus! hic labor! Viro mihi grandaeva ſenecta vexato, quibus inſimul ſententias adverſus rem propoſitam aniles removere placet.

Primo, *L. A.* difficultates quaſdam tibi proponere, & ſecundinas concernentia, in Tractatu hoc enarrare lubet, quae aeque in his, ac in exteris oris *tanquam in concuſſum* habita fuêre, ſcilicet, ſecundinas foetum editum eodem puncto, non interrupto ordine, inſequi debere. Quaeſo, num opus hoc tam arduae & immobilis neceſſitatis eſſe arbitraris ut ante ſurgere nolint, quam ſecundinas ſimul extractas oſtentare poſſint, ſed, his ſi rurſus me contradicentem audiunt ſenem? me omnes inſultaturos eſſe, ſcias! Nonne ad exemplum *Pauli* obloquerentur? Nonne adverſarii mei me inſanire, clamabunt? Verum, oblatrant tandem quid velint, conſtantia & perſeverantia in defungendo rite officio palmam omnibus praeripiet. Egone, cuius humeris hicce labor impoſitus eſt, anxius ſecreta illa vitam ſalutemve noſtram promoventia, celarem?

Abſit, facinus infandum! DEUS ſumme bonus haec ad conſervationem miſerarum, per me orbi communicare voluit, fiat ergo voluntas eius, & repetita vice repeto, dicant, quid velint! DEUS nemini, in fiducia cordis coram eo ambulanti, & ad ultimum uſque halitum perfectionem proximi ſui promoventi, gratiam ſuam denegabit.

O triſtibus illis adfectibus, praeterlapſo L. annorum curſu, multis interfui, & hilares, vegetas, nullo unquam morbo oppreſſas, labores ſuperatas, onere ſuo liberatas feminas praeter ſpem & exſpectationem mortem ſubiiſſe vidi, nulla alia ratione, quam ex defectu verae cognitionis, genuini ad depellendam placentam uterinam inſerviendi modi, quam nondum laxatam non niſi imminente vitae periculo extrahendam conſueverunt, & dicenti mihi, velim, applicatam adhuc patiamini;

 mini;

mini; ſat cito! ſi ſat bene! lecto, ut requieſcat, reponatis; mihi quidem hoc reſponſi dederunt: Quid? num ſecundinae remanere debent? Ita, ſeculo barbarae ignorantiæ homines, verae cognitionis lumine privati, multis, proh dolor! vitae filum abrumpebant, & quamvis, rariſſimo exemplo, quoſdam ex mortis faucibus ereptos videmus, quaerelas inſuper de obſtetricibus, peſſime artes ſuas excolentibus, motas, indies audimus. Quantas hinc inde *DEO* omnipotenti, in lucem nos redacto, grates referemus.

Secundo; Introducendae novae, inſolitae, nunquam deſcriptae methodo longe difficulter calculum addere volebant, diverſum plane in puerperis adiuvandis, modum antiquum ubivis invaluiſſe ſummo rigore urgentes. Illico repudiarent me, muneri obſtetricio incumbentem, quando placentam, non ſimul poſt partum eductam, oſtentarem, & extemplo magis peritae obſtetricis ſuae opem implorarent: tum, hoc rerum ſtatu, verendum erit, ne incenſa obſtetrix nimis imprudenti & coeco impetu ageret: nam dummodo ſe placentam uterinam, licet plurimum per fruſta eradicatam, (cujus non ſemper certiores nos praedicare poſſumus) eduxiſſe, jactare poſſit; ſymptomata explicata, imo mors immineat, nec ne, culpam in nullum redundare gloriabitur, quid? quod ſi tum eam praecipitantis imprudentiae & criminis ream damnaveris, illibatas ſe extraxiſſe ſecundinas, & contra vim mortis non eſſe medicamen in hortis, lepida reſponſione ſeſe defendet. Ita cauſam ſuam optime defendiſſe perſuaſiſſimae erant; & ita cauſa quoque haec per tot luſtra, infallibilis oraculi titulum promeruit. Rem proh dolor! mirandam! deplorandam!

Obſervatio ergo detecti novi muſculi, ad depulſionem placentae deſtinati, cautius mercari docebit; id eſt, quod ſi placenta nimis adſtricta, nullis lenibus remediis veniat, puerpera, defatigata puerperio, reponatur, donec vires amiſſas recuperaverit. Haec *curatio* dicitur *per exſpectationem.* Dein clyſma leniens & parum ſtimulans, (ſi neceſſarium iudicatur) aliud emolliens & diſcutiens applicetur, cui etiam cordialia inſerviunt. Verum media haec negligunt, putantes, ante placentae expulſionem non eſſe ſurgendum, cum corpus dein reiterata vice ſeſe contrahere inciperet.

Quod

Quod de partibus ſeſe contrahentibus allegarunt, illud non in inſtanti, ac quidem fabulantur, ſed poſt dies demum aliquot fieri, notum eſt: Poſito, partes contrahi, placentae uterinae corpore in parturiente adhuc remanente; longe difficiliorem tamen adfectum ſibi imaginantur, haud quaquam tam periculoſum, ut mors inde cauſetur; aliquando non verentur, rei difficultatem puerperae indicare, aut puerpera, per relationes illas in aures praeſentium factas, periculi aliquid ſubeſſe ominatur, & ita, ſumma praecordiorum anxietate ſe ipſam crucians, animi deliquium patitur, multisve malis repente ingraveſcentibus portam longe patentem aperit. Conſultius hinc erit, parturientem lecto, ut quieſcat, reponere, donec placenta remanſa demoliatur & matureſcat, puerperae confortantibus remediis erit ſuccurrendum; tandemque, poſt novos conatus ſucceſſivos placenta illibata expellitur. *Exp. Doctori van Bronckhorſt* in recenti haerebit memoria, ſe caſum aequalem in certa quadam foemina illuſtri, eodem adfectu macerata, obſervaſſe; placentae conſtrictio eadem, ac in priori caſu, erat, quae ſagaciſſimâ & ſolerti obſtetricis manu, omni licet lenitate agitata, non erat ſeparanda. Illud obſtetrix indicebat: O! ſi omnes veſtigia huius in adiuvandis parturientibus premerent, quae non inde mala evitarentur! quae non inde ſalus in publicum redundaret! Me quoque adiutorem vocaverant, nil ergo temporis conſumpſimus ambo, ſed ut lecto reponeretur, feſtinavimus. O! quî leniter & iuſte ſine ulla mole placentam, poſt breve horarum ſpatium, a natura per matricem, uno impetu expulſam, nobis gratulabamur.

Notandum: Placentam hanc inſolita licet unione utero applicatam, poſt breve horarum intervallum, nihilo ſecius tanta mollitie avulſam fuiſſe, ut uno impetu per uterum eiacularetur.

Haec non inde eo refero, ac ſi plura mihi exempla ad demonſtrandam rei veritatem deficerent; longum foret, ſi mihi omnia enumeranda ſumerem, quibus tamen tempus inutiliter tererem.

Ut brevis ſim, ſcias L. B. nullam puerperam ex adſtricta & remanſa ſecundinarum mole, tempore plus quam L. annorum, quo mihi Profeſſoris in arte obſtetricia ſparta, ante me nemini oblata, humaniſſime demandata fuit, obiiſſe, niſi

placentam uterinam nimis atroci niſu per fruſta eradicare voluerint.

Familiare mihi etiam fuit, eandem per dies, ſeptimanas, quid? quod menſes in utero retentam, & tamen feliciter expulſam fuiſſe, *id quod notandum*.

Quae ergo imprudentia, quae obſtinatio & quodnam praeiudicium animos iudiciave veſtra corrupit, ut feſtinanti praecipitantia eam avellere, nec tamen abſque imminente vitae periculo ſeparandam, intendatis: O! inſaniam! quî praeiudicia haec in mentibus veſtris enata ſunt? quî, quaeſo, tantas radices egerunt? Eſt certe nodus hic Gordius, quem non ſine admiratione rumperere valeo.

Ex ſupra abundanti hoc adhuc referre placet: Adſerunt, retentae placentae molem in purulentam redigi materiem, quae uterum inficeret, & foetorem inficientem exhalaret, &c. R. Dici quidem, aſt a me nunquam obſervatum nec demonſtratum fuit! imo veritati contrariatur: impoſſibile enim, unicum pro probanda theſi adferri poſſe exemplum.

Verumne videbitur, quod de putrefactione partium adduxere, cum ne unica mihi, de hac, obſervatio unquam abvenerit, etſi per duos ſupra ſexaginta annos in ſecandis & obducendis diverſis cadaverum foemininorum generibus omnem operam impenderim? Cum igitur infantes ante annum iam mortui, ſine ulla putredine in utero materno retineantur; multo magis ſecundinae pluraque alia, cum notum ſit, placentam partem foetus, non vero uteri exiſtere.

Hanc obſervationem (DEO *volente*) *in Dec. IV.* me in ſcenam producturum ſpondeo. Idem etiam in vitulo me obſervaſſe, ſcias, qui ſemianni ſpatio mortuus in utero vaccae ſine ulla corruptione, aſt tamen nimis flaccidus & languidus, detentus erat; (par eſt ratio cum infantibus, per menſes in matrice occulte latentibus,) vitulum ſectioni ſubieceram, & vaſis ſanguiferis repletis, partes adhuc ceu vivas praeparavi, ejusque cerebrum, (materia ſubtiliſſima) ſummo ſe ſplendore *in Curis meis poſterioribus* exhibet: Semper vacca erat obeſa & vegeta, quam in horto civitatis huius medico mactatam, hortulanus, *Cornelius Vos*, cum tota ſua familia in bona charitate conſumpſit. Ex his colligere datur, his ſimilibusque fabu-

fabulis, quae ex praeconcepta hypotheſi veritatis ſpeciem nactae ſunt, & adhuc antiquum obtinent, fidem non eſſe habendam.

Diu iam pro cathedra obſtetricibus inculcavi, placentam annexam violenta manu non eſſe divellendam, verum praeſtare, (ſi nullis mediis lenientibus flecteretur) ut ad tempus annexam patiamur, nec ultro feſtinemus: monita vero mea repudiarunt, & manibus pedibusque reſiſtebant, contra dignitatem earum fore putantes. O allacinatio!

Poſt detectionem ergo modo deſcripti muſculi, & deplorandi illius adfectus, quem in puerpera, infimae plebis femina, obſervaveram, cuius placenta, inter depulſionem firmius adhaerens, violenter, non niſi laeſa interna ſenſibili uteri ſuperficie (ut mihi videtur) expulſa fuit: non amplius morabor, ſed obſervationes meas maiori animi conſtantia in uſus ſequioris ſexus proponam, qui mihi multa debet, debet autem plurima, & habet iam, quare tacere, nec figmentis his impoſterum evulgatis conſentire poterit.

Puerpera haec in ſuo puerperio mortem oppetebat, id quod in plebe praeſertim me ſaepius expertum fuiſſe, doleo; verum, quomodo uterus eius conſtitutus eſſet, mihi notum eſſe non poterat; donec poſt preces reiteratas corpus ſecandum, & *mediantibus illis* uterum domi inquirendum extradebant. Res ſane non parvi momenti! domi ſumere, eum condire, & quacunque occaſione exclamare poſſe: VENITE! ET VIDETE! hunc ego arte mea ceu vivum praeparavi, ut neſcires, num hodie, num diu iam praeparatus fuerit.

Judices, velim, L. B. quam aegre nobis puerperam, cultro Anatomico examinandam, eiusdemve partes domi inquirendas, concedant! uti in praecedentibus me dixiſſe memini, ſine quo tamen, obſervatio haec utilis aeque ac ſalutaris, ſalutem imbecillioris promovens, ſopita manſiſſet: conſequenter, quae non inde lux cognitioni huic accederet, ſi exemplum hoc ſequerentur omnes, in quorum libertate poſitum, ut mortua cadavera ſectionibus anatomicis, quibus nil mali, ſed multum ſalutis ineſt, ſubiicere poſſent, de quo inſigni uſu rariores Obſervationes in Operibus meis deſcriptae, ut & errores in iis refutati, quae per tot ſecula generali con-

ſenſu

ſenſu recepti fuerunt, multo clariori documento teſtantur.

Sperandum ergo, quod poſthac pleniori menſura verae cognitionis cumulus nobis accedat.

Non vulgarem adhuc obſervationem, apprime modo dicta explicantem proferam. Nunquam a ruricolis & veterinariis audimus, quod ex retentis ſecundinis vitulinis mortem vaccae augurentur, non obſtanti numeroſa XL. L. imo LX. placentarum mole, qua ſecundinae circumductae ſunt, quarum nonnullae, magnitudine fere aequali, aliae in totum placentae corporis humani proportionatae obſervantur, cujus rei prototypa in nova Collect. videnda praebeo.

Quî vero evenit, ut tanta placentarum moles in ſecundinis animalium, in feminis autem unica tantum reperiatur? Quae ergo nos neceſſitas movet, ut in unicam hanc ad depulſionem ſeſe diſponentem, tam anxie inquiramus, ut vi expellere velimus, cum tamen (ut ſupra dictum) ſagaci ſolertia ſeparanda ſit. Monui quoque in antecedentibus, quando accidit, placentam uterinam totam remanſiſſe, quod adfectui huic longe graviores difficultates, ex ſubſecutura ejus putredine oriundas, imminere ſibi imaginentur, nempe, quod uterum inficeret mortemque cauſaretur. Dubium proponerent, num per dies, ſeptimanas & menſes remanſae, metamorphoſin paterentur? R. Patiuntur, & in aliam naturam transformatae, vel in *Hydatides*, id eſt bullulas aquarias, vel in maſſam ex ſecali compreſſam ſimiles, tranſeunt.

Hae veſiculae aquariae numero incredibiles deprehenduntur; initio admodum exiguae, tum magnitudinem partis ſuperioris aciculae adaugent, dein in ſeminis cannabis, rurſus in piſorum, unionum, denique in eum excreſcunt numerum, ut amphora vix ac ne vix quidem capi poſſint.

Hunc adfectum hydropen placentae uterinae voco, cuius intra XIV. dierum ſpatium bis certior factus ſum, & nullo cruciatu miſeras opprimi, ſed feliciter poſthac ea liberari, comperi.

Obiectum hoc, plus quam una vice collectum, indies demonſtrandum, aſſervo.

E contrario, quando formam maſſae ex ſecali compreſſae ſimilem adeptae ſunt, hoc aevo pro molis volantibus habentur,

tur; cuius denominationes aeque ac relationes ſuperſtitioni ſnperſtructa ſunt, prolixiori dilucidatione parum indigentes.

Dixi igitur, prole enixo, ſecundinas iuſta lenique opera, nulla plane vi eſſe expellendas. Quodſi placenta ſeparata eſt, nullo conatu opus erit, ſed ſponte expellitur; ſi non, funem umbilicalem ſine ulla attractione agitamus; miſerae conſulimus; ut leni conatu & reniſu ſucceſſivo eam deprimere, nervos intendat; ſi nondum recedit, puerperam pedibus ſuis erectam ſiſtimus; reniſum ſine ullo tremore & conſervatione mentis, ſubſequuturum fore, confidimus; abdomen oleo Camcmillae, vel unguento quod de Althaea conficitur, obvolvimus; clyſma emolliens ſubſtituimus; remedia ad mitigandos dolores praeſcribimus; nullo triſti adſpectu mali cuiuſdam indicia indicamus; linteis calefactis abdomini adhibemus.

Me dicturum fore, hariolaris, *L. A.* funem umbilicalem una manu arcte eſſe tenendum, indice vero alterae manus digito, iuxta funiculum impreſſo, placentam prope extremitatem funiculi eſſe perterebrandam. Hic me obſervatorem, obſerves, peto. Operationem hanc, ſcriptores quidem in operibus ſuis per figuras delineatam prae ceteris commendarunt, & ubivis uſu receptam fuiſſe certo conſtat, & ego quoque hanc in lectionibus meis, omnibus ſaepe iniunxi; verum per detectum hunc novum muſculum, & per obſervationes impraeſentiarum deſcriptas, melius informatus, operationem hanc non aeque ſaluti promovendae accommodatiſſimam eſſe, experior, nec dubito, quin me ſuaſorem, auſcultabunt omnes, nec ſine anteceſſo examine, generali conſenſu approbationis operationem hanc laudibus evehent, praeſertim, ſi argumenta mea probe penſitaverint, imprudentemque illam in procedendo praecipitantiam, removendam, cuperent.

Inſuper etiam per obſervationes edoctus ſum, indicem digitum non quamcunque placentae uterinæ molem una cum tunicis ſuis levi opera perterebrare poſſe, tum quod placentae unius compages, alteram duritie longe ſuperet, tum, quod manus, & inprimis digiti obſtetricum in expellendis infantibus (quod ſi difficiles partus fuerint,) impotentes reddantur, tactuſque non nihil obſtupeſcat quando de novo in amolienda placenta nervos omnes intendant; hoc non parvi faciendum erit, ſed placentae applicatae ſeparatio tempori potius committenda, & puer-

pera lecto reponenda foret, ut itaque omnes nunc adhortatos, velim, ne precarie nimis, operationem hanc ceu accuratiſſimam praedicent.

Porro, ſicco in tract. mea præterire pede, nefas duco; nempe, enixionem, duplicem depulſionem inſequi; depulſionem partus, & poſt hanc, ſecundinarum vel placentae, & unicuique in ſecretione diverſos inſervire miniſtros emiſſarios; depulſioni namque primae, vel partus opem praeſtare, non ſolum omnes fibras uteri motrices, numero plures, & diverſimode circumrotantes, faciliorem que partui depulſionem undiquaque promoventes, ſed etiam muſculos abdominis: ſecundae vero, haec eſt, placentae expulſioni novum hunc muſculum deſtinatum eſſe. Falſum ergo, quando duplicem hanc depulſionem, ad diverſos effectus producendos, deſtinatam, eodem temporis puncto inſequi debere, iactitant. Plurimum, ſecundum naturae curſum, partus in depulſione primas, placenta ſecundas partes tenet; non raro etiam placentae moles maturior exiſtens, ante foetus partum expellitur, quem eventum non adeo ſalutarem pronuncio; quando enim hoc rerum ſtatu partus illico non inſequitur, mortuum ſaepius expelli conſpicimus: præ ceteris neceſſarium iudico, funiculum umbilicalem, ſi in ſeparanda placentæ mole occupamur, nulla attractione (uti commendavi) repetitis vicibus eſſe commovendum, alias enim placentam & fundum uteri ſimul extraheremus; hunc adfectum obſervantibus nobis, nec illico uterum in ordinarium ſitum reducentibus; uterus intumeſcet, ut dein reduci non poterit; & ſic puerperas, miſeras has, brevi horarum ſpatio, denatas, videbis. Sollicita ergo cura, in proceſſu hoc, opus eſſe, publice declamo.

Mali huius indoles nonnunquam ſoli validiſſimo conatui parturientis in expellendo puerperii ſanguinem natales ſuos debet, licet nulla attractione funiculum agitaverimus. Propria obſervatione expertus loquor, qui non una ſolum vice adfectui huic praeſens adfui; ſed etiam a malo feliciter liberari poſſe, dummodo illico ſubitaneam operam praeſtemus, obſervavi. Ante L. annos, cum nemo in informanda arte obſtetricia, hic Profeſſoris munus ſubibat, ſymptomata haec frequentiora, ac nunc quidem, erant, nec ullam mali huius naturae rationem ſufficientem dare poterant. Cum me vocabant, fruſtum aliquot carnoſum parienti ex corpore propendere, referebant, quod alii per *molam*

lam perperam definiebant; alii plane monſtrum pronunciabant. Tum temporis bis una die vocatus, malum hoc deploravi; poſt lectiones autem publice inſtitutas longo annorum ſerie occultum fuiſſe, unico haud ita pridem renato caſu excepto, laetor.

Antequam filum abrumpam, his ſingularem adhuc obſervationem ſubiungere lubet. Inſolita erunt, quae per demonſtrata de putrefactione ſecundinarum imaginaria poſt prolem remanſarum, & de infectione uteri in medium protuli. Huic adſerto contradicens, defendebam; ſecundinas non uteri ſed tantum partus eſſe partem, & experientia magiſtra evinci poſſe, ſemper expelli, non obſtante, an maturo an immaturo tempore expellantur; & ex his concludebam, quod, quo minus infans mortuus vel per anni ſpatium in gravidis ſine ulla putredine remaneat; eo magis ſecundinae ſine ulla uteri infectione remanere poſſint. Contra aſſertum hoc ſequentem in modum ratiocinabantur; num non infantes in utero materno mortui, putredine corrumperentur? Reſpondi; quod corrumperentur, cum nonnulla circa Obiectionem hanc obſervaverim, quæ *in Dec. IV.* Deo providente ex profeſſo pertractare animus haeret, obſervationum mearum prototypa per duos ſupra LX. annos a me collecta ſimul deſcripturus.

Hæc ſunt, *L. A*, quæ *tibi* communicanda duxi, humaniſſime rogans, in meliorem interpreteris partem; de omnibus quidem Latino idiomate provulgatis obſervationibus *Te* certiorem reddidiſſem, ſcias, niſi circulos meos, uti dixi, opus hoc inſigne turbare videretur. Abunde iam rationes praelectionum mearum percepiſti, & poſt partum enixum, principem in rite expellendis ſecundinis, curam eſſe, me obſervatorem & demonſtratorem comperiſti; imo, me quoque profeſſum eſſe, ſeparationem placentae nimium adſtrictæ, tempori potius committendam, quam vitae periculo per fruſta & partes eſſe eradicandam, operationemque hanc, cum plurimum vi peragatur, repudiandam fore, fateberis; verum enim vero, quod ſi partus in extremis hæſerit, & in aggregato cruore, placenta aliquantum avulſa, aliquantum etiam adhuc adſtricta, expulſus ſit, tum (*cum ex duobus malis minus eligendum*,) me dixiſſe etiam, in caſu neceſſitatis ſummæ aliquid permiſſum eſſe, quod alia circumſtantiarum facie reiiceretur, libere pronunciabis.

Quioptarem, ut haec obſtetrices, parturientes in expulſione adiuvantes, animis ſuis firmius imprimerent; ſane, ſaniore animi con-

ſcientia poſt operationem ita inſtitutam, domum recedere, ſeque in expellendis ſecundinis & placenta nullo violento & imprudenti conamine, occupatas, fuiſſe, licet omnes relati adfectus, imo ipſa mors inſequeretur, convictiſſimae & innocentiſſimae iure eſſe poſſent.

Cape ergo, *L. A.* lectiones meas, quorum teſtes *Inſpectores Collegii Medici*, his ſemper præſentes auditores in arenam produco, & iudicia illa malevolorum, non niſi ex curta cerebri ſuppellectile ſparſa, ſumma me patientis animi moerore, concoquiſſe, certo certius ſcias. Hanc inſuper ingrati aevi noſtri mercedem omnibus pro fideli informatione remanere tuo exemplo ipſemet comprobabis.

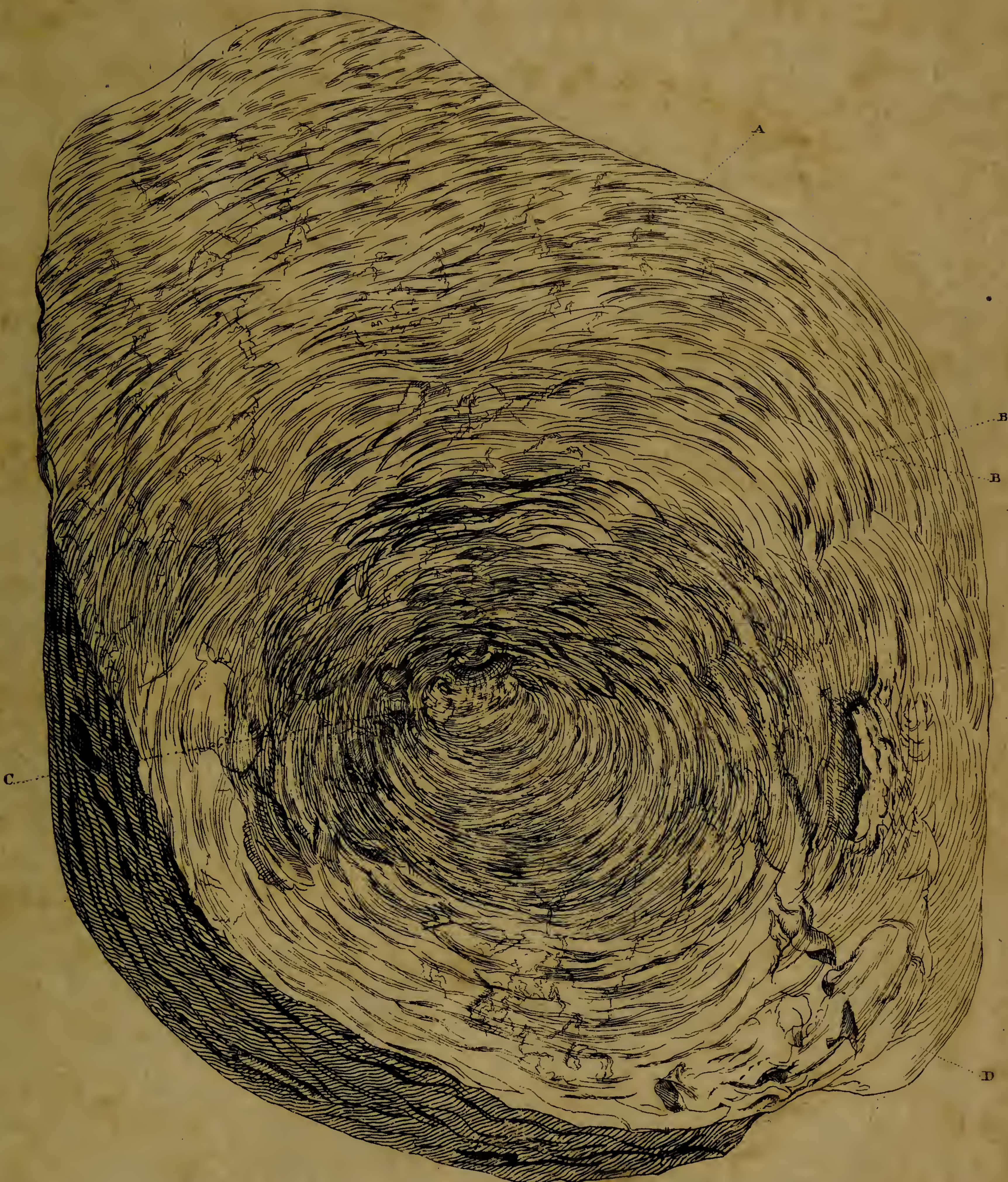
Vela igitur contrahens, labores meos DEUS ſummus in cœlis benedictione ſua ulterius ratos habeat, precor, & caſus hos ex imprudenti placentæ annixae depulſione enatos, benigniſſime avertat, animitus voveo, quo revelationem abſconditi huius myſterii unicae gratiae divinae acceptam feramus, ex in prædicandorum divinorum benefactorum cumulo non tacita, ſed alta & hilari voce, gratiſſimi VENITE! ET VIDETE! exclamemus.

Ceterum, *Te*, *L. A.* obſecro, ne *tibi* vane imagineris, me Tract. hanc impræſentiarum explicatam, ardui momenti, cui vita, ſalusve publica innititur, publico propterea revelare, ut me per obſervationes meas, myſterii huius interpretem, temeraria iactantia clamitem: ſed antequam publico examini exhiberem, iudicii lance accurate penſitavi, & propoſitum meum, in incrementum totius reipublicae proponendum eſſe, Celeberr. Profeſſ. Doctores, Chirurgi, obſtetricum magiſtri, aliive ingenio & iudicio perſpicaciſſimi iudicarunt, qui multis precibus contenderunt, ne obſervationes has ſepultas paterer, ſed univerſo orbi patefacerem. En! non detrectavi, ſed, quæ mihi innotuerunt, in Tract. mea lubens. DIXI.

E X P L I C A T I O

F I G V R Æ.

A. Fundus uteri, puerperæ cuiuſdam, inverſus.
B. B. Muſculus internus, depulſioni placentae uterinae inſerviens, & ex fibris circularibus conſtans.
C. Conus prominens interni, & inverſi fundi uteri modo dicti.
D. Fibræ circulares ſubtiliſſimae.

A
B
B
C
D